

HOLY BIBLE

Latvian Translation

The Holy Bible: Latvian Translation

Author(s): Anonymous

Publisher: Grand Rapids, MI: Christian Classics Ethereal Library

Description: This Bible translation was converted automatically from data files made available by the Unbound Bible project. Book names, introductions, titles, paragraphs, and the like were not available, so standard English names have been used. Therefore this file would benefit from additional work by someone who has access to a print edition.

Contents

Title Page	1
New Testament	2
Matthew	3
Matthew 1	4
Matthew 2	6
Matthew 3	8
Matthew 4	9
Matthew 5	11
Matthew 6	13
Matthew 7	15
Matthew 8	17
Matthew 9	19
Matthew 10	21
Matthew 11	23
Matthew 12	25
Matthew 13	28
Matthew 14	31
Matthew 15	33
Matthew 16	35
Matthew 17	37
Matthew 18	39
Matthew 19	41
Matthew 20	43
Matthew 21	45
Matthew 22	47
Matthew 23	49

Matthew 24	51
Matthew 25	53
Matthew 26	55
Matthew 27	59
Matthew 28	62
Mark	63
Mark 2	64
Mark 3	66
Mark 4	68
Mark 5	70
Mark 6	72
Mark 7	75
Mark 8	77
Mark 9	79
Mark 10	82
Mark 11	85
Mark 12	87
Mark 13	90
Mark 14	92
Mark 15	96
Mark 16	98
Luke	99
Luke 1	100
Luke 2	103
Luke 3	105
Luke 4	107
Luke 5	109
Luke 6	111
Luke 7	114
Luke 8	117
Luke 9	120
Luke 10	123

Luke 11	125
Luke 12	128
Luke 13	131
Luke 14	133
Luke 15	135
Luke 16	137
Luke 17	139
Luke 18	141
Luke 19	143
Luke 20	145
Luke 21	147
Luke 22	149
Luke 23	152
Luke 24	155
John	158
John 1	159
John 2	162
John 3	163
John 4	165
John 5	168
John 6	170
John 7	173
John 8	176
John 9	179
John 10	181
John 11	183
John 12	186
John 13	188
John 14	190
John 15	192
John 16	194
John 17	196

John 18	198
John 19	200
John 20	202
John 21	204
Acts	206
Acts 1	207
Acts 2	209
Acts 3	211
Acts 4	213
Acts 5	215
Acts 6	217
Acts 7	218
Acts 8	221
Acts 9	223
Acts 10	225
Acts 11	228
Acts 12	230
Acts 13	232
Acts 14	235
Acts 15	237
Acts 16	239
Acts 17	241
Acts 18	243
Acts 19	245
Acts 20	247
Acts 21	249
Acts 22	251
Acts 23	253
Acts 24	255
Acts 25	257
Acts 26	259
Acts 27	261

Acts 28	263
Romans	265
Romans 1	266
Romans 2	268
Romans 3	270
Romans 4	272
Romans 5	274
Romans 6	275
Romans 7	276
Romans 8	278
Romans 9	280
Romans 10	282
Romans 11	283
Romans 12	285
Romans 13	286
Romans 14	287
Romans 15	288
Romans 16	290
1 Corinthians	292
1 Corinthians 1	293
1 Corinthians 2	295
1 Corinthians 3	296
1 Corinthians 4	297
1 Corinthians 5	298
1 Corinthians 6	299
1 Corinthians 7	300
1 Corinthians 8	302
1 Corinthians 9	303
1 Corinthians 10	305
1 Corinthians 11	307
1 Corinthians 12	309
1 Corinthians 13	311

1 Corinthians 14	312
1 Corinthians 15	314
1 Corinthians 16	317
2 Corinthians	318
2 Corinthians 1	319
2 Corinthians 2	321
2 Corinthians 3	322
2 Corinthians 4	323
2 Corinthians 5	324
2 Corinthians 6	325
2 Corinthians 7	326
2 Corinthians 8	327
2 Corinthians 9	328
2 Corinthians 10	329
2 Corinthians 11	330
2 Corinthians 12	332
2 Corinthians 13	333
Galatians	334
Galatians 1	335
Galatians 2	336
Galatians 3	338
Galatians 4	340
Galatians 5	342
Galatians 6	343
Ephesians	344
Ephesians 1	345
Ephesians 2	346
Ephesians 3	347
Ephesians 4	348
Ephesians 5	350
Ephesians 6	352
Philippians	353

Philippians 1	354
Philippians 2	356
Philippians 3	358
Philippians 4	359
Colossians	360
Colossians 1	361
Colossians 2	363
Colossians 3	365
Colossians 4	366
1 Thessalonians	367
1 Thessalonians 1	368
1 Thessalonians 2	369
1 Thessalonians 3	370
1 Thessalonians 4	371
1 Thessalonians 5	372
2 Thessalonians	373
2 Thessalonians 1	374
2 Thessalonians 2	375
2 Thessalonians 3	376
1 Timothy	377
1 Timothy 1	378
1 Timothy 2	379
1 Timothy 3	380
1 Timothy 4	381
1 Timothy 5	382
1 Timothy 6	383
2 Timothy	384
2 Timothy 1	385
2 Timothy 2	386
2 Timothy 3	388
2 Timothy 4	389
Titus	390

Titus 1	391
Titus 2	392
Titus 3	393
Philemon	394
Philemon 1	395
Hebrews	396
Hebrews 1	397
Hebrews 2	398
Hebrews 3	399
Hebrews 4	400
Hebrews 5	401
Hebrews 6	402
Hebrews 7	403
Hebrews 8	405
Hebrews 9	406
Hebrews 10	408
Hebrews 11	410
Hebrews 12	412
Hebrews 13	414
James	416
James 1	417
James 2	419
James 3	420
James 4	421
James 5	422
1 Peter	423
1 Peter 1	424
1 Peter 2	426
1 Peter 3	428
1 Peter 4	429
1 Peter 5	430
2 Peter	431

2 Peter 1	432
2 Peter 2	433
2 Peter 3	435
1 John	436
1 John 1	437
1 John 2	438
1 John 3	440
1 John 4	442
1 John 5	443
2 John	444
2 John 1	445
3 John	446
3 John 1	447
Jude	448
Jude 1	449
Revelation	451
Revelation 1	452
Revelation 2	453
Revelation 3	455
Revelation 4	457
Revelation 5	458
Revelation 6	459
Revelation 7	460
Revelation 8	461
Revelation 9	462
Revelation 10	464
Revelation 11	465
Revelation 12	467
Revelation 13	468
Revelation 14	469
Revelation 15	471
Revelation 16	472

Revelation 17	473
Revelation 18	474
Revelation 19	476
Revelation 20	478
Revelation 21	479
Revelation 22	481
Indexes	482
Index of Scripture References	483

This PDF file is from the Christian Classics Ethereal Library, www.ccel.org. The mission of the CCEL is to make classic Christian books available to the world.

- This book is available in PDF, HTML, and other formats. See <http://www.ccel.org/ccel/bible/lv.html>.
- Discuss this book online at <http://www.ccel.org/node/3433>.

The CCEL makes CDs of classic Christian literature available around the world through the Web and through CDs. We have distributed thousands of such CDs free in developing countries. If you are in a developing country and would like to receive a free CD, please send a request by email to cd-request@ccel.org.

The Christian Classics Ethereal Library is a self supporting non-profit organization at Calvin College. If you wish to give of your time or money to support the CCEL, please visit <http://www.ccel.org/give>.

This PDF file is copyrighted by the Christian Classics Ethereal Library. It may be freely copied for non-commercial purposes as long as it is not modified. All other rights are reserved. Written permission is required for commercial use.

Holy Bible
Latvian Translation

New Testament

Matthew

Chapter 1

- ¹Jēzus Kristus, Dāvida dēla, Ābrahama dēla, cilts grāmata.
- ²Ābrahams dzemdināja Īzāku. Un Īzāks dzemdināja Jēkabu. Jēkabs dzemdināja Jūdu un viņa brāļus.
- ³Jūda dzemdināja Faresu un Zāru no Tamāras; Fares dzemdināja Esronu; Esrons dzemdināja Aramu;
- ⁴Arams dzemdināja Aminadabu; un Aminadabs dzemdināja Nāsonu; Nāsons dzemdināja Salmonu;
- ⁵Salmons dzemdināja Boožu no Rahabas; Boožs dzemdināja Obedu no Rutes; Obeds dzemdināja Jesi; Jese dzemdināja ķēniņu Dāvidu;
- ⁶Ķēniņš Dāvids dzemdināja Salomonu no tās, kas bija Ūrija;
- ⁷Salomons dzemdināja Roboamu; Roboams dzemdināja Abiju; Abijs dzemdināja Azu;
- ⁸Azs dzemdināja Jozafatu; Jozafats dzemdināja Joramu; Jorams dzemdināja Oziju;
- ⁹Ozijs dzemdināja Joatamu; Joatams dzemdināja Ahazu; Ahazs dzemdināja Ezehiju;
- ¹⁰Un Ezehijs dzemdināja Manasu; Manass dzemdināja Amonu; Amons dzemdināja Josiju;
- ¹¹Josijs dzemdināja Jehoniju un viņa brāļus Babilonas verdzībā.
- ¹²Pēc Babilonas verdzības Jehonijs dzemdināja Salatiēlu; Salatiēls dzemdināja Zorobabelu;
- ¹³Zorobabels dzemdināja Abiudu; Abiuds dzemdināja Eliakimu; Eliakims dzemdināja Azoru;
- ¹⁴Azors dzemdināja Sadoku; Sadoks dzemdināja Ahimu; un Ahims dzemdināja Eliudu;
- ¹⁵Un Eliuds dzemdināja Eleazaru; un Eleazars dzemdināja Matanu; un Matans dzemdināja Jēkabu;
- ¹⁶Bet Jēkabs dzemdināja Jāzepu, Marijas vīru, no kuras dzimis Jēzus, kas top saukts Kristus.
- ¹⁷Visas paaudzes tātad no Ābrahama līdz Dāvidam ir četrpadsmit paaudzes; un no Dāvida līdz Babilonas verdzībai ir četrpadsmit paaudzes; un no Babilonas verdzības līdz Kristum četrpadsmit paaudzes.
- ¹⁸Bet ar Kristus dzimšanu bija tā: kad Viņa māte Marija tika saderināta ar Jāzepu, iekams viņi sagāja kopā, izrādījās, ka viņa savās miesās ieņēmusi no Svētā Gara.
- ¹⁹Bet Jāzepe, viņas vīrs, būdams taisnīgs un negribēdams viņai neslavu celt, gribēja viņu slepeni atstāt.
- ²⁰Bet kamēr viņš par to domāja, lūk, Kunga eņģelis parādījās viņam sapnī, sacīdams: Jāzep, Dāvida dēls, nebīsties pieņemt savu sievu Mariju, jo kas viņā iedzimis, ir no Svētā Gara.
- ²¹Viņa dzemdēs Dēlu, un tu nosauksi Viņu vārdā Jēzus, jo Viņš atpestīs savu tautu no tās grēkiem.
- ²²Bet tas viss ir noticis, lai piepildītos, ko Kungs runājis caur pravieti, kas saka:
- ²³Lūk, jaunava ieņems savās miesās un dzemdēs Dēlu, un nosauks Viņu vārdā Emanuēls, kas ir tulkots: Dievs ar mums.

²⁴Bet Jāzeps, uzmodies no miega, darīja tā, kā Kunga eņģelis bija viņam pavēlējis, un pieņēma savu sievu.

²⁵Un viņš to neatzina, kamēr viņa dzemdēja savu pirmdzimto Dēlu, nosaucot Viņu vārdā Jēzus.

Chapter 2

- ¹Kad Jēzus ķēniņa Heroda laikā bija dzimis jūdu Betlēmē, gudrie no austrumiem aizgāja uz Jeruzalemi,
- ²Sacīdami: Kur ir piedimušais jūdu Ķēniņš? Jo mēs redzējam Viņa zvaigzni austrumos un atnācām Viņu pielūgt.
- ³Ķēniņš Herods, izdzirdis to, izbijās, un visa Jeruzaleme līdz ar viņu.
- ⁴Un viņš, sapulcinājis visus augstos priesterus un tautas rakstu mācītājus, iztaujāja tos, kur Kristum bija jāpiedzimst.
- ⁵Un viņi tam sacīja: Jūdu Betlēmē, jo tā pravietis rakstījis:
- ⁶Un tu, Betlēme, jūdu zeme, necik neesi mazāka par Jūdas lielpilsētām, jo no tevis izies Vadonis, kas valdīs pār manu Izraēļa tautu.
- ⁷Tad Herods, slepeni pieaicinājis gudros, rūpīgi iztaujāja viņus par zvaigznes laiku, kas bija parādījusies tiem.
- ⁸Un, sūtīdams viņus uz Betlēmi, sacīja: Ejiet un rūpīgi iztaujājiet par Bērnū, un, kad jūs atradīsiet, ziņojiet man, lai arī es aizgājis pielūdzu Viņu!
- ⁹Šie, uzklaušījuši ķēniņu, aizgāja. Un, lūk, zvaigzne, ko viņi redzēja austrumos, gāja tiem pa priekšu, līdz atnākusi apstājās augšā, kur atradās Bērns.
- ¹⁰Bet viņi, ieraudzījuši zvaigzni, priecājās lielā priekā.
- ¹¹Un tie, iegājuši mājā, atrada Bērnū un Viņa māti Mariju; un Viņu, zemē nometušies, pielūdza; un tie, atvēruši savas mantas, upurēja Viņam zeltu, vīraku un mirres.
- ¹²Un viņi, sapnī saņēmuši atbildi neatgriezties pie Heroda, pa citu ceļu aizgāja savā zemē.
- ¹³Kad viņi bija aizgājuši, lūk, tā Kunga eņģelis parādījās Jāzepam sapnī, sacīdams: Celies un ņem Bērnū un Viņa Māti, un bēdz uz Ēģipti, un paliec tur, kamēr es tev sacīšu, jo notiks, ka Herods meklēs Bērnū nonāvēšanai!
- ¹⁴Viņš, uzcēlies naktī, paņēma Bērnū un Viņa māti un aizgāja uz Ēģipti.
- ¹⁵Un viņš bija tur līdz Heroda nāvei, lai izpildītos, ko Kungs ir sacījis caur pravieti, kas priekšsludināja: No Ēģiptes es aicināju savu Dēlu.
- ¹⁶Tad Herods, redzēdams, ka viņu gudrie izsmējuši, ļoti dusmojās, aizsūtīja un nogalināja visus bērnus, kuri bija Betlēmē un visā tās apkārtnē, sākot ar diviem gadiem un jaunākus, saskaņā ar laiku, kādu viņš iztaujāja gudrajiem.
- ¹⁷Tad izpildījās, ko bija teicis pravietis Jeremijs, kas sacīja:
- ¹⁸Raudu un vaimanu balss bija dzirdama Ramā; Rahele apraud savus bērnus un nav iepriecināma, jo viņu vairs nav.
- ¹⁹Bet pēc Heroda nāves, lūk, Kunga eņģelis Ēģiptē parādījās Jāzepam sapnī un sacīja:
- ²⁰Celies un ņem Bērnū un Viņa māti, un ej uz Izraēļa zemi, jo miruši ir tie, kas tiecās pēc Bērna dvēseles.
- ²¹Un viņš piecēlās, ņēma Bērnū un Viņa māti un iegāja Izraēļa zemē.

²²Bet izdzirdis, ka Arhelaus valda Jūdejā, sava tēva Heroda vietā, viņš baidījās tur iet un, sapnī pamācīts, aizgāja Galilejas daļā.

²³Un nogājis Viņš dzīvoja pilsētā, kura saucās Nācarete, lai izpildītos, ko pravietis bija sacījis: Viņš tiks saukts Nācarietis.

Chapter 3

- ¹Tanīs dienās nāca Jānis Kristītājs, mācīdams Jūdejas tuksnesī
- ²Un sacīdams: Gandariet par grēkiem, jo debesvalstība tuvu!
- ³Šis ir tas, par ko min pravietis Isajs, sacīdams: Saucēja balss tuksnesī: sagatavojiet Kunga ceļu, dariet taisnas Viņa tekas!
- ⁴Bet pašam Jānim bija uzvalks no kamieļu spalvām un ādas josta ap viņa gurniem; viņa ēdiens sastāvēja no siseņiem un meža medus.
- ⁵Tad izgāja pie viņa Jeruzaleme, visa Jūdeja un viss apgabals ap Jordānu;
- ⁶Un viņi, atzinuši savus grēkus, pieņēma no viņa kristību Jordānā.
- ⁷Bet viņš, redzēdams daudz farizeju un saduceju nākot pie kristības, sacīja tiem: čūsku izdzimums, kas norādīja jums bēgt no nākamām dusmām?
- ⁸Tad dariet gandarījuma cienīgus augļus!
- ⁹Un nesakiet: Ābrahams ir mūsu tēvs, jo es jums saku, ka Dieva varā ir no šiem akmeņiem radīt Ābrahama dēlus;
- ¹⁰Jo cirvis jau pielikts pie koku saknēm. Tātad katrs koks, kas nenes labus augļus, tiks nocirsts un ugunī iemests.
- ¹¹Jo es kristīju jūs ar ūdeni grēku nožēlošanai, bet kas pēc manis nāks, ir varenāks par mani. Es neesmu cienīgs Viņam kurpes nest; Viņš jūs kristīs Svētajā Garā un ar uguni.
- ¹²Vēteklis ir Viņa rokā: un Viņš iztīrīs savu klonu, un Viņš sakrās kviešus savā šķūnī, bet pelavas sadedzinās neizdzēšamā ugunī.
- ¹³Tad atnāca Jēzus no Galilejas uz Jordānu pie Jāņa, lai tas Viņu kristītu.
- ¹⁴Bet Jānis atturēja Viņu, sacīdams: Man jāsaņem kristību no Tevis, bet Tu nāc pie manis?
- ¹⁵Bet Jēzus atbildēdams sacīja viņam: Lai tas tā notiek! Tā taču mums pienākas izpildīt visu taisnību! Tad viņš to pieļāva.
- ¹⁶Pēc kristības Jēzus tūliņ izkāpa no ūdens, un, lūk, debess atvērās, un Viņš redzēja Dieva Garu baloža veidā nolaižamies uz sevi.
- ¹⁷Un, lūk, balss no debesīm sacīja: Šis ir mans mīlais Dēls, kurš man labpatīk.

Chapter 4

- ¹Tad Gars aizveda Jēzu tuksnesī, lai Viņš tiktu velna kārdināts.
- ²Un Viņš pēc tam, kad četrdesmit dienas un četrdesmit naktis bija gavējis, izsalka.
- ³Un kārdinātājs piestājās un sacīja Viņam: Ja Tu esi Dieva Dēls, saki, lai šie akmeņi kļūst maize!
- ⁴Viņš atbildēja un sacīja: Ir rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikviena vārda, kas iziet no Dieva mutes.
- ⁵Tad velns ņēma Viņu sev līdz svētajā pilsētā un novietoja Viņu svētnīcas jumta galā,
- ⁶Un sacīja Viņam: Ja Tu esi Dieva Dēls, tad meties zemē! Jo ir rakstīts: Viņš saviem eņģeļiem pavēlējis par Tevi un viņi Tevi nesīs uz rokām, lai Tu kādreiz pie akmens nepiedauzītu savu kāju.
- ⁷Jēzus viņam sacīja: Atkal ir rakstīts: nekārdini Dievu, savu Kungu!
- ⁸Atkal velns ņēma Viņu līdz ļoti augstā kalnā un rādīja Viņam visas pasaules valstis un to godību,
- ⁹Un sacīja Viņam: To visu es Tev došu, ja Tu, zemē mezdami, mani pielūgsi.
- ¹⁰Tad Jēzus saka viņam: Atkāpies, sātan! Jo ir rakstīts: pielūdz Dievu, savu Kungu, un Viņam vienam kalpo!
- ¹¹Tad velns Viņu atstāja; un, lūk, eņģeļi piesteidzās un kalpoja Viņam.
- ¹²Bet kad Jēzus dzirdēja, ka Jānis ir nodots, Viņš atgriezās Galilejā.
- ¹³Un Viņš, atstājis Nācaretes pilsētu, aizgāja dzīvot Kafarnaumā pie jūras, Zabulona un Neftalima robežās,
- ¹⁴Lai izpildītos tas, ko pravietis Isaja sacījis:
- ¹⁵Zabulona zeme un Neftalima zeme, piejūras ceļš Aizjordanijā, pagānu Galileja,
- ¹⁶Tauta, kas sēdēja tumsā, redz lielu gaišumu; un tiem, kas sēdēja nāves ēnas valstī, ir uzaususi gaisma.
- ¹⁷No tā laika Jēzus iesāka sludināt un sacīt: Gandariet par grēkiem, jo debesvalstība atnākusi!
- ¹⁸Bet Jēzus, staigādams gar Galilejas jūru, redzēja divus brāļus: Sīmani, kas tiek saukts Pēteris, un Andreju, tā brāli, izmetam tīklus jūrā, jo viņi bija zvejnieki.
- ¹⁹Un Viņš tiem sacīja: Sekojiet man, un es jūs padarīšu par cilvēku zvejniekiem.
- ²⁰Un viņi tūdaļ atstāja tīklus un gāja Viņam līdz.
- ²¹Un no turienes iedams tālāk, Viņš redzēja citus divus brāļus: Jēkabu, Zebedeja dēlu, un Jāni, tā brāli, lāpot tīklus laivā kopā ar savu tēvu Zebedeju: un Viņš tos aicināja.
- ²²Un viņi, atstājuši tūdaļ tīklus un tēvu, sekoja Viņam.
- ²³Un Jēzus gāja pa visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams valstības evaņģēliju, un dziedinādams tautu no visām slimībām un visām sērgām.
- ²⁴Un Viņa slava izpauzās visā Sirijā; un tie nesa pie Viņa visus neveselos, dažādu slimību un ciešanu pārņemtos un ļaunā gara apsēstos, un triekas skartos, un mēnessērdzīgos; un Viņš tos izdziedināja.

²⁵Un lieli ļaužu pulki no Galilejas un Dekapoles, un Jeruzalemes, no Jūdejas un Aizjordānijas gāja Viņam līdz.

Chapter 5

- ¹Kad Jēzus redzēja ļaužu pulkus, Viņš uzkāpa kalnā; un, kad Viņš bija atsēdies, mācekļi piegāja pie Viņa.
- ²Un Viņš, atdarījis savu muti, mācīja tos, sacīdams:
- ³Svētīgi ir garā nabadzīgie, jo viņu ir debesvalstība.
- ⁴Svētīgi ir lēnprātīgie, jo viņi iemantos zemi.
- ⁵Svētīgi ir tie, kas raud, jo viņi tiks iepriecināti.
- ⁶Svētīgi ir tie, kas alkst un slāpst taisnības, jo viņi tiks piepildīti.
- ⁷Svētīgi ir žēlsirdīgie, jo viņi tiks apžēloti.
- ⁸Svētīgi ir sirdsšķīstie, jo viņi skatīs Dievu.
- ⁹Svētīgi ir miermīlīgie, jo viņi sauksies Dieva bērni.
- ¹⁰Svētīgi ir tie, kas cieš vajāšanu taisnības dēļ, jo viņu ir debesvalstība.
- ¹¹Svētīgi esat jūs, ja jūs manis dēļ lamās un vajās, un visu ļaunu netaisni par jums runās.
- ¹²Priecājieties un liksmojieties, jo jūsu alga ir liela debesīs! Tā viņi ir vajājuši praviešus, kas dzīvoja pirms jums.
- ¹³Jūs esat zemes sāls. Bet ja sāls zaudē savas spējas, ar ko tad sālis? Tā neder vairs nekam, tikai izmešanai ārā, lai cilvēki to samītu.
- ¹⁴Jūs esat pasaules gaismā. Pilsēta, kas celta kalnā, nav paslēpjama.
- ¹⁵Tāpat, iededzinājis sveci, neviens neliek to zem pūra, bet svečturī, lai tā dotu gaismu visiem, kas atrodas mājā.
- ¹⁶Tā lai jūsu gaismā spīd cilvēkiem: lai viņi redz jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.
- ¹⁷Nedomājiet, ka es atnācu atcelt baušļus un praviešus: es neatnācu atcelt, bet izpildīt.
- ¹⁸Patiesi es jums saku: kamēr debess un zeme pāries, no baušļiem nepāries neviens jota un neviena zīmite, kamēr viss izpildīsies.
- ¹⁹Kas vienu no šiem vismazākajiem baušļiem atmet un tā mācīs cilvēkus, tas debesvalstībā sauksies par mazāko; bet kas pildīs un mācīs, tas tiks saukts liels debesvalstībā.
- ²⁰Es jums saku: ja jūsu taisnība nebūs lielāka kā rakstu mācītāju un farizeju, jūs debesvalstībā neieiesiet.
- ²¹Jūs dzirdējāt, ka senčiem ir sacīts: Tev nebūs nokaut, bet kas nokauj, tiks nodots tiesai.
- ²²Bet es jums saku, ka ikviens, kas dusmojas uz savu brāli, tiks nodots tiesai. Bet kas sacīs savam brālim: nelga, tiks nodots augstākai tiesai. Bet kas viņam sacīs: neprātis, tiks sodīts elles ugunī.
- ²³Bet ja tu nes savu dāvanu pie altāra un tur atminēsi, ka tavam brālim ir kas pret tevi,
- ²⁴Atstāj tur savu dāvanu altāra priekšā, ej, samierinies iepriekš ar savu brāli, un tad nāc un upurē savu dāvanu.
- ²⁵Esi piekāpīgs savam pretiniekam bez kavēšanās, kamēr tu vēl esi ceļā ar viņu, lai pretinieks nenodod tevi tiesnesim, un tiesnesis nenodod tevi tiesas izpildītājam un tevi neiemet cietumā.

- ²⁶Patiesi es tev saku, ka no turienes tu neizklūsi, kamēr nebūsi samaksājis pēdējo artavu.
- ²⁷Jūs esat dzirdējuši, ka senčiem ir sacīts: tev nebūs laulību pārkāpt.
- ²⁸Bet es jums saku, ka ikviens, kas uzskata sievieti, iekārodams viņu, jau savā sirdī pārkāpis laulību ar to.
- ²⁹Ja tava labā acs apgrēcina tevi, izrauj to un aizmet no sevis projām, jo labāk tev zaudēt vienu no saviem locekļiem, nekā visa tava miesa tiek iemesta ellē.
- ³⁰Un ja tava labā roka tevi apgrēcina, cērt to nost un met no sevis projām, jo labāk tev zaudēt vienu no saviem locekļiem, nekā visa tava miesa tiek iemesta peklē.
- ³¹Bet ir arī sacīts: kas savu sievu grib atstāt, lai dod viņai šķiršanās rakstu.
- ³²Bet es jums saku, ka ikviens, kas atstāj savu sievu, izņemot laulības pārkāpšanas gadījumu, padara viņu par laulības pārkāpēju; un kas atstātu precē, pārkāpj laulību.
- ³³Vēl jūs esat dzirdējuši, ka senčiem sacīts: tev nebūs nepatiesi zvērēt, bet izpildīt to, ko Kungam esi zvērējis.
- ³⁴Bet es jums saku: nezvēriet nemaz: ne pie debesīm, jo tās ir Dieva tronis,
- ³⁵Ne pie zemes, jo tā ir Viņa kāju balsts, ne pie Jeruzalemes, jo tā ir lielā ķēniņa pilsēta!
- ³⁶Arī pie savas galvas nezvēri, jo tu nevari nevienam matu padarīt baltu vai melnu!
- ³⁷Bet jūsu runai jābūt: jā, jā! nē, nē! Kas vairāk par to, ir no ļauna.
- ³⁸Jūs esat dzirdējuši, ka sacīts: aci pret aci, zobu pret zobu.
- ³⁹Bet es jums saku: nepretojieties ļaunumam, bet ja kāds tev sit labajā vaigā, pagriez viņam arī kreiso!
- ⁴⁰Un tam, kas grib ar tevi iet tiesā un paņemt tavus svārkus, atstāj viņam arī mēteli!
- ⁴¹Bet kas spiedīs tevi tūkstoš soļus līdz iet, ej ar viņu vēl citus divus!
- ⁴²Dod tam, kas no tevis lūdz, un nenovērsies no tā, kas grib aizņemties!
- ⁴³Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: mīli savu tuvāko un nīsti savu ienaidnieku!
- ⁴⁴Bet es jums saku: mīliet savus ienaidniekus, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā un godu laupa,
- ⁴⁵Lai jūs būtu tā Tēva bērni, kas debesīs, kas liek savai saulei uzlēkt pār labajiem un ļaunajiem un lietum līt pār taisnīgajiem un netaisnīgajiem!
- ⁴⁶Ja jūs mīlēsiet tos, kas jūs mīl, kādu algu jūs par to saņemsiet? Vai arī muitnieki tā nedara?
- ⁴⁷Un ja jūs sveicināsiet tikai savus brāļus, ko jūs darāt sevišķu? Vai arī pagāni tā nedara?
- ⁴⁸Tāpēc esiet pilnīgi, kā arī jūsu Debestēvs ir pilnīgs!

Chapter 6

- ¹Uzmaniet, lai jūs savu taisnību nedarītu cilvēku priekšā, lai viņi jūs redzētu, jo tad jūs nesaņemsiet algu no jūsu Tēva, kas ir debesīs.
- ²Tātad, ja dosi nabagiem dāvanas, nebazūnē savā priekšā, kā to dara liekuļi sinagogās un ielās, lai cilvēki viņus cildinātu! Patiesi es jums saku: viņi savu algu saņēmuši.
- ³Bet kad tu dosi nabagiem dāvanas, tad lai nezina tava kreisā roka, ko dara labā.
- ⁴Lai paliek tava dāvana noslēpumā; un tavs Tēvs, kas redz noslēpumus, atalgos tevi.
- ⁵Un kad lūdziet Dievu, neesiet kā liekuļi, kuriem patik sinagogās un ielu stūros stāvot, Dievu lūgt, lai cilvēki redzētu! Patiesi, viņi savu algu saņēmuši.
- ⁶Bet tu, kad lūgsi Dievu, ieej savā kambarī un, durvis aizslēdzis, pielūdz savu Tēvu slepenībā, un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atalgos tevi.
- ⁷Lūdzot Dievu, nerunājiet daudz kā pagāni, kas domā, ka daudzo vārdu dēļ tiks uzklausīti!
- ⁸Nekļūstiet viņiem līdzīgi, jo jūsu Tēvs, pirms jūs lūdziet Viņu, zina, kas jums vajadzīgs!
- ⁹Lūdziet Dievu tā: Tēvs mūsu, kas esi debesīs, svētīts lai top Tavs vārds!
- ¹⁰Lai atnāk Tava valstība! Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes!
- ¹¹Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien!
- ¹²Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem!
- ¹³Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna! Amen.
- ¹⁴Ja jūs piedosiet cilvēkiem viņu vainas, arī Debestēvs piedos jums jūsu grēkus.
- ¹⁵Bet ja jūs nepiedosiet cilvēkiem, jūsu Tēvs nepiedos jums jūsu grēkus.
- ¹⁶Bet kad jūs gavējat, neesiet noskumuši kā liekuļi! Viņi pārvērš savu seju, lai cilvēki redzētu, ka viņi gavē. Patiesi es jums saku: viņi savu algu saņēmuši.
- ¹⁷Bet tu, kad gavē, svaidi savu galvu un nomazgā savu seju,
- ¹⁸Lai nerādītos kā gavētājs cilvēku, bet gan tava Tēva priekšā, kas ir noslēpumā! Un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atalgos tevi.
- ¹⁹Nekrājiet sev mantu virs zemes, kur rūsa un kodes bojā un kur zagļi izrok un zog!
- ²⁰Bet krājiet mantu debesīs, kur nedz rūsa, nedz kodes bojā un kur zagļi neizrok un nezog!
- ²¹Jo kur tava manta, tur ir arī tava sirds.
- ²²Tavas miesas gaisma ir tava acs. Ja tava acs būs vesela, tad visa tava miesa būs gaiša.
- ²³Bet ja tava acs būs ļauna, tad visa tava miesa būs tumša. Ja nu gaisma, kas tevī, ir tumsa, cik lielai tad jābūt pašai tumsai?
- ²⁴Neviens nevar diviem kungiem kalpot: vai nu vienu ienīdis un otru milēs, vai pie viena turēsies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mamonai.
- ²⁵Tāpēc es jums saku: nebīstieties par savu dzīvību, ko jūs ēdīsiet, nedz arī par savu miesu, ar ko gērbīsieties! Vai dzīvība nav vairāk kā barība un miesa vairāk kā apģērbs?
- ²⁶Skatieties debess putnos: ne tie sēj, ne tie pļauj, ne šķūņos krauj, un jūsu Debestēvs tos uztur. Vai jūs neesat daudz vairāk nekā viņi?
- ²⁷Bet kas no jums var pie sava auguma pielikt vienu olekti?

²⁸Un ko jūs raizējaties apģērba dēļ? Skatieties lauka lilijās, kā tās aug: ne tās strādā, ne tās vērpj.

²⁹Bet es jums saku, ka pat Salomons visā savā godībā nebija tā tērpts, kā viena no tām.

³⁰Ja nu lauka zāli, kas šodien ir, bet rīt to krāsni met, Dievs tā ģērbj, cik daudz vairāk jūs, jūs mazticīgie?

³¹Tāpēc neraizējieties jautādami: ko mēs ēdīsim, ko dzersim vai ar ko ģērbsimies?

³²Jo to visu meklē pagāni. Jo jūsu Tēvs zina, ka tā visa jums vajag.

³³Meklējiet tāpēc vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, un viss tas tiks jums dots klāt.

³⁴Tāpēc neraizējieties par rītdienu! Rītdiena rūpēsies pati par sevi. Katrai dienai pietiek savu rūpju.

Chapter 7

- ¹Netiesājiet, lai jūs netiktu tiesāti!
- ²Kādu tiesu jūs spriedīsiet, tāda jums tiks spriesta, un ar kādu mēru jūs mērīsiet, ar tādu jums tiks atmērīts.
- ³Bet ko tu raugi skabargu sava brāļa acī, bet baļķi savā acī neredzi?
- ⁴Vai arī kā tu vari sacīt savam brālim: atļauj man izvilkt skabargu no tavas acs! Un, lūk, baļķis ir tavā acī?
- ⁵Liekuli, izmet vispirms baļķi no savas acs un tad lūko izvilkt skabargu no sava brāļa acs!
- ⁶Nedodiet svētumu suņiem un nemetiet pārles cūkām, ka viņas kādreiz tās nesamītu kājām un atgriezušās jūs nesaplosītu!
- ⁷Lūdziet, un jums tiks dots, meklējiet, un jūs atradīsiet, klauvējiet, un jums tiks atvērts!
- ⁸Jo katrs, kas lūdz, saņem, kas meklē - atrod, un kas klauvē, tam tiek atvērts.
- ⁹Vai starp jums ir cilvēks, kas pasniegtu savam dēlam akmeni, ja tas lūgtu maizi?
- ¹⁰Vai arī kas dotu čūsku, ja viņš lūgtu zivi?
- ¹¹Ja tad jūs, kas esat ļauni, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, cik daudz vairāk jūsu Tēvs, kas debesīs, dos labu tiem, kas Viņu lūdz!
- ¹²Tātad visu, ko jūs vēlaties, lai cilvēki jums darītu, dariet jūs viņiem, jo tā ir bauslība un pravieši!
- ¹³Ieejiet caur šaurajiem vārtiem, jo plaši ir vārti un plats ir ceļš, kas ved pazušānā; un ir daudzi, kas pa to iet.
- ¹⁴Cik šauri ir vārti un šauri ir ceļši, kas ved dzīvībā! Un tikai nedaudzi to atrod.
- ¹⁵Sargieties no viltīgajiem praviešiem, kas nāk pie jums avju drēbēs, bet iekšienē ir plēsīgi vilki!
- ¹⁶No viņu augļiem jūs tos pazīsiet. Vai no ērkšķiem novāc vīnogas, vai vīģes no dadžiem?
- ¹⁷Tā katrs labs koks dod labus augļus, bet nelabs koks dod nelabus augļus.
- ¹⁸Labs koks nevar dot nelabus augļus, un nelabs koks nevar dot labus augļus.
- ¹⁹Katrs koks, kas nedod labus augļus, tiek nocirsts un ugunī iemests.
- ²⁰Tātad pēc to augļiem jūs pazīsiet tos.
- ²¹Ne katrs, kas man saka: Kungs! Kungs! ieies debesvalstībā, bet kas izpilda mana Tēva gribu, kas debesīs, tas ieies debesvalstībā.
- ²²Daudzi man sacīs tanī dienā: Kungs, Kungs, vai ne Tavā vārdā mēs pravietojām un Tavā vārdā neizdzinām ļaunos garus, un Tavā vārdā nedarījām daudz brīnumu?
- ²³Un tad es viņiem pasludināšu: Es nekad jūs neesmu pazinis; atkāpieties no manis, jūs ļaundari!
- ²⁴Tātad katrs, kas šos manus vārdus dzird un tos izpilda, būs līdzīgs prātīgajam vīram, kas savu namu cēlis uz klints.
- ²⁵Un lija lietus, un nāca plūdi, un pūta vēji, un gāzās pār šo māju, bet tā nesagruva, jo tā bija celta uz klints.

²⁶Un katrs, kas šos vārdus dzird, bet tos neizpilda, būs līdzīgs neprātīgam vīram, kas savu māju cēla uz smiltīm.

²⁷Un lija lietus, un nāca plūdi, un pūta vēji, un gāzās pār šo māju, un tā sagruva; un tās posts bija liels.

²⁸Un notika, kad Jēzus pabeidza šos vārdus, ka ļaudis brīnījās par Viņa mācību.

²⁹Jo Viņš tos mācīja kā tāds, kam ir vara, un ne tā kā rakstu mācītāji un farizeji.

Chapter 8

- ¹Kad Viņš nokāpa no kalna, Viņam sekoja daudz ļaužu.
- ²Un, lūk, spītālīgais atnācis pielūdza Viņu, sacīdams: Kungs, ja Tu gribi, Tu vari mani šķīstīt.
- ³Jēzus, izstiepis savu roku, pieskārās viņam un sacīja: Es gribu, topi tīrs! Un viņš kļuva tīrs no savas spītālības.
- ⁴Un Jēzus sacīja viņam: Pielūko, ka tu par to nesaki nevienam, bet ej, parādies priesterim un upurē dāvanu, kādu Mozus pavēlējis viņiem par liecību!
- ⁵Bet kad Viņš bija iegājis Kafarnaumā, kāds virsnieks piegāja pie Viņa un lūdza Viņu,
- ⁶Sacīdams: Kungs, mans kalps, triekas skarts, guļ mājās un ļoti cieš.
- ⁷Un Jēzus sacīja tam: Es iešu un izdziedināšu viņu.
- ⁸Virsnieks atbildēdams sacīja: Kungs, es neesmu cienīgs, ka Tu nāc zem mana jumta, bet saki tikai vārdu, un mans kalps kļūs vesels.
- ⁹Jo arī es esmu cilvēks, pakļauts priekšniecībai. Es saku vienam no maniem padotajiem kareivjiem: ej, un viņš iet; un citam: nāc, un viņš nāk; un manam kalpam: dari to, un viņš dara.
- ¹⁰To dzirdēdams, Jēzus brīnījās un sacīja tiem, kas Viņam sekoja: Patiesi es jums saku: tādu ticību Izraēli es neesmu atradis!
- ¹¹Bet es jums saku, ka daudzi nāks no austrumiem un rietumiem un novietosies ar Ābrahamu un Īzāku, un Jēkabu debesu valstībā.
- ¹²Bet valstības bērni tiks izmesti ārējā tumsā; tur būs raudāšana un zobu griešana.
- ¹³Un Jēzus sacīja virsniekam: Ej, lai notiek tev, kā tu esi ticējis! Un tanī pat stundā kalps kļuva vesels.
- ¹⁴Un kad Jēzus atnāca Pētera mājā, Viņš redzēja tā sievasmāti guļam drudzī.
- ¹⁵Un Viņš pieskārās tās rokai, un drudzis atstāja to; un tā uzcēlās un kalpoja viņiem.
- ¹⁶Vakaram iestājoties, atnesa pie Viņa daudzus ļaunā gara apsēstos, un ar vārdu Viņš izdzina garus un dziedināja visus, kas bija slimi,
- ¹⁷Lai izpildītos pravieša Isaja vārdi, kas saka: Viņš uzņēma mūsu vājības un nesa mūsu slimības.
- ¹⁸Bet Jēzus, redzēdams ap sevi daudz ļaužu, pavēlēja pārcelties otrā krastā.
- ¹⁹Un kāds rakstu mācītājs pienācis sacīja Viņam: Mācītāj, es sekošu Tev, kurp vien tu iesi.
- ²⁰Un Jēzus sacīja viņam: Lapsām ir alas, debesu putniem - ligzdas, bet Cilvēka Dēlam nav kur nolikt galvu.
- ²¹Viens cits no Viņa mācekļiem sacīja Viņam: Kungs, atļauj man vispirms aiziet un apglabāt savu tēvu!
- ²²Bet Jēzus atbildēja viņam: Seko man un atstāj mirušajiem apglabāt savus mirušos!
- ²³Tad Viņš iekāpa laivā, un mācekļi sekoja Viņam.
- ²⁴Un, lūk, jūrā sacēlās liela vētra, tā ka viņi parplūdināja laivu, bet Viņš gulēja.
- ²⁵Un Viņa mācekļi gāja un modināja Viņu, sacīdami: Kungs, glāb mūs, mēs ejam bojā!

²⁶Un Jēzus saka viņiem: Kāpēc bīstaties, jūs mazticīgie? Tad uzcēlies Viņš pavēlēja vētra un jūrai, un iestājās pilnīgs klusums.

²⁷Tad ļaudis brīnījās, sacīdami: Kas Viņš ir, jo Viņam vētra un jūra paklausa?

²⁸Un kad Viņš ieradās otrā krastā, geraziešu zemē, atsteidzās pie Viņa divi ļaunā gara apsēstie, kas iznāca no kapsētas. Tie bija ļoti mežonīgi, tā ka neviens nevarēja iet pa šo ceļu.

²⁹Un, lūk, viņi kļiedza, sacīdami: Kas mums ar Tevi, Jēzu, Dieva Dēls? Vai Tu atnāci šeit, lai mūs pirms laika mocītu?

³⁰Bet netālu no viņiem ganījās liels cūku bars.

³¹Un ļaunie gari lūdza Viņu, sacīdami: Ja Tu mūs izdzen no šejienes, sūti mūs cūku barā!

³²Un Viņš sacīja: Ejiet! Un tie izgājuši iegāja cūkās; un, lūk, viss ganāmpulks strauji metās no nogāzes jūrā un ūdenī dabūja galu.

³³Gani bēga un, iegājuši pilsētā, pastāstīja visu, arī par tiem, kas bija ļaunā gara apsēsti.

³⁴Un, lūk, visa pilsēta izgāja Jēzum pretim un lūdza, ieraudzījuši Viņu, lai Viņš aizietu no to robežām.

Chapter 9

- ¹Un Viņš, iekāpis laivā, pārcēlās pāri un ieradās savā pilsētā.
- ²Un, lūk, pie Viņa atnesa paralizēto, kas gulēja gultā. Un Jēzus, redzēdams viņu ticību, sacīja paralizētajam: Uzticies, dēls, tavi grēki tev piedoti!
- ³Bet, lūk, daži no rakstu mācītājiem paši sevī domāja: Šis zaimo Dievu.
- ⁴Kad Jēzus redzēja to domas, Viņš sacīja: Ko jūs domājat ļaunu savās sirdīs?
- ⁵Ko vieglāk pateikt: tavi grēki tev piedoti, vai sacīt: celies un staigā?
- ⁶Bet lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot, - tad Viņš sacīja paralizētajam: Celies, ņem savu gultu un ej savās mājās!
- ⁷Un viņš cēlās un gāja savās mājās.
- ⁸Ļaudis, redzot to, nobijās un godināja Dievu, kas tādu varu devis cilvēkiem.
- ⁹Un kad Jēzus no turienes gāja tālāk, Viņš redzēja cilvēku, Mateju vārdā, sēžot muitnīcā. Un Viņš sacīja tam: Seko man! Un tas uzcēlies sekoja Viņam.
- ¹⁰Un notika, kad Viņš atradās mājā pie galda, lūk, daudzi muitnieki un grēcinieki nāca un novietojās kopā ar Jēzu un Viņa mācekļiem.
- ¹¹Farizeji, to redzēdami, sacīja Viņa mācekļiem: Kāpēc jūsu Mācītājs ēd kopā ar muitniekiem un grēciniekiem?
- ¹²To redzot, Jēzus sacīja: Veseliem nav vajadzīgs ārsts, bet gan slimiem.
- ¹³Ejiet un mācieties saprast, ko tas nozīmē: Es vēlos žēlsirdību, bet ne upuri! Es neesmu nācis aicināt taisnīgos, bet gan grēciniekus.
- ¹⁴Tad atnāca Jāņa mācekļi pie Viņa un jautāja: Kāpēc mēs un farizeji bieži gavējam, bet Tavi mācekļi negavē?
- ¹⁵Un Jēzus sacīja viņiem: Vai var kāzu viesi būt noskumuši, kamēr līgavainis ir pie viņiem? Bet nāks dienas, kad līgavainis atraus no viņiem; tad viņi gavēs.
- ¹⁶Neviens neliek jaunas drānas ielāpu uz vecām drēbēm, jo tas drēbēs izplīsīs visā savā platumā, un plisums būs vēl sliktāks.
- ¹⁷Arī jaunu vīnu nelej vecos maisos, citādi maisi pārplīsīs; un vīns izlīs, un maisi ies bojā. Bet jaunu vīnu lej jaunus maisos, tad abi uzglabāsies.
- ¹⁸Kamēr Viņš to runāja tiem, lūk, kāds priekšnieks atnāca un pielūdza Viņu, sacīdams: Kungs, mana meita tikko nomira, bet nāc, uzliec viņai savu roku, un tā dzīvos!
- ¹⁹Un Jēzus uzcēlies sekoja viņam kopā ar saviem mācekļiem.
- ²⁰Un, lūk, sieviete, kas divpadsmit gadus slimoja ar asins noplūšanu, no mugurpuses pienāca un pieskārs Viņa drēbju vīlei.
- ²¹Jo viņa sacīja sevī: Ja tikai es pieskaršos Viņa drēbēm, es kļūšu vesela.
- ²²Bet Jēzus, atgriezies un ieraudzījis viņu, sacīja: Uzticies, meita, tava ticība tevi izdziedināja! Un no šī brīža sieviete kļuva vesela.
- ²³Un kad Jēzus atnāca priekšnieka mājā un redzēja stabulnieku un trokšņotāju pūli, Viņš sacīja:

- ²⁴Atkāpieties, jo meitiņa nav mirusi, bet guļ! Un tie Viņu izsmēja.
- ²⁵Un kad pūlis bija izdzīts, Viņš iegāja un saņēma viņas roku, un meitiņa uzcēlās.
- ²⁶Un šī ziņa izplatījās visā tanī zemē.
- ²⁷Un kad Jēzus no turienes gāja tālāk, Viņam sekoja divi aklie, saukdami un sacīdami: Dāvida Dēls, apžēlojies par mums!
- ²⁸Bet tiklīdz Viņš bija atnācis mājās, aklie piegāja pie Viņa. Un Jēzus sacīja viņiem: Vai jūs ticat, ka es varu jums līdzēt? Tie atbildēja: Jā gan, Kungs!
- ²⁹Tad Viņš skāra to acis, sacīdams: Kā jūs ticējāt, tā jums lai notiek!
- ³⁰Un viņu acis atvērās; un Jēzus viņiem piekodināja, sacīdams: Lūkojiet, ka neviens to nezina!
- ³¹Bet tie aizgājuši godināja Viņu visā tanī apkārtnē.
- ³²Kad tie bija aizgājuši, lūk, atnesa vienu mēmu, ļaunā gara apsēstu cilvēku.
- ³³Kad ļaunais gars bija izdzīts, mēmais sāka runāt, bet ļaudis brīnījās, sacīdami: Nekad vēl Izraēli nav bijusi tāda parādība.
- ³⁴Bet farizeji sacīja: Ar velnu virsnieka spēku Viņš izdzen ļaunos garus.
- ³⁵Un Jēzus apstaigāja visas pilsētas un miestus, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams valstības evaņģēliju, un dziedinādams katru slimību un katru vājību.
- ³⁶Bet, redzot ļaudis, Viņam kļuva to žēl, jo viņi bija apspiesti kā avis, kam nav gana.
- ³⁷Tad Viņš sacīja saviem mācekļiem: Pļauja gan liela, bet strādnieku maz.
- ³⁸Tāpēc lūdziet pļaujas Kungu, lai Viņš sūta strādniekus savā pļaujā!

Chapter 10

- ¹Un Viņš, pieaicinājis savus divpadsmit mācekļus, deva tiem varu izdzīt ļaunos garus un dziedināt katru slimību un katru vājību.
- ²Bet divpadsmit apustuļu vārdi ir sekojoši: pirmais ir Simanis, saukts Pēteris, un viņa brālis Andrejs;
- ³Jēkabs, Zebedeja dēls, un viņa brālis Jānis; Filips un Bērtulis, Toms un muitnieks Matejs. Jēkabs, Alfeja dēls, un Tadejs.
- ⁴Simanis Kanānietis un Jūdass Iskariots, kas Viņu nodeva.
- ⁵Jēzus sūtīja šos divpadsmit un pavēlēja viņiem, sacīdams: Ceļu uz pagāniem nestaigājiet un samariešu pilsētās neieejiet,
- ⁶Bet drīzāk ejiet pie Izraēļa nama pazudušajām avīm!
- ⁷Ejiet un sludiniet, sacīdami: Debesvalstība ir tuvu klāt.
- ⁸Dziediniet slimos, uzmodiniet mirušos, spitālīgos dariet tirus, izdzeniet ļaunos garus! Bez maksas esat saņēmuši, bez maksas dodiet!
- ⁹Neturiet savās jostās ne zeltu, ne sudrabu, ne naudu,
- ¹⁰Ne ceļa somu, ne divus svārkus, ne kurpes, ne spieķi, jo strādnieks ir sava uztura cienīgs!
- ¹¹Bet kurā pilsētā vai ciemā jūs ieiesit, pajautājiet, kas tanī cienīgs; tur arī palieciet, kamēr iziesiet!
- ¹²Ieejot mājā, sveiciniet to, sacīdami: miers šai mājai!
- ¹³Un ja šī māja būs tā cienīga, jūsu miers nāks pār to; bet ja tā nebūs cienīga, jūsu miers atgriezīsies jūsos.
- ¹⁴Bet kas jūs neuzņems un jūsu vārdos neklausīsies, izejot no tā mājas vai pilsētas arā, nokratiet putekļus no savām kājām!
- ¹⁵Patiesi es jums saku: sodomiešu un gomoriešu zemei būs vieglāk tiesas dienā nekā šai pilsētai.
- ¹⁶Lūk, es jūs sūtu kā avis starp vilkiem. Tāpēc esiet gudri kā čūskas un vienkārši kā baloži!
- ¹⁷Sargieties no cilvēkiem: viņi nodos jūs tiesai, jūs šaustīs savās sinagogās.
- ¹⁸Manis dēļ jūs vedīs valdnieku un ķēniņu priekšā viņiem un pagāniem par liecību.
- ¹⁹Bet kad jūs nodos, nedomājiet, ko un kā runāt! Tanī brīdī tiks jums dots, kas jums jārunā.
- ²⁰Ne jūs esat tie, kas runā, bet jūsu Tēva gars, kas runā jūsos.
- ²¹Jo brālis nodos nāvē brāli, un tēvs - savu bērnu; un bērni sacelsies pret saviem vecākiem un viņus nonāvēs.
- ²²Un visi jūs ienīdīs mana vārda dēļ, bet kas izturēs līdz galam, būs pestīts.
- ²³Bet kad jūs vajās vienā pilsētā, bēdziet otrā! Patiesi es jums saku: jūs nebeigsiet ar Izraēļa pilsētām, iekams atnāks Cilvēka Dēls.
- ²⁴Māceklis nav pārāks par mācītāju, nedz kalps par savu kungu.
- ²⁵Māceklim pietiek, ja viņš kļūst tāds kā viņa mācītājs, un kalps - kā viņa kungs. Ja nama tēvu sauca par Belcebulu, tad jo vairāk viņa mājiniekus.

- ²⁶Tomēr nebīstieties no viņiem, jo nekas nav noslēpts, kas neatklāsies, un nekas nav slepens, kas nekļūs zināms.
- ²⁷Ko es jums saku tumsā, par to jūs runājiat gaismā; un ko jūs dzirdat ausī, to sludiniet no jumtiem!
- ²⁸Nebīstieties no tā, kas nokauj miesu, bet dvēseli nespēj nonāvēt! Bet vairāk bīstieties no tā, kas spēj dvēseli un miesu pazudināt ellē!
- ²⁹Vai divus zvirbuļus nepērk par vienu grasi? Bet neviens no tiem nekrīt bez jūsu Tēva (ziņas).
- ³⁰Pat mati uz jūsu galvas visi saskaitīti.
- ³¹Nebīstieties, jo jūs esat labāki nekā daudzi zvirbuļi!
- ³²Katru, kas mani atzīst cilvēku priekšā, es atzišu sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.
- ³³Bet kas mani noliegs cilvēku priekšā, to es noliegšu sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.
- ³⁴Nedomājiet, ka es atnācu nest mieru virs zemes! Es neatnācu nest mieru, bet šķēpu.
- ³⁵Jo es nācu šķirt dēlu no viņa tēva, meitu no viņas mātes un vedeklu no viņas vīramātes.
- ³⁶Un viņa mājniece būs cilvēka ienaidniece.
- ³⁷Kas mīl tēvu vai māti vairāk nekā mani, nav manis cienīgs; un kas mīl dēlu vai meitu vairāk nekā mani, nav manis cienīgs.
- ³⁸Kas neņem savu krustu un neseko man, nav manis cienīgs.
- ³⁹Kas savu dzīvību iegūst, pazaudē to; bet kas savu dzīvību pazaudēs manis dēļ, atradīs to.
- ⁴⁰Kas jūs uzņem, tas uzņem mani; un kas mani uzņem, tas uzņem to, kas mani sūtījis.
- ⁴¹Kas uzņem pravieti pravieša vārdā, saņems pravieša algu; un kas uzņem taisnīgo taisnīgā vārdā, saņems taisnīgā algu.
- ⁴²Un kas dos dzert vienam no šiem mazajiem kaut glāzi auksta ūdens mācekļa vārdā, patiesi es jums saku: viņš savu algu nezaudēs.

Chapter 11

- ¹Un kad Jēzus bija beidzis mācīt savus divpadsmit mācekļus, notika, ka Viņš no šejienes aizgāja, lai mācītu un sludinātu viņu pilsētās.
- ²Bet Jānis, dzirdēdams cietumā par Kristus darbiem, nosūtīja divus no saviem mācekļiem
- ³Un sacīja Viņam: Vai Tu esi tas, kam bija jānāk, vai lai citu gaidām?
- ⁴Un Jēzus, atbildēdams viņiem, sacīja: Ejiet un ziņojiet Jānim, ko jūs dzirdējāt un redzējāt!
- ⁵Akli redz, tizli staigā, spitalīgie kļūst tīri, kurli dzird, miroņi ceļas augšām, nabagiem tiek sludināts evaņģēlijs.
- ⁶Un svētīgs ir tas, kas no manis neapgrēcinās.
- ⁷Bet viņiem aizejot, Jēzus sāka runāt ļaudīm par Jāni: Ko jūs gājāt tuksnesī skatīt? Vai vēja šķobītu niedri?
- ⁸Bet ko jūs gājāt skatīt? Vai mīkstās drēbēs tērtu cilvēku? Lūk, kas tērpjas mīkstās drēbēs, tie dzīvo ķēniņu pilīs.
- ⁹Bet ko jūs gājāt skatīt? Vai pravieti? Jā, es saku jums, un vairāk nekā pravieti.
- ¹⁰Šis ir tas, par ko rakstīts: lūk, es sūtu savu eņģeli pirms Tava vaiga, kas sagatavos Tavu ceļu pirms Tevis.
- ¹¹Patiesi es jums saku: starp dzimušajiem no sievietēm neviens nav lielāks nācis par Jāni Kristītāju; bet mazākais debesvalstībā ir lielāks par viņu.
- ¹²No Jāņa Kristītāja laikiem līdz šim debesvalstība cieš varu: un tie, kas varu lieto, iegūst to.
- ¹³Jo visi pravieši un bauslība līdz pat Jānim pravietoja.
- ¹⁴Un ja jūs gribat pieņemt: viņš ir Elijs, kam bija jānāk.
- ¹⁵Kam ausis dzirdēšanai, lai dzird!
- ¹⁶Bet kam lai es pielīdzinu šo cilti? Viņa līdzīga bērniem, kas tirgus laukumā sēd un, kliegdami sev līdzīgajiem,
- ¹⁷Saka: Mēs jums spēlējam, bet jūs nedejojāt; mēs jums dziedājām raudu dziesmas, bet jūs neraudājāt.
- ¹⁸Jo atnāca Jānis: ne ēda, ne dzēra, bet tie saka, ka viņā ļaunais gars.
- ¹⁹Atnāca Cilvēka Dēls; Viņš ēd un dzer, un tie saka: lūk, cilvēks, kas rijējs un dzērājs, muitnieku un grēcinieku draugs! Un to bērni attaisnoja viņu gudrību.
- ²⁰Tad Viņš sāka pārmest tām pilsētām, kurās bija darīti daudzi brīnumi, ka tās neatgriežas no grēkiem.
- ²¹Bēdas tev, Horacina! Bēdas tev, Betsaida! Jo, ja Tirā un Sidonā būtu notikuši tie brīnumi, kas tika darīti jūsos, viņi sen jau maisos un pelnos nožēlotu grēkus.
- ²²Bet es jums saku: Tirai un Sidonai tiesas dienā tiks vieglāk piedots nekā jums.
- ²³Un tu, Kafarnauma, vai tu pacelsies līdz debesīm? Līdz pat ellei tu nokritīsi, jo, ja Sodomā būtu darīti tie brīnumi, kas notika tevī, tā noteikti paliktu līdz šai dienai.
- ²⁴Tomēr es jums saku: Sodomas zemei tiesas dienā būs vieglāk nekā tev.

²⁵Tanī laikā Jēzus atbildēdams sacīja: Es godinu Tevi, Tēvs, debess un zemes Kungs, ka Tu noslēpi to mācītiem un gudriem, bet atklāji to mazajiem.

²⁶Jā, Tēvs, jo tas Tev tā labpatika.

²⁷Mans Tēvs man visu atdevis. Un neviens nepazīst Dēlu kā tikai Tēvs; un neviens nepazīst Tēvu kā tikai Dēls, un kam Dēls grib to atklāt.

²⁸Nāciet pie manis visi, kas pūlaties un esat apgrūtināti! Es jūs atspirdzināšu.

²⁹Ņemiet manu jūgu uz sevis un mācieties no manis, jo es esmu lēnprātīgs un pazemīgu sirdi; un jūs atradīsiet mieru savām dvēselēm.

³⁰Jo mans jūgs ir tīkams, un mana nasta viegla.

Chapter 12

- ¹Tanī laikā Jēzus gāja sabatā caur druvu. Viņa mācekļi, būdami izsalkuši, sāka raut vārpas un ēst.
- ²Farizeji, to redzēdami, sacīja Viņam: Lūk, Tavi mācekļi dara to, ko sabatā nepienākas darīt!
- ³Bet Viņš sacīja tiem: Vai jūs neesat lasījuši, ko darīja Dāvids un tie, kas bija ar viņu, kad tas bija izsalcis?
- ⁴Kā viņš iegāja Dieva namā un ēda upura maizi, kuru viņam un arī tiem, kas ar viņu bija, ēst nepienācās, bet tikai vienīgi priesteriem?
- ⁵Vai, atkal, jūs nelasījāt bauslibā, ka priesteri svētnīcā sabatā lauž sabata mieru un ir bezvainīgi?
- ⁶Bet es jums saku: šeit ir lielāks nekā svētnīca.
- ⁷Ja jūs saprastu, ko tas nozīmē: es vēlos žēlsirdību, bet ne upuri, tad jūs nekad nepazudinātu nevainīgos;
- ⁸Jo Cilvēka Dēls ir arī sabata kungs.
- ⁹Un Viņš aizgāja no turienes un iegāja viņu sinagogā.
- ¹⁰Un, lūk, tur bija cilvēks ar nokaltušu roku. Lai Viņu apvainotu, tie jautāja Viņam, sacīdami: Vai sabatā atļauts dziedināt?
- ¹¹Bet Viņš sacīja tiem: Kurš cilvēks no jums, kam viena avs un tā sabatā iekrīt bedrē, neņemtu un neizvilktu to?
- ¹²Cilvēks ir daudz labāks par avi. Tāpēc arī atļauts sabatā labu darīt.
- ¹³Tad Viņš sacīja cilvēkam: Izstiep savu roku! Un viņš izstiepa; un tā bija kļuvusi vesela kā otra.
- ¹⁴Bet farizeji, izgājuši ārā, sazvērējās pret Viņu, kā to nogalināt.
- ¹⁵Jēzus, zinādams to, aizgāja no turienes. Un daudzi sekoja Viņam, un Viņš tos visus izdziedināja.
- ¹⁶Un Viņš pavēlēja, lai tie Viņu neatklāj,
- ¹⁷Lai izpildītos pravieša Isaja vārdi, kas saka:
- ¹⁸Šis ir mans kalps, kuru es izredzēju, mans mīlulis, pie kā manai dvēselei labpatika. Es likšu uz Viņu savu garu, un Viņš pasludinās tautām tiesu.
- ¹⁹Viņš nenaidosies un netrokšņos, un neviens ielās Viņa balsi nedzirdēs.
- ²⁰Viņš ielauztu niedri nenolauzīs un kvēlošu degli neizdzēsīs, kamēr nebūs licis taisnībai uzvarēt.
- ²¹Un Viņa vārds ir tautu cerība.
- ²²Tad atveda pie Viņa ļaunā gara apsēsto, kas bija akls un mēms; un Viņš to izdziedināja tā, ka tas varēja runāt un redzēt.
- ²³Un visi ļaudis brīnījās un sacīja: Vai tik Viņš nav Dāvida Dēls?
- ²⁴Bet farizeji, to dzirdēdami, sacīja: Viņš neizdzen ļaunos garus citādi kā tikai ar Belcebulu, velnu virsnieku.

- ²⁵Jēzus, zinādams viņu domas, tiem sacīja: Ikviena valsts, kura pati sevī sašķēlusies, iznīks; un ikviena pilsēta vai māja, kura pati sevī sašķēlusies, nepastāvēs.
- ²⁶Ja nu sātans izdzen sātanu, tad viņš pats sevī sašķēlies: kā tad pastāvēs viņa valsts?
- ²⁷Ja tad es ļaunos garus izdzenu ar Belcebulu, ar ko tad izdzen jūsu dēli? Tāpēc viņi būs jūsu tiesātāji.
- ²⁸Bet ja es izdzenu sātanus ar Dieva garu, tad pie jums atnākusi Dieva valstība.
- ²⁹Un kā var kāds ieiet stipra cilvēka mājā un izlaupīt viņa mantu, ja iepriekš nesasien stipro? Un tad tā māju izlaupīs.
- ³⁰Kas nav ar mani, tas ir pret mani; kas ar mani nesakrāj, tas izšķiež.
- ³¹Tāpēc es jums saku: Katrs grēks un zaimi cilvēkiem tiks piedots; bet zaimi pret Garu netiks piedoti.
- ³²Un ja kāds sacīs vārdu pret Cilvēka Dēlu, tam tiks piedots, bet kas runās pret Svēto Garu, tam netiks piedots ne šinī, ne nākošajā pasaulē.
- ³³Vai nu jūs koku atzīstat par labu un tā augļus par labiem, vai atzīstat koku par nelabu un tā augļus par nelabiem, jo koku pazīst pēc tā augļiem.
- ³⁴Čūsku izdzimums, kā jūs varat runāt labu, būdami ļauni? Jo no sirds pārpilnības runā mute.
- ³⁵Labs cilvēks no dārgumu krātuves iznes labu mantu, bet ļauns cilvēks no ļaunumu krātuves iznes ļaunu.
- ³⁶Bet es jums saku, ka cilvēki par katru nevajadzīgu vārdu, ko tie izrunā, dos norēķinu tiesas dienā.
- ³⁷Jo pēc taviem vārdiem tevi attaisnos un pēc taviem vārdiem tevi pazudinās.
- ³⁸Tad daži rakstu mācītāji un farizeji atbildēja Viņam, sacīdami: Mācītāj, mēs vēlamies no Tevis redzēt brīnumu!
- ³⁹Viņš atbildēja tiem un sacīja: Ļauna un laulības pārkāpēja cilts meklē zīmi, bet cita zīme netiks dota kā tikai pravieša Jonasa zīme.
- ⁴⁰Kā Jonass trīs dienas un trīs naktis bija lielzivs iekšās, tā Cilvēka Dēls trīs dienas un trīs naktis būs zemes klēpī.
- ⁴¹Ninīves vīri stāsies tiesā pret šo cilti un notiesās to, jo viņi, Jonam sludinot, atgriezās no grēkiem. Un, lūk, šeit ir vairāk kā Jonass.
- ⁴²Dienvidu ķēniņiene stāsies tiesā pret šo cilti un notiesās to, jo viņa nāca no pasaules malas, lai dzirdētu Salomona gudrību, bet šeit ir vairāk kā Salomons.
- ⁴³Kad ļaunais gars iziet no cilvēka, tas klejo, meklēdam mieru, bet neatrod to.
- ⁴⁴Tad viņš saka: Es atgriezīšos savā mājā, no kuras es izgāju. Un atnācis, viņš atrod to neaizņemtu, izslaucītu ar slotu un uzpostu.
- ⁴⁵Tad viņš aiziet un paņem līdz septiņus garus, kas ļaunāki par viņu; un iegājuši tie tur dzīvo; un šī cilvēka pēdējais stāvoklis kļūst ļaunāks nekā pirmais. Tā tas notiks arī šai ļaunajai ciltij.

⁴⁶Kamēr Viņš vēl runāja ļaudīm, lūk, Viņa māte un Viņa brāļi stāvēja ārā, vēlēdamies ar Viņu runāt.

⁴⁷Kāds Viņam sacīja: Lūk, Tava māte un Tavi brāļi stāv ārā un meklē Tevi.

⁴⁸Bet Viņš atbildēja tam, kas Viņam paziņoja, sacīdams: Kas ir mana māte un kas mani brāļi?

⁴⁹Un Viņš, izstiepis roku pār saviem mācekļiem, sacīja: Lūk, mana māte un mani brāļi!

⁵⁰Jo kas izpilda mana Tēva prātu, kas debesis, tas ir mans brālis un māsa, un māte.

Chapter 13

- ¹Tanī dienā Jēzus izgāja no mājas un apsēdās jūrmalā.
- ²Un daudz ļaužu sapulcējās ap Viņu. Tāpēc Viņš iekāpa laivā un apsēdās. Visi ļaudis stāvēja krastā.
- ³Un Viņš daudz runāja tiem līdzībās, sacīdams: Lūk, sējējs izgāja sēt.
- ⁴Viņam sējot, cita nokrita ceļmalā, un debess putni nāca un to apēda.
- ⁵Cita krita akmenājā, kur nebija daudz zemes, un tūliņ uzdīga, jo tā nebija dziļi zemē.
- ⁶Kad uzlēca saule, tā novīta un nokalta, jo tai nebija saknes.
- ⁷Bet cita krita starp ērkšķiem, un ērkšķi uzauga un to nomāca.
- ⁸Bet cita krita labā zemē un nesa augļus: cita simtkārtīgus, cita sešdesmitkārtīgus, cita trīsdesmitkārtīgus.
- ⁹Kam ausis dzirdēšanai, lai dzird!
- ¹⁰Un Viņa mācekļi piegājuši sacīja Viņam: Kāpēc Tu tiem runā līdzībās?
- ¹¹Viņš atbildēja un sacīja tiem: Jums dots saprast debesvalstības noslēpumus, bet viņiem nav dots.
- ¹²Jo kam ir, tam tiks dots, lai būtu pārpilnībā, bet kam nav, no tā tiks atņemts arī tas, kas viņam ir.
- ¹³Tāpēc es runāju viņiem līdzībās, jo tie redzēdami neredz, dzirdēdami nedzird un arī nesaprot.
- ¹⁴Un izpildīsies viņos Isaja pravietojums, kas saka: ar dzirdi jūs dzirdēsiet, bet nesapratīsiet; skatīdamies redzēsiet, bet nesaredzēsiet.
- ¹⁵Jo šīs tautas sirds ir nocietināta, un ar ausīm viņi grūti dzird, un savas acis viņi aizver, lai acīm neredzētu un ar ausīm nedzirdētu, un sirdi nesaprastu un neatgrieztos, lai es viņus izdziedinātu.
- ¹⁶Svētīgas ir jūsu acis, jo tās redz, un jūsu ausis, jo tās dzird.
- ¹⁷Patiesi es jums saku: daudzi pravieši un taisnīgie vēlējās redzēt, ko jūs redzat, bet nav redzējuši, un dzirdēt, ko jūs dzirdat, un nedzirdēja.
- ¹⁸Tad nu klausieties līdzību par sējēju!
- ¹⁹Pie ikviena, kas vārdu par valstību dzird, bet to nesaprot, nāk ļaunais un izrauj to, kas bija iesēts viņa sirdī. Šis ir tas, kas ceļmalā bija iesēts.
- ²⁰Bet iesētais akmenājā ir tas, kas vārdu dzird un tūliņ to priekā pieņem.
- ²¹Bet tanī nav saknes, tas nav pastāvīgs. Tiklīdz sākas bēdas un vajāšanas vārda dēļ, viņš tūdaļ ieļauņojas.
- ²²Bet starp ērkšķiem sētais ir tas, kas vārdu dzird, bet šīs pasaules rūpes un bagātības viltība nomāc vārdu; un viņš nenes augļus.
- ²³Bet labā zemē sētais ir tas, kas vārdu dzird un to saprot, un nes augļus: cits simtkārtīgus, cits sešdesmitkārtīgus, bet cits trīsdesmitkārtīgus.

- ²⁴Citu līdzību Viņš teica tiem, sacīdams: Debesvalstība pielīdzināma cilvēkam, kas labu sēklu iesēja savā tīrumā.
- ²⁵Bet kamēr ļaudis gulēja, atnāca viņa ienaidnieks un iesēja nezāli starp kviešiem, un aizgāja.
- ²⁶Bet kad labība uzauga un deva augļus, tad parādījās arī nezāle.
- ²⁷Tad pienāca nama tēva kalpi un sacīja viņam: Kungs, vai tu neiesēji labu sēklu savā tīrumā? No kurienes tad radās nezāle?
- ²⁸Viņš tiem sacīja: Cilvēks, ienaidnieks, to padarīja. Bet kalpi sacīja viņam: Ja vēlies, mēs iesim un to izravēsim.
- ²⁹Bet viņš sacīja: Nē, lai jūs, ravējot nezāli, kopā ar to neizrautu arī kviešus.
- ³⁰Ļaujiet abiem augt līdz pļaujas laikam! Un pļaujas laikā es teikšu pļāvējiem: savāciet vispirms nezāli un sasieniet to kūlišos sadedzināšanai, bet kviešus sakraujiet manā šķūnī.
- ³¹Vēl citu līdzību Viņš tiem stāstīja, sacīdams: Debesvalstība pielīdzināma sinepju graudam, ko cilvēks paņēma un iesēja savā tīrumā.
- ³²Šī gan ir mazākā no visām sēklām, bet kad tā izaug, tā lielāka par visiem dārza stādiem un kļūst koks, tā ka debess putni nāk un dzīvo tā zaros.
- ³³Citu līdzību Viņš tiem sacīja: Debesvalstība pielīdzināma raugam, ko sieviete ņem un iejauc trijos mēros miltu, iekams viss sarūgst.
- ³⁴Šo visu Jēzus runāja ļaudīm līdzībās; un bez līdzībām Viņš tiem nerunāja nekā,
- ³⁵Lai piepildītos, ko pravietis priekšsludinājis, sacīdams: Es atdarīšu savu muti līdzībās, atklāšu to, kas no pasaules radīšanas bija apslēpts.
- ³⁶Tad Viņš, atlaidis ļaudis, iegāja namā, un Viņa mācekļi piegāja pie Viņa un sacīja: Izskaidro mums līdzību par nezāli tīrumā!
- ³⁷Viņš atbildēja un sacīja tiem: Cilvēka Dēls ir tas, kas sēj labo sēklu.
- ³⁸Bet tīrums ir pasaule, un labā sēkla - valstības bērni, bet nezāle ir ļaunā bērni.
- ³⁹Bet ienaidnieks, kas to sējis, ir sātans. Pļauja ir pasaules gals, bet pļāvēji ir eņģeļi.
- ⁴⁰Kā nezāles savāc un ugunī sadedzina, tā tas notiks arī pasaules beigās.
- ⁴¹Cilvēka Dēls izsūtīs savus eņģeļus, un tie salasīs Viņa valstībā visus apgrēcības un netaisnības darītājus
- ⁴²Un iemetīs tos uguns krāsnī. Tur būs raudāšana un zobu griešana.
- ⁴³Tad taisnīgie spīdēs kā saule sava Tēva valstībā. Kam ausis dzirdēšanai, lai dzird!
- ⁴⁴Debesvalstība pielīdzināma tīrumā apslēptai mantai, ko cilvēks atrod un paslēpj; un viņš, būdams priecīgs par to, iet un pārdod visu, kas viņam ir, un pērk šo tīrumu.
- ⁴⁵Vēl debesvalstība pielīdzināma tirgotājam, kas meklē labas pārles.
- ⁴⁶Un viņš, atradis vienu dārgu pārli, aizgāja un pārdeva visu, kas viņam bija, un nopirka to.
- ⁴⁷Vēl debesvalstība pielīdzināma jūrā izmestam tīklam, kas savāc visāda veida zivis.
- ⁴⁸Un viņi, kad tas bija pilns, izvilkuši un krastā sēdēdami, labās savāca traukos, bet sliktās izmeta ārā.
- ⁴⁹Tā tas būs arī pasaules beigās: eņģeļi izies un no taisnīgo vidus atšķirs ļaunos,

- ⁵⁰Un iemetīs viņus uguns krāsnī; tur būs raudāšana un zobu griešana.
- ⁵¹Vai jūs visu to sapratāt? Tie atbildēja Viņam: Jā gan!
- ⁵²Viņš tiem sacīja: Tāpēc ikviens rakstu mācītājs, kas mācīts debesvalstībai, pielīdzināms nama tēvam, kas no sava mantu krājuma izceļ jauno un veco.
- ⁵³Un notika, kad Jēzus šīs līdzības bija beidzis, ka Viņš aizgāja no turienes.
- ⁵⁴Un Viņš, nonācis savā dzimtenē, mācīja tos viņu sinagogās tā, ka tie brīnījās un sacīja: No kurienes Viņam tāda gudrība un spēks?
- ⁵⁵Vai Viņš nav galdnieka dēls? Vai Viņa māte nesauca Marija un Viņa brāļi – Jēkabs un Jāzepe, un Sīmanis, un Jūda?
- ⁵⁶Un vai Viņa māsa nav visas pie mums? No kurienes tad Viņam tas viss?
- ⁵⁷Un tie ieļaujās no Viņa. Bet Jēzus sacīja viņiem: Praviētis nav bez cieņas, bet ne savā tēvzemē un savās mājās.
- ⁵⁸Un Viņš tur nedarija daudz brīnumu viņu neticības dēļ.

Chapter 14

- ¹Tanī laikā tetrarhs Herods dzirdēja runājam par Jēzu,
- ²Un viņš sacīja saviem ļaudīm: Šis ir Jānis Kristītājs; viņš no miroņiem uzcēlies, un tāpēc viņā brīnumdarītāja spēks.
- ³Jo Herods sava brāļa sievas Herodijas dēļ Jāni bija apcietinājis, saistījis un ieslodzījis cietumā.
- ⁴Jo Jānis sacīja viņam: Nav brīv tev to pie sevis atstāt.
- ⁵Bet, gribēdams viņu nonāvēt, baidījās tautas, jo tā atzina viņu par pravieti.
- ⁶Heroda dzimšanas dienā Herodijas meita dejoja viņu priekšā, un viņa patika Herodam.
- ⁷Tāpēc viņš zvērēdams apsolīja dot tai visu, ko vien viņa lūgs.
- ⁸Un viņa, savas mātes pamācīta, sacīja: Dod man šeit bļodā Jāņa Kristītāja galvu!
- ⁹Un ķēniņš noskuma; bet zvēresta un to dēļ, kas atradās pie galda, viņš pavēlēja dot.
- ¹⁰Viņš sūtīja, lai Jānim cietumā nocērt galvu.
- ¹¹Un viņa galvu atnesa bļodā un deva meitenei; viņa to aiznesa savai mātei.
- ¹²Un viņa mācekļi atnākuši paņēma tā miesu un apbedīja to; tad viņi aizgāja un paziņoja Jēzum.
- ¹³Kad Jēzus to dzirdēja, Viņš no turienes laivā aizbrauca uz atsevišķu tuksnešainu vietu; bet ļaudis, to dzirdēdami, no pilsētām sekoja Viņam kājām.
- ¹⁴Un Viņš izkāpis redzēja daudz ļaužu; un Viņš par tiem iežēlojās; un Viņš dziedināja viņu slimos.
- ¹⁵Vakaram iestājoties, Viņa mācekļi piegāja pie Viņa un sacīja: Vieta tuksnešaina, un stunda jau vēla; atlaid ļaudis, lai tie iet miestos iepirkt sev barību!
- ¹⁶Bet Jēzus viņiem sacīja: Nevajag viņiem aiziet, dodiet jūs viņiem ēst!
- ¹⁷Tie atbildēja Viņam: Mums šeit nekā nav, bet ir tikai piecas maizes un divas zivis.
- ¹⁸Un Viņš sacīja tiem: Atnesiet man tās šurp!
- ¹⁹Un Viņš, pavēlējis ļaudīm apmesties zālē, paņēma piecas maizes un divas zivis; un Viņš, pacēlis acis pret debesīm, svētīja un lauza, un pasniedza maizes mācekļiem, bet mācekļi - ļaudīm.
- ²⁰Un visi ēda un paēda. Un savāca atlieku druskas pilnus divpadsmit grozus.
- ²¹Bet to, kas ēduši, skaitā bija pieci tūkstoši vīriešu, neieskaitot sievietes un bērnus.
- ²²Un tūliņ Jēzus pamudināja mācekļus kāpt laivā un pirms Viņa pārcelties otrā krastā, iekams Viņš atlaidīs ļaudis.
- ²³Un Viņš, ļaudis atlaidis, viens pats uzkāpa kalnā lūgt Dievu. Vakaram iestājoties, Viņš bija tur viens pats.
- ²⁴Bet viņi jūras vidū svaidīja laivu, jo bija pretvējš.
- ²⁵Bet Viņš ceturtās nakts sardzes laikā, iedams pa jūru, nāca pie tiem.
- ²⁶Un tie, redzot Viņu staigājam pa jūru, iztrūkās un sacīja: Tā ir parādība. Un bailēs tie kļiedza.
- ²⁷Un Jēzus tūliņ viņus uzrunāja, sacīdams: Esiet droši! Es esmu, nebistieties!

²⁸Bet Pēteris atbildēja un sacīja: Kungs, ja Tu tas esi, pavēli man iet pie Tevis pa ūdens virsu!

²⁹Un Viņš sacīja: Nāc! Un Pēteris, izkāpis no laivas, gāja pa ūdens virsu, lai ietu pie Jēzus.

³⁰Bet viņš, redzēdams stipro vēju, izbijās un, kad sāka grimt, sauca, sacīdams: Kungs, glāb mani!

³¹Un Jēzus, roku izstiepis, satvēra viņu un sacīja: Mazticīgais, kāpēc tu šaubījies?

³²Un kad viņi iekāpa laivā, vētra apklusa.

³³Bet tie, kas bija laivā, nāca un pielūdza Viņu, sacīdami: Patiesi, Tu esi Dieva Dēls!

³⁴Un pārcēlušies viņi nonāca Ģenezaretēs zemē.

³⁵Un tā novada ļaudis, Viņu pazinuši, izziņoja visā apgabalā; un tie atnesa pie Viņa visus savus slimniekus un lūdza Viņu, lai atļauj pieskarties kaut Viņa drēbju vīlei. Un visi, kas pieskārs, kļuva veseli.

Chapter 15

- ¹Tad rakstu mācītāji un farizeji no Jeruzalemes nāca pie Viņa un sacīja:
- ²Kāpēc Tavi mācekļi pārkāpj senču ieražas? Viņi nemazgā rokas pirms maizes ēšanas.
- ³Bet Viņš tiem atbildēja un sacīja: Kāpēc jūs pārkāpjat Dieva bausli savu ieražu labad? Jo Dievs sacīja:
- ⁴Godā tēvu un māti, un kas tēvu vai māti nievā, tam būs mirt!
- ⁵Bet jūs sakāt: kas tēvam un mātei saka: kas tev no manis par labu pienākas, lai ir upura dāvana,
- ⁶Un tam vairs nav jāgodina savs tēvs un sava māte. Un jūs apejāt Dieva bausli savu ieražu dēļ.
- ⁷Jūs, liekuļi! Isajs ir labi pravietojis par jums, sacīdams:
- ⁸Šī tauta godina mani ar lūpām, bet viņu sirdis ir tālu no manis.
- ⁹Bez pamata viņi mani godina, jo tie sludina cilvēku mācības un likumus.
- ¹⁰Un Viņš, sasaucis pie sevis ļaudis, tiem sacīja: Klausieties un iegaumējiet:
- ¹¹Ne tas, kas mutē ieiet, sagāna cilvēku, bet tas, kas no mutes iziet, sagāna cilvēku.
- ¹²Tad Viņa mācekļi pienākuši sacīja Viņam: Vai zini, ka farizeji, izdzirduši šos vārdus, krita apgrēcībā?
- ¹³Bet Viņš atbildēja un sacīja: Visi stādi, ko mans Debestēvs nav stādījis, tiks ar saknēm izrauti.
- ¹⁴Atstājiet tos! Viņi ir akli un aklo vadoņi. Bet kad aklais aklo vada, abi iekrīt bedrē.
- ¹⁵Bet Pēteris atbildēja un sacīja Viņam: Paskaidro mums šo līdzību!
- ¹⁶Un Viņš sacīja: Vai arī jūs vēl neizprotat?
- ¹⁷Vai nesaprotat, ka viss, kas mutē ieiet, noiet vēderā un tiek izmests laukā?
- ¹⁸Bet kas no mutes iziet, tas nāk no sirds, un tas sagāna cilvēku.
- ¹⁹Jo no sirds iziet ļaunas domas, slepkavība, laulības pārkāpšana, nešķīstība, zādzība, nepatiesa liecība, zaimi.
- ²⁰Tas ir, kas sagāna cilvēku. Bet ēšana nemazgātām rokām cilvēku nesagāna.
- ²¹Un Jēzus, turieni atstājis, aizgāja Tiras un Sidonas robežās.
- ²²Un, lūk, kanāniešu sievietē, no tās puses atnākusi, sauca, sacīdama Viņam: Kungs, Dāvida Dēls, apžēlojies par mani! Manu meitu šausmīgi moka ļaunais gars.
- ²³Bet Viņš tai neatbildēja ne vārda. Un Viņa mācekļi pienāca, lūdza Viņu un sacīja: Atlaid viņu, jo tā sauc pēc mums.
- ²⁴Bet Viņš atbildēja un sacīja: Es esmu sūtīts vienīgi pie Izraēļa nama pazudušajām avīm.
- ²⁵Bet tā atnāca un pielūdza Viņu, sacīdama: Kungs, palidzi man!
- ²⁶Viņš atbildēja un sacīja: Nav labi atņemt maizi bērniem un mest suņiem.
- ²⁷Bet Viņa atbildēja: Tiešām, Kungs, tomēr arī sunīši ēd druskas, kas nokrīt no viņu kunga galda.

²⁸Tad Jēzus atbildēja un sacīja viņai: Ak, sieviet, liela ir tava ticība. Lai notiek, kā esi vēlējusies! Un no tā brīža viņas meita kļuva vesela.

²⁹Un Jēzus, iedams no turienes, gāja gar Galilejas jūru; un, uzkāpis kalnā, Viņš tur apsēdās.

³⁰Un daudz ļaužu nāca pie Viņa un atveda līdz mēmus, akus, klibus, kropļus un daudz citus un nolika tos pie Viņa kājām; un Viņš tos dziedināja.

³¹Tā kā ļaudis, redzot mēmos runājam, tizlos staigājam, aklos redzam, brīnījās un godināja Izraēļa Dievu.

³²Bet Jēzus, saaicinājis savus mācekļus, sacīja: Man žēl šo ļaužu, jo jau trīs dienas tie palikuši pie manis, un viņiem nav ko ēst. Es negribu viņus atlaist neēdušus, lai tie ceļā nepagurtu.

³³Un mācekļi sacīja Viņam: No kurienes mums šeit, tuksnesī, tik daudz maizes, lai paēdinātu tik daudz ļaužu?

³⁴Jēzus jautāja viņiem: Cik jums maizes? Viņi atbildēja: Septiņas un dažas zivtiņas.

³⁵Un Viņš pavēlēja ļaudīm apmesties zemē.

³⁶Un Viņš, paņēmis septiņas maizes un zivis, izteicis pateicības lūgšanu, lauza un deva saviem mācekļiem, bet mācekļi deva tautai.

³⁷Un visi ēda un paēda. Un viņi savāca septiņus grozus, pilnus ar pārpalikušajām druskām.

³⁸Bet to, kas ēda, bija četri tūkstoši cilvēku, neieskaitot bērņus un sievietes.

³⁹Un Viņš, atlaidis ļaudis, iekāpa laivā un nonāca Magedanas novadā.

Chapter 16

¹Tad atnāca pie Viņa farizeji un saduceji un, kārdinādami Viņu, lūdza, lai Viņš rāda tiem zīmi no debesīm.

²Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: Vakaram iestājoties, jūs sakāt: būs labs laiks, jo debesis sārtojas.

³Un rītā: šodien būs negaiss, jo debess ir sarkana un apmākusies.

⁴Debess izskatu jūs protat izskaidrot, bet laika zīmes nevarat saprast. Ļauna un laulības parkāpēja cilts meklē zīmi, un neviena zīme viņai netiks dota, kā tikai pravieša Jonasa zīme. Un, tos atstājis, Viņš aizgāja.

⁵Un Viņa mācekļi, pārceldamies otrā krastā, bija aizmirsuši līdzī paņemt maizi.

⁶Viņš tiem sacīja: Uzmanieties un sargieties no farizeju un saduceju rauga.

⁷Bet viņi sevī nodomāja un sacīja: Mēs taču maizi nepaņēmām līdzī.

⁸Bet Jēzus, to zinādams, sacīja: Jūs, mazticīgie, ko jūs sevī domājat, ka jums maizes nav?

⁹Vai jūs vēl nesaprotat un neatminaties piecas maizes pieciem tūkstošiem cilvēku, un cik grozu jūs vēl savācāt?

¹⁰Un septiņas maizes četriem tūkstošiem cilvēku, un cik grozu jūs vēl salasījāt?

¹¹Kāpēc jūs nesaprotat, ka es ne par maizi jums sacīju: sargieties no farizeju un saduceju rauga?

¹²Tad tie saprata, ka Viņš nebija licis sargāties no maizes rauga, bet no farizeju un saduceju mācības.

¹³Bet Jēzus nonāca Filipa Cesarijas robežās un jautāja saviem mācekļiem, sacīdams: Par ko ļaudis uzskata Cilvēka Dēlu?

¹⁴Bet viņi atbildēja: Vieni par Jāni Kristītāju, citi par Eliju, bet citi par Jeremiju vai vienu no praviešiem.

¹⁵Jēzus viņiem sacīja: Bet par ko jūs mani uzskatāt?

¹⁶Simanis Pēteris atbildēja un sacīja Viņam: Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.

¹⁷Bet Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Svētīgs tu esi, Simani, Jonas dēls, jo miesa un asins tev to neatklāja, bet mans Tēvs, kas debesis.

¹⁸Un es tev saku: Tu esi Pēteris, un uz šīs klints es celšu savu Baznīcu, un elles vārti to neuzvarēs.

¹⁹Un es tev došu debesvalstības atslēgas. Un ko tu saistīsi virs zemes, tas būs saistīts arī debesis; un ko tu atraisīsi virs zemes, tas būs atraisīts arī debesis.

²⁰Tad Viņš saviem mācekļiem pavēlēja, lai nevienam nesaka, ka Viņš ir Jēzus Kristus.

²¹No tā laika Jēzus sāka skaidrot saviem mācekļiem, ka Viņam vajag iet uz Jeruzalemi un daudz ciest no vecākajiem un rakstu mācītājiem, un augstajiem priesteriem, un tikt nonāvētam, un trešajā dienā augšāmcelties.

²²Un Pēteris, ņēmis Viņu savrup, sāka Viņam aizrādīt, sacīdams: Nost to no Tevis, Kungs! Lai tas ar Tevi nenotiek!

²³Viņš pagriezās un sacīja Pēterim: Atkāpies no manis, sātan! Tu esi man par apgrēcību, jo tu nedomā to, kas ir Dieva, bet kas cilvēcis.

²⁴Tad Jēzus sacīja saviem mācekļiem: Ja kas grib man sekot, lai aizliedz sevi, uzņemas savu krustu un seko man!

²⁵Jo kas grib savu dzīvību glābt, tas to pazaudēs; bet kas savu dzīvību pazaudēs manis dēļ, tas to iegūs.

²⁶Jo ko tas līdz cilvēkam, ja viņš iemantos visu pasauli, bet savā dvēselē cietīs zaudējumu? Vai kādu izpirkumu cilvēks dos par savu dvēseli?

²⁷Jo Cilvēka Dēls nāks ar saviem eņģeļiem sava Tēva godībā, un tad Viņš atdos ikvienam pēc tā darbiem.

²⁸Patiesi es jums saku, ka daži, kas šeit stāv, nāvi nebaudīs, iekams viņi neredzēs Cilvēka Dēlu ieejam savā valstībā.

Chapter 17

- ¹Un pēc sešām dienām Jēzus ņēma Pēteri un Jēkabu, un tā brāli Jāni un uzveda viņus savrup augstā kalnā,
- ²Un tika apskaidrots viņu priekšā. Un Viņa seja mirdzēja kā saule, bet Viņa drēbes kļuva baltas kā sniegs.
- ³Un, lūk, viņiem parādījās Mozus un Elijs un runāja ar Viņu.
- ⁴Bet Pēteris atbildēdams sacīja Jēzum: Kungs, labi mums šeit būt! Ja vēlies, mēs taisīsim šeit trīs teltis: vienu Tev, vienu Mozum un vienu Elijam.
- ⁵Viņam vēl runājot, lūk, spoža padebess tos apēnoja. Un, lūk, balss padebesī sacīja: Šis ir mans mīļais Dēls, kas man labpatīk. Viņu jūs klausiet!
- ⁶Kad mācekļi to dzirdēja, viņi krita uz sava vaiga un ļoti izbijās.
- ⁷Bet Jēzus piegāja un pieskārās viņiem, un sacīja tiem: Celieties un nebstieties!
- ⁸Bet viņi, pacēlušī savas acis, neviena neredzēja, kā vien tikai Jēzu.
- ⁹Un viņiem, no kalna nokāpjot, Jēzus pavēlēja, sacīdams: Nevienam nesakiet par šo pārādību, iekams Cilvēka Dēls nebūs uzcēlies no miroņiem!
- ¹⁰Un mācekļi Viņam jautāja, sacīdami: Ko tad rakstu mācītāji saka, ka vispirms jānāk Elijam?
- ¹¹Bet Viņš tiem atbildēja, sacīdams: Elijs gan nāks un visu sataisis.
- ¹²Bet es jums saku, ka Elijs jau atnāca, un viņi to neatzina, bet darīja ar to visu, ko gribēja. Tā arī Cilvēka Dēls cietīs no viņiem.
- ¹³Tad mācekļi saprata, ka Viņš runāja tiem par Jāni Kristītāju.
- ¹⁴Un kad Viņš atnāca pie ļaudīm, pienāca pie Viņa kāds cilvēks un, Viņa priekšā ceļos nometies, sacīja: Kungs, apžēlojies par manu dēlu, jo viņš ir mēnessērdzīgs un tam ļoti jācieš, jo viņš bieži krīt ugunī un bieži ūdenī.
- ¹⁵Un es viņu atvedu pie Taviem mācekļiem, bet tie nespēja viņu izdziedināt.
- ¹⁶Bet Jēzus atbildēja un sacīja: Tu neticīgā un negodīgā cilts, cik ilgi es vēl būšu ar jums? Cik ilgi vēl cietīšu jūs? Atvediet viņu šeit pie manis!
- ¹⁷Un Jēzus norāja viņu, un ļaunais gars izgāja no tā; un no tās stundas zēns kļuva vesels.
- ¹⁸Tad mācekļi vieni piegāja pie Jēzus un jautāja: Kāpēc mēs nevarējām to izdzīt?
- ¹⁹Jēzus atbildēja viņiem: Jūsu neticības dēļ. Patiesi es jums saku: ja jūsu ticība būs kā sinepju graudiņš un jūs pateiksiet šim kalnam: pārcelies no šejienes uz turieni, tad tas pārcelsies, un nekas nebūs jums neiespējams.
- ²⁰Bet šī suga netiek izdzīta citādi, kā vien ar lūgšanu un gavēni.
- ²¹Bet kad viņi uzturējās Galilejā, Jēzus sacīja tiem: Cilvēka Dēls tiks nodots cilvēku rokās,
- ²²Un tie Viņu nonavēs, un trešajā dienā Viņš augšāmcelsies. Un viņi ļoti noskuma.
- ²³Un kad viņi nonāca Kafarnaumā, dubultdrahmas ņēmēji piegāja pie Pētera un sacīja viņam: Vai jūsu Mācītājs dubultdrahmu nemaksā?
- ²⁴Viņš atbildēja: Jā gan! Un kad viņš iegāja namā, to sastapa Jēzus un sacīja: Sīman, kā tev šķiet? No kā zemes ķēniņi ņem muitu un nodokli? Vai no saviem dēliem, vai svešiniekiem?

²⁵Bet viņš atbildēja: No svešiniekiem. Jēzus sacīja viņam: Tātad dēli brīvi.

²⁶Bet lai mēs viņus neievestu apgrēcībā, ej uz jūru, iemet makšķeri un to zivi, kura pirmā pieķersies, izvelc; un tu, atdarījis tās muti, atradīsi stateru; ņem to un dod viņiem par mani un sevi!

Chapter 18

- ¹Tanī stundā mācekļi gāja pie Jēzus un jautāja: Kā Tev šķiet, kas ir lielākais debesvalstībā?
- ²Un Jēzus, pasaucis bērnu, nostādīja to viņu vidū
- ³Un sacīja: Patiesi es jums saku: ja jūs neatgriezīsieties un nekļūsiet kā bērni, jūs debesvalstībā neieiesiet.
- ⁴Tātad, kas pats pazemosies kā šis bērns, tas ir lielākais debesvalstībā.
- ⁵Un kas uzņem tādu bērnu manā vārdā, tas uzņem mani.
- ⁶Bet kas apgrēcina vienu no šiem mazajiem, kas tic man, tam būtu labāk, ka viņam kaklā piesietu dzirnakmeni un nogremdētu jūras dziļumos.
- ⁷Bēdas pasaulei apgrēcības dēļ! Apgrēcībai gan jānāk, bet bēdas tam cilvēkam, caur ko apgrēcība nāk!
- ⁸Bet ja tava roka vai tava kāja tevi apgrēcina, cērt to nost un met no sevis prom: labāk tev kroplim vai tizlam ieiet dzīvībā, nekā tu ar divām rokām un divām kājām tiktu iemests mūžīgajā ugunī.
- ⁹Un ja tava acs tevi apgrēcina, izrauj to un aizmet no sevis: labāk tev ar vienu aci ieiet dzīvībā, nekā tev paliktu divas acis un tu tiktu iemests elles ugunī.
- ¹⁰Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenievātu, jo es jums saku, ka viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz mana Tēva vaigu, kas ir debesīs.
- ¹¹Jo Cilvēka Dēls atnāca glābt to, kas bija pazudis.
- ¹²Kā jums šķiet? Ja kam simts avju, bet viena no tām nomaldās, vai viņš neatstāj deviņdesmit deviņas kalnos un neiet meklēt to, kas nomaldījies?
- ¹³Un ja viņam laimējas to atrast, patiesi es jums saku: viņš priecājas par to vairāk nekā par deviņdesmit deviņām, kas nav nomaldījušās.
- ¹⁴Tas nav jūsu Debestēva prāts, ka viens no šiem mazajiem pazustu.
- ¹⁵Bet ja tavs brālis sagrēko pret tevi, ej un aizrādi viņam savā un viņa klātbūtnē vien! Ja viņš tevi paklausīs, būsī savu brāli ieguvis.
- ¹⁶Bet ja viņš tevi neklausīs, ņem līdzi sev vēl vienu vai divus, lai katru vārdu apstiprinātu divu vai triju liecinieku mutes.
- ¹⁷Bet ja viņš tiem neklausīs, saki Baznīcai! Bet ja viņš Baznīcai neklausīs, tad lai viņš tev būtu kā pagāns un muitnieks!
- ¹⁸Patiesi es jums saku: ko jūs virs zemes saistīsiet, tas būs saistīts arī debesīs; un ko jūs virs zemes atraisīsiet, tas būs atraisīts arī debesīs.
- ¹⁹Atkal es jums saku: ja divi no jums virs zemes vienprātīgi kaut ko lūgs, to viņiem dos mans Tēvs, kas ir debesīs.
- ²⁰Jo kur divi vai trīs sapulcējušies manā vārdā, tur es esmu viņu vidū.
- ²¹Tad Pēteris piegāja pie Viņa un sacīja: Kungs, cikārt man jāpiedod savam brālim, ja viņš pret mani grēko? Vai līdz septiņkārt?
- ²²Jēzus sacīja viņam: Es nesaku tev: līdz septiņkārt, bet līdz septiņdesmitkārt septiņi.

²³Tāpēc debesvalstība pielīdzināma cilvēkam, ķēniņam, kas gribēja norēķināties ar saviem kalpiem.

²⁴Un kad viņš iesāka norēķinu, tika pie viņa atvests viens, kas tam bija parādā desmit tūkstošu talentu.

²⁵Bet kad tam nebija ko atdot, tā kungs pavēlēja pārdot viņu un tā sievu, un bērnus, un visu, kas tam bija, un samaksāt.

²⁶Bet kalps, nokritis ceļos, lūdza viņu, sacīdams: Esi ar mani pacietīgs, un es tev visu atdošu.

²⁷Tad kungs apžēlojās par šo kalpu; viņš to atbrīvoja un atlaida viņam parādu.

²⁸Bet šis kalps, izgājis ārā, atrada vienu savu līdzgaitnieku, kas tam bija simts denāriju parādā; un viņš, sagraibis to, žņaudza, sacīdams: Atdod, ko esi parādā!

²⁹Un viņa līdzgaitnieks, nokritis pie kājām, lūdza to, sacīdams: Esi pacietīgs ar mani, un es tev visu atdošu.

³⁰Bet viņš negribēja un gāja, un meta to cietumā, iekams neatdos parādu.

³¹Bet viņa līdzgaitnieki, redzēdami notikušo, ļoti noskuma un aizgāja, un pastāstīja savam kungam visu, kas bija noticis.

³²Tad viņa kungs to pasauca un sacīja: Tu nekrietnais kalps! Es visu parādu tev atlaidu, jo tu mani lūdzi.

³³Vai tad tev nevajadzēja apžēloties par savu līdzgaitnieku, kā es apžēlojos par tevi?

³⁴Un viņa kungs, kļuvis dusmīgs, nodeva to mocītājiem, kamēr tas neatdos visu parādu.

³⁵Tā arī mans Debestēvs jums darīs, ja jūs ikviens no sirds nepiedosiet savam brālim.

Chapter 19

- ¹Un notika, kad Jēzus šos vārdus bija beidzis runāt, ka Viņš aizgāja no Galilejas un nonāca pāri Jordānai Jūdejas robežās.
- ²Un daudz ļaužu sekoja Viņam; un Viņš tos turpat dziedināja.
- ³Un farizeji, kārdinādami Viņu, nāca pie Viņa un sacīja: Vai cilvēkam brīv kaut kādu iemeslu dēļ atstāt savu sievu?
- ⁴Viņš atbildēja un sacīja tiem: Vai jūs neesat lasījuši, ka Tas, kas sākumā radīja cilvēku, tos radīja vīrieti un sievieti?
- ⁵Un sacīja: Tāpēc cilvēks atstās tēvu un māti un paliks pie savas sievas; un būs divi vienā miesā.
- ⁶Tātad viņi nav vairs divi, bet viena miesa. Tāpēc: ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.
- ⁷Tie sacīja Viņam: Kā tad Mozus lika dot šķiršanās grāmatu un šķirties?
- ⁸Viņš sacīja tiem: Jūsu cietsirdības dēļ Mozus atļāva jums atstāt savas sievas, bet no sākuma tas tā nebija.
- ⁹Bet es jums saku: kas savu sievu atstāj, ja ne laulības pārkāpšanas dēļ, un precē citu, tas pārkāpj laulību; un kas šķirtu precē, tas pārkāpj laulību.
- ¹⁰Viņa mācekļi saka Viņam: Ja tas tā ir vīra un sievas starpā, tad labāk neprecēties.
- ¹¹Viņš tiem sacīja: Visi nesaprot šo vārdu, bet tie, kam tas ir dots.
- ¹²Ir einuhi, kas tādi dzimuši no mātes miesām; un ir einuhi, kurus par tādiem padarījuši cilvēki; un ir einuhi, kuri paši atteikušies no laulības dzīves debesvalstības dēļ. Kas var to saprast, lai saprot!
- ¹³Tad atnesa pie Viņa bērnus, lai Viņš tiem uzliktu rokas un lūgtu Dievu; bet mācekļi norāja tos.
- ¹⁴Bet Jēzus viņiem sacīja: Laidiet bērniņus un neliedziet viņiem pie manis nākt, jo tādiem pieder debesvalstība.
- ¹⁵Un Viņš, uzlicis tiem rokas, aizgāja no turienes.
- ¹⁶Un, lūk, viens piegāja un sacīja: Labais Mācītāj, kas man labs jādara, lai es iemantotu mūžīgo dzīvi?
- ¹⁷Viņš tam atbildēja: Ko tu man jautā par labo? Viens ir labs, - Dievs. Bet ja tu gribi ieiet dzīvībā, pildi baušļus.
- ¹⁸Tas jautāja Viņam: Kādus? Bet Jēzus sacīja: Tev nebūs nokaut, tev nebūs laulību pārkāpt, tev nebūs zagst, tev nebūs nepatiesu liecību dot,
- ¹⁹Tev būs savu tēvu un māti godāt, un tev būs savu tuvāko milēt kā sevi pašu!
- ²⁰Jauneklis sacīja Viņam: To visu pildīju no savas jaunības; kā vēl man trūkst?
- ²¹Jēzus atbildēja viņam: Ja tu gribi būt pilnīgs, ej, pārdod, kas tev ir, un atdod nabagiem, un tev būs manta debesīs; un nāc, seko man!

²²Bet kad jauneklis dzirdēja šos vārdus, viņš aizgāja noskumis, jo viņam piederēja daudz īpašumu.

²³Bet Jēzus sacīja saviem mācekļiem: Patiesi es jums saku: bagātam grūti ieiet debesvalstībā.

²⁴Un atkal es jums saku: Viegļāk karnielim izlīst caur adatas aci, nekā bagātam ieiet debesvalstībā.

²⁵Kad mācekļi to dzirdēja, viņi ļoti brīnījās un sacīja: Kas tad var tikt pestīts?

²⁶Bet Jēzus uzlūkoja viņus un sacīja: Cilvēkiem tas nav iespējams, bet Dievam viss iespējams.

²⁷Tad Pēteris atbildēja un sacīja Viņam: Lūk, mēs atstājam visu un sekojam Tev. Kas mums par to būs?

²⁸Bet Jēzus sacīja viņiem: Patiesi es jums saku, ka jūs, kas esat man sekojuši, pie atdzimšanas, kad Cilvēka Dēls sēdēs savā godības tronī, arī jūs sēdēsiet divpadsmit sēdekļos un tiesāsi divpadsmit Izraēļa ciltis.

²⁹Un katrs, kas atstās māju vai brāļus, vai māšas, vai tēvu, vai māti, vai sievu, vai bērnus, vai tīrumus mana vārda dēļ, tas saņems simtkārtīgi un iemantos mūžīgo dzīvību.

³⁰Un daudzi pirmie kļuš pēdējie, bet pēdējie - pirmie.

Chapter 20

- ¹Debesvalstība pielidzināma nama tēvam, kas rīta agrumā izgāja derēt strādniekus savam vīna dārzam.
- ²Un viņš, vienojies ar strādniekiem par dēnāriju dienā, sūtīja tos savā vīna dārzā.
- ³Un viņš, izgājis ap trešo stundu, redzēja citus tirgū bez darba stāvam.
- ⁴Un viņš sacīja tiem: Ejiet arī jūs manā vīna dārzā, un es jums došu, kas pienākas.
- ⁵Un viņi aizgāja. Atkal viņš izgāja ap sesto un devīto stundu un darīja tāpat.
- ⁶Bet viņš, ap vienpadsmito stundu izgājis, atrada vēl citus stāvam un sacīja tiem: Ko jūs šeit stāvat visu dienu bezdarbā?
- ⁷Viņi atbildēja: Neviena nav mūs derējis. Viņš sacīja tiem: Ejiet arī jūs manā vīna dārzā!
- ⁸Kad iestājās vakars, vīna dārza kungs sacīja savam saimniecības pārzinim: Pasauc strādniekus un, sākot ar pēdējiem un beidzot ar pirmajiem, izmaksā viņiem algu!
- ⁹Tad atnāca tie, kas darbā iestājās ap vienpadsmito stundu, un saņēma katrs pa dēnārijam.
- ¹⁰Un kad atnāca pirmie, viņi cerēja vairāk saņemt, bet arī tie dabūja katrs pa dēnārijam.
- ¹¹Un saņēmuši viņi kurnēja pret nama tēvu.
- ¹²Un sacīja: Šie pēdējie strādāja vienu stundu; un tu viņus pielidzināji mums, kas izcietām dienas nastu un karstumu.
- ¹³Un viņš atbildēja vienam no tiem, sacīdams: Draugs, es nedaru tev netaisnību. Vai tu ar mani nesaderēji par vienu dēnāriju?
- ¹⁴Saņem, kas tavs, un ej! Šim pēdējam es gribu dot tik, cik tev.
- ¹⁵Vai man nav tiesību darīt to, ko es gribu? Vai tava acs skaudīga, ka es esmu labs?
- ¹⁶Tā pēdējie būs pirmie un pirmie būs pēdējie, jo daudz aicinātu, bet maz izredzētu.
- ¹⁷Kad Jēzus gāja uz Jeruzalemi, Viņš ņēma divpadsmit mācekļus savrup un sacīja tiem:
- ¹⁸Lūk, mēs aizejam uz Jeruzalemi, un Cilvēka Dēlu nodos augstajiem priesteriem un rakstu mācītājiem; un tie Viņu notiesās uz nāvi.
- ¹⁹Un tie nodos Viņu pagāniem apsmiešanai, šausīšanai un krustā sišanai; un trešajā dienā Viņš augšāmcelties.
- ²⁰Tad Zebedeja dēlu māte piegāja ar saviem dēliem pie Viņa, atdeva godu un lūdza kaut ko Viņam.
- ²¹Viņš sacīja tai: Ko tu vēlies? Tā atbildēja Viņam: Saki, lai šie abi mani dēli sēž Tavā valstībā: viens Tavā labajā, otrs kreisajā pusē!
- ²²Bet Jēzus atbildēja un sacīja: Jūs nezināt, ko lūdzat. Vai jūs varat dzert to biķeri, ko es dzeršu? Viņi atbild: Varam!
- ²³Viņš atbildēja tiem: Manu biķeri gan jūs dzersiet, bet man nepiedienas jums dot sēdēt manā labajā vai kreisajā pusē, bet tiem, kam mans Tēvs sagatavojis.
- ²⁴Kad pārējie desmit to dzirdēja, viņi saīga uz abiem brāļiem.
- ²⁵Bet Jēzus pieaicināja viņus pie sevis un sacīja: Jūs zināt, ka valdnieki valda pār savām tautām, un lielie izmanto savu varu pār tām;

- ²⁶Starp jums tas tā nebūs. Bet kas no jums grib būt lielāks, tas lai ir jūsu sulainis!
- ²⁷Bet kas starp jums grib būt pirmais, tas lai ir jūsu kalps!
- ²⁸Jo Cilvēka Dēls nav atnācis, lai Viņam kalpotu, bet lai Viņš kalpotu un atdotu savu dzīvību daudzu atpestīšanai.
- ²⁹Un kad tie izgāja no Jērikas, daudz ļaužu sekoja viņiem.
- ³⁰Un, lūk, divi aklie, sēdot ceļmalā, dzirdēja Jēzu garām ejam, un viņi sauca, sacīdami: Kungs, Dāvida Dēls, apžēlojies par mums!
- ³¹Bet ļaudis apsauca viņus, lai tie klusētu. Bet viņi vēl skaļāk sauca, sacīdami: Kungs, Dāvida Dēls, apžēlojies par mums!
- ³²Un Jēzus apstājās, pasauca viņus un sacīja: Ko jūs gribat, lai es jums daru?
- ³³Tie sacīja Viņam: Kungs, lai atdarās mūsu acis!
- ³⁴Bet Jēzum kļuva to žēl. Viņš pieskārās to acīm; un tūdaļ tie redzēja un sekoja Viņam.

Chapter 21

- ¹Un kad viņi tuvojās Jeruzalemei un nonāca Betfāgā pie Olīvkalna, tad Jēzus sūtīja divus mācekļus,
- ²Sacīdams tiem: Ejiet uz miestu, kas jūsu priekšā, un tūdaļ atradīsiet piesietu ēzeļa māti un kumeļu pie tās; atraisiet tos un atvediet man!
- ³Un ja kas jums ko teiktu, tad sakiet, ka Kungam to vajag; un tūdaļ viņš tos atlaidīs.
- ⁴Bet tas viss notika, lai piepildītos pravieša priekšsludinājums, kas saka:
- ⁵Sakiet Siona meitai: Lūk, tavs Ķēniņš nāk pie tevis lēnprātīgs, sēdēdams ēzeli un nastnesējas ēzeļmātes kumeļā.
- ⁶Bet mācekļi nogāja un darīja tā, kā Jēzus viņiem pavēlēja.
- ⁷Un atveda ēzeļa māti un kumeļu, un aplāja tos savām drēbēm, un sēdināja Viņu tur virsū.
- ⁸Bet daudz ļaužu klāja savas drēbes ceļā; bet citi cirta koku zarus un klāja ceļā.
- ⁹Bet ļaudis, kas gāja priekšā un sekoja Viņam, sauca, sacīdami: Hozanna Dāvida Dēlam! Svētīgs, kas nāk Kunga vārdā! Hozanna augstībā!
- ¹⁰Un kad Viņš iegāja Jeruzalemē, uztraucās visa pilsēta un sacīja: Kas tas ir?
- ¹¹Bet ļaudis sacīja: Šis ir pravietis Jēzus no Galilejas Nācaretes.
- ¹²Un Jēzus iegāja Dieva svētnīcā un izdzina visus, kas svētnīcā pārdeva un pirka, un apgāza naudas mijēju galdus un baložu pārdevēju sēdekļus.
- ¹³Un Viņš sacīja: Ir rakstīts: mans nams sauksies lūgšanas nams, bet jūs to padarījāt par slepkavu bedri.
- ¹⁴Un aklie un klībie nāca pie Viņa svētnīcā, un Viņš tos dziedināja.
- ¹⁵Bet kad augstie priesteri un rakstu mācītāji redzēja brīnumus, ko Viņš darīja, un bērnus svētnīcā kliezdam un saucam Viņam: Hozanna Dāvida Dēlam, tad tie saniknojās.
- ¹⁶Un tie sacīja Viņam: Vai tu dzirdi, ko šie saka? Bet Jēzus sacīja viņiem: Jā gan, bet vai jūs nekad neesat lasījuši: no bērnu un zīdaiņu mutēm Tu sev sagādāji godu?
- ¹⁷Un Viņš atstāja tos, izgāja ārā no pilsētas uz Betāniju un palika tur.
- ¹⁸Bet rīta agrumā, kad Viņš atgriezās pilsētā, Viņš bija izsalcis.
- ¹⁹Un Viņš redzēja ceļmalā vienu vīģes koku, piegāja tam klāt un, nekā tajā neatradis, kā tikai lapas, sacīja: Lai tu nenestu augļus ne mūžam vairs! Un vīģes koks tūdaļ nokalta.
- ²⁰Un mācekļi, to redzēdami, brīnījās, sacīdami: Kā tas tik ātri nokalta?
- ²¹Bet Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Patiesi es jums saku: ja jums būs ticība un jūs nešaubīsieties, tad ne tikai ar vīģes koku tā darīsiet, bet, ja jūs arī sacīsiet šim kalnam: celies un meties jūrā, tad tas notiks.
- ²²Un visu, ko jūs lūgšanā ticēdami lūgsiet, jūs saņemsiet.
- ²³Un kad Viņš iegāja svētnīcā, tad, Viņam mācot, augstie priesteri un tautas vecākie pienāca pie Viņa un jautāja: Kā varā Tu to dari? Un kas Tev deva tādu varu?
- ²⁴Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Es arī jautāšu jums vienu vārdu un, ja jūs man atbildēsiet, tad es jums sacīšu, kā varā es to daru.

- ²⁵No kurienes bija Jāņa kristība – no debesīm vai no cilvēkiem? Bet viņi apspriedās savā starpā un sacīja:
- ²⁶Ja mēs teiksim: no debesīm, Viņš sacīs: kāpēc tad jūs viņam neticējāt? Bet ja mēs sacīsim: no cilvēkiem, tad mums jābīstas no ļaudīm, jo visi viņu tur par pravieti.
- ²⁷Un viņi atbildēja Jēzum un sacīja: Mēs nezinām. Tad Viņš tiem atbildēja: Arī es jums neteikšu, kā varā es to daru.
- ²⁸Bet kā jums šķiet? Kādam cilvēkam bija divi dēli; un viņš gāja pie pirmā un sacīja: Dēls, ej un strādā šodien manā vīna dārzā!
- ²⁹Bet tas atbildēja un sacīja: Es negribu! Bet vēlāk viņam kļuva žēl, un viņš aizgāja.
- ³⁰Bet viņš, aizgājis pie otra, teica tāpat. Tas atbildēja un sacīja: Es eju, kungs, bet negāja.
- ³¹Kurš no šiem diviem izpildīja tēva prātu? Viņi saka: Pirmais. Jēzus viņiem sacīja: Patiesi es jums saku, ka muitnieki un netikles pirms jums ieies debesvalstībā.
- ³²Jo Jānis nāca pie jums pa taisnības ceļu, bet jūs viņam neticējāt; bet muitnieki un netikles ticēja viņam. Jūs to redzējāt, bet arī vēlāk jūs neatgriezāties un neticējāt viņam.
- ³³Klausieties citu līdzību! Bija cilvēks, nama tēvs, kas iestādīja vīna dārzu un iežogoja to, un izraka tanī vīna spiedi, un uzcēla torni, un iznomāja to strādniekiem, bet pats aizceļoja tālumā.
- ³⁴Kad augļu laiks tuvojās, viņš sūtīja savus kalpus pie strādniekiem, lai saņemtu savus augļus.
- ³⁵Bet strādnieki, sagrabuši viņa kalpus, vienu šaustīja, citu nogalināja, citu nomētāja akmeņiem.
- ³⁶Atkal viņš sūtīja citus kalpus, vairāk nekā pirmo reizi; un tie darīja ar viņiem tāpat.
- ³⁷Bet beidzot viņš sūtīja pie tiem savu dēlu un sacīja: No mana dēla viņi kaunēsies.
- ³⁸Bet strādnieki, ieraudzījuši dēlu, sacīja viens otram: Šis ir mantinieks; iesim, nogalināsim viņu un paturēsim viņa mantojumu!
- ³⁹Un tie sagraba viņu, izmeta no vīna dārza ārā un nogalināja.
- ⁴⁰Bet kad vīna dārza kungs atnāks, ko viņš darīs ar strādniekiem?
- ⁴¹Tie sacīja Viņam: Viņš šos ļaundarus bez žēlastības nogalinās un savu vīna dārzu iznomās citiem vīnkopjiem, kas atdos viņam augļus istajā laikā.
- ⁴²Jēzus sacīja viņiem: Vai jūs nekad neesat lasījuši Rakstos: Akmens, kuru cēlāji atmeta, ir kļuvis stūrakmens? To Kungs darījis, un tas ir brīnums mūsu acīs.
- ⁴³Tāpēc es jums saku, ka Dieva valstība tiks jums atņemta un dota tautai, kas nes tās augļus.
- ⁴⁴Un kas uz šo akmeni kritīs, tas sašķīdīs; un uz ko tas kritīs, to tas satrieks.
- ⁴⁵Un kad augstie priesteri un farizeji dzirdēja Viņa līdzības, tie saprata, ka Viņš par tiem runāja.
- ⁴⁶Un tie meklēja Viņu aizturēt, bet bijās no ļaudīm, jo tie saskatīja Viņā pravieti.

Chapter 22

- ¹Un Jēzus atbildēja un atkal runāja viņiem līdzībās, sacīdams:
- ²Debesvalstība pielīdzināma cilvēkam, ķēniņam, kas savam dēlam sarīkoja kāzas.
- ³Un viņš izsūtīja savus kalpus aicināt ielūgtos kāzās, bet tie negribēja nākt.
- ⁴Viņš atkal sūtīja citus kalpus un teica: Sakiet ielūgtajiem: lūk, es esmu savu mielastu sagatavojis, mani vērši un barotie lopī ir nokauti, un viss sagatavots, nāciet kāzās!
- ⁵Bet viņi, neievērodami to, aizgāja cits uz savu saimniecību, bet cits – savā tirdzniecībā.
- ⁶Bet pārējie satvēra viņa kalpus, nonicināja tos un nonāvēja.
- ⁷Bet, kad ķēniņš to dzirdēja, viņš sadusmojās, un nosūtījis savu karaspēku, nonāvēja šos slepkavas un nodedzināja viņu pilsētu.
- ⁸Tad viņš sacīja saviem kalpiem: Kāzas gan sarīkotas, bet tie, kas bija aicināti, nebija cienīgi.
- ⁹Tāpēc izejiet krustceļos un aiciniet kāzās, ko vien atradīsiet!
- ¹⁰Un viņa kalpi izgāja uz lielceļiem un saaicināja visus, kādus atrada: ļaunus un labus; un kāzu nams pildījās viesiem.
- ¹¹Bet ķēniņš ienāca aplūkot viesus un ieraudzīja cilvēku, kas nebija tērpijs kāzu drānās.
- ¹²Un viņš sacīja tam: Draugs, kā tu šeit ienāci, nebūdam kāzu drānās? Bet tas cieta klusu.
- ¹³Tad ķēniņš sacīja kalpiem: Sasieniet viņam rokas un kājas, metiet viņu ārējā tumsā! Tur būs raudāšana un zobu griešana.
- ¹⁴Jo aicināto ir daudz, bet maz izredzēto.
- ¹⁵Tad farizeji aizgāja un apspriedās, kā notvert Viņu vārdos.
- ¹⁶Un tie sūtīja savus mācekļus ar herodiešiem pie Viņa, sacīdami: Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi paties, ka Tu Dieva ceļu patiesībā māci un ka Tu neraugies ne uz ko, jo Tu neskaties uz cilvēka personu.
- ¹⁷Tāpēc saki mums: kā Tev šķiet? Vai atļauts ķeizaram maksāt nodokļus, vai nē?
- ¹⁸Bet Jēzus, pazīdams viņu viltību, sacīja: Kāpēc jūs, liekuļi, mani kārdināt?
- ¹⁹Parādiēt man nodevu naudu! Un tie atnesa Viņam dēnāriju.
- ²⁰Un Jēzus sacīja viņiem: Kā šis attēls un uzraksts?
- ²¹Viņi sacīja: Ķeizara! Tad Viņš tiem sacīja: Tad atdodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder!
- ²²Un kad viņi to dzirdēja, tie brīnījās, atstāja Viņu un aizgāja.
- ²³Tanī dienā atnāca pie Viņa saduceji, kas māca, ka augšāmcelšanās neesot, un jautāja Viņam,
- ²⁴Sacīdami: Mācītāj, Mozus teicis: ja kas nomirst bez bērniem, tad lai viņa brālis precē tā sievu un rada savam brālim pēcnācējus!
- ²⁵Bet bija pie mums septiņi brāļi; pirmais apprecēja sievu un nomira; un tā kā tam nebija bērnu, viņš atstāja savu sievu savam brālim.
- ²⁶Tāpat otrs un trešais līdz pat septītajam.
- ²⁷Un beidzot pēc viņiem visiem nomira arī sieva.

- ²⁸Tad kuram no septiņiem šī sieva piederēs pēc augšāmcelšanās, jo viņa visiem piederējusi?
- ²⁹Bet Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Jūs maldāties, nesaprazdami Rakstus, nedz arī Dieva spēku.
- ³⁰Jo pēc augšāmcelšanās ne precējas, ne tiek precēti, bet visi būs kā Dieva eņģeļi debesīs.
- ³¹Bet vai jūs neesat lasījuši par miroņu augšāmcelšanos, ko Dievs teicis, kas jums saka:
- ³²Es esmu Ābrahama Dievs un Īzāka Dievs, un Jēkaba Dievs. Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs.
- ³³Un ļaudis, to dzirdēdami, brīnījās par Viņa mācību.
- ³⁴Bet kad farizeji izdzirda, ka Viņš saducejiem muti aizdarījis, tie sapulcējās kopā.
- ³⁵Un viens no tiem, bauslības mācītājs, kārdinādams Viņu, jautāja:
- ³⁶Mācītāj, kurš lielākais bauslis likumā?
- ³⁷Jēzus sacīja viņam: Mīli Dievu savu Kungu no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un no visa sava prāta!
- ³⁸Šis ir lielākais un pirmais bauslis!
- ³⁹Bet otrs tam līdzīgs: mīli savu tuvāko kā sevi pašu!
- ⁴⁰Šajos divos baušļos ietverta visa bauslība un pravieši.
- ⁴¹Bet kad farizeji bija sanākuši, Jēzus jautāja viņiem,
- ⁴²Sacīdams: Kā jums šķiet, kas ir Kristus? Kā dēls Viņš ir? Viņi atbildēja: Dāvida.
- ⁴³Viņš sacīja tiem: Kā tad Dāvids garā sauc Viņu par Kungu, sacīdams tā:
- ⁴⁴Kungs sacīja manam Kungam: Sēdies pie manas labās rokas, iekams es lieku Tavus ienaidniekus par paklāju Tavām kājām.
- ⁴⁵Bet ja Dāvids sauc Viņu par Kungu, kā tad Viņš ir tā dēls?
- ⁴⁶Un neviens nevarēja Viņam ne vārda atbildēt; un no šīs dienas neviens neuzdrošinājās Viņam vairs jautāt.

Chapter 23

- ¹Tad Jēzus runāja ar ļaudīm un saviem mācekļiem,
- ²Sacīdams: Rakstu mācītāji un farizeji nosēdušies Mozus krēslā.
- ³Visu, ko viņi jums saka, to ievērojiet un dariet, bet pēc viņu darbiem nedariet, jo viņi gan saka, bet paši nedara.
- ⁴Jo viņi sasiensmagas un nepanesamas nastas un uzkrauj tās cilvēku pleciem, bet paši negrib tās ar pirkstu kustināt.
- ⁵Un viņi tāpēc dara visus savus darbus, lai ļaudis tos redzētu: viņi lieto platas lūgšanas siksnas un garus pušķus pie drēbēm.
- ⁶Viņi mīl pirmās vietas mielastos un pirmos sēdekļus sinagogās.
- ⁷Un lai ļaudis viņus tirgus laukumos sveicinātu un sauktu par "rabbi".
- ⁸Bet jūs nesaucieties par rabbi, jo viens ir jūsu Mācītājs, bet jūs visi esat brāļi!
- ⁹Un nevienu nesauciet virs zemes par tēvu, jo viens ir jūsu Tēvs, kas ir debesīs.
- ¹⁰Un nesaucieties par mācītājiem, jo viens ir jūsu Mācītājs - Kristus!
- ¹¹Bet lielākais starp jums lai ir jūsu kalps!
- ¹²Bet kas sevi paaugstinās, tiks pazemots; bet kas sevi pazemos, tiks paaugstināts.
- ¹³Bet bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi, jo jūs aizslēdzat debesvalstību cilvēkiem; jūs paši neejat iekšā un neļaujiet iet tiem, kas to vēlas.
- ¹⁴Bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi, jo jūs apēdat atraitņu mājas, skaitot garas lūgšanas; tāpēc jūs saņemsiet bargāko sodu.
- ¹⁵Bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi, jo jūs apstaigājat jūru un sauszemi, lai iegūtu kaut vienu jūdu ticībai; un, kad tas noticis, tad jūs padarāt viņu par elles mantinieku, divreiz ļaunāku, nekā jūs paši.
- ¹⁶Bēdas jums, jūs aklie vadoņi, kas sakāt: ja kāds zvēr pie svētnīcas, tas nav nekas, bet kas zvēr pie svētnīcas zelta, tam tas jāpilda.
- ¹⁷Jūs, neprātīgie un aklie! Jo kas vairāk: vai zelts, vai svētnīca, kas svētī zeltu?
- ¹⁸Un, ja kas zvēr pie altāra, tas nav nekas; bet ja kāds zvēr pie dāvanas, kas atrodas uz tā, tam tas jāpilda.
- ¹⁹Jūs aklie! Kas vairāk: dāvana vai altāris, kas svētī dāvanu?
- ²⁰Kas zvēr pie altāra, zvēr pie tā un visa, kas uz tā atrodas.
- ²¹Un kas zvēr pie svētnīcas, zvēr pie tās un pie visa, kas tanī atrodas.
- ²²Un kas pie debesīm zvēr, tas zvēr pie Dieva troņa un pie tā, kas uz tā sēd.
- ²³Bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jūs dodat desmito daļu no mētrām, dillēm un ķimenēm, bet neievērojat svarīgāko bauslībā: taisnību, žēlsirdību un ticību. Šo jums vajadzēja darīt un to neatstāt.
- ²⁴Jūs, aklie vadoņi, kas odus izkāšat, bet kamieļus aprijat!
- ²⁵Bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi, jo jūs tīrāt biķera un bļodas ārpusi, bet savā iekšienē jūs esat pilni laupījuma un netīrības.

- ²⁶Aklais farizej, iztīri vispirms biķera un bļodas iekšieni, lai tad arī ārpuse kļūtu tīra!
- ²⁷Bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi, jo jūs līdzināties nobalsinātiem kapiem, kas no ārienes cilvēkiem izrādās daiļi, bet iekšā ir miroņu kaulu un visādas netīrības pilni.
- ²⁸Tā arī jūs: ārīgi gan jūs cilvēkiem izrādāties taisnīgi, bet iekšīgi jūs esat liekulības un ne-taisnības pilni.
- ²⁹Bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jūs ceļat kapenes praviešiem un izrotājat pieminekļus taisnīgajiem,
- ³⁰Un sakāt: ja mēs dzīvotu savu tēvu laikos, mēs nekļūtu viņu līdzdalībnieki praviešu asins izliešanā.
- ³¹Tā tad jūs liecināt par sevi, ka jūs esat to bērni, kas nogalināja praviešus.
- ³²Tad nu piepildiet savu tēvu mēru!
- ³³Jūs, čūsku un odžu izdzimums, kā jūs izbēgsiet no elles sodības?
- ³⁴Lūk, tāpēc es sūtu praviešus un gudros, un rakstu mācītājus; un dažus no viņiem jūs nogalināsiet un sitīsiet krustā, un dažus šaustīsiet savās sinagogās un vajāsiet no vienas pilsētas uz otru,
- ³⁵Lai uz jums nāktu visas taisnīgās asinis, kas izlietas virs zemes, sākot ar taisnīgā Ābela asinīm līdz Zaharija, Barahija dēla, asinīm, ko jūs nogalinājāt starp svētnīcu un altāri.
- ³⁶Patiesi es jums saku: tas viss nāks pār šo paaudzi.
- ³⁷Jeruzaleme, Jeruzaleme, kas nokauj praviešus un akmeņiem nomētā tos, kas pie tevis sūtīti! Cik reizes es gribēju sapulcināt tavus bērnus, kā vista savāc savus cāļus zem spārniem, bet tu negribēji!
- ³⁸Lūk, jūsu māja tiek jums atstāta postā!
- ³⁹Jo es jums saku: no šī laika jūs mani vairs neredzēsiet, iekams sacīsiet: svētīgs, kas nāk Kunga vārdā!

Chapter 24

- ¹Jēzus atstāja svētnīcu un aizgāja. Tad Viņa mācekļi pienāca, lai rādītu Viņam svētnīcas celtnes.
- ²Bet Viņš atbildēja un sacīja tiem: Vai jūs redzat to visu? Patiesi es jums saku: šeit nepaliks akmens uz akmens, kas netiktu nopostīts.
- ³Bet kad Viņš sēdēja Olivkalnā, mācekļi vieni pienāca pie Viņa un sacīja: Saki mums, kad tas viss notiks, un kāda būs Tavas atnākšanas un pasaules gala zīme?
- ⁴Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Uzmanieties, lai neviens jūs nepieviltu!
- ⁵Jo daudzi nāks manā vārdā un sacīs: Es esmu Kristus; un tie pievils daudzus.
- ⁶Jūs dzirdēsiet par kariem un karu baumām. Pielūkojiet un nebaidieties, jo tam visam jānotiek, bet tas vēl nav gals.
- ⁷Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti, un būs mēris, bads un vietvietām zemestrīces.
- ⁸Bet tas viss tikai ciešanu sākums.
- ⁹Tad jūs nodos mokās un jūs nonāvēs; un jūs būsiet visu tautu nīsti mana vārda dēļ.
- ¹⁰Un tad daudzi ieļausies, un viens otru nodos, un viens otru ienīdīs.
- ¹¹Un radīsies daudzi viltus pravieši, un pievils daudzus.
- ¹²Un tāpēc mīlestība daudzos atdzīsīs, jo netaisnība būs pārpilnībā.
- ¹³Bet, kas pastāvēs līdz galam, tas būs pestīts.
- ¹⁴Un šīs valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē, visām tautām par liecību; un tad nāks gals.
- ¹⁵Un, kad jūs redzēsiet izpostīšanas negantību esam svētajā vietā, kā to pravietis Daniēls sacījis, - kas to lasa, lai saprot! -
- ¹⁶Tad tie, kas Jūdejā, lai bēg kalnos!
- ¹⁷Un kas uz jumta, lai nekāpj zemē iznest kaut ko no savas mājas!
- ¹⁸Un kas ir tīrumā, lai neatgriežas paņemt savus virssvārkus!
- ¹⁹Bet bēdas grūtniecēm un zīdītājām tanīs dienās.
- ²⁰Bet lūdziet Dievu, lai jūsu bēgšana nenotiek ziemā vai sabbatā!
- ²¹Jo tad būs lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules sākuma līdz pat šim un arī vairs nebūs.
- ²²Un ja šīs dienas nesaisinātu, tad neviena miesa neizglābtos; bet izredzēto dēļ šīs dienas saīsina.
- ²³Ja tad kāds jums sacītu: Lūk, še vai tur ir Kristus, neticiet!
- ²⁴Jo celsies viltus Kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai maldinātu, ja tas iespējams, arī izredzētos.
- ²⁵Lūk, es jums saku to jau iepriekš.
- ²⁶Ja tad jums sacīs: Lūk, Viņš ir tuksnesī, neizejiet! Lūk, Viņš ir kambaros, tad neticiet!
- ²⁷Jo kā zibens rodas austrumos un atspīd līdz rietumiem, tā būs arī ar Cilvēka Dēla atnākšanu.
- ²⁸Jo kur ir miesa, tur salasās arī ērgļi.

- ²⁹Bet tūdaļ pēc šo bēdu dienām saule aptumšosies, un mēness nedos savu spīdumu, un zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu stiprumi sakustēsies.
- ³⁰Un tad Cilvēka Dēla zīme parādīsies debesīs; un tad visas zemes ciltis vaimanās; un viņas redzēs Cilvēka Dēlu nākam debesu padebešos lielā spēkā un godībā.
- ³¹Un Viņš sūtīs savus eņģeļus ar bazūnēm un stipru skaņu; un tie savāks Viņa izredzētos no četriem vējiem, no vienas debesu malas līdz otrai.
- ³²Bet mācieties līdzību no vīģes koka: kad zari jau paliek maigi un lapas plaukst, ziniet, ka vasara tuvu!
- ³³Tā arī jūs: kad visu to redzēsiet, ziniet: Viņš ir tuvu – durvīs!
- ³⁴Patiesi es jums saku: šī cilts neizzudīs, kamēr tas viss notiks.
- ³⁵Debess un zeme zudīs, bet mani vārdi nezudīs.
- ³⁶Bet to dienu un stundu neviens nezina, pat ne debesu eņģeļi, kā vienīgi Tēvs.
- ³⁷Jo kā bija Noasa dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanā.
- ³⁸Jo kā tanī laikā pirms ūdens plūdiem viņi ēda un dzēra, precējās un devās laulībā līdz tai dienai, kad Noass iegāja šķirstā,
- ³⁹Un viņi nesaprata, iekams plūdi nāca un aizrāva visus; tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanā.
- ⁴⁰Tad divi būs tīrumā: vienu paņems, otru atstās.
- ⁴¹Divas mals dzirnavās: vienu paņems, otru atstās.
- ⁴²Tāpēc esiet modri, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs atnāks.
- ⁴³Bet tas jums jāzina: ja nama tēvs zinātu, kurā stundā zaglis nāks, tad viņš paliktu nomodā un neļautu ielauzties savā mājā.
- ⁴⁴Tāpēc esiet arī jūs sagatavoti, jo jūs nezināt, kurā stundā Cilvēka Dēls atnāks.
- ⁴⁵Kā tev šķiet, kurš ir uzticīgais un gudrais kalps, ko kungs iecēla pār savu saimi, lai viņiem dotu barību īstā laikā?
- ⁴⁶Svētīgs tas kalps, kuru kungs pārnācis atradis tā darām. ⁴⁶Bet ja ļaunais kalps sacīs savā sirdī: mans kungs kavējas nākt,
- ⁴⁷Patiesi es jums saku: Viņš to iecels pār visiem saviem īpašumiem.
- ⁴⁹Un iesāks sist savus līdzdarbiniekus, un ēdīs, un dzers ar plītniekiem,
- ⁵⁰Tad šī kalpa kungs nāks tādā dienā, kad viņš to negaida, un stundā, kuru nezina.
- ⁵¹Un viņš to satrieks un dos tam kopalgu ar liekuļiem: tur būs raudāšana un zobu griešana.

Chapter 25

- ¹Tad debesvalstība būs pielīdzināma desmit jaunavām, kas, paņēmušas savas lampiņas, izgāja pretim līgavainim un līgavai.
- ²Bet piecas no tām bija vieglprātīgas un piecas gudras.
- ³Jo piecas vieglprātīgās paņēma sev līdz lampiņas, bet nepaņēma eļļu.
- ⁴Bet gudrās līdz ar lampiņām paņēma arī eļļu savos traukos.
- ⁵Kad līgavainis kavējās, visas iemīga un gulēja.
- ⁶Bet nakts vidū atskanēja sauciens: Lūk, līgavainis nāk, izejiet viņam pretim!
- ⁷Tad visas šīs jaunavas uzcēlās un iededzināja savas lampiņas.
- ⁸Bet vieglprātīgās sacīja gudrajām: Dodiet mums no jūsu eļļas, jo mūsu lampiņas izdziest.
- ⁹Gudrās atbildēja, sacīdamas: Lai nepietrūktu mums un jums, labāk ejiet pie pārdevējiem un nopērciet sev!
- ¹⁰Bet kamēr viņas gāja pirkt, atnāca līgavainis; un kas bija sagatavojušās, tās kopā ar viņu iegāja kāzās un durvis aizslēdza.
- ¹¹Bet pēc tam atnāca arī pārējās jaunavas un sacīja: Kungs, kungs, atver mums!
- ¹²Bet viņš atbildēja un sacīja: Patiesi es jums saku: es jūs nepazīstu.
- ¹³Tāpēc esiet modri, jo nezināt ne dienu, ne stundu!
- ¹⁴Tas tāpat kā ar cilvēku, kas pirms aizceļošanas sasauca savus kalpus un uzticēja viņiem savu mantu.
- ¹⁵Un vienam viņš deva piecus talentus, citam divus, bet citam vienu, katram pēc tā spējām; un pats tūdaļ aizceļoja.
- ¹⁶Bet tas, kas piecus talentus bija saņēmis, aizgāja un laida tos darbā, un ieguva citus piecus.
- ¹⁷Tāpat tas, kas divus bija saņēmis, ieguva citus divus.
- ¹⁸Bet tas, kas bija saņēmis vienu, aizgāja un ieraka to zemē, un tā paslēpa sava kunga naudu.
- ¹⁹Bet pēc ilga laika pārnāca šo kalpu kungs un sāka norēķināties ar viņiem.
- ²⁰Tad atnāca tas, kas bija saņēmis piecus talentus. Viņš atnesa vēl piecus talentus un sacīja: Kungs, tu man iedevi piecus talentus, lūk, es ieguva vēl citus piecus!
- ²¹Tad viņa kungs sacīja tam: Pareizi, tu labais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs mazumā, es tevi iecelšu daudzumā. Ieej sava kunga priekā!
- ²²Atnāca arī tas, kas divus talentus bija saņēmis, un sacīja: Kungs, tu man iedevi divus talentus; lūk, es ieguva vēl citus divus!
- ²³Viņa kungs sacīja tam: Labi, labais un uzticīgais kalps. Tu biji uzticīgs mazumā, es tevi iecelšu daudzumā. Ieej sava kunga priekā!
- ²⁴Bet atnāca arī tas, kas vienu talentu bija saņēmis, un sacīja: Kungs, es zinu, ka tu esi bargs cilvēks: tu pļauj tur, kur tu neesi sējis, un savāc, kur neesi izkaisījis.
- ²⁵Es baidījos, aizgāju un paslēpu tavu talentu zemē. Lūk, te saņem, kas tavš!
- ²⁶Bet viņa kungs atbildēja un tam sacīja: ļaunais un kūtrais kalps! Tu zināji, ka es pļauju tur, kur neesmu sējis, un savācu, kur neesmu kaisījis.

- ²⁷Taču tev vajadzēja dot manu naudu naudas mainītājiem, lai es pārnācis saņemtu savu mantu ar augļiem.
- ²⁸Tāpēc atņemiet viņam talentu un dodiet tam, kam desmit talentu!
- ²⁹Jo katram, kam ir, tiks dots, un tam būs pārpilnībā; bet no tā, kam nav, tiks atņemts arī tas, kas viņam šķietami ir.
- ³⁰Bet nelietīgo kalpu izmetiet ārējās tumsībā; tur būs raudāšana un zobu griešana.
- ³¹Bet kad Cilvēka Dēls nāks savā majestātē un visi eņģeļi līdz ar Viņu, tad Viņš sēdēs savā godības tronī.
- ³²Un visas tautas tiks sapulcinātas Viņa priekšā; un Viņš tās atdalīs vienu no otras, kā gans atšķir avis no āžiem.
- ³³Un Viņš novietos avis savā labajā, bet āžus kreisajā pusē.
- ³⁴Tad ķēniņš sacīs tiem, kas būs Viņa labajā pusē: Nāciet jūs, mana Tēva svētītie, un iemantojiet valstību, kas jums sagatavota no pasaules radīšanas!
- ³⁵Jo es biju izsalcis, un jūs mani paēdinājāt; es biju izslāpis, un jūs man devāt dzert; es biju svešinieks un jūs mani pieņēmt.
- ³⁶Es biju kails un jūs mani apģērbāt; es biju slims un jūs mani apmeklējāt; es biju cietumā un jūs atnācāt pie manis.
- ³⁷Tad taisnīgie atbildēs Viņam un sacīs: Kungs, kad mēs esam redzējuši Tevi izsalkušu un Tevi paēdinājuši, izslāpušu un devuši Tev dzert?
- ³⁸Kad mēs esam redzējuši Tevi kā svešinieku un Tevi pieņēmuši, vai kailu un Tevi apģērbuši?
- ³⁹Kad mēs esam redzējuši Tevi slimu vai cietumā un esam gājuši pie Tevis?
- ⁴⁰Un ķēniņš atbildēs viņiem un sacīs: Patiesi es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat man darījuši.
- ⁴¹Tad Viņš sacīs arī tiem, kas pa kreisi: Ejiet prom no manis jūs, nolādētie, mūžīgajā ugunī, kas ir sagatavota velnam un tā eņģeļiem!
- ⁴²Jo es biju izsalcis, un jūs mani nepaēdinājāt; es biju izslāpis, un jūs man nedevāt dzert.
- ⁴³Es biju svešinieks, un jūs mani nepieņēmt; biju kails, un jūs mani neapģērbāt; es biju slims un biju cietumā, bet jūs mani neapmeklējāt.
- ⁴⁴Tad atbildēs arī tie un sacīs Viņam: Kungs, kad mēs redzējām Tevi izsalkušu vai izslāpušu, vai kā svešinieku, vai neapģērbtu, vai slimu, vai cietumā, un neesam Tev kalpojuši?
- ⁴⁵Tad Viņš atbildēs tiem un sacīs: Patiesi es jums saku: ko jūs neesat darījuši vienam no šiem vismazākajiem, to jūs arī man neesat darījuši.
- ⁴⁶Un šie ieies mūžīgajās mokās, bet taisnīgie - mūžīgajā dzīvē.

Chapter 26

- ¹Un beidzot notika, ka Jēzus, kad bija pabeidzis visas šīs runas, sacīja saviem mācekļiem:
- ²Jūs zināt, ka pēc divām dienām būs Lieldienas; un Cilvēka Dēls tiks nodots, lai Viņu krustā sistu.
- ³Tad sapulcējās augstie priesteri un tautas vecākie augstā priesterā, kas saucās Kaifa, namā.
- ⁴Un viņi apspriedās, kā Jēzu ar viltu aizturēt un nonāvēt.
- ⁵Bet viņi sacīja: Tikai ne svētku dienā, lai kādreiz ļaudīs nesaceltu nemieru.
- ⁶Bet kad Jēzus bija Betānijā, Sīmaņa spītālīgā namā,
- ⁷Pie Viņa pienāca sieviete, kurai bija alabastra trauks ar dārgo svaidāmo eļļu; un viņa izlēja to uz Viņa galvas, Viņam pie galda esot.
- ⁸Kad mācekļi to redzēja, viņi saskaitās un sacīja: Kāpēc šī izšķērdība?
- ⁹Jo varēja to dārgi pārdot un naudu izdalīt trūcīgajiem.
- ¹⁰Bet Jēzus, to zinādams, sacīja viņiem: Kāpēc jūs skumdināt šo sievieti, jo viņa man darījusi labu darbu,
- ¹¹Jo nabagi vienmēr pie jums, bet es neesmu vienmēr.
- ¹²Jo viņa, izliedama šīs svaidāmās zāles uz manas miesas, sagatavoja mani apbedīšanai.
- ¹³Patiesi es jums saku: Kur vien visā pasaulē sludinās šo evaņģēliju, tur arī sacīs viņas piemiņai, ko tā darījusi.
- ¹⁴Tad viens no tiem divpadsmit, kuram vārds Jūdass Iskariots, aizgāja pie augstajiem priesteriem
- ¹⁵Un sacīja viņiem: Ko jūs gribat man dot, un es jums Viņu nodošu? Un viņi nolēma tam trīsdesmit sudraba gabalus.
- ¹⁶Un no tā laika tas meklēja izdevību, lai Viņu nodotu.
- ¹⁷Bet pirmajā neraudzētās maizes dienā mācekļi nāca pie Jēzus un sacīja: Kur Tu vēlies, lai mēs Tev sagatavojam Lieldienu maltīti?
- ¹⁸Un Jēzus sacīja: Ejiet pilsētā pie zināmā (cilvēka) un sakiet viņam: Mācītājs saka: Mans laiks tuvu; pie tevis es ar saviem mācekļiem svinēšu Lieldienas.
- ¹⁹Un mācekļi darīja tā, kā Jēzus bija tiem pavēlējis; un viņi sagatavoja Lieldienas.
- ²⁰Un Viņš, vakaram iestājoties, ar saviem divpadsmit mācekļiem novietoja pie galda.
- ²¹Un Viņš, tiem ēdot, sacīja: Patiesi es jums saku, ka viens no jums mani nodos.
- ²²Un viņi ļoti noskuma, un viens pēc otra sāka jautāt: Kungs, vai es tas esmu?
- ²³Bet Viņš atbildēja un sacīja: Kas kopā ar mani mērc roku bļodā, tas mani nodos.
- ²⁴Cilvēka Dēls gan aiziet, kā par Viņu ir rakstīts, bet bēdas tam cilvēkam, kas nodod Cilvēka Dēlu; būtu labi, ja šis cilvēks nebūtu dzimis.
- ²⁵Bet Jūdass, kas Viņu nodeva, atbildēja, sacīdams: Rabbi, vai es tas esmu? Viņš tam atbildēja: Tu to pateici.
- ²⁶Bet, tiem ēdot, Jēzus paņēma maizi un svētīja, un lauza, un deva to saviem mācekļiem, un sacīja: Ņemiet un ēdiet, šī ir mana Miesa!

- ²⁷Un Viņš, paņēmis biķeri, pateicās un deva viņiem, sacīdams: Dzeriet visi no tā!
- ²⁸Šis ir manas Jaunās derības Asinis, kuras par daudziem tiks izlietas grēku piedošanai.
- ²⁹Bet es jums saku, ka no šī laika es vairs nedzeršu no šiem vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad es to ar jums no jauna dzeršu sava Tēva valstībā.
- ³⁰Un viņi, noskaitījuši pateicības lūgšanu, aizgāja uz Olīvkalnu.
- ³¹Tad Jēzus sacīja viņiem: Jūs visi šinī naktī ieļautosieties no manis, jo ir rakstīts: Es sitišu ganu, un ganāmā pulka avis izklīdīs.
- ³²Bet pēc manas augšāmcelšanās es pirms jums aiziešu uz Galileju.
- ³³Bet Pēteris atbildēja un sacīja Viņam: Un ja visi no Tevis ieļautos, es nekad neieļautošos.
- ³⁴Jēzus viņam sacīja: Patiesi es tev saku, ka šinī naktī, pirms gailis dziedās, tu mani trīskārt noliegsi.
- ³⁵Pēteris sacīja Viņam: Kaut arī man nāktos ar Tevi mirt, es Tevi nenoliegšu. Tāpat sacīja visi citi mācekļi.
- ³⁶Tad Jēzus kopā ar viņiem aizgāja uz muižu, ko sauc par Ģetzemani, un sacīja saviem mācekļiem: Sēdieties šeit, kamēr es aiziešu tālāk un pielūgšu Dievu!
- ³⁷Un Viņš ņēma sev līdz Pēteri un divus Zebedeja dēlus un iesāka skumt un bailoties.
- ³⁸Tad Viņš tiem sacīja: Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei; palieciet šeit un esiet ar mani nomodā!
- ³⁹Un, nedaudz pagājis uz priekšu, Viņš krita uz sava vaiga, lūdza Dievu un sacīja: Mans Tēvs, ja tas ir iespējams, tad lai šis biķeris iet man secen, tomēr ne kā es vēlos, bet kā Tu!
- ⁴⁰Un Viņš gāja pie saviem mācekļiem un atrada viņus gulot, un sacīja Pēterim: Tā jūs nespējāt pat vienu stundu būt ar mani nomodā?
- ⁴¹Esiet modri un lūdziet Dievu, lai jūs nekristu kārdināšanā! Gars gan ir modrs, bet miesa vāja.
- ⁴²Atkal Viņš aizgāja otrreiz un lūdza Dievu, sacīdams: Mans Tēvs, ja šis biķeris nevar iet man secen un man tas jāizdzer, tad lai notiek Tavs prāts!
- ⁴³Un Viņš atkal nāca un atrada tos gulot, jo viņu acis bija smagas.
- ⁴⁴Un Viņš, atstājis tos, aizgāja atkal un trešo reizi lūdza Dievu, sacīdams tos pašus vārdus.
- ⁴⁵Tad Viņš nāca pie saviem mācekļiem un sacīja tiem: Guliet jau nu un dusiet; lūk, stunda pienākusi, un Cilvēka Dēls tiks nodots grēcinieku rokās.
- ⁴⁶Celieties, iesim! Lūk, tuvojas tas, kas mani nodos!
- ⁴⁷Un kamēr Viņš vēl runāja, lūk, nāca Jūdass, viens no divpadsmit, un līdz ar viņu daudz ļaužu ar zobeniem un rungām, kurus sūtīja augstie priesteri un tautas vecākie.
- ⁴⁸Bet Viņa nodevējs bija devis tiem zīmi, sacīdams: kuru es skūpstīšu, ir Viņš, to aizturiet!
- ⁴⁹Un tūlīt viņš piegāja pie Jēzus un sacīja: Esi sveicināts, Rabbi! Un skūpstīja Viņu.
- ⁵⁰Bet Jēzus sacīja viņam: Draugs, kāpēc tu atnāci? Tad tie piegāja, satvēra Jēzu un aizturēja Viņu.

- ⁵¹Lūk, viens no tiem, kas bija ar Jēzu, izstiepa roku, izvilka savu zobenu, cirta augstā priestera kalpam un nocirta tam ausi.
- ⁵²Tad Jēzus sacīja viņam: Liec savu zobenu savā vietā, jo visi, kas zobenu tver, no zobena ies bojā.
- ⁵³Vai tu domā, ka es nevaru lūgt savu Tēvu, un Viņš man tūliņ neatsūtītu vairāk nekā divpadsmit leģionu eņģeļu?
- ⁵⁴Kā tad lai izpildītos Raksti, ka tam tā jānotiek?
- ⁵⁵Tanī stundā Jēzus sacīja pūlim: Kā pret slepkavu jūs esat izgājuši ar zobeniem un rungām mani gūstīt. Ik dienas es sēdēju pie jums svētnīcā mācīdams, un jūs mani neaizturējāt.
- ⁵⁶Bet tas viss notika, lai piepildītos pravieša raksti. Tad visi mācekļi atstāja Viņu un aizbēga.
- ⁵⁷Bet tie, kas Jēzu saņēma, noveda Viņu pie augstā priestera Kaifas, kur bija sapulcējušies rakstu mācītāji un vecākie.
- ⁵⁸Bet Pēteris sekoja Viņam no tālienes līdz pat augstā priestera pagalmam. Un viņš, iegājis iekšā, apsēdās pie kalpiem, lai redzētu galu.
- ⁵⁹Bet augstie priesteri un visa tiesa meklēja nepatiesu liecību pret Jēzu, lai Viņu notiesātu nāvē,
- ⁶⁰Un neatrada, lai gan uzstājās daudz netaisnu liecinieku. Bet beidzot nāca divi netaisni liecinieki
- ⁶¹Un sacīja: Viņš ir teicis: es varu Dieva namu nojaukt un to trijās dienās atkal uzcelt.
- ⁶²Un augstais priesteris piecēlās un sacīja Viņam: Vai Tu nekā neatbildi uz to, ko tie pret Tevi liecina?
- ⁶³Bet Jēzus klusēja. Un augstais priesteris sacīja Viņam: Es zvērinu Tevi pie dzīvā Dieva, lai Tu mums sacītu, vai Tu esi Kristus, Dieva Dēls?
- ⁶⁴Jēzus viņam sacīja: Tu to pateici: bet es jums saku, ka no šī laika jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu sēžam pie Visspēcīgā Dieva labās rokas un nākam debesu padebešos.
- ⁶⁵Tad augstais priesteris saplēsa savas drēbes, sacīdams: Viņš Dievu zaimojis. Kāpēc mums vēl vajag liecinieku? Lūk, tagad jūs paši dzirdējāt zaimus.
- ⁶⁶Kā jums šķiet? Bet viņi atbildēja un sacīja: Viņš nāvi pelnījis.
- ⁶⁷Tad tie spļāva Viņam sejā un sita Viņu dūrēm, bet citi plīķēja Viņu sejā
- ⁶⁸Un sacīja: Uzmini, Kristu, kurš Tevi sita?
- ⁶⁹Bet Pēteris sēdēja ārā, pagalmā. Un viena kalpone pienāca pie Viņa, sacīdama: Arī tu biji ar Jēzu no Galilejas.
- ⁷⁰Bet viņš to noliedza visu priekšā, sacīdams: Es nezinu, ko tu runā.
- ⁷¹Bet kad viņš gāja pa vārtiem, viņu ieraudzīja cita kalpone un sacīja tiem, kas tur bija: Arī šis bija ar Jēzu Nācarieti.
- ⁷²Un viņš atkal liedzās, zvērēdams: Es to Cilvēku nepazīstu.
- ⁷³Un pēc īsa brīža piegāja tie, kas tur stāvēja, un sacīja Pēterim: Patiesi tu esi viens no tiem, jo arī tava valoda nodod tevi.

⁷⁴Tad viņš sāka lādēties un zvērēt, ka viņš to Cilvēku nepazīst. Un tūdaļ gailis dziedāja.

⁷⁵Un Pēteris atminējās Jēzus vārdus, ko Viņš bija teicis: Pirms gailis dziedās, tu mani trīskārt noliegsi. Un viņš, izgājis ārā, rūgti raudāja.

Chapter 27

- ¹Bet rīta agrumā visi augstie priesteri un tautas vecākie apspriedās par Jēzu, lai Viņu nodotu nāvei.
- ²Un tie, saistījuši Viņu, aizveda un nodeva zemes pārvaldniekam Poncijam Pilātam.
- ³Tad Jūdass, Viņa nodevējs, redzēdams, ka Viņš notiesāts, žēluma pamudināts, aiznesa trīsdesmit sudraba gabalus augstajiem priesteriem
- ⁴Un sacīja: Es esmu grēkojis, nododams nevainīgas asinis. Bet tie sacīja: Kāda mums daļa? Skaties pats!
- ⁵Un viņš, nometis sudraba gabalus svētnīcā, aizgāja un pakārās cilpā.
- ⁶Bet augstie priesteri paņēma sudraba gabalus un sacīja: Nav brīv tos mest upurlādē, jo tā ir asins nauda.
- ⁷Un apspriedušies viņi nopirka par tiem podnieka tīrumu svešinieku kapsētai.
- ⁸Tāpēc šis tīrums līdz šai dienai saucas Hakeldama, tas ir, asins tīrums.
- ⁹Tā piepildījās pravieša Jeremija sludinājums, kas saka: Un tie saņēma trīsdesmit sudraba gabalus, novērtētā maksu, kādu Izraēļa dēli bija noteikuši,
- ¹⁰Un atdeva tos par podnieka tīrumu, kā Kungs man pavēlējis.
- ¹¹Bet Jēzus nostājās zemes pārvaldnieka priekšā; un pārvaldnieks Viņam jautāja, sacīdams: Vai Tu esi jūdu ķēniņš? Jēzus viņam atbildēja: Tu to saki.
- ¹²Un kad augstie priesteri un vecākie Viņu apsūdzēja, Viņš nekā neatbildēja.
- ¹³Tad Pilāts sacīja Viņam: Vai Tu nedzirdi, cik smagu liecību viņi nodod pret Tevi?
- ¹⁴Un Viņš tam neatbildēja ne uz vienu vārdu, tā ka pārvaldnieks ļoti brīnījās.
- ¹⁵Bet augstos svētkos zemes pārvaldnieks mēdza atbrīvot vienu cietumnieku, kuru viņi vēlējās.
- ¹⁶Bet tanī laikā viņam bija sevišķi ļaunas slavas cietumnieks, vārdā Baraba.
- ¹⁷Un kad viņi bija sapulcējušies, Pilāts sacīja tiem: Kuru jūs gribat, lai es jums atlaižu, Barabu vai Jēzu, kuru sauc Kristus?
- ¹⁸Jo viņš zināja, ka tie skaudības dēļ Viņu bija nodevuši.
- ¹⁹Bet kad viņš sēdēja soģa krēslā, viņa sieva sūtīja pie tā, sacīdama: Neaiztīc šo Taisnīgo, jo es šodien sapnī Viņa dēļ daudz cietu!
- ²⁰Bet augstie priesteri un vecākie pamudināja tautu, lai tā pieprasa Barabu, bet Jēzu nogalina.
- ²¹Un zemes pārvaldnieks atbildēja un sacīja viņiem: Kuru no šiem diviem gribat, lai es jums atlaižu? Bet viņi sacīja: Barabu.
- ²²Pilāts viņiem sacīja: Ko tad man darīt ar Jēzu, kas saucas Kristus?
- ²³Visi viņi sacīja: Sist Viņu krustā! Zemes pārvaldnieks viņiem sacīja: Ko tad Viņš ļaunu darījis? Bet viņi vēl skaļāk kļiedza un sacīja: Sist Viņu krustā!
- ²⁴Bet Pilāts, redzēdams to, ka viņš nekā nepadomāja, bet troksnis pavairojas, ņēma ūdeni, mazgāja rokas tautas priekšā, sacīdams: Es esmu nevainīgs pie šī Taisnīgā asinīm. Skatieties paši!

- ²⁵Un visi ļaudis atbildēja un sacīja: Viņa asinis lai nāk pār mums un pār mūsu bērniem.
- ²⁶Tad viņš tiem atlaida Barabu, bet Jēzu, šaustītu, nodeva tiem, lai Viņu sit krustā.
- ²⁷Tad pārvaldnieka kareivji ņēma Jēzu tiesas namā un sapulcināja pie Viņa visu pulku.
- ²⁸Un tie, izģērībuši Viņu, apvilka Viņam purpura mēteli.
- ²⁹Un tie, nopinuši kroni no ērkšķiem, lika to Viņam galvā un niedri Viņa labajā rokā. Un tie, Viņa priekšā ceļos mezdamies, izsmēja Viņu, sacīdami: Esi sveicināts, jūdu ķēniņ!
- ³⁰Un tie spļāva uz Viņu, paņēma niedri un sita Viņam pa galvu.
- ³¹Un tie, kad bija Viņu izsmējuši, novilka Viņam mēteli un ietērpa Viņu Viņa paša drēbēs un aizveda, lai Viņu sistu krustā.
- ³²Bet izgājuši, viņi sastapa cilvēku no Kirēnes, vārdā Sīmani; tie piespieda šo nest Viņa krustu.
- ³³Un viņi nonāca tai vietā, ko sauc par Golgātu, tas ir, Kalvārijas vietu.
- ³⁴Un tie Viņam deva dzert vīnu, sajauktu ar žulti. Un Viņš, baudījis, negribēja to dzert.
- ³⁵Bet kad tie bija Viņu krustā piesituši, tie lozējot izdalīja Viņa drēbes, lai izpildītos pravieša priekšsludinājums, kas saka: Viņi izdalīja manas drēbes un par maniem svārkjiem meta kauliņus.
- ³⁶Un tie sēdēja un apsargāja Viņu.
- ³⁷Un virs Viņa galvas tie uzlika Viņa vainas uzrakstu: Šis ir Jēzus, jūdu ķēniņš.
- ³⁸Tad divi slepkavas reizē ar Viņu tika sisti krustā: viens pa labi, otrs pa kreisi.
- ³⁹Bet garāmgājēji zaimoja Viņu, galvas kratīdami,
- ⁴⁰Un sacīja: Tu, kas noplēs Dieva svētnīcu un to trijās dienās atkal uzcel, atpestī pats sevi! Ja Tu esi Dieva Dēls, nokāp no krusta!
- ⁴¹Tāpat augstie priesteri ar rakstu mācītājiem un vecākie izsmiedami sacīja:
- ⁴²Citiem Viņš palīdzēja, pats sev nevar palīdzēt. Ja Viņš ir Izraēļa ķēniņš, lai nokāpj tagad no krusta, un mēs ticēsim Viņam.
- ⁴³Viņš palāvās uz Dievu, lai tagad glābj, ja Viņš to vēlas, jo Viņš sacījis: Es esmu Dieva Dēls.
- ⁴⁴Bet arī slepkavas, kas līdz ar Viņu bija krustos piesisti, tāpat nievāja Viņu.
- ⁴⁵Bet no sestās stundas tumsa iestājās pār visu zemi līdz pat devītajai stundai.
- ⁴⁶Bet ap devīto stundu Jēzus sauca stiprā balsī, sacīdams: Eli, Eli, lema sabahtani? Tas ir: Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani atstāji?
- ⁴⁷Bet daži, kas tur stāvēja, to dzirdēdami, teica: Viņš sauc Eliju.
- ⁴⁸Un tūdaļ viens no tiem aizskrēja, paņēma sūkli, piesūcināja to etiķi, uzsprauda niedrē un deva Viņam dzert.
- ⁴⁹Bet citi sacīja: Pagaidi, redzēsim, vai Elijs nāks Viņu glābt.
- ⁵⁰Bet Jēzus atkal sauca skaļā balsī un atdeva savu garu.
- ⁵¹Un, lūk, svētnīcas priekšgars pārplīsa divās daļās no augšas līdz apakšai, un zeme trīcēja, un klintis plīsa,

- ⁵²Un kapi atvērās, un daudz svēto miesas, kas dusēja, uzcēlās no miroņiem.
- ⁵³Un pēc Viņa augšāmcelšanās tie izgāja no kapiem, nāca svētajā pilsētā un parādījās daudziem.
- ⁵⁴Bet virsnieks un tie, kas ar Viņu bija, sargāja Jēzu un, redzēdami zemestrīci un visu, kas notika, ļoti izbijās un sacīja: Patiesi, Viņš bija Dieva Dēls.
- ⁵⁵Bet tur bija daudz sieviešu no tālienes, kas pavadīja Jēzu no Galilejas un kalpoja Viņam.
- ⁵⁶Starp tām bija Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba un Jāzepa māte, un Zebedeja dēlu māte.
- ⁵⁷Bet vakaram iestājoties, nāca kāds bagāts cilvēks no Arimatejas, vārdā Jāzeps, kas arī bija Jēzus māceklis.
- ⁵⁸Viņš aizgāja pie Pilāta un izlūdās Jēzus miesas. Tad Pilāts pavēlēja miesas atdot.
- ⁵⁹Un kad Jāzeps saņēma miesas, viņš ietina tās tīrā audeklā.
- ⁶⁰Un viņš ielika tās savā jaunajā kapā, ko bija izcirtis klintī. Un viņš, pievēlis kapa durvīm lielu akmeni, aizgāja.
- ⁶¹Bet tur bija Marija Magdalēna un otra Marija; viņas sēdēja iepretim kapam.
- ⁶²Bet otrā dienā, kas ir pēc sataisīšanās dienas, augstie priesteri un farizeji sapulcējās pie Pilāta
- ⁶³Un sacīja: Kungs, mēs atminējamies, ka šis viltnieks, vēl dzīvs būdams, sacīja: Pēc trim dienām es augšāmcelšos.
- ⁶⁴Tāpēc pavēli apsargāt kapu līdz trešajai dienai, ka kādreiz neatnāk Viņa mācekļi un nenozog Viņu, un nepasaka tautai: Viņš uzcēlies no miroņiem. Tad pēdējā viltība būtu lielāka nekā pirmā.
- ⁶⁵Pilāts viņiem atbildēja: Ņemiet sardzi, ejiet un apsargājiet, kā zināt!
- ⁶⁶Un viņi aizgāja, pielika kapam sardzi un apzīmogoja akmeni.

Chapter 28

- ¹Bet, kad sabats beidzās, pirmajai nedēļas dienai austot, Marija Magdalēna un otra Marija nāca apskatīt kapu.
- ²Un, lūk, notika liela zemestrīce, jo Kunga eņģelis nāca no debesīm un piegājis novēla akmeni, un apsēdās uz tā.
- ³Un viņa skats bija kā zibens un viņa drēbes – baltas kā sniegs.
- ⁴Bet sargi bailēs drebēja un bijās no viņa, un kļuva kā miruši.
- ⁵Bet eņģelis uzrunāja sievietes un sacīja: Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sisto.
- ⁶Viņa šeit nav, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā bija sacījis. Nāciet un aplūkojiet to vietu, kur Kungs bija nolikts!
- ⁷Un ejiet steigšus un pasakiet Viņa mācekļiem, ka Viņš ir augšāmcēlies, un, lūk, Viņš pirms jums aizies uz Galileju. Tur jūs Viņu redzēsiet. Lūk, es jums to vēstīju.
- ⁸Un viņas bailēs un lielā priekā ātri izgāja no kapa un steidzās to vēstīt Viņa mācekļiem.
- ⁹Un, lūk, Jēzus sastapa viņas un sacīja: Esiet sveicinātas! Bet tās piegāja, apskāva Viņa kājas un pielūdza Viņu.
- ¹⁰Tad Jēzus sacīja viņām: Nebīstieties, ejiet un paziņojiet mani brāļiem, lai viņi iet uz Galileju! Tur viņi mani redzēs.
- ¹¹Kad viņas bija aizgājušas, lūk, daži no sargiem, iegājuši pilsētā, paziņoja augstajiem priesteriem visu, kas bija noticis.
- ¹²Un viņi, sapulcējušies ar vecākajiem, nolēma dot kareivjiem daudz naudas
- ¹³Un teica: Sakiet: Viņa mācekļi atnāca naktī un, mums guļot, nozaga Viņu.
- ¹⁴Un mēs, ja zemes pārvaldnieks par to dabūs zināt, viņu pārliecināsim un gādāsim par jūsu drošību.
- ¹⁵Un sargi, saņēmuši naudu, darīja, kā bija mācīti. Un šī valoda izpaudās starp jūdiem līdz pat šai dienai.
- ¹⁶Bet vienpadsmit mācekļi aizgāja Galilejā uz to kalnu, kur Jēzus bija viņiem pavēlējis.
- ¹⁷Un tie, Viņu ieraudzījuši, pielūdza Viņu, bet daži šaubījās.
- ¹⁸Un Jēzus piegāja un runāja viņiem, sacīdams: Man dota visa vara debesīs un virs zemes.
- ¹⁹Tāpēc ejiet un māciet visas tautas, kristīdami tās Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā,
- ²⁰Mācīdami tās pildīt visu, ko es jums esmu pavēlējis, un, lūk, es esmu ar jums līdz pasaules galam.

Mark

Chapter 2

- ¹Un pēc dažām dienām Viņš atkal gāja uz Kafarnaumu;
- ²Un, kad kļuva zināms, ka Viņš ir namā, daudzi sapulcējās tā, ka tiem pat durvju priekšā nebija vietas; un Viņš tiem sludināja vārdu.
- ³Un pie Viņa nāca ar triekas piemeklēto, ko četri nesa.
- ⁴Un kad tie nevarēja aiznest to pie Viņa ļaužu pulku dēļ, tie atsedza jumtu tur, kur Viņš bija, un, atvēruši to, viņi nolaida gultu, kurā gulēja triekas skartais.
- ⁵Bet Jēzus, redzēdams viņu ticību, sacīja triekas skartajam: Dēls, tavi grēki tev tiek piedoti!
- ⁶Bet tur bija daži no rakstu mācītājiem, kas sēdēja un domāja savās sirdīs:
- ⁷Ko Viņš tā runā? Viņš zaimo Dievu. Kas cits var grēkus piedot, kā vienīgi Dievs?
- ⁸Jēzus savā garā tūdaļ nomanīja, ka tie sevī tā domāja, un sacīja viņiem: Kāpēc jūs tā domājat savās sirdīs?
- ⁹Ko vieglāk pateikt triekas slimajam: tavi grēki tev tiek piedoti, vai teikt: celies, ņem savu gultu un staigā?
- ¹⁰Bet lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot, – Viņš sacīja triekas slimajam:
- ¹¹Es tev saku: celies, ņem savu gultu un ej savās mājās!
- ¹²Un tas tūlīt uzcēlās un, gultu paņēmis, aizgāja, visiem redzot, tā ka visi brīnījās un godināja Dievu, sacīdami: To mēs vēl nekad neesam redzējuši.
- ¹³Un Viņš izgāja atkal pie jūras, un visi ļaudis gāja pie Viņa, un Viņš tos mācīja.
- ¹⁴Un Viņš, garām iedams, redzēja Levi, Alfeja dēlu, sēžam pie muitas, un sacīja tam: Seko man! Un tas uzcēlies gāja Viņam līdz.
- ¹⁵Un notika, ka Viņam, tā mājā esot pie galda, daudzi muitnieki un grēcinieki bija pie galda līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem, jo to bija daudz, kas arī Viņam gāja līdz.
- ¹⁶Un rakstu mācītāji un farizeji, redzēdami, ka Viņš ēd kopā ar muitniekiem un grēciniekiem, sacīja Viņa mācekļiem: Kāpēc jūsu Mācītājs ēd un dzer kopā ar muitniekiem un grēciniekiem?
- ¹⁷Un Jēzus, to dzirdējis, sacīja viņiem: Veseliem ārsts nav nepieciešams, bet gan slimiem, jo es neesmu nācis aicināt taisnīgos, bet gan grēciniekus.
- ¹⁸Un Jāņa mācekļi un farizeji gavēja; un tie nāca un sacīja Viņam: Kāpēc Jāņa mācekļi un farizeji gavē, bet Tavi mācekļi negavē?
- ¹⁹Un Jēzus sacīja viņiem: Vai kāzu viesi var gavēt, kamēr līgavainis pie viņiem? Tik ilgi, kamēr līgavainis pie viņiem, tie nevar gavēt.
- ²⁰Bet nāks dienas, kad līgavaini viņiem atņems, tad tanīs dienās tie gavēs.
- ²¹Neviens neliek jaunas drānas ielāpu uz vecām drēbēm: citādi jaunais ielāps izplīst no vecajām drēbēm, un plisums top lielāks.
- ²²Un neviens nelej jaunu vīnu vecos ādas maisos: citādi vīns pārplēš maisus, un vīns izlīst, un maisi iet bojā. Bet jauno vīnu vajag liet jaunajos maisos.

²³Un notika atkal, ka Kungs sabatā gāja cauri druvai, un Viņa mācekļi iedami sāka raut vārpas.

²⁴Bet farizeji sacīja Viņam: Lūk, tie dara sabatā to, ko nav brīv.

²⁵Un Viņš sacīja tiem: Vai jūs nekad neesat lasījuši, ko darīja Dāvids, kad tam bija trūkums, un viņš pats bija izsalcis, un tie, kas ar viņu bija?

²⁶Kā viņš augstā priestera Abiatarā laikā iegāja dievnamā un ēda upura maizi, kuru nevienam nenācās ēst, kā vien priesteriem; un viņš deva tiem, kas ar viņu bija.

²⁷Un Viņš tiem sacīja: Sabats ir iecelts cilvēka dēļ, bet ne cilvēks sabata dēļ.

²⁸Tāpēc Cilvēka Dēls ir Kungs arī pār sabatu.

Chapter 3

- ¹Un Viņš atkal iegāja sinagogā. Un tur atradās cilvēks, kam bija nokaltusi roka.
- ²Un tie Viņu uzmanīja, vai Viņš sabbatā nedziedinās, lai Viņu apsūdzētu.
- ³Un Viņš sacīja cilvēkam, kam roka bija nokaltusi: Stājies vidū!
- ⁴Un Viņš sacīja tiem: Vai sabbatā pienākas labu vai ļaunu darīt, dvēseli glābt vai pazudināt? Bet viņi klusēja.
- ⁵Un Viņš, noskumis par viņu sirds aklumu, visapkārt tos dusmīgi uzlūkoja un sacīja cilvēkam: Izstiep savu roku! Un tas izstiepa; un viņa roka kļuva vesela.
- ⁶Un farizeji izgājuši tūlīt apspriedās ar herodiešiem pret Viņu, kā Viņu nonāvēt.
- ⁷Bet Jēzus ar saviem mācekļiem aizgāja pie jūras; un daudz ļaužu no Galilejas un Jūdejas sekoja Viņam.
- ⁸Un liels daudzums no Jeruzalemes un no Idumejas, un Aizjordanijas, un no Tiras apkārtnes, un Sidonas, dzirdēdami, ko Viņš dara, nāca pie Viņa.
- ⁹Un Viņš sacīja saviem mācekļiem, lai tie sagatavo Viņam laivu ļaužu dēļ, lai tie Viņu nenospiestu.
- ¹⁰Jo Viņš daudzus izdziedināja, tā ka tie, kam bija kādas kaites, metās pie Viņa, lai Viņam pieskartos.
- ¹¹Un nešķīstie gari, redzot Viņu, metās Viņa priekšā zemē un kļiedza, sacīdami:
- ¹²Tu esi Dieva Dēls! Un Viņš tos stingri norāja, lai tie Viņu neatklāj.
- ¹³Un Viņš, uzkāpis kalnā, aicināja pie sevis tos, kurus pats vēlējās; un tie pienāca pie Viņa.
- ¹⁴Un Viņš iecēla divpadsmit, lai tie ar Viņu būtu un lai sūtītu tos sludināt.
- ¹⁵Un Viņš tiem deva varu dziedināt slimības un izdzīt ļaunos garus.
- ¹⁶Un Sīmanim Viņš pielika vārdu Pēteris;
- ¹⁷Un Jēkabu, Zebedeja dēlu, un Jāni, Jēkaba brāli, un pielika viņiem vārdu Boanerges, tas ir, pērkona dēli;
- ¹⁸Un Andreju, un Filipu, un Bērtuli, un Mateju, un Tomu, un Jēkabu, Alfeja dēlu, un Tadeju, un Sīmani Kanānieti.
- ¹⁹Un Jūdasa Iskariotu, kas Viņu arī nodeva.
- ²⁰Un viņi atnāk mājās; un daudz ļaužu atkal sapulcējās, tā ka viņi nevarēja pat maizi ēst.
- ²¹Un kad Viņa piederīgie to dzirdēja, tie izgāja Viņu aizturēt, jo tie sacīja: Viņš kļuvis bezprātīgs.
- ²²Un rakstu mācītāji, kas bija atnākuši no Jeruzalemes, sacīja, ka Viņā Belcebulis un ka ļaunos garus Viņš izdzen ar velnu virsnieka spēku.
- ²³Un tos kopā sasaucis, Viņš sacīja tiem līdzībās: kā sātans var sātanu izdzīt?
- ²⁴Un ja valsts savā iekšienē sašķeļas, tad tāda valsts nevar pastāvēt.
- ²⁵Un ja kāds nams pret sevi pašu nāk naidā, tāds nams nevar pastāvēt.
- ²⁶Ja nu sātans celsies pret sevi pašu, tad viņā notiek šķelšanās; un viņš nevar pastāvēt, bet viņam ir gals klāt.

²⁷Neviens nespēj, spēcīgā namā iegājis, tā rīkus laupīt, pirms nebūs stiprais saistīts; un tad viņš tā namu izlaupīs.

²⁸Patiesi es jums saku, ka cilvēku bērniem visi grēki un zaimi, ar kādiem ir zaimojuši, tiks piedoti,

²⁹Bet kas zaimo Svēto Garu, tas piedošanu ne mūžam nedabūs, bet pelnīs mūžīgo grēku.

³⁰Jo viņi sacīja: Viņā ir nešķīstais gars.

³¹Un atnāca Viņa māte un brāļi; un tie, ārā stāvēdami, sūtīja pie Viņa un aicināja Viņu.

³²Un ļaudis sēdēja ap Viņu un sacīja Viņam: Lūk, Tava māte un Tavi brāļi ārā meklē Tevi.

³³Un Viņš tiem atbildēja un sacīja: Kas ir mana māte un mani brāļi?

³⁴Un Viņš visapkārt uzlūkoja tos, kas ap Viņu sēdēja, un sacīja: Lūk, mana māte un mani brāļi!

³⁵Jo, kas pilda Dieva prātu, tas ir mans brālis un mana māsa, un māte.

Chapter 4

- ¹Un Viņš atkal sāka mācīt pie jūras; un daudz ļaužu pulcējās pie Viņa, tā ka Viņš, iekāpis laivā, sēdēja uz jūras; un visi ļaudis bija uz zemes pie jūras.
- ²Un Viņš tos daudz mācīja līdzībās; un savā mācībā sacīja tiem:
- ³Klausieties: lūk, sējējs izgāja sēt.
- ⁴Un sēkla, viņam sējot, krita ceļmalā; un debess putni nāca un to apēda.
- ⁵Cita krita akmenājā, kur tai nebija daudz zemes; un tā tūliņ uzdīga, tāpēc, ka nebija dziļi zemē.
- ⁶Un kad uzlēca saule, tā novīta un nokalta, tāpēc, ka tai nebija saknes.
- ⁷Un cita krita starp ērkšķiem; un ērkšķi uzauga un nomāca to, un tā nenesa augļus.
- ⁸Un cita krita labā zemē, tā uzdīga un auga, un nesa augļus; un cita nesa trīsdesmitkārtīgi, cita sešdesmitkārtīgi un cita simtkārtīgi.
- ⁹Un Viņš sacīja: Kam ir ausis dzirdēšanai, lai dzird!
- ¹⁰Un kad Viņš bija viens pats, tie divpadsmit, kas ar Viņu bija, jautāja par līdzību.
- ¹¹Un Viņš tiem sacīja: Jums ir dots saprast Dieva valstības noslēpumus, bet tiem, kas ir ārā, tas viss notiek līdzībās,
- ¹²Ka tie skatīdamies skatās, bet neredz, un klausīdamies dzird, bet nesaprot, ka tie neatgriežas, un grēki tiem netiek piedoti. (Is. 6,9; Mt.13,14; Jņ.12,40; Apd.28,26; Rom.11,8)
- ¹³Un Viņš tiem sacīja: Jūs nesaprotat šo līdzību? Kā tad jūs sapratīsiet visas līdzības?
- ¹⁴Tas, kas sēj, sēj vārdu.
- ¹⁵Bet šie, kas ceļmalā, kur vārds top sēts, ir tie, kas dzirdējuši, bet tūdaļ nāk sātans un atņem viņu sirdīs sēto vārdu.
- ¹⁶Un tāpat tie, kas akmenājā sēti; viņi, kad vārdu dzird, tūdaļ to priecīgi pieņem.
- ¹⁷Bet tiem nav saknes sevī: viņi ir nepastāvīgi; tiklīdz rodas apspiešanas un vajāšanas vārda dēļ, tie tūdaļ krīt apgrēcībā.
- ¹⁸Bet citi, kas starp ērkšķiem sēti, tie ir tie, kas vārdu uzklausa,
- ¹⁹Bet pasaules rūpes un bagātības, viltus un citas kārības, ieejot tanī, nomāc vārdu, un tas paliek neauglīgs.
- ²⁰Un labajā zemē sētie ir tie, kas vārdu dzird un to uzņem, un nes augļus: cits trīsdesmitkārtīgus, cits sešdesmitkārtīgus, cits simtkārtīgus.
- ²¹Un Viņš sacīja tiem: Vai tad gaismu meklē, lai to liktu zem pūra vai zem gultas? Vai ne tāpēc, lai to liktu svečturī?
- ²²Jo nekas nepaliek apslēpts, kas nenāktu gaismā; un nekas nenotiek slepenībā, kas netaptu zināms.
- ²³Kam ir ausis dzirdēšanai, lai dzird!
- ²⁴Un Viņš tiem sacīja: Lieciet vērā, ko jūs dzirdat! Ar kādu mēru jūs mērīsiet, ar tādu jums atmēris un vēl klāt pieliks.
- ²⁵Jo kam ir, tam tiks dots; un kam nav, arī tas, kas viņam ir, tiks no tā atņemts.

- ²⁶Un Viņš sacīja: Ar Dieva valstību ir tāpat, kā cilvēks sēklu iesēj zemē.
- ²⁷Vai nu viņš gul, vai ceļas naktī, vai dienā, sēkla dīgst un aug, tam nezinot.
- ²⁸Jo zeme nes augļus: vispirms stiebru, tad vārpu, beigās pilnu vārpu graudiem.
- ²⁹Un kad augļi ienākušies, tad viņš tūdaļ lieto sirpi, jo pļaujamais laiks ir klāt.
- ³⁰Un Viņš sacīja: Kam mēs pielīdzināsim Dieva valstību? Vai kādā līdzībā mēs to attēlosim?
- ³¹Viņa ir kā sinepju grauds, kas iesēts zemē, kurš ir mazākais no visām sēklām, kas ir virs zemes;
- ³²Un kad tas ir iesēts, tas aug un kļūst lielāks par visiem stādiem; un tas laiž lielus zarus, tā ka debesu putni var dzīvot tā pavēnī.
- ³³Un daudzās tādās līdzībās Viņš runāja tiem vārdu, tā ka tie spēja to saprast.
- ³⁴Bet bez līdzībām Viņš tiem nerunāja, bet saviem mācekļiem Viņš atsevišķi izskaidroja visu.
- ³⁵Un tanī pat dienā, kad vakars bija iestājies, Viņš tiem sacīja: Pārcelsimies pretējā krastā!
- ³⁶Un tie, ļaudis atlaiduši, tā ka Viņš bija laivā, ņēma Viņu līdz, arī citas laivas bija pie Viņa.
- ³⁷Un sacēlās liela vētra, un gāza viļņus laivā, tā ka laiva pildījās.
- ³⁸Bet Viņš gulēja laivas galā uz spilvena; un tie modināja Viņu un sacīja Viņam: Mācītāj, vai Tev nerūp, ka mēs ejam bojā?
- ³⁹Un uzcēlies, Viņš piedraudēja vējam un sacīja jūrai: Paliec klusu, nomierinies! Un vējš nostājās, un iestājās liels klusums.
- ⁴⁰Un Viņš tiem sacīja: Kāpēc jūs esat tik bailīgi? Vai jums vēl trūkst ticības? Un viņi ļoti izbijās un jautāja viens otram: Kā tev šķiet, kas Viņš ir, ka Viņam vēji un jūra paklausa?

Chapter 5

- ¹Un Viņi nonāca viņpus jūras geraziešu zemē.
- ²Un Viņam, izkāpjot no laivas, tūdaļ no kapiem nāca pretim nešķīstā gara apsēsts cilvēks.
- ³Viņam bija mītne kapos; un neviens nevarēja viņu pat važām sasiet,
- ⁴Jo bieži viņš, sasiets kāju valgā un važās, sarāva važas un salauza valgu; un neviens nespēja viņu savaldīt.
- ⁵Un vienmēr dienām un naktīm viņš mita kapos un kalnos, kļiedza un sevi daudzija akmeņiem.
- ⁶Bet ieraudzījis Jēzu tālumā, tas pieskrēja un pielūdza Viņu.
- ⁷Un viņš, kliegdamis stiprā balsī, sacīja: Kas man un Tev, Jēzu, Dieva Visaugstākā Dēls? Es zvērinu Tevi pie Dieva, nemoci mani!
- ⁸Jo Viņš tam sacīja: Nešķīstais gars, izej no šī cilvēka!
- ⁹Un Viņš tam jautāja: Kāds tavs vārds? Un tas atbildēja Viņam: Lēģions mans vārds, jo mēs esam daudz.
- ¹⁰Un tas Viņu ļoti lūdza, lai Viņš tos no šī apgabala neizdzītu.
- ¹¹Bet tur pie kalna ganījās liels cūku bars.
- ¹²Un gari lūdza Viņu, sacīdami: Sūti mūs cūkās, lai mēs tanīs ieejam!
- ¹³Un Jēzus tūdaļ atļāva tiem. Un nešķīstie gari izgāja un iegāja cūkās, un cūku bars, kurā bija ap divi tūkstoši, lielā ātrumā metās jūrā un noslika.
- ¹⁴Bet to gani aizbēga un pastāstīja pilsētā un laukos. Un iedzīvotāji izgāja raudzīt, kas noticis.
- ¹⁵Un viņi nāca pie Jēzus un redzēja to, kas tika ļaunā gara mocīts, sēžam apģērbtu un pilnā prātā; un tie ļoti nobijās.
- ¹⁶Un tie, kas to bija redzējuši, stāstīja viņiem, kas notika ar ļaunā gara apsēsto un cūkām.
- ¹⁷Un tie sāka Viņu lūgt, lai Viņš aizietu no to robežām.
- ¹⁸Bet kad Viņš kāpa laivā, sāka Viņu lūgt tas, kas bija ļaunā gara apsēts, lai tas varētu palikt pie Viņa.
- ¹⁹Un Viņš tam neatļāva, bet sacīja tam: Ej savās mājās pie savējiem un pasludini viņiem, kādas lielas lietas Kungs tev darījis un ka Viņš par tevi apžēlojies!
- ²⁰Un viņš aizgāja un desmit pilsētu apgabalā sāka sludināt, ko Jēzus viņam darījis, un visi brīnījās.
- ²¹Un kad Jēzus atkal laivā pārcēlās pāri jūrai, pie Viņa sapulcējās liels ļaužu pulks; un Viņš bija pie jūras.
- ²²Un nāca pie Viņa viens no sinagogas priekšniekiem, Jairs vārdā, un, redzēdams Viņu, krita pie Viņa kājām,
- ²³Un ļoti Viņu lūdza, sacīdams: Mana meitiņa ir pie miršanas; nāc, uzliec viņai savu roku, lai tā kļūtu vesela un dzīvotu!
- ²⁴Un Viņš aizgāja kopā ar to. Un daudz ļaužu sekoja Viņam un drūzmējās ap Viņu.
- ²⁵Un bija sieviete, kas divpadsmit gadu cieta no asins tecēšanas.

- ²⁶Tā bija daudz cietusi no daudziem ārstiem un bija iztērējusi visu savu mantu, bet, palīdzību neatradusi, bija nonākusi vēl ļaunākā stāvoklī.
- ²⁷Viņa, izdzirdusi par Jēzu, nāca ļaužu pulkā un no mugurpuses pieskārās Viņa drēbēm.
- ²⁸Jo tā sacīja: Ja tikai pieskaršos Viņa drēbēm, es kļūšu vesela.
- ²⁹Un tūdaļ viņas asins avots izsīka; un viņa sajuta savās miesās, ka tā no šīs kaites izdziedināta.
- ³⁰Un Jēzus tūdaļ, sevī nomanīdams, ka spēks no Viņa izgājis, pagriezās pret ļaudīm un sacīja: Kas skāra manas drēbes?
- ³¹Un Viņa mācekļi sacīja Viņam: Tu redzi, ka ļaudis spiežas pie Tevis, un Tu saki: kas man pieskārās?
- ³²Un Viņš apskatījās, lai redzētu to, kas to bija darījusi.
- ³³Bet sieviete, nobijusies un trīcēdama, zinādama, kas ar viņu noticis, nāca un krita Viņa priekšā zemē un teica Viņam visu patiesību.
- ³⁴Bet Viņš tai sacīja: Meit, tava ticība tevi darījusi veselu! Ej mierā un esi vesela no savas kaites!
- ³⁵Viņam vēl runājot, nāca pie sinagogas priekšnieka un sacīja: Tava meita jau mirusi, ko vēl apgrūtini Mācītāju?
- ³⁶Bet Jēzus, izdzirdis vārdus, kas bija sacīti, teica sinagogas priekšniekam: Nebīsties, tikai tici!
- ³⁷Un Viņš neļāva nevienam sev līdz iet, kā vien Pēterim un Jēkabam, un Jānim, Jēkaba brālim.
- ³⁸Un viņi nonāca sinagogas priekšnieka namā; un Viņš redzēja uzbudinājumu un tos, kas raudāja un daudz vaimanāja.
- ³⁹Un Viņš, iegājis, sacīja tiem: Ko jūs trokšņojat un raudat? Meitiņa nav mirusi, bet gul.
- ⁴⁰Un tie izsmēja Viņu. Bet Viņš, visus izraidījis, paņēma līdz meitiņas tēvu un māti, un tos, kas ar Viņu bija, un iegāja, kur meitiņa gulēja.
- ⁴¹Un Viņš, satvēris meitiņas roku, sacīja tai: Talita, kumi! Tulkojumā: Meitiņ, es tev saku, celies augšām!
- ⁴²Un meitiņa tūlīt uzcēlās un staigāja, jo tā bija divpadsmit gadus veca. Un tos pārņēma liels izbrīns.
- ⁴³Un Viņš tiem stingri piekodināja, lai neviens par to neuzzinātu; un Viņš lika dot tai ēst.

Chapter 6

- ¹Un Viņš, izgājis no turienes, gāja uz savu dzimteni; un Viņa mācekļi sekoja Viņam.
- ²Un, kad atnāca sabats, Viņš sāka mācīt sinagogā; un daudzi, Viņu dzirdēdami, brīnījās par Viņa mācību, sacīdami: No kurienes Viņam tas viss? Un kas tā par gudrību, kas Viņam dota, un tādi brīnumi, kas notiek ar Viņa rokām?
- ³Vai Viņš nav galdnieks, Marijas dēls, Jēkaba un Jāzēpa, un Jūdas, un Sīmaņa brālis? Un vai Viņa māšas nav šeit pie mums? Un tie ieļauojās no Viņa.
- ⁴Un Jēzus sacīja viņiem: Nekur pravietis nav bez cieņas, izņemot savu dzimteni, savu māju un savus radus.
- ⁵Un Viņš tur nevarēja darīt nevienu brīnumu, tik vien nedaudzus slimniekus Viņš dziedināja, uzlikdams rokas.
- ⁶Un Viņš brīnījās par viņu neticību; un mācīdams Viņš apstaigāja apkārtnes miestus.
- ⁷Un Viņš aicināja tos divpadsmit, un sāka tos sūtīt pa diviem, un deva tiem varu pār nešķīstajiem gariem.
- ⁸Un Viņš pavēlēja tiem nekā neņemt ceļā līdz: ne somu, ne maizi, ne naudu jostā, bet tikai spieķi,
- ⁹Un apaut sandales un neuzvilkt divus svārkus.
- ¹⁰Un Viņš tiem sacīja: Kur jūs kādā mājā ieiesiet, tur palieciēt, kamēr no turienes iziesiet.
- ¹¹Un ja kāds jūs neuzņemt un jūs neuzklausītu, iziedami no turienes, nokratiet putekļus no savām kājām tiem par liecību!
- ¹²Un viņi izgāja un sludināja grēku gandarīšanu.
- ¹³Un viņi izdzina daudz ļauno garu un daudzus slimos svaidīja ar eļļu, un darīja tos veselus.
- ¹⁴Ķēniņš Herods dzirdēja (jo Viņa vārds bija kļuvis zināms), un sacīja, ka Jānis Kristītājs uzcēlies no miroņiem, un tāpēc tādi brīnumspēki darbojas Viņā.
- ¹⁵Bet citi sacīja, ka Viņš ir Elijs. Bet citi runāja, ka Viņš ir pravietis vai viens no praviešiem.
- ¹⁶To dzirdot, Herods sacīja: Jānis, kam es galvu nocirtu, ir uzcēlies no miroņiem.
- ¹⁷Jo Herods pats sūtīja un apcietināja Jāni, un saistīja viņu cietumā Herodijas, sava brāļa Filipa sievas dēļ, jo viņš to bija apprecējis.
- ¹⁸Jo Jānis sacīja Herodam: Tu nedrīksti turēt pie sevis sava brāļa sievu.
- ¹⁹Bet Herodija nīda viņu un gribēja to nonāvēt, bet nevarēja.
- ²⁰Jo Herods no Jāņa bijās, zinādams, ka Viņš ir taisnīgs un svēts vīrs, un sargāja viņu; un, to uzklausījis, daudz darīja un labprāt viņā klausījās.
- ²¹Un kad pienāca attiecīga diena, Herods savā dzimšanas dienā Galilejas lielkungiem un kara virsniekiem, un augstajiem sarīkoja mielastu.
- ²²Un Herodijas meita ienāca un dejoja, un patika Herodam un tiem, kas kopā atradās pie galda. Tad ķēniņš sacīja meitenei: Prasi no manis, ko gribēdama, un es tev to došu.
- ²³Un viņš tai zvērēja: Visu, ko tu prasīsi, es tev došu, kaut vai pusi no savas valsts.
- ²⁴Bet tā izgāja un sacīja savai mātei: Ko lai es prasu? Bet tā sacīja: Jāņa Kristītāja galvu.

- ²⁵Un kad viņa tūlīt steigšus iegāja pie ķēniņa, tā prasīja, sacīdama: Es gribu, ka tu tūdaļ dotu man bļodā Jāņa Kristītāja galvu.
- ²⁶Un ķēniņš noskuma, bet zvēresta un to dēļ, kas bija pie galda, viņš negribēja to apbēdināt.
- ²⁷Un tas nosūtīja bendi un pavēlēja atnest bļodā viņa galvu. Un tas cietumā nocirta viņam galvu.
- ²⁸Un atnesa viņa galvu bļodā un deva to meitenei; un meitene atdeva to savai mātei.
- ²⁹Un kad viņa mācekļi to dzirdēja, tie nāca, paņēma viņa miesas un ielika tās kapā.
- ³⁰Un apustuļi, sapulcējušies pie Jēzus, pastāstīja Viņam visu, ko tie bija darijuši un mācījuši.
- ³¹Un Viņš tiem sacīja: Nāciet savrup vientuļā vietā un atpūties drusku! Jo daudz bija to, kas nāca un gāja, un viņiem nebija pat laika ēšanai.
- ³²Un viņi, iekāpuši laivā, aizbrauca savrup vientuļā vietā.
- ³³Un tie redzēja viņus aizbraucam, un daudzi uzzināja to. Un tie kājām no visām pilsētām saskrēja tur, aizsteidzoties viņiem priekšā.
- ³⁴Un Jēzus, izkāpdams malā, redzēja daudz ļaužu; un Viņam kļuva to žēl, jo tie bija kā avis, kam nav gana; un Viņš daudz mācīja tos.
- ³⁵Un kad pienāca vēla stunda, Viņa mācekļi piegāja un sacīja: Šī vieta ir tuksnešaina, un diena jau pagājusi;
- ³⁶Atlaid viņus, lai tie iet tuvākajās sētās un miestos un lai pērk sev barību ēšanai!
- ³⁷Bet Viņš atbildēja tiem un sacīja: Dodiet jūs viņiem ēst! Un tie sacīja Viņam: Mēs iesim un nopirksim par divi simts dēnārijiem maizi un dosim viņiem ēst.
- ³⁸Un Viņš sacīja tiem: Cik maizes jums ir? Ejiet un palūkojiet! Un viņi uzzinājuši sacīja: Piecas un divas zivis.
- ³⁹Un Viņš tiem pavēlēja, lai tie visus nosēdina zaļajā zālē.
- ⁴⁰Un apsēdās rindās pa simtiem un pa piecdesmit.
- ⁴¹Un Viņš, paņēmis piecas maizes un divas zivis, pacēla acis pret debesīm, svētīja un lauza maizi, un deva saviem mācekļiem, lai tie viņiem liek priekšā; arī divas zivis Viņš sadalīja visiem.
- ⁴²Un visi ēda un paēda.
- ⁴³Un tie savāca divpadsmit pilnus grozus ar pārpalikušajām druskām un zivīm.
- ⁴⁴Bet to, kas ēda, bija pieci tūkstoši vīru.
- ⁴⁵Un Viņš tūdaļ lika saviem mācekļiem kāpt laivā un pirms Viņa pārcelties pāri jūrai uz Betsaidu, kamēr Viņš atlaidīs ļaudis.
- ⁴⁶Un Viņš, atlaidis tos, uzgāja kalnā Dievu lūgt.
- ⁴⁷Un kad vakars metās, laiva bija jūras vidū un Viņš viens pats uz zemes.
- ⁴⁸Un Viņš redzēja tos strādājam airējot, jo bija pretvējš; un ap ceturto nakts sardzes maiņu Viņš, iedams pa jūru, gāja pie tiem un gribēja paiet tiem garām.
- ⁴⁹Bet tie, redzot Viņu pa jūras virsu staigājam, noturēja Viņu par parādību un kļiedza.

⁵⁰Jo visi Viņu redzēja un izbijās. Un Viņš tūdaļ uzrunāja tos un tiem sacīja: Nomierinieties, es esmu, nebīstieties!

⁵¹Un Viņš iekāpa pie tiem laivā; un vējš apklusā. Bet viņi vēl vairāk sevī brīnījās.

⁵²Jo viņi nesaprata notikumu ar maizēm; un viņu sirdis bija akluma skartas.

⁵³Un pārcēlušies viņi nāca Ģenezaretē zemē un piestājās malā.

⁵⁴Kad viņi izkāpa no laivas, ļaudis tūlīt pazina Viņu.

⁵⁵Un tie skrēja pa visu to apgabalu un sāka gultās nest tos, kas slimoja, turp, kur tie dzirdēja Viņu esam.

⁵⁶Un kur vien Viņš iegāja miestos vai ciemos, vai pilsētās, visur tie lika neveselos ielās un lūdza Viņu atļaut pieskarties Viņa drēbju šuvei; un kas Viņam pieskārs, tie kļuva veseli.

Chapter 7

- ¹Un pie Viņa sapulcējās farizeji un daži no Jeruzalemes atnākušie rakstu mācītāji.
- ²Un tie, redzēdami dažus no Viņa mācekļiem netīrām, tas ir, nemazgātām rokām maizi ēdam, ņēma to ļaunā.
- ³Jo farizeji un visi jūdi neēd, pirms tie, turēdamies pie senču ieražām, nav vairākkārt nomazgājuši rokas.
- ⁴Un tie, pārnākuši no tirgus, neēd, kamēr nav mazgājušies; un ir vēl daudz cita, kas tiem uzdots pildīt: kā biķeru, krūžu, vara trauku un guļamvietu mazgāšana.
- ⁵Un farizeji un rakstu mācītāji jautāja Viņam: Kāpēc Tavi mācekļi nedzīvo pēc senču ieražām, bet ēd maizi, nemazgājuši rokas?
- ⁶Bet Viņš tiem atbildēja un sacīja: Isajs labi pravietojis par jums, liekuļiem, kā ir rakstīts: Šī tauta godina mani lūpām, bet viņu sirdis ir tālu no manis.
- ⁷Velti viņi mani cienī, mācot cilvēku mācības un likumus. (Is.29,13)
- ⁸Dieva bausli atmetuši, jūs pildāt cilvēku ieražas: krūžu un kausu mazgāšanas un daudz ko citu šim līdzīgu jūs darāt.
- ⁹Un Viņš tiem sacīja: Vai labi, ka jūs Dieva bausli padarāt nesaistošu, lai pildītu savas ieražas?
- ¹⁰Jo Mozus saka: Godā savu tēvu un māti! Un kas nolād tēvu un māti, tam būs mirt.
- ¹¹Bet jūs sakāt: Ja kāds sacītu tēvam un mātei: Korban, tas ir: Upura dāvana lai būs tas, kas tev no manis varētu par labu nākt,
- ¹²Tad jūs neļaujāt viņam vairs nekā darīt sava tēva un mātes labā,
- ¹³Atceldami Dieva vārdu ar jūsu ieražām, ko jūs esat ievēduši. Un daudz šim līdzīga jūs darāt.
- ¹⁴Un atkal Viņš, pieaicinājis ļaudis, tiem sacīja: Klausieties mani visi un saprotiet!
- ¹⁵Nekas cilvēku nevar sagānīt, kas no ārienes viņā ieiet, bet kas no cilvēka iziet, tas ir, kas cilvēku apgāna.
- ¹⁶Ja kam ir ausis dzirdēšanai, lai dzird!
- ¹⁷Un kad Viņš aizgāja no ļaudīm namā, Viņa mācekļi jautāja Viņam par šo līdzību.
- ¹⁸Un Viņš tiem sacīja: Tā arī jūs vēl esat neprašas? Vai jūs nesaprotat, ka viss, kas no ārienes ieiet cilvēkā, nevar to apgānīt?
- ¹⁹Jo tas neieiet viņa sirdī, bet nonāk vēderā un iziet laukā, tīrīdams katru barību.
- ²⁰Bet Viņš sacīja: Kas no cilvēka iziet, tas apgāna cilvēku.
- ²¹Jo no iekšienes, no cilvēka sirds iziet ļaunās domas, laulības pārkāpšana, nešķīstības, slepkavības.
- ²²Zādības, mantkārība, blēdības, viltība, nekaunība, skaudīga acs, Dieva zaimošana, lepnība, vieglprātība.
- ²³Visi šie ļaunumi iziet no iekšienes; un tie apgāna cilvēku.
- ²⁴Un Viņš cēlies aizgāja no turienes uz Tiras un Sidonas apgabalu; un, iegājis kādā namā, Viņš vēlējās, lai neviens to nezinātu; bet Viņš nevarēja palikt apslēpts.

²⁵Un tūdaļ kāda sieviete, kuras meitiņa bija ļaunā gara apsēsta, izdzirdusi par Viņu, iegāja un krita pie Viņa kājām.

²⁶Bet šī sieviete bija pagāniete, pēc dzimuma sirofeniķiete. Un tā lūdza Viņu, lai Viņš izdzen ļauno garu no viņas meitas.

²⁷Viņš tai sacīja: Pagaidi, lai vispirms bērni tiek paēdināti, jo nav labi atņemt maizi bērniem un nomest to sunīšiem.

²⁸Bet tā atbildēja un sacīja Viņam: Jā gan, Kungs, jo arī sunīši ēd zem galda no bērnu druskām.

²⁹Un Viņš tai sacīja: Šī vārda dēļ ej! Ļaunais gars ir izgājis no tavas meitas.

³⁰Un tā, nogājusi savās mājās, atrada meitiņu gultā guļam; un ļaunais gars viņu bija atstājis.

³¹Un atkal Viņš, izgājis no Tiras robežām, nāca caur Sidonu pie Galilejas jūras desmit pilsētu robežās.

³²Un pie Viņa atveda kurlmēmo un lūdza Viņu, lai Viņš tam uzliek roku.

³³Un Viņš, paņēmis to savrup no ļaudīm, ielika savus pirkstus tā ausīs; un Viņš izspļāvis aizskāra tā mēli.

³⁴Un Viņš, pacēlis acis pret debesīm, nopūtās un sacīja tam: Efeta, tas ir: atveries!

³⁵Un tūdaļ viņa ausis atvērās, un viņa mēles saite atraisījās, un viņš runāja pareizi.

³⁶Un Viņš tiem pavēlēja par to nevienam nesacīt. Bet jo vairāk Viņš liedza, jo vairāk tie sludināja.

³⁷Un jo vairāk tie brīnījās, sacīdami: Viņš visu labi darījis: kurliem deva dzirdi un mēmiem - spējas runāt.

Chapter 8

- ¹Tanīs dienās, kad daudz ļaužu bija kopā un tiem nebija ko ēst, Viņš, saaicinājis mācekļus, sacīja tiem:
- ²Man žēl šo ļaužu, jo, lūk, viņi jau trīs dienas paliek pie manis, un viņiem nav ko ēst.
- ³Un ja es tos atlaidīšu mājās neēdušus, tie ceļā nonīks, jo daži no viņiem nākuši no tālienes.
- ⁴Un Viņa mācekļi atbildēja Viņam: Kas šos var paēdināt ar maizi še, tuksnesī?
- ⁵Un Viņš jautāja tiem: Cik jums ir maizes? Tie atbildēja: Septiņas.
- ⁶Un Viņš pavēlēja ļaudīm apmesties zemē. Un, paņēmis septiņas maizes, Viņš pateicās, lauza un deva tās saviem mācekļiem, lai viņi ceļ priekšā; un viņi cēla tās ļaudīm priekšā.
- ⁷Un viņiem bija nedaudz zivtiņu; un tās Viņš svētīja un pavēlēja celt priekšā.
- ⁸Un viņi ēda un paēda, un pielasīja ar atlikušajām druskām septiņus grozus.
- ⁹Bet to, kas ēda, bija tūkstoši četri; un tad Viņš tos atlaida.
- ¹⁰Un tūdaļ Viņš ar saviem mācekļiem, iekāpis laivā, nonāca Dalmanutas robežās.
- ¹¹Un farizeji izgājuši sāka strīdēties ar Viņu un, Viņu kārdinādami, prasīja no Viņa zīmi no debesīm.
- ¹²Un Viņš nopūtās savā garā un sacīja: Ko šī cilts meklē zīmi? Patiesi es jums saku: šai ciltij nekāda zīme netiks dota.
- ¹³Un Viņš, tos atlaidis, atkal iekāpa laivā un pārcēlās otrā malā.
- ¹⁴Un viņi bija aizmirsuši paņemt līdz maizi; un viņiem laivā nebija vairāk līdz kā viena maize.
- ¹⁵Un Viņš tiem piekodināja un sacīja: Skatieties un sargieties no farizeju rauga un Heroda rauga!
- ¹⁶Un viņi domāja un savā starpā runāja: Tas tāpēc, ka mums nav maizes.
- ¹⁷To nomanīdams, Jēzus sacīja viņiem: Ko jūs domājat, ka jums maizes nav? Vai jūs vēl nemanāt, nedz noprotat? Vai jums sirds vēl nocietināta?
- ¹⁸Jums ir acis, bet jūs neredzat; jums ir ausis, bet jūs nedzirdat? Un jūs neatminaties,
- ¹⁹Kad es piecas maizes laužu pieciem tūkstošiem, cik grozu jūs savācāt pilnus druskām? Tie Viņam saka: Divpadsmit.
- ²⁰Kad es laužu septiņas maizes četriem tūkstošiem: cik grozu jūs savācāt ar druskām? Un tie sacīja Viņam: Septiņus.
- ²¹Un Viņš tiem sacīja: Kā tad jūs vēl nesaprotat?
- ²²Un viņi nonāca Betsaidā; un pie Viņa atveda neredzīgo un lūdza Viņu, lai Viņš tam pieskartos.
- ²³Un Viņš, paņēmis neredzīgo aiz rokas, izveda to ārpus miesta; ar siekalām aplapinājis viņa acis un uzlicis tam savas rokas, Viņš jautāja, vai viņš ko redzot?
- ²⁴Un tas, atvēris acis, sacīja: Es redzu cilvēkus kā kokus staigājam.
- ²⁵Tad Viņš atkal uzlika rokas uz tā acīm; un tas sāka redzēt. Un tas kļuva vesels, tā ka visu skaidri redzēja.

- ²⁶Un Viņš sūtīja to mājās, sacīdams: Ej savās mājās un, kad ieiesi miestā, nesaki nevienam!
- ²⁷Un Jēzus un Viņa mācekļi aizgāja uz Filipa Cesarijas miestiem; un Viņš ceļā jautāja saviem mācekļiem, tiem sacīdams: Ko ļaudis saka? Kas es esmu?
- ²⁸Tie atbildēja Viņam un sacīja: Jānis Kristītājs, citi – Elijs, bet citi – ka viens no praviešiem.
- ²⁹Tad Viņš tiem sacīja: Bet par ko jūs mani turat? Pēteris atbildēja un sacīja Viņam: Tu esi Kristus.
- ³⁰Un Viņš tiem piekodināja, lai tie par Viņu nevienam nekā nesaka.
- ³¹Un Viņš sāka tos mācīt, ka Cilvēka Dēlam būs daudz jācieš un jāklūst vecāko un augsto priesteru, un rakstu macītāju atmestam un nonāvētam, un pēc trim dienām Viņš celsies no miroņiem.
- ³²Un Viņš runāja šos vārdus atklāti. Un Pēteris, paņēmis savrup Viņu, sāka Viņu apsaukt.
- ³³Viņš, pagriezies un savus mācekļus uzlūkojis, piedraudēja Pēterim, sacīdams: Atkāpies no manis, sātan, jo tu neizproti dievišķo, bet cilvēcīgo!
- ³⁴Un Viņš, pieaicinājis ļaudis līdz ar saviem mācekļiem, sacīja tiem: Ja kas man grib sekot, lai aizliedz pats sevi, lai ņem savu krustu un seko man!
- ³⁵Un kas savu dzīvību grib glābt, tas to pazaudēs; bet kas savu dzīvību pazaudēs manis un evaņģēlija labad, tas to izglābs.
- ³⁶Jo kāds labums cilvēkam, ja viņš iemantotu visu pasauli, bet savai dvēselei darīs zaudējumu?
- ³⁷Vai kādu maiņas pretvērtību cilvēks dos par savu dvēseli?
- ³⁸Ja kas manis un manu vārdu dēļ kaunēsies šīs laulības pārkāpējas un grēcīgās cilts priekšā, tā dēļ arī Cilvēks Dēls kaunēsies, kad Viņš ar saviem eņģeļiem nāks sava Tēva godībā.
- ³⁹Un Viņš tiem sacīja: Patiesi es jums saku, ka daži no šeit stāvošajiem nāvi nebaudīs, pirms tie nebūs redzējuši Dieva valstību spēkā atnākam.

Chapter 9

- ¹Un pēc sešām dienām Jēzus ņēma līdz Pēteri un Jēkabu, un Jāni un veda viņus vienus savrup augstā kalnā, un tika apskaidrots viņu priekšā.
- ²Un Viņa drēbes kļuva spožas un ļoti baltas kā sniegs, kādas neviens balinātājs virs zemes nevar izbalināt.
- ³Un viņiem parādījās Elijs ar Mozu un runāja ar Jēzu.
- ⁴Un Pēteris griezās pie Jēzus un sacīja: Mācītāj, labi mums šeit būt; mēs taisīsim trīs teltis: Tev vienu, Mozum vienu un Elijam vienu!
- ⁵Jo viņš nezināja, ko viņš runāja, jo tie bija pārbijušies.
- ⁶Un padebess tos apēnoja, un no padebess nāca balss, sacīdama: Šis ir mans vismīļlais Dēls; klausiet Viņu!
- ⁷Un viņi, tūdaļ apskatījušies, vairs nevienu pie sevis neredzēja, kā tikai Jēzu.
- ⁸Un Viņš, tiem no kalna nokāpjot, pavēlēja nevienam par redzēto nestāstīt, pirms Cilvēka Dēls nebūs no mironiem augšāmcēlies.
- ⁹Un viņi vārdu paturēja sevī, savā starpā pārrunādami, kas tas ir, kad Viņš būs no mironiem augšāmcēlies.
- ¹⁰Un tie jautāja Viņam, sacīdami: Kā tad farizeji un rakstu mācītāji saka, ka iepriekš jānāk Elijam?
- ¹¹Viņš atbildēja un sacīja tiem: Elijs, protams, iepriekš atnācis, visu atjaunos, tāpat kā arī par Cilvēka Dēlu ir rakstīts, ka Viņam daudz būs jācieš un jātop nicinātam?
- ¹²Bet es jums saku, ka arī Elijs ir nācis, un tie viņam darīja, ko gribēdami, kā par to rakstīts.
- ¹³Un Viņš, atnācis pie saviem mācekļiem, redzēja lielu ļaužu pulku ap tiem un rakstu mācītājus, strīdoties ar viņiem.
- ¹⁴Un tiklīdz visi ļaudis ieraudzīja Jēzu, tie brīnījās un nobijās, un pieskrējuši sveicināja Viņu.
- ¹⁵Un Viņš jautāja tiem: Ko jūs savā starpā strīdaties?
- ¹⁶Un viens no ļaužu pulka atbildēja un sacīja: Mācītāj, es atvedu pie Tevis savu mēmā gara apsēsto dēlu.
- ¹⁷Un kur vien tas viņu sagrābj, tas to met zemē, un viņš puto un griež zobus, un sastingst. Un es Taviem mācekļiem sacīju, lai viņi to izden, bet viņi nevarēja.
- ¹⁸Viņš tiem atbildēja un sacīja: Ak, neticīgā cilts! Cik ilgi es pie jums būšu? Cik ilgi es jūs cietīšu? Vediet to pie manis!
- ¹⁹Un viņi to atveda. Un kad Viņš to redzēja, gars tūdaļ to raustīja; un tas, zemē nokritis, putodamies vārtījās.
- ²⁰Un Viņš jautāja tā tēvam: Cik ilgs laiks ir, kamēr tam tā noticis? Un tas atbildēja: No bērnības.
- ²¹Un bieži tas viņu metis ugunī un ūdenī, lai viņu nogalinātu. Bet ja Tu ko spēj, tad palidzi un apžēlojies par mums!
- ²²Bet Jēzus viņam sacīja: Ja tu spēj ticēt. Kas tic, tam viss iespējams.

- ²³Un tūdaļ zēna tēvs iesaucās un raudādams sacīja: Es ticu, Kungs, palīdzi manai neticībai!
- ²⁴Un Jēzus, redzēdams ļaudis sapulcējoties, piedraudēja nešķīstajam garam un sacīja tam: Tu kurlais un mēmais gars, es tev pavēlu: izej no viņa un vairs tanī neieej!
- ²⁵Un tas, kliegdams un stipri viņu raustīdams, izgāja no tā; un viņš kļuva kā mironis, tā ka daudzi sacīja: Viņš ir miris.
- ²⁶Bet Jēzus, satvēris viņu aiz rokas, pacēla to; un viņš piecēlās.
- ²⁷Un kad Viņš iegāja namā, mācekļi, vienatnē būdami, jautāja Viņam: Kāpēc mēs to nespējam izdzīt?
- ²⁸Un Viņš tiem sacīja: Šī suga citādi nevar tikt izdzīta, kā tikai Dievu lūdzot un gavējot.
- ²⁹Un tie, izgājuši no turienes, gāja cauri Galilejai; un Viņš nevēlējās, lai kāds par to zinātu.
- ³⁰Bet Viņš mācīja savus mācekļus un sacīja tiem: Cilvēka Dēls tiks nodots ļaužu rokās; un tie Viņu nonāvēs; un pēc nogalināšanas Viņš trešajā dienā augšāmcelsies.
- ³¹Bet tie šo vārdu nesaprata un baidījās Viņam jautāt.
- ³²Un viņi nonāca Kafarnaumā. Kad viņi bija namā, Viņš jautāja tiem: Par ko jūs ceļā runājāt?
- ³³Bet viņi klusēja, jo tie ceļā savā starpā bija strīdējušies, kurš no tiem lielāks.
- ³⁴Un Viņš, apsēdies, piesauca tos divpadsmit un sacīja tiem: Ja kas grib būt pirmais, tas būs no visiem pēdējais un visu kalps.
- ³⁵Un Viņš ņēma bērnu, novietoja to viņu vidū un, to apskāvis, sacīja tiem:
- ³⁶Kas vienu no šiem bērniem uzņem manā vārdā, tas mani uzņem; bet kas mani uzņem, tas neuzņem mani, bet to, kas mani sūtījis.
- ³⁷Jānis Viņam atbildēja un sacīja: Mācītāj, mēs redzējām kādu, kas mums neseko, Tavā vārdā ļaunos garus izdzienam; un mēs viņam aizliedzām.
- ³⁸Bet Jēzus sacīja: Neliedziet viņam, jo neviens nedara manā vārdā brīnumu, kas tūdaļ varētu par mani ļaunu runāt.
- ³⁹Jo kas nav pret jums, tas ir ar jums.
- ⁴⁰Jo kas jums pasniegs manā vārdā dzeršanai biķeri ūdens, tāpēc, ka jūs Kristum piederat, patiesi es jums saku, tam viņa alga nezudīs.
- ⁴¹Un ja kas apgrēcina vienu no šiem mazajiem, kas uz mani tic, tam būtu labāk, ja tam kaklā piekārtu dzirnakmeni un iemestu viņu jūrā.
- ⁴²Un ja tevi apgrēcina tava roka, nocērt to: labāk tev kroplim ieiet dzīvībā, nekā ar divām rokām ieiet ellē, neizdzēšamā ugunī,
- ⁴³Kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest.
- ⁴⁴Un ja tava kāja tevi apgrēcina, tad nocērt to: labāk tev klibam ieiet mūžīgā dzīvībā, nekā tev divas kājas un tiec iemests ellē, neizdzēšamā ugunī,
- ⁴⁵Kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest.
- ⁴⁶Un ja tava acs tevi apgrēcina, izrauj to: labāk tev ir kā vienacim ieiet Dieva valstībā, nekā tev divas acis un tu tiec iemests elles ugunī,
- ⁴⁷Kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest.

⁴⁸Jo ikviens ugunī taps sālīts, un katrs upuris tiks sāli sālīts.

⁴⁹Sāls ir laba, bet ja sāls paliek nederīga, ar ko jūs to padarīsiet derīgu? Turiet sāli sevī un uzturiet mieru savā starpā!

Chapter 10

- ¹Un Viņš, cēlies no turienes, nāca Jūdejas robežās, viņpus Jordānai; un atkal ļaužu pulki sapulcējās pie Viņa; un Viņš kā parasti mācīja tos.
- ²Un farizeji pienāca un, Viņu kārdinādami, jautāja: Vai vīrs drīkst šķirties no sievas?
- ³Bet Viņš atbildēdams sacīja tiem: Ko Mozus jums pavēlējis?
- ⁴Tie sacīja: Mozus atļāvis rakstīt šķiršanās grāmatu un šķirties. (5.Moz.24,1)
- ⁵Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Jūsu cietsirdības dēļ viņš jums šo likumu rakstījis.
- ⁶Bet no radišanas sākuma Dievs viņus radīja kā vīrieti un sievieti. (1.Moz.1,27)
- ⁷Tāpēc cilvēks atstās savu tēvu un māti un paliks pie savas sievas. (1.Moz.2,24; Mt.19,5; 1.Kor.7,10; Ef.5,31)
- ⁸Un tie būs divi vienā miesā. Tātad viņi jau nav divi, bet viena miesa. (1.Kor.6,16)
- ⁹Tāpēc, ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.
- ¹⁰Un Viņa mācekļi mājās atkal jautāja Viņam par to pašu.
- ¹¹Un Viņš tiem sacīja: Ja kas no savas sievas šķiras un citu precē, tas pārkāpj laulību ar viņu.
- ¹²Un ja sieva šķiras no sava vīra un iziet pie cita, tā pārkāpj laulību. (Lk.16,18; 1.Kor.7,10-11)
- ¹³Un Viņam atnesa bērniņus, lai Viņš tiem pieskartos, bet mācekļi norāja nesējus.
- ¹⁴Jēzus, tos redzēdams, saīga un sacīja viņiem: Laidiet bērniņus pie manis nākt un neliedziet viņiem, jo tādiem pieder Dieva valstība.
- ¹⁵Patiesi, es jums saku: kas Dieva valstību nepieņem kā bērns, tas tanī neieies. (Mt.18,3)
- ¹⁶Un Viņš tos apskāva un, uzlicis tiem rokas, tos svētīja.
- ¹⁷Un kad Viņš bija izgājis ceļā, kāds piesteidzās un, ceļos pret Viņu nometies, lūdza Viņu: Labais Mācītāj, kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgo dzīvošanu?
- ¹⁸Bet Jēzus sacīja viņam: Kāpēc tu mani sauc par labo? Neviens nav labais, kā vienīgi Dievs.
- ¹⁹Tu baušļus zini: tev nebūs laulību pārkāpt, tev nebūs nokaut, tev nebūs zagst, tev nebūs nepatiesu liecību dot, tev nebūs krāpt, tev būs tēvu un māti godāt!
- ²⁰Bet tas atbildēja un sacīja Viņam: Mācītāj, no savas jaunības es esmu visu to pildījis.
- ²¹Bet Jēzus, uzlūkodams viņu, iemīlēja to un sacīja tam: Viena tev trūkst: ej, pārdod visu, kas tev ir, un atdod nabagiem, un tev būs manta debesis; un nāc, seko man!
- ²²Tas, noskumis par šo vārdu, aizgāja bēdīgs, jo viņam bija daudz īpašumu.
- ²³Un Jēzus apskatījies sacīja saviem mācekļiem: Cik grūti tiem, kam bagātība, ieiet Dieva valstībā!
- ²⁴Bet mācekļi iztrūkās par Viņa vārdiem. Bet Jēzus atkal atbildēdams, sacīja tiem: Bērniņi, cik grūti ieiet Dieva valstībā tiem, kas paļaujas uz naudu!
- ²⁵Vieglāk karnielim iziet caur adatas aci nekā bagātam ieiet Dieva valstībā.
- ²⁶Tie vēl vairāk brīnījās un savā starpā runāja: Un kas tad var kļūt pestīts?
- ²⁷Un Jēzus, viņus uzlūkodams, sacīja: Tas nav iespējams cilvēkiem, bet ne Dievam, jo Dievam viss ir iespējams. (Mt.19,26)

- ²⁸Un Pēteris sāka Viņam runāt: Lūk, mēs visu atstājām un sekojām Tev. (Mt.19,27;Lk.18,28)
- ²⁹Jēzus atbildēdams sacīja: Patiesi es jums saku: nav neviena, kas manis un evaņģēlija dēļ būtu atstājis namu vai brāļus, vai māsas, vai tēvu, vai māti, vai bērnus, vai tīrumus,
- ³⁰Kas tagad, šīnī laikā, nesāņemtu simtkārt tik daudz, kaut caur vajāšanām, namus un brāļus, un māsas, un mātes, un bērnus, un tīrumus, un nākošajā laikā mūžīgo dzīvi.
- ³¹Bet daudzi pirmie būs pēdējie, un pēdējie būs pirmie. (Mt.19,30)
- ³²Bet viņi bija ceļā, iedami uz Jeruzalemi; un Jēzus gāja viņiem pa priekšu; un tie, iztrūkušies un baidīdamies, sekoja. Un Viņš atkal, pieaicinājis tos divpadsmit, sāka tiem runāt par to, kas Viņam notiks. (Mt.20,17; Lk.18,31)
- ³³Jo, lūk, mēs ejam uz Jeruzalemi, un Cilvēka Dēls tiks nodots augstajiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un vecākajiem; un tie Viņu notiesās nāvē un nodos pagāniem;
- ³⁴Un tie Viņu izsmies un apsplaudīs Viņu, un šautīs Viņu, un nonāvēs Viņu, un trešajā dienā Viņš augšāmcelsies.
- ³⁵Un Zebedeja dēli, Jēkabs un Jānis, piegājuši pie Viņa, sacīja: Mācītāj, mēs vēlamies, lai Tu mums darītu, ko vien mēs lūgsim!
- ³⁶Bet Viņš tiem sacīja: Ko jūs vēlaties, lai es jums darītu?
- ³⁷Tie sacīja: Dod mums, lai mēs Tavā godībā sēdētu viens tavā labajā, otrs Tavā kreisajā pusē!
- ³⁸Bet Jēzus viņiem sacīja: Jūs nezināt, ko lūdzat. Vai jūs varat dzert to biķeri, ko es dzeru, un tapt kristīti kristībā, kurā es tieku kristīts?
- ³⁹Bet tie Viņam sacīja: Mēs varam! Bet Jēzus viņiem sacīja: Biķeri, kuru es dzeru, jūs gan dzersiet un tapsiet kristīti kristībā, kurā es topu kristīts,
- ⁴⁰Bet sēdēt pie manas labās vai kreisās rokas man nepieder dot jums, bet kuriem tas ir sataisīts.
- ⁴¹Kad tie desmit to dzirdēja, tie ņēma to Jēkabam un Jānim ļaunā.
- ⁴²Bet Jēzus tos pieaicināja un sacīja viņiem: Jūs zināt, ka tie, kas tiek uzskatīti par tautu valdniekiem, valda pār tām; un viņu valdnieki izmanto varu pār tām.
- ⁴³Bet tā lai nav jūsu starpā, bet kas grib tapt lielāks, lai ir jūsu sulainis!
- ⁴⁴Bet kas no jums grib būt pirmais, lai ir visu kalps!
- ⁴⁵Jo arī Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet lai Viņš kalpotu un dotu savu dzīvību daudzo atpestīšanai.
- ⁴⁶Un tie nonāca Jērikā; un Viņam ar saviem mācekļiem un daudz ļaudīm no Jērikas izejot, Bartimejs, Timeja dēls, būdams neredzīgs, sēdēja ceļmalā un ubagoja.
- ⁴⁷Viņš, izdzirdis, ka tas ir Jēzus no Nācāretes, sāka saukt un sacīja: Jēzu, Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!
- ⁴⁸Un daudzi to apsauca, lai viņš paliktu klusu. Bet viņš vēl skaļāk sauca: Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!

⁴⁹Un Jēzus apstājies lika viņu pasaukt. Un tie sauca neredzīgo, sacīdami viņam: Nebīsties, celies, Viņš tevi sauc!

⁵⁰Tas, nometis savu mēteli, cēlās un nāca pie Viņa.

⁵¹Un Jēzus, uzrunādams, sacīja viņam: Ko tu gribi, lai es tev daru? Bet aklais sacīja Viņam: Mācītāj, lai es redzu!

⁵²Bet Jēzus viņam sacīja: Ej, tava ticība tevi glābusi. Un tūdaļ tas redzēja un ceļā Viņam sekoja.

Chapter 11

- ¹Un Viņš, kad tie tuvojās Jeruzalemei un Betānijai pie Olīvkalna, sūtīja divus no saviem mācekļiem
- ²Un sacīja viņiem: Ejiet miestā, kas jūsu priekšā! Un jūs, ieiedami tur, tūdaļ atradīsiet piesietu kumeļu, uz kura vēl neviens cilvēks līdz šim nav sēdējis; atraisiet to un atvediet!
- ³Un ja kāds jums sacīs, ko jūs darāt, tad sakiet, ka Kungam tā vajag! Un tūdaļ viņš to atlaidīs šurp.
- ⁴Un nogājuši viņi atrada kumeļu, piesietu arī pie durvīm uz ceļa; un viņi atraisīja to.
- ⁵Un daži, kas tur stāvēja, sacīja viņiem: Ko jūs darāt, atraisīdami kumeļu?
- ⁶Viņi tiem sacīja, kā Jēzus bija pavēlējis; un tie viņus atlaida.
- ⁷Un viņi atveda kumeļu pie Jēzus un uzlika tam savas drēbes; un Viņš sēdās tanī.
- ⁸Bet daudzi izklāja savas drēbes ceļā; bet citi cirta zarus no kokiem un klāja tos ceļā;
- ⁹Un tie, kas gāja priekšā, un tie, kas sekoja, kļiedza, sacīdami: Hozanna!
- ¹⁰Slavēts, kas nāk Kunga vārdā! Slavēta lai ir mūsu tēva Dāvida valstība, kas nāk! Hozanna augstībā!
- ¹¹Un Viņš iegāja Jeruzalemē, dievnamā; un Viņš, visu apskatījis, vakara stundai jau iestājoties, ar tiem divpadsmit izgāja uz Betāniju.
- ¹²Un otrā dienā, kad tie izgāja no Betānijas, Viņš bija izsalcis.
- ¹³Un Viņš, ieraudzījis tālienē vīģes koku, kam bija lapas, gāja, vai tanī ko neatrastu; un Viņš, piegājis pie tā, neatrada nekā, kā tikai lapas, jo vēl nebija vīģu laiks.
- ¹⁴Un Viņš ierunājās un sacīja tam: Lai ne mūžam neviens no tevis augļus neēd! Un Viņa mācekļi to dzirdēja.
- ¹⁵Un viņi iegāja Jeruzalemē. Un Viņš, iegājis dievnamā, sāka dzīt arī tos, kas pārdeva un pirka svētnīcā; un Viņš apgāza naudas mainītāju galdus un baložu pārdevēju solus.
- ¹⁶Un Viņš neļāva, lai kāds nestu kādu trauku caur svētnīcu.
- ¹⁷Un Viņš mācīja, sacīdams tiem: Vai nav rakstīts: manu namu sauks par lūgšanas namu visām tautām? Bet jūs to esat padarījuši par slepkavu bedri.
- ¹⁸To dzirdot, augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā Viņu nonāvēt, bet baidījās Viņa, jo viss ļaužu pulks brīnījās par Viņa mācību.
- ¹⁹Un Viņš, vakaram metoties, izgāja no pilsētas.
- ²⁰Un no rīta, garām iedami, tie redzēja vīģes koku nokaltušu līdz saknēm.
- ²¹Un Pēteris atminējies sacīja Viņam: Mācītāj, lūk, vīģes koks, kuru Tu nolādēji, ir nokaltis.
- ²²Un Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Ticiet Dievam!
- ²³Patiesi es jums saku: ja kas sacīs šim kalnam: celies un meties jūrā, un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēs, ka tas notiks, ko viņš saka, tad tas viņam tā notiks.
- ²⁴Tāpēc es jums saku: visu, ko jūs, Dievu lūgdami, lūgsiet, ticiet, ka jūs saņemsiet; un tas jums notiks.

²⁵Un piedodiet, kad jūs stāvat, Dievu lūgdami, ja jums kas ir pret citu, lai arī jūsu Tēvs, kas ir debesīs, piedotu jums jūsu grēkus.

²⁶Bet ja jūs nepiedosiet, arī jūsu Tēvs, kas ir debesīs, nepiedos jums jūsu grēkus. (Mt.6,14-15)

²⁷Un viņi atkal atnāca Jeruzalemē. Un Viņam svētnīcā staigājot, augstie priesteri un rakstu mācītāji, un vecākie pienāca pie Viņa

²⁸Un sacīja Viņam: Kā varā Tu šo dari? Un kas Tev šo varu devis, lai Tu to darītu?

²⁹Bet Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Es arī jautāšu jums vienu vārdu, un jūs atbildiet man! Un tad es jums pateikšu, kā varā es to daru.

³⁰Atbildiet man: vai Jāņa kristība bija no debesīm, vai no cilvēkiem?

³¹Bet viņi savā starpā pārdomāja un sacīja: Ja mēs teiksim: no debesīm, Viņš mums sacīs, kāpēc tad mēs neticējām viņam?

³²Ja mēs sacīsim: no cilvēkiem, mums jābaidās no tautas, jo visi par Jāni domāja, ka viņš patiesi ir pravietis.

³³Un viņi atbildēja un sacīja Jēzum: Mēs nezinām. Un Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Arī es jums neteikšu, kā varā es to daru.

Chapter 12

¹Un Viņš iesāka runāt tiem līdzībās: Kāds cilvēks iestādīja vīna dārzu un apžogoja to ar sētu, un izraka vīna spiedi, un uztaisīja torni, un iznomāja to vīna dārzniekiem, un aizceļoja tālumā.

²Un savā laikā viņš sūtīja pie strādniekiem kalpu, lai saņemtu no strādniekiem vīna dārza augļus.

³Tie, satvēruši viņu, sita un aizsūtīja tukšā.

⁴Un atkal viņš sūtīja pie tiem citu kalpu; bet tie ievainoja viņu galvā un apsmēja.

⁵Un viņš atkal sūtīja citu; un tie to nonāvēja, un vēl citus, no kuriem dažus sita, bet citus nogalināja.

⁶Vēl viņam bija viens dēls, kas tam bija ļoti mīļš, un beigās viņš to sūtīja pie tiem, sacīdams: mana dēla taču tie kaunēsies.

⁷Bet vīna dārza strādnieki runāja savā starpā: Šis ir mantinieks; nāciet, nonāvēsim viņu, un mantojums būs mūsu!

⁸Un tie, satvēruši viņu, to nogalināja un izmeta no vīna dārza ārā.

⁹Ko tad darīs vīna kalna kungs? Viņš nāks un nogalinās dārzniekus un savu vīna dārzu izdos citiem.

¹⁰Vai jūs neesat lasījuši Rakstos: Akmens, ko nama cēlāji atmeta, ir kļuvis stūrakmens. ([Ps 117,22](#); Is.23,16; Mt.21,42; Apd.4,11; Rom.9,33; 1.Pēt.2,7)

¹¹To Kungs ir darījis; un mūsu acīs tas ir apbrīnošanas cienīgs.

¹²Un tie meklēja Viņu aizturēt, bet baidījās ļaužu, jo tie noprata, ka Viņš šo līdzību viņiem runājis. Un tie, atstājuši Viņu, aizgāja.

¹³Un tie sūtīja pie Viņa dažus no farizejiem un herodiešiem, lai Viņu pieķertu vārdos.

¹⁴Tie atnākuši sacīja Viņam: Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi paties un neiztopi nevienam, jo Tu neuzlūko cilvēka vaigu, bet māci Dieva ceļus patiesībā; vai pienākas maksāt ķeizaram nodokli, vai lai nemaksājam?

¹⁵Bet Viņš, pazīdams to viltību, tiem sacīja: Kam jūs mani kārdināt? Atnesiet man denāriju, lai es to redzu!

¹⁶Un tie atnesa Viņam. Un Viņš sacīja tiem: Kā šis attēls un uzraksts? Tie saka Viņam: Ķeizara.

¹⁷Bet Jēzus atbildēja tiem un sacīja: Tad atdodiet ķeizaram, kas ir ķeizara, un Dievam, kas ir Dieva! Un tie brīnījās par Viņu. ([Rom 13,7](#))

¹⁸Un saduceji, kas saka, ka augšāmcelšanās neesot, nāca pie Viņa un jautāja Viņam, sacīdami:

¹⁹Mācītāj, Mozus mums rakstījis: ja kam brālis mirst un atstāj sievu, bet bērnus neatstāj, tad lai tā brālis precē viņa sievu un rada brālim pēcnācējus.

²⁰Tad nu bija septiņi brāļi. Un pirmais apprecēja sievu un, neatstājis pēcnācējus, nomira.

²¹Un otrs apprecēja viņu; un arī tas, neatstājis pēcnācējus, nomira. Tāpat arī trešais.

²²Līdzīgā kārtā viņu apprecēja visi septiņi, bet pēcnācējus neatstāja. Beidzot pēc visiem nomira arī sieva.

²³Tad nu augšāmceļoties, kad viņi augšāmceļosies, kuram no viņiem šī sieva piederēs, jo septiņiem tā bijusi sieva? ²³Jo kad tie no miroņiem augšāmceļosies, viņi nedz precēsies, nedz taps precēti, bet būs kā eņģeļi debesīs.

²⁴Un Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Vai jūs nemaldāties, nepazīdami nedz Rakstus, nedz Dieva spēku?

²⁶Bet par mirušajiem, ka viņi celsies augšām, vai neesat lasījuši Mozus grāmatā, kā Dievs tam pie ērkšķu krūma runājis, sacīdams: Es esmu Ābrahama Dievs un Īzāka Dievs, un Jēkaba Dievs?

²⁷Viņš nav mirušo, bet dzīvo Dievs. Un tā jūs ļoti maldāties.

²⁸Un pienāca viens no rakstu mācītājiem, kas bija noklausījies viņu sarunā, un, redzēdams to, ka Viņš labi tiem atbildējis, jautāja Viņam: Kurš ir no visiem augstākais bauslis?

²⁹Bet Jēzus atbildēja viņam: Augstākais bauslis no visiem ir: klausies, Izraēl, Kungs tavš Dievs ir vienīgais Dievs.

³⁰Un tev būs Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka. Šis ir augstākais bauslis!

³¹Bet otrs ir šim līdzīgs: tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu. Cita baušļa, lielāka par šo, vairs nav. (3.Moz.19,18; Mt.22,39; Rom.13,9; Gal.5,14; Jēk.2,8)

³²Un rakstu mācītājs Viņam sacīja: Labi, Mācītāj! Tu patiesību teici, ka viens ir Dievs, un nav cita, kā Viņš vien.

³³Un Viņu mīlēt no visas sirds un no visa prāta, un no visas dvēseles, un no visa spēka, un savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu, tas ir vairāk par visiem dedzināmajiem un citiem upuriem.

³⁴Bet Jēzus, redzēdams, ka viņš gudri atbildējis, sacīja viņam: Tu neesi tālu no Dieva valstības. Un neviens neuzdrošinājās Viņam vairs jautāt.

³⁵Un Jēzus, mācīdams svētnīcā, atbildēja un sacīja: Kā rakstu mācītāji saka, ka Kristus ir Dāvida dēls?

³⁶Jo pats Dāvids, Svētā Gara apgaismots, saka: Kungs sacīja manam Kungam: sēdies pie manas labās rokas, iekams es Tavus ienaidniekus lieku par paklāju Tavām kājām.

³⁷Taču pats Dāvids sauc Viņu par Kungu, un kā tad Tas ir viņa dēls? Un lielais ļaužu pulks Viņu labprāt klausījās.

³⁸Un Viņš savā mācībā sacīja tiem: Sargieties no rakstu mācītājiem, kam patīk staigāt garos svārkos un saņemt sveicinājumus tirgus laukumos,

³⁹Un sinagogās sēdēt goda vietās, un pirmajās vietās mielastos,

⁴⁰Kas garu lūgšanu iemesla dēļ aprij atraitņu namus; šie saņems smagāku sodu.

⁴¹Un Jēzus, sēdēdams iepretim upuru lādei, redzēja, ka ļaudis meta naudu upuru lādē; un daudzi bagātie meta daudz.

⁴²Bet viena nabaga atraitne atnākusi iemeta divas artavas, kas ir viens kvadrants,

⁴³Un Viņš, pieaicinājis savus mācekļus, tiem sacīja: Patiesi es jums saku, ka šī nabaga atraitne vairāk iemetusi nekā visi, kas upuru lādē tika metuši.

⁴⁴Jo visi meta no tā, kas viņiem bija lieks, bet šī upurēja no savas nabadzības visu, kas tai bija, - visu savu uzturu.

Chapter 13

- ¹Un Viņam izejot no svētnīcas, viens no Viņa mācekļiem sacīja Viņam: Mācītāj, lūk, kādi akmeņi un kādas celtnes!
- ²Un Jēzus atbildēdams sacīja viņam: Vai tu redzi visas šīs lielās celtnes? Akmens uz akmens nepaliks, kas netaptu sagrauts. (Lk 19,44; 21,6)
- ³Un kad Viņš sēdēja iepretim svētnīcai Olīvkalnā, Pēteris un Jēkabs, un Jānis, un Andrejs atsevišķi jautāja Viņam:
- ⁴Saki mums, kad tas notiks un kāda zīme būs, kad tas viss sāks piepildīties?
- ⁵Un Jēzus atbildēdams sāka viņiem runāt: Skatieties, ka jūs kāds nepieviļ!
- ⁶Jo daudzi nāks manā vārdā, sacīdami: Es tas esmu, un daudzus pievils.
- ⁷Bet kad jūs dzirdēsiet par kariem un karu nostāstus, nebīstieties, jo tam ir jānotiek, bet vēl nav gals.
- ⁸Jo tauta celsies pret tautu, un valsts pret valsti, un vietām būs zemestrīces un bads. Tas būs bēdu sākums.
- ⁹Bet paši sevī skatieties! Jo viņi jūs nodos tiesai un sinagogās jūs šaustīs, un manis dēļ jūs stāsieties valdnieku un ķēniņu priekšā viņiem par liecību.
- ¹⁰Un pirms tā jātop evaņģēlijam pasludinātam visām tautām.
- ¹¹Un kad viņi jūs vedīs nodošanai, iepriekš nedomājiet par to, kas jums būs jārunā; bet kas jums tanī stundā tiks dots, to runājiet, jo jūs neesat tie, kas runā, bet Svētais Gars.
- ¹²Bet brālis nodos nāvei brāli un tēvs – dēlu; un bērni sacelsies pret vecākiem un nonāvēs viņus.
- ¹³Un mana vārda dēļ jūs visi ienīdīs. Bet kas izturēs līdz galam, tas izglābsies.
- ¹⁴Bet kad redzēsiet izpostīšanas negantību esam, kur nevajag, kas to lasa, lai saprot! - tad, kas ir Jūdejā, lai bēg kalnos!
- ¹⁵Un kas uz jumta, tas lai nenokāpj namā un lai neieiet kaut ko paņemt savās mājās!
- ¹⁶Un kas būs tīrumā, lai neatgriežas atpakaļ paņemt savas drēbes!
- ¹⁷Bet bēdas grūtniecēm un zīdītājām tanīs dienās!
- ¹⁸Bet lūdziet Dievu, lai tas nenotiek ziemā!
- ¹⁹Jo tanīs dienās būs tādas apspiešanas, kādas nav bijušas no iesākuma līdz šim, kamēr Dievs pasauli radījis, un arī vairs nebūs.
- ²⁰Un ja Kungs šīs dienas nesaīsinātu, neviena miesa netiktu izglābta, bet izvēlēto dēļ, kurus Viņš ir izredzējis, Viņš šīs dienas saīsinājis.
- ²¹Un ja kāds tad jums sacīs: Lūk, še ir Kristus, lūk, tur, tad neticiet!
- ²²Jo celsies viltus kristi un viltus pravieši, un darīs zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja tas iespējams, arī izredzētos.
- ²³Bet to jūs ievērojiet! Lūk, es esmu jums to visu iepriekš pateicis.
- ²⁴Bet tanīs dienās pēc tām apspiešanām saule aptumšosies, un mēness nedos vairs savu spīdumu,

- ²⁵Un zvaigznes kritīs no debesīm, un debess stiprumi sakustēsies.
- ²⁶Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebešos lielā spēkā un godībā.
- ²⁷Un tad Viņš sūtīs savus eņģeļus un sapulcinās savus izredzētos no četriem vējiem, no zemes gala līdz debesu augstumiem.
- ²⁸Bet mācieties līdzību no vīģes koka! Kad jau tā zari kļūst maigi un lapas plaukst, tad ziniet, ka vasara tuvu.
- ²⁹Tā arī jūs, kad redzēsiet to notiekam, ziniet, ka Viņš tuvu durvju priekšā.
- ³⁰Patiesi es jums saku: Šī cilts neizzudīs, iekams viss tas notiks.
- ³¹Debess un zeme zudīs, bet mani vārdi neizdīs.
- ³²Bet par šo dienu vai stundu neviens nezina: ne eņģeļi debesis, ne Dēls, tikai Tēvs.
- ³³Skatieties, esiet modri un lūdziet Dievu, jo jūs nezināt, kad tas laiks būs.
- ³⁴Tas ir tā: cilvēks, aizceļodams tālumā, atstāja savu namu un deva saviem kalpiem varu pār katru darbu, un durvju sargam pavēlēja būt nomodā.
- ³⁵Tāpēc esiet nomodā, jo jūs nezināt, kad nama Kungs nāks: vakarā vai nakts vidū, vai gaiļiem dziedot, vai agri no rīta.
- ³⁶Ka viņš, nejauši atnākot, neatrod jūs guļot.
- ³⁷Bet ko es jums saku, to es saku visiem: Esiet nomodā!

Chapter 14

- ¹Bet pēc divām dienām bija Lieldienas un neraudzētās maizes svētki; un augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā Viņu viltīgi apcietināt un nonāvēt.
- ²Bet viņi sacīja: Tikai ne svētku dienā, lai kādreiz nesaceļas tautā nemiers!
- ³Un kad Viņš bija Betānijā, Sīmaņa spitālīgā namā, un, Viņam pie galda esot, nāca sieviete, kurai bija alabastra trauks ar dārgu, tīras nardes svaidāmo eļļu, un, trauku sasitusi, viņa izlēja to uz Viņa galvas.
- ⁴Bet bija daži, kas sevi apskaitās un sacīja: Kāpēc notikusi šī eļļas izšķērdība?
- ⁵Jo varēja šo eļļu pārdot vairāk nekā par trīs simti denārijiem un atdot nabagiem. Un tie kurnēja pret Viņu.
- ⁶Bet Jēzus sacīja: Lieciet viņu mierā! Ko jūs viņu apgrūtināt? Viņa man labu darbu darījusi.
- ⁷Jo trūcīgie ir vienmēr pie jums, un, ja jūs gribēsiet, varēsiet viņiem labu darīt; bet es neesmu vienmēr pie jums.
- ⁸Ko viņa varēja, to tā darīja; viņa jau iepriekš svaidīja manu miesu apbedīšanai.
- ⁹Patiesi es jums saku: kur vien visā pasaulē sludinās šo evaņģēliju, viņas piemiņai tiks stāstīts, ko tā darījusi.
- ¹⁰Un viens no tiem divpadsmit, Jūdass Iskariots, aizgāja pie augstajiem priesteriem, lai Viņu tiem nodotu.
- ¹¹Un kad viņi to dzirdēja, tie priecājās un apsolīja viņam dot naudu. Un tas meklēja, kā Viņu nodot izdevīgā brīdī.
- ¹²Bet pirmā neraudzētās maizes dienā, kad upurēja Lieldienu jēru, Viņa mācekļi sacīja Viņam: Kur tu vēlies, lai mēs ejam un sagatavojam Tev Lieldienu maltīti?
- ¹³Un Viņš sūtīja divus no saviem mācekļiem un sacīja tiem: Ejiet pilsētā, un jūs sastaps cilvēks, kas nes ūdens krūzi; sekojiet viņam!
- ¹⁴Un kur viņš ieies, tur sakiet nama kungam, ka Mācītājs jautā: kur ir man telpa, kur es ar saviem mācekļiem varētu ēst Lieldienu jēru?
- ¹⁵Un viņš jums ierādīs iekārtotu lielu istabu; un tur sagatavojiet mums.
- ¹⁶Un Viņa mācekļi aizgāja un iegāja pilsētā, un atrada, kā Viņš tiem bija sacījis, un sagatavoja Lieldienas.
- ¹⁷Vakaram iestājoties, Viņš atnāca ar tiem divpadsmit.
- ¹⁸Un kad viņi bija pie galda un ēda, Jēzus sacīja: Patiesi es jums saku, ka viens no jums, kas kopā ar mani ēd, nodos mani.
- ¹⁹Un tie sāka skumt un cits pēc cita jautāja: Vai es tas esmu?
- ²⁰Viņš tiem sacīja: Viens no tiem divpadsmit, kas ar mani roku mērc bļodā.
- ²¹Jo Cilvēka Dēls gan aiziet, kā par Viņu ir rakstīts, bet bēdas tam cilvēkam, kas Cilvēka Dēlu nodod! Labāk būtu šim cilvēkam, ja viņš nebūtu dzimis.
- ²²Un Jēzus, viņiem ēdot, paņēma maizi, svētīja to, lauza, deva viņiem un sacīja: Ņemiet, šī ir mana Miesa.

- ²³Un Viņš ņēma biķeri, sacīja pateicību un deva viņiem; un tie visi dzēra no tā.
- ²⁴Un Viņš tiem sacīja: Šis ir manas jaunās derības Asinis, kas par daudziem tiks izlietas.
- ²⁵Patiesi es jums saku, ka es jau vairs nedzeršu no šiem vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad es to no jauna dzeršu Dieva valstībā.
- ²⁶Un viņi, slavas dziesmu nodziedājuši, izgāja uz Olīvkalnu.
- ²⁷Un Jēzus sacīja viņiem: Jūs visi šinī naktī ņemsiet apgrēcību no manis, jo ir rakstīts: Es sitišu ganu un avis tiks izklīdinātas.
- ²⁸Bet pēc tam, kad es no miroņiem būšu uzcēlies, es pirms jums noiešu Galilejā.
- ²⁹Bet Pēteris sacīja Viņam: Un ja visi ieļāunotos no Tevis, es tomēr ne.
- ³⁰Un Jēzus viņam sacīja: Patiesi es tev saku, ka šodien, vēl šinī naktī, pirms gailis otrreiz dziedās, tu mani trīskārt noliegsi.
- ³¹Bet viņš runāja tālāk: Un ja man būtu līdz ar Tevi jāmirst, es Tevi nenoliegšu. Tāpat arī visi runāja.
- ³²Un Viņš gāja uz muižu, kuru sauca Ģetzemane. Un Viņš sacīja saviem mācekļiem: Sēdiet šeit, kamēr es lūgšu Dievu!
- ³³Un Viņš ņēma sev līdz Pēteri un Jēkabu, un Jāni, un iesāka baiļoties un skumt.
- ³⁴Un Viņš tiem sacīja: Mana dvēsele noskumusi līdz nāvei. Palieciēti šeit un esiet nomodā!
- ³⁵Un Viņš, nedaudz pagājis tālāk, krita zemē un lūdza Dievu: ja tas varētu būt, lai šī stunda pāietu Viņam secen.
- ³⁶Un Viņš sacīja: Abba, Tēvs! Tev viss iespējams, novērs šo biķeri no manis, tomēr ne ko es gribu, bet ko Tu.
- ³⁷Un Viņš atnāca un atrada tos guļam. Un Viņš sacīja Pēterim: Sīmani, tu guli? Vai tu nevarēji vienu stundu būt nomodā?
- ³⁸Esiet nomodā un lūdziet Dievu, lai jūs nekristu kārdināšanā! Gars gan ir modrs, bet miesa vāja.
- ³⁹Un atkal Viņš nogāja un lūdza Dievu, tos pašus vārdus sacīdams.
- ⁴⁰Un atgriezies Viņš atkal atrada tos guļam, jo viņu acis bija smagas kļuvušas; un tie nezināja, ko Viņam atbildēt.
- ⁴¹Un Viņš atnāca trešoreiz un sacīja tiem: Guliet jau un dusiet! Ir diezgan! Stunda ir pienākusi: lūk, Cilvēka Dēls tiks nodots grēcinieku rokās.
- ⁴²Celieties, iesim! Lūk, kas mani nodos, jau ir tuvu klāt!
- ⁴³Un, Viņam vēl runājot, no augstajiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un vecākajiem atnāca Jūdass Iskariots, viens no tiem divpadsmit, un ar viņu liels ļaužu pūlis ar zobeniem un rungām.
- ⁴⁴Bet Viņa nodevējs bija devis tiem zīmi, sacīdams: Ko es skūpstīšu, tas ir Viņš, to gūstiet un vediet uzmanīgi!
- ⁴⁵Un kad Viņš atnāca, tas tūliņ, piegājis pie Viņa, sacīja: Esi sveicināts, Rabbi! Un skūpstīja Viņu.

- ⁴⁶Un tie pacēla pret Viņu rokas un saņēma Viņu.
- ⁴⁷Bet viens no tiem, kas ap Viņu stāvēja, izvilcis zobenu, cirta augstā priestera kalpam un nocirta tam ausi.
- ⁴⁸Un Jēzus uzrunādams sacīja tiem: Jūs esat izgājuši ar zobeniem un nūjām mani gūstīt it kā kādu slepkavu?
- ⁴⁹Ik dienas es biju pie jums svētnīcā un mācīju; un jūs mani nesaņēmāt. Bet Rakstiem jāpiepildās.
- ⁵⁰Tad Viņa mācekļi, atstājuši Viņu, visi aizbēga.
- ⁵¹Bet kāds jauneklis, apjozis audeklā kailo miesu, sekoja Viņam; un viņu satvēra;
- ⁵²Bet viņš, nometis audeklu, kails aizbēga no tiem.
- ⁵³Un viņi atveda Jēzu pie augstā priestera; un tur sapulcējās visi priesteri un rakstu mācītāji, un vecākie.
- ⁵⁴Bet Pēteris sekoja Viņam no tālienes līdz pat augstā priestera pagalma iekšienei un, sēdēdams ar kalpiem pie uguns, sildījās.
- ⁵⁵Bet augstie priesteri un visa tiesa meklēja liecību pret Jēzu, lai Viņu nodotu nāvei, bet neatrada.
- ⁵⁶Jo daudzi nepareizi liecināja pret Viņu; bet liecības nesaskanēja.
- ⁵⁷Un daži cēlās un nepareizi liecināja pret Viņu, sacīdami:
- ⁵⁸Mēs dzirdējām Viņu runājam: Es šo rokām celto dievnamu noplēsišu un trijās dienās uzcelšu citu, ne rokām celtu.
- ⁵⁹Bet viņu liecībā nebija saskaņas.
- ⁶⁰Un augstais priesteris, nostājies vidū, jautāja Jēzum, sacīdams: Vai Tu nekā neatbildi uz to, ko viņi Tev pārmet?
- ⁶¹Bet Viņš klusēja un nekā neatbildēja. Atkal augstais priesteris jautāja Viņam, sacīdams: Vai Tu esi Kristus, augsti teicamā Dieva Dēls?
- ⁶²Bet Jēzus sacīja viņam: Es esmu; un jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu sēžam pie Dieva spēka labās rokas un nākam debesu padebešos.
- ⁶³Tad augstais priesteris saplēsa savas drēbes un sacīja: Kam mums vēl vajag liecinieku?
- ⁶⁴Jūs dzirdējāt zaimus! Kā jums šķiet? Un tie visi Viņu notiesāja, ka Viņš esot pelnījis nāvi.
- ⁶⁵Un daži sāka apspļaudīt Viņu un, aizklājuši Viņa vaigu, sita Viņu dūrēm, sacīdami Viņam: Pravieto! Un kalpi sita Viņu sejā.
- ⁶⁶Un Pēterim apakšā pagalmā esot, nāca viena no augstā priestera kalponēm
- ⁶⁷Un, redzēdama Pēteri sildāmiešos, uzlūkoja viņu un sacīja: Arī tu biji ar Jēzu Nācarieti.
- ⁶⁸Bet viņš noliedza, sacīdams: Ne es zinu, ne es saprotu, ko tu runā. Un viņš izgāja ārā, pagalma priekšā; tad gailis dziedāja.
- ⁶⁹Bet kalpone, ieraudzījusi atkal viņu, sāka runāt apkārtstāvošajiem: Šis ir viens no tiem.
- ⁷⁰Un viņš atkal noliedza. Un pēc brītiņa tie, kas bija klāt, atkal sacīja Pēterim: Patiesi tu esi viens no viņiem, jo tu esi galilejietis.

⁷¹Bet viņš sāka lādēties un zvērēt: Es nepazīstu to Cilvēku, par ko jūs runājat.

⁷²Un tūdaļ gailis otrreiz iedziedājās. Un Pēteris atminējās vārdu, ko Jēzus viņam sacīja: Pirms nekā gailis otrreiz dziedās, tu mani trīskārt noliegsi. Un viņš sāka raudāt.

Chapter 15

- ¹Un tūdaļ rīta agrumā augstie priesteri ar vecajiem un rakstu mācītājiem, un visa augstā tiesa apspriedās; un tie, saistījuši Jēzu, aizveda Viņu un nodeva Pilātam.
- ²Un Pilāts Viņam jautāja: Vai Tu esi jūdu ķēniņš? Bet Viņš atbildēja un sacīja tam: Tu to saki!
- ³Un augstie priesteri Viņu apsūdzēja daudzās lietās.
- ⁴Bet Pilāts atkal jautāja Viņam, sacīdams: Vai Tu nekā neatbildi? Lūk, cik smagi viņi Tevi apsūdz!
- ⁵Bet Jēzus neatbildēja vairs nekā, tā ka Pilāts brīnījās.
- ⁶Bet svētkos viņš mēdza tiem atlaist vienu cietumnieku, kuru tie prasīja.
- ⁷Bet bija viens, vārdā Baraba, kas ar dumpiniekiem bija sagūstīts un kas dumpī bija izdarījis slepkavību.
- ⁸Un ļaužu pūlis, sanācis augšā, sāka prasīt, lai viņš tiem dara kā vienmēr.
- ⁹Bet Pilāts atbildēja viņiem un sacīja: Vai jūs vēlaties, lai jums atlaižu jūdu Ķēniņu?
- ¹⁰Jo viņš zināja, ka augstie priesteri aiz skaudības Viņu nodevuši.
- ¹¹Bet augstie priesteri kūdīja pūli, lai labāk tiem atlaiž Barabu.
- ¹²Bet Pilāts atkal uzrunāja viņus un sacīja: Ko tad jūs vēlaties, lai es daru ar jūdu Ķēniņu?
- ¹³Bet tie atkal kļiedza: Sit Viņu krustā!
- ¹⁴Bet Pilāts sacīja viņiem: Ko tad Viņš ļaunu darījis? Bet tie vēl vairāk kļiedza: Sit Viņu krustā!
- ¹⁵Bet Pilāts, vēlēdamies ļaudīm iztapt, atlaida tiem Barabu, bet Jēzu šaustīja un nodeva, lai Viņu sistu krustā.
- ¹⁶Bet kareivji ievēda Viņu tiesas pagalmā un sasauca kopā visu pulku.
- ¹⁷Un tie apģērba Viņu purpura tērpā un, nopinuši ērkšķu kroni, uzlika to Viņam.
- ¹⁸Un tie sāka Viņu sveicināt: Sveiks, jūdu Ķēniņ!
- ¹⁹Un ar niedri sita Viņa galvu, un spļāva Viņam, un, ceļus locīdami, pielūdza Viņu.
- ²⁰Un tie, kad bija Viņu izsmējuši, novilka Viņam purpura drānas un ietērpa to Viņa paša drānās, un veda Viņu, lai Viņu sistu krustā.
- ²¹Un viņi piespieda kādu garāmejošo, Kirēnes Sīmani, kas nāca no laukiem, Aleksandra un Rufa tēvu, lai tas nestu Viņa krustu.
- ²²Un tie Viņu noveda uz Golgotas vietu, kas tulkojumā nozīmē: Pieres vieta.
- ²³Un tie Viņam deva dzert vīnu, sajauktu ar mirrēm, bet Viņš nepieņēma.
- ²⁴Un tie, piesituši Viņu krustā, izdalīja Viņa drānas, mezdami kauliņus, kam ko saņemt.
- ²⁵Bet tā bija trešā stunda, kad Viņu piesita krustā.
- ²⁶Un bija uzrakstīts Viņa vainas apzīmējums: Jūdu Ķēniņš.
- ²⁷Un līdz ar Viņu tie sita krustā divus slepkavas: vienu labajā, otru kreisajā pusē.
- ²⁸Tā izpildījās Raksti, kas saka: Un ļaundariem Viņš tika pieskaitīts. (Is.53,12)

- ²⁹Un garāmgājēji zaimoja Viņu un, kratīdami savas galvas, sacīja: Redzi, Tu, kas noplēs Dieva namu un trijās dienās atkal to uzcel,
- ³⁰Nokāpdams no krusta, glāb pats sevi!
- ³¹Līdzīgi arī augstie priesteri izsmēja Viņu un ar rakstu mācītājiem savā starpā sarunājās: Citus Viņš glāba, bet pats sevi nevar izglābt.
- ³²Lai Kristus, Izraēļa Ķēniņš, tagad nokāpj no krusta, lai mēs, to redzēdami, ticētu! Arī tie, kas līdz ar viņu bija krustā sisti, zaimoja Viņu.
- ³³Un sestajai stundai iestājoties, palika tumšs visā zemē līdz pat devītajai stundai.
- ³⁴Un devītajā stundā Jēzus skaļā balsī sauca, sacīdams: Eloī, Eloī, lema sabahtani! Tulkojumā: Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi atstājis? (Ps.21,2; Mt.27,46)
- ³⁵Un daži no klātesošajiem, to dzirdēdami, sacīja: Redzi, Viņš sauc Eliju. (Ps.21,2; Mt.27,46)
- ³⁶Bet viens aizsteidzās un, piesūcinājies sūkli etiķī un piestiprinājis to niedrei, deva Viņam dzert, sacīdams: Pagaidiet, redzēsim, vai Elijs nāks un noņems Viņu.
- ³⁷Bet Jēzus, stiprā balsī iesaucies, atdeva savu Garu.
- ³⁸Un priekšgars dievnamā pārplīsa divās daļās no augšas līdz apakšai.
- ³⁹Bet simtnieks, kas iepretim stāvēja, redzēdams, ka Viņš, tā saukdams, nomira, sacīja: Patiesi, šis Cilvēks bija Dieva Dēls!
- ⁴⁰Bet bija tur arī sievietes, kas no tālienes skatījās; starp viņām bija Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba Jaunākā un Jāzēpa māte, un Salome.
- ⁴¹Tās, kad Viņš bija Galilejā, sekoja Viņam un kalpoja Viņam, un daudzas citas, kas atnāca Viņam līdz uz Jeruzalemi.
- ⁴²Un kad vakars jau bija iestājies, jo bija sagatavošanas diena, kas ir pirms sabata,
- ⁴³Nāca Jāzeps no Arimatejas, ievērojams padomnieks, kas pats arī gaidīja Dieva valstību, un, iegājis droši pie Pilāta, lūdza Jēzus miesas.
- ⁴⁴Bet Pilāts brīnījās, ka Viņš jau ir nomiris. Un viņš, simtnieku pieaicinājis, jautāja tam: Vai Viņš jau miris.
- ⁴⁵Un dabūjis to no simtnieka zināt, viņš atvēlēja Jāzēpam Jēzus miesas.
- ⁴⁶Bet Jāzeps, nopircis audeklu un noņēmis Viņu, ietina audeklā un ielika Viņu kapā, kas bija izcirsts klintī, un pievēla kapa durvīm akmeni.
- ⁴⁷Bet Marija Magdalēna un Marija, Jāzēpa māte, novēroja, kur Viņu noliek.

Chapter 16

- ¹Un kad sabata diena bija pagājusi, Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba māte, un Salome pirka svaidāmās zāles, lai ietu un svaidītu Jēzu.
- ²Un pirmajā nedēļas dienā, ļoti agri, kad saule jau bija uzlēkusi, viņas gāja uz kapu
- ³Un runāja savā starpā: Kas mums novels akmeni no kapa durvīm?
- ⁴Un ieskatoties viņas redzēja, ka akmens novels; jo tas bija ļoti liels.
- ⁵Un viņas, kapā iegājušas, redzēja baltās drēbēs tērptu jaunekli, sēžot pa labi; un viņas izbijās.
- ⁶Viņš sacīja tām: Nebīstieties! Jūs meklējat Jēzu no Nācāretes, krustā sisto. Viņš ir augšām-cēlies. Viņa šeit nav, redziet vietu, kur tie Viņu bija nolikuši.
- ⁷Bet noejiēt un sakiet Viņa mācekļiem un Pēterim, ka Viņš pirms jums noies Galilējā; tur jūs Viņu redzēsiet, kā Viņš jums sacījis.
- ⁸Un izgājušas viņas bēga no kapa, jo bailes un izmisums viņas pārņēma; un viņas nevienam nekā neteica, jo tās baidījās.
- ⁹Bet pirmajā nedēļas dienā, rīta agrumā augšāmcēlies, Viņš vispirms parādījās Marijai Magdalēnai, no kuras Viņš bija izdzinis septiņus ļaunos garus.
- ¹⁰Viņa nogājusi pasludināja tiem, kas ar Viņu bija, kas bija noskumuši un raudāja.
- ¹¹Un tie, dzirdēdami, ka Viņš dzīvs un ka tā Viņu redzējusi, neticēja.
- ¹²Bet pēc tam Viņš citā izskatā parādījās uz ceļa diviem no viņiem, kas gāja uz laukiem.
- ¹³Un šie nogājuši pasludināja to pārējiem, bet arī šiem viņi neticēja.
- ¹⁴Beigās Viņš parādījās, tiem vienpadsmit pie galda esot, un norāja viņu neticību un ciet-sirdību, ka viņi neticēja tiem, kas bija redzējuši Viņu augšāmcēlušos.
- ¹⁵Un Viņš tiem sacīja: Ejiet pa visu pasauli un sludiniet evaņģēliju visai radībai!
- ¹⁶Kas ticēs un taps kristīts, tas būs pestīts, bet kas neticēs, tas tiks pazudināts.
- ¹⁷Bet tiem, kas ticēs, sekos šis zīmes: manā vārdā viņi izdzīs ļaunos garus, runās jaunās valodās;
- ¹⁸Čūskas cilās; un ja kas dzers ko nāvīgu, tas viņam nekaitēs; slimajiem viņi uzliks rokas, un tie kļūs veseli.
- ¹⁹Un Kungs Jēzus pēc tam, kad ar viņiem bija runājis, tika uzņemts debesis un sēd pie Dieva labās rokas.
- ²⁰Bet viņi gāja un sludināja visur; un Kungs viņiem palīdzēja un mācību apstiprināja ar līdzējošajām zīmēm.

Luke

Chapter 1

- ¹Jau daudzi mēģinājuši uzrakstīt nostāstus par notikumiem, kas risinājušies mūsu vidū.
- ²Kā tos mums notēlojuši tie, kas sākumā paši redzējuši un bijuši vārda kalpi,
- ³Tā iedomājos, visu no sākuma pamatīgi izpētot, tev, viscienīgākais Teofil, pēc kārtas uzrakstīt,
- ⁴Lai tu pārlicinātos tās mācības patiesībā, kurā tu esi mācīts.
- ⁵Jūdejas ķēniņa Heroda laikā dzīvoja kāds Abijas kārtas priesteris, vārdā Zaharijs, un viņa sieva, vārdā Elizabete, no Ārona cilts.
- ⁶Bet abi viņi bija taisnīgi Dieva priekšā un nevainojami pildīja visus Kunga baušļus un noteikumus.
- ⁷Bet viņiem nebija bērnu, jo Elizabete bija neauglīga; un abi bija veci gados.
- ⁸Un notika, ka viņš savureiz pildīja priestera pienākumus Dieva priekšā,
- ⁹Un viņam, pēc priestera paražas lozējot, bija jāiet Kunga svētnīcā kvēpināt;
- ¹⁰Un visi daudzie ļaudis ārā lūdza Dievu kvēpināšanas stundā.
- ¹¹Tad viņam parādījās Kunga eņģelis, stāvot kvēpināšanas altāra labajā pusē.
- ¹²Un Zaharijs, to redzēdams, izbijās, un viņu pārņēma bailes.
- ¹³Bet eņģelis sacīja viņam: Nebīsties, Zaharij, jo tava lūgšana ir uzklausīta: tava sieva Elizabete dzemdēs tev dēlu un tu nosauksi viņu vārdā Jānis.
- ¹⁴Un Tev būs prieks un liksmība, un daudzi priecāsies par viņa piedzimšanu.
- ¹⁵Jo viņš būs liels Kunga priekšā; viņu un reibinošus dzērienus viņš nedzers; un Svētais Gars viņu piepildīs jau mātes miesās.
- ¹⁶Un daudzus Izraēļa bērnus viņš atgriezīs pie Kunga, viņu Dieva.
- ¹⁷Un tas ies viņa priekšā Elija garā un spēkā, pievērsdams tēvu sirdis bērniem un neticīgos taisnīgo gudrībai, lai sagatavotu Kungam paklausīgu tautu.
- ¹⁸Un Zaharijs sacīja eņģelim: Kā lai es to zinu? Jo es esmu vecs, un mana sieva arī gados.
- ¹⁹Un eņģelis viņam atbildēja un sacīja: Es esmu Gabriels, kas stāv Dieva priekšā, un es esmu sūtīts, lai tev to sacītu un tev pasludinātu šo prieka vēsti.
- ²⁰Un, lūk, tu kļūsi mēms un nevarēsi runāt līdz tai dienai, kamēr tas notiks, tāpēc ka tu neticēji mani vārdiem, kas savlaicīgi piepildīsies.
- ²¹Un ļaudis gaidīja Zahariju un brīnījās, kāpēc viņš kavējas svētnīcā.
- ²²Bet viņš iznācis nevarēja tos uzrunāt; un tie noprata, ka viņš dievnamā redzējis parādību.
- Un viņš māja tiem un palika mēms.
- ²³Un notika, ka izbeidzās viņa kalpošanas laiks; un viņš aizgāja savās mājās.
- ²⁴Bet pēc šīm dienām viņa sieva Elizabete kļuva grūta un nerādījās piecus mēnešus, sacīdama:
- ²⁵Tā Kungs mani svētījis; Viņš izraudzījis šīs dienas, lai atņemtu manu negodu ļaužu priekšā.
- ²⁶Bet sestajā mēnesī Dievs sūtīja eņģeli Gabrielu uz Galilejas pilsētu, kas saucās Nācarete.
- ²⁷Pie jaunavas, kas bija saderināta Dāvida cilts vīram, kam vārds bija Jāzeps; un jaunavas vārds bija Marija.

- ²⁸Un eņģelis, ienācis pie viņas, sacīja: Esi sveicināta, žēlastības pilnā! Kungs ir ar tevi; tu esi svētīta starp sievietēm.
- ²⁹To izdzirdusi, tā iztrūkās no viņa valodas un domāja: kas tā par sveicināšanu?
- ³⁰Bet eņģelis viņai sacīja: Nebīsties, Marija, jo tu esi atradusi žēlastību pie Dieva.
- ³¹Lūk, tu kļūsi grūta miesās un dzemdēsi Dēlu, un nosauksi Viņu vārdā Jēzus.
- ³²Un Viņš būs liels un sauksies Visaugstākā Dēls, un Dievs Kungs dos Viņam tēva Dāvida troni, un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi,
- ³³Un Viņa valstībai nebūs gala.
- ³⁴Bet Marija sacīja eņģelim: Kā tas var notikt, jo es vīra nezinu?
- ³⁵Un eņģelis atbildēja un sacīja viņai: Svētais Gars nāks pār tevi, un Visaugstākā spēks tevi apēnos. Tāpēc arī Svētais, kas no tevis dzims, sauksies Dieva Dēls.
- ³⁶Un, lūk, tava radniece Elizabete, kuru sauc par neauglīgo, savā vecumā ieņēma dēlu un staigā sestajā mēnesī.
- ³⁷Jo Dievam neviena lieta nav neiespējama.
- ³⁸Bet Marija sacīja: Lūk, es esmu Kunga kalpone, lai man notiek pēc tava vārda! Un eņģelis no viņas aizgāja.
- ³⁹Bet Marija, tanīs dienās cēlusies, steigšus aizgāja kalnos, jūdu pilsētā.
- ⁴⁰Un viņa, iegājusi Zaharija namā, sveicināja Elizabeti.
- ⁴¹Un notika, ka Elizabetei, Marijas sveicināšanu dzirdot, bērniņš priecīgi sakustējās viņas miesās; un Elizabete piepildījās Svētā Gara;
- ⁴²Un viņa skaļā balsī sauca un sacīja: Tu esi svētīta starp sievietēm, un svēts ir tavas miesas auglis!
- ⁴³Un no kurienes man tas, ka mana Kunga māte nāk pie manis?
- ⁴⁴Jo, lūk, tiklīdz tava sveicināšanas balss atskanēja manās ausīs, bērniņš liksmībā sakustējās manās miesās.
- ⁴⁵Un svētīga tu esi ticēdama, ka tas izpildīsies, ko Kungs tev sacījis.
- ⁴⁶Un Marija sacīja: Augsti slavē Kungu mana dvēsele.
- ⁴⁷Un mans gars gaviļē Dievā, manā Pestītājā,
- ⁴⁸Jo viņš ir uzlūkojis savas kalpones pazemību; lūk, no šī brīža mani svētīgu teiks visas paaudzes,
- ⁴⁹Jo Varenais lielas lietas manī darījis; un svēts ir Viņa vārds.
- ⁵⁰Un viņa žēlsirdība paliek paaudžu paaudzēs tiem, kas Viņa bīstas.
- ⁵¹Viņš parādīja varu ar savu elkoni, izklīdinādams lepnos savā sirdsprātā.
- ⁵²Viņš varenos gāza no troņiem un paaugstināja pazemīgos.
- ⁵³Izsalkušos viņš pildīja labumiem un bagātos atstāja tukšā.
- ⁵⁴Viņš uzņēma savu kalpu Izraēli, atminējies savu žēlsirdību,
- ⁵⁵Kā Viņš runājis mūsu tēviem, Ābrahamam un viņa pēctečiem mūžīgi.

- ⁵⁶Bet Marija palika pie viņas kādus trīs mēnešus un tad atgriezās savās mājās.
- ⁵⁷Bet Elizabetei pienāca laiks dzemdēt; un viņa dzemdēja dēlu,
- ⁵⁸Un viņas kaimiņi un radi, izdzirduši, ka Kungs viņai parādījis savu žēlastību, priedējās līdz ar viņu.
- ⁵⁹Un notika, ka astotajā dienā tie sanāca bērniņu apgraizīt un sauca to viņa tēva vārdā: Zaharijs.
- ⁶⁰Un viņa māte atbildēja un sacīja: Nekādā ziņā, bet viņš sauksies Jānis.
- ⁶¹Un tie sacīja viņai: Taču nav neviena tavos rados, kas sauktos šini vārdā.
- ⁶²Bet tie māja viņa tēvam, kā tas vēlētos viņu saukt.
- ⁶³Un viņš pieprasīja galdiņu un rakstīja: Viņa vārds ir Jānis. Un visi brīnījās.
- ⁶⁴Un te atdarījās viņa mute un mēle; un viņš runāja, godinādams Dievu.
- ⁶⁵Un bailes pārņēma visus viņu kaimiņus; un visas šīs ziņas izpaudās visā Jūdejas kalnājā.
- ⁶⁶Un visi, kas to dzirdēja, paturēja to savā sirdī, sacīdami: Kā jums šķiet, kas būs šis bērns, jo Dieva roka ir ar viņu?
- ⁶⁷Un Zaharijs, viņa tēvs, Svētā Gara piepildīts, pravietoja, sacīdams:
- ⁶⁸Godināts lai ir Kungs, Izraēļa Dievs, jo Viņš ir apmeklējis savu tautu un devis tai pestīšanu;
- ⁶⁹Un Viņš mums pacēla pestīšanas ragu pār sava kalpa Dāvida namu;
- ⁷⁰Kā Viņš runājis ar savu svēto praviešu muti, kas no mūžības;
- ⁷¹Ka Viņš mūs atpestīs no mūsu ienaidniekiem un visu to rokām, kas mūs ienīst;
- ⁷²Lai pierādītu žēlsirdību mūsu tēviem un atcerētos savu svēto derību.
- ⁷³Zvērestu, ko Viņš zvērējis mūsu tēvam Ābrahamam un dod mums,
- ⁷⁴Lai mēs, izglābti no savu ienaidnieku rokām, bezbailīgi Viņam kalpotu
- ⁷⁵Svētumā un taisnībā Viņa priekšā visās mūsu mūža dienās.
- ⁷⁶Un tevi, bērniņ, sauks par Visaugstākā pravieti, jo tu iesi Kunga vaiga priekšā sagatavot Viņam ceļu,
- ⁷⁷Lai dotu pestīšanas atziņu Viņa ļaudīm to grēku piedošanai
- ⁷⁸Mūsu Dieva sirsnīgās žēlsirdības dēļ, ar kuru Auseklis no augšienes mūs uzlūkojis,
- ⁷⁹Lai apgaismotu tos, kas tumsībā un nāves ēnā sēd, un virzītu mūsu kājas uz miera ceļu.
- ⁸⁰Un bērns augs, un stiprinājās garā, un palika tuksnesī līdz tai dienai, kad viņam bija jāstājās Izraēļa priekšā.

Chapter 2

- ¹Bet notika, ka tanī laikā ķeizars Augusts izdeva pavēli, lai tiktu sarakstīta visa valsts.
- ²Šī pirmā sarakstīšana notika Kvirīnija, Sīrijas pārvaldnieka, laikā.
- ³Un visi gāja pierakstīties, katrs savā pilsētā.
- ⁴Un arī Jāzeps no Nācaretes pilsētas Galilejā nogāja Jūdejā, Dāvida pilsētā, kas saucās Betlēme, tāpēc ka viņš bija no Dāvida nama un cilts.
- ⁵Lai pierakstītos ar Mariju, savu saderināto sievu, kas bija grūta.
- ⁶Un notika, ka, viņiem tur esot, pienāca laiks, lai viņa dzemdētu.
- ⁷Un viņa dzemdēja savu pirmdzimto Dēlu, un ietina Viņu autiņos, un ielika Viņu silē, jo tiem nebija vietas mājvietā.
- ⁸Un bija gani tanī apvidū, kas, būdami nomodā, sargāja nakts stundās savu ganāmpulku.
- ⁹Un, lūk, Kunga eņģelis piestājās viņiem, un Dieva spožums apspīdēja tos, un viņi ļoti izbijās.
- ¹⁰Un eņģelis viņiem sacīja: Nebīstieties, jo, lūk, es jums pasludinu lielu prieku, kas notiks visiem ļaudīm:
- ¹¹Jo jums šodien Dāvida pilsētā piedzimis Pestītājs, kas ir Kristus Kungs.
- ¹²Un tāda jums būs zīme: jūs atradīsiet Bērnu, autiņos ietītu un silē ieliktu.
- ¹³Un piepeši eņģelim pievienojās daudz debess karapulku, kas godināja Dievu, sacīdami:
- ¹⁴Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes laba prāta cilvēkiem.
- ¹⁵Un notika, kad eņģeļi bija no tiem aizgājuši debesīs, ka gani runāja savā starpā: Aiziesim uz Bētlemi paskatīties to vārdu, kas noticis, ko Kungs mums pasludinājis!
- ¹⁶Un viņi steigā atnāca un atrada Mariju un Jāzepu, un Bērniņu, kas gulēja silē.
- ¹⁷Bet kad viņi to redzēja, tie pazina to vārdu, kas viņiem bija sacīts par šo Bērniņu.
- ¹⁸Un visi, kas to dzirdēja, brīnījās par to, ko gani tiem sacīja.
- ¹⁹Bet Marija glabāja visus šos vārdus, pārdomādama savā sirdī.
- ²⁰Un gani atgriezās atpakaļ, godinādami un teikdami Dievu par visu, ko tie bija dzirdējuši un redzējuši, kā tas viņiem bija sacīts.
- ²¹Un Bērns, kad astoņas dienas bija pagājušas, bija jāapgraiza, nosaucot Viņu vārdā Jēzus, kā to eņģelis bija teicis, pirms Viņš bija ieņemts mātes miesās.
- ²²Un tie, kad saskaņā ar Mozus likumu viņas šķīstīšanas dienas bija pagājušas, nesa Viņu uz Jeruzalemi, lai Viņu upurētu Kungam,
- ²³Kā Kunga bauslībā rakstīts, lai ikviens vīriešu kārtas pirmdzimtais tiktu Kungam svētīts; (2.Moz.13,2)
- ²⁴Un lai upurētu vienu pāri ūbeļu vai divus jaunus baložus, kā tas sacīts Kunga bauslībā.
- ²⁵Un, lūk, Jeruzalemē bija cilvēks, vārdā Simeons; šis cilvēks bija taisnīgs un dievbijīgs, un viņš gaidīja Izraēļa iepriecināšanu; un Svētais Gars bija viņā.
- ²⁶Un no Svētā Gara viņš bija saņēmis norādījumu, ka viņš nāves neredzēs, iekams nebūs skatījis Kunga Svaidīto.

- ²⁷Viņš, garā pamudināts, iegāja svētnīcā; un, kad vecāki ienesa Jēzus Bērniņu, lai pie Viņa izpildītu bauslības paražas,
- ²⁸Tas ņēma Viņu savās rokās un, Dievu teikdams, sacīja:
- ²⁹Tagad, Kungs, saskaņā ar Taviem vārdiem atlaid savu kalpu mierā.
- ³⁰Jo manas acis redzējušas Tavu pestīšanu,
- ³¹Ko Tu esi sataisījis visu ļaužu vaiga priekšā:
- ³²Gaismu pagānu apgaismošanai un Tavas Izraēļa tautas godu.
- ³³Un Viņa tēvs un māte brīnījās par to, kas par Viņu tika runāts.
- ³⁴Un Simeons svētīja viņus un sacīja Marijai, Viņa mātei: Lūk, Viņš ir likts par krišanu un augšāmcelšanos daudziem Izraēli un par zīmi, kam pretī runās (Is.8,14; Rom.9,38; 1.Pēt.2,7)
- ³⁵Un tavas pašas dvēseli pārdurs zobens, lai atklātos daudzu siržu domas.
- ³⁶Un tur bija praviete Anna, Fanuēļa meita, no Asera cilts, kas sasniegusi lielu vecumu, nodzīvojot pēc savas jaunavības ar savu vīru septiņus gadus.
- ³⁷Un viņa bija atraitne ap astoņdesmit četriem gadiem, kas neatkāpās no svētnīcas, bet gavēdama un lūgdama naktīm un dienām, kalpoja Dievam.
- ³⁸Un viņa, ienākusi tanī pat stundā, teica Kungu un runāja par Viņu visiem, kas gaidīja Izraēļa atpestīšanu.
- ³⁹Un viņi, visu pēc Kunga bauslības izpildījuši, atgriezās atpakaļ Galilejā, savā Nācāretes pilsētā.
- ⁴⁰Bet Bērniņš auga un stiprinājās, pilns gudrības; un Dieva žēlastība bija ar Viņu.
- ⁴¹Un Viņa vecāki Lieldienu svētkos ik gadus gāja uz Jeruzalemi.
- ⁴²Un tie, kad Viņš bija divpadsmit gadus vecs, pēc svētku ieraduma gāja uz Jeruzalemi.
- ⁴³Un kad viņi, izbeidzoties svētku dienām, atgriezās atpakaļ, bērns Jēzus palika Jeruzalemē, bet Viņa vecāki to nezināja.
- ⁴⁴Bet tie domāja, ka Viņš ir pie ceļa biedriem; un tie, dienas ceļu nostaiģājuši, meklēja Viņu starp radiem un pazīstamajiem;
- ⁴⁵Un tie, neatraduši Viņu, atgriezās Jeruzalemē, To meklēdami.
- ⁴⁶Un notika, ka pēc trim dienām tie Viņu atrada sēžam dievnamā starp rakstu mācītājiem, tos uzklausot un tiem jautājot.
- ⁴⁷Un visi, kas Viņu dzirdēja, bija pārsteigti par Viņa gudrību un atbildēm.
- ⁴⁸Un tie, Viņu ieraudzījuši, brīnījās. Un Viņa māte sacīja Viņam: Dēls, kāpēc Tu mums tā darīji? Lūk, Tavš tēvs un es ar sāpēm Tevi meklējām.
- ⁴⁹Un Viņš tiem sacīja: Kāpēc jūs mani meklējāt? Vai jūs nezinājāt, ka man jādarbojas tanīs lietās, kas ir mana Tēva?
- ⁵⁰Un tie neizprata tos vārdus, kurus Viņš tiem runāja.
- ⁵¹Un Viņš gāja tiem līdz. Un viņi nonāca Nācāretē; un Viņš bija tiem paklausīgs. Un Viņa māte glabāja visus šos vārdus savā sirdī.
- ⁵²Un Jēzus pieņēma gudrībā un gados, un žēlastībā pie Dieva un cilvēkiem.

Chapter 3

¹Bet ķeizara Tibērija valdīšanas piecpadsmītajā gadā, kad Poncijs Pilāts bija pārvaldnieks Galīlejā, bet viņa brālis Filips pārvaldnieks Iturejā un Trahonitīdas daļā un Lizanijs pārvaldnieks Abilinē,

²Augsto priesteru Annas un Kaifās laikā Kunga vārds nāca uz Jāni, Zaharija dēlu, tuksnesī.

³Un viņš staigāja visā Jordānas apkārtnē, sludinādams grēku nožēlošanas kristību grēku piedošanai,

⁴Kā rakstīts pravieša Isaja sludinājumu grāmatā: Saucēja balss tuksnesī: sataisiet Kunga ceļu, taisnas dariet Viņa takas!

⁵Katra ieleja lai piepildās, un katrs kalns un pakalns lai nolīdzinās, kas liks, tam jātop taisnam, un kas nelīdzens, tam jātop līdzenam ceļam;

⁶Un ikviena miesa redzēs Dieva pestīšanu. (Is 40,3-5)

⁷Viņš runāja ļaudīm, kas nāca pie viņa kristīties: Jūs, odžu dzimums! Kas jūs mācīja bēgt no nākamajām dusmām?

⁸Tāpēc nesiet grēku nožēlošanas cienīgus augļus un nesāciet sacīt: Mums Ābrahams ir tēvs. Jo es jums saku, ka Dievs spējīgs no šiem akmeņiem radīt Ābrahamam bērnus.

⁹Jau cirvis pielikts pie koku saknēm. Katrs koks, kas nenes labus augļus, tiks nocirsts un ugunī iemests.

¹⁰Un ļaudis jautāja viņam, sacīdami: Ko tad jums darīt?

¹¹Bet viņš tiem atbildēja un sacīja: Kam divi svārkī, lai dod tam, kam nav; un kam pārtika, lai dara tāpat.

¹²Bet nāca arī muitnieki kristīties; un tie sacīja viņam: Mācītāj, ko lai mēs darām?

¹³Un viņš tiem sacīja: Neņemiet vairāk, nekā jums noteikts.

¹⁴Bet jautāja viņam arī kareivji, sacīdami: Ko jums būs darīt? Un viņš tiem sacīja: Nedariet nevienam pārestību un netaisnību un esiet mierā ar savu algu!

¹⁵Bet kad ļaudīm likās un viņi savās sirdīs domāja par Jāni, vai viņš nav Kristus,

¹⁶Jānis atbildēja un sacīja visiem: Es jūs kristīju ar ūdeni, bet nāks varenāks par mani, kam es neesmu cienīgs Viņa kurpju siksnas atraisīt; Viņš jūs kristīs Svētajā Garā un ugunī.

¹⁷Tā vēteklis ir Viņa rokā; un Viņš iztīrīs savu klonu, un kviešus Viņš sakrās savā klētī, bet pelavas sadedzinās neizdzēšamā ugunī.

¹⁸Vēl daudz citu ko viņš sludināja, mācīdams ļaudis.

¹⁹Bet zemes pārvaldnieks Herods, ko viņš nopēla par Herodiju, tā brāļa sievu, un par visiem ļaunumiem, ko Herods darīja,

²⁰Visam tam pievienoja vēl to, ka ieslodzīja Jāni cietumā.

²¹Bet notika, ka visi ļaudis kristījās, un arī Jēzus bija kristīts, tad Viņam, Dievu lūdzot, debesis atvērās,

²²Un Svētais Gars miesīgā veidā kā balodis nolaidās uz Viņu; un balss atskanēja no debesīm: Tu esi mans mīlais Dēls, pie Tevis man labpatikšana!

- ²³Un Jēzus pats, kad Viņš iesāka, bija apmēram 30 gadus vecs, kā mēdza domāt, Jāzēpa dēls; Jāzēps bija Heli, bet tas Matata dēls,
- ²⁴Tas bija Levi, tas Melhi, tas Jannes, tas Jāzēpa dēls.
- ²⁵Tas bija Matatija, tas Amosa, tas Nauma, tas Hesli, tas Nages dēls,
- ²⁶Tas bija Maata, tas Matatija, tas Semeja, tas Jāzēpa, tas Jūdas dēls,
- ²⁷Tas bija Joanna, tas Rēzas, tas Zorobabela, tas Salatiēla, tas Neri dēls,
- ²⁸Tas bija Melhi, tas Adi, tas Kozama, tas Elmadama, tas Hēra dēls,
- ²⁹Tas bija Jēzus, tas Eliezera, tas Jorima, tas Matata, tas Levi dēls,
- ³⁰Tas bija Simeona, tas Jūdas, tas Jāzēpa, tas Jona, tas Eliakīma dēls,
- ³¹Tas bija Melejas, tas Mennas, tas Matata, tas Natana, tas Dāvida dēls,
- ³²Tas bija Jeses, tas Obeda, tas Booza, tas Salomona, tas Naasona dēls,
- ³³Tas bija Aminadaba, tas Admina, tas Arni, tas Esrona, tas Faresa, tas Jūdas dēls,
- ³⁴Tas bija Jēkaba, tas Īzāka, tas Ābrahama, tas Taras, tas Nahora dēls.
- ³⁵Tas bija Seruha, tas Ragaua, tas Falega, tas Hebera, tas Salas dēls,
- ³⁶Tas bija Kainana, tas Arfaksāda, tas Sēma, tas Noasa, tas Lameha dēls,
- ³⁷Tas bija Matuzala, tas Henoha, tas Jareda, tas Malaleēla, tas Kainana dēls,
- ³⁸Tas bija Enosa, tas Seta, tas Ādama dēls, tas Dieva.

Chapter 4

- ¹Bet Jēzus, Svētā Gara pilns, atgriezās no Jordānas, un Gars Viņu aizveda tuksnesī.
- ²Tur Viņš bija četrdesmit dienas un tika velna kārdināts. Un Viņš tanīs dienās nekā neēda; un kad tās bija pagājušas, Viņš izsalka.
- ³Bet velns sacīja Viņam: Ja Tu esi Dieva Dēls, saki šim akmenim, lai tas kļūst maize!
- ⁴Un Jēzus atbildēja viņam: Ir rakstīts: ne no maizes vien cilvēks dzīvo, bet no ikviena Dieva vārda.
- ⁵Tad velns uzveda Viņu augstā kalnā un vienā acumirkli rādīja Viņam visas pasaules valstis,
- ⁶Un sacīja Viņam: Es Tev došu visu šo varu un šo godību, jo tās man nodotas, un kam es gribu, tam es tās dodu.
- ⁷Tāpēc, ja Tu mani pielūgsi, tas viss būs Tavš.
- ⁸Bet Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Ir rakstīts: Dievu, savu Kungu tev būs pielūgt un Viņam vienam kalpot!
- ⁹Tad tas aizveda Viņu uz Jeruzalemi un novietoja Viņu uz svētnīcas jumta virsotnes, un sacīja Viņam: Ja Tu esi Dieva Dēls, meties no šejienes zemē.
- ¹⁰Jo ir rakstīts: Viņš saviem eņģeļiem pavēlēs par Tevi, lai tie Tevi sargātu;
- ¹¹Un viņi nesīs Tevi rokās, lai Tu savu kāju neapdauzītu pie akmens. (Ps.91,11)
- ¹²Bet Jēzus atbildēja viņam un sacīja: Ir teikts: tev nebūs kārdināt Dievu, savu Kungu!
- ¹³Un kad velns visas savas kārdināšanas bija pabeidzis, tas līdz turpmākajam laikam atstāja Viņu.
- ¹⁴Bet Jēzus gara spēkā atgriezās Galilejā, un vēsts par Viņu izpaudās visā apgabalā.
- ¹⁵Un Viņš tos mācīja sinagogās, un visi viņu godināja.
- ¹⁶Un Viņš nonāca Nācaretē, kur bija uzaudzis, un pēc sava paraduma sabata dienā iegāja sinagogā; un viņš piecēlās lai lasītu.
- ¹⁷Un Viņam pasniedza pravieša Isaja grāmatu. Un Viņš, grāmatu atverot, atrada vietu, kur bija rakstīts:
- ¹⁸Kunga gars ir pār mani; tāpēc Viņš mani svaidīja un sūtīja mani sludināt evaņģēliju nabagiem un dziedināt tos, kam satriekta sirds.
- ¹⁹Cietumniekiem pasludināt atbrīvošanu un akliem redzi, nomāktos palaist brīvībā, pasludināt Kunga žēlastības gadu un atmaksas dienu. (Is.61,1-2)
- ²⁰Un Viņš aizvēra grāmatu, atdeva to apkalpotājam un apsēdās. Un visu acis sinagogā bija vērstas uz Viņu.
- ²¹Un Viņš sāka runāt tiem: šodien šie Raksti izpildījušies jūsu ausīs.
- ²²Un visi Viņam piekrita un brīnījās par Viņa žēlastības vārdiem, kas nāca no Viņa mutes, un sacīja: Vai šis nav Jāzeps dēls?
- ²³Un Viņš tiem sacīja: Jūs katrā ziņā man sacīsiet sakāmvārdu: ārst, izdziedini pats sevi! Mēs dzirdējām lielas lietas notiekam Kafarnaumā; dari to arī šeit, savā tēvijā!
- ²⁴Bet Viņš teica: Patiesi es jums saku: neviens pravietis netiek atzīts savā tēvijā.

- ²⁵Es jums saku patiesību: daudz atraitņu bija Izraēli Elija laikā, kad debesis bija slēgtas trīs gadus un sešus mēnešus, tā ka visā zemē valdīja liels bads,
- ²⁶Bet ne pie vienas no tām netika sūtīts Elijs, kā vien pie sievietes atraitnes Sidonas Sareptā.
- ²⁷Un daudz spītālīgo bija pravieša Eliseja laikā, bet neviens no viņiem netika šķīstīts kā vien sīrietis Naamans.
- ²⁸Un visi, to dzirdēdami, kļuva pilni dusmu.
- ²⁹Un tie cēlās un izmeta Viņu no pilsētas ārā, un noveda Viņu līdz kalna virsotnei, uz kura to pilsēta bija celta, lai Viņu nogrūstu zemē.
- ³⁰Bet Viņš, iedams starp tiem, aizgāja.
- ³¹Un Viņš aizgāja uz Galilejas pilsētu Kafarnaumu, un tur Viņš sabbatos tos mācīja.
- ³²Un visi bija pārsteigti par Viņa mācību, jo Viņa vārdi bija vareni.
- ³³Un sinagogā atradās cilvēks, kas bija nešķīstā gara apsēsts, un viņš kļiedza stiprā balsī,
- ³⁴Sacīdams: Dod mieru! Kas mums ar Tevi, Jēzu no Nācetes? Vai Tu esi nācis mūs nomaitāt? Es zinu, Tu esi Dieva Svētais.
- ³⁵Un Jēzus norāja to, sacīdams: Paliec klusu un izej no viņa! Un ļaunais gars nogāza to zemē viņu vidū un izgāja no tā, nekā ļauna viņam nenodarījis.
- ³⁶Un visus pārņēma bailes; un viņi runāja savā starpā, sacīdami: Kas tas par vārdu, jo Viņš ar varu un spēku pavēl nešķīstajiem gariem, un tie iziet?
- ³⁷Un vēsts par Viņu izpaudās visās šī apgabala vietās.
- ³⁸Bet Jēzus atstāja sinagogu un aizgāja uz Sīmaņa namu. Bet Sīmaņa sievasmāte slimoja lielā drudzī, un tās dēļ tie Viņu lūdza.
- ³⁹Un Viņš, pie tās stāvēdams, pavēlēja drudzim, un tas to atstāja. Un tā, tūdaļ uzcēlusies, kalpoja viņiem.
- ⁴⁰Bet visi, kam bija slimnieki dažādām kaitēm, saulei norietot, veda tos pie Viņa. Bet Viņš, katram rokas uzliekot, izdziedināja tos.
- ⁴¹Arī ļaunie gari no daudziem izgāja, kliegdami un sacīdami: Tu esi Dieva Dēls! Bet Viņš norāja tos un neļāva tiem runāt, jo tie zināja, ka Viņš ir Kristus.
- ⁴²Bet Viņš, dienai austot, aizgāja un staigāja tuksnešainā vietā, bet ļaudis meklēja Viņu; un tie, nonākuši pie Viņa, pūlējās Viņu aizturēt, lai Viņš no tiem neaizietu.
- ⁴³Viņš tiem sacīja: Arī citām pilsētām man jāsludina Dieva valstība, jo tāpēc es esmu sūtīts.
- ⁴⁴Un Viņš sludināja Galilejas sinagogās.

Chapter 5

- ¹Bet notika, kad Viņš stāvēja pie Ģenezaretas ezera, ka ļaudis spiedās pie Viņa, lai klausītos Dieva vārdu.
- ²Un Viņš redzēja divas laivas atrodamies pie ezera; bet zvejnieki bija izkāpuši un skaloja tīklus.
- ³Bet Viņš, iekāpis vienā laivā, kas piederēja Sīmanim, lūdza to atbīdīt nedaudz no malas; un Viņš, sēžot laivā, mācīja ļaudis.
- ⁴Un Viņš, pabeidzis runāt, sacīja Sīmanim: Dodies dziļāk un izmet savus tīklus zvejai!
- ⁵Bet Sīmanis atbildēja un sacīja Viņam: Mācītāj, visu nakti mēs strādājām, bet nekā nesazvejojām; tomēr Tavā vārdā es izmetīšu tīklu.
- ⁶Un viņi, to izdarijuši, noķēra lielu daudzumu zivju, tā ka viņu tīkls plīsa.
- ⁷Un viņi māja biedriem, kas bija otrā laivā, lai tie nāk un palīdz viņiem. Un tie piebrauca; un viņi piepildīja abas laivas, tā ka tās gandrīz grima.
- ⁸Kad Sīmanis Pēteris to redzēja, viņš krita pie Jēzus kājām, sacīdams: Aizej no manis, Kungs, jo es esmu grēcīgs cilvēks!
- ⁹Jo izbrīna pārņēma viņus un visus, kas ar tiem bija, par zivju lomu, ko viņi bija vilkuši;
- ¹⁰Tāpat arī Jēkabu un Jāni, Zebedeja dēlus, kas bija Sīmaņa biedri. Un Jēzus sacīja Sīmanim: Nebīsties, no šī laika tu zvejosi cilvēkus.
- ¹¹Un viņi, laivas krastā izvilkuši, atstāja visu un sekoja Viņam.
- ¹²Un notika, kad Viņš bija vienā pilsētā, lūk, kāds cilvēks, kas bija spītālības pilns, ieraudzīja Jēzu, krita uz sava vaiga un lūdza Viņu sacīdams: Kungs, ja Tu vēlies, Tu vari mani šķīstīt.
- ¹³Un Viņš, roku izstiepis, pieskārās tam, sacīdams: Es gribu, topi šķīstīts! Un tūdaļ spītālība atstāja viņu.
- ¹⁴Un Viņš tam pavēlēja to nevienam nesacīt, bet noiet, parādīties priesterim un upurēt par savu šķīstīšanu, kā to Mozus pavēlējis, tiem par liecību.
- ¹⁵Bet vēsts izplatījās par Viņu vēl vairāk; un daudz ļaužu sapulcējās Viņu klausīties un dziedināties no savām slimībām.
- ¹⁶Bet Viņš aizgāja tuksnesī un pielūdza Dievu.
- ¹⁷Un notika, ka kādā dienā Viņš sēdēja mācīdams. Un tur sēdēja arī farizeji un rakstu mācītāji, kas bija sanākuši no visiem Galilejas un Jūdejas miestiem un no Jeruzalemes; un Kunga spēks bija viņus dziedināt.
- ¹⁸Un, lūk, vīri nesa gultā cilvēku, kas bija triekas skarts; un tie lūkoja to ienest un nolikt Viņa priekšā.
- ¹⁹Un ļaužu daudzuma dēļ neatrazdami, no kuras puses to ienest, viņi uzkāpa uz jumta un caur segumu nolaida to gultā viņu vidū, Jēzum priekšā.
- ²⁰Un Viņš, redzēdams viņu ticību, sacīja: Cilvēk, tavi grēki tev tiek piedoti!
- ²¹Un rakstu mācītāji un farizeji sāka domāt, sacīdami: Kas Viņš ir, kas runā zaimus? Kas var grēkus piedot, ja ne Dievs?

- ²²Bet Jēzus, izpratis viņu domas, atbildēja tiem un sacīja: Ko jūs domājat savās sirdīs?
- ²³Ko vieglāk teikt: tavi grēki tev piedoti, vai teikt: celies un staigā?
- ²⁴Bet lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot, – Viņš sacīja triekas skartajam: Es tev saku: celies, ņem savu gultu un ej savās mājās!
- ²⁵Un tūliņ tas viņu klātbūtnē piecēlās, paņēma gultu, kurā viņš gulēja, un, Dievu godinādams, aizgāja savās mājās.
- ²⁶Un izbrīns pārņēma visus, un viņi godināja Dievu. Un viņi, baiļu pārņemti, sacīja: Mēs šodien redzējām brīnumdarbus.
- ²⁷Pēc tam Viņš izgāja un ieraudzīja muitnieku, vārdā Levi, sēžot muitnīcā, un sacīja: Seko man!
- ²⁸Un tas, atstājis visu, cēlās un sekoja Viņam.
- ²⁹Un Levi sarīkoja Viņam lielu mielastu savā mājā; un tur bija daudz muitnieku un citu, kas līdz ar viņiem atradās pie galda.
- ³⁰Un farizeji un to rakstu mācītāji kurnēja, runādami Viņa mācekļiem: Kāpēc jūs ēdat un dzerat kopā ar muitniekiem un grēciniekiem?
- ³¹Un Jēzus atbildēdams sacīja viņiem: Veseliem ārsts nav vajadzīgs, bet tiem, kas slimi.
- ³²Es esmu nācis ne taisnīgos saukt atgriezties no grēkiem, bet grēciniekus.
- ³³Un tie Viņam sacīja: Kāpēc Jāņa un tāpat farizeju mācekļi bieži gavē un skaita lūgšanas, bet Tavējie ēd un dzer?
- ³⁴Viņš tiem atbildēja: Vai tad varat likt kāzu viesiem gavēt, kamēr līgavainis ar tiem?
- ³⁵Bet nāks laiks, kad līgavainis būs no viņiem atņemts, tad tanīs dienās tie gavēs.
- ³⁶Bet Viņš tiem sacīja līdzībā: Neviens neliek ielāpu no jaunām drēbēm uz vecām drēbēm, citādi tas sabojās jaunās, un jaunais ielāps nepiestāvēs vecajām.
- ³⁷Un neviens nepilda jaunu vīnu vecos maisos, citādi jaunais vīns saplēsīs maisus, un tas pats izlīs, un maisi ies bojā.
- ³⁸Bet jaunais vīns jāpilda jaunajos maisos, tad abi uzglabāsies.
- ³⁹Un neviens, kas dzēris veco, negribēs jauno, jo viņš sacīs: vecais ir labāks.

Chapter 6

- ¹Bet notika otrā sabbatā, pirmajā, viņam caur druvu ejot, ka Viņa mācekļi plūca vārpas un tās, rokām izberzēdami, ēda.
- ²Bet kādi no farizejiem sacīja viņiem: Kāpēc jūs darāt to, kas sabbatā aizliegts?
- ³Un Jēzus atbildēja viņiem, sacīdams: Arī to jūs neesat lasījuši, ko Dāvids un tie, kas ar viņu bija, darīja, kad bija izsalcis?
- ⁴Kā viņš iegāja dievnamā, un, paņēmis upura maizes, kuras nevienam nav brīv ēst, kā tikai priesteriem, ēda un deva tiem, kas ar viņu bija.
- ⁵Un Viņš tiem sacīja: Cilvēka Dēls ir Kungs arī pār sabbatu.
- ⁶Bet atkal citā sabbatā notika, ka Viņš iegāja sinagogā un mācīja. Un tur bija cilvēks, kam labā roka bija sausa.
- ⁷Bet rakstu mācītāji un farizeji novēroja, vai Viņš sabbatā nedziedinās, lai rastu apsūdzību pret Viņu.
- ⁸Bet Viņš, zinādams to domas, sacīja cilvēkam, kam roka bija sausa: Celies un stājies šeit vidū! Un viņš piecēlās un nostājās,
- ⁹Bet Jēzus sacīja tiem: Es jums jautāju: vai sabbatā nākas labu vai ļaunu darīt, dvēseli glābt vai pazudināt?
- ¹⁰Un Viņš, visapkārt visus uzlūkojis, sacīja cilvēkam: Izstiep savu roku! Un tas izstiepa, un viņa roka kļuva vesela.
- ¹¹Bet tie, neprāta pārņemti, sarunājās savā starpā, ko darīt Jēzum.
- ¹²Bet tanīs dienās notika, ka Viņš uzgāja kalnā Dievu pielūgt; un Viņš visu nakti pavadīja, lūdzot Dievu.
- ¹³Un Viņš, dienai austot, sasauca savus mācekļus un izvēlējās no viņiem divpadsmit, kurus nosauca par apustuļiem:
- ¹⁴Simani, kuru Viņš nosauca par Pēteri, un Andreju, viņa brāli, Jēkabu un Jāni, Filipu un Bērtuli,
- ¹⁵Mateju un Tomu, Jēkabu, Alfeja dēlu, un Simani, kas saukts Centīgais,
- ¹⁶Un Jūdu, Jēkaba dēlu, un Jūdasu Iskariotu, kas kļuva nodevējs.
- ¹⁷Un viņš, nokāpis līdz ar tiem, apstājās līdzenā vietā, kur bija daudz viņa mācekļu un liels daudzums ļaužu no visas Jūdejas un Jeruzalemes, un jūrmalas, un Tiras, un Sidonas,
- ¹⁸Kas bija nākuši, lai Viņu klausītos un lai tiktu izdziedināti no savām kaitēm. Arī tie, kurus mocīja nešķīstie gari, tika izdziedināti,
- ¹⁹Un visi ļaudis tiecās Viņam pieskarties, jo spēks izgāja no Viņa; un Viņš visus izdziedināja.
- ²⁰Un Viņš, pacēlis acis uz saviem mācekļiem, sacīja: Svētīgi nabadzīgie, jo Dieva valstība ir jūsu.
- ²¹Svētīgi, kas tagad ciešat izsalkumu, jo jūs tiksiet paēdināti. Svētīgi, kas tagad raudat, jo jūs smiesieties.

- ²²Svētīgi jūs būsiet, ja cilvēki jūs ienīdīs un jūs izslēgs no sava vidus, jūs lamās un jūsu vārdu izmetīs it kā kādu ļaunumu Cilvēka Dēla dēļ.
- ²³Priecājieties tanī dienā un liksmojiet, jo jūsu alga ir liela debesīs: to pašu viņu tēvi darijuši praviešiem.
- ²⁴Turpretim bēdas jums, bagātajiem, jo jūs savu iepriecinājumu jau saņemat!
- ²⁵Bēdas jums, kas esat paēduši, jo jūs cietīsiet izsalkumu! Bēdas jums, kas tagad smejaties, jo jūs skumsiet un raudāsiet!
- ²⁶Bēdas jums, ja jūs ļaudis lielīs, jo to pašu viņu tēvi darīja viltus praviešiem!
- ²⁷Bet es jums, kas mani klausaties, saku: mīliet savus ienaidniekus, labu dariet tiem, kas jūs ienīst!
- ²⁸Svētījiet tos, kas jūs nolād, un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs apvaino!
- ²⁹Un kas tev sit pa vienu vaigu, tam pagriez arī otru! Un tam, kas ņem tavu mēteli, neliedz arī svārkus!
- ³⁰Bet dodī katram, kas tevi lūdz, un neatprasi to, kas tavs, no tā, kas to atņem!
- ³¹Un kā jūs vēlaties, lai ļaudis jums dara, tāpat jūs dariet viņiem.
- ³²Ja jūs mīlat tos, kas jūs mīl, kāda pateicība jums par to nākas? Jo arī grēcinieki mīl tos, kas viņus mīl.
- ³³Un ja jūs labu darīsiet tiem, kas jums labu dara, kāda pateicība jums nākas? Arī grēcinieki tāpat to dara.
- ³⁴Un ja jūs aizdosiet tiem, no kā cerat saņemt atpakaļ, kāda pateicība jums nākas? Jo arī grēcinieki aizdod grēciniekiem, lai tikpat saņemtu.
- ³⁵Turpretim mīliet savus ienaidniekus, dariet labu un aizdodiet, nekā par to negaidīdami! Un jūsu alga būs liela, un jūs būsiet Visaugstākā bērni, jo Viņš ir laipns pret nepateicīgajiem un ļaundariem.
- ³⁶Tāpēc esiet žēlsirdīgi, kā arī jūsu Tēvs ir žēlsirdīgs!
- ³⁷Netiesājiet, tad arī jūs netiksiet tiesāti, nepazudiniet, tad arī jūs netiksiet pazudināti, piedodiet, tad arī jums tiks piedots!
- ³⁸Dodiet, tad arī jums tiks dots: labu, saspaidītu sakratītu un pārpilnīgu mēru jums iedos jūsu klēpī. Jo ar to mēru, ar kādu jūs mērīsiet, jums atmērīs.
- ³⁹Bet Viņš sacīja tiem arī līdzību: Vai akls var vadīt aklu? Vai abi neiekritis bedrē?
- ⁴⁰Māceklis nav augstāks par mācītāju, bet katrs būs pilnīgs, ja viņš būs kā tā mācītājs.
- ⁴¹Bet ko tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet baļķi, kas tavā acī, nesaskati?
- ⁴²Vai kā tu vari savam brālim teikt: ļauj, brāli, es izvilkšu skabargu no tavs acs, bet pats tu savā acī baļķi neredzi? Tu, liekuli, izmet vispirms baļķi no savas acs un tad lūko izvikt skabargu no sava brāļa acs!
- ⁴³Jo tas koks nav labs, kas nes sliktus augļus; nedz koks slikts, ja tas nes labus augļus.
- ⁴⁴Ikvienu koku pazīst no tā augļiem. Jo no ērkšķiem nesalasa vīģes, un no dadžiem neievāc vīnogas.

⁴⁵Labs cilvēks no savas sirds labajiem krājumiem sniedz labu; bet ļauns cilvēks no ļaunajiem krājumiem sniedz ļaunu, jo no sirds pārpilnības mute runā.

⁴⁶Un ko jūs mani saucat: Kungs, Kungs, bet nedarāt, ko es saku?

⁴⁷Es jums rādīšu ikkatru, kas pie manis nāk un manus vārdus klausā, un tos izpilda, kam viņš līdzīgs.

⁴⁸Viņš līdzīgs cilvēkam, kas, ēku celdams, raka dziļi un pamatus lika uz klints. Un straume ūdensplūdiem uznākot, gāzās pret šo māju un nevarēja to sakustināt, jo tās pamati bija uz klints.

⁴⁹Bet kas dzird un nedara, tas līdzīgs cilvēkam, kas savu namu ceļ uz zemes bez pamatiem; pret to gāzās straume, un tūdaļ tā sagruva; un šī nama sabrukšana bija liela.

Chapter 7

- ¹Bet Viņš, pabeidzis visus savus vārdus tautas pamācībai, iegāja Kafarnaumā.
- ²Bet viena virsnieka kalps, kas viņam bija dārgs, gulēja slims pie miršanas.
- ³Un viņš, izdzirdis par Jēzu, sūtīja jūdu vecākos, lūgdams Viņu, lai nāk un izdziedina tā kalpu.
- ⁴Un tie, pie Jēzus atnākuši, ļoti Viņu lūdza, sacīdami Viņam: Tas cienīgs, lai Tu viņam to dari;
- ⁵Jo viņš mīl mūsu tautu, un viņš arī uzcēla mums sinagogu.
- ⁶Un Jēzus gāja viņiem līdz. Un kad Viņš vairs nebija tālu no tā nama, virsnieks sūtīja draugus pie Viņa, sacīdams: Kungs, nepūlies, jo es neesmu cienīgs, ka Tu nāktu manā pajumtē.
- ⁷Tāpēc arī es uzskatīju sevi necienīgu nākt pie Tevis; bet saki vārdu, un mans kalps izveseļosies.
- ⁸Jo arī es esmu cilvēks, kas pakļauts augstākai varai, un man pakļauti kareivji; un es saku šim: ej, un viņš iet; un - otram: nāc, un viņš nāk; un manam kalpam: dari to, un viņš dara.
- ⁹To izdzirdis, Jēzus brīnījās, un, griezdamies pie ļaudīm, kas Viņam sekoja, sacīja: Patiesi es jums saku: tik lielu ticību es pat Izraēli neesmu atradis.
- ¹⁰Un tie, kas bija sūtīti, atgriezušies mājās, atrada slimo kalpu veselu.
- ¹¹Un notika, ka Viņš pēc tam gāja uz pilsētu, kuru sauc par Nainu; un Viņa mācekļi un daudz ļaužu gāja Viņam līdz.
- ¹²Un kad viņš tuvojās pilsētas vārtiem, lūk, te iznesa mironi, kas bija savas mātes vienīgais dēls, un viņa bija atraitne; un liels pulks pilsētnieku bija ar viņu.
- ¹³Un kad Kungs viņu redzēja, Viņam palika tās žēl; un Viņš tai sacīja: Neraudi!
- ¹⁴Un piegājis Viņš skāra nestuves. Bet tie, kas nesa, apstājās. un Viņš sacīja: Jaunekli, es tev saku: celies augšām!
- ¹⁵Un tas, kas bija miris, atsēdās un sāka runāt. Un Viņš to atdeva tā mātei.
- ¹⁶Bet bailes pārņēma visus; un viņi teica Dievu, sacīdami: Liels pravietis cēlies starp mums, un Dievs apmeklējis savus ļaudis.
- ¹⁷Un šī vēsts par Viņu izpaudās visā Jūdejā un visā apgabala apkārtnē.
- ¹⁸Par visu šo Jānim paziņoja viņa mācekļi.
- ¹⁹Un Jānis, ataicinājis divus savus mācekļus, sūtīja viņus pie Jēzus, jautādam: Vai Tu esi tas, kam jānāk, vai lai gaidām citu?
- ²⁰Un vīri, atnākuši pie Viņa, sacīja: Jānis Kristītājs mūs sūtīja pie Tevis, sacīdams: Vai Tu esi Tas, kam jānāk, vai mums būs citu gaidīt?
- ²¹Bet tanī brīdī Viņš daudzus izdziedināja no slimībām un kaitēm, un no ļaunajiem gariem, un daudziem aklajiem dāvāja redzi.
- ²²Un Viņš atbildēja un sacīja tiem: Ejiet un pasludiniet Jānim, ko jūs dzirdējāt un redzējāt: jo aklie redz, klibie staigā, spītālie top šķīsti, kurlie dzird, mironi ceļas augšām un nabagiem evaņģēlijs tiek sludināts. (Is.35,5-6)

- ²³Un svētīgi tie, kas no manis neņem apgrēcību.
- ²⁴Kad Jāņa sūtītie bija aizgājuši, Viņš sāka ļaudīm runāt par Jāni: Ko jūs izgājāt tuksnesī skatīt? Vai vēja šķobītu niedri?
- ²⁵Bet ko jūs izgājāt skatīt? Vai mīkstās drānas tērptu cilvēku? Redziet, kas tērpjas dārgās drānās un dzīvo izpriecās, tie ir ķēniņu pilīs.
- ²⁶Bet ko jūs izgājāt skatīt? Vai pravieti? Patiesi es jums saku: un vairāk nekā pravieti.
- ²⁷Šis ir tas, par ko rakstīts: Lūk, es sūtu savu eņģeli Tava vaiga priekšā, kas iepriekš Tevis sagatavos Tev ceļu. (Mal.3,1)
- ²⁸Jo es jums saku: Starp dzimušajiem no sievietēm nav neviena lielāka pravieša par Jāni Kristītāju, bet mazākais Dieva valstībā ir lielāks par viņu.
- ²⁹Un visa tauta un muitnieki, to dzirdēdami, godāja Dieva taisnību un kristījās Jāņa kristībā.
- ³⁰Bet farizeji un bauslības pratēji nicināja Dieva gribu par sevi, nesaņemot no viņa kristību.
- ³¹Bet Kungs sacīja: Kam lai es pielīdzinu šīs paaudzes ļaudis? Kam viņi līdzīgi?
- ³²Viņi ir līdzīgi tirgū sēdošiem bērniem, kas savstarpēji sarunājas, sacīdami: Mēs jums stabulējām, bet jūs nedejojāt; mēs dziedājām raudu dziesmas, bet jūs neraudājāt.
- ³³Jo atnāca Jānis Kristītājs: viņš neēd maizi un nedzer vīnu, un jūs sakāt: viņš ir ļaunais gars.
- ³⁴Atnāca Cilvēka Dēls: Viņš ēd un dzer, un jūs sakāt: Lūk, cilvēks, kas ir rijējs un vīna dzērājs, muitnieku un grēcinieku draugs.
- ³⁵Un šo gudrību attaisno visi viņas bērni.
- ³⁶Bet kāds no farizejiem lūdza Viņu, lai Viņš pie tā ēstu. Viņš, iegājis farizeja namā, novietojās pie galda.
- ³⁷Un, lūk, tanī pilsētā viena sieviete, kas bija grēciniece, uzzinājusi, ka Viņš piedalās mielastā farizeja namā, atnesa alabastra traukā svaidāmo eļļu;
- ³⁸Un tā, nostājusies aiz Viņa pie Viņa kājām, sāka asarām slacināt Viņa kājas un susināt tās ar saviem galvas matiem, un skūpstīja Viņa kājas, un svaidīja tās ar eļļu.
- ³⁹Bet farizejs, kas Viņu bija aicinājis, domāja sevī, sacīdams: Ja Tas būtu pravietis, tad gan zinātu, kas un kāda ir šī sieviete, kas Viņam pieskaras, jo tā ir grēciniece.
- ⁴⁰Un Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Sīman, man tev kas sakāms. Bet viņš teica: Mācītāj, saki!
- ⁴¹Kādam naudas aizdevējam bija divi parādnieki: viens bija parādā pieci simti denāriju un otrs - piecdesmit.
- ⁴²Tā kā šiem nebija no kā atdot, viņš atlaida abiem. Kurš no tiem viņu vairāk mīl?
- ⁴³Sīmanis sacīja, atbildēdams: Domāju, ka tas, kam vairāk atlaida. Bet Viņš tam sacīja: Tu pareizi esi spriedis.
- ⁴⁴Un Viņš, pagriezies pret sievieti, sacīja Sīmanim: Vai tu redzi šo sievieti? Es ienācu tavā namā, un tu nedevi ūdeni manām kājām; bet šī asarām slacināja manas kājas un saviem matiem tās susināja.
- ⁴⁵Tu mani neskūpstīji, bet šī, tikko es ienācu, nepārstāj skūpstīt manas kājas.

⁴⁶Tu nesvaidīji ar eļļu manu galvu, bet viņa ar svaidāmo eļļu svaidīja manas kājas.

⁴⁷Tāpēc es tev saku: viņai daudzie grēki tiek piedoti, jo viņa ļoti mīlējusi; bet kam mazāk piedod, tas mīl mazāk.

⁴⁸Un Viņš sacīja tai: Tavi grēki tev tiek piedoti!

⁴⁹Un tie, kas ar Viņu atradās pie galda, sāka sevī runāt: Kas Viņš tāds, kas pat grēkus piedod?

⁵⁰Bet Viņš sacīja sievietei: Tava ticība tevi glābusi, ej mierā!

Chapter 8

- ¹Un pēc tam notika, ka Viņš apstaigāja pilsētas un miestus, mācīdams un sludinādams Dieva valstību, un tie divpadsmit bija ar Viņu,
- ²Un arī dažas sievietes, kuras Viņš bija izdziedinājis no ļaunajiem gariem un slimībām: Marija, saukta Magdalēna, no kuras bija izgājuši septiņi ļaunie gari,
- ³Un Joanna, Heroda nama pārvaldnieka Kūzas sieva, un Zuzanna, un daudzas citas, kas ar savu rocību kalpoja Viņam.
- ⁴Bet kad sanāca daudz ļaužu un no visām pilsētām steidzās pie Viņa, tad Viņš runāja līdzībā:
- ⁵Izgāja sējējs savu sēklu sēt; un sējot cita krita ceļmalā, un to samina, un debess putni to apēda.
- ⁶Cita krita uz klints un uzdīgusi nokalta, jo tai nebija mitruma.
- ⁷Un cita krita starp ērkšķiem, un ērkšķi, kopā augot, nomāca to.
- ⁸Un cita krita labā zemē un uzdīgusi deva simtkārtīgus augļus. To sacījis, Viņš sauca: Kam ausis dzirdēšanai, lai dzird!
- ⁹Bet Viņa mācekļi jautāja, ko šī līdzība nozīmē?
- ¹⁰Viņš tiem sacīja: Jums dota Dieva valstības noslēpumu saprašana, bet citiem līdzībās, tā ka redzēdami neredz un dzirdēdami nesaprot.
- ¹¹Bet šī līdzība ir: sēkla ir Dieva vārds.
- ¹²Bet kas ceļmalā, ir tie, kas dzird; pēc tam nāk velns un aiznes vārdu no viņu sirdīm, lai tie neticētu un netiktu pestīti.
- ¹³Un kas uz klints, ir tie, kas dzirdēdami vārdu, priekā uzņem to, bet tiem nav saknes; kādu laiku viņi tic, bet kārdināšanas brīdī tie atkrīt.
- ¹⁴Bet kas krita ērkšķos, ir tie, kas dzird, bet, viņiem aizejot, gan rūpes, gan bagātība un dzīves bauda nomāc to; un viņi nenes augļus.
- ¹⁵Bet kas labajā zemē, ir tie, kas, vārdu dzirdējuši, patur to labajā un dziļajā sirdī; un viņi nes augļus pacietībā.
- ¹⁶Bet neviens, aizdedzinājis sveci, to neapsedz ar trauku, nedz liek zem gultas, bet liek svečturī, lai ienācēji redzētu gaismu.
- ¹⁷Jo nav nekā noslēpta, kas netiktu atklāts, un nekā paslēpta, kas nekļūs zināms un nenāks atklātībā.
- ¹⁸Tāpēc ievērojiet, ko jūs klausāties! Jo kam ir, tam tiks dots; un kam nav, no tā tiks atņemts arī tas, kas tam šķietami ir.
- ¹⁹Bet atnāca pie Viņa māte un Viņa brāļi un daudzo ļaužu dēļ nevarēja Viņam tikt klāt.
- ²⁰Un Viņam tika ziņots: Tava māte un Tavi brāļi stāv ārā un grib Tevi redzēt.
- ²¹Viņš atbildēja tiem, sacīdams: Mana māte un mani brāļi ir tie, kas Dieva vārdu klausās un izpilda.
- ²²Bet kādā dienā notika, ka Viņš un Viņa mācekļi iekāpa laivā; un Viņš tiem sacīja: Pārcelsimies pāri ezeram! Un viņi cēlās pāri.

- ²³Un, tiem pārceļoties, Viņš aizmiga. Un pāri ezeram sacēlās brāzmaini vēji, un viņus aplēja, un tie bija briesmās.
- ²⁴Bet piegājuši, tie modināja Viņu, sacīdami: Mācītāj, mēs ejam bojā! Un Viņš uzcēlies apsaucā vēju un ūdens viļņošanu, un tie norima, un tapa klusums.
- ²⁵Tad Viņš tiem sacīja: Kur jūsu ticība? Un viņi bailēs un izbrīnā viens otram sacīja: Kā šķiet, kas Viņš ir, ka Viņš pavēl vējiem un jūrai, un tie Viņam paklausa?
- ²⁶Un viņi pārcēlās uz geraziešu apgabalu, kas iepretim Galilejai.
- ²⁷Un, kad Viņš izkāpa krastā, Viņu sastapa kāds vīrs, kas jau ilgāku laiku bija ļaunā gara apsēsts. Drēbes viņš nevalkāja un arī mājās nedzīvoja, bet kapenēs.
- ²⁸Viņš, ieraudzījis Jēzu, krita Viņa priekšā, un, skaļā balsī kliegdams, sacīja: Kas man ar Tevi, Jēzu, visaugstākā Dieva Dēls? Es Tevi lūdzu, nemoci mani!
- ²⁹Un Viņš pavēlēja nešķīstajam garam iziet no šī cilvēka, jo jau ilgu laiku viņš mocīja to. Un viņu saistīja važās un dzelžos, lai sargātu viņu. Bet viņš sarāva važas, un ļaunais gars to dzina tuksnesī.
- ³⁰Bet Jēzus viņam jautāja, sacīdams: Kāds ir tavs vārds? Un viņš atbildēja: Leģions, jo daudzi ļaunie gari bija viņā iegājuši.
- ³¹Un tie lūdza Viņu, lai Viņš nepavēl tiem iet bezdibenī.
- ³²Bet tur bija liels cūku bars, kas ganījās kalnā; un tie lūdza Viņu, lai atļauj ietiet tanīs. Un Viņš tiem atļāva.
- ³³Tad ļaunie gari, izgājuši no cilvēka, iegāja cūkās; un ganāmais pulks no kraujas strauji metās ezerā un noslika.
- ³⁴Kad gani redzēja notikušo, viņi aizskrēja un izstāstīja par to pilsētā un ciemos.
- ³⁵Un viņi izgāja skatīt notikušo, un, atnākuši pie Jēzus, atrada cilvēku, no kura bija izgājuši ļaunie gari, apgērbtu un pilnā prātā sēžam pie Viņa kājām, un tie izbijās.
- ³⁶Bet tie, kas redzēja, stāstīja viņiem, kā tas no leģiona izdziedināts.
- ³⁷Un viss geraziešu apgabala iedzīvotāju vairākums lūdza Viņu aiziet no tiem, jo viņus bija pārņēmušas lielas bailes. Bet Viņš, iekāpis laivā, atgriezās atpakaļ.
- ³⁸Un vīrs, no kura ļaunie gari bija izgājuši, lūdza Viņu, lai atļauj palikt pie Viņa; bet Jēzus atlaida to, sacīdams:
- ³⁹Atgriezies savās mājās un stāsti, ko Dievs tev lielu darījis! Un viņš gāja, sludinādams visā pilsētā, ko lielu Jēzus viņam darījis.
- ⁴⁰Bet notika, kad Jēzus atgriezās, ka ļaudis saņēma Viņu, jo visi Viņu gaidīja.
- ⁴¹Un, lūk, tur atnāca cilvēks, vārdā Jairs, kas bija sinagogas priekšnieks; un tas, nokritis pie Jēzus kājām, lūdza Viņu ienākt tā namā,
- ⁴²Jo viņam bija vienīgā meitiņa ap divpadsmit gadu, un viņa bija pie miršanas. Un notika, ka, Viņam ejot, ļaudis drūzmējās ap Viņu.
- ⁴³Un kāda sieviete, kura divpadsmit gadus cieta no asins tecēšanas un ārstiem bija atdevusi visu savu mantu, bet neviens nespēja to izārstēt,

- ⁴⁴No mugurpuses piegājusi, pieskārās Viņa drēbju šuvei, un tūliņ asins tecēšana apstājās.
- ⁴⁵Un Jēzus sacīja: Kas man pieskārās? Bet kad visi liedzās, Pēteris un tie, kas ar Viņu bija, sacīja: Mācītāj, ļaudis drūzmējas un Tevi spiež, un Tu saki: kas man pieskārās?
- ⁴⁶Un Jēzus sacīja: Man kāds pieskārās, jo es jutu, ka spēks iziet no manis.
- ⁴⁷Bet sieviete, redzēdama, ka viņa nav palikusi nemanīta, trīcēdama piegāja un krita pie Viņa kājām, un visas tautas priekšā norādīja, kāda iemesla dēļ Viņam pieskārusies un ka tūdaļ kļuvusi vesela.
- ⁴⁸Bet viņš tai sacīja: Meit, tava ticība tevi glābusi, ej mierā!
- ⁴⁹Viņam vēl runājot, nāca kāds pie sinagogas vecākā un sacīja viņam: Tava meitiņa mirusi, neapgrūtini Viņu!
- ⁵⁰Bet Jēzus, dzirdējis šos vārdus, sacīja meitiņas tēvam: Nebīsties, tikai tici, un viņa tiks glābta!
- ⁵¹Un Viņš, namā ieejot, neatļāva nevienam līdzī nākt, kā vien Pēterim un Jekabam, un Jānim, un meitiņas tēvam, un mātei.
- ⁵²Bet visi raudāja un apraudāja viņu. Bet Viņš sacīja: Neraudiet, meitene nav mirusi, bet guļ.
- ⁵³Un tie izsmēja Viņu, zinādami to, ka tā mirusi.
- ⁵⁴Bet Viņš ņēma to aiz rokas un sauca, sacīdams: Meitiņ, celies augšām!
- ⁵⁵Un viņas gars atgriezās; un viņa tūdaļ uzcēlās. Un Viņš lika dot tai ēst.
- ⁵⁶Un viņas vecāki brīnījās; un Viņš tiem pavēlēja nesacīt nevienam par notikušo.

Chapter 9

¹Bet Viņš, saaicinājis divpadsmit apustuļus, deva tiem spēku un varu pār visiem ļaunajiem gariem un slimību ārstēšanai.

²Un Viņš sūtīja tos sludināt Dieva valstību un dziedināt slimos.

³Un Viņš tiem sacīja: Neņemiet nekā līdz ceļā: ne spieķi, ne somu, ne maizi, ne naudu, arī divus svārkus neņemiet līdz!

⁴Un kādā mājā jūs ieiesiet, tur palieciet un no turienes neizejiet!

⁵Un ja kāds jūs neuzņem, tad, iziedami no tās pilsētas, nokratiet putekļus no savām kājām par liecību pret viņiem!

⁶Un izgājuši viņi apstaigāja miestus, visur sludinādami evaņģēliju un dziedinādami.

⁷Bet tetrarhs Herods, dzirdēdams par visu, ko Viņš darīja, uztraucās, jo daži runāja,

⁸Ka Jānis esot uzcēlies no mironiem; bet citi, ka Elijs parādījies; bet vēl citi, ka kāds no senajiem praviešiem augšāmcēlies.

⁹Un Herods sacīja: Jānim es nocirtu galvu; bet kas šis ir, par ko es dzirdu tādas lietas, un meklēja Viņu redzēt.

¹⁰Un apustuļi atgriezušies stāstīja Viņam, ko visu viņi darījuši; un Viņš, ņēmis tos līdz, aizgāja savrup tuksnešainā vietā, kas atradās pie Betsaidas.

¹¹Daudzi ļaudis, to uzzinājuši, sekoja Viņam; un Viņš, pieņēmis tos, runāja viņiem Dieva valstību, un tos, kam vajadzēja dziedināšanas, izdziedināja.

¹²Bet diena sāka iet uz beigām; un tie divpadsmit, piegājuši Viņam, sacīja: Atlaid ļaudis, lai viņi iet miestos un apkārtējos ciemos meklēt naktsmājas un pārtiku, jo mēs šeit esam tuksnešainā vietā.

¹³Bet Viņš tiem sacīja: Dodiet jūs viņiem ēst! Bet tie atbildēja: Mums nav vairāk kā piecas maizes un divas zivis; vai atkal: Mēs iesim un nopirksim pārtiku visiem šiem ļaudīm.

¹⁴Bet bija viņu ap pieci tūkstoši vīriešu. Un Viņš sacīja saviem mācekļiem: Lieciet viņiem apsēsties grupās pa piecdesmit!

¹⁵Un viņi tā darīja un novietoja visus.

¹⁶Bet Viņš, paņēmis piecas maizes un divas zivis un paskatījies uz debesīm, svētīja tās un lauza, un deva saviem mācekļiem, lai celtu ļaudīm priekšā.

¹⁷Un visi ēda un paēda; un ar pārpalikušajām druskām viņi pielasīja divpadsmit grozus.

¹⁸Un notika, ka Viņš viens pats lūdza Dievu; arī mācekļi bija pie Viņa; un Viņš tiem jautāja, sacīdams: Par ko ļaudis mani uzskata?

¹⁹Viņi atbildēja un sacīja: Par Jāni Kristītāju, bet citi par Eliju, bet vēl citi, ka uzcēlies viens no senajiem praviešiem.

²⁰Un Viņš tiem sacīja: Bet par ko jūs mani turat? Šimanis Pēteris atbildēja, sacīdams: Par Dieva Svaidīto.

²¹Un Viņš tiem noliedza un pavēlēja nevienam par to neteikt,

- ²²Sacīdams: Cilvēka Dēlam vajadzēs daudz ciest, un vecākie, un augstie priesteri, un rakstu mācītāji Viņu atmetīs un nogalinās, bet trešajā dienā Viņš celsies augšām.
- ²³Bet Viņš runāja visiem: Ja kāds grib man sekot, tas lai aizliedz sevi un ik dienas ņem savu krustu, un seko man!
- ²⁴Jo kas gribēs savu dvēseli glābt, tas to pazaudēs, bet kas savu dvēseli pazaudēs manis dēļ, tas to izglābs.
- ²⁵Jo ko tas cilvēkam līdz, ja viņš iemantos visu pasauli, bet pats sevi pazudinās un sev darīs zaudējumus?
- ²⁶Jo kas kaunēsies manis un manas mācības dēļ, tā Cilvēka Dēls kaunēsies, kad Viņš nāks savā un Tēva, un svēto eņģeļu godībā.
- ²⁷Patiesi es jums saku: daži no šeit stāvošiem nāvi nebaudīs, iekams nebūs skatījuši Dieva valstību.
- ²⁸Un notika, ka pēc šīs runas pagāja apmēram astoņas dienas; un Viņš ņēma līdz Pēteri un Jēkabu, un Jāni un uzkāpa kalnā, lai lūgtu Dievu.
- ²⁹Un kad Viņš lūdza Dievu, Viņa sejas izskats kļuva citāds, un Viņa apģērbs tapa balts un staroja.
- ³⁰Un, lūk, divi vīri sarunājās ar Viņu; tie bija Mozus un Elijs.
- ³¹Viņi parādījās godībā; un tie runāja par Viņa gala norisi, ko Viņš piepildīs Jeruzalemē.
- ³²Bet Pēteris un tie, kas atradās pie Viņa, bija miega nomākti; un uzmodušies tie redzēja Viņa godību un divus vīrus, stāvot pie Viņa.
- ³³Un notika, kad tie gāja no Viņa, ka Pēteris, pats nezinādams, ko runā, sacīja Jēzum: Mācītāj, mums labi šeit; mēs taisīsim trīs teltis: Tev vienu un Mozum vienu, un Elijam vienu.
- ³⁴Viņam tā runājot, parādījās mākonis un apēnoja viņus; un tie izbijās, kad mākonis viņus apklāja.
- ³⁵Un balss atskanēja padebesī, sacīdama: Šis ir mans mīļais Dēls, Viņu klausiet!
- ³⁶Un kad balss atskanēja, Jēzus tur atradās viens pats. Un viņi klusēja un nevienam tanīs dienās nesacīja nekā par to, ko bija redzējuši.
- ³⁷Bet notika nākošajā dienā, kad viņi nokāpa no kalna, ka daudz ļaužu satika viņus.
- ³⁸Un, lūk, kāds vīrs ļaudīs kļiedza, sacīdams: Mācītāj, lūdzu Tevi, uzlūko manu dēlu, jo viņš man ir vienīgais!
- ³⁹Jo, lūk, gars viņu satver; un viņš piepeši kļiedz, un tas viņu plosa un grūsta līdz putām, un novārdzinātu vēl negrib atstāt.
- ⁴⁰Un es lūdzu Tavus mācekļus izdzīt to, bet viņi nevarēja.
- ⁴¹Bet Jēzus atbildēja un sacīja: Ak neticīgā un izvirtusī cilts, cik ilgi es vēl būšu pie jums un cik cietīšu? Ved savu dēlu šurp!
- ⁴²Un kad viņš nāca, ļaunais gars svaidīja viņu un grūstīja.
- ⁴³Bet Jēzus norāja nešķīsto garu un izdziedināja jaunekli, un atdeva viņu tēvam.

⁴⁴Un visi brīnījās par Dieva varenību. Bet Viņš, kad visi vēl brīnījās par visu, ko Viņš darīja, sacīja saviem mācekļiem: Lieciet šos vārdus savās sirdīs: Cilvēka Dēls tiks nodots cilvēku rokās.

⁴⁵Bet viņi nesaprata šos vārdus, un tie palika apslēpti viņiem, lai viņi tos izprastu, un tie baidījās jautāt Viņam par šiem vārdiem.

⁴⁶Bet viņos radās domas, kurš no viņiem ir tas lielākais?

⁴⁷Un Jēzus, redzēdams viņu sirds domas, paņēmis bērnu, novietoja to sev blakus,

⁴⁸Un Viņš tiem sacīja: Kas šo bērnu uzņem manā vārdā, tas mani uzņem; un kas uzņem mani, tas uzņem to, kas mani sūtījis; jo kas mazāks starp jums visiem, tas būs lielākais.

⁴⁹Bet Jānis runāja, sacīdams: Mācītāj, mēs redzējam kādu Tavā vārdā izdzenam ļaunos garus; un mēs viņam to noliedzām, jo viņš neseko mums līdz.

⁵⁰Un Jēzus sacīja viņam: Neliedziet, jo kas nav pret jums, tas ir ar jums.

⁵¹Bet notika, kad izpildījās Viņa uzņemšanas diena, viņš vērsa savu seju, lai ietu uz Jeruzalemi.

⁵²Un Viņš sūtīja pirms sevis vēstnešus; un tie gāja un iegāja kādā samariešu pilsētā, lai sagatavotu Viņam (vietu).

⁵³Un tie Viņu neuzņēma, jo Viņa seja bija vērsta, lai ietu uz Jeruzalemi.

⁵⁴Bet, to redzot, viņa mācekļi Jēkabs un Jānis sacīja: Kungs, ja tu vēlies, mēs teiksim, lai uguns nāk no debesīm un iznīcina viņus.

⁵⁵Un Viņš pagriezies norāja tos, sacīdams: Jūs nezināt, kāda gara jūs esat.

⁵⁶Cilvēka Dēls nenāca dvēseles pazudināt, bet pestīt. Un viņi aizgāja uz citu pilsētu.

⁵⁷Bet notika, ka tiem ejot pa ceļu, kāds sacīja Viņam: Es sekošu Tev, kurp vien Tu iesi.

⁵⁸Jēzus sacīja viņam: Lapsām ir alas, debess putniem – ligzdas, bet Cilvēka Dēlam nav kur nolikt galvu.

⁵⁹Bet otram viņš sacīja: Seko man! Bet tas atbildēja: Kungs, atļauj man vispirms noiet un apbedīt savu tēvu!

⁶⁰Un Jēzus viņam sacīja: Ļauj mirušajiem aprakt savus miroņus, bet tu nāc un sludini Dieva valstību!

⁶¹Un cits sacīja: Es sekošu Tev, Kungs, bet atļauj man vispirms atvadīties no tiem, kas mājās!

⁶²Jēzus viņam sacīja: Neviens, kas savu roku pielicis arklam un skatās atpakaļ, nav derīgs Dieva valstībai.

Chapter 10

- ¹Pēc tam Kungs nozīmēja vēl citus septiņdesmit divus un sūtīja viņus pa diviem sava vaiga priekšā visās pilsētās un vietās, kur Viņš domāja iet.
- ²Un Viņš tiem sacīja: Pļaujāmā daudz, bet strādnieku maz. Lūdziet tad pļaujas Kungu, lai Viņš sūta strādniekus savā pļaujā!
- ³Ejiet! Lūk, es jūs sūtu kā jērus vilku starpā.
- ⁴Nenesiet līdz nedz naudas maku, nedz somu, nedz kurpes un nevienu ceļā nesveiciniet!
- ⁵Un kur jūs kādā namā ieiesiet, vispirms saki: miers šim namam!
- ⁶Un ja tur būs miera bērns, jūsu miers mitēs pār viņu; bet ja nē, tad tas atgriezīsies jūsos.
- ⁷Bet tanī pat namā palieciet un ēdiet, un dzeriet, kas viņiem ir, jo strādnieks ir savas algas cienīgs! Nestaigājiet no vienas mājas otrā!
- ⁸Un ja jūs ieiesiet kādā pilsētā un jūs tur uzņems, ēdiet, ko jums liks priekšā!
- ⁹Un dziediniet slimos, kas tanī ir, un saki: Dieva valstība jums tuvu klāt!
- ¹⁰Bet ja jūs ieiesiet kādā pilsētā, un viņi jūs neuzņems, izgājuši tās gatvēs, saki: ¹¹Pat putekļus, kas no jūsu pilsētas mums pielipuši, mēs nokratām uz jums; tomēr to ziniet, ka Dieva valstība ir tuvu!
- ¹²Es jums saku, ka Sodomai tai dienā būs vieglāk nekā šai pilsētai.
- ¹³Bēdas tev, Horacina! Bēdas tev Betsaida, jo, ja Tirā un Sidonā būtu notikuši tie brīnumi, kas notika jūsos, tad tās jau sen, rupjās drēbēs un pelnos sēdot, gandarītu par grēkiem.
- ¹⁴Tiešām Tirai un Sidonai tiesas dienā būs vieglāk nekā jums.
- ¹⁵Un tu, Kafarnauma, kas līdz debesīm esi paaugstināta, tiks nogremdēta līdz pat ellei.
- ¹⁶Kas jūs klausā, tas mani klausā; un kas jūs nicina tas nicina mani; bet kas mani nicina tas nicina to, kas mani sūtījis.
- ¹⁷Bet tie septiņdesmit divi atgriezās un priecādamies sacīja: Kungs, pat ļaunie gari mums Tavā vārdā padodas.
- ¹⁸Un Viņš tiem sacīja: Es redzēju sātanu kā zibeni no debesīm krītam.
- ¹⁹Lūk, es jums devu varu pār katru ienaidnieka spēku un čūsku un skorpiju samīšanai, un nekas jums nekaitēs.
- ²⁰Tomēr nepriecājieties par to, ka gari jums pakļauti, bet priecājieties, ka jūsu vārdi ierakstīti debesīs!
- ²¹Tanī pat brīdī Viņš gaviļēja Svētajā Garā un sacīja: Es godāju Tevi, Tēvs, debess un zemes Kungs, ka Tu to apslēpi gudrajiem un mācītājiem, bet atklāji mazajiem! Tiešām, Tēvs, jo tas Tev tā labpaticis!
- ²²Mans Tēvs visu man atdevis; un neviens nezina, kas ir Dēls, kā tikai Tēvs; un kas ir Tēvs, kā tikai Dēls un kam Dēls to vēlas atklāt.
- ²³Un Viņš, griezdamies pie saviem mācekļiem, sacīja: Svētīgas tās acis, kas redz to, ko jūs redzat!

- ²⁴Jo es jums saku, ka daudzi pravieši un ķēniņi vēlējās redzēt, ko jūs redzat, un nav redzējuši, un dzirdēt to, ko jūs dzirdat, un nav dzirdējuši.
- ²⁵Un, lūk, kāds likumu pazinējs piecēlās, un, Viņu kārdinādams, sacīja: Mācītāj, ko man darīt, lai es iemantotu mūžīgo dzīvi?
- ²⁶Bet Viņš tam sacīja: Kas bauslībā rakstīts? Kā tu lasi?
- ²⁷Un tas atbildēja un sacīja: Mīli Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu, un savu tuvāko - kā sevi pašu.
- ²⁸Un Viņš tam sacīja: Tu pareizi atbildēji; dari tā, un tu dzīvosi!
- ²⁹Bet viņš, gribēdams sevi attaisnot, sacīja Jēzum: Un kas tad ir mans tuvākais?
- ³⁰Tad Jēzus iesāka un sacīja: Kāds cilvēks, iedams no Jeruzalemes uz Jēriku, iekrita slepkavu rokās. Tie viņu aplaupīja un ievainoja, un, atstājuši pusdzīvu, aizgāja.
- ³¹Bet gadījās, ka kāds priesteris gāja pa to pašu ceļu un, viņu ieraudzījis, pagāja garām.
- ³²Tāpat arī levīts, kad bija tanī vietā, viņu redzēdams, pagāja garām.
- ³³Bet kāds samarietis, iedams savu ceļu, nonāca pie viņa un, to ieraudzījis, apžēlojās.
- ³⁴Un tas, piegājis klāt, apsēja viņa brūces, ieliedams tanīs eļļu un vīnu, un, uzcēlis viņu savā lopā, aizveda to mājvietā un rūpējās par viņu.
- ³⁵Bet otrā dienā viņš, izvilcis divus denārijus, deva tos mājas saimniekam, sacīdams: Gādā par viņu, un, ko tu vairāk izdosi, es, kad atgriezīšos, atdošu tev.
- ³⁶Kā tev šķiet, kurš no šiem trim bija tuvākais tam, kas iekrita slepkavu rokās?
- ³⁷Un viņš atbildēja: Tas, kas viņam parādīja žēlsirdību. Un Jēzus viņam sacīja: Ej, un tu dari tāpat!
- ³⁸Bet notika, ka, tālāk iedami, viņi nonāca kādā miestā; un kāda sieviete, vārdā Marta, uzņēma Viņu savā namā.
- ³⁹Un viņai bija māsa, vārdā Marija, kas, apsēdusies pie Kunga kājām, klausījās Viņa vārdos.
- ⁴⁰Bet Marta, nopūlējusies, lai viņu labāk apkalpotu, pienāca un sacīja: Kungs, vai Tev nerūp, ka mana māsa atstājusi mani, lai es viena kalpotu? Saki jel viņai, lai viņa man palīdz!
- ⁴¹Un Kungs viņai atbildēja, sacīdams: Marta, Marta, tu rūpējies un pūlies par daudz lietām,
- ⁴²Bet tikai viena ir nepieciešama. Marija izvēlējusies sev labāko daļu; tā viņai netiks atņemta.

Chapter 11

- ¹Un notika, ka Viņš kādā vietā lūdza Dievu; un kad beidza, viens no Viņa mācekļiem sacīja Viņam: Kungs, māci mūs Dievu lūgt, tāpat kā Jānis arī savus mācekļus mācīja!
- ²Un Viņš tiem sacīja: Kad jūs lūdzat Dievu, sakiet: Tēvs, svētīts lai top Tavs vārds! Lai atnāk Tava valstība!
- ³Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien!
- ⁴Un piedod mums mūsu grēkus, kā arī mēs paši piedodam visiem saviem parādniekiem! Un neieved mūs kārdināšanā!
- ⁵Un viņš tiem sacīja: Ja kādam jums ir draugs un viņš aizies pie tā nakts vidū un sacīs viņam: Draugs, aizdod man trīs maizes,
- ⁶Jo mans draugs no ceļa ienāca pie manis, un man nav ko viņam celt priekšā.
- ⁷Bet tas atbildēs, sacīdams: Neapgrūtini mani, jo durvis jau aizslēgtas, un mani bērni ir pie manis guļamistabā; es nevaru celties un tev dot.
- ⁸Un ja viņš turpinās kludzināt, ja viņš necelsies un nedos viņam draudzības dēļ, es jums saku, ka tā neatlaidības dēļ viņš celsies un dos tam, cik tam vajag.
- ⁹Arī es jums saku: lūdziet, un jums tiks dots, meklējiet, tad jūs atradīsiet, kludziniet, un jums tiks atvērts!
- ¹⁰Jo katrs, kas lūdz, saņem; un kas meklē, atrod; un kas klausina, tam atver.
- ¹¹Bet ja kāds no jums lūdz no tēva maizi, vai tad tas viņam pasniegs akmeni? Vai atkal zivi, un tas viņam zivs vietā pasniegs čūsku?
- ¹²Vai atkal, viņš dos skorpiju, ja tas lūgs olu?
- ¹³Ja nu jūs, būdami ļauni, protiet dot saviem bērniem labas dāvanas, cik daudz vairāk jūsu Tēvs no debesīm dos labu garu tiem, kas Viņu lūdz!
- ¹⁴Un Viņš izdzina ļauno garu; un tas bija mēms. Un kad ļaunais gars bija izdzīts, mēmais sāka runāt, un ļaudis brīnījās.
- ¹⁵Bet daži no tiem sacīja: Viņš izdzen velnus ar Belcebula, velnu virsnieka, spēku.
- ¹⁶Un citi, kārdinādami Viņu, prasīja Viņam zīmi no debesīm.
- ¹⁷Bet Viņš, redzēdams to domas, sacīja tiem: Ikviena valsts, kas savā iekšienē sašķēlusies, sabrūk, un nams gāžas pāri namam.
- ¹⁸Bet ja sātanam vairs nav vienības sevī, kā tad pastāvēs viņa valsts? Jo jūs sakāt, ka es izdzenu ļaunos garus ar Belcebulu.
- ¹⁹Bet ja es izdzenu ļaunos garus ar Belcebulu, ar ko tos izdzen jūsu bērni? Tāpēc viņi būs jūsu tiesātāji.
- ²⁰Bet ja es ļaunos garus izdzenu ar Dieva pirkstu, tad tiešām pie jums ir atnākusi Dieva valstība.
- ²¹Ja stiprais apbruņojies sargā savu māju, tad viss, kas viņam ir, paliek drošībā.
- ²²Bet ja stiprāks par viņu atnāk un uzvar to, tad tas paņem visas viņa bruņas, uz kurām tas paļāvās, un izdala savu laupījumu.

- ²³Kas nav ar mani, tas ir pret mani; un kas ar mani nesakrāj, tas izšķiež.
- ²⁴Kad nešķīstais gars atstāj cilvēku, tad tas staigā pa tuksnešainām vietām, meklēdams mieru, bet, neatradis to, tas saka: Es atgriezīšos savā mājoklī, no kura izgāju.
- ²⁵Un atnācis Viņš atrod to ar slotu izslaucītu un izgreznotu.
- ²⁶Tad viņš iet un ņem sev līdz septiņus citus garus, kas ļaunāki par to; un tie tur dzīvo; un šī cilvēka pēdējās lietas kļūst ļaunākas nekā pirmās.
- ²⁷Bet notika, ka, Viņam tā runājot, ļaužu pulkā kāda sieviete paceltā balsī sacīja Viņam: Svētīgas tās miesas, kas Tevi nesušas, un krūtis, kas Tevi barojušas!
- ²⁸Un Viņš sacīja: Tiešām svētīgi tie, kas Dieva vārdu dzird un to izpilda.
- ²⁹Bet kad sapulcējās ļaudis, Viņš sāka runāt: Šī cilts ir ļauna cilts; tā meklē zīmi, bet cita zīme tai netiks dota kā vienīgi pravieša Jonasa zīme.
- ³⁰Jo kā Jonass bija zīme ninīviešiem, tā cilvēka Dēls būs šai ciltij.
- ³¹Dienvidu ķēniņiene stāvēs tiesā ar šīs cilts ļaudīm un pazudinās tos, jo viņa nāca no pasaules gala klausīties Salomona gudrību; un, lūk, te ir vairāk nekā Salomons!
- ³²Ninīves vīri stāvēs tiesā ar šo cilti un pazudinās to, jo viņi, Jonasam sludinot, gandarīja par grēkiem; un, lūk, šeit ir vairāk nekā Jonass!
- ³³Sveci aizdedzinājis, neviens to neliek slēptuvē vai zem pūra, bet svečturī, lai tie, kas ienāk, redzētu gaismu.
- ³⁴Tavas miesas gaisma ir tava acs. Ja tava acs ir vesela, arī visa tava miesa būs gaiša, bet ja tā ir ļauna, tad visa tava miesa būs tumša.
- ³⁵Tāpēc pielūko, ka gaisma, kas tevī ir, nekļūst tumsa.
- ³⁶Ja tad visa tava miesa būs gaiša un tanī nebūs vietas tumsībai, tad tā būs visa gaiša, it kā zibens spožums tevī apspīdētu.
- ³⁷Un kad Viņš tā runāja, kāds farizejs lūdza Viņu pie sevis pusdienot. Un Viņš iegājis novietojās.
- ³⁸Bet farizejs, sevī pārdomādams, sacīja, kāpēc gan Viņš pirms ēšanas nemazgājas.
- ³⁹Bet Kungs sacīja viņam: Tagad jūs, farizeji, tīrat biķera un bļodas ārpusi, bet kas jūsu iekšienē, tas ir pilns laupījuma un viltības.
- ⁴⁰Jūs neprātīgie! Vai tad tas, kas radīja ārpusi, neradīja arī to, kas iekšpusē?
- ⁴¹Patiesi, dodiet dāvanu no tā, kas jums pāri paliek, un, lūk, viss jums būs tīrs.
- ⁴²Bet bēdas jums, farizeji! Jūs dodat desmito tiesu no mētrām un rūtām, un visādiem dārza augiem, bet atstājat neievērotu taisnību un Dieva mīlestību. Vienu vajadzēja darīt, bet arī otru neatstāt.
- ⁴³Bēdas jums, farizeji! Jums patīk pirmās vietas sinagogās un sveicieni tirgus laukumos.
- ⁴⁴Bēdas jums, jo jūs esat kā neredzami kapi, un ļaudis, to nezinādami, staigā pār tiem.
- ⁴⁵Bet kāds no bauslības pratējiem atbildēja Viņam, sacīdams: Mācītāj, tā runādams, Tu dari arī mums negodu.

⁴⁶Un Viņš tam sacīja: Arī jums, bauslības mācītāji, bēdas! Jūs apgrūtināt cilvēkus nastām, ko viņi nespēj nest, bet paši jūs pat ar vienu pirkstu nepieskaraties to saitēm.

⁴⁷Bēdas jums, kas ceļat praviešiem pieminējumus, bet jūsu tēvi viņus nogalināja!

⁴⁸Patiesi jūs apliecināt, ka jūs piekrītat savu tēvu darbiem, jo tie viņus nogalināja, bet jūs ceļat tiem pieminējumus.

⁴⁹Tāpēc arī Dieva gudrība sacīja: Es sūtīšu viņiem praviešus un apustuļus; un no tiem viņi dažus nogalinās un vajās,

⁵⁰Lai visu praviešu asinis, kas izlietas no pasaules radišanas, tiktu pieprasītas no šīs cilts,

⁵¹Sākot ar Ābela asinīm, līdz Zaharija asinīm, kas gāja bojā starp altāri un svētnīcu. Tās, es jums saku, tiks pieprasītas no šīs cilts.

⁵²Bēdas jums, bauslības mācītāji! Atziņas atslēgu jūs paņēmt, bet paši jūs iekšā neejat, un tiem, kas grib ieiet, jūs to liedzat.

⁵³Bet kad Viņš to tiem sacīja, farizeji un bauslības mācītāji sāka Viņam neatlaidīgi uz mākties un daudzrunībā nomākt Viņa runu,

⁵⁴Tie uzglūnēja un meklēja satvert Viņu vārdos, lai apsūdzētu Viņu.

Chapter 12

- ¹Bet kad daudz ļaužu bija sapulcējušies, tā ka tie gandrīz viens otru samina, Viņš sāka runāt saviem mācekļiem: Sargieties no farizeju rauga, kas ir liekulība!
- ²Jo nekas nav apslēpts, kas netiks atklāts, un nekas nezināms, kas nenāks zināms.
- ³Tāpēc, ko jūs esat teikuši tumsā, to runās gaismā; un ko jūs kambaros sacījāt ausī, tas tiks sludināts no jumtiem.
- ⁴Un es jums, saviem draugiem, saku: nebīstieties no tiem, kas nonāvē miesu un pēc tam vairs neko nespēj darīt!
- ⁵Bet es jums rādišu, no kā jums jābaidās: bīstieties no tā, kam vara pēc nonāvēšanas iemest ellē. Tiešām, es saku jums: tā baidieties!
- ⁶Vai piecus zvirbuļus nepārdod par diviem grašiem? Un neviens no tiem nav aizmirsts Dieva priekšā.
- ⁷Bet arī visi jūsu galvas mati ir saskaitīti. Tāpēc nebīstieties, jūs esat vērtīgāki nekā daudzi zvirbuļi.
- ⁸Un es jums saku: katru, kas mani atzīs cilvēku priekšā, to arī Cilvēka Dēls apliecinās Dieva eņģeļu priekšā.
- ⁹Bet kas mani noliegs cilvēku priekšā, tas tiks noliegts Dieva eņģeļu priekšā.
- ¹⁰Un katram, kas runā pret Cilvēka Dēlu, tas tiks piedots, bet kas zaimo Svēto Garu, tam to nepiedos.
- ¹¹Bet kad viņi vedīs jūs sinagogās un iestāžu, un valdības priekšā, nerūpējieties par to, ko jūs atbildēsiet vai ko teiksiet!
- ¹²Jo Svētais Gars jūs tanī brīdī mācīs, kas jums jārunā.
- ¹³Bet kāds no ļaužu pulka sacīja Viņam: Mācītāj, saki manam brālim, lai viņš dalās ar mani mantojumā!
- ¹⁴Un Viņš tam sacīja: Cilvēk, kas mani iecēlis jums par tiesnesi vai mantas dalītāju?
- ¹⁵Un Viņš sacīja tiem: Pielūkojiet un sargieties no katras mantkārības, jo ne no pārpilnības un tā, kas viņam ir, atkarīga viņa dzīve!
- ¹⁶Bet viņš tiem teica līdzību, sacīdams: Kāda bagāta cilvēka tīrums deva bagātu ražu.
- ¹⁷Un viņš sevī domāja, sacīdams: Ko lai es daru, jo man nav kur novietot savu ražu.
- ¹⁸Un viņš sacīja: Es darīšu tā: nojaukšu savus šķūņus un uzcelšu lielākus; un tur es savākšu, kas man izaudzis un visu savu mantu.
- ¹⁹Un es sacīšu savai dvēselei: dvēsele, tev mantas piekrātas ilgiem gadiem, atpūties, ēd, dzer un dzīro!
- ²⁰Bet Dievs sacīja viņam: Tu neprātīgais, šinī naktī atprasīs tavu dvēseli no tevis, bet kam paliks tas, ko tu sakrāji?
- ²¹Tā iet tiem, kas krāj sev mantu, bet nav bagāts pie Dieva.
- ²²Un Viņš sacīja saviem mācekļiem: Tāpēc es jums saku: nebaidieties par savu dzīvību, ko jūs ēdīsiet, nedz arī par savu miesu, ar ko jūs ģērbsieties.

- ²³Jo dzīvība ir vērtīgāka par barību, un miesa vairāk par apģērbu!
- ²⁴Vērojiet kraukļus! Viņi nesēj un neplauj, tiem nav ne klēts, ne šķūņa, bet Dievs tos uztur. Cik daudz vērtīgāki par tiem esat jūs?
- ²⁵Bet kas no jums rūpējoties var pagarināt savu augumu par vienu olekti?
- ²⁶Ja jūs nespējat pat vismazāko, ko tad jūs raizējaties par citu?
- ²⁷Nemiet vērā lilijas, kā tās aug! Tās nestrādā un nevērpj, bet es jums saku: pat Salomons visā savā godībā nebija tā apģērbts kā viena no tām.
- ²⁸Bet ja Dievs tā ģērbj zāli, kas šodien tīrumā, bet rīt tiek krāsni mesta, cik gan vairāk jūs, jūs mazticīgie!
- ²⁹Tāpēc arī jūs nejautāji, ko ēdīsiet vai ko dzersiet, un neuztraucieties!
- ³⁰Jo to visu meklē pasaules tautas. Bet jūsu Tēvs zina, ka visa tā jums vajag.
- ³¹Labāk cenšaties vispirms pēc Dieva valstības un Viņa taisnības, un viss tas tiks jums piedots klāt.
- ³²Nebaidies, mazais ganāmpulciņ, jo jūsu Tēvam labpaticis dot jums valstību!
- ³³Pārdodiet savu mantu un dodiet nabagiem dāvanas! Gādāji sev somas, kas nenoveco, un neizsīkstošu mantu debesīs, kur zagļi netuvojas un kodes nebojā!
- ³⁴Jo kur jūsu manta, tur arī jūsu sirdis.
- ³⁵Jūsu gurni lai ir apjoztī un degoša lāpa jūsu rokās!
- ³⁶Esiet līdzīgi ļaudīm, kas gaida savu kungu no kāzām pārnākam, lai tūlīt atvērtu viņam, kad tas nāks un kladzinās!
- ³⁷Svētīgi tie kalpi, kurus kungs pārnākot atradis nomodā. Patiesi es jums saku, ka viņš apjozies nosēdinās tos, un, tos apstaigādams, viņiem kalpos.
- ³⁸Un ja viņš nāktu otrā nakts maiņā, un ja viņš nāktu trešajā sardzes maiņā un tā viņus at-rastu, tad svētīgi šie kalpi!
- ³⁹Bet tas jums jāzina: ja nama tēvs zinātu, kurā stundā zaglis nāks, tad viņš paliktu nomodā un neatļautu tam ielauzties savā namā.
- ⁴⁰Tā arī jūs esiet gatavi, jo Cilvēka Dēls nāks tādā stundā, kad jūs to nedomājat.
- ⁴¹Bet Pēteris sacīja Viņam: Kungs, vai tu šo līdzību saki mums vai visiem?
- ⁴²Un Kungs sacīja: Kā tev šķiet, kas ir tas uzticīgais un saprātīgais nama turētājs, ko Kungs iecēlis savai saimei, lai viņš tai dotu laikā kviešu mēru?
- ⁴³Svētīgs tas kalps, ko kungs atnācis atradis tā darām.
- ⁴⁴Patiesi es jums saku: viņš iecels to pār visiem saviem īpašumiem.
- ⁴⁵Bet ja šis kalps, savā sirdī sacīdams: Mans kungs kavējas nākt, sāks sist kalpus un kalpones un ēdīs, un dzers, un piedziersies,
- ⁴⁶Tad tā kalpa kungs nāks tanī dienā, kad tas negaida, un stundā, kuru tas nezina, un atdalīs viņu, un dos tam tā daļu ar neticīgajiem.
- ⁴⁷Bet šis kalps, kas zinādams sava kunga gribu, nebūs sagatavojies un nepildīs viņa prātu, saņems daudz sitienu.

⁴⁸Bet kas nezinādams dara to, kas sodāms, tas saņems maz sitienu. Bet no katra, kam daudz dots, daudz arī prasīs; un kam daudz uzticēts, no tā daudz atprasīs.

⁴⁹Es atnācu uguni mest uz zemi, un mana vēlēšanās ir, lai tā iedegtos.

⁵⁰Bet man jākristās kristībā: un kā es ilgojos, kamēr tas notiks!

⁵¹Jūs domājat, ka es esmu nācis mieru nest virs zemes? Es jums saku nē, bet šķelšanos!

⁵²Jo no šī laika pieci vienā namā sašķelsies: trīs pret diviem un divi pret trim.

⁵³Sašķelsies tēvs pret dēlu un dēls pret savu tēvu, māte pret meitu un meita pret māti. Vīramāte pret savu vedeklu un vedekla pret savu vīramāti.

⁵⁴Bet ļaudīm Viņš sacīja: Kad jūs redzat rietumos paceļamies mākonī, jūs tūliņ sakāt: būs lietus; un tā arī notiek.

⁵⁵Un kad pūš dienvidu vējš, jūs sakāt: būs karstums; un tā notiek.

⁵⁶Jūs, liekuļi, par debess un zemes izskatu jūs protat spriest, bet kāpēc jūs nespriežat par šo laikmetu?

⁵⁷Un kāpēc jūs nespriežat paši no sevis, kas taisnīgi?

⁵⁸Bet ja tu ej ar savu pretinieku pie priekšnieka, pūlies jau ceļā no tā atbrīvoties, lai viņš tevi neaizvestu pie tiesneša un tiesnesis nenodotu tevi tiesas izpildītājam, un tiesas izpildītājs neiemestu tevi cietumā!

⁵⁹Es tev saku: no turienes tu neiziesi, kamēr nebūsi samaksājis pēdējo grasi.

Chapter 13

- ¹Bet tanī pat laikā atnāca daži un ziņoja Viņam par galilejiešiem, kuru asinis Pilāts sajauca ar to upuriem.
- ²Un Viņš tiem atbildēja, sacīdams: Vai jūs domājat, ka šie galilejieši bija lielāki grēcinieki nekā visi galilejieši, tāpēc ka viņiem tā bij jācieš?
- ³Es jums saku: nē; bet ja jūs par grēkiem negandarīsit, visi tāpat aiziesiet bojā.
- ⁴Vai jūs domājat, ka tie astoņpadsmit, uz kuriem nogāzās Siloes tornis un nosita viņus, bija vairāk vainīgi nekā visi pārējie Jeruzalemes iedzīvotāji?
- ⁵Es jums saku: nē; bet ja jūs par grēkiem negandarīsit, visi tāpat aiziesiet bojā.
- ⁶Un Viņš sacīja tiem šo līdzību: Kādam bija vīģes koks, iestādīts paša vīna dārzā; un viņš nāca un meklēja tanī augļus, bet neatrada.
- ⁷Tad viņš sacīja vīna dārza kopējam: Lūk, jau trešo gadu nāku meklēt augļus šai vīģes kokā, bet neatrodu. Tāpēc nocērt to, lai tas neaizņem zemi!
- ⁸Bet tas atbildēja viņam, sacīdams: Kungs, atstāj to vēl šogad, kamēr es to aprakšu un uzlikšu mēslus,
- ⁹Varbūt tas nesīs augļus, bet ja nē, tad nākotnē tu nocirtīsi to.
- ¹⁰Un Viņš mācīja sabbatos to sinagogā.
- ¹¹Un, lūk, sieviete: tai astoņpadsmit gadu bija slimības gars; un viņa bija saliekta un nespēja pat augšup paskatīties.
- ¹²Jēzus, ieraudzījis viņu, pasauca to pie sevis un sacīja tai: Sieviete, tu esi atbrīvota no savas slimības.
- ¹³Un Viņš uzlika tai rokas; un tūdaļ tā uzcēlās un godināja Dievu.
- ¹⁴Bet sinagogas priekšnieks, saīdzis, ka Jēzus dziedināja sabbatā, sāka runāt ļaudīm, sacīdams: Ir sešas dienas, kurās jāstrādā; tanīs nāciet un dziedinieties, bet ne sabbatā!
- ¹⁵Bet Kungs atbildēja viņam, sacīdams: Jūs, liekuļi, vai katrs no jums sabbatā neatraisa savu vērsi vai ēzeli no siles un neved dzirdināt?
- ¹⁶Bet vai nevajadzēja sabbatā atraisīt no šīm saitēm šo Ābrahama meitu, kuru sātans bija saistījis, lūk, jau astoņpadsmit gadu?
- ¹⁷Un kad Viņš to pateica, visi Viņa pretinieki nosarka, bet visa tauta priecājās par visu, ko Viņš vareni darīja.
- ¹⁸Un Viņš sacīja: Kam līdzīga Dieva valstība? Ar ko lai es to salīdzinu?
- ¹⁹Tā līdzīga sinepju graudiņam, ko cilvēks paņēma un iesēja savā dārzā; un tas auga un kļuva liels koks; un debess putni mājāja tā zaros.
- ²⁰Un vēl Viņš sacīja: Ar ko lai es salīdzinu Dieva valstību?
- ²¹Tā līdzīga raugam, kuru sieviete paņēma un iejauca trijos mēros miltu, kamēr viss sarūga.
- ²²Un Viņš, turpinādams ceļu uz Jeruzalemi, apstaigāja pilsētas un miestus mācīdams.
- ²³Bet kāds sacīja Viņam: Kungs, vai maz ir to, kas tiks pestīti?
- ²⁴Pūlieties ieiet caur šaurajām durvīm, jo, es jums saku, daudzi meklēs ieiet, bet nevarēs.

²⁵Jo kad nama tēvs būs iegājis un durvis noslēdzis, tad jūs, ārā stāvēdami, sāksiet pie durvīm klauvēt, sacīdami: Kungs, atver mums! Tad Viņš, atbildēdams jums, sacīs: Es nezinu, no kurienes jūs esat.

²⁶Tad jūs sāksiet runāt: Mēs Tavā klātbūtnē ēdām un dzērām, un Tu mācīji mūsu ielās.

²⁷Un Viņš jums sacīs: Es nezinu, no kurienes jūs esat; ejiet prom no manis, jūs, visi ļauna darītāji!

²⁸Tur būs raudāšana un zobu griešana, kad redzēsiet Ābrahamu un Īzāku, un Jēkabu, un visus praviešus Dieva valstībā, bet sevi izmestus ārā.

²⁹Un nāks no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem un ieņems vietu Dieva valstībā!

³⁰Un, lūk, ir pēdējie, kas būs pirmie, un ir pirmie, kas būs pēdējie.

³¹Tanī pat dienā nāca daži farizeji un sacīja Viņam: Aizej un aizceļo no šejienes, jo Herods grib Tevi nonāvēt!

³²Un Viņš tiem sacīja: Ejiet un sakiet šim lapsai: lūk, es izdzenu ļaunos garus un dziedinu slimos šodien un rīt, bet trešajā dienā es pabeigšu.

³³Tomēr man šodien un rīt, un nākošajā dienā jābūt ceļā, jo nepiedienas pravietim ārpus Jeruzalemes iet bojā.

³⁴Jeruzaleme, Jeruzaleme, kas nokauj praviešus un akmeņiem nomētā tos, kas pie tevis sūtīti! Cik reizes es gribēju savākt tavus bērnus, kā putns savāc savus cāļus zem spārniem, bet tu to negribēji!

³⁵Lūk, jūsu nams tiks jums atstāts tukšs. Bet es jums saku: jūs mani neredzēsiet, kamēr nāks laiks, kad jūs sacīsiet: Svētīgs, kas nāk Kunga vārdā!

Chapter 14

- ¹Un notika, ka Jēzus iegāja sabatā kāda farizeju priekšnieka namā maizi ēst; un tie Viņu novēroja.
- ²Un, lūk, tur bija Viņa priekšā kāds ūdenssērdzīgs cilvēks.
- ³Un Jēzus atbildēdams uzrunāja bauslības mācītājus un farizejus, sacīdams: Vai atļauts sabatā dziedināt?
- ⁴Bet viņi klusēja. Tad Viņš, pieskaroties, izdziedināja to un atlaida.
- ⁵Un Viņš uzrunāja tos, sacīdams: Ja kādam no jums iekrīt akā ēzēlis vai vērsis, vai tas tūdaļ sabatā to neizvelk?
- ⁶Un tie nespēja Viņam nekā atbildēt?
- ⁷Bet novērodams, ka ielūgtie izvēlas sev pirmās vietas, Viņš stāstīja tiem līdzību, sacīdams:
- ⁸Ja tevi kāds ieaicina kāzās, tad neieņem pirmo vietu, jo varbūt viņš ir aicinājis kādu cienīgāku par tevi,
- ⁹Un atnācis tas, kas tevi un viņu ielūdzis, nesaka tev: Dod šim vietu, un tad ar kaunu tev būs jāieņem pēdējā vieta.
- ¹⁰Bet kad tevi kāds aicinās, ej un ieņem pēdējo vietu, lai tad tas, kas tevi aicinājis, nāktu un sacītu tev: Draugs, virzies augstāk! Tad tev būs gods viesu priekšā.
- ¹¹Jo katrs, kas sevi paaugstinās, tiks pazemots, bet kas pazemosies, tas tiks paaugstināts.
- ¹²Bet tam, kas Viņu bija ielūdzis, Viņš sacīja: Ja tu sarīko pusdienas vai vakariņas, neaicini savus draugus, nedz savus brāļus, nedz radus, nedz bagātus kaimiņus, ka viņi kādreiz arī tevi neielūdz, un tad tu būsi saņēmis atlīdzību,
- ¹³Bet ja tu rīko mielastu, aicini nabagus, kroplus, klibus un aklus!
- ¹⁴Un svētīgs tu būsi, jo viņiem nav ar ko tev atlīdzināt, bet tev tiks atlīdzināts, kad taisnīgie augšāmcelties.
- ¹⁵To dzirdēdams, kāds no galda viesiem sacīja Viņam: Svētīgs ir tas, kas ēdis maizi Dieva valstībā.
- ¹⁶Un Viņš tam sacīja: Kāds cilvēks sarīkoja lielu mielastu un ielūdza daudzus.
- ¹⁷Un mielasta stundā viņš sūtīja savu kalpu pateikt ielūgtajiem, lai tie nāk, jo viss jau sagatavots.
- ¹⁸Un visi reizē sāka aizbildināties. Pirmais sacīja viņam: Es nopirku saimniecību, un man nepieciešami jāaiziet to apskatīt; es lūdzu tevi, uzskati mani par aizbildinātu!
- ¹⁹Un otrs sacīja: Es nopirku piecus vēršu pārus un eju tos pārbaudīt; es lūdzu tevi, uzskati mani par aizbildinātu!
- ²⁰Un cits sacīja: Es apprecēju sievu. Tāpēc nevaru iet.
- ²¹Un kalps pārnācis ziņoja par to savam kungam. Tad nama tēvs kļuva dusmīgs un sacīja savam kalpam: Ej steigšus gatvēs un pilsētas ielās un ved šurp nabagus un kroplus, un aklus, un klibus.
- ²²Un kalps sacīja: Kungs, ir izpildīts, kā tu pavēlēji, bet vēl ir vietas.

²³Un kungs sacīja kalpam: Ej uz lielceļiem un sētmalām un spied visus nākt iekšā, lai mans nams piepildītos!

²⁴Bet es jums saku, ka neviens no tiem vīriem, kas tika aicināti, manu mielastu nebaudīs.

²⁵Bet daudz ļaužu gāja Viņam līdz; un, pagriezies pret tiem, Viņš sacīja:

²⁶Ja kāds nāk pie manis un neienīst savu tēvu un māti, un sievu, un bērnus, un brāļus, un māšas, un pat savu paša dvēseli, tas nevar būt mans māceklis.

²⁷Un kas nenes savu krustu un neseko man, tas nevar būt mans māceklis.

²⁸Jo kas no jums, gribēdams torni celt, vispirms neapsēdīsies un neaprēķinās izdevumus, kas nepieciešami tā nobeigšanai,

²⁹Lai vēlāk, pamatus ielicis un nespēdams pabeigt, netiktu no visiem, kas to redz, izzobots,

³⁰Sakot: šis cilvēks iesāka gan celt, bet nespēja pabeigt.

³¹Jo kurš ķēniņš, kas domā karot ar otru ķēniņu, neapsēdīsies un vispirms nepārliks, vai viņš spēj ar desmit tūkstošiem pretoties tam, kas ar divdesmit tūkstošiem nāk pret viņu?

³²Pretējā gadījumā, tam vēl tālu esot, viņš sūta sūtņus, lai lūgtu mieru.

³³Tā arī katrs no jums, kas neatsakās no visa, kas viņam pieder, nevar būt mans māceklis.

³⁴Sāls ir laba lieta, bet ja sāls paliek nederīga, kā lai to uzlabo?

³⁵Tā neder ne zemei, ne mēsliem, bet to izmet ārā. Kam ausis dzirdēšanai, tas lai dzird!

Chapter 15

- ¹Bet muitnieki un grēcinieki pulcējās ap Viņu, lai Viņu dzirdētu.
- ²Un farizeji un rakstu mācītāji kurnēja, sacīdami: Šis pieņem grēciniekus un ēd kopā ar viņiem.
- ³Un Viņš teica tiem šo līdzību, sacīdams:
- ⁴Kurš cilvēks no jums, kam simts avis, pazaudējot vienu no tām, neatstāj deviņdesmit deviņas tuksnesī un neiet meklēt to, kas pazuda, kamēr viņš to atrod?
- ⁵Un viņš, atradis to, priecādamies liek savos plecos.
- ⁶Un viņš, mājās pārnācis, sasauc draugus un kaimiņus un saka viņiem: Priecājieties ar mani, jo es atradu savu avi, kas bija pazudusi!
- ⁷Es jums saku: tāpat debesīs būs lielāks prieks par vienu grēcinieku, kas gandara par grēkiem, nekā par deviņdesmit deviņiem taisnīgajiem, kam gandarīšanas nevajag.
- ⁸Vai atkal: kura sieviete, kam desmit drahmas, pazaudējusi vienu drahmu, neiededzinās sveci un neizslaucīs māju, rūpīgi meklējama, kamēr to neatradīs?
- ⁹Un viņa, to atradusi, sasauc draudzenes un kaimiņienes, sacīdama: Priecājieties ar mani, jo es atradu drahmu, kuru biju pazaudējusi!
- ¹⁰Es jums saku: tā Dieva eņģeļi priecāsies par katru grēcinieku, kas gandara par grēkiem.
- ¹¹Un Viņš sacīja: Kādam cilvēkam bija divi dēli.
- ¹²Un jaunākais no viņiem sacīja tēvam: Tēvs, dod man pienācīgo mantas daļu! Un viņš sadalīja mantu starp tiem.
- ¹³Un pēc nedaudz dienām jaunākais dēls, visu saņēmis, aizceļoja uz tālu zemi; un viņš, izšķērdīgi dzīvodams, izšķieda savu mantu.
- ¹⁴Un pēc tam, kad viņš visu bija notērējis, tai zemē izcēlās liels bads; un arī viņš sāka ciest trūkumu.
- ¹⁵Un viņš aizgāja un salīga pie kāda tās zemes pilsoņa; un tas aizsūtīja viņu savā saimniecībā ganīt cūkas.
- ¹⁶Un viņš gribēja piepildīt savu vēderu sēnalām, ko cūkas ēda, bet neviens tam tās nedeva.
- ¹⁷Bet viņš, iedziļinājies sevī, sacīja: Cik daudz algādžu mana tēva namā, kam maizes pārpilnība, bet es mirstu badā!
- ¹⁸Es celšos un iešu pie sava tēva un sacīšu viņam: tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi.
- ¹⁹Es vairs neesmu cienīgs saukties par tavu dēlu; pieņem mani kā vienu no saviem algādžiem!
- ²⁰Un cēlies viņš gāja pie sava tēva. Bet, tam vēl tālu esot, viņa tēvs to ieraudzīja un šim kļuva tā žēl; un viņš steidzās tam pretī, krita ap kaklu un skūpstīja to.
- ²¹Un dēls sacīja viņam: Tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi; es vairs neesmu cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu.
- ²²Bet tēvs sacīja saviem kalpiem: Steigšus atnesiet labākās drēbes un ietēriet viņu, un sniedziet gredzenu viņa rokai un kurpes viņa kājām,

- ²³Un atvediet nobarotu teļu un nokaujiet to, un ēdīsim un priecāsimies,
- ²⁴Jo šis mans dēls, kas bija miris, ir atkal dzīvs; kas bija zudis, ir atkal atrasts! Un viņi sāka dzīrot.
- ²⁵Bet viņa vecākais dēls bija tīrumā. Kad viņš nāca un tuvojās mājai, tas dzirdēja mūziku un līksmību.
- ²⁶Un viņš, pasaucis vienu no kalpiem, jautāja, kas tas ir.
- ²⁷Tas viņam sacīja: Tavs brālis pārnāca, un tavs tēvs nokāva barotu teļu, jo viņš to sagaidījis veselu.
- ²⁸Bet viņš sadusmojās un negribēja iet iekšā. Tad viņa tēvs iznāca un sāka to lūgt.
- ²⁹Un viņš atbildēja un sacīja savam tēvam: Lūk, tik daudz gadus es tev kalpoju un nekad tavu pavēli nepārkāpu, bet tu man nekad nedevi pat kazlēnu, lai es ar saviem draugiem sarīkotu mielastu;
- ³⁰Bet kad šis tavs dēls, kas savu mantu izšķīdis ar netiklēm, pārnāca, tu nokāvi viņam nobarotu teļu.
- ³¹Tad viņš tam sacīja: Dēls, tu vienmēr esi pie manis, un viss mans ir tavs;
- ³²Bet sarīkot mielastu un priecāties vajadzēja, jo šis tavs brālis, kas bija miris, ir dzīvs; un kas bija pazudis, ir atrasts.

Chapter 16

- ¹Bet Viņš sacīja arī saviem mācekļiem: Kāds cilvēks bija bagāts, un tam bija mantas pārvaldnieks. Un šis tika viņam apsūdzēts, it kā tas izšķiežot tā mantu.
- ²Un viņš, to pasaucis, sacīja tam: Ko es dzirdu par tevi? Dod norēķinu par mantas pārvaldīšanu, jo tu pārvaldnieks vairs nevarēsi būt!
- ³Bet pārvaldnieks sacīja sevī: Ko lai es daru, jo mans kungs atņem man mantas pārvaldīšanu? Rakt es nespēju, ubagot kauns.
- ⁴Es zinu, ko darīt, lai viņi mani uzņemtu savās mājās, kad būšu atcelts no pārvaldīšanas.
- ⁵Un viņš, ataicinājis pa vienam sava kunga parādniekus, sacīja pirmajam: Cik tu esi manam kungam parādā?
- ⁶Un tas viņam sacīja: Simts mucu eļlas. Un viņš tam sacīja: Ņem savu parāda zīmi, apsēsties tūlīt un raksti piecdesmit!
- ⁷Tad viņš sacīja otram: Bet tu cik esi parādā? Tas atbildēja: Simts mēru kviešu. Viņš tam sacīja: Ņem savu zīmi un raksti astoņdesmit!
- ⁸Un kungs palielīja netaisnīgo pārvaldnieku, ka viņš gudri darījis, jo šīs pasaules bērni ir atjautīgāki savā ciltī nekā gaismas bērni.
- ⁹Un es jums saku: iegūstiet sev draugus no netaisnas bagātības, lai tad, kad jūsu pietrūks, uzņemtu jūs mūžīgajos mājokļos.
- ¹⁰Kas uzticīgs vismazākajās lietās, tas uzticīgs arī lielās, un kas ir netaisns vismazākajās lietās, tas arī netaisns lielās.
- ¹¹Ja jau jūs netaisnas bagātības lietās neesat bijuši uzticami, kas lai jums uztic to, kas ir patiess,
- ¹²Un ja jūs svešās lietās neesat bijuši uzticami, kas jums dos to, kas ir jūsu?
- ¹³Neviens kalps nevar diviem kungiem kalpot: vai nu viņš vienu nīdīs un citu milēs, vai vienam pakļausies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un bagātībai.
- ¹⁴Bet to visu dzirdēja farizeji, kas bija mantkārīgi; un tie izsmēja Viņu.
- ¹⁵Un Viņš tiem sacīja: Jūs esat tādi, kas sevi attaisno cilvēku priekšā, bet Dievs pazīst jūsu sirdis, jo kas cilvēkiem augsts, tas Dieva priekšā ir negantība.
- ¹⁶Bauslība un pravieši turpinājās līdz Jānim; no tā laika tiek sludināta Dieva valstība, un katrs ar spēku laužas tanī.
- ¹⁷Bet drīzāk debess un zeme zudīs, nekā viena zīme no bauslības atkritīs.
- ¹⁸Katrs, kas šķiras no savas sievas un apprecē citu, pārkāpj laulību; un tas, kas apprecē tādu, kas no vīra šķirta, pārkāpj laulību.
- ¹⁹Bija kāds bagātnieks, kas gērbās purpurā un smalkā audeklā un katru dienu lepni dzīvoja.
- ²⁰Un bija kāds nabags, vārdā Lācars, kas gulēja pie viņa durvīm un bija augoņu pilns.
- ²¹Viņš gribēja ēst druskas, kas krita no bagātnieka galda; un neviens viņam tās nedeva, bet suņi nāca un laizīja viņa augoņus.

²²Bet notika, ka nomira nabadzīgais; un eņģeļi aiznesa viņu Ābrahama klēpī. Bet nomira arī bagātais un tika paglabāts ellē.

²³Mokas ciezdams, viņš pacēla savas acis un tālienē ieraudzīja Ābrahamu un Lācaru viņa klēpī.

²⁴Tad viņš sauca, sacīdams: Tēvs, Ābraham, apžēlojies par mani un sūti Lācaru, lai viņš, sava pirksta galu ūdenī iemērcis, dzesē manu mēli, jo es ciešu mokas šais liesmās!

²⁵Un Ābrahams sacīja viņam: Atminies, dēls, ka tu savu labumu saņēmi, būdams dzīvs, turpretī Lācars - ļaunu. Tagad viņš tiek iepriecināts, bet tev jācieš mokas.

²⁶Un pie tam starp mums un jums atrodas liels bezdibenis, tā ka tie, kas no šejienes vēlētos aiziet pie jums, to nespētu, tāpat arī pāriet no jums pie mums.

²⁷Un viņš sacīja: Tad es lūdzu tevi, tēvs, sūti viņu mana tēva namā,

²⁸Jo man pieci brāļi; lai viņš tos brīdina, ka arī tie nenonāk šai moku vietā!

²⁹Un Ābrahams sacīja tam: Tiem ir Mozus un pravieši, lai viņi klausu tos!

³⁰Bet tas sacīja: Nē, Ābrahama tēv, bet ja kāds no mirušajiem aiziet pie tiem, tad viņi gandarītu par grēkiem!

³¹Bet viņš tam sacīja: Ja tie Mozu un praviešus neklausu, tad arī, ja kāds no miroņiem uzceltos, tie neticēs.

Chapter 17

- ¹Un Viņš sacīja saviem mācekļiem: Nav iespējams, ka apgrēcība nenāktu; bet bēdas tam, caur ko tā nāk!
- ²Labāk tādām būtu, ja viņam uzkārtu kaklā dzirnakmeni un iemestu jūrā, nekā viņš apgręcina vienu no šiem mazajiem.
- ³Pielūkojiet paši sevi! Ja tavš brālis grēko pret tevi, pamāci viņu! Bet ja tas to nožēlo, piedod tam!
- ⁴Un ja viņš septiņas reizes dienā grēkotu pret tevi un septiņas reizes grieztos pie tevis, sacīdams: es nožēloju, tad piedod tam!
- ⁵Un apustuļi sacīja Kungam: Vairo mūsu ticību!
- ⁶Bet Kungs sacīja: Ja jums būtu ticība kā sinepju graudiņš un jūs sacītu šim zīdārpju kokam: izraujies un pārstādijs jūrā, tad tas jums paklausītu.
- ⁷Bet kurš no jums, kam ir kalps, arājs vai gans, kad tas pārnāks no lauka, sacīs viņam: tūlīt nāc un sēdijs pie galda?
- ⁸Vai viņš tam neteiks: pagatavo man ēdienu un apjoz priekšautu, un apkalpo mani, kamēr es ēdišu un dzeršu; un pēc tam tu ēdijs un dzersi.
- ⁹Un vai viņš izsaka pateicību tam kalpam, ka tas darīja to, ko tam pavēlēja?
- ¹⁰Es nedomāju. Tā arī jūs, kad izpildīsiet visu, kas jums uzdots, sakiet: Mēs esam nederīgi kalpi, mēs darījām to, ko mums vajadzēja darīt.
- ¹¹Un, ejot uz Jeruzalemi, notika, ka Viņš gāja caur Samarijas un Galilejas vidieni.
- ¹²Un kādā miestā ieejot, Viņam pretim nāca desmit spitālīgi vīrieši, kas apstājās notālēm.
- ¹³Un paceltā balsī sacīja: Jēzu, Mācītāj, apžēlojies par mums!
- ¹⁴To ieraudzījis, Viņš sacīja: Ejiet un parādieties priesteriem! Un notika, ka, tiem ejot, viņi kļuva tīri.
- ¹⁵Bet viens no tiem, redzēdams, ka viņš izdziedināts, griezās atpakaļ un skaļā balsī godināja Dievu,
- ¹⁶Un nokrita uz sava vaiga pie Viņa kājām, un pateicās; un tas bija samarietis.
- ¹⁷Bet Jēzus atbildēja un sacīja: Vai desmit nekļuva veseli? Kur ir deviņi?
- ¹⁸Nav neviens atradies, kas būtu atgriezies un Dievam godu devis, kā vien šis svešinieks.
- ¹⁹Un Viņš tam sacīja: Celies un ej, jo tava ticība tev palīdzējusi!
- ²⁰Bet farizeji jautāja Viņam: Kad nāks Dieva valstība? Viņš tiem atbildēja un sacīja: Dieva valstība nenāk redzamā veidā.
- ²¹Un arī neteiks: Lūk, še ir, vai, lūk, tur ir, jo, lūk, Dieva valstība ir jūsos pašos.
- ²²Un Viņš sacīja saviem mācekļiem: Nāks dienas, kad jūs alksiet redzēt vienu Cilvēka Dēla dienu, bet neredzēsiet.
- ²³Un jums sacīs: Lūk, še ir, un, lūk, tur ir! Neejiet tur un nesejojiet tam!
- ²⁴Jo kā zem debesīm uzliesmojis zibens apspīd to, kas zem debesīm ir, tā būs Cilvēka Dēls savā dienā.

- ²⁵Bet vispirms Viņam daudz vajag ciest un no šīs cilts atmestam kļūt.
- ²⁶Un kā tas bija Noasa dienās, tā tas būs arī Cilvēka Dēla dienās.
- ²⁷Tie ēda un dzēra; precēja sievas un izdeva pie vīra līdz pat tai dienai, kad Noass iegāja šķirstā; un tad nāca ūdensplūdi un iznīcināja visu.
- ²⁸Tāpat, kā tas notika Lata dienās: ēda, dzēra, pirka un pārdeva, stādīja un būvēja;
- ²⁹Bet tai dienā, kad Lats izgāja no Sodomas, lija uguns un sērs no debesīm un iznīcināja visus.
- ³⁰Gluži tāpat būs tai dienā, kad parādīsies Cilvēka Dēls.
- ³¹Ja kāds tanī stundā būs uz jumta, bet viņa lietas - namā, tas lai nekāpj zemē tās paņemt, un ja kas tīrumā, tas lai neatgriežas atpakaļ!
- ³²Pieminiet Lata sievu!
- ³³Kas savu dzīvību centīsies glābt, tas to pazaudēs, bet kas to pazaudēs, tas to atgūs.
- ³⁴Es jums saku: tanī naktī divi būs vienā gultā: vienu uzņems, bet otru atstās.
- ³⁵Divas kopā mals: vienu uzņems un otru atstās; divi būs tīrumā: vienu uzņems un otru atstās.
- ³⁶Tad mācekļi jautāja Viņam, sacīdami: Kur, Kungs?
- ³⁷Viņš tiem sacīja: Visur, kur miesa, salasās arī ērgļi.

Chapter 18

- ¹Bet vēl Viņš tiem stāstīja līdzību par to, ka vienmēr vajag Dievu lūgt un nepagurt,
- ²Sacīdams: Vienā pilsētā bija kāds tiesnesis, kas Dieva nebijās un no cilvēkiem nekaunējās.
- ³Bet kāda atraitne bija tanī pilsētā; un viņa nāca pie viņa un sacīja: Aizstāvi mani pret manu pretinieku!
- ⁴Un tas ilgu laiku negribēja. Bet pēc tam viņš sevī sacīja: Lai gan es Dieva nebaidos un no cilvēkiem nekaunos,
- ⁵Tomēr, lai šī atraitne mani neapgrūtinātu, es spriedīšu tiesu, ka viņa, beigās atnākusi, neuzbruktu man.
- ⁶Bet Kungs sacīja: Klausieties, ko netaisnais tiesnesis saka!
- ⁷Un vai Dievs lai nespriestu taisnīgu tiesu saviem izredzētajiem, kas dienu un nakti Viņu piesauc, un nebūtu pacietīgs ar viņiem?
- ⁸Es jums saku, ka Viņš drīz tiem spriedīs taisnīgu tiesu. Tomēr, kā rādās, vai Cilvēka Dēls atnācis atradīs ticību virs zemes?
- ⁹Bet tiem, kas sevi uzskatīja taisnīgus esam un citus nicināja, Viņš sacīja šo līdzību:
- ¹⁰Divi cilvēki iegāja svētnīcā Dievu lūgt. Viens bija farizejs un otrs muitnieks.
- ¹¹Farizejs nostājies sevī tā lūdza: Es tev pateicos, Dievs, ka es neesmu tāds, kā citi cilvēki: laupītāji, netaisnīgi, laulības pārkāpēji vai arī kā šis muitnieks!
- ¹²Es gavēju divreiz nedēļā un dodu desmito tiesu no visa, kas man ir.
- ¹³Bet muitnieks, tālāk stāvēdams, negribēja pat acis pacelt pret debesīm, bet, sitot pie savām krūtīm, sacīja: Dievs, esi man, grēciniekam žēlīgs!
- ¹⁴Es jums saku: šis aizgāja savās mājās attaisnots, bet tas ne. Jo katrs, kas sevi paaugstina, tiks pazemināts.
- ¹⁵Bet arī bērnus Viņam atnesa, lai Viņš tiem pieskartos. Kad mācekļi to redzēja, tie norāja tos.
- ¹⁶Bet Jēzus pasauca viņus un sacīja: Laidiet bērnus pie manis nākt un neliedziet viņiem to, jo tādiem pieder Dieva valstība!
- ¹⁷Patiesi es jums saku: kas Dieva valstību nepieņems kā bērns, tas tanī neieies.
- ¹⁸Un kāds priekšnieks jautāja Viņam, sacīdams: Labais Mācītāj, kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgo dzīvi?
- ¹⁹Bet Jēzus viņam sacīja: Kāpēc tu mani sauc par labo? Neviens nav labs, kā vienīgi Dievs.
- ²⁰Baušļus tu zini: tev nebūs nokaut; tev nebūs laulību pārkāpt; tev nebūs zagst; tev nebūs nepatiesu liecību dot; tev būs tēvu un māti godāt.
- ²¹Tas sacīja: To visu esmu izpildījis kopš jaunības.
- ²²Jēzus, to dzirdēdams, sacīja viņam: Vēl viena tev trūkst: pārdod visu, kas tev pieder, un dod nabagiem, tad tev būs manta debesīs, un nāc, seko man!
- ²³To dzirdēdams, viņš noskuma, jo bija ļoti bagāts.

- ²⁴Bet Jēzus, redzēdams viņu noskumušu, sacīja: Cik grūti tiem, kam nauda, ieiet Dieva valstībā!
- ²⁵Vieglāk kamielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā.
- ²⁶Tad tie, kas dzirdēja, sacīja: Un kas tad var kļūt pestīts?
- ²⁷Viņš tiem sacīja: Kas cilvēkiem nav iespējams, tas iespējams Dievam.
- ²⁸Bet Pēteris sacīja: Lūk, mēs visu atstājām un sekojām Tev.
- ²⁹Viņš tiem teica: Patiesi es jums saku: nav neviena, kas atstājis māju vai vecākus, vai brāļus, vai sievu, vai bērnus Dieva valstības dēļ!
- ³⁰Un kas nesaņem daudz vairāk jau šīnī laikā, bet nākošajā mūžā mūžīgo dzīvi.
- ³¹Bet Jēzus ņēma tos divpadsmit sev līdz un sacīja viņiem: Lūk, mēs ejam uz Jeruzalemi; un viss izpildīsies, ko pravieši rakstījuši par Cilvēka Dēlu.
- ³²Jo Viņu nodos pagāniem un apsmies, un šautīs, un apspļaudīs,
- ³³Un pēc šautišanas Viņu nonāvēs, bet trešajā dienā Viņš celsies augšām.
- ³⁴Bet no tā viņi neko nesaprata; un šis vārds palika tiem apslēpts; un viņi neaptvēra to, kas tika runāts.
- ³⁵Bet notika, kad Viņš tuvojās Jērikai, kāds aklais sēdēja ceļmalā un ubagoja.
- ³⁶Un, kad viņš dzirdēja ļaužu pulku garām ejam, tas jautāja, kas tas ir.
- ³⁷Bet viņam pateica, ka Jēzus Nācarietis iet garām.
- ³⁸Tad viņš sauca, sacīdams: Jēzu, Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!
- ³⁹Bet tie, kas gāja priekšā, norāja viņu, lai viņš ciestu klusu. Bet viņš vēl skaļāk sauca: Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!
- ⁴⁰Tad Jēzus apstājies lika viņu atvest pie sevis. Un kad tas tuvojās, viņš jautāja tam,
- ⁴¹Sacīdams: Ko tu gribi, lai es tev daru? Bet viņš sacīja: Kungs, lai es redzu!
- ⁴²Un Jēzus sacīja viņam: Topi redzīgs, tava ticība tevi glābusi.
- ⁴³Un tūdaļ viņš kļuva redzīgs un, Dievu godinādams, sekoja Viņam. Un visa tauta, to redzēdama, godināja Dievu.

Chapter 19

- ¹Un Viņš, iegājis Jērikā, gāja tai cauri.
- ²Un, lūk, kāds cilvēks, vārdā Zahejs, kas bija muitnieku priekšnieks un bagāts,
- ³Meklēja Jēzu redzēt, kas Viņš ir, un nevarēja ļaužu dēļ, jo bija mazs augumā.
- ⁴Un tas, paskrējis uz priekšu, uzkāpa vīģes kokā, lai Viņu redzētu, jo tur Viņam bija jāiet garām.
- ⁵Un kad Jēzus atnāca tai vietā, Viņš, uz augšu paskatījies, ieraudzīja to un sacīja viņam: Zahej, kāp steigšus zemē, jo šodien man jāpaliek tavā namā!
- ⁶Un tas steigšus nokāpa un uzņēma Viņu ar prieku.
- ⁷To redzot, visi kurnēja, sacīdami, ka Viņš apmeties pie grēcīga cilvēka.
- ⁸Bet Zahejs piecēlies sacīja Kungam: Lūk, Kungs, pusi no savas mantas es atdošu nabagiem; un es atdošu četrkārtīgi, ja es kādam to būtu nokrāpis.
- ⁹Jēzus sacīja viņam: Šodien šim namam notikusi pestīšana, jo arī šis ir Ābrahama dēls.
- ¹⁰Jo Cilvēka Dēls nācis meklēt un pestīt to, kas bija zudis.
- ¹¹Tiem klausoties, Viņš turpināja un sacīja līdzību, jo Viņš bija tuvu Jeruzalemei; un tie domāja, ka Dieva valstība tūliņ parādīsies.
- ¹²Viņš sacīja: Kāds dižciltīgs cilvēks aizgāja tālās zemēs, lai iegūtu sev valsti un atgrieztos atpakaļ.
- ¹³Un viņš, pasaucis savus desmit kalpus, deva tiem desmit minas un sacīja viņiem: Tirgojieties, kamēr es pārnākšu!
- ¹⁴Bet viņa pilsoņi ienāda to; un tie sūtīja sūtņus viņam pakaļ un sacīja: Mēs nevēlamies, ka šis valdītu pār mums.
- ¹⁵Un notika, ka viņš, valsti ieguvis, atgriezās atpakaļ un lika pasaukt kalpus, kuriem viņš bija devis naudu, lai uzzinātu, cik katrs ietirgojis.
- ¹⁶Tad nāca pirmais un sacīja: Kungs, tava mina nopelnīja desmit minas.
- ¹⁷Viņš tam sacīja: Pareizi, labais kalps, tu biji uzticams mazās lietās; tu valdīsi pār desmit pilsētām.
- ¹⁸Un otrs atnāca un sacīja: Kungs, tava mina nopelnīja piecas minas.
- ¹⁹Un viņš tam sacīja: Arī tu valdi pār piecām pilsētām.
- ²⁰Un vēl cits nāca un sacīja: Kungs, še ir tava mina. Es to biju noglabājis sviedrautā.
- ²¹Jo es baidījos tevis, tāpēc ka tu esi bargs cilvēks: tu ņem, ko neesi nolīcis, un pļauj, ko neesi sējis.
- ²²Viņš sacīja tam: Nekrietnais kalps, ar tavu muti es tevi tiesāju. Tu zināji, ka esmu bargs cilvēks, kas ņem, ko nav nolīcis, un pļauj, ko nav sējis.
- ²³Un kāpēc tu neatdevi manu naudu maiņgaldā, lai es pārnācis atprasītu to ar augļiem!
- ²⁴Un klātesošiem viņš teica: Atņemiet viņam minu un dodiet tam, kam desmit minas!
- ²⁵Un tie sacīja viņam: Kungs, viņam jau desmit minas!

- ²⁶Bet es jums saku: katram, kam ir, tiks dots, lai viņam būtu pārpilnība; bet no tā, kam nav, tiks ņemts arī tas, kas viņam ir. (Mt.13,12; 25,29; Mk.4,25)
- ²⁷Bet tos manus ienaidniekus, kas negribēja, lai es pār viņiem valdītu, atvediet šurp un nogaliniet manā priekšā!
- ²⁸Un to teicis, Viņš, iedams uz Jeruzalemi, turpināja ceļu.
- ²⁹Un notika, kad Viņš tuvojās Betfāgai un Betānijai pie kalna, kas saucas Olīvkalns, ka Viņš sūtīja divus savus mācekļus,
- ³⁰Sacīdams: Ejiet uz miestu, kas jūsu priekšā! Un jūs ieiedami atradīsiet piesietu ēzeļa mātes kumeļu, uz kura vēl neviens cilvēks nav sēdējis; atraisiet to un atvediet!
- ³¹Un ja kāds jūs jautās, kāpēc jūs to atraisāt, tad sakiet viņam tā: Kungs vēlas tā pakalpojumu.
- ³²Un tie, kas bija sūtīti, aizgāja un atrada kumeļu stāvam, kā viņš tiem bija sacījis.
- ³³Bet kad viņi raisīja kumeļu vaļā, tā īpašnieki sacīja tiem: Kāpēc jūs atraisāt kumeļu?
- ³⁴Un viņi atbildēja: Kungam to vajag.
- ³⁵Un viņi atveda to pie Jēzus. Un viņi, savas drēbes kumeļam uzklājuši, uzsēdināja Jēzu.
- ³⁶Bet, Viņam jānot, tie izklāja savas drēbes ceļā.
- ³⁷Un kad Viņš jau tuvojās Olīvkalna nogāzei, viss mācekļu pulks sāka priecīgi skaļā balsī godināt Dievu par visiem brīnumiem, ko viņi bija redzējuši,
- ³⁸Sacīdami: Svētīgs, Ķēniņš, kas nāk Kunga vārdā! Miers debesīs un gods augstībā!
- ³⁹Un daži farizeji ļaužu pulkā sacīja Viņam: Mācītāj, apsauc savus mācekļus!
- ⁴⁰Viņš tiem sacīja: Es jums saku: ja viņi klusētu, kliegtu akmeņi.
- ⁴¹Un Viņš, pienācis tuvāk un uzlūkodams pilsētu, raudāja par to, sacīdams:
- ⁴²Kaut jel arī tu atzītu un pat šinī tavā dienā, kas pie tava miera vajadzīgs! Bet tagad tas apslēpts tavām acīm:
- ⁴³Jo nāks dienas pār tevi, kad tavi ienaidnieki aplenks tevi vaļņiem; un tie ielenks tevi un spiedīs tevi no visām pusēm;
- ⁴⁴Un viņi nospiedīs tevi zemē un tavus bērnus, kas tevī ir, un neatstās tevī akmeni uz akmens, tāpēc ka tu neatzini savas piemeklēšanas dienu.
- ⁴⁵Un Viņš, iegājis svētnīcā, sāka dzīt ārā tos, kas tanī pārdeva un pirka,
- ⁴⁶Sacīdams viņiem: Ir rakstīts: mans nams ir lūgšanas nams, bet jūs esat padarījuši to par slepkavu bedri. (Is.56,7; Jer.7,11)
- ⁴⁷Un viņš katru dienu mācīja svētnīcā. Bet augstie priesteri un rakstu mācītāji, un tautas priekšnieki meklēja Viņu nonāvēt;
- ⁴⁸Un tie neizprata, ko Viņam darīt, jo visa tauta neatlaidīgi klausījās Viņā.

Chapter 20

- ¹Un notika, kad Viņš kādā dienā svētnīcā mācīja tautu un sludināja tai evaņģēliju, ka augstie priesteri un rakstu mācītāji kopā ar vecākajiem sapulcējās
- ²Un jautāja Viņam, sacīdami: Saki mums, kā varā Tu to dari, vai kas ir, kas Tev šo varu devis?
- ³Bet Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Arī es jums jautāšu vienu vārdu. Atbildiet man:
- ⁴Vai Jāņa kristība bija no debesīm, vai no cilvēkiem?
- ⁵Bet viņi sevī domāja, sacīdami: Ja mēs teiksim: no debesīm, Viņš mums sacīs: Kāpēc tad jūs neticējāt viņam?
- ⁶Bet ja mēs teiksim: no cilvēkiem, tad visa tauta mūs nomētās akmeņiem, jo viņa pārliecināta, ka Jānis ir pravietis.
- ⁷Un viņi atbildēja: Mēs nezinām, no kurienes.
- ⁸Un Jēzus sacīja viņiem: Arī es jums nesaku, kā varā es to daru.
- ⁹Bet Viņš sāka stāstīt tautai šādu līdzību: Kāds cilvēks iestādīja vīna dārzu un iznomāja to vīnkopjiem, bet pats palika tālumā ilgāku laiku.
- ¹⁰Savā laikā viņš aizsūtīja savu kalpu pie strādniekiem, lai tie dotu viņam no vīna dārza augļiem. Bet tie sita viņu un aizsūtīja tukšā.
- ¹¹Un viņš aizsūtīja vēl otru kalpu. Bet tie arī šo sita, apsmēja un aizsūtīja tukšā.
- ¹²Un viņš aizsūtīja vēl trešo, bet arī šo tie ievainoja un izmeta ārā.
- ¹³Tad vīna dārza kungs sacīja: Ko man darīt? Es sūtīšu savu mīļo dēlu; varbūt, redzēdami to, tie viņu ievēros.
- ¹⁴Kad strādnieki ieraudzīja viņu, tie sevī domāja un sacīja: Šis ir mantinieks; nogalināsim viņu, un mantojums būs mūsu!
- ¹⁵Un tie, izmetuši viņu no vīna dārza ārā, nonāvēja to. Ko nu gan darīs tiem vīna dārza kungs?
- ¹⁶Viņš atnāks un iznīcinās šos dārzniekus un vīna dārzu atdos citiem. To dzirdēdami, tie sacīja Viņam: Tas nedrīkst notikt!
- ¹⁷Bet Viņš, tos uzlūkodams, sacīja: ko tad tas nozīmē, kas rakstīts: akmens, ko atmeta namdari, kļuva par stūrakmeni?
- ¹⁸Katrs, kas uz šo akmeni kritīs, sašķīdīs, bet uz ko tas kritīs, to sadragās. (Ps. 117,22; Is. 28,16; Mt. 21,42; Apd. 4,11; Rom. 9,33; 1.Pēt. 2,7)
- ¹⁹Un augstie priesteri un rakstu mācītāji, saprazdami, ka Viņš par tiem runā šo līdzību, tanī pat stundā meklēja pielikt pie Viņa rokas, bet baidījās tautas.
- ²⁰Un tie, novērodami Viņu, sūtīja spieģus, kas izlikās taisnīgi, lai notvertu Viņu vārdos un nodotu Viņu priekšniecībai un zemes soģa varai.
- ²¹Un tie jautāja Viņam, sacīdami: Mācītāj, mēs zinām, ka tu pareizi runā un māci, un neskaties uz personu, bet patiesībā māci Dieva ceļu;
- ²²Vai mums atļauts maksāt nodokļus ķeizaram, vai nē?
- ²³Bet Viņš, izpratis to viltību, sacīja viņiem: Kāpēc jūs mani kārdināt?

- ²⁴Parādiet man denāriju! Kā attēls un virsraksts uz tā? Tie atbildēja Viņam, sacīdami: Ķeizara!
- ²⁵Un Viņš tiem sacīja: Tad atdodiet ķeizaram, kas ir ķeizara, un Dievam, kas ir Dieva!
- ²⁶Un tie nespēja notvert Viņu vārdos tautas priekšā un, izbrīnījušies par Viņa atbildi, apklusa.
- ²⁷Bet tad pienāca daži no saducejiem, kas noliedz augšāmcelšanos, un jautāja Viņam,
- ²⁸Sacīdami: Mācītāj, Mozus mums rakstījis: ja kam nomirst brālis, kam sieva, bet nav bērnu, tad lai viņa brālis apprecē tā sievu un rada savam brālim pēcnācējus!
- ²⁹Bija septiņi brāļi. Pirmais apprecēja sievu un, būdams bez bērniem, nomira.
- ³⁰Un nākošais apprecēja viņu un nomira, būdams arī bez bērniem.
- ³¹Un trešais apprecēja viņu; tāpat visi septiņi, neatstādami bērnus, nomira.
- ³²Beigās pēc visiem nomira sieva.
- ³³Kā sieva viņa būs augšāmcelšanās brīdī, jo septiņiem viņa bijusi sieva?
- ³⁴Un Jēzus viņiem sacīja: Šīs pasaules bērni precējas un tiek precēti.
- ³⁵Bet tie, kas tiks atzīti augšāmcelšanās un tās dzīves cienīgi, ne precēsies, ne sievas ņems.
- ³⁶Un arī mirt viņi vairs nevarēs, jo tie līdzīgi eņģeļiem; un viņi ir Dieva bērni, jo tie ir augšāmcelšanās bērni.
- ³⁷Bet ka miroņi celsies augšām, uz to norādīja arī Mozus pie ērkšķu krūma, kur viņš sacīja: Kungs ir Ābrahama Dievs un Īzāka Dievs, un Jēkaba Dievs.
- ³⁸Bet Viņš nav mirušo, bet dzīvo Dievs, jo Viņam visi dzīvo.
- ³⁹Bet daži rakstu mācītāji atbildēja Viņam, sacīdami: Mācītāj, Tu labi pateici.
- ⁴⁰Un tie neuzdrošinājās vairs neko Viņam jautāt.
- ⁴¹Bet Viņš tiem sacīja: Kā tad saka, ka Kristus ir Dāvida Dēls?
- ⁴²Un pats Dāvids psalmu grāmatā saka: Kungs sacīja manam Kungam: sēdies pie manas labās rokas,
- ⁴³Iekams es Tavus ienaidniekus lieku par pakāju Tavām kājām. (Ps.109,1)
- ⁴⁴Tātad Dāvids sauc Viņu par Kungu; un kā tad Viņš tā dēls?
- ⁴⁵Bet Viņš, visai tautai dzirdot, sacīja saviem mācekļiem:
- ⁴⁶Sargieties no rakstu mācītājiem, kas vēlas staigāt garajos svārkos un mīl sveicienus laukumos, un pirmos sēdekļus sinagogās, un ieņemt goda vietas mielastos,
- ⁴⁷Kas, izlikdamies garas lūgšanas skaitām, aprij atraitņu mājas! Šie saņems lielāku sodu.

Chapter 21

- ¹Tad Viņš, pacēlis savas acis, redzēja bagātos metam savus ziedojumus upuru traukā.
- ²Bet Viņš redzēja arī kādu nabaga atraitni, divas artaviņas iemetam.
- ³Un Viņš sacīja: Patiesi es jums saku, ka šī nabaga atraitne ziedoja vairāk nekā visi,
- ⁴Jo šie visi ziedoja Dievam dāvanas no tā, kas tiem palika pāri, bet šī no savas trūcības upurēja visu savu iztiku, kas tai bija.
- ⁵Un kad daži runāja par svētnīcu, ka tā skaistiem akmeņiem un dāvanām izgreznota, Viņš sacīja:
- ⁶Nāks dienas, kad no tā, ko jūs redzat, ne akmens uz akmens nepaliks, ko nenopostīs.
- ⁷Bet tie jautāja Viņam, sacīdami: Mācītāj, kad tas notiks, un kāda zīme tam, kad tas sāks izpildīties?
- ⁸Viņš sacīja: Pielūkojiet, ka jūs nepieviļ! Jo daudzi nāks manā vārdā, sacīdami: Es tas esmu, un tas laiks ir pienācis. Bet neejiet tiem pakaļ!
- ⁹Bet kad jūs dzirdēsiet par kariem un nemieriem, nebīstieties! Tam visam iepriekš jānotiek, bet tūdaļ vēl nav gals.
- ¹⁰Tad Viņš tiem sacīja: Tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti.
- ¹¹Un vietu vietām būs lielas zemestrīces un mēris, un bads, un šausmas, un lielas zīmes no debesīm.
- ¹²Bet pirms visa tā viņi pacels pret jums savas rokas un vajās jūs, nododot sinagogām un cietumiem, un vedīs jūs ķēniņu un valdnieku priekšā mana vārda dēļ.
- ¹³Bet tas notiks jums par liecību.
- ¹⁴Tad nu apņematies savās sirdīs nedomāt par to, ko jūs atbildēsiet!
- ¹⁵Jo es jums došu valodu un gudrību, kurai visi jūsu pretinieki nespēs pretoties un pretī runāt.
- ¹⁶Pat vecāki un brāļi, un radi, un draugi jūs nodos un dažus no jums nonāvēs.
- ¹⁷Un visi jūs ienīdīs mana vārda dēļ;
- ¹⁸Bet neviens mats no jūsu galvas nepazudīs.
- ¹⁹Savā pacietībā jūs iemantosiet savas dvēseles.
- ²⁰Bet kad jūs redzēsiet karaspēku ielencam Jeruzalemi, tad ziniet, ka tās izpostīšana pienākusi.
- ²¹Tad tie, kas Jūdejā, lai bēg kalnos, kas pilsētā, lai iet ārā, un kas tās apkārtnē, lai neieiet tanī!
- ²²Jo šīs ir atmaksas dienas, lai izpildītos viss, kas rakstīts.
- ²³Bet bēdas grūtniecēm un zīdītājām tanīs dienās, jo liela apspiešana nāks pār zemi un dusmas pār šo tautu.
- ²⁴Un no zobena asmens tie kritīs, un tos kā gūstekņus aizvedīs visās tautās, un pagāni mīdīs Jeruzalemi, iekams izpildīsies pagānu laiks.
- ²⁵Un būs zīmes pie saules un mēness, un zvaigznēm, un jūras kaukšanas un plūdu dēļ bailes tautām virs zemes.

- ²⁶Cilvēki bailēs sastings, gaidot, kas nāks pār visu pasauli, jo debesu stiprumi sakustēsies.
- ²⁷Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebesī lielā varā un godībā.
- ²⁸Bet kad tas viss sāks piepildīties, skatieties un paceliet savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas!
- ²⁹Un Viņš tiem sacīja līdzību: Uzlūkojiet vīģes koku un visus kokus!
- ³⁰Kad tiem jau augļi metas, tad ziniet, ka vasara tuvu.
- ³¹Tāpat arī jūs, redzot to notiekam, ziniet, ka Dieva valstība tuvu.
- ³²Patiesi es jums saku: Šī cilts neizzudīs, iekams viss tas notiks.
- ³³Debess un zeme zudīs, bet mani vārdi nezzudīs.
- ³⁴Bet pielūkojiet, ka jūsu sirdis kādreiz neapgrūtinātu pārēšanās, piedzeršanās un šīs dzīves rūpes, un ka šī diena nepienāktu jums negaidīta.
- ³⁵Jo kā valgs tā nāks pār visiem, kas dzīvo virs zemes.
- ³⁶Tāpēc esiet nomodā un vienmēr lūdziet Dievu, lai jūs būtu cienīgi stāties Cilvēka Dēla priekšā un izbēgtu no visa tā, kas notiks!
- ³⁷Tā Viņš dienas pavadīja, mācīdams svētnīcā, bet naktīs Viņš gāja un palika kalnā, ko sauc par Olivkalnu.
- ³⁸Bet visa tauta rīta agrumā steidzās pie Viņa, lai svētnīcā Viņu klausītos.

Chapter 22

- ¹Bet tuvojās neraudzētās maizes svētki, ko sauc par Lieldienām.
- ²Un augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā Jēzu nonāvēt, bet viņi baidījās no ļaudīm.
- ³Bet sātans bija iegājis Jūdasā, ko sauca par Iskariotu, vienā no tiem divpadsmit.
- ⁴Un viņš nogāja un sarunājās ar augstajiem priesteriem un priekšniekiem, kā Viņu tiem nodot.
- ⁵Un tie priedējās un piesolīja dot viņam naudu.
- ⁶Un viņš apsolīja un meklēja izdevību, kā Viņu tiem nodot, ļaudīm nezinot.
- ⁷Bet pienāca neraudzētās maizes diena, kad vajadzēja nokaut Lieldienu jēru.
- ⁸Un Viņš sūtīja Pēteri un Jāni, sacīdams: Ejiet un sagatavojiet mums Lieldienas jēru, lai mēs ēstu!
- ⁹Bet viņi sacīja: Kur Tu vēlies, lai mēs tās sataisītu?
- ¹⁰Un Viņš tiem sacīja: Lūk, pilsētā ieejot, jūs sastapsiet kādu cilvēku, kas nesīs ūdens krūzi; sekojiet viņam tai namā, kurā viņš ieies,
- ¹¹Un sakiet nama kungam: Mācītājs tev jautā: kur ir telpa, kur es ar saviem mācekļiem varētu svinēt Lieldienas?
- ¹²Un viņš jums parādīs lielu, izklātu ēdamistabu; tur arī sagatavojiet!
- ¹³Un tie aizgājuši atrada, kā Viņš tiem bija sacījis, un sataisīja Lieldienas jēru.
- ¹⁴Un kad pienāca stunda, Viņš novietoja un divpadsmit apustuļi ar Viņu.
- ¹⁵Un Viņš tiem sacīja: Es ilgoties ilgojos ēst šo Lieldienu jēru kopā ar jums, pirms es ciešu.
- ¹⁶Jo es jums saku, ka no šī laika to vairs neēdīšu, iekams tās izpildīsies Dieva valstībā.
- ¹⁷Un Viņš, biķeri paņēmis, pateicās un sacīja: Ņemiet un daliet savā starpā!
- ¹⁸Jo es jums saku: Es nedzeršu no vīna koka augļiem, iekams nenāks Dieva valstība.
- ¹⁹Tad Viņš paņēma maizi un, izsacījis pateicību, lauza to un deva viņiem, sacīdams: Šī ir mana Miesa, kas par jums top dota. To dariet man par piemiņu!
- ²⁰Tāpat Viņš ņēma biķeri pēc vakarēdiena, sacīdams: Šis biķeris ir jaunā derība manās Asinīs, kas par jums top izlietas.
- ²¹Bet, lūk, mana nodevēja rokas ir ar mani uz galda.
- ²²Jo Cilvēka Dēls aiziet, kā tas ir nolemts, bet bēdas tam cilvēkam, kas Viņu nodod!
- ²³Un visi sāka apjautāties savstarpēji, kurš gan tas no viņiem būtu, kas to darīs?
- ²⁴Bet izcēlās starp viņiem arī ķilda, kurš, šķiet, esot no tiem lielākais?
- ²⁵Bet Viņš tiem sacīja: Pagānu ķēniņi valda pār viņiem, un viņu varas nesējus sauc par labdariem.
- ²⁶Bet jūs tā ne. Kas no jums lielāks, lai kļūst kā mazākais, bet priekšnieks – kā kalps;
- ²⁷Jo kas ir lielāks: vai tas, kas atrodas pie galda, vai tas, kas apkalpo? Taču tas, kas atrodas pie galda. Bet es jūsu vidū esmu kā tāds, kas kalpo.
- ²⁸Bet jūs esat tie, kas pastāvējuši pie manis manos pārbaudījumos.

- ²⁹Un es jums novēlu valstību, kā to man sagatavojis mans Tēvs,
- ³⁰Lai jūs ēstu un dzertu pie mana galda manā valstībā un sēdētu troņos, tiesājot divpadsmit Izraēļa ciltis.
- ³¹Un Kungs sacīja: Šiman! Šiman! Lūk, sātans meklē jūs sijāt kā kviešus,
- ³²Bet es lūdzu par tevi, lai tava ticība nemitētos; un tu, kādreiz atgriezies, stiprini savus brāļus!
- ³³Tas Viņam sacīja: Kungs, es esmu gatavs iet ar Tevi cietumā un nāvē!
- ³⁴Bet Viņš sacīja: Es tev saku, Pēter, šodien vēl gailis nebūs nodziedājis, iekams tu trīsreiz būsi noliedzis, ka mani pazīsti. Un Viņš tiem sacīja:
- ³⁵Kad es jūs sūtīju bez naudas maka un somas, un kurpēm, vai jums kā trūka?
- ³⁶Bet viņi atbildēja: Nekā! Bet es jums saku: tagad, kam naudas maks, lai ņem līdz arī somu, un kam nav, tas lai pārdod svārkus un pērk zobenu!
- ³⁷Jo es jums saku, ka vēl pie manis jāpiepildās tam, kas rakstīts: Un noziedzniekam Viņš pieskaitīts. jo tas, kas par mani rakstīts, piepildās.
- ³⁸Bet viņi sacīja: Kungs, lūk, te ir divi zobeni. Un Viņš tiem sacīja: Diezgan!
- ³⁹Un izgājis, Viņš pēc ieraduma gāja uz Olivkalnu; un mācekļi sekoja Viņam.
- ⁴⁰Un Viņš, tai vietā nonācis, sacīja tiem: Lūdziet Dievu, lai jūs nekristu kārdināšanā!
- ⁴¹Un Viņš attālinājās no tiem akmens metiena tālumā un, ceļos nometies, lūdza Dievu,
- ⁴²Sacīdams: Tēvs, ja Tu vēlies, atņem šo biķeri no manis! Tomēr ne mans, bet Tavs prāts lai notiek!
- ⁴³Bet eņģelis no debesīm parādījās Viņam un stiprināja Viņu. Un Viņš, nāves baiļu pārņemts, lūdza Dievu jo karstāk.
- ⁴⁴Un Viņa sviedri kļuva kā asins lāses, kas pilēja zemē.
- ⁴⁵Un Viņš, piecēlies no lūgšanas, gāja pie saviem mācekļiem un atrada tos no skumjām aizmigušus.
- ⁴⁶Un Viņš tiem sacīja: Ko jūs guļat? Celieties un lūdziet Dievu, lai jūs neiekristu kārdināšanā!
- ⁴⁷Vēl Viņam runājot, lūk, ļaužu pūlis un viens no tiem divpadsmit, Jūdass vārdā, kas gāja tiem priekšgalā, tuvojās Jēzum, lai Viņu skūpstītu.
- ⁴⁸Bet Jēzus viņam sacīja: Jūdas, vai tu skūpstīdams nodod Cilvēka Dēlu?
- ⁴⁹Bet tie, kas pie Viņa bija, redzot, kam jānotiek, sacīja Viņam: Kungs, vai lai cērtam ar zobenu?
- ⁵⁰Un viens no viņiem cirta augstā priesterka kalpam un nocirta tam labo ausi.
- ⁵¹Bet Jēzus atbildēja, sacīdams: Apstājieties, diezgan! Un Viņš, pieskāries tā ausij, izdziedināja to.
- ⁵²Bet Jēzus augstajiem priesteriem un svētnīcas priekšniekiem, un vecākajiem, kas pret Viņu bija sanākuši, sacīja: Kā pret slepkavu jūs esat izgājuši ar zobeniem un milnām.
- ⁵³Kad es ik dienas ar jums biju svētnīcā, jūs nepacēlāt savas rokas pret mani; bet šī ir jūsu stunda un tumsības vara.

- ⁵⁴Un tie Viņu apcietināja un veda augstā priestera namā. Bet Pēteris sekoja no tālienes.
- ⁵⁵Un viņi, sakūruši uguni pagalma vidū, sēdēja ap to, un Pēteris bija starp tiem.
- ⁵⁶Kāda kalpone, redzējama viņu sēžam gaismā, uzlūkoja to un sacīja: Šis arī bija ar Viņu.
- ⁵⁷Bet tas noliedza Viņu, sacīdams: Sieviet, es Viņu nepazīstu.
- ⁵⁸Un pēc brīža cits, viņu redzēdams, sacīja: Arī tu esi viens no viņiem. Bet Pēteris sacīja: Cilvēk, es neesmu.
- ⁵⁹Un kad apmēram viena stunda bija pagājusi, kāds cits apstiprināja, sacīdams: Patiesi, arī šis pie Viņa bija, jo arī viņš ir galilejietis.
- ⁶⁰Bet Pēteris sacīja: Cilvēk, es nezinu, ko tu runā! Un tūdaļ, viņam vēl runājot, iedziedājās gailis.
- ⁶¹Un Kungs pagriezās un uzlūkoja Pēteri. Un Pēteris atminējās Kunga vārdu, ko Viņš sacīja: Pirms gailis dziedās, tu mani trīsreiz noliegsi.
- ⁶²Un Pēteris, izgājis ārā, rūgti raudāja.
- ⁶³Un vīri, kas Viņu apsargāja, izsmēja un šaustīja Viņu.
- ⁶⁴Un tie apklāja Viņu, un sita Viņu sejā, un jautāja Viņam, sacīdami: Pravieto, kas ir tas, kas Tevi sita?
- ⁶⁵Un daudz citus zaimus tie teica Viņam.
- ⁶⁶Un kad uzausa diena, sapulcējās tautas vecākie un augstie priesteri, un rakstu mācītāji un aizveda Viņu savas augstās tiesas priekšā, sacīdami: Ja Tu esi Kristus, tad saki mums to!
- ⁶⁷Un Viņš tiem sacīja: Ja es jums teikšu, jūs man neticēsiet.
- ⁶⁸Bet ja es jautāšu, jūs neatbildēsiet un mani neatbrīvosiet,
- ⁶⁹Bet no šī laika Cilvēka Dēls sēdēs pie Dieva spēka labās rokas.
- ⁷⁰Tad visi sacīja: Tātad tu esi Dieva Dēls? Viņš teica: Jūs sakāt, ka es tas esmu.
- ⁷¹Bet viņi sacīja: Kādas liecības mums vēl vajag? Jo mēs paši to dzirdējām no Viņa mutes.

Chapter 23

- ¹Un viss viņu pulks cēlās un aizveda Viņu pie Pilāta.
- ²Un tie sāka Viņu apsūdzēt, sacīdami: Mēs atradām, ka Viņš jauca mūsu tautu un ka Viņš aizliedz ķeizaram maksāt nodokļus un saka, ka Viņš ir Kristus - Karalis.
- ³Un Pilāts jautāja Viņam, sacīdams: Vai Tu esi jūdu ķēniņš? Bet Viņš atbildēja un sacīja: Tu to saki.
- ⁴Tad Pilāts sacīja augstajiem priesteriem un ļauzu pulkam: Es nekādas vainas neatrodu pie šī Cilvēka.
- ⁵Un tie uzmācās viņam, sacīdami: Viņš kūda tautu, mācīdams visā Jūdejā, sākot ar Galileju līdz šejieni.
- ⁶Bet Pilāts, dzirdēdams par Galileju, jautāja, vai šis cilvēks ir galilejietis.
- ⁷Un uzzinājis, ka Viņš ir no Heroda apgabala, tas aizsūtīja Viņu pie Heroda, kas pats tanīs dienās bija Jeruzalemē.
- ⁸Bet Herods, ieraudzījis Jēzu, ļoti priecājās, jo tas no seniem laikiem Viņu gribēja redzēt, jo daudz par Viņu bija dzirdējis, un cerēja no Viņa redzēt kādu brīnumu.
- ⁹Un tas daudz vārdiem Viņu izjautāja, bet Viņš tam nekā neatbildēja.
- ¹⁰Bet augstie priesteri un rakstu mācītāji stāvēja un uzmācīgi Viņu apsūdzēja.
- ¹¹Tad Herods ar saviem kareivjiem, viņu nonicinājis, izsmiekla dēļ apģērba Viņu baltās drēbēs un aizsūtīja atpakaļ pie Pilāta.
- ¹²Un tanī dienā Herods un Pilāts kļuva draugi, jo iepriekš viņi bija ienaidnieki savā starpā.
- ¹³Bet Pilāts, sasaucis augstos priesterus un priekšniekus, un tautu,
- ¹⁴Sacīja viņiem: Jūs atvedāt pie manis šo cilvēku, it kā Viņš būtu tautas kūditājs; lūk, es Viņu izjautāju jūsu klātbūtnē un neatradu pie šī Cilvēka nevienas no tām vainām, kādās jūs Viņu apsūdzat;
- ¹⁵Un Herods arī ne, jo es jūs aizsūtīju pie viņa un, lūk, nekas nav darīts, ar ko Viņš nāvi būtu pelnījis.
- ¹⁶Tāpēc es Viņu sodīšu un atbrīvošu.
- ¹⁷Bet svētkos viņam vajadzēja tiem vienu atbrīvot.
- ¹⁸Bet viss pūlis kļiedza, sacīdams: Nost šo, un atlaid mums Barabu,
- ¹⁹Kas pilsētā kādas notikušās sacelšanās un slepkavības dēļ bija ielikts cietumā.
- ²⁰Un Pilāts, gribēdams Jēzu atbrīvot, atkal runāja viņiem,
- ²¹Bet tie kļiedza, sacīdami: Sit Viņu krustā, sit Viņu krustā!
- ²²Bet trešo reiz viņš tiem teica: Ko tad Viņš ļaunu darījis? Es nekādas vainas, kas pelna nāvi, pie Viņa neatrodu. Tāpēc es Viņu pārmācīšu un atlaidīšu.
- ²³Bet tie turpināja viņam uzmākties, skaļi kļiedzot, pieprasīdami, lai Viņu sistu krustā; un viņu kliegšana pieņēmas.
- ²⁴Tad Pilāts nolēma izpildīt viņu lūgumu.

- ²⁵Un viņš tiem atbrīvoja to, kas slepkavības un sacelšanās dēļ bija ieslodzīts cietumā, ko tie bija lūguši, bet Jēzu nodeva viņu iegribai.
- ²⁶Un kad Viņu veda, tie aizturēja kādu Sīmani no Kirēnes, kas nāca no laukiem, un uzlika viņam krustu, lai nes to Jēzum pakāļ.
- ²⁷Bet Viņam sekoja liels pulks ļaužu un sieviešu, kas Viņu apraudāja un nožēloja.
- ²⁸Bet Jēzus, pagriezies pret tām, sacīja: Jeruzalemes meitas, neraudiet par mani, bet raudiet pašas par sevi un savu bērnu dēļ!
- ²⁹Jo nāks dienas, kad sacīs: Svētīgas neauglīgās un tā miesas, kas nav dzemdējušas, un krūtis, kas nav barojušas.
- ³⁰Tad sāks runāt kalniem: gāzieties pār mums, un uz pakalniem: apklājiet mūs!
- ³¹Jo, ja to dara ar zaļu koku, kas notiks ar nokaltušo?
- ³²Bet līdz ar Viņu tika vestīdivi citi ļaundari, lai viņus nogalinātu.
- ³³Un kad tie nonāca vietā, kas saucas Kalvārija, tur tie sita Viņu un slepkavas krustā: vienu pa labi, otru pa kreisi.
- ³⁴Bet Jēzus sacīja: Tēvs, piedod viņiem, jo tie nezina, ko dara. Un tie, dalot Viņa drēbes, meta kauliņus.
- ³⁵Un ļaudis stāvēja un skatījās; un priekšnieki kopā ar tiem izsmēja Viņu, sacīdami: Citiem Viņš palīdzēja, - lai glābj sevi, ja Viņš ir Kristus, Dieva izredzētais.
- ³⁶Arī kareivji, Viņu izsmiedami, nāca un sniedza Viņam etiķi,
- ³⁷Un sacīja: Ja Tu esi jūdu ķēniņš, tad glāb sevi!
- ³⁸Un bija arī virs Viņa uzraksts, rakstīts grieķu un latīņu, un ebreju valodā: Šis ir jūdu Ķēniņš.
- ³⁹Bet viens no tiem ļaundariem, kas bija piesists krustā, zaimoja Viņu, sacīdams: Ja Tu esi Kristus, tad glāb sevi un mūs!
- ⁴⁰Bet otrs atbildēdams norāja viņu un sacīja: Pats tu, būdams tanī pat sodā, nebīsties Dieva!
- ⁴¹Jo mēs taču saņemam taisnīgi un pienācīgi par mūsu darbiem, bet Viņš nekā ļauna nav darījis.
- ⁴²Un viņš sacīja Jēzum: Kungs, piemini mani, kad Tu nāksi savā valstībā!
- ⁴³Un Jēzus sacīja viņam: Patiesi, es tev saku: šodien tu būsi ar mani paradīzē.
- ⁴⁴Bet bija ap sesto stundu, un tumsa iestājās līdz pat devītajai stundai.
- ⁴⁵Un saule aptumšojās, un priekšgars svētnīcā pārplīsa vidū pušu.
- ⁴⁶Un Jēzus sauca skaļā balsī, sacīdams: Tēvs, Tavās rokās es nododu savu garu! Un Viņš, to teikdams, izdvesa garu.
- ⁴⁷Bet simtnieks, redzēdams to, kas notika, godināja Dievu, sacīdams: Patiesi, šis Cilvēks bija taisnīgs!
- ⁴⁸Un viss ļaužu pulks, kas bija klāt pie šī šausmu skata, redzot notikušo, sita savās krūtīs un atgriezās atpakaļ.

⁴⁹Bet visi Viņa pazīstamie un sievietes, kas ar Viņu bija nākušas no Galilejas, to redzēdamas, stāvēja nostāk.

⁵⁰Un, lūk, viens vīrs, Jāzeps vārdā, būdams labs un taisnīgs cilvēks, kas bija pilsētas pārvaldes loceklis,

⁵¹No Arimatejas, Jūdejas pilsētas, kas arī pats gaidīja Dieva valstību, nepiekrita to lēmumiem un darbiem;

⁵²Šis aizgāja pie Pilāta un lūdza Jēzus miesas.

⁵³Un viņš tās noņēma un ietina audeklā, un ielika izcirstā kapā, kur vēl neviens nebija glabāts.

⁵⁴Un tā bija sagatavošanās diena, un sabats jau tuvojās.

⁵⁵Bet sekotājas sievietes, kas ar Viņu bija nākušas no Galilejas, redzēja kapu un to, kā Viņa miesas tika noliktas.

⁵⁶Un atgriezušās, viņas sagatavoja smaržas un svaidāmās zāles, bet sabatu saskaņā ar bauslību tās pavadīja klusu.

Chapter 24

- ¹Bet pirmajā nedēļas dienā ļoti agri viņas atnāca pie kapa, nesdamas smaržas, ko tās bija sagatavojušas.
- ²Un tās atrada akmeni no kapa noveltu,
- ³Un viņas gāja iekšā, bet Kunga Jēzus miesas neatrada.
- ⁴Un notika, kamēr viņas bija savā prātā satriektas par to, lūk, divi vīri spožās drānās piebiedrojās viņām.
- ⁵Un kad tās pārbijušās vērsa savu seju pret zemi, viņi tām sacīja: Ko jūs meklējat dzīvo starp mirušajiem?
- ⁶Viņa šeit nav, bet Viņš ir augšāmcēlies. Atminieties, ko Viņš jums teica, kamēr vēl bija Galilejā,
- ⁷Sacīdams: Cilvēka Dēlam jābūt nodotam cilvēku - grēcinieku rokās, jātop krustā sistam un trešajā dienā jāceļas no miroņiem.
- ⁸Un tās atminējās Viņa vārdus.
- ⁹Un viņas, atgriezušās no kapa, paziņoja to visu tiem vienpadsmit un visiem pārējiem.
- ¹⁰Bet tur bija Marija Magdalēna un Joanna, un Marija, Jēkaba māte, un citas, kas ar tām bija un kas apustuļiem to sacīja.
- ¹¹Un šie vārdi tiem izlikās neprātīgi; un tie viņām neticēja.
- ¹²Bet Pēteris piecēlies aizskrēja pie kapa un, pieliecies uz priekšu, ieraudzīja vienīgi noliktos autus un aizgāja, brīnīdamies sevī par notikušo.
- ¹³Un, lūk, divi no viņiem tanī pat dienā gāja uz miestu, vārdā Emmaus, kas atradās sešdesmit stadiju attālumā no Jeruzalemes.
- ¹⁴Un viņi savā starpā sarunājās par visu to, kas bija noticis.
- ¹⁵Un notika, ka, viņiem sarunājoties un vienam otru izvaicājot, arī pats Jēzus tuvojās un gāja kopā ar viņiem.
- ¹⁶Bet viņu acis tika turētas, lai tie Viņu nepazītu.
- ¹⁷Un Viņš tiem sacīja: Kas tās par runām, ko jūs, iedami, savā starpā runājat un esat noskumuši?
- ¹⁸Tad viens, kam vārds Kleofass, atbildēja Viņam, sacīdams: Vai Tu viens pats esi tāds svešinieks Jeruzalemē, kas nezina, kas tur šinīs dienās noticis?
- ¹⁹Un Viņš tiem sacīja: Kas tad? Un viņi teica: Par Jēzu no Nācaretes, kas bija pravietis, varens darbos un vārdos Dieva un visas tautas priekšā,
- ²⁰Un ka augstie priesteri un mūsu priekšnieki nodeva Viņu pazudināšanai nāvē un piesita Viņu krustā.
- ²¹Bet mēs cerējām, ka Viņš atpestīs Izraēli; un šodien ir trešā diena pēc visa tā, kas notika.
- ²²Bet arī dažas no mūsu sievietēm, kas pirms gaismas bijušas pie kapa, izbiedēja mūs.
- ²³Un tās, neatradušas Viņa miesu, nāca un sacīja: Šīs arī eņģeļu parādīšanos redzējušas. Kas saka, ka Viņš dzīvo.

- ²⁴Un daži no mūsējiem aizgāja pie kapa un viss bija tā, kā sievietes bija sacījušas, bet Viņu neatrada.
- ²⁵Tad Viņš tiem sacīja: Jūs, neprāšas un sirdskūtrie, lai ticētu visam tam, ko pravieši runājuši!
- ²⁶Vai Kristum tā nebija jācieš un jāieiet savā godībā?
- ²⁷Un, iesākdams no Mozus un visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus Rakstus, kas par Viņu bija uzrakstīti.
- ²⁸Un viņi tuvojās miestam, kurp tie gāja, bet Viņš izlikās tālāk ejot.
- ²⁹Bet tie Viņu ļoti lūdza, sacīdami: Paliec ar mums, jo vakars jau metas un diena tuvojas beigām! Un Viņš iegāja pie tiem.
- ³⁰Un notika, ka Viņš, būdams ar tiem pie galda, paņēma maizi un svētīja, un lauza, un pasniedza to viņiem.
- ³¹Tad viņu acis atvērās; un tie pazina Viņu, bet Viņš nozuda no to acīm.
- ³²Un viņi teica viens otram: Vai mūsu sirds nedega mūsos, kad Viņš ceļā runāja mums, atklādams mums Rakstus?
- ³³Un tai pašā stundā viņi cēlās, atgriezās Jeruzalemē un atrada sanākušus tos vienpadsmit un arī tos, kas ar viņiem bija;
- ³⁴Tie sacīja: Kungs patiesi augšāmcēlies un parādījās Simanim.
- ³⁵Un viņi stāstīja, kas notika ceļā, un kā tie, kad Viņš lauza maizi, to pazina.
- ³⁶Bet kamēr viņi tā runāja, Jēzus nostājās viņu vidū un sacīja tiem: Miers jums, nebīstieties, es tas esmu!
- ³⁷Bet viņi iztrūkās un izbijušies domāja garu redzam.
- ³⁸Un Viņš sacīja tiem: Kāpēc esat tā izbijušies un kāpēc tādas domas rodas jūsu sirdīs?
- ³⁹Skatiet manas rokas un kājas, jo es pats tas esmu! Taustiet un redziet, jo garam miesas un kaulu nav, kā to redzat man!
- ⁴⁰Un Viņš, to sacījis, tiem parādīja rokas un kājas.
- ⁴¹Bet kad viņi priekā vēl neticēja un brīnījās, Viņš tiem sacīja: Vai jums ir šeit kas ēdams?
- ⁴²Un tie Viņam atnesa gabalu ceptas zivs un kāri medus.
- ⁴³Un kad Viņš to klātbūtnē bija ēdis, paņēmis atlikušo, viņš deva tiem.
- ⁴⁴Un Viņš tiem sacīja: Šie ir vārdi, ko es jums sacīju, vēl pie jums būdams, ka nepieciešami visam bija jāpiepildās, kas par mani rakstīts Mozus bauslībā un praviešos, un psalmos.
- ⁴⁵Tad Viņš tiem atvēra prātu, lai izprastu Rakstus.
- ⁴⁶Un Viņš tiem sacīja: Jo tā rakstīts un tā Kristum vajadzēja ciest un trešajā dienā no miroņiem augšāmcelties.
- ⁴⁷Un Viņa vārdā jāsludina grēku gandarīšana un grēku piedošana visām tautām, sākot ar Jeruzalemi.
- ⁴⁸Bet jūs esat liecinieki par šo visu.
- ⁴⁹Un es jums sūtu sava Tēva apsolīto, bet jūs palieciat pilsētā, kamēr tiksiet tērpti spēkā no augšienes!

⁵⁰Un Viņš tos izveda ārā līdz Betānijai, un savas rokas pacēlis, svētīja tos.

⁵¹Un notika, ka Viņš, svētījot tos, attālinājās no tiem un pacēlās debesīs.

⁵²Bet tie pielūguši Viņu, lielā priekā atgriezās Jeruzalemē.

⁵³Un viņi vienmēr bija svētnīcā, godinādami un teikdami Dievu. Amen.

John

Chapter 1

- ¹Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds.
- ²Tas iesākumā bija pie Dieva.
- ³No Viņa viss radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas radīts.
- ⁴Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma.
- ⁵Un gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.
- ⁶Bija cilvēks, Dieva sūtīts, vārdā Jānis.
- ⁷Viņš nāca liecības dēļ, lai liecinātu par gaismu, lai visi ticētu caur viņu.
- ⁸Viņš nebija gaisma, bet lai liecinātu par gaismu.
- ⁹Bija patiesa Gaisma, kas apgaismo katru cilvēku, kas nāk šinī pasaulē.
- ¹⁰Viņš bija pasaulē, un pasaule ir Viņa radīta, un pasaule Viņu neatzina.
- ¹¹Viņš nāca savā īpašumā, bet savējie Viņu neuzņēma.
- ¹²Bet kuri Viņu uzņēma, kas tic Viņa vārdam, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem.
- ¹³Kas ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva dzimuši.
- ¹⁴Un Vārds kļuva miesa un dzīvoja starp mums; un mēs redzējām Viņa godību, Tēva Vienpiedzimušā godību, pilnu žēlastības un patiesības.
- ¹⁵Jānis liecina par Viņu un sauc, sacīdams: Šis bija Tas, par ko es sacīju: kas pēc manis nāks, Tas bija pirms manis, jo Viņš bija agrāk nekā es,
- ¹⁶Jo no Viņa pilnības mēs visi esam saņēmuši žēlastību pēc žēlastības.
- ¹⁷Jo Mozus deva bauslību, bet žēlastība un patiesība notika caur Jēzu Kristu.
- ¹⁸Dievu neviens nekad nav redzējis: vienpiedzimušais Dēls, kas ir Tēva klēpī, To atklāja.
- ¹⁹Un šī ir Jāņa liecība, kad jūdi no Jeruzalemes sūtīja pie tā priesterus un levītus, lai jautātu Viņam: Kas tu esi?
- ²⁰Un viņš atzinās un neliedzās; un viņš apliecināja: Es neesmu Kristus.
- ²¹Un tie jautāja Viņam: Kas tad? Vai tu esi Elijs? Un viņš sacīja: Es neesmu. Vai tu esi pravietis? Un viņš atbildēja: Nē!
- ²²Tad tie viņam sacīja: Kas tad tu esi? Mums taču jādod atbilde tiem, kas mūs sūtīja. Ko tu pats par sevi saki?
- ²³Viņš sacīja: Es esmu saucēja balss tuksnesī. Sataisiet Kunga ceļu, kā to teicis pravietis Isajs! (Is.40, 3)
- ²⁴Un atsūtītie bija farizeji.
- ²⁵Un tie viņam jautāja: Kāpēc tad tu kristi, ja tu neesi ne Kristus, ne Elijs, ne pravietis?
- ²⁶Jānis atbildēja viņiem, sacīdams: Es kristīju ar ūdeni, bet starp jums atrodas Viens, ko jūs nepazīstat.
- ²⁷Šis ir Tas, kas nāks pēc manis, kam es neesmu cienīgs atraisīt kurpju siksnas.
- ²⁸Tas notika Betānijā, viņpus Jordānas, kur Jānis kristīja.

- ²⁹Otrā dienā Jānis redzēja Jēzu nākam pie viņa un sacīja: Lūk, Dieva Jērs, kas deldē pasaules grēkus.
- ³⁰Šis ir, par ko es teicu: Pēc manis nāks Vīrs, kas bija pirms manis, jo Viņš bija pirmāk nekā es.
- ³¹Un es Viņu nepazinu, bet es nācu tāpēc, kristīdams ar ūdeni, lai Viņš kļūtu zināms Izraēlim.
- ³²Un Jānis liecināja, sacīdams: Es redzēju Garu kā balodi nolaižamies no debesīm un paliekam uz Viņa.
- ³³Un es Viņu nepazinu, bet, kas mani sūtīja kristīt ar ūdeni, tas man sacīja: Uz kā tu redzēsi Garu nonākam un uz Viņa paliekam, tas ir, kas krista Svētajā Garā.
- ³⁴Un es redzēju un liecināju, ka Viņš ir Dieva Dēls.
- ³⁵Otrā dienā Jānis un divi no viņa mācekļiem atkal stāvēja.
- ³⁶Un viņš, ieraudzījis Jēzu staigājam, sacīja: Lūk, Dieva Jērs!
- ³⁷Un abi mācekļi dzirdēja viņu sakām un sekoja Jēzum.
- ³⁸Bet Jēzus, pagriezies un redzēdams viņus sekojam, sacīja tiem: Ko jūs meklējat? Tie Viņam atbildēja: Rabbi (kas tulkojumā nozīmē: Mācītāj), kur Tu mājō?
- ³⁹Viņš tiem sacīja: Nāciet un skatieties! Tad tie gāja un redzēja, kur Viņš mājō, un palika tanī dienā pie Viņa. Bija apmēram desmitā stunda.
- ⁴⁰Bet Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, bija viens no tiem diviem, kas to no Jāņa bija dzirdējuši un Viņam sekojuši.
- ⁴¹Viņš vispirms atrada savu brāli Sīmani un sacīja Viņam: Mēs atradām Mesiju (kas tulkojumā - Kristus),
- ⁴²Un atveda to pie Jēzus. Bet Jēzus, uzlūkojis viņu, sacīja: Tu esi Sīmanis, Jonas dēls; tu sauksies Kēfa, kas tulkojumā - Pēteris.
- ⁴³Nākošajā dienā Viņš gribēja iet uz Galileju. Bet Jēzus atrada Filipu un sacīja viņam: Seko man!
- ⁴⁴Bet Filips bija no Betsaidas, Andreja un Pētera pilsētas.
- ⁴⁵Bet Filips sastapa Natanaēli un sacīja viņam: Mēs atradām Jēzu, Jāzēpa dēlu no Nācāretes. Par Viņu Mozus rakstījis savā bauslībā un pravieši.
- ⁴⁶Un Natanaēls viņam sacīja: Vai no Nācāretes var būt kas labs? Filips viņam saka: Nāc un skaties!
- ⁴⁷Jēzus, redzēdams Natanaēlu nākam pie sevis, sacīja par viņu: Lūk, kur patiess izraēlietis, kurā nav viltības!
- ⁴⁸Natanaēls sacīja Viņam: No kurienes Tu mani pazīsti? Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Pirms Fillips tevi aicināja, tu biji zem vīģes koka.
- ⁴⁹Natanaēls Viņam atbildēja un sacīja: Rabbi, Tu esi Dieva Dēls. Tu esi Izraēļa Ķēniņš.
- ⁵⁰Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Tu tici tāpēc, ka es tev sacīju: es redzēju tevi zem vīģes koka. Tu redzēsi lielākas lietas par šīm.

⁵¹Un Viņš tam sacīja: Patiesi, patiesi, es jums saku: jūs redzēsiet debesis atvērtas un Dieva eņģeļus uzejam un nonākam pār Cilvēka Dēlu.

Chapter 2

- ¹Un trešajā dienā Galilejas Kānā bija kāzas; un Jēzus māte bija tur.
- ²Bet arī Jēzus un Viņa mācekļi tika aicināti kāzās.
- ³Un, kad pietrūka vīna, Jēzus māte sacīja Viņam: Viņiem nav vīna.
- ⁴Bet Jēzus viņai sacīja: Kas man un tev, sieviet? Vēl mana stunda nav nākusi!
- ⁵Viņa māte sacīja apkalpotājiem: Visu, ko Viņš jums sacīs, dariet.
- ⁶Bet saskaņā ar jūdu šķīstīšanos tur bija novietoti seši akmens trauki ūdenim, un katrā no tiem ietilpa divi vai trīs mēri.
- ⁷Jēzus sacīja viņiem: Piepildiet traukus ar ūdeni! Un viņi tos piepildīja līdz malām.
- ⁸Tad Jēzus sacīja viņiem: Tagad smeliet un nesiet galdzinim! Un viņi aiznesa.
- ⁹Bet, kad galdzinis nogaršoja ūdeni, tas bija pārvērsts vīnā. Nezinādams, no kurienes tas (kamēr apkalpotāji, kas smēla ūdeni, to zināja), galdzinis aicināja līgavaini.
- ¹⁰Un sacīja viņam: Ikviens cilvēks vispirms pasniedz labo vīnu, bet, kad tie jau ieskurbuši, tad sliktāko; bet tu taupīji labo vīnu līdz šim.
- ¹¹Šo sākumu brīnumiem Jēzus darīja Galilejas Kānā, atklādams savu godību; un Viņa mācekļi ticēja uz Viņu.
- ¹²Pēc tam Viņš un Viņa māte, un Viņa brāļi, un Viņa mācekļi aizgāja uz Kafarnaumu un tur palika dažas dienas.
- ¹³Un jūdu Lieldienas bija tuvu; un Jēzus aizgāja uz Jeruzalemi.
- ¹⁴Un Viņš atrada svētnīcā sēžam vēršu un avju, un baložu pārdevējus, un naudas mijējus.
- ¹⁵Un Viņš, iztaisījis no auklām pātagu, izdzina visus no svētnīcas, arī avis un vēršus, bet mijēju naudu izkaisīja un apgāza galdus.
- ¹⁶Bet tiem, kas pārdeva baložus, Viņš sacīja: Aiznesiet tos no šejienes un nepadariet mana Tēva namu par tirgus māju!
- ¹⁷Tad Viņa mācekļi atminējās, ka ir rakstīts: Centība par Tavu namu mani iznīcina ([Ps 68](#)).
- ¹⁸Bet jūdi atsaucās un sacīja Viņam: Kādu zīmi Tu mums rādi, tā darīdams.
- ¹⁹Jēzus atbildēja viņiem: Nojauciet šo svētnīcu, un es trijās dienās to uzcelšu.
- ²⁰Tad jūdi sacīja: Četrdesmit sešus gadus šī svētnīca celta, un Tu to uzcelsi trijās dienās?
- ²¹Bet Viņš runāja par savu miesas svētnīcu.
- ²²Kad nu Viņš bija uzcēlies, Viņa mācekļi atminējās, ka Viņš to sacījis, un ticēja Rakstiem un vārdiem, ko Jēzus bija runājis.
- ²³Bet, kad nu Viņš Lieldienas svētku dienā bija Jeruzalemē, tad daudzi, redzēdami brīnumus, ko Viņš darīja, ticēja Viņa vārdam.
- ²⁴Bet pats Jēzus viņiem neuzticējās, jo Viņš visus pazina.
- ²⁵Un Viņam nebija vajadzības, lai kāds liecinātu par cilvēku, jo pats zināja, kas ir cilvēkā.

Chapter 3

- ¹Bet bija cilvēks no farizejiem, vārdā Nikodēms, jūdu priekšnieks.
- ²Tas naktī atnāca pie Jēzus un sacīja Viņam: Rabbi! Mēs zinām, ka Tu esi no Dieva nācis mācītājs, jo neviens nevar tādus brīnumus darīt, kādus Tu dari, ja ar Viņu nav Dievs.
- ³Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Patiesi, patiesi es tev saku: Ja kas no jauna neatdzimst, tas Dieva valstību nevar saskatīt.
- ⁴Nikodēms sacīja Viņam: Kā var cilvēks, būdams vecs, piedzimt? Vai viņš var vēlreiz atgriezties mātes miesās un no jauna piedzimt?
- ⁵Jēzus atbildēja: Patiesi, patiesi es tev saku: ja kas neatdzimst no ūdens un Svētā Gara, tas nevar ieiet debesu valstībā.
- ⁶Kas no miesas ir dzimis, tas ir miesa, bet, kas no Gara ir dzimis, ir gars.
- ⁷Nebrīnies par to, ka es tev sacīju: jums vajag no jauna atdzimst.
- ⁸Gars dveš, kur gribēdams, un tu dzirdi tā balsi, bet nezini, no kurienes tas nāk un kurp aiziet. Tā ir ar katru, kas piedzimis no Gara.
- ⁹Nikodēms atbildēja Viņam, sacīdams: Kā tas var notikt?
- ¹⁰Jēzus atbildēja viņam un sacīja: Tu esi Izraēļa mācītājs, un tu to nezini?
- ¹¹Patiesi, patiesi, es tev saku: Mēs runājam, ko zinām, un liecinām, ko redzam, bet jūs mūsu liecību nepieņemat.
- ¹²Ja jūs neticat, kad es jums runāju par zemes dzīvi, kā tad jūs ticēsiet, ja es jums stāstīšu par debess lietām?
- ¹³Un neviens neuziet debesīs, kā vienīgi Cilvēka Dēls, kas nācis no debesīm un kas ir debesīs.
- ¹⁴Un kā Mozus uzcēla čūsku tuksnesī, tāpat jābūt paaugstinātam Cilvēka Dēlam;
- ¹⁵Lai katrs, kas uz Viņu tic, neieiet pazušānā, bet iemanto mūžīgo dzīvi.
- ¹⁶Jo Dievs tā mīlēja pasauli, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas uz Viņu tic, nepazūd, bet iegūst mūžīgo dzīvību.
- ¹⁷Jo Dievs nesūtīja savu Dēlu pasaulē, lai Viņš pasauli tiesātu, bet lai pasaule tiktu caur Viņu pestīta.
- ¹⁸Kas uz Viņu tic, tas netiek tiesāts, bet, kas netic, tas tāpēc notiesāts, ka netic Dieva vienpiedzimušā Dēla vārdam.
- ¹⁹Bet šī ir jau tiesa, ka gaisma nāca pasaulē; bet cilvēki vairāk mīlēja tumsu nekā gaismu, jo viņu darbi bija ļauni.
- ²⁰Jo ikviens, kas dara ļaunu, ienīst gaismu un nenāk pie gaismas, lai viņa darbi netiktu nopelti.
- ²¹Bet, kas dara patiesību, tas nāk pie gaismas, lai viņa darbi atklājas, jo tie darīti Dievā.
- ²²Pēc tam Jēzus un Viņa mācekļi aizgāja Jūdejas zemē un tur uzturējās ar viņiem, un kristīja.
- ²³Bet Jānis kristīja Ainonā pie Salimas, jo tur bija daudz ūdens; un tie nāca un kristījās,
- ²⁴Jo Jānis vēl nebija ieslodzīts cietumā.
- ²⁵Bet starp Jāņa mācekļiem un jūdiem izcēlās strīds par šķīstīšanos.

- ²⁶Un tie nāca pie Jāņa un sacīja viņam: Rabbi! Tas, kas ar tevi bija viņpus Jordānas, par ko tu nodevi liecību, lūk, Viņš kristī, un visi iet pie Viņa.
- ²⁷Jānis atbildēja, sacīdams: Cilvēks nekā nevar ņemt, ja viņam netiek dots no debesīm.
- ²⁸Jūs paši man liecināt par to, ko sacīju: Es neesmu Kristus, bet esmu sūtīts pirms Viņa.
- ²⁹Kam ir līgava, tas ir līgavainis; bet līgavaiņa draugs, kas stāv un klausās viņā, priekā priecājas par līgavaiņa balsi. Šis mans prieks tad nu piepildījies.
- ³⁰Viņam vajaga augt, bet man mazināties.
- ³¹Kas nāk no augšienes, tas ir pār visiem. Kas no zemes, tas ir no zemes un par zemi runā. Kas nāk no debesīm, tas ir pār visiem.
- ³²Un ko Viņš redzēja un dzirdēja, par to Viņš liecina; bet Viņa liecību neviens nepieņem.
- ³³Kas Viņa liecību pieņēmis, tas apzīmogojis, ka Dievs ir patiesīgs.
- ³⁴Jā, ko Dievs sūtījis, tas runā Dieva vārdus, jo Dievs nedod Garu mērīdams.
- ³⁵Tēvs mīl Dēlu un visu ir nodevis Viņa rokā.
- ³⁶Kas tic uz Dēlu, tam ir mūžīgā dzīvība; bet, kas Dēlam netic, tas dzīvības neredzēs, bet Dieva dusmas paliek pār viņu.

Chapter 4

- ¹Kad Jēzus uzzināja, ka farizeji bija dzirdējuši, ka Jēzus kristī un iegūst vairāk mācekļu nekā Jānis,
- ²(Lai gan Jēzus nekristīja, bet Viņa mācekļi),
- ³Tad Viņš atstāja Jūdeju un aizgāja atkal uz Galileju.
- ⁴Bet Viņam bija jāiet caur Samariju.
- ⁵Tad Viņš nonāca Samarijas pilsētā, kas saucās Sihāra, netālu no tīruma, ko Jēkabs bija devis savam dēlam Jāzepam.
- ⁶Tur bija Jēkaba aka. Tad Jēzus, noguris ceļā, apsēdās pie akas. Bija apmēram sestā stunda.
- ⁷No Samarijas atnāca sieviete smelt ūdeni. Jēzus sacīja viņai: Dod man dzert!
- ⁸(Jo Viņa mācekļi bija aizgājuši uz pilsētu, lai iepirktu pārtiku.)
- ⁹Tad šī samariešu sieviete sacīja Viņam: Kā Tu, būdams jūds, prasi no manis, samarietes, dzert? Jo jūdi nesaietas ar samariešiem.
- ¹⁰Jēzus atbildēja viņai, sacīdams: Ja tu pazītu Dieva dāvanu un kas ir Tas, kas tev saka: dod man dzert, tad tu gan no Viņa lūgtu; un Viņš tev dotu dzīvo ūdeni.
- ¹¹Sieviete sacīja Viņam: Kungs Tev nav ar ko smelt, bet aka dziļa; no kurienes tad Tev dzīvais ūdens?
- ¹²Vai Tu esi lielāks par mūsu tēvu Jēkabu, kas mums šo aku devis, un pats viņš no tās dzēra un viņa bērni, un viņa dzīvnieki?
- ¹³Jēzus atbildēja viņai un sacīja: Ikvienam, kas šo ūdeni dzer, atkal slāpst, bet kas dzers to ūdeni, ko es viņam došu, tam ne mūžam vairs neslāps.
- ¹⁴Bet ūdens, ko es tam došu, kļūs par ūdens avotu, kas verd mūžīgai dzīvei.
- ¹⁵Sieviete sacīja Viņam: Kungs, Dod man šo ūdeni, lai man neslāpst un nav jānāk šurp smelt!
- ¹⁶Jēzus sacīja viņai: Ej, pasauc savu vīru un nāc šurp!
- ¹⁷Sieviete atbildēja un sacīja: Man nav vīra. Jēzus sacīja viņai: Tu pareizi pateici: man nav vīra.
- ¹⁸Jo pieci vīri tev bijuši, bet, kas tev tagad ir, tas nav tavs vīrs. To tu pareizi teici.
- ¹⁹Sieviete Viņam sacīja: Kungs! Redzu, ka Tu esi pravietis.
- ²⁰Mūsu tēvi lūdza Dievu šini kalnā, bet jūs sakāt, ka Jeruzaleme ir tā vieta, kur Dievu vajag pielūgt.
- ²¹Jēzus sacīja viņai: Sieviet, tici man, ka nāk stunda, kad jūs Tēvu nepielūgsiet ne šini kalnā, ne Jeruzalemē!
- ²²Jūs pielūdzat, ko nezināt; mēs pielūdzam, ko zinām, jo pestīšana nāk no jūdiem.
- ²³Nāk stunda, un tagad tā ir, kad īstie dievlūdzēji pielūgs Tēvu garā un patiesībā, jo arī Tēvs meklē tādus, kas Viņu pielūdz.
- ²⁴Dievs ir Gars; un kas Viņu pielūdz, tiem Viņš ir jāpielūdz garā un patiesībā.
- ²⁵Sieviete sacīja Viņam: Es zinu, ka nāk Mesija (ko sauc Kristus). Kad Viņš atnāks, tad visu mums pasludinās.

- ²⁶Jēzus sacīja viņai: Es tas esmu, kas ar tevi runā.
- ²⁷Un tūdaļ atnāca Viņa mācekļi un brīnījās, ka Viņš sarunājas ar sievieti. Tomēr neviens neteica: Ko vēlies? vai: Ko runā ar viņu?
- ²⁸Tad sieviete atstāja savu ūdenstrauku, aizgāja uz pilsētu un sacīja turienes ļaudīm:
- ²⁹Nāciet un skatieties cilvēku, kas man visu pateica, ko esmu darījis! Vai Viņš nav Kristus?
- ³⁰Tad tie aizgāja no pilsētas un nogāja pie Viņa.
- ³¹Tanī laikā mācekļi lūdza Viņu, sacīdami: Rabbi, ēd!
- ³²Bet Viņš tiem sacīja: Man ir barība, ko ēst, ko jūs nepazīstat.
- ³³Tad mācekļi runāja savā starpā: Vai kāds Viņam atnesis ēst?
- ³⁴Jēzus sacīja viņiem: Mana barība ir izpildīt Tā gribu, kas mani sūtījis, lai es pabeigtu Viņa darbu.
- ³⁵Vai jūs nesakāt: Vēl četri mēneši, tad nāk pļauja. Lūk, es saku jums: paceliet savas acis un skatiet druvas, jo tās jau baltas pļaujai!
- ³⁶Un pļāvējs saņem algu un savāc augļus mūžīgai dzīvei, lai kopīgi priecātos sējējs un pļāvējs.
- ³⁷Jo šē piepildās vārds, ka cits ir, kas sēj, un cits, kas pļauj.
- ³⁸Es jūs sūtīju pļaut to, ko jūs neesat iestrādājuši. Citi strādāja, bet jūs iegājāt viņu darbā.
- ³⁹Bet daudzi šās pilsētas samarieši ticēja Viņam sievietes vārdu dēļ, kas deva liecību: Viņš man visu pateica, ko biju darījis.
- ⁴⁰Kad samarieši atnāca pie Viņa, tie lūdza Viņu palikt pie tiem, un Viņš palika tur divas dienas.
- ⁴¹Un vēl lielāks vairums uz Viņu ticēja Viņa vārdu dēļ.
- ⁴²Un viņi sacīja sievietei: Ne jau tavas runas dēļ mēs ticam, jo paši mēs dzirdējām un uzzinājām, ka Viņš ir patiesi pasaules Pestītājs.
- ⁴³Bet pēc divām dienām Viņš aizgāja no turienes un devās uz Galileju;
- ⁴⁴Jo pats Jēzus apliecināja, ka pravietis savā tēvijā netiek cienīts.
- ⁴⁵Kad Viņš nonāca Galilejā, tad galilejieši uzņēma Viņu, jo tie visu bija redzējuši, ko Viņš svētkos darīja Jeruzalemē, jo paši bija svētkos.
- ⁴⁶Tad Viņš atkal nonāca Galilejas Kānā, kur Viņš ūdeni bija pārvērtis vīnā. Un Kafarnaumā bija kāds galminieks, kura dēls slimoja.
- ⁴⁷Šis, izdzirdis, ka Jēzus no Jūdejas atnācis Galilejā, aizgāja pie Viņa un lūdza Viņu atnākt un izdziedināt tā dēlu, jo tas bija pie miršanas.
- ⁴⁸Tad Jēzus sacīja viņam: Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, jūs neticat.
- ⁴⁹Galminieks sacīja Viņam: Kungs, nāc, iekams mans dēls nav miris!
- ⁵⁰Jēzus sacīja viņam: Ej, tavs dēls dzīvo! Cilvēks ticēja vārdiem, ko Jēzus viņam teica, un aizgāja.
- ⁵¹Bet, viņam jau ejot, kalpi atsteidzās tam pretim un ziņoja, sacīdami, ka viņa dēls dzīvo.
- ⁵²Tad viņš jautāja tiem par stundu, kad tam palicis labāk. Un tie sacīja viņam: Vakar ap septīto stundu drudzis viņu atstāja.

⁵³Tad tēvs noprata, ka tā bija tā stunda, kad Jēzus sacīja viņam: Tavs dēls dzīvo. Un viņš ticēja pats un viss viņa nams.

⁵⁴Šis bija jau otrs brīnums, ko Jēzus padarīja, atnācis no Jūdejas Galilejā.

Chapter 5

- ¹Pēc tam bija jūdu svētki; un Jēzus aizgāja uz Jeruzalemi.
- ²Bet Jeruzalemē bija ar piecām pajumtēm Avju diķis, kas ebrejiski saucas Betsata.
- ³Tanīs gulēja liels daudzums slimnieku, aklo, klibo un izkaltušo, kas gaidīja ūdens sakustēšanos.
- ⁴Bet Kunga eņģelis savulaik nolaidās diķī; un kas pirmais pēc ūdens sakustēšanās iekāpa diķī, tas izveseļojās, lai ar kādu slimību viņš neslimotu.
- ⁵Bet tur bija kāds cilvēks, kas slimoja trīsdesmit astoņus gadus.
- ⁶Jēzus, redzēdams viņu guļam un zinādams, ka tas jau ilgu laiku slimo, sacīja viņam: Vai gribi būt vesels?
- ⁷Slimais atbildēja Viņam: Kungs, man nav cilvēka, kas mani ievestu diķī, kad ūdens sakustas, jo, kamēr es aizeju, cits ieiet pirmais.
- ⁸Jēzus sacīja viņam: Celies, ņem savu gultu un staigā.
- ⁹Un tūdaļ šis cilvēks izveseļojās, ņēma savu gultu un staigāja. Bet bija sabata diena.
- ¹⁰Tad jūdi sacīja izdziedinātajam: Ir sabats! Tev nav brīv nest savu gultu!
- ¹¹Viņš tiem atbildēja: Kas mani izdziedināja, tas teica man: ņem savu gultu un staigā!
- ¹²Tad tie jautāja viņam: Kas ir tas cilvēks, kas tev sacīja: ņem savu gultu un staigā?
- ¹³Bet izdziedinātais nezināja, kas Tas bija, jo Jēzus aizgāja no ļaudīm, kas atradās tanī vietā.
- ¹⁴Vēlāk Jēzus atrada viņu svētnīcā un sacīja tam: Lūk, tu esi izdziedināts; negrēko vairs, lai tev kas ļaunāks nenotiek.
- ¹⁵Tas cilvēks aizgāja un paziņoja jūdiem, ka Jēzus ir tas, kas viņu izdziedināja.
- ¹⁶Tāpēc jūdi vajāja Jēzu, ka Viņš to darīja sabatā.
- ¹⁷Bet Jēzus atbildēja viņiem: Mans Tēvs aizvien darbojas, un es arī darbojos.
- ¹⁸Tāpēc jūdi vēl vairāk meklēja Viņu nonāvēt, ka Viņš ne tikai neievēroja sabatu, bet sauca Dievu par savu Tēvu, pielīdzinādams sevi Dievam. Tad Jēzus atbildēja un sacīja viņiem:
- ¹⁹Patiesi, patiesi es jums saku: Dēls no sevis neko nevar darīt, ja neredzēs Tēvu darām; jo, ko Viņš dara, to tāpat dara arī Dēls.
- ²⁰Jo Tēvs mīl Dēlu un rāda Viņam visu, ko pats dara, un rādīs Viņam vēl lielākus darbus nekā šos, lai jūs brīnītos.
- ²¹Jo kā Tēvs uzmodina miroņus un atdzīvina, tā arī Dēls atdzīvina, kurus vēlas.
- ²²Jo Tēvs netiesā nevienu, bet visu tiesu nodevis Dēlam,
- ²³Lai visi tāpat godātu Dēlu, kā godā Tēvu. Kas Dēlu negodina, tas negodina Tēvu, kas Viņu sūtījis.
- ²⁴Patiesi, patiesi es jums saku: Kas manus vārdus klausā un tic uz To, kas mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība; un viņš tiesā nenāk, bet no nāves pāriet dzīvībā.
- ²⁵Patiesi, patiesi es jums saku, ka nāk stunda, un tā tagad ir, kad mironi dzirdēs Dieva Dēla balsi, un tie, kas dzirdēs, dzīvos.

- ²⁶Jo kā Tēvam ir dzīvība pašam sevī, tā Viņš arī Dēlam devis, lai Viņam būtu dzīvība pašam sevī.
- ²⁷Un deva Viņam varu tiesāt, jo Viņš ir Cilvēka Dēls.
- ²⁸Nebrīnieties par to, jo nāk stunda, kurā visi, kas atrodas kapos, dzirdēs Dieva balsi,
- ²⁹Un izies tie, kas labu darījuši, uz augšāmcelšanos dzīvībai, bet tie, kas ļaunu darījuši, uz augšāmcelšanos tiesai.
- ³⁰Es pats no sevis nekā nevaru darīt. Kā es dzirdu, tā es tiesāju; un mana tiesa ir taisnīga, jo es nemeklēju savu gribu, bet tā, kas mani sūtījis.
- ³¹Ja es pats dodu liecību par sevi, mana liecība nav patiesa.
- ³²Ir Cits, kas liecina par mani; un es zinu, ka liecība, kādu Viņš par mani dod, ir patiesa.
- ³³Jūs sūtījāt pie Jāņa; un viņš deva liecību patiesībai.
- ³⁴Tomēr es nepieņemu liecību no cilvēka, bet saku šo, lai jūs tiktu pestīti.
- ³⁵Viņš bija spīdeklis, kas deg un spīd, bet jūs gribējāt īsu laiku liksmoties viņa gaismā.
- ³⁶Bet man ir lielāka liecība nekā Jāņa: jo darbi, ko Tēvs man deva, lai tos pabeidzu, šie paši darbi, ko es daru, dod liecību par mani, ka Tēvs mani sūtījis.
- ³⁷Un Tēvs, kas mani sūtījis, pats deva liecību par mani. Bet jūs nekad Viņa balsi neesat dzirdējuši, nedz Viņa seju redzējuši.
- ³⁸Un Viņa vārds jūsos nav palicējs, jo jūs neticat tam, ko Viņš sūtījis.
- ³⁹Jūs pētāt Rakstus, jo jūs domājat, ka tajos ir mūžīgā dzīvība; un tie ir, kas liecina par mani.
- ⁴⁰Bet jūs negribat nākt pie manis, lai iegūtu dzīvību.
- ⁴¹No cilvēkiem es godu nepieņemu.
- ⁴²Bet es jūs pazīstu, ka Dieva mīlestības jūsos nav.
- ⁴³Es atnācu sava Tēva vārdā, un jūs mani nepieņēmt; ja atnāks cits savā vārdā, to jūs pieņemsiet.
- ⁴⁴Kā jūs varat ticēt, cits no cita godu pieņemdami, bet nemeklējat godu, kas nāk no vienīgā Dieva.
- ⁴⁵Nedomājiet, ka es jūs apsūdzēju Tēvam. Ir kas jūs apsūdz - Mozus, uz ko jūs cerat.
- ⁴⁶Jo, ja jūs ticētu Mozum, tad jūs ticētu arī man, jo par mani viņš rakstījis (1.Moz.3,15; 22,18; 5.Moz.18,15),
- ⁴⁷Bet ja jūs neticat viņa rakstiem, kā jūs ticēsiet maniem vārdiem?

Chapter 6

- ¹Pēc tam Jēzus pārcēlās pāri Galilejas, tas ir, Tibērijas jūrai.
- ²Un daudz ļaužu sekoja Viņam, jo tie redzēja brīnumus, ko Viņš darīja tiem, kas slimoja.
- ³Tad Jēzus uzkāpa kalnā un apsēdās tur ar saviem mācekļiem.
- ⁴Tuvojās jau Lieldienas, jūdu svētki.
- ⁵Kad Jēzus, pacēlis acis, redzēja, ka ļoti daudz ļaužu nāk pie Viņa, tad Viņš sacīja Filipam: Kur pirksim maizi, lai tie paēstu.
- ⁶Bet to Viņš sacīja, viņu pārbaudīdams, jo pats zināja, ko darīs.
- ⁷Filips atbildēja Viņam: Par divi simts denārijiem nepietiek tiem maizes, lai katrs nedaudz saņemtu.
- ⁸Tad viens no Viņa mācekļiem, Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, sacīja Viņam:
- ⁹Šeit ir viens zēns, kam piecas miežu maizes un divas zivis; bet kas tas ir tik daudziem?
- ¹⁰Tad Jēzus sacīja: Lieciet ļaudīm novietoties! Bet tanī vietā bija daudz zāles. Tā novietojās skaitā ap peci tūkstoši vīriešu.
- ¹¹Bet Jēzus, paņēmis maizi un izsacījis pateicību, izdalīja tiem, kas novietojās, tāpat arī zivis, cik tie vēlējās.
- ¹²Bet kad tie paēda, Viņš sacīja saviem mācekļiem: Salasiet atlikušās druskas, lai tās neiet bojā.
- ¹³Tad viņi savāca un piepildīja divpadsmit grozus druskām, kas no piecām miežu maizēm bija pāri palikušas tiem, kas ēda.
- ¹⁴Tad ļaudis, redzēdami brīnumu, ko padarīja Jēzus, sacīja: Šis patiesi ir pravietis, kam bija jānāk pasaulē.
- ¹⁵Bet Jēzus, nomanīdams to, ka tie nāks, lai Viņu ar varu ņemtu un ieceltu par ķēniņu, aizgāja atkal viens pats kalnā.
- ¹⁶Bet kad jau vakars metās, Viņa mācekļi aizgāja pie jūras.
- ¹⁷Un viņi, iekāpuši laivā, cēlās pāri jūrai uz Kafarnaumu. Un iestājās jau tumsa, bet Jēzus vēl nenāca pie viņiem.
- ¹⁸Bet jūra, pūšot stipram vējam, bangojās.
- ¹⁹Kad viņi divdesmit piecas vai trīsdesmit stadijas bija noairējuši, tie redzēja Jēzu pa jūru staigājam un laivai tuvojamies, un viņi izbijās.
- ²⁰Bet Viņš tiem sacīja: Es esmu, nebīstieties!
- ²¹Tad tie viņu gribēja uzņemt Viņu laivā, bet laiva tūdaļ sasniedza zemi, kurp tie brauca.
- ²²Ļaudis, kas stāvēja viņpus jūras, otrā dienā uzzināja, ka tur citas laivas nav bijis, kā tikai viena, un ka Jēzus nav iekāpis laivā kopā ar saviem mācekļiem, bet mācekļi aizbraukuši vieni paši.
- ²³Bet citas laivas nāca no Tibērijas tuvu tai vietai, kur viņi, pateikdamies Kungam, ēda maizi.
- ²⁴Kad ļaudis redzēja, ka tur nav ne Jēzus, ne Viņa mācekļu, tie iekāpa laivās un brauca uz Kafarnaumu, lai meklētu Jēzu.

- ²⁵Un tie, atraduši Viņu viņpus jūras, sacīja Viņam: Rabbi! Kad Tu šeit atnāci?
- ²⁶Jēzus viņiem atbildēja, sacīdams: Patiesi, patiesi es jums saku: jūs meklējat mani nevis tāpēc, ka redzējāt brīnumus, bet tāpēc, ka baudījāt maizi un paēdāt.
- ²⁷Necentieties pēc iznīkstošās barības, bet pēc tādas, kas paliek mūžīgai dzīvei, ko Cilvēka Dēls jums dos, jo Viņu Dievs Tēvs apzīmogojis.
- ²⁸Tad tie Viņam sacīja: Kas mums jādara, lai darītu Dieva darbus?
- ²⁹Tad Jēzus atbildēja viņiem, sacīdams: Tas ir Dieva darbs, lai jūs ticētu uz to, ko Viņš sūtījis.
- ³⁰Tad tie sacīja Viņam: Kādu zīmi tad Tu dod, lai mēs redzētu un ticētu Tev? Ko Tu darīsi?
- ³¹Mūsu tēvi ēda mannu tuksnesī, kā tas rakstīts: maizi no debesīm Viņš deva tiem ēst (2.Moz.16,15; 4.Moz.11,7; Ps.77).
- ³²Tad Jēzus tiem sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: ne Mozus jums deva maizi no debesīm, bet mans Tēvs dod jums patieso debessmaizi.
- ³³Jo Dieva maize ir tā, kas nāk no debesīm un pasaulei dod dzīvību.
- ³⁴Tad tie Viņam sacīja: Kungs, dod mums vienmēr šo maizi!
- ³⁵Bet Jēzus viņiem sacīja: Es esmu dzīvības maize; kas pie manis nāk, tas neizsalks; un kas uz mani tic, tam neslāps nekad.
- ³⁶Bet es jums to esmu teicis: jūs mani gan redzējāt, bet neticat.
- ³⁷Visi, ko Tēvs man dod, nāks pie manis; un kas pie manis nāk, to es laukā nedzišu.
- ³⁸Jo es esmu nācis no debesīm ne tādēļ, lai izpildītu savu gribu, bet Tā gribu, kas mani sūtījis.
- ³⁹Bet šis ir Tēva prāts, kas mani sūtījis, lai no visa, ko Viņš man devis, es nekā nepazaudētu, bet to uzmodinātu pastarā dienā.
- ⁴⁰Jo šī ir mana Tēva vēlēšanās, kas mani sūtījis, lai katrs, kas Dēlu redz un uz Viņu tic, iemantotu mūžīgo dzīvi; un es viņu uzmodināšu pastarā dienā.
- ⁴¹Tad jūdi kurnēja pret Viņu tāpēc, ka Viņš sacīja: Es esmu dzīvā maize, kas no debesīm nākusi.
- ⁴²Un viņi sacīja: Vai šis nav Jēzus, Jāzepa dēls, kura tēvu mēs pazīstam? Kā tad Viņš saka: Es esmu nācis no debesīm?
- ⁴³Tad Jēzus atbildēja viņiem, sacīdams: Nekurniet savā starpā!
- ⁴⁴Neviens nevar pie manis nākt, ja Tēvs, kas mani sūtījis, nevelk viņu; un es to uzmodināšu pastarā dienā.
- ⁴⁵Ir rakstīts praviešos: Un visi būs Dieva mācīti. Ikviens, kas no Tēva dzirdējis un mācījies, nāk pie manis (Is.54,13).
- ⁴⁶Nevis ka Tēvu kāds būtu redzējis. Tikai Tas, kas no Dieva ir, Tas Tēvu ir redzējis.
- ⁴⁷Patiesi, patiesi es jums saku: Kas uz mani tic, tam ir mūžīgā dzīvošana.
- ⁴⁸Es esmu dzīvības maize.
- ⁴⁹Jūsu tēvi ēda mannu tuksnesī un nomira.
- ⁵⁰Šī ir maize, kas no debesīm nākusi, lai katrs, kas no tās ēd, nemirtu.

- ⁵¹Es esmu dzīvā maize, kas no debesīm nākusi.
- ⁵²Ja kas ēdīs no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi; un maize, ko es jums došu, ir mana Miesa pasaulei par dzīvību.
- ⁵³Tad jūdi strīdējās savā starpā, sacīdami: kā Viņš mums var dot ēst savu miesu?
- ⁵⁴Bet Jēzus tiem sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: ja jūs Cilvēka Dēla Miesu neēdīsiet un Viņa Asinis nedzērsiet, tad jūsos nebūs dzīvības.
- ⁵⁵Kas manu Miesu ēd un manas Asinis dzer, tam ir mūžīgā dzīvība; un es viņu uzmodināšu pastarā dienā;
- ⁵⁶Jo mana Miesa ir patiess ēdiens, un manas Asinis ir patiess dzēriens.
- ⁵⁷Kas manu Miesu bauda un manas Asinis dzer, tas paliek manī un es viņā.
- ⁵⁸Kā mani sūtījis dzīvais Tēvs un es dzīvoju Tēva labad, tā tie, kas mani bauda, dzīvos manis labad.
- ⁵⁹Šī ir maize, kas nākusi no debesīm. Ne tā, kā jūsu tēvi ēda mannu un nomira. Kas šo maizi ēd, tas dzīvos mūžīgi.
- ⁶⁰To Viņš teica Kafarnaumā, mācīdams sinagogā.
- ⁶¹Tad daudzi no Viņa mācekļiem, to dzirdēdami, sacīja: Smaga ir šī runa, kas var to klausīties?
- ⁶²Bet Jēzus, zinādams sevī, ka Viņa mācekļi kurn par to, sacīja tiem: Vai tas jūs apgrēcina?
- ⁶³Bet ja jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu uzejam tur, kur Viņš iepriekš bija?
- ⁶⁴Gars ir tas, kas atdzīvina, miesa neder nekam. Vārdi, ko es jums runāju, ir gars un dzīvība.
- ⁶⁵Bet starp jums ir daži neticīgie; jo Jēzus zināja no sākuma, kas ir neticīgie un kas Viņu nodos.
- ⁶⁶Un Viņš sacīja: Tāpēc es jums teicu, ka neviens nevar nākt pie manis, ja tas viņam nebūs dots no mana Tēva.
- ⁶⁷No šī laika daudzi Viņa mācekļi atkāpās un vairs nestaigāja Viņam līdz.
- ⁶⁸Tad Jēzus sacīja tiem divpadsmit: Vai arī jūs gribat aiziet?
- ⁶⁹Tad Sīmanis Pēteris atbildēja Viņam: Kungs, pie kā lai mēs ejam? Pie Tevis ir mūžīgās dzīves vārdi.
- ⁷⁰Un mēs esam ticējuši un atzinuši, ka Tu esi Kristus, Dieva Dēls.
- ⁷¹Jēzus atbildēja viņiem: Vai ne divpadsmit es jūs esmu izredzējis? Bet viens no jums ir velns.
- ⁷²Viņš runāja par Jūdasi Iskariotu, Sīmaņa dēlu, jo šis bija tas, kas Viņu nodos, lai gan bija viens no tiem divpadsmit.

Chapter 7

- ¹Pēc tam Jēzus staigāja pa Galileju, jo Viņš negribēja apmeklēt Jūdeju, tāpēc ka jūdi meklēja Viņu nonāvēt.
- ²Bet jūdu būdiņu svētki (Scenopegia) bija ļoti tuvu.
- ³Tad Tā brāļi sacīja Viņam: Aizej no šejienes un dodies uz Jūdeju, lai arī Tavi mācekļi redz Tavus darbus, ko Tu dari.
- ⁴Neviens taču neko nedara slepenībā, bet katrs grib būt ievērojams. Ja Tu to dari, tad atklāj sevi pasaulei.
- ⁵Jo pat Viņa brāļi neticēja Viņam.
- ⁶Tad uz to Jēzus sacīja viņiem: mans laiks vēl nav pienācis, bet jūsu laiks vienmēr ir klāt.
- ⁷Pasaule nevar jūs ienīst, bet mani nīst, jo es liecinu par to, ka tās darbi ir ļauni.
- ⁸Jūs ejiet šajos svētkos, bet es vēl neeju šajos svētkos, jo mans laiks vēl nav piepildījies.
- ⁹To pateicis, Viņš palika Galilejā.
- ¹⁰Bet, kad Viņa brāļi bija aizgājuši, tad arī Viņš aizgāja svētkos ne atklāti, bet it kā slepeni.
- ¹¹Bet jūdi meklēja Viņu svētkos un sacīja: Kur Viņš ir?
- ¹²Un daudz kurnēšanas bija ļaudis par Viņu; jo vieni sacīja: Viņš ir labs, bet citi teica: Nē, Viņš maldina ļaudis.
- ¹³Tomēr neviens, bīdamies jūdu, nerunāja par Viņu atklāti.
- ¹⁴Bet kad svētki bija jau pusē, Jēzus iegāja svētnīcā un mācīja.
- ¹⁵Bet jūdi brīnījās un sacīja: Kā Viņš, nemācīts būdams, zina Rakstus?
- ¹⁶Jēzus viņiem atbildēja, sacīdams: Mana mācība nav mana, bet Tā, kas mani sūtījis.
- ¹⁷Ja kāds vēlas Viņa gribu pildīt, tas no mācības sapratīs, vai tā no Dieva, vai es runāju pats no sevis.
- ¹⁸Kas runā pats no sevis, tas meklē sev godu; bet kas meklē Tā godu, kas mani sūtījis, tas ir patiess un netaisnības viņā nav.
- ¹⁹Vai Mozus nedevis jums bauslību? Bet neviens no jums nepilda bauslību.
- ²⁰Kāpēc jūs meklējat mani nonāvēt? Ļaudis atbildēja, sacīdami: Ļaunais gars Tevi apsēdis: kas meklē Tevi nogalināt?
- ²¹Jēzus atbildēja un sacīja viņiem: Vienu darbu es padarīju, un jūs visi brīnāties.
- ²²Tāpēc Mozus deva jums apgraizīšanu, lai gan tā nav no Mozus, bet no tēviem; un jūs sabatā apgraizāt cilvēku.
- ²³Ja cilvēks sabatā saņem apgraizīšanu un Mozus bauslība netiek pārkāpta, ko tad jūs dusmojaties uz mani, ka es sabatā izdziedināju visu cilvēku?
- ²⁴Netiesājiet pēc ārienes, bet spriediet taisnīgu tiesu!
- ²⁵Tad daži no jeruzlemiešiem sacīja: Vai šis nav Tas, ko meklē nonāvēt?
- ²⁶Un, lūk, Viņš runā atklāti, un tie Viņam nekā nesaka. Vai priekšnieki tiešām pārliecinājušies, ka Viņš ir Kristus?

- ²⁷Un mēs zinām Viņu, no kurienes Viņš; bet kad nāks Kristus, neviens nezinās, no kurienes Viņš.
- ²⁸Tad Jēzus sauca, svētnīcā mācīdams, un sacīja: Jūs pazīstat mani un zināt, no kurienes es esmu nācis. Ir viens Patiesīgais, kas mani sūtījis, kuru jūs nepazīstat.
- ²⁹Es Viņu pazīstu, jo es esmu no Viņa, un Viņš mani sūtīja.
- ³⁰Tad tie meklēja Viņu satvert, bet neviens Viņam rokas nepielika, jo vēl Viņa stunda nebija pienākusi.
- ³¹Bet daudzi no ļaudīm ticēja Viņam un sacīja: Kad atnāks Kristus, vai Viņš padarīs vairāk brīnumu, nekā Šis dara?
- ³²Farizeji dzirdēja ļaudis tā par Viņu runājam; un priekšnieki un farizeji sūtīja kalpus, lai Viņu aizturētu.
- ³³Tad Jēzus sacīja viņiem: Vēl neilgi man ar jums būt, un tad aiziešu pie Tā, kas mani sūtījis.
- ³⁴Jūs mani meklēsiet, bet neatradīsiet, jo kur es esmu, tur jūs nevarat nākt.
- ³⁵Tad jūdi savstarpēji sarunājās: Kur Viņš grib iet, ka mēs Viņu neatradīsim? Vai Viņš ies pie izklīdušajiem starp pagāniem un mācīs pagānus?
- ³⁶Kas tā par runu, ko Viņš teica: jūs mani meklēsiet un neatradīsiet, un kur es esmu, tur jūs nevarat nākt?
- ³⁷Bet beidzamajā lielajā svētku dienā Jēzus stāvēja un sauca, sacīdams: Kam slāpst, lai nāk pie manis un dzer!
- ³⁸Kas uz mani tic, no tā iekšienes, kā sacīts Rakstos, plūdis dzīvā ūdens straumes (Is.12,3).
- ³⁹Bet to Viņš sacīja par Garu, ko saņems tie, kas uz Viņu tic, jo Gars vēl nebija dots, tāpēc ka Jēzus vēl nebija pagodināts.
- ⁴⁰Kad daži no ļaudīm dzirdēja Viņa runu, tie sacīja: Patiesi Viņš ir pravietis.
- ⁴¹Citi sacīja: Viņš ir Kristus. Bet citi teica: Vai Kristus nāk no Galilejas?
- ⁴²Vai Rakstos nav sacīts, ka Kristus nāk no Dāvida cilts un no Betlēmes miesta, kur bija Dāvids?
- ⁴³Tā ļaudis izcēlās šķelšanās Viņa dēļ.
- ⁴⁴Un daži no tiem gribēja Viņu apcietināt, bet rokas neviens Viņam nepielika.
- ⁴⁵Tad kalpi atgriezās pie augstajiem priesteriem un farizejiem; un tie sacīja viņiem: Kāpēc jūs Viņu neatvedāt?
- ⁴⁶Kalpotāji atbildēja: Nekad cilvēks nav tā runājis, kā šis Cilvēks.
- ⁴⁷Tad farizeji atbildēja viņiem: Vai arī jūs esat apmāti?
- ⁴⁸Vai tad kāds no priekšniekiem un farizejiem tic uz Viņu?
- ⁴⁹Bet šis pūlis, kas nezina bauslību, lai ir nolādēts!
- ⁵⁰Nikodēms, kas bija viens no tiem, kas naktī bija nācis pie Viņa, sacīja tiem:
- ⁵¹Vai mūsu likums tiesā cilvēku, ja iepriekš neuzklausa viņu pašu un neuzzina, ko viņš darijis?

⁵²Tie atbildēja viņam, sacīdami: Vai arī tu esi galilejietis? Izpēti Rakstus un redzēsi, ka no Galilejas nenāk pravietis.

⁵³Un tie atgriezās katrs savās mājās.

Chapter 8

- ¹Bet Jēzus aizgāja uz Olīvkalnu.
- ²Un agri rītā Viņš atkal atnāca svētnīcā, un visa tauta sanāca pie Viņa. Un Viņš apsēdās un mācīja tos.
- ³Te rakstu mācītāji un farizeji atveda sievieti, pieķertu laulības pārkāpšanā, un to vidū nostādījuši,
- ⁴Sacīja Viņam: Mācītāj, šī sieviete tikko pieķerta laulības pārkāpšanā.
- ⁵Bet Mozus bauslībā mums pavēlējis tādu sievieti nomētāt akmeņiem. Ko Tu saki? (3.Moz.20,10).
- ⁶To tie sacīja, Viņu kārdinādami, lai varētu Viņu apsūdzēt. Bet Jēzus, uz priekšu noliecies, ar pirkstu rakstīja smiltīs.
- ⁷Kad nu tie turpināja Viņam jautāt, Viņš piecēlies sacīja tiem: Kas no jums bez grēka, lai pirmais met akmeni uz viņu! (5.Moz.17,7).
- ⁸Un Viņš, atkal noliecies, rakstīja zemē.
- ⁹Bet tie, to dzirdējuši, sākot ar vecākajiem, cits pēc cita aizgāja. Palika Jēzus viens un sieviete, vidū stāvot.
- ¹⁰Tad Jēzus piecēlies sacīja viņai: Sieviet, kur ir tie, kas tevi apsūdzēja? Vai neviens tevi nepazudināja?
- ¹¹Viņa sacīja: Neviens, Kungs! Tad Jēzus teica tai: Arī es tevi nepazudināšu. Ej un negrēko vairs!
- ¹²Tad Jēzus atkal runāja un sacīja tiem: Es esmu pasaules gaisma; kas man seko, tas nestaigā tumsā, bet iegūs dzīvības gaismu.
- ¹³Bet farizeji sacīja Viņam: Tu liecini pats par sevi; tava liecība nav patiesa.
- ¹⁴Jēzus atbildēja viņiem, sacīdams: Un ja es liecinu pats par sevi, tad mana liecība ir pareiza, jo es zinu, no kurienes nāku un kur eju; bet jūs nezināt, no kurienes es nāku un kur eju.
- ¹⁵Jūs tiesājat miesīgi; es netiesāju nevienu.
- ¹⁶Un ja es tiesāju, mans lēmums ir pareizs, jo es neesmu viens, bet es un Tēvs, kas mani sūtījis.
- ¹⁷Un jūsu bauslībā rakstīts, ka divu cilvēku liecība ir pareiza (5.Moz.17,6; 19,15).
- ¹⁸Es esmu, kas liecību dod pats par sevi, un par mani liecina Tēvs, kas mani sūtījis.
- ¹⁹Tad tie sacīja Viņam: Kur ir tavs Tēvs? Jēzus atbildēja: Ne jūs mani pazīstat, ne manu Tēvu. Ja jūs mani pazītu, tad pazītu arī manu Tēvu.
- ²⁰Šos vārdus Jēzus, mācīdams svētnīcā, teica pie upura lādes; un neviens Viņu neapcietināja, jo Viņa stunda vēl nebija pienākusi.
- ²¹Tad Jēzus atkal viņiem sacīja: Es aizeju, un jūs meklēsiet mani un savā grēkā nomirsiet. Kur es eju, tur jūs nevarat nākt.
- ²²Tad jūdi teica: Vai Viņš sevi nonāvēs, ka Viņš sacīja: Kur es eju, tur jūs nevarat nākt?

- ²³Un Viņš tiem sacīja: Jūs esat no šīs zemes, es esmu no augšienes. Jūs esat no šīs pasaules, es neesmu no šīs pasaules.
- ²⁴Tāpēc es jums sacīju, ka jūs nomirsiet savos grēkos; jo ja jūs neticēsiet, ka es tas esmu, jūs nomirsiet savos grēkos.
- ²⁵Tad tie sacīja Viņam: Kas Tu esi? Jēzus viņiem atbildēja: Sākums, kas arī ar jums runā.
- ²⁶Daudz man par jums jārunā un jātiesā, bet Tas, kas mani sūtījis, ir paties; un es runāju pasaulei to, ko esmu no Viņa dzirdējis.
- ²⁷Un tie nesaprata, ka Viņš Dievu sauca par savu Tēvu.
- ²⁸Tad Jēzus sacīja viņiem: Kad jūs paaugstināsiet Cilvēka Dēlu, tad jūs atzīsiet, ka es tas esmu; un es pats no sevis nekā nedaru un runāju tikai to, ko Tēvs man mācījis.
- ²⁹Un Tas, kas mani sūtījis, ir ar mani; un Viņš nav atstājis mani vienu, jo es vienmēr daru to, kas Viņam labpatīk.
- ³⁰Kad Viņš tā runāja, daudzi ticēja Viņam.
- ³¹Tad Jēzus sacīja tiem jūdiem, kas Viņam ticēja: Ja jūs pastāvēsiet manā mācībā, tad patiesi jūs būsiet mani mācekļi.
- ³²Un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus.
- ³³Tie Viņam atbildēja: Mēs esam Ābrahama pēcnācēji un nekad nevienam neesam vergojuši, kā tad Tu saki: jūs būsiet brīvi?
- ³⁴Jēzus atbildēja viņiem: Patiesi, patiesi es jums saku: ikviens, kas grēku dara, ir grēka vergs.
- ³⁵Vergs nepaliek mājās mūžīgi, bet dēls paliek mūžīgi.
- ³⁶Ja tad Dēls jūs atbrīvos, jūs patiesi būsiet brīvi.
- ³⁷Zinu, ka jūs esat Ābrahama Dēli, bet jūs meklējat mani nonāvēt, tāpēc ka jūs manus vārdus neaptverat.
- ³⁸Es runāju to, ko esmu redzējis pie sava Tēva; un jūs darāt to, ko redzējat pie sava tēva.
- ³⁹Tie atbildēja Viņam, sacīdami: Mūsu tēvs ir Ābrahams. Jēzus viņiem sacīja: Ja jūs esat Ābrahama bērni, tad dariet Ābrahama darbus!
- ⁴⁰Bet jūs tagad tiecaties nonāvēt mani, Cilvēku, kas jums teicu patiesību, ko dzirdēju no Dieva. To Ābrahams nedarīja.
- ⁴¹Jūs darāt savu tēvu darbus. Tad tie sacīja Viņam: Mēs neesam netiklībā dzimuši, mums ir viens Tēvs, Dievs!
- ⁴²Jēzus viņiem sacīja: Ja Dievs būtu jūsu tēvs, tad jūs mani mīlētu, jo es esmu izgājis un nāku no Dieva. Jo es neesmu nācis no sevis, bet Viņš mani ir sūtījis.
- ⁴³Kāpēc jūs nesaprotat manu runu? Tāpēc, ka jūs neesat spējīgi klausīties manos vārdos.
- ⁴⁴Jūsu tēvs ir velns; un jūs gribat darīt sava tēva kāribas. Tas sākumā ir bijis slepkava un nepastāv patiesībā, jo viņā patiesības nav. Melus runādams, viņš runā savu, jo viņš ir melis un meļu tēvs.
- ⁴⁵Bet kad runāju patiesību, jūs neticat man.
- ⁴⁶Kas no jums man var pārņemt grēku? Ja es jums runāju patiesību, kāpēc jūs neticat man?

- ⁴⁷Kas ir no Dieva, tas Dieva vārdus dzird. Jūs tāpēc nedzirdat, ka neesat no Dieva.
- ⁴⁸Tad jūdi Viņam atbildēja, sacīdami: Vai mēs labi nesakām, ka Tu esi samarietis un ka Tevī ir ļaunais gars?
- ⁴⁹Jēzus atbildēja: Manī ļaunā gara nav, bet es godinu savu Tēvu, bet jūs man darāt negodu.
- ⁵⁰Bet es savu godu nemeklēju; ir Kas meklē un tiesā.
- ⁵¹Patiesi, patiesi es jums saku: Ja kas manus vārdus izpildīs, tas nāves mūžam neredzēs.
- ⁵²Tad jūdi sacīja: Tagad mēs zinām, ka Tevī ir ļaunais gars. Ābrahams un pravieši nomira, bet Tu saki: kas manus vārdus pildīs, tas nāvi mūžam nebaudīs.
- ⁵³Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Ābrahams, kas miris? Arī pravieši miruši. Par ko Tu sevi turi?
- ⁵⁴Jēzus atbildēja: Ja es sevi godinu, mans gods nav nekas. Tas ir mans Tēvs, kas mani godina, par ko jūs sakāt, ka Viņš ir jūsu Dievs.
- ⁵⁵Un jūs Viņu nepazīstat, bet es Viņu zinu. Un ja es sacītu, ka es Viņu nezinu, tad es būtu jums līdzīgs melis. Bet es Viņu pazīstu un pildu Viņa vārdu.
- ⁵⁶Jūsu Tēvs Ābrahams priecājās, ka viņš redzēs manu dienu. Viņš redzēja un gaviļēja (1.Moz.18,18; 22,18).
- ⁵⁷Tad jūdi sacīja Viņam, Tev vēl nav piecdesmit gadu, un Tu esi Ābrahamu redzējis?
- ⁵⁸Jēzus viņiem sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: pirms nekā Ābrahams bija, es esmu.
- ⁵⁹Tad viņi pacēla akmeņus, lai mestu Viņam, bet Jēzus paslēpās un izgāja no svētnīcas.

Chapter 9

- ¹Un Jēzus, garām iedams, ieraudzīja cilvēku, kas no dzimšanas bija neredzīgs.
- ²Un mācekļi jautāja Viņam: Rabbi, kas ir grēkojis: viņš pats vai viņa vecāki, ka tas neredzīgs piedzimis?
- ³Jēzus atbildēja: Ne viņš grēkojis, ne viņa vecāki, bet Dieva darbiem jāparādās viņā.
- ⁴Kamēr ir diena, man jāstrādā Tā darbus, kas mani sūtījis. Nāk nakts, kad neviens nevar strādāt.
- ⁵Kamēr es esmu pasaulē, es esmu pasaules gaisma.
- ⁶To teicis, Viņš splāva zemē un taisīja javu no siekalām, un zieda javu uz viņa acīm,
- ⁷Un sacīja viņam: Ej, mazgājies Siloe (t.i. tulkojumā "sūtītais") dīķī! Viņš aizgāja, nomazgājās un atnāca redzīgs.
- ⁸Tad kaimiņi un tie, kas redzēja viņu iepriekš ubagojam, sacīja: Vai šis nav tas, kas sēdēja un ubagoja? Daži teica: Šis ir tas.
- ⁹Bet citi: Nē, tas līdzīgs viņam. Viņš pats sacīja: Es tas esmu.
- ¹⁰Tad tie viņam sacīja: Kā tavas acis tika atvērtas?
- ¹¹Viņš atbildēja: Tas Cilvēks, kuru sauc Jēzus, iztaisīja javu un nozieda manas acis, un sacīja man: ej pie Siloe dīķa un nomazgājies. Es aizgāju, nomazgājos un redzu.
- ¹²Un tad tie sacīja viņam: Kur Viņš ir? Viņš teica: Nezinu.
- ¹³Tad viņi aizveda to, kas bija neredzīgs, pie farizejiem.
- ¹⁴Bet bija sabats, kad Jēzus iztaisīja javu un atvēra viņa acis.
- ¹⁵Tad farizeji viņam atkal jautāja, kā viņš kļuvis redzīgs. Bet tas tiem sacīja: Viņš uzlika uz manām acīm javu, es nomazgājos un redzu.
- ¹⁶Tad daži no farizejiem sacīja: Šis cilvēks, kas sabatu neievēro, nav no Dieva. Bet citi teica: Kā var grēcīgs cilvēks darīt tādus brīnumus? Un starp viņiem izcēlās šķelšanās.
- ¹⁷Tad viņi atkal sacīja neredzīgajam: Ko tu saki par To, kas atvēra tavas acis? Un tas sacīja: Viņš ir pravietis.
- ¹⁸Bet tad jūdi neticēja tam, ka viņš bijis neredzīgs un kļuvis redzīgs, iekams neatsauca redzi atguvušā vecākus.
- ¹⁹Un jautāja tiem, sacīdami: Vai šis ir jūsu dēls, par kuru jūs sakāt, ka viņš akls dzimis? Kā tad viņš tagad redz?
- ²⁰Viņa vecāki atbildēja tiem, sacīdami: Mēs zinām, ka šis ir mūsu dēls un ka viņš neredzīgs piedzima;
- ²¹Bet kā viņš tagad redz, mēs nezinām, un kas atvēra viņa acis, arī nezinām. Jautājiet viņam pašam, viņš ir pilngadīgs, lai saka pats par sevi!
- ²²Tā viņa vecāki runāja tāpēc, ka baidījās no jūdiem, jo jūdi jau bija sazvērējušies, lai to, kas atzītu Viņu par Kristu, izslēgtu no sinagogas.
- ²³Tāpēc viņa vecāki sacīja: viņš pilngadīgs, jautājiet viņam pašam!

- ²⁴Tad viņi atkal atsauca cilvēku, kas bija bijis neredzīgs, un sacīja viņam: Dod Dievam godu! Mēs zinām, ka šis Cilvēks ir grēcinieks!
- ²⁵Tad viņš tiem teica: Vai Viņš ir grēcinieks, to es nezinu. Vienu zinu, ka es biju akls un tagad redzu.
- ²⁶Tie viņam sacīja: Ko Viņš tev darīja? Kā Viņš atvēra tavas acis?
- ²⁷Viņš tiem atbildēja: Es jums jau sacīju, un jūs dzirdējāt. Kāpēc jūs to vēlreiz gribat dzirdēt? Vai arī jūs gribat kļūt Viņa mācekļi?
- ²⁸Tad tie lādēja viņu un sacīja: Tu esi Viņa māceklis, bet mēs esam Mozus mācekļi.
- ²⁹Mēs zinām, ka Dievs ar Mozu runāja, bet no kurienes Šis, to mēs nezinām.
- ³⁰Tas cilvēks atbildēja viņiem, sacīdams: Par to jābrīnās, ka jūs nezināt, no kurienes Viņš, bet Viņš atvēra man acis.
- ³¹Bet mēs zinām, ka Dievs grēciniekus neuzklausa. Bet kas godā Dievu un Viņa gribu pilda, to klausu.
- ³²Ne mūžam nav dzirdēts, ka būtu kāds atvēris acis no dzimšanas aklajam.
- ³³Ja Viņš nebūtu no Dieva, tad Viņš neko nevarētu darīt.
- ³⁴Tie viņam atbildēja, sacīdami: Tu viss esi grēkos dzimis un tu mūs mācīsi? Un tie izdzina viņu ārā.
- ³⁵Jēzus, izdzirdis, ka tie viņu izraidījuši ārā, un, atradis to, sacīja viņam: Vai tu tici uz Dieva Dēlu?
- ³⁶Viņš atbildēja sacīdams: Kas Viņš ir, Kungs, lai es uz Viņu ticētu?
- ³⁷Un Jēzus sacīja viņam: Tu Viņu redzēji; un kas ar tevi runā, tas ir Viņš.
- ³⁸Un viņš teica: Es ticu, Kungs! Un, nokritis ceļos, pielūdza Viņu.
- ³⁹Un Jēzus sacīja: Es atnācu šinī pasaulē uz tiesu, lai neredzīgie redzētu, bet redzīgie kļūtu akli.
- ⁴⁰To dzirdēdami, daži no farizejiem, kas ar Viņu bija, sacīja Viņam: Vai arī mēs esam akli?
- ⁴¹Jēzus tiem sacīja: Ja jūs būtu akli, jums nebūtu grēka, bet tagad jūs sakāt: Mēs redzam; tāpēc jūsu grēks paliek.

Chapter 10

- ¹Patiesi, patiesi es jums saku: kas neieiet avju kūtī pa durvīm, bet iekāpj pa citurieni, tas ir zaglis un laupītājs.
- ²Bet kas ieiet pa durvīm, tas ir avju gans.
- ³Viņam durvju sargs atver, un avis klausā viņa balsi, un viņš sauc savas avis vārdā un izved tās.
- ⁴Un viņš, izlaidis savas avis, iet tām pa priekšu; un avis seko viņam, jo pazīst tā balsi.
- ⁵Svešam tās neseko, bet bēg no tā, tāpēc ka nepazīst svešinieka balsi.
- ⁶Šo līdzību Jēzus tiem sacīja, bet viņi nesaprata, ko Viņš tiem runāja.
- ⁷Tad Jēzus atkal viņiem sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: Es esmu durvis avīm.
- ⁸Visi, kas bija nākuši, bija zagļi un laupītāji; un avis viņus neklausīja.
- ⁹Es esmu durvis. Ja kāds caur mani ieiet, tas tiks pestīts; un viņš ieies un izies, un atradīs ganības.
- ¹⁰Zaglis nāk, lai zagtu, slepkavotu un iznīcinātu. Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un lai tā būtu pārpilnībā.
- ¹¹Es esmu labais gans. Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm.
- ¹²Bet algādzis, kas nav gans, kam avis nepieder, redzēdams vilku nākam, atstāj avis un bēg; un vilks tās nolaupa un izklīdina.
- ¹³Bet algādzis bēg tāpēc, ka viņš ir algādzis, un avis viņam nerūp.
- ¹⁴Es esmu labais gans; es pazīstu savas, un manas pazīst mani.
- ¹⁵Kā Tēvs mani pazīst, tā es pazīstu Tēvu; un es lieku savu dzīvību par savām avīm.
- ¹⁶Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts; arī tās man jāatved; un tās dzirdēs manu balsi, un būs viens ganāmpulks un viens gans.
- ¹⁷Tāpēc Tēvs mil mani, ka es atdošu savu dzīvību, lai atkal to atgūtu.
- ¹⁸Neviens neatņem to no manis, bet es to atdošu pats no sevis. Un man ir vara to atdot un ir vara to atkal ņemt. Šo bausli es saņēmu no sava Tēva.
- ¹⁹Tad atkal to vārdu dēļ jūdās izcēlās domstarpības.
- ²⁰Daudzi no tiem sacīja: Viņš ļaunā gara apsēsts un prātu zaudējis. Ko jūs Viņā klausāties?
- ²¹Citi sacīja: Tā nav ļaunā gara apsēstā runa. Vai tad ļaunais gars var atvērt aklo acis?
- ²²Tad bija svētnīcas iesvētīšanas svētki Jeruzalemē, un bija ziema.
- ²³Un Jēzus staigāja svētnīcā, Salomona priekštelpā.
- ²⁴Tad jūdi ielēnca Viņu un sacīja Viņam: Cik ilgi Tu turēsi mūs neziņā? Ja Tu esi Kristus, saki mums atklāti!
- ²⁵Jēzus atbildēja viņiem: Es jums saku, bet jūs neticat. Darbi, ko es daru sava Tēva vārdā, tie liecina par mani.
- ²⁶Bet jūs neticat, jo nepiederat pie manām avīm.
- ²⁷Manas avis klausā manu balsi, un es tās pazīstu, un viņas man seko

²⁸Un es tām dodu mūžīgo dzīvi, un viņas ne mūžam bojā neies, un neviens tās no manas rokas neizraus.

²⁹Mans Tēvs, kas man deva tās, ir lielāks par visiem; un neviens nespēj izraut tās no mana Tēva rokas.

³⁰Es un Tēvs esam viens.

³¹Tad jūdi pacēla akmeņus, lai nomētātu Viņu.

³²Jēzus atbildēja tiem: Daudz labu darbu no sava Tēva es jums esmu rādījis. Kura darba dēļ jūs mani gribat nomētāt akmeņiem?

³³Jūdi atbildēja Viņam: Laba darba dēļ mēs Tevi nenomētājam, bet Dieva zaimošanas dēļ, jo Tu, cilvēks būdams, dari sevi par Dievu.

³⁴Jēzus viņiem atbildēja: Vai nav rakstīts jūsu bauslibā: Es sacīju, jūs esat dievi? (Ps.81,6)

³⁵Ja tos nosauc par dieviem, kuriem Dievs runājis, un Raksti nevar tikt atcelti,

³⁶Kā tad jūs sakāt Tam, ko Tēvs svētījis un pasaulē sūtījis: Tu zaimo Dievu! Tāpēc, ka es sacīju: Es esmu Dieva Dēls?

³⁷Ja es sava Tēva darbus nedaru, neticiet man!

³⁸Bet ja es daru un ja jūs man negribat ticēt, tad ticiet darbiem, lai jūs atzītu un ticētu, ka Tēvs ir manī un es Tēvā.

³⁹Tad tie taisījās Viņu saņemt, bet Viņš izgāja no to rokām.

⁴⁰Un Viņš atkal aizgāja pāri Jordānai uz to vietu, kur Jānis vispirms bija kristījis, un tur palika.

⁴¹Un daudzi nāca pie Viņa un sacīja, ka Jānis taču nevienu brīnumu nav darījis.

⁴²Bet viss, ko Jānis par Viņu sacījis, bija patiesība. Un daudzi ticēja Viņam.

Chapter 11

- ¹Bet Betānijā, Marijas un viņas māsas Martas miestā, bija kāds slimnieks Lācars.
- ²Ši bija tā Marija, kas ar svaidāmo eļļu svaidīja Kungu un saviem matiem susināja Viņa kājas. Viņas brālis Lācars slimoja.
- ³Tad tā māsas sūtīja pie Viņa, sacīdams: Kungs, lūk, tas, ko Tu mīli, slimo.
- ⁴Bet Jēzus, to dzirdēdams, sacīja viņiem: Šī slimība nav nāvei, bet Dieva godam, lai Dieva Dēls ar to tiktu pagodināts.
- ⁵Bet Jēzus milēja Martu un viņas māsu Mariju, un Lācaru.
- ⁶Un Viņš, dzirdēdams to, ka tas slim, palika tanī vietā vēl divas dienas.
- ⁷Tikai pēc tam Viņš sacīja saviem mācekļiem: Iesim atkal uz Jūdeju!
- ⁸Mācekļi sacīja Viņam: Rabbi, nupat jūdi meklēja nomētāt Tevi akmeņiem, un Tu atkal ej uz turieni?
- ⁹Jēzus atbildēja: Vai dienā nav divpadsmit stundu? Ja kas staigā dienā, tas neapdauzās, jo redz šīs pasaules gaismu.
- ¹⁰Bet ja kāds staigā naktī, tas apdauzās, jo gaismas tam nav.
- ¹¹To teicis, Viņš pēc tam sacīja: Mūsu draugs Lācars guļ, bet es eju to modināt no miega.
- ¹²Tad Viņa mācekļi sacīja: Kungs, ja viņš guļ, tad izveseļosies.
- ¹³Bet Jēzus runāja par viņa nāvi, turpretī viņi domāja, ka Viņš runā par gulēšanu miegā.
- ¹⁴Tad Jēzus viņiem pateica atklāti: Lācars ir nomiris.
- ¹⁵Bet es priecājos jūsu dēļ, lai jūs ticētu, jo es tur nebiju, bet iesim pie viņa!
- ¹⁶Tad Toms, saukts Dvīnis, sacīja pārējiem mācekļiem: Iesim arī mēs, lai kopā ar Viņu nomirtu!
- ¹⁷Tad Jēzus nogāja un atrada viņu jau četras dienas kapā guļam.
- ¹⁸Bet Betānija bija apmēram piecpadsmit stadiju attālumā no Jeruzalemes.
- ¹⁹Bet daudz jūdu bija atnākuši pie Martas un Marijas, lai mierinātu tās par viņu brāli.
- ²⁰Tad Marta, izdzirdusi, ka Jēzus nāk, steidzās Viņam pretim; bet Marija sēdēja mājās.
- ²¹Tad Marta sacīja Jēzum: Kungs, ja Tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu nomiris.
- ²²Bet es arī tagad zinu, ka visu, ko Tu no Dieva lūgsi, Dievs Tev dos.
- ²³Jēzus sacīja viņai: Tavs brālis celsies augšām!
- ²⁴Marta sacīja Viņam: Zinu, ka viņš celsies augšām, augšāmceļoties pastarā dienā.
- ²⁵Jēzus sacīja viņai: Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība: kas uz mani tic, lai arī viņš būtu nomiris, dzīvos.
- ²⁶Un ikviens, kas dzīvo un tic uz mani, ne mūžam nemirs. Vai tu tici tam?
- ²⁷Tā sacīja Viņam: Tiešām Kungs, es esmu ticējusi, ka Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls, kas atnācis šinī pasaulē.
- ²⁸Un viņa, to pateikusi, aizgāja un pasauca savu māsu Mariju, klusi sacīdama: Mācītājs atnāca un sauc tevi.

- ²⁹Viņa, to dzirdēdama, steigā piecēlās un aizgāja pie Viņa,
- ³⁰Jo Jēzus vēl nebija iegājis miestā, bet vēl atradās tanī vietā, kur Viņu sastapa Marta.
- ³¹Tad jūdi, kas pie viņas bija mājā un mierināja viņu, redzēdami Mariju steigšus pieceļamies un aizejot, sekoja viņai, sacīdami: Viņa iet pie kapa, lai tur raudātu.
- ³²Bet Marija nonāca tur, kur bija Jēzus; ieraudzījusi Viņu, tā metās pie Viņa kājām un sacīja Viņam: Kungs, ja Tu būtu šeit bijis, mans brālis nebūtu nomiris.
- ³³Jēzus, redzēdams viņu un jūdus, kas ar to bija atnākuši, raudam, garā satriekts, uztrauca sevi,
- ³⁴Un Viņš sacīja: Kur jūs viņu nolikāt? Tie Viņam atbildēja: Kungs, nāc un skaties!
- ³⁵Un Jēzus raudāja.
- ³⁶Tad jūdi sacīja: Lūk, kā Viņš to milējis.
- ³⁷Bet daži no viņiem sacīja: Vai Šis, kas atvēra acis aklajam no dzimšanas, nevarēja izdarīt, lai viņš nenomirtu?
- ³⁸Tad Jēzus, atkal sevi satraukts, piegāja pie kapa. Tā bija ala, un tai bija uzlikts akmens.
- ³⁹Jēzus sacīja: Noņemiet akmeni! Mirušā cilvēka māsa Marta sacīja Viņam: Kungs, viņš jau smird, jo ir pagājušas četras dienas.
- ⁴⁰Jēzus sacīja viņai: Vai es tev neteicu: ja tu ticēsi, tad redzēsi Dieva godību?
- ⁴¹Tad noņēma akmeni. Bet Jēzus, pacēlis acis uz augšu, sacīja: Tēvs, es pateicos Tev, ka Tu mani esi uzklaušījis!
- ⁴²Es gan zināju, ka Tu mani vienmēr uzklausi; bet apkārtstāvošās tautas dēļ es sacīju, lai viņi ticētu, ka Tu mani esi sūtījis.
- ⁴³To sacījis, Viņš stiprā balsī sauca: Lācar, nāc ārā!
- ⁴⁴Un tūdaļ iznāca nomirusais. Kājas un rokas tam bija ietītas līķautos, un viņa seja bija ar sviedrautu aizsieta. Jēzus sacīja viņiem: Atraišiet viņu un atļaujiet viņam aiziet!
- ⁴⁵Tad daudzi no jūdiem, kas bija atnākuši pie Marijas un Martas, redzējuši, ko Jēzus padarīja, ticēja uz Viņu.
- ⁴⁶Tad daži no tiem aizgāja pie farizejiem un pateica tiem, ko Jēzus padarīja.
- ⁴⁷Tad augstie priesteri un farizeji sasauca tiesas sēdi un runāja: Ko mums darīt, jo šis Cilvēks dara daudz brīnumu?
- ⁴⁸Ja mēs Viņu tā atstāsim, tad visi ticēs uz Viņu; un romieši atnāks un atņems mūsu zemi un tautu.
- ⁴⁹Bet viens no viņiem, Kaifā vārdā, būdams augstais priesteris tanī gadā, sacīja viņiem: Jūs neko nezināt.
- ⁵⁰Un neapsverat, ka jums labāk, lai viens cilvēks mirst par tautu, nekā visa tauta iet bojā.
- ⁵¹Bet to viņš sacīja ne pats no sevis, bet, būdams augstais priesteris tanī gadā, pareģoja, ka Jēzus nomirs par tautu;
- ⁵²Un ne tikai par tautu, bet lai izklidinātos Dieva bērnus sapulcinātu kopā.
- ⁵³No tās dienas tie nolēma Viņu nonāvēt.

⁵⁴Tāpēc Jēzus vairs atklāti nestaigāja starp jūdiem, bet aizgāja uz apgabalu tuksneša apvidū, uz pilsētu, kas saucas Efraima, un tur palika ar saviem mācekļiem.

⁵⁵Bet tuvojās jūdu Lieldienas, un daudzi gāja no šī apgabala pirms Lieldienām uz Jeruzalemi, lai sevi šķīstītu.

⁵⁶Bet tie meklēja Jēzu un, stāvēdami svētnīcā, sarunājās savā starpā: Kā jums šķiet: vai augstie priesteri un farizeji izdeva pavēli, ka ikvienam, kas zina, kur Viņš ir, jāuzrāda, lai tie Viņu apcietinātu.

Chapter 12

- ¹Tad Jēzus sešas dienas pirms Lieldienām atnāca Betānijā, kur bija nomiris Lācars, ko Jēzus uzmodināja no miroņiem.
- ²Tur sarīkoja Viņam mielastu; un Marta apkalpoja, bet Lācars bija viens no tiem, kas atradās ar Viņu pie galda.
- ³Un Marija, paņēmusi mārciņu īstas, dārgas nardu eļļas, svaidīja Jēzus kājas; un tā susināja Viņa kājas saviem matiem; un svaidāmās eļļas smarža piepildīja māju.
- ⁴Tad Jūdass Iskariots, viens no Viņa mācekļiem, kas Viņu vēlāk nodeva, sacīja:
- ⁵Kāpēc šo svaidāmo eļļu nepārdeva par trīs simts denārijiem un tos neizdalīja nabagiem?
- ⁶Bet to viņš sacīja ne tāpēc, ka viņam rūpētu nabagi, bet gan tāpēc, ka viņš bija zaglis; un viņš, naudas kasi pie sevis turēdams, piesavinājās to, kas tanī tika ielikts.
- ⁷Tad Jēzus sacīja: Atstājiet viņu, lai viņa to uzglabā manai apbedīšanas dienai!
- ⁸Jo nabagi vienmēr ir pie jums, bet es neesmu vienmēr.
- ⁹Tad daudzi jūdu ļaudis uzzināja, ka Viņš ir tur; un atnāca ne tikai Jēzus dēļ, bet lai redzētu arī Lācaru, ko Viņš bija uzmodinājis no miroņiem.
- ¹⁰Bet augstie priesteri nodomāja nogalināt arī Lācaru,
- ¹¹Jo viņa dēļ daudzi jūdi nāca un ticēja uz Jēzu.
- ¹²Bet otrā dienā daudz ļaužu, kas bija ieradušies svētkos, dzirdēdami, ka Jēzus nāk uz Jeruzalemi,
- ¹³Paņēmuši palmu zarus un izgājuši Viņam pretī, sauca: Hozanna, svētīgs, kas nāk Kunga vārdā, Izraēļa Ķēniņš!
- ¹⁴Un Jēzus, atradis jaunu ēzeli, uzsēdās tanī, kā rakstīts:
- ¹⁵Nebīsties, Siona meita, lūk, tavs Ķēniņš nāk, sēdēdams ēzelienes kumeļā!
- ¹⁶Viņa mācekļi vispirms to nesaprata, bet, kad Jēzus tika pagodināts, tad atminējas, ka tā par Viņu bija rakstīts, un tā Viņam darīja.
- ¹⁷Bet ļaudis, kas ar Viņu bija, kad Viņš sauca Lācaru no kapa un to uzmodināja no miroņiem, deva liecību.
- ¹⁸Tāpēc arī ļaudis izgāja Viņam pretim, jo dzirdēja, ka Viņš darījis šo brīnumu.
- ¹⁹Bet farizeji sarunājās savā starpā: Redziet, ka mēs nekā nepadārisim! Lūk, visa pasaule seko Viņam!
- ²⁰Bet starp tiem, kas bija atnākuši, lai svēkos pielūgtu Dievu, bija daži pagāni.
- ²¹Viņi piegāja pie Filipa, kas bija no Betsaidas Galilejā, un lūdza to, sacīdami: Kungs, mēs gribam redzēt Jēzu!
- ²²Filips nāk un saka to Andrejam; bet Andrejs un Filips pateica to Jēzum.
- ²³Bet Jēzus atbildēja viņiem, sacīdams: Pienākusi stunda, lai Cilvēka Dēls tiktu pagodināts.
- ²⁴Patiesi, patiesi es jums saku: ja kviešu grauds neiekrīt zemē un nenomirst,
- ²⁵Tas paliek viens; bet ja nomirst, tad atnes daudz augļu. Kas savu dzīvību mīl, tas to zaudē; bet kas šinī pasaulē savu dzīvību ienīst, tas to saglabā mūžīgai dzīvei.

- ²⁶Ja kas man kalpo, tas lai seko man, un kur es esmu, tur būs arī mans kalps. Un kas man kalpo, to godinās mans Tēvs.
- ²⁷Tagad mana dvēsele ir satraukta. Un ko lai es saku? Tēvs, atpestī mani no šīs stundas? Bet šai stundai es taču atnācu.
- ²⁸Tēvs, pagodini savu vārdu! Tad nāca balss no debesīm: Es to pagodināju un vēl pagodināšu!
- ²⁹Tad ļaudis, kas stāvēja un dzirdēja, sacīja: Pērkons rūca. Citi sacīja: Eņģelis runāja Viņam.
- ³⁰Jēzus atbildēja un sacīja: Ne manis dēļ šī balss atskanēja, bet jūsu dēļ.
- ³¹Tagad šī pasaule tiek tiesāta; tagad šīs pasaules valdnieks tiks izmests ārā.
- ³²Un kad es tikšu no šīs zemes pacelts, es visus vilkšu pie sevis.
- ³³Bet to Viņš sacīja, norādīdams, kādā nāvē Viņš mirs.
- ³⁴Ļaudis Viņam atbildēja: Mēs dzirdējām bauslibā, ka Kristus paliek mūžīgi; kā tad Tu saki, ka Cilvēka Dēlam jākļūst paceltam? Kas ir šis Cilvēka Dēls?
- ³⁵Tad Jēzus sacīja viņiem: Vēl neilgi gaisma ir pie jums. Staigājiet, kamēr jums ir gaisma, lai jūs tumsa neapņem, un kas tumsā staigā, tas nezina, kurp viņš iet.
- ³⁶Kamēr jums ir gaisma, ticiet gaismai, lai jūs būtu gaismas bērni! To Jēzus sacīja un aizgāja, un pazuda no viņiem.
- ³⁷Bet lai gan Viņš tik lielus brīnumus darīja to priekšā, tie neticēja Viņam.
- ³⁸Lai izpildītos pravieša Isaja vārdi, ko viņš ir teicis: Kungs, kas ir ticējis mūsu sludinājumam, un kam ir atklājies Kunga elkonis? (Is.53,1)
- ³⁹Tāpēc tie nevarēja ticēt, jo Isajs tālāk saka:
- ⁴⁰Viņš to acis aptumšoja un viņu sirdis nocietināja, lai acīm neredzētu un sirdīm nesaprastu, un neatgrieztos, ka es tos dziedinātu.
- ⁴¹To Isajs sacīja, kad redzēja Viņa godību un runāja par Viņu.
- ⁴²Tomēr daudzi priekšnieki ticēja Viņam, bet farizeju dēļ neapliecināja, lai tos neizslēgtu no sinagogas.
- ⁴³Jo viņi mīlēja vairāk cilvēku godināšanu nekā Dieva godu.
- ⁴⁴Bet Jēzus sauca, sacīdams: Kas man tic, tas netic man, bet tam, kas mani sūtījis.
- ⁴⁵Un kas mani redz, tas redz To, kas mani sūtījis.
- ⁴⁶Es, gaisma, atnācu pasaulē, lai ikviens, kas man tic, nepaliktu tumsībā.
- ⁴⁷Un ja kāds dzird manus vārdus un tiem neseko, es to netiesāju, jo es nenācu pasauli tiesāt, bet pasauli glābt.
- ⁴⁸Kas mani nievā un manus vārdus nepieņem, tam ir savs tiesnesis. Vārdi, ko runāju, tie viņu tiesās pastarā dienā.
- ⁴⁹Jo es nerunāju no sevis, bet Tēvs, kas mani sūtīja, Viņš man deva pavēli, ko sacīt un ko runāt.
- ⁵⁰Un es zinu, ka Viņa bauslis ir mūžīgā dzīve. Tāpēc visu, ko runāju, es saku tā, kā to man teica Tēvs.

Chapter 13

- ¹Pirms Lieldienu svētkiem Jēzus, zinādams, ka Viņa stunda atnākusi, lai no šīs pasaules aizietu pie Tēva, milēdams savējos, kas bija pasaulē, tos milēja līdz beigām.
- ²Un, vakariņas ēdot, kad velns Jūdasam, Sīmaņa Iskariota dēlam, sirdi jau bija iedvesmojis Viņu nodot,
- ³Viņš, zinādams, ka Tēvs visu atdevis Viņa rokās un ka Viņš no Dieva izgājis un pie Dieva aiziet,
- ⁴No mielasta piecēlies, novilka savas virsdrēbes un, linu priekšautu paņēmis, apjozās.
- ⁵Pēc tam, ielējis ūdeni traukā, sāka mazgāt mācekļu kājas un susināja tās linu priekšautā, ar ko Viņš bija apjozies.
- ⁶Tad Viņš atnāca pie Sīmaņa Pētera; un Pēteris sacīja Viņam: Kungs, Tu man mazgāsi kājas?
- ⁷Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Ko es daru, to tu tagad nezini, bet vēlāk tu to izpratīsi.
- ⁸Pēteris sacīja Viņam: Tu man ne mūžam nemazgāsi kājas! Jēzus atbildēja viņam: Ja es tevi nemazgāšu, tev nebūs daļas ar mani.
- ⁹Sīmanis Pēteris sacīja Viņam: Kungs, ne vien manas kājas, bet arī rokas un galvu.
- ¹⁰Jēzus sacīja viņam: Kas mazgājies, tam vajag tikai kājas mazgāt, un viņš būs viss tīrs. Arī jūs esat tīri, bet ne visi.
- ¹¹Jo Viņš zināja, kas Viņu nodos; tāpēc Viņš teica: Ne visi jūs esat tīri.
- ¹²Pēc tam, kad to kājas bija mazgājis un savas virsdrēbes uzgērbis, Viņš atkal novietojās pie galda un sacīja tiem: Vai jūs zināt, ko es jums darīju?
- ¹³Jūs mani saucat par Mācītāju un Kungu, un jūs labi darāt, jo es tas esmu.
- ¹⁴Ja nu es, Kungs un Mācītājs, mazgāju jūsu kājas, tad arī jums pienākas cits citam kājas mazgāt.
- ¹⁵Jo es jums devu priekšzīmi, lai jūs darītu to, ko es jums darīju.
- ¹⁶Patiesi, patiesi es jums saku: kalps nav lielāks par savu kungu, nedz sūtnis lielāks par tā sūtītāju.
- ¹⁷Ja to zināt, svētīgi jūs būsiet, ja to darīsiet.
- ¹⁸Es nerunāju par jums visiem; es zinu, kurus izredzēju, bet Rakstiem jāpiepildās: Kas kopā ar mani ēd maizi, tas pacels savu papēdi pret mani (Ps.40).
- ¹⁹Jau tagad es jums saku: pirms tas noticis, lai jūs, kad piepildīsies, ticētu, ka es tas esmu.
- ²⁰Patiesi, patiesi, es jums saku: kas uzņem to, ko es sūtišu, tas mani uzņem; bet kas mani uzņem, tas uzņem manu Sūtītāju.
- ²¹To teicis, Jēzus, satraukts garā, liecināja un sacīja: Patiesi es jums saku: viens no jums mani nodos.
- ²²Tad mācekļi uzlūkoja viens otru neziņā, par kuru Viņš runā.
- ²³Bet viens no Viņa mācekļiem, kuru Jēzus milēja, pieklāvās Jēzus krūtīm.
- ²⁴Tam Sīmanis Pēteris pamāja un sacīja viņam: Kurš ir tas, par ko Viņš runā?
- ²⁵Tas, pieklāvies Jēzus krūtīm, sacīja Viņam: Kungs, kurš tas ir?

- ²⁶Jēzus atbildēja: Tas, kuram es, maizi iemērcis, pasniegšu. Un Viņš, maizi iemērcis, deva to Jūdāsam, Sīmaņa Iskariota dēlam.
- ²⁷Un pēc šī kumosu sātans iegāja viņā. Tad Jēzus sacīja viņam: Ko darīsi, dari drīzāk!
- ²⁸Bet no tiem, kas bija pie galda, neviens nezināja, kāpēc Viņš tam to sacīja.
- ²⁹Jo daži domāja, ka Jēzus viņam sacījis: Iepērc svētku dienām to, ko mums vajag, vai lai viņš dod kaut ko nabagiem, jo pie Jūdasa bija naudas maks.
- ³⁰Saņēmis kumosu, viņš tūlīt izgāja ārā. Bija nakts.
- ³¹Kad viņš bija izgājis, Jēzus sacīja: Tagad Cilvēka Dēls tiek pagodināts, bet Dievs pagodināts Viņā.
- ³²Ja Dievs pagodināts Viņā, tad arī Dievs pagodinās Viņu sevī, un drīz vien pagodinās Viņu.
- ³³Bērniņi! Vēl neilgi es esmu ar jums. Jūs mani meklēsiet, bet, kā es jūdiem sacīju, tā es tagad saku jums: kur es eju, tur jūs nevarat nākt.
- ³⁴Jaunu bausli es jums dodu, lai jūs viens otru mīlētu. Kā es jūs mīlēju, tā arī jūs cits citu mīliet!
- ³⁵No tā visi pazīs, ka jūs esat mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.
- ³⁶Sīmanis Pēteris sacīja Viņam: Kungs, kurp Tu ej? Jēzus atbildēja: Kurp es eju, tur tu tagad nevari man sekot, bet tu sekosi vēlāk.
- ³⁷Pēteris sacīja Viņam: Kungs, kāpēc es nevaru Tev tagad sekot? Es savu dzīvību atdošu par Tevi.
- ³⁸Jēzus atbildēja viņam: Tu savu dzīvību atdosi par mani? Patiesi, patiesi es tev saku: vēl gailis nebūs nodziedājis, kad jau tu trīskārt būsi mani noliedzis.

Chapter 14

- ¹Lai jūsu sirdis nebīstas! Ticiet Dievam un ticiet man!
- ²Mana Tēva namā daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, es jums pateiktu, es eju jums sataisīt vietu.
- ³Un kad es aiziešu un jums vietu sataisīšu, es atkal atnākšu un paņemšu jūs pie sevis, lai arī jūs tur būtu, kur es esmu.
- ⁴Un kur es eju, jūs zināt, un ceļu zināt.
- ⁵Toms sacīja Viņam: Kungs, mēs nezinām, kurp Tu ej, un kā mēs varam ceļu zināt?
- ⁶Jēzus viņam sacīja: Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens nenāk pie Tēva, kā vien caur mani.
- ⁷Ja jūs mani pazītu, jūs pazītu arī manu Tēvu. Bet no šī brīža jūs Viņu pazīsiet un esat Viņu redzējuši.
- ⁸Filips sacīja Viņam: Kungs, rādi mums Tēvu un mums pietiek.
- ⁹Jēzus sacīja viņam: Es esmu tik ilgi pie jums, bet jūs neesat mani pazinūši? Filip, kas mani redz, redz arī Tēvu! Kā tu saki: rādi mums Tēvu?
- ¹⁰Vai jūs neticat, ka es Tēvā, un Tēvs mani? Vārdus, kurus es jums runāju, es nerunāju no sevis, bet Tēvs, kas manī atrodas, Viņš dara darbus.
- ¹¹Vai jūs neticat, ka es Tēvā un Tēvs mani?
- ¹²Ja nē, tad ticiet pašu darbu dēļ. Patiesi, patiesi es jums saku: kas uz mani tic, tas darīs tos darbus, ko es daru, un vēl lielākus par tiem darīs, jo es aizeju pie Tēva.
- ¹³Un visu, ko jūs lūgsiet no Tēva manā vārdā, to es darīšu, lai Tēvs tiktu pagodināts Dēlā.
- ¹⁴Ja jūs ko lūgsiet man manā vārdā, to es darīšu.
- ¹⁵Ja jūs mani mīlat, izpildiet manus baušļus!
- ¹⁶Un es lūgšu Tēvu, un Viņš dos jums citu Iepriecinātāju, lai Tas paliktu pie jums mūžīgi,
- ¹⁷Patiesības Garu, ko pasaule nevar saņemt, tāpēc ka tā neredz Viņu un nepazīst Viņu; bet jūs Viņu pazīstiet, jo Viņš paliks pie jums un jūsos mājās.
- ¹⁸Es neatstāšu jūs bāreņos, es nākšu pie jums.
- ¹⁹Vēl neilgi, un pasaule mani vairs neredzēs. Bet jūs redzēsiet mani, jo es dzīvoju, un jūs dzīvosiet.
- ²⁰Tanī dienā jūs atzīsiet, ka es savā Tēvā un jūs manī, un es jūsos.
- ²¹Kam ir mani baušļi un viņš tos pilda, tas mani mīl. Bet, kas mani mīl, to mīlēs mans Tēvs; un es mīlēšu viņu un sevi atklāšu tam.
- ²²Jūda, ne Iskariots, sacīja Viņam: Kungs, kas noticis, ka Tu gribi mums sevi atklāt, bet ne pasaulei?
- ²³Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Ja kas mani mīl, tas manus vārdus pildīs, un mans Tēvs viņu mīlēs, un mēs nāksim pie tā un ņemsim mājvietu viņā
- ²⁴Kas mani nemīl, tas manus vārdus nepilda. Un vārdi, ko jūs dzirdat, nav mani, bet Tēva, kas mani sūtījis.

²⁵To es jums sacīju, atrazdamies pie jums.

²⁶Bet Iepriecinātājs Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs manā vārdā, jums visu iemācīs un atgādinās jums visu, ko es jums sacīju.

²⁷Mieru es jums atstāju. Savu mieru es jums dodu; ne tā, kā pasaule dod, es jums dodu, lai jūsu sirdis neuztraucas un nebīstas.

²⁸Jūs dzirdējāt, ko es jums sacīju: Es aizeju no jums un atkal atnākšu. Ja jūs mani mīlētu, jūs priecātos, ka es aizeju pie Tēva, jo Tēvs ir lielāks nekā es.

²⁹Un tagad es jums to sacīju, pirms tas notiek, lai jūs, kad tas notiks, ticētu.

³⁰Es daudz ar jums vairs nerunāšu, jo nāk šīs pasaules valdnieks, bet tam nav nekā ar mani.

³¹Bet tā es daru, kā man Tēvs pavēlējis, lai pasaule zinātu, ka es Tēvu mīlu. Celieties, iesim no šejienes!

Chapter 15

- ¹Es esmu īstais vīna koks, un mans Tēvs ir kopējs.
- ²Viņš nocērt no manis ikkatru zaru, kas nenes augļus, un ikkatru, kas nes augļus, tīra, lai tas vēl vairāk nestu augļus.
- ³Jūs jau esat tīri to vārdu dēļ, ko jums teicu.
- ⁴Palieciet manī, un es jūsos. Kā zars nevar nest augļus no sevis, ja nepaliek pie vīna koka, tā arī jūs ne, ja jūs nepaliksiet manī.
- ⁵Es esmu vīna koks, bet jūs zari. Kas paliek manī, un es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez manis jūs nekā nespējat darīt.
- ⁶Ja kas manī nepaliek, to kā zaru izmet ārā; un tas sakalst, un to paņem un iemet ugunī, un tas sadeg.
- ⁷Ja jūs paliksiet manī, un mani vārdi paliks jūsos, tad, ko vien jūs vēlēsit un lūgsiet, tas jums notiks.
- ⁸Ar to mans Tēvs tiek pagodināts, ja jūs nesat daudz augļu un kļūstat mani mācekļi.
- ⁹Kā Tēvs mani mīlējis, tā es jūs mīlu. Palieciet manā mīlestībā!
- ¹⁰Ja jūs manus baušļus pildīsiet, jūs paliksiet manā mīlestībā, tāpat kā es sava Tēva baušļus pildīju un palieku Viņa mīlestībā.
- ¹¹To es jums sacīju, lai mans prieks paliktu jūsos un jūsu prieks būtu pilnīgs.
- ¹²Tas ir mans bauslis, lai jūs viens otru mīlētu, kā es jūs mīlēju.
- ¹³Nav nevienam lielākas mīlestības par to, ja kāds atdod savu dzīvību par saviem draugiem.
- ¹⁴Jūs esat mani draugi, ja jūs darīsiet to, ko es jums pavēlu.
- ¹⁵Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nezina, ko viņa kungs dara; bet es jūs saucu par draugiem, jo visu, ko dzirdēju no sava Tēva, es jums pasludināju.
- ¹⁶Ne jūs mani izredzējāt, bet es jūs izredzēju un liku, lai jūs ietu un nestu augļus un lai jūsu augļi paliktu, jo visu, ko jūs no Tēva lūgsiet manā vārdā, to Viņš jums dos.
- ¹⁷Šo es jums pavēlu, lai jūs cits citu mīlētu.
- ¹⁸Ja pasaule jūs ienīst, ziniet, ka tā pirms jums mani ienīda.
- ¹⁹Ja jūs būtu no pasaules, pasaule savējos mīlētu. Bet tā kā jūs neesat no pasaules, bet es jūs no pasaules izredzēju, tad pasaule jūs ienīst.
- ²⁰Atcerieties manus vārdus, ko es jums teicu: kalps nav lielāks par savu kungu. Ja viņi mani vajāja, tie vajās arī jūs. Ja viņi manus vārdus ievērojuši, tie pildīs arī jūsējos.
- ²¹Bet to visu viņi jums darīs mana vārda dēļ, tāpēc ka tie nepazīst to, kas mani sūtījis.
- ²²Ja es nebūtu atnācis un viņiem to sacījis, tiem nebūtu grēka; bet tagad viņiem nav sava grēka attaisnojuma.
- ²³Kas mani ienīst, ienīst arī manu Tēvu.
- ²⁴Ja es viņiem nebūtu darījis darbus, kādus neviens cits nav darījis, tiem nebūtu grēka; bet tagad viņi tos redzēja un ienīda mani un manu Tēvu.
- ²⁵Bet vārdiem jāizpildās, kas rakstīti viņu bauslībā: Viņi mani veltīgi ienīda.

²⁶Bet kad atnāks Iepriecinātājs, ko es sūtīšu no Tēva, patiesības Gars, kas no Tēva iziet, Viņš dos jums liecību par mani.

²⁷Un jūs dosiet liecību, tāpēc ka no sākuma esat pie manis.

Chapter 16

- ¹To es jums sacīju, lai jūs nekristu apgrēcībā.
- ²Viņi jūs izslēgs no sinagogām, bet nāks stunda, kad ikviens, kas jūs nonāvēs, domās, ka ar to kalpo Dievam.
- ³Bet viņi jums to darīs tāpēc, ka nav atzinuši ne Tēvu, ne mani.
- ⁴Bet to es jums sacīju, lai jūs, kad pienāks viņu stunda, atcerētos, ka es jums to teicu.
- ⁵No sākuma es jums to neteicu, tāpēc ka biju pie jums. Bet tagad es eju pie tā, kas mani sūtījis; un neviens no jums nejautā man: kur tu ej?
- ⁶Bet tāpēc, ka es jums to pateicu, skumjas piepildīja jūsu sirdis.
- ⁷Bet es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka es aizeju, jo, ja es neaizietu, Iepriecinātājs nenāktu pie jums; bet ja aiziešu, es sūtīšu Viņu pie jums.
- ⁸Un Viņš atnācis pārliecinās pasauli par grēku, taisnību un sodu.
- ⁹Par grēku, jo tie neticēja man.
- ¹⁰Par taisnību, jo es eju pie Tēva, un jūs mani vairs neredzēsiet.
- ¹¹Bet par tiesu, jo šīs pasaules valdnieks jau notiesāts.
- ¹²Man vēl daudz kas jums sakāms, bet to jūs tagad nespējat aptvert.
- ¹³Bet kad atnāks Viņš, Patiesības Gars, tad jums mācīs visu patiesību, jo Viņš nerunās no sevis, bet runās to, ko dzirdēs, vēstījot jums nākotni.
- ¹⁴Viņš mani pagodinās, jo no manis ņems un jums pasludinās.
- ¹⁵Viss, kas Tēvam pieder, ir mans. Tāpēc es sacīju, ka no manis ņems un jums pasludinās.
- ¹⁶Vēl neilgi, un jūs mani vairs neredzēsiet; un atkal neilgu brīdi, un jūs mani redzēsiet, jo es eju pie Tēva.
- ¹⁷Tad daži Viņa mācekļi sacīja viens otram: Kas tas ir, ko Viņš mums saka: vēl neilgi, un jūs mani vairs neredzēsiet; un atkal - neilgu brīdi, un jūs mani redzēsiet, jo es eju pie Tēva?
- ¹⁸Tad viņi sacīja: Kas tas ir, ko Viņš saka: vēl neilgu brīdi? Mēs nezinām, ko Viņš runā.
- ¹⁹Tad Jēzus saprata, ka tie vēlējās Viņam jautāt, un sacīja tiem: Vai jūs par to jautājat viens otram, ka es jums sacīju: vēl neilgi, un jūs mani vairs neredzēsiet; un atkal - neilgu brīdi, un jūs mani redzēsiet?
- ²⁰Patiesi, patiesi es jums saku: jūs raudāsiet un vaimanāsiet, bet pasaule priecāsies; jūs skumsiet, bet jūsu skumjas pārvērtīsies priekā.
- ²¹Kad sieviete dzemdē, tā skumst, ka viņas stunda pienākusi, bet, kad tā dzemdējusi bērnu, tad vairs neatceras bēdas prieka dēļ, jo cilvēks dzimis pasaulē.
- ²²Arī jums tagad ir skumjas. Bet es jūs atkal redzēšu, un jūsu sirds priecāsies, un jūsu prieku neviens jums neatņems.
- ²³Un tanī dienā jūs man vairs neko nejautāsiet. Patiesi, patiesi es jums saku: ja jūs ko lūgsiet no Tēva manā vārdā, to Viņš jums dos.
- ²⁴Līdz šim jūs neko neesat lūguši manā vārdā; lūdziet un jūs saņemsiet, lai jūsu prieks būtu pilnīgs.

²⁵To es jums runāju līdzībās. Nāk stunda, kad es vairs līdzībās jums nerunāšu, bet atklāti pasludināšu jums par Tēvu.

²⁶Tanī dienā jūs lūgsiet manā vārdā, un es nesaku jums, ka es lūgšu Tēvu par jums,

²⁷Jo Tēvs pats jūs mīl, tāpēc ka jūs mani esat mīlējuši un ticējuši, ka es esmu no Tēva nācis.

²⁸Es izgāju no Tēva un atnācu pasaulē; es atkal atstāju pasauli un eju pie Tēva.

²⁹Viņa mācekļi sacīja Viņam: Lūk, tagad Tu atklāti runā un nesaki nekādas līdzības.

³⁰Tagad mēs zinām, ka Tu visu zini, un Tev nav vajadzīgs, lai Tev kāds jautātu. Tāpēc mēs ticam, ka Tu esi no Dieva izgājis.

³¹Jēzus atbildēja viņiem: Tagad jūs ticat?

³²Lūk, nāk stunda un jau atnākusi, kad jūs izklidīsiet katrs uz savu pusi un atstāsiet mani vienu. Bet es neesmu viens, Tēvs ir ar mani.

³³To es jums sacīju, lai jums būtu miers manī. Pasaulē jums būs apspiešana, bet stiprinieties: es uzvarēju pasauli.

Chapter 17

- ¹Tā runāja Jēzus un, acis pret debesīm pacēlis, sacīja: Tēvs, stunda ir pienākusi, pagodini savu Dēlu, lai Dēls pagodina Tevi!
- ²Tā kā Tu esi devis Viņam varu pār ikkatru miesu, lai visiem, ko Tu Viņam esi devis, dotu mūžīgo dzīvību.
- ³Bet šī ir mūžīgā dzīvība, lai viņi atzīst Tevi, vienīgo un patieso Dievu un Jēzu Kristu, ko Tu esi sūtījis.
- ⁴Es Tevi pagodināju virs zemes, pabeidzu darbu, ko Tu man uzdevi darīt.
- ⁵Bet tagad Tu, Tēvs, pagodini mani pie sevis paša ar to godu, kāds man bija pie Tevis, pirms pasaule kļuva.
- ⁶Es Tavu vārdu atklāju cilvēkiem, ko Tu man no pasaules devi. Viņi bija Tavi, un Tu devi tos man, un viņi turēja Tavus vārdus.
- ⁷Tagad viņi atzina, ka viss, ko Tu man devi, no Tevis ir,
- ⁸Jo vārdus, ko Tu man devi, es devu viņiem; un viņi tos pieņēma un patiesi atzina, ka es esmu izgājis no Tevis, un ticēja, ka Tu mani esi sūtījis.
- ⁹Es lūdzu par viņiem. Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu man devi, jo viņi ir Tavi.
- ¹⁰Un viss mans ir Tavs, un Tavs ir mans, un es pagodinājos viņos.
- ¹¹Es vairs neesmu pasaulē, bet viņi ir pasaulē, un es eju pie Tevis. Svētais Tēvs, pasargi savā vārdā viņus, kurus Tu man devi, lai viņi būtu vienoti kā mēs!
- ¹²Kad es biju ar viņiem, es tos sargāju tavā vārdā. Es sargāju tos, ko Tu man devi; un neviens no viņiem nepazuda, kā vien pazušanas dēls, lai Raksti piepildītos. (Ps.108)
- ¹³Bet tagad es eju pie Tevis un šo runāju pasaulē, lai viņos mans prieks būtu pilnīgs.
- ¹⁴Es viņiem devu Tavus vārdus; un pasaule tos ienīda, jo tie nav no pasaules, tāpat kā arī es neesmu no pasaules.
- ¹⁵Es nelūdzu, lai Tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai Tu tos pasargātu no ļauna.
- ¹⁶Viņi nav no pasaules, tāpat kā es neesmu no pasaules.
- ¹⁷Svēti viņus patiesībā! Tavi vārdi ir patiesība.
- ¹⁸Kā Tu mani sūtīji pasaulē, tā arī es viņus sūtīju pasaulē.
- ¹⁹Viņu dēļ es uzupurēju sevi, lai arī viņi patiesībā būtu svētīti.
- ²⁰Bet ne tikai par viņiem vien es lūdzu, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem ticēs man.
- ²¹Lai visi būtu vienoti, kā Tu, Tēvs, manī un es Tevī; un lai viņi būtu mūsos vienoti; lai pasaule ticētu, ka Tu mani esi sūtījis.
- ²²Un godību, ko Tu man devi, es devu viņiem, lai viņi būtu vienoti, kā arī mēs esam viens.
- ²³Es viņos, un Tu manī; lai viņi būtu pilnīgi vienībā; un lai pasaule atzīst, ka Tu esi mani sūtījis un mīlējis tos, tāpat kā Tu mani esi mīlējis.
- ²⁴Tēvs, es vēlos, lai arī tie, kurus Tu man devi, būtu ar mani tur, kur es, lai viņi redzētu manu godību, kādu Tu man devi, tāpēc ka mani mīlēji pirms pasaules radīšanas.

²⁵Taisnīgais Tēvs, pasaule Tevi neatzina, bet es Tevi atzinu, un šie atzina, ka Tu mani esi sūtījis.

²⁶Un es viņiem atklāju Tavu vārdu un atklāšu, lai mīlestība, ar kādu Tu mani milēji, būtu viņos, un es viņos.

Chapter 18

- ¹To teicis, Jēzus ar saviem mācekļiem gāja pāri Kedronas strautam, kur bija dārzs. Tanī iegāja Viņš un Viņa mācekļi.
- ²Bet arī Jūdass, nodevējs, zināja šo vietu, jo Jēzus ar saviem mācekļiem bieži tur sapulcējās.
- ³Tad Jūdass, paņēmis kareivju nodaļu un augsto priesteru un farizeju kalpus, atnāca tur ar laternām, lāpām un ieročiem.
- ⁴Tad Jēzus, zinādams visu, kas nāks pār Viņu, izgāja tiem pretī un sacīja viņiem: Ko jūs meklējat?
- ⁵Tie atbildēja Viņam: Jēzu Nācarieti. Jēzus sacīja tiem: Es esmu tas. Bet arī Jūdass, nodevējs, stāvēja ar viņiem.
- ⁶Kad nu Viņš teica tiem: Es esmu tas, tie atkāpās atpakaļ un nokrita zemē.
- ⁷Tad atkal Viņš tiem jautāja: Ko jūs meklējat? Un tie sacīja: Jēzu Nācarieti.
- ⁸Jēzus atbildēja: Es jums teicu, ka es esmu tas. Ja jūs mani meklējat, atstājiet tos, lai tie iet.
- ⁹Lai piepildītos vārdi, ko Viņš bija teicis: Nevienu no tiem, ko Tu man devi, es nepazudināju.
- ¹⁰Tad Sīmanis Pēteris, kam bija zobens, izvilka to un cirta augstā priesteru kalpam, un nocirta viņam labo ausi. Bet kalpa vārds bija Malhuss.
- ¹¹Tad Jēzus sacīja Pēterim: Bāz savu zobenu makstī! Vai man neizdzert to biķeri, ko devis man Tēvs?
- ¹²Tad kareivji un virsnieks, un jūdu kalpi apcietināja Jēzu un sasēja Viņu.
- ¹³Un tie aizveda Viņu vispirms pie Annas, jo tas bija tā gada augstā priesteru Kaifas sievastēvs.
- ¹⁴Bet Kaifa bija tas, kas jūdiem deva padomu, ka labāk vienam cilvēkam mirt tautas dēļ.
- ¹⁵Bet Jēzum sekoja Sīmanis Pēteris un otrs māceklis. Bet šis māceklis bija pazīstams augstajam priesterim, un viņš līdz ar Jēzu iegāja augstā priesteru priekšelpā.
- ¹⁶Bet Pēteris stāvēja ārā pie durvīm. Tad otrs māceklis, kas bija pazīstams augstajam priesterim, iznāca, pateica durvju sargātājam un ieveda Pēteri iekšā.
- ¹⁷Tad kalpone, durvju sargātāja, sacīja Pēterim: Vai tu arī neesi viens no šī Cilvēka mācekļiem? Viņš sacīja: Neesmu.
- ¹⁸Bet kalpi un sulaiņi stāvēja ap oglēm un sildījās, jo bija auksts. Bet arī Pēteris stāvēja pie viņiem un sildījās.
- ¹⁹Tad augstais priesteris jautāja Jēzum par Viņa mācekļiem un Viņa mācību.
- ²⁰Jēzus atbildēja viņam: Es atklāti runāju pasaulei; es vienmēr mācīju sinagogā un templī, kur sanāk visi jūdi, un neko es nerunāju slepeni.
- ²¹Ko tu man jautā? Jautā tiem, kas dzirdēja, ko es tiem sacīju! Lūk, tie zina, ko es teicu.
- ²²Bet kad Viņš to teica, viens no klātesošajiem kalpiem sita Jēzum vaigā, sacīdams: Vai tā Tu atbildi augstajam priesterim?
- ²³Jēzus atbildēja viņam: Ja es ļaunu runāju, pierādi ļaunumu, bet ja labi, kāpēc tu mani sit?
- ²⁴Tad Anna aizsūtīja Viņu sasietu pie augstā priesteru Kaifas.

- ²⁵Bet Sīmanis Pēteris stāvēja un sildījās. Tad viņam sacīja: Vai arī tu neesi viens no Viņa mācekļiem? Viņš noliedza un sacīja: Neesmu.
- ²⁶Viens no augstā priesteru kalpiem, radnieks tam, kam Pēteris nocirta ausi, sacīja: Vai es tevi neredzēju pie Viņa dārzā?
- ²⁷Tad Pēteris atkal noliedza; un tūdaļ gailis iedziedājās.
- ²⁸Tad viņi veda Jēzu no Kaifas uz pārvaldnieka pili. Bija agrs rīts. Paši tie neiegāja pilī, lai neapgānītos, bet lai ēstu Lieldienas jēru.
- ²⁹Tad Pilāts izgāja ārā pie viņiem un sacīja: Kādu apsūdzību jūs ceļat pret šo cilvēku?
- ³⁰Tie atbildēja viņam, sacīdami: Ja Viņš nebūtu ļaundaris, mēs Viņu tev nenodotu.
- ³¹Tad Pilāts sacīja viņiem: Nēmielot jūs Viņu un tiesājiet Viņu pēc sava likuma! Bet jūdi sacīja viņam: Mums nav brīv nevienu nonāvēt.
- ³²Tā piepildījās Jēzus vārdi, kādus Viņš teica, norādīdams to, kādā nāvē Viņš mirst.
- ³³Tad Pilāts atkal iegāja pilī un iesauca Jēzu, un sacīja Viņam: Vai Tu esi jūdu Ķēniņš?
- ³⁴Jēzus atbildēja: Vai tu pats no sevis to saki, vai citi tev par mani stāstījuši?
- ³⁵Pilāts atbildēja: Vai tad es esmu jūds? Tava tauta un augstie priesteri nodeva Tevi man. Ko Tu esi darījis?
- ³⁶Jēzus atbildēja: Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja mana valstība būtu no šīs pasaules, tad mani kalpi cīnītos par to, lai es netiktu nodots jūdiem. Bet tagad mana valstība nav no šejienes.
- ³⁷Tad Pilāts sacīja Viņam: Tātad Tu esi Ķēniņš? Jēzus atbildēja: Tu saki, ka esmu Ķēniņš. Tāpēc es esmu dzimis un tāpēc pasaulē nācis, lai apliecinātu patiesību. Ikviens, kas no patiesības ir, klausā manu balsi.
- ³⁸Pilāts Viņam sacīja: Kas ir patiesība? Un viņš, to pateicis, atkal izgāja pie jūdiem un sacīja tiem: Es neatrodu pie Viņa nekādas vainas.
- ³⁹Bet jums ir ieradums, ka es jums Lieldienās vienu atbrīvoju. Ja vēlaties, es atlaidīšu jums jūdu Ķēniņu?
- ⁴⁰Tad visi atkal kļiedza, sacīdami: Viņu ne, bet Barabu! Bet Baraba bija laupītājs.

Chapter 19

- ¹Tad Pilāts ņēma un šaustīja Jēzu.
- ²Un kareivji, nopinuši ērkšķu kroni, uzlika to Viņam galvā un aplika Viņam purpura virsdrēbes.
- ³Un tie nāca pie Viņa un sacīja: Esi sveicināts, jūdu Ķēniņ, un sita Viņam vaigā.
- ⁴Tad Pilāts atkal izgāja ārā un sacīja viņiem: Lūk, es Viņu izvedu pie jums ārā, lai jūs atzītu, ka es pie Viņa nekādas vainas neatrodu.
- ⁵Tad Jēzus iznāca ērkšķu kronī un purpura virsdrēbēs. Un viņš tiem sacīja: Lūk, kāds Cilvēks!
- ⁶Kad augstie priesteri un kalpi ieraudzīja Viņu, tie kļiedza, sacīdami: Sit Viņu krustā, sit Viņu krustā! Pilāts viņiem sacīja: Nēmiet jūs Viņu un sitiet krustā, jo es pie Viņa vainas neatrodu!
- ⁷Jūdi viņam atbildēja: Mums ir likums un pēc likuma Viņam jāmirst, jo Viņš sevi darījis par Dieva Dēlu.
- ⁸Pilāts, dzirdēdams šos vārdus, vēl vairāk nobijās.
- ⁹Un viņš, atkal iegājis tiesas namā, sacīja Jēzum: No kurienes Tu esi? Bet Jēzus nedeva viņam atbildi.
- ¹⁰Tad Pilāts sacīja Viņam: Tu man neatbildi? Vai Tu nezini, ka man vara Tevi krustā sist un vara Tevi atlaist?
- ¹¹Jēzus atbildēja: Tev nebūtu nekādas varas pār mani, ja tā nebūtu tev dota no augšienes. Tāpēc tam, kas mani tev nodeva, lielāks grēks.
- ¹²Un no šī laika Pilāts meklēja Viņu atlaist. Bet jūdi kļiedza, sacīdami: Ja tu Viņu atlaid, tu neesi ķeizara draugs, jo ikviens, kas sevi ceļ par ķēniņu, pretojas ķeizaram.
- ¹³Bet Pilāts, dzirdēdams šos vārdus, izveda Jēzu ārā un sēdās soģa krēslā tanī vietā, kas saucās Litostrotos, ebrejiski Gabata.
- ¹⁴Bija sagatavošanās diena pirms Lieldienām ap sesto stundu. Un viņš sacīja jūdiem: Lūk, jūsu ķēniņš!
- ¹⁵Bet tie kļiedza: Nost, nost! Sit Viņu krustā! Pilāts sacīja viņiem: Jūsu ķēniņu lai situ krustā? Augstie priesteri atbildēja: Mums nav ķēniņa, tik vienīgi ķeizars!
- ¹⁶Tad viņš atdeva tiem Viņu krustā sišanai. Bet tie paņēma Jēzu un aizveda.
- ¹⁷Un Viņš, nesdams savu krustu, gāja uz to vietu, kas saucās Kalvārija, bet ebrejiski Golgota.
- ¹⁸Tur tie piesita Viņu krustā un līdz ar Viņu abās pusēs citus divus, bet Jēzu vidū.
- ¹⁹Bet Pilāts uzrakstīja arī uzrakstu un uzlika krustā. Un uzrakstīts bija: Jēzus Nācarietis, jūdu Ķēniņš.
- ²⁰Šo uzrakstu lasīja daudzi jūdi, jo vieta, kur Jēzus bija krustā piesists, bija tuvu pilsētai; un rakstīts bija ebrejiski, grieķiski un latīniski.
- ²¹Tad jūdu augstie priesteri sacīja Pilātam: Neraksti: jūdu Ķēniņš, bet ka Viņš pats sacīja: Es esmu jūdu Ķēniņš.
- ²²Pilāts atbildēja: Ko uzrakstīju, to uzrakstīju.

- ²³Tad kareivji, piesituši Viņu krustā, paņēma Viņa drēbes (un sadalīja četrās daļās, katram kareivim pa daļai) un svārkus. Bet svārki nebija šūti: tie bija viscaur austi.
- ²⁴Tad tie viens otram sacīja: Nedalīsim tos, bet metīsim kauliņus, kam tie būs. Tā piepildījās, kas teikts Rakstos: viņi sadalīja savā starpā manas drēbes, bet par maniem svārkkiem meta kauliņus. Tā kareivji to padarīja. (Ps.21,19)
- ²⁵Bet pie Jēzus krusta stāvēja Viņa māte un Viņa mātes māsa Marija, Kleofasa sieva, un Marija Magdalēna.
- ²⁶Tad Jēzus, redzēdams māti un mācekli, ko Viņš milēja, stāvam, sacīja savai mātei: Sieviet, lūk, tavs dēls!
- ²⁷Pēc tam Viņš sacīja māceklim: Lūk, tava māte! Un no tās stundas māceklis ņēma viņu pie sevis.
- ²⁸Pēc tam Jēzus, zinādams, ka viss padarīts, lai piepildītos Raksti, sacīja: Slāpstu!
- ²⁹Tur bija nolikts trauks, pilns etiķa. Tad kareivji etiķi piesūcināja sūkli, uzsprauda izapa stiebrā un pacēla pie Viņa mutes.
- ³⁰Kad Jēzus etiķi bija baudījis, Viņš sacīja: Ir izpildīts! Un Viņš, galvu noliecis, atdeva garu.
- ³¹Bet tā kā bija sagatavošanās diena, tad jūdi, lai miesas sabatā nepaliktu krustā, jo tā bija lielā sabata diena, lūdza Pilātu, lai viņu stilbkauli tiktu salauzti un tos noņemtu.
- ³²Tad atnāca kareivji un pirmajam un otrajam, kas kopā ar Viņu bija piesisti krustā, salauza stilbkaulus.
- ³³Bet kad viņi nogāja pie Jēzus un redzēja, ka Viņš jau miris, tie nelauza Viņa stilbkaulus,
- ³⁴Bet viens no kareivjiem ar šķēpu atvēra Viņa sānus, un tūdaļ iztecēja asinis un ūdens.
- ³⁵Un tas, kas to redzēja, deva liecību, un viņa liecība patiesa. Un viņš zina, ka runā patiesību, lai arī jūs ticētu.
- ³⁶Jo tas notika, lai izpildītos Raksti: nevienu kaulu Viņam nebūs salauzt. (2.Moz.12,46)
- ³⁷Un arī citi Raksti saka: Tie skatīs Viņu, ko tie pārdūruši. (Zah.12,10)
- ³⁸Bet pēc tam Jāzeps no Arimatejas (tāpēc ka viņš bija Jēzus māceklis, bet slepenībā aiz bailēm no jūdiem) lūdza Pilātu, lai atļauj noņemt Jēzus miesas un Pilāts atļāva. Tad viņš nāca un noņēma Jēzus miesas.
- ³⁹Bet arī Nikodēms atnāca, kas agrāk bija nācis pie Jēzus naktī, un atnesa kādas simts mārciņas mirru un aloes maisījumu.
- ⁴⁰Tad viņi paņēma Jēzus miesas un satina tās audeklā kopā ar smaržām, kā tas bija parasts, jūdus apbedījot.
- ⁴¹Bet tanī vietā, kur Viņš tika krustā piesists, bija dārzs un dārzā jauns kops, kurā vēl neviens nebija guldīts.
- ⁴²Jūdu sagatavošanās dienas dēļ tur viņi guldīja Jēzu, jo kops bija tuvu.

Chapter 20

- ¹Pirmajā nedēļas dienā, rīta agrumā, kad vēl bija tumsa, Marija Magdalēna atnāca pie kapa un redzēja akmeni noveltu no kapa.
- ²Tad viņa skriešus devās pie Sīmaņa Pētera un pie otra mācekļa, ko Jēzus milēja, un sacīja viņiem: Viņi Kungu no kapa paņēmuši, un mēs nezinām, kur tie Viņu nolikuši.
- ³Tad Pēteris un otrs māceklis izgāja un atnāca pie kapa.
- ⁴Abi viņi skrēja reizē; bet otrs māceklis skrēja ātrāk nekā Pēteris un nonāca pie kapa pirmais.
- ⁵Un viņš noliecās un redzēja noliktu audeklu, tomēr iekšā negāja.
- ⁶Tad, viņam sekodams, atnāca Sīmanis Pēteris, iegāja kapā un redzēja noliktu audeklu.
- ⁷Un sviedrauts, kas bijis uz Viņa galvas, nebija nolikts pie audekla, bet atsevišķi satīts savā vietā.
- ⁸Tad iegāja arī tas māceklis, kas pirmais atnāca pie kapa un redzēja un ticēja.
- ⁹Jo viņi vēl neizprata Rakstus, ka Viņam vajadzēja no miroņiem augšāmcelties.
- ¹⁰Tad mācekļi atkal atgriezās savā mītnē.
- ¹¹Bet Marija stāvēja ārā pie kapa un raudāja. Un, vēl raudādama, viņa noliecās un paskatījās kapā.
- ¹²Un viņa redzēja divus eņģelus baltās drānās sēžam: vienu galvgalī un otru kājgalī, kur bija novietotas Jēzus miesas.
- ¹³Viņi tai sacīja: Sieviet, ko tu raudi? Viņa tiem sacīja: Tāpēc, ka tie manu Kungu aiznesuši, un es nezinu, kur tie Viņu likuši.
- ¹⁴To sacījusi, viņa pagriezās atpakaļ un redzēja Jēzu stāvam, bet nezināja, ka tas Jēzus.
- ¹⁵Jēzus sacīja viņai: Sieviet, ko raudi? Ko tu meklē? Tā, domādama, ka tas dārznieks, sacīja Viņam: Kungs, ja tu Viņu aiznesi, tad saki man, kur tu Viņu liki, un es Viņu paņemšu.
- ¹⁶Jēzus sacīja viņai: Marija! Tā apgriezās un sacīja Viņam: Rabboni! kas nozīmē: Mācītāj!
- ¹⁷Jēzus sacīja viņai: Nepieskaries man, jo es vēl neesmu aizgājis pie sava Tēva, bet ej pie maniem brāļiem un saki viņiem: es aizeju pie sava Tēva un jūsu Tēva, pie sava Dieva un jūsu Dieva.
- ¹⁸Tad Marija Magdalēna aizgāja un paziņoja mācekļiem: Es redzēju Kungu, un to Viņš man pateica.
- ¹⁹Kad tanī pat pirmajā nedēļas dienā, vakaram iestājoties, aiz bailēm no jūdiem durvis, kur mācekļi bija sapulcējušies, bija aizslēgtas, Jēzus atnāca un nostājās viņu vidū, un sacīja tiem: Miers jums!
- ²⁰Un Viņš, to pateicis, tiem rādīja rokas un sānus. Tad mācekļi, redzēdami Kungu, kļuva liksmi.
- ²¹Tad Viņš atkal tiem sacīja: Miers jums! Kā mans Tēvs sūtījis mani, tā es jūs sūtu.
- ²²To pateicis, Viņš dvesa un sacīja tiem: Saņemiet Svēto Garu!
- ²³Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie būs piedoti, kam tos aizturēsiet, tiem tie būs aizturēti.
- ²⁴Bet Toms, viens no tiem divpadsmit, saukts Dvīnis, nebija pie viņiem, kad atnāca Jēzus.

²⁵Tad pārējie mācekļi sacīja viņam: Mēs redzējām Kungu. Bet viņš sacīja tiem: Ja es neredzēju naglu rētas Viņa rokās un savu pirkstu neielikšu naglu rētās, un savu roku neielikšu Viņa sānos, es neticēšu.

²⁶Un pēc astoņām dienām atkal Viņa mācekļi un arī Toms bija iekšā. Un durvis bija aizslēgtas. Jēzus atnāca un nostājās starp viņiem, un sacīja: Miers jums!

²⁷Pēc tam Viņš sacīja Tomam: Sniedz šurp savu pirkstu un aplūko manas rokas, un sniedz šurp savu roku un liec to manos sānos, un neesi neticīgs, bet ticīgs!

²⁸Toms atbildēja Viņam, sacīdams: Mans Kungs un mans Dievs!

²⁹Jēzus sacīja viņam: Tom, tu ticēji tāpēc, ka tu mani redzēji. Svētīgi tie, kas nav redzējuši, bet ir ticējuši.

³⁰Vēl daudz citus brīnumus Jēzus darīja savu mācekļu priekšā, kas nav rakstīti šinī grāmatā.

³¹Bet šis ir rakstīts, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs ticēdami iemantotu dzīvību Viņa vārdā.

Chapter 21

- ¹Pēc tam Jēzus atkal parādījās mācekļiem pie Tibērijas jūras. Viņš parādījās tā:
- ²Tur bija kopā Sīmanis Pēteris un Toms, saukts Dvīnis, un Natanaēls, kas bija no Galilejas Kānas, un Zebedeja dēli, un vēl citi divi no Viņa mācekļiem.
- ³Sīmanis Pēteris sacīja viņiem: Es eju zvejot. Tie sacīja viņam: Arī mēs iesim tev līdz. Un viņi izgāja un iekāpa laivā, bet tanī naktī nekā neieguva.
- ⁴Bet rīta ausmā Jēzus stāvēja krastā; tomēr mācekļi nepazina, ka tas ir Jēzus.
- ⁵Tad Jēzus viņiem sacīja: Bērni, vai jums ir kas ēdams? Tie atbildēja Viņam: Nav!
- ⁶Viņš tiem sacīja: Izmetiet tīklu laivas labajā pusē un jūs atradīsiet. Tad viņi izmeta un vairs nespēja to pavilkt zivju daudzuma dēļ.
- ⁷Tad mācekļis, ko Jēzus milēja, sacīja Pēterim: Tas ir Kungs! Sīmanis Pēteris, dzirdēdams, ka tas ir Kungs, apjoza virsdrēbes (jo bija izgērbies) un metās jūrā.
- ⁸Bet citi mācekļi brauca laivā, vilkdami tīklu ar zivīm (jo tie nebija tālu no krasta, bet tikai apmēram divsimt oļķšu).
- ⁹Kad viņi izkāpa malā, tie redzēja saliktas ogles, bet virs tām uzliktu zivi un maizi.
- ¹⁰Jēzus sacīja viņiem: Atnesiet no tām zivīm, ko jūs tagad ieguvāt!
- ¹¹Tad Sīmanis Pēteris, iekāpis laivā, izvilka krastā pilnu tīklu ar simt piecdesmit trim lielām zivīm. Un, lai gan to bija tik daudz, tīkls nesaplīsa.
- ¹²Jēzus sacīja viņiem: Nāciet un ēdiet! Un neviens no klātesošajiem neuzdrošinājās Viņam jautāt: Kas Tu esi? Jo viņi zināja, ka tas ir Kungs.
- ¹³Tad Jēzus nāk, ņem maizi un dod viņiem, un tāpat arī zivi.
- ¹⁴Šī jau bija trešā reize, kad Jēzus pēc augšāmcelšanās no miroņiem parādījās saviem mācekļiem.
- ¹⁵Kad nu viņi bija paēduši, Jēzus sacīja Sīmanim Pēterim: Sīmani, Jonas dēls, vai tu mani mīli vairāk nekā viņi? Tas Viņam sacīja: Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu. Viņš sacīja tam: Gani manus jērus!
- ¹⁶Tad Viņš atkal sacīja tam: Sīmani, Jonas dēls, vai tu mani mīli? Tas Viņam sacīja: Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu! Viņš tam sacīja: Gani manus jērus!
- ¹⁷Un trešo reizi Viņš tam sacīja: Sīmani, Jonas dēls, vai tu mani mīli? Pēteris noskuma, tāpēc ka Viņš trešo reizi tam sacīja: Vai tu mani mīli? Un tas Viņam sacīja: Kungs, Tu visu zini; Tu zini, ka es Tevi mīlu. Viņš tam sacīja: Gani manas avis!
- ¹⁸Patiesi, patiesi es tev saku: kad tu biji jauns, tad pats apjozies un gāji, kur vēlējies. Bet kad tu paliksi vecs, tu izstiepsi savas rokas, un citi tevi apjozīs un vedīs, kur tu nevēlies.
- ¹⁹Bet to Viņš sacīja, norādīdams, kādā nāvē tas pagodinās Dievu. Un Viņš, to pateicis, sacīja tam: Seko man!
- ²⁰Pēteris, pagriezies atpakaļ, redzēja to mācekli sekojam, ko Jēzus milēja, kas Vakariņās pieklāvās Viņa krūtīm un sacīja: Kungs, kurš ir tas, kas Tevi nodos?
- ²¹Pēteris to ieraudzījis sacīja Jēzum: Kungs, kas būs ar šo?

²²Jēzus sacīja viņam: Tā es vēlos, lai viņš paliek, kamēr es atnāku, kas tev daļas? Tu seko man!

²³Tā šī runa izpaudās starp brāļiem, ka šis māceklis nemirs. Bet Jēzus nesacīja viņam, ka tas nemirs, bet: Tā es vēlos, lai viņš paliek, kamēr atnākšu, kas tev daļas?

²⁴Šis ir tas māceklis, kas par šo liecību dod un uzrakstīja šo; un mēs zinām, ka viņa liecība patiesa.

²⁵Bet vēl ir daudz citu lietu, ko Jēzus darījis. Ja tās atsevišķi uzrakstītu, man šķiet, visa pasaule nespētu aptvert sarakstītās grāmatas.

Acts

Chapter 1

- ¹Es pirmajos nostāstos, Teofil, runāju par visu, ko Jēzus darīja un mācīja no sākuma
- ²Līdz tai dienai, kurā Viņš pacēlās debesīs, pavēlēdams caur Svēto Garu apustuļiem, kurus Viņš izredzēja.
- ³Tiem Viņš arī pēc savām ciešanām, daudzos pierādījumos apliecināja, ka Viņš ir dzīvs, un, četrdesmit dienas parādīdamies, runāja par Dieva valstību.
- ⁴Un Viņš ēda kopā ar tiem un pavēlēja viņiem neaiziet no Jeruzaleses, bet gaidīt Tēva apsoliņumu, ko jūs (tā Viņš sacīja) no manas mutes dzirdējat.
- ⁵Jo Jānis gan kristīja ar ūdeni, bet jūs pēc nedaudz dienām tiksiet kristīti Svētajā Garā.
- ⁶Tad tie, kas bija sapulcējušies, jautāja Viņam, sacīdami: Kungs, vai Tu šinī laikā atjaunosī Izraēļa valsti?
- ⁷Bet Viņš tiem sacīja: Nav jūsu daļa zināt laiku vai brīžus, ko Tēvs atstājis savā varā.
- ⁸Bet kad nāks pār jums Svētais Gars, tad jūs saņemsiet Viņa spēku; un jūs būsiet mani liecinieki Jeruzalemē un visā Jūdejā, un Samarijā, un visā zemē.
- ⁹Un to sacījis, tiem redzot, Viņš tika pacelts, un padebess paņēma Viņu no to acīm.
- ¹⁰Kad tie, Viņam debesīs uzejot, skatījās, lūk, divi vīri baltās drēbēs piestājās tiem
- ¹¹Un sacīja: Galilejas vīri, ko jūs stāvat, skatīdamies debesīs? Šis Jēzus, kas no jums tika paņemts debesīs, tāpat atnāks, kā jūs redzējat Viņu debesīs aizejam.
- ¹²Tad viņi atgriezās atpakaļ Jeruzalemē no kalna, ko sauc par Olīvkalnu, kas ir tuvu Jeruzalemei, sabata gājiena attālumā.
- ¹³Un viņi atnākuši uzgāja Vakariņu telpā, kur uzturējās Pēteris un Jānis, Jēkabs un Andrejs, Filips un Toms, Bērtulis un Matejs, Jēkabs, Alfeja dēls, un Sīmanis Centīgais, un Jūda, Jēkaba brālis.
- ¹⁴Viņi visi vienprātīgi palika lūgšanā kopā ar sievietēm un Mariju, Jēzus Māti, un Viņa brāļiem.
- ¹⁵Tanīs dienās Pēteris, nostājies brāļu vidū, (bet tie bija kopā ap simts divdesmit cilvēku) sacīja:
- ¹⁶Brāļi, vajag izpildīt Rakstus, ko Svētais Gars pasludināja ar Dāvida muti par Jūdasi, kas bija vadonis tiem, kas apcietināja Jēzu.
- ¹⁷Tas bija pieskaitīts mums, un viņš piedalījās šinī kalpošanā.
- ¹⁸Tas ieguva tīrumu par netaisnības algu un, pakāries, vidū pārsprāga, un visas viņa iekšas izgāzās.
- ¹⁹Tas kļuva zināms visiem Jeruzaleses iedzīvotājiem, tā ka tas tīrums viņu valodā tika nosaukts Hakeldama, tas ir, asins tīrums.
- ²⁰Jo psalmu grāmatā rakstīts: Lai viņu mājvieta paliek tukša un lai neviens tanī nedzīvo; un viņa biskapa pilnvaras lai saņem cits. (Ps 68; 108)
- ²¹Tāpēc vienam no tiem vīriem, kas ar mums bija vienoti visu laiku, kad Kungs Jēzus pie mums nāca un gāja,

²²Sākot ar Jāņa kristību, līdz tai dienai, kad Viņš no mums tika uzņemts debesīs, jāklūst līdz ar mums par Viņa augšāmcelšanās liecinieku.

²³Un viņi izraudzīja divus: Jāzepu, ko sauca par Barsabu, kas iesaukts Taisnīgais, un Matiju.

²⁴Un viņi, Dievu pielūgdami, sacīja: Tu, Kungs, pazīsti visu sirdis, parādi, kuru no šiem diviem Tu esi izvēlējis,

²⁵Lai tas saņemtu kalpošanas un apustuļa pienākumus, ko Jūdass atstāja, lai aizietu savā vietā.

²⁶Un tie deva viņiem lozes, un loze krita Matijam, un viņš tika pieskaitīts vienpadsmit apustuļiem.

Chapter 2

- ¹Kad Vasarsvētku diena bija pienākusi, visi viņi bija kopā tanī pat vietā.
- ²Un piepeši no debesīm nāca rūkoņa, it kā stipra vēja pūsma, un piepildīja visu māju, kur tie sēdēja.
- ³Un viņiem parādījās mēles it kā no uguns, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no viņiem.
- ⁴Un visi tika Svētā Gara piepildīti un iesāka runāt dažādās valodās, kā Svētais Gars deva viņiem izrunāt.
- ⁵Bet Jeruzalemē dzīvoja jūdi, dievbijīgi vīri no visām tautām zem debess.
- ⁶Kad šī balss atskanēja, daudzi sanāca kopā un apjuka, jo ikviens dzirdēja tos runājam savā valodā.
- ⁷Un visi samulsa un brīnījās, sacīdami: Lūk, vai tie visi, kas runā, nav galilejieši?
- ⁸Un kā mēs ikviens dzirdējām savu valodu, kurā mēs dzimuši?
- ⁹Partieši un mēdieši, un elamitieši, un kas dzīvo Mezopotāmijā, Jūdejā un Kapadokijā, Pontā un Āzijā.
- ¹⁰Frīģijā un Pamfilijā, Ēģiptē un Lībijas daļā ap Kirēni un ienācēji no Romas,
- ¹¹Tāpat jūdi un prozelīti, krētieši un arābi; mēs dzirdējām viņus mūsu valodās sludinām Dieva lielos darbus.
- ¹²Un visi pārsteigti brīnījās, viens otram sacīdami: Ko tas nozīmē?
- ¹³Bet citi izsmiedami sacīja: Tie ir salda vīna pilni.
- ¹⁴Bet Pēteris, nostājies ar tiem vienpadsmit, paceltā balsī sacīja viņiem: Jūdejas vīri un visi, kas dzīvojat Jeruzalemē, lai tas jums zināms, un savām ausīm uzmaniet manus vārdus:
- ¹⁵Viņi nav iereibuši, kā jūs domājat, jo ir tikai dienas trešā stunda;
- ¹⁶Bet tas ir, ko pravietis Joēls sacīja:
- ¹⁷Tas būs pēdējās dienās, saka Kungs, es izliešu no sava Gara pār ikvienu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos, un jūsu jaunieši redzēs parādības, un jūsu sirmgalvji sapņos sapņus.
- ¹⁸Un arī pār saviem kalpiem un savām kalponēm es tanīs dienās izliešu no sava Gara, un viņi pravietos.
- ¹⁹Un es došu brīnumzīmes augšā pie debesīm un apakšā virs zemes: asinis un uguni, un dūmu kvēpus;
- ²⁰Saule pārvērtīsies tumsā un mēness asinis, iekams nāks Kunga lielā un redzamā diena.
- ²¹Un notiks, ka ikviens, kas Kunga vārdu piesauks, kļūs pestīts. (Jl.2,28-31)
- ²²Izraēliešu vīri! Uzklusiet šos vārdus: Jēzu no Nācaretes, šo Vīru, ko Dievs jums apliecinājis spēkā un brīnumos, un zīmēs, ko Dievs caur Viņu darījis jūsu vidū, kā arī jūs to zināt,
- ²³To jūs pēc Dieva noteiktā lēmuma un paredzes nodevāt un ar noziedznieku rokām piekalāt krustā, un nonāvējāt.
- ²⁴Dievs Viņu, atbrīvodams no miroņu valsts ciešanām, uzmodināja, jo tai bija neiespējami Viņu paturēt.

- ²⁵Jo Dāvids par Viņu saka: Es vienmēr redzēju Kungu savu acu priekšā, jo Viņš ir man pa labi, lai es nešaubītos.
- ²⁶Tāpēc mana sirds priecājās, un mana mēle gavilēja, un arī mana miesa dusēs cerībā.
- ²⁷Jo Tu neatstāsi manu dvēseli mirušo valstī, nedz dosi savam Svētajam redzēt satrūdēšanu.
- ²⁸Tu man esi zināmus darījis dzīves ceļus, un ar liksmību Tu mani piepildīsi sava vaiga priekšā.
- ²⁹Brāļi, es uzdrošinos ar jums vaļširdīgi runāt par patriarhu Dāvidu, ka viņš ir nomiris un aprakts, un viņa kaps pie mums ir līdz šai dienai.
- ³⁰Viņš bija pravietis un zināja, ka Dievs viņam zvērēdams apsolīja sēdināt viņa tronī vienu no tā miesas atvasēm. (Ps.131,11)
- ³¹Viņš, to paredzēdams, sacīja par Kristus augšāmcelšanos, jo Viņš netika atstāts mirušo valstī, nedz Viņa miesa redzēja satrūdēšanu. (Ps.15,10)
- ³²Šo Jēzu Dievs cēla augšām, tam mēs visi esam liecinieki.
- ³³Dieva labās rokas paaugstināts un no Tēva saņēmis Svētā Gara apsolījumu, Viņš izlēja to, ko jūs redzat un dzirdat.
- ³⁴Jo Dāvids neuzgāja debesīs, bet pats sacīja: Kungs sacīja manam Kungam: sēdies pie manas labās rokas,
- ³⁵Iekams es Tavus ienaidniekus lieku par paklāju Tavām kājām. (Ps.109,1)
- ³⁶Tāpēc lai viss Izraēļa nams visnoteiktāk zina, ka Dievs padarīja Viņu par Kungu un Kristu, šo Jēzu, ko jūs sitāt krustā.
- ³⁷Bet viņi, to dzirdot, satriektu sirdi, sacīja Pēterim un pārējiem apustuļiem: Brāļi, ko mums darīt?
- ³⁸Un Pēteris viņiem sacīja: Gandariet par saviem grēkiem, un ikviens no jums lai kristās Jēzus Kristus vārdā jūsu grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu.
- ³⁹Jo solījums pieder jums un jūsu bērniem, un visiem, kas tālu ir, kurus Kungs, mūsu Dievs, vēl aicinās.
- ⁴⁰Vēl daudz citos vārdos viņš apliecināja un mācīja tos, sacīdams: Glābieties no šīs samaitātās cilts!
- ⁴¹Kas viņa vārdus pieņēma, tie kristījās; un tanī dienā pievienojās ap trīs tūkstoši dvēseļu.
- ⁴²Un viņi pastāvēja apustuļu mācībā, maizes laušanas sadraudzībā un lūgšanā.
- ⁴³Un ikvienai dvēselei bija bailes, jo apustuļi Jeruzalemē darīja daudzus brīnumus un zīmes, un lielas bailes pārņēma visus.
- ⁴⁴Bet visi, kas ticēja, turējās kopā, un viss viņiem bija kopīgs.
- ⁴⁵Viņi pārdeva savus īpašumus un mantu un izdalīja visiem, kā kuram vajadzēja.
- ⁴⁶Viņi ik dienas vienprātīgi sanāca svētnīcā un mājās lauza maizi, un gavilējot ar vientiesīgu sirdi pieņēma barību,
- ⁴⁷Godinādami Dievu un iegūdami žēlastību visā tautā. Bet Kungs ik dienas pievienoja viņiem tos, kam vajadzēja kļūt pestītiem.

Chapter 3

- ¹Pēteris un Jānis gāja svētnīcā ap devīto lūgšanas stundu.
- ²Tad atnesa kādu vīru, kas bija tizls no mātes miesām. Viņu ik dienas nolika pie tā sauktajām greznajām durvīm, lai viņš lūgtu dāvanas no tiem, kas ieiet svētnīcā.
- ³Viņš, redzēdams Pēteri un Jāni pirms ieiešanas dievnamā, lūdza no tiem kādu dāvanu.
- ⁴Bet Pēteris ar Jāni, uzlūkodami viņu, sacīja: Paskaties uz mums!
- ⁵Un viņš uzlūkoja tos, cerēdams kaut ko no viņiem saņemt.
- ⁶Bet Pēteris sacīja: Sudraba un zelta man nav; bet kas man ir, to es tev dodu: Nācarieša Jēzus Kristus vārdā celies un staigā!
- ⁷Un viņš, paņēmis aiz labās rokas, to piecēla; un tūdaļ tā kājas un pēdas nostiprinājās
- ⁸Un tas uzlēcis nostājās un sāka iet, un kopā ar viņiem iegāja svētnīcā, un lēkāja, un godināja Dievu.
- ⁹Un visa tauta redzēja viņu staigājam un Dievu godinām.
- ¹⁰Un viņi pazina to, ka viņš bija tas, kas, dāvanas lūgdams, sēdēja pie greznajām svētnīcas durvīm; un tos pārņēma izbrīns un bailes par to, kas viņam bija noticis.
- ¹¹Bet kad viņš turējās kopā ar Pēteri un Jāni, tad visa tauta brīnīdamās saskrēja ap viņiem tā sauktajā Salomona priekštelpā.
- ¹²To redzēdams, Pēteris sacīja tautai: Izraēliešu vīri, ko jūs brīnāties par to, vai ko skatāties uz mums it kā mēs ar savu spēku un varu būtu padarījuši to, ka šis staigā?
- ¹³Ābrahama Dievs un Īzāka Dievs, un Jēkaba Dievs, mūsu tēvu Dievs pagodināja savu Dēlu Jēzu, ko jūs nodevāt un noliedzāt Pilāta priekšā, kad tas nolēma Viņu atbrīvot.
- ¹⁴Svēto un Taisnīgo jūs noliedzāt un lūdzāt, lai jums dod slepkavu.
- ¹⁵Un dzīvības devēju jūs nonāvējāt, bet Dievs Viņu uzmodināja no miroņiem. Tam mēs esam liecinieki.
- ¹⁶Un ticības dēļ Viņa vārdam šo, kuru jūs redzat un pazīstat, Viņa vārds stiprināja; un ticība, kas no Viņa ir, dāvāja tam pilnīgu veselību visu jūsu priekšā.
- ¹⁷Bet tagad brāļi, es zinu, ka jūs tāpat kā jūsu priekšnieki nezināšanas dēļ to padarījāt.
- ¹⁸Jo Dievs to tā izpildīja, kā ar visu praviešu mutēm priekšsludinājis, ka Kristum jācieš.
- ¹⁹Tāpēc nožēlojiet grēkus un atgriezieties, lai jūsu grēki tiktu izdeldēti!
- ²⁰Un lai Kungs dotu atspirgšanas laikus, lai sūtītu To, ko Viņš jums priekšsludinājis, Jēzu Kristu.
- ²¹Ko debesīm vajag uzņemt līdz tam laikam, kad viss būs piepildīts, ko Dievs runājis no mūžības ar savu svēto praviešu muti.
- ²²Jo Mozus sacīja: Kungs, jūsu Dievs, iecels jums pravieti no jūsu brāļiem tāpat kā mani; Viņu jūs klausīsiet visās lietās, ko vien Viņš jums runās. (5.Moz.18,15)
- ²³Un notiks, ka ikviena dvēsele, kas šo pravieti neklausīs, tiks no tautas vidus izskausta. (5.Moz.18,19)
- ²⁴Un visi pravieši, kas runājuši, sākot ar Samuēlu un turpmāk, pasludināja šīs dienas.

²⁵Jūs esat praviešu un derības, ko Dievs slēdzis ar mūsu tēviem, bērni, jo Viņš sacīja Ābrahamam: Un tavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis.

²⁶Dievs dodams savu Dēlu, vispirms sūtīja Viņu pie jums, lai Viņš jūs svētītu, lai ikviens atgrieztos no saviem ļaunajiem darbiem.

Chapter 4

- ¹Kamēr viņi runāja tautai, pienāca priesteri, svētnīcas pārvalde un saduceji,
- ²Kas bija sarūgtināti par to, ka viņi mācīja tautu un sludināja augšāmcelšanos no miroņiem caur Jēzu.
- ³Un tie satvēra viņus un nodeva sardzei līdz rītam, jo bija jau vakars.
- ⁴Bet daudzi, kas šos vārdus bija dzirdējuši, ticēja; un šo vīriešu skaits bija pieci tūkstoši.
- ⁵Bet nākošajā dienā notika, ka Jeruzalemē sapulcējās viņu priekšnieki un vecākie, un rakstu mācītāji,
- ⁶Un augstais priesteris Anna, un Kaifa, un Jānis, un Aleksandrs, un cik to bija no priesteru kārtas.
- ⁷Un tie, novietojusi viņus vidū, jautāja: Ar kā spēku vai kā vārdā jūs to darījāt?
- ⁸Tad Pēteris, Svētā Gara piepildīts, sacīja viņiem: Tautas priekšnieki un vecākie, klausieties:
- ⁹Ja mūs šodien pratina labā darba dēļ, kas slimo cilvēku darīja veselu.
- ¹⁰Tad lai jums visiem un visai Izraēļa tautai ir zināms, ka mūsu Kunga Jēzus Kristus Nācarieša vārdā, kuru jūs krustā sitāt, kuru Dievs augšāmceļa no miroņiem, šis stāv jūsu priekšā vesels.
- ¹¹Viņš ir akmens, ko jūs, cēlāji, atmetāt, bet kas kļuvis par stūrakmeni; (Ps.117,22; Is.28,16; Mt.21,42; Mk.12,10; Lk.20,17; Rom.9,33)
- ¹²Un nevienā citā nav pestīšanas, jo zem debess cilvēkiem nav dots neviens cits vārds, kurā viņi varētu kļūt pestīti.
- ¹³Bet tie, redzēdami Pētera un Jāņa patstāvību un nopratuši, ka viņi ir nemācīti un vienkārši cilvēki, brīnījās un uzzināja, ka viņi bijuši kopā ar Jēzu.
- ¹⁴Un tie, redzot izdziedināto cilvēku ar viņiem kopā stāvam, nevarēja nekā pretim runāt.
- ¹⁵Bet tie lika viņiem atstāt augsto tiesu un apspriedās savā starpā,
- ¹⁶Sacīdami: Ko lai darām ar šiem cilvēkiem? Jo, ka brīnums caur viņiem noticis, tas zināms visiem Jeruzalemes iedzīvotājiem. Tas zināms, un mēs to nevaram noliegt.
- ¹⁷Bet lai tas tālāk tautā neizpaustos, mēs viņiem piedraudēsim, lai tie Viņa vārdā vairs nevienam cilvēkam nekā nerunā.
- ¹⁸Un tie, pasaukuši viņus, pavēlēja vairs nerunāt un nemācīt Jēzus vārdā.
- ¹⁹Tad Pēteris un Jānis tiem atbildēja, sacīdami: Spriediet, vai Dieva priekšā ir taisnīgi jūs vairāk klausīt nekā Dievu?
- ²⁰Jo mēs nevaram nerunāt par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši.
- ²¹Un viņi piedraudēdami atlaida tos, neatrazdami iemesla tautas dēļ tos sodīt, jo visi teica, kas bija darīts un kas bija noticis;
- ²²Jo cilvēkam, pie kā šis izdziedināšanas brīnums notika, bija vairāk nekā četrdesmit gadu.
- ²³Kad viņus atlaida, tie aizgāja pie savējiem un stāstīja viņiem, ko augstie priesteri un vecākie tiem sacījuši.
- ²⁴To noklausījušies, viņi vienprātīgi pacēla savas balsis uz Dievu, sacīdami: Kungs, kas esi radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tanī ir,

- ²⁵Kas caur Svēto Garu ar sava kalpa Dāvida, mūsu tēva, muti esi sacījis: Kāpēc pagāni trako un ļaudis izdomā nelietības?
- ²⁶Zemes ķēniņi saceļas un valdnieki apvienojas pret Kungu un Viņa Svaidīto? (Ps.2,1-2)
- ²⁷Jo patiesi šinī pilsētā Herods un Poncijs Pilāts apvienojušies ar pagāniem un ar Izraēļa ļaudīm pret Tavu svēto kalpu Jēzu, ko Tu esi svaidījis,
- ²⁸Lai darītu to, ko Tava roka un Tavs padoms nolēmis, ka tam jānotiek.
- ²⁹Bet tagad, Kungs, skaties viņu draudos un dod saviem kalpiem pilnā pašāvībā runāt Tavu vārdu!
- ³⁰Izstiep savu roku dziedināšanai un zīmju un brīnumu darīšanai sava svētā Dēla Jēzus vārdā!
- ³¹Pēc lūgšanas nodrebēja vieta, kur viņi bija sapulcējušies; un viņi visi kļuva svētā Gara pilni un drošsirdīgi runāja Dieva vārdu.
- ³²Un daudzie ticīgie bija viena sirds un viena dvēsele; un neviens no viņiem nekā no tā, kas viņiem bija, nesauca par savu, bet viss viņiem bija kopīgs.
- ³³Un apustuļi lielā spēkā deva liecību par mūsu Kunga Jēzus Kristus augšāmcelšanos; un liela žēlastība bija viņos visos.
- ³⁴Un neviena trūcīga nebija viņu starpā, jo tie, kam bija tīrumi un nami, pārdeva tos un atnesa maksu par pārdoto,
- ³⁵Un nolika apustuļiem pie kājam. Un katram tika dalīts, kā tam bija vajadzīgs.
- ³⁶Arī levīts Jāzeps, dzimis kiprietis, ko apustuļi sauca par Barnabu, kas nozīmē: iepriecināšanas dēls,
- ³⁷Pārdeva tīrumu, kas tam piederēja, un naudu atnesa un nolika pie apustuļu kājām.

Chapter 5

- ¹Bet kāds vīrs, vārdā Ananija, un viņa sieva Safīra pārdeva tīrumu
- ²Un ar sievas ziņu noslēpa daļu no tīruma maksas, bet kādu daļu atnesa un nolika pie apustuļu kājām.
- ³Tad Pēteris sacīja: Ananij, kāpēc sātans iekārdināja tavu sirdi, lai tu melotu Svētajam Garam un noslēptu daļu no tīruma maksas?
- ⁴Vai tev piederošais nevarēja tā palikt un vai pēc pārdošanas nebija tavā varā? Kāpēc tu šo lietu ieņēmi savā sirdī? Tu nesameloji cilvēkam, bet Dievam.
- ⁵Tad Ananija, dzirdēdams šos vārdus, pakrita un nomira; un visus, kas to dzirdēja, pārņēma lielas bailes.
- ⁶Tad jaunekļi piecēlušies nogādāja viņu prom un, iznesuši ārā, apbedīja.
- ⁷Bet notika, ka pēc apmēram trijām stundām, nezinādama, kas bija noticis, atnāca arī viņa sieva.
- ⁸Tad Pēteris viņai sacīja: Saki man, sieviet, vai jūs par tādu maksu pārdevāt tīrumu? Un viņa sacīja: Jā, par tādu!
- ⁹Tad Pēteris teica viņai: Kāpēc jūs esat vienojušies kārdināt Kunga garu? Lūk, to kājas ir pie durvīm, kas apbedīja tavu vīru, un viņi aiznesīs arī tevi.
- ¹⁰Tūliņ tā nokrita pie viņa kājām un nomira. Un jaunekļi ienākuši atrada to mirušu, un viņi aiznesa to un apraka pie viņas vīra.
- ¹¹Un lielas bailes pārņēma visu draudzi un visus tos, kas to dzirdēja.
- ¹²Bet caur apustuļu rokām notika tautā daudz zīmju un brīnumu; un visi vienprātīgi bija kopā Salomona priekšelpā.
- ¹³Bet no pārējiem neviens neuzdrošinājās tiem piebiedroties, bet tauta tos ļoti godināja.
- ¹⁴Tad arvien vairāk auga to vīriešu un sieviešu skaits, kas ticēja uz Kungu,
- ¹⁵Tā kā tie iznesa slimos ielās un nolika gultās un nestavās, lai, Pēterim garām ejot, kaut viņa ēna kādu no tiem apēnotu un tie atbrīvotos no savām kaitēm.
- ¹⁶Tad sapulcējās Jeruzalemē arī daudzi no kaimiņu pilsētām; tie atnesa neveselos un ļauno garu apsēstos, un tie visi tika izdziedināti.
- ¹⁷Tad cēlās augstais priesteris un visi, kas kopā ar viņu bija (tie piederēja pie saduceju sektas), kļuva dusmu pilni
- ¹⁸Un apcietināja apustuļus, un novietoja tos publiskā cietumā.
- ¹⁹Bet Kunga eņģelis naktī atvēra cietuma durvis, izveda viņus ārā un sacīja:
- ²⁰Ejiet un, dievnamā nostājušies, runājiet ļaudīm visus šīs dzīvības vārdus!
- ²¹To dzirdējuši, viņi rīta agrumā iegāja svētnīcā un mācīja. Tad ieradās augstais priesteris un tie, kas ar viņu kopā bija, un sasauca augsto tiesu un visus Izraēļa bērnu vecākos un nosūtīja uz cietumu atvest tos.
- ²²Bet kad kalpi atnāca un, cietumu atvēruši, tos neatrada, viņi atgriezās un paziņoja,

²³Sacīdami: Mēs cietumu gan atradām visā rūpībā aizslēgtu un sargus durvju priekšā stāvot, bet, atvēruši to, mēs iekšā nevienu neatradām.

²⁴Bet svētnīcas priekšnieks un augstie priesteri, dzirdēdami šos vārdus, bija neziņā par to, kas noticis.

²⁵Bet kāds atnācis paziņoja viņiem: Lūk, vīri, ko jūs iemetāt cietumā, stāv dievnamā un māca ļaudis.

²⁶Tad svētnīcas priekšnieks ar kalpiem aizgāja un atveda viņus, nepielietojot varu, jo baidījās no ļaudīm, ka tie nenomētātu viņus akmeņiem.

²⁷Un tie, viņus atveduši, novietoja augstajā tiesā. Tad augstais priesteris jautāja viņiem,

²⁸Sacīdams: Mēs jums stingri pavēlējām nemācīt šinī vārdā. Un jūs, lūk, piepildāt Jeruzalemi ar savu mācību un gribat šī Cilvēka asinis saukt pār mums.

²⁹Bet Pēteris un apustuļi atbildēja, sacīdami: Dievam jāklausa vairāk nekā cilvēkiem.

³⁰Mūsu tēvu Dievs uzmodināja Jēzu, kuru jūs, piesitot krustā, nonāvējāt.

³¹Dievs ar savu labo roku Viņu paaugstinājis par Valdnieku un Pestītāju, lai Izraēli vestu pie grēku nožēlošanas un to piedošanas.

³²Mēs esam šo vārdu liecinieki un arī Svētais Gars, ko Dievs devis visiem, kas Viņam paklausa.

³³To dzirdējuši, tie saniknojās un nodomāja viņus nonāvēt.

³⁴Bet kāds farizejs, vārdā Gamaliēls, visā tautā iecīnīts bauslības mācītājs, piecēlās augstajā tiesā un lika šos cilvēkus uz īsu brīdi izvest ārā.

³⁵Un viņš tiem sacīja: Izraēliešu vīri, padomājiet sevī, ko jūs gribat darīt ar šiem cilvēkiem!

³⁶Jo pirms kādām dienām sacēlās Toedass, sacīdams, ka viņš kaut kas esot. Viņam piebiedrojās skaitā ap četri simti vīru. Viņu nonāvēja; un visi, kas viņam ticēja, tika izklīdināti un iznīcināti.

³⁷Pēc viņa pierakstīšanās laikā sadumpojās galilejietis Jūdass un aizrāva sev līdz tautu; bet viņš pats gāja bojā, un visi, kas viņam pievienojās, tika izklīdināti.

³⁸Tāpēc es jums tagad saku: atkāpieties no šiem cilvēkiem un atstājiet tos, jo, ja šis ir cilvēku nodoms un darbs, tad tas neiznāks.

³⁹Bet ja Dieva, tad jūs nevarēsiet to iznīcināt. Pretējā gadījumā jūs izrādīsities Dieva pretinieki. Tie viņam piekrita.

⁴⁰Un viņi, pasaukuši apustuļus, šaustīja tos un, piekodinādami nekad vairs nerunāt Jēzus vārdā, atlaida tos.

⁴¹Tad viņi priecādamies aizgāja no augstās tiesas, jo bija atzīti par cienīgiem Jēzus vārda dēļ ciest negodu.

⁴²Bet viņi nemitējās svētnīcā un mājās ik dienas mācīt un sludināt Jēzu Kristu.

Chapter 6

¹Bet tanīs dienās, mācekļu skaitam pieaugot, grieķu starpā cēlās kurnēšana pret ebrejiem, ka ikdienišķajā apkalpošanā viņu atraitnes netiek ievērotas.

²Tad tie divpadsmit, sasaukuši daudz mācekļu, sacīja: Nepieklājas mums atstāt Dieva vārdu un kalpot galdam.

³Tāpēc, brāļi, izraugiet no sava vidus septiņus goda vīrus, Svētā Gara un gudrības pilnus, kurus tad mēs iecelsim šinī darbā,

⁴Bet mēs pastāvēsim lūgšanā un vārda kalpošanā.

⁵Un šī runa patika visai sanāksmei. Un viņi izvēlēja Stefanu, vīru, kas bija ticības un Svētā Gara pilns, un Filipu, un Prohoru, un Nikanoru, un Timonu, un Parmenu, un ienācēju Nikolaju no Antiohijas.

⁶Šos viņi stādīja apustuļiem priekšā; un tie, Dievu pielūgdami, uzlika viņiem rokas.

⁷Un Kunga vārds auga, un mācekļu skaits Jeruzalemē stipri vairojās; arī liels pulks priesteru kļuva padevīgs ticībai.

⁸Bet Stefans, būdams žēlastības un spēka pilns, darīja lielus brīnumus un zīmes tautā.

⁹Tad cēlās daži no tā saucamās libertiņu un kirēniešu, un aleksandriešu sinagogas un no tiem, kas bija no Kilikijas un Āzijas, un strīdējās ar Stefanu;

¹⁰Un viņi nespēja pretoties gudrībai un garam, kas no viņa runāja.

¹¹Tad viņi sakūdīja vīrus, lai saka: Mēs dzirdējām, ka viņš runā zaimu vārdus pret Mozu un Dievu.

¹²Tad tie sakūdīja tautu un vecākos, un rakstu mācītājus. Tie saskrējuši satvēra viņu un aizveda augstajā tiesā.

¹³Un tie uzstādīja melīgu liecību, kas sacīja: Šis cilvēks nemitējas runāt pret svēto vietu un bauslību.

¹⁴Mēs dzirdējām viņu sakām, ka šis Jēzus no Nācaretes izpostīs šo vietu un pārgrozīs paražas, ko mums devis Mozus.

¹⁵Un visi, kas sēdēja augstajā tiesā, uzlūkojuši viņu, redzēja tā seju it kā eņģeļa vaigu.

Chapter 7

- ¹Tad augstais priesteris sacīja: Vai tas tā ir?
- ²Viņš teica: Brāļi un tēvi, klausieties! Godības Dievs parādījās mūsu tēvam Ābrahamam, kad tas bija Mezopotāmijā, pirms viņš pārcēlās dzīvot Hāranā.
- ³Un sacīja viņam: Aizej no savas zemes un saviem radiem un ej uz zemi, ko es tev rādīšu.
- ⁴Tad viņš aizgāja no kaldejiešu zemes un dzīvoja Hāranā. No turienes, kad tā tēvs nomira, Viņš to pārcēla šinī zemē, kurā jūs tagad dzīvojat;
- ⁵Un te Viņš tam nedeva mantojumā ne pēdas platuma, bet apsolīja to dot īpašumā viņam un pēc viņa - tā pēcnācējiem, kad viņam dēla vēl nebija.
- ⁶Tad Dievs viņam sacīja: Tavi pēcnācēji būs piedzīvotāji svešā zemē, un tos verdzinās un slikti ar tiem apiesies četri simti gadu;
- ⁷Un Kungs sacīja: Tautu, kurai tie vergos, es tiesāšu; un pēc tam tie izies un kalpos man šinī vietā.
- ⁸Un Viņš tam deva apgraizīšanas derību; un viņš dzemdināja Īzāku un to apgraizīja astotajā dienā; un Īzāks - Jēkabu un Jēkabs - divpadsmit ciltstēvus;
- ⁹Un ciltstēvi skaudības dēļ pārdeva Jāzepu uz Ēģipti, bet Dievs bija ar viņu.
- ¹⁰Un Viņš to izglāba no visām tā bēdām, un deva viņam žēlastību un gudrību faraona, Ēģiptes ķēniņa, priekšā, un tas iecēla viņu par Ēģiptes un visa sava nama valdnieku.
- ¹¹Tad nāca bads un lielas ciešanas pār visu Ēģipti un Kanaanu, un mūsu tēvi neatrada vairs pārtiku.
- ¹²Kad Jēkabs dzirdēja, ka Ēģiptē ir labība, viņš sūtīja mūsu tēvus pirmo reizi.
- ¹³Bet otrreiz brāļi pazina Jāzepu, un faraonam kļuva viņa cilts zināma.
- ¹⁴Tad Jāzeps sūtīja un aicināja pie sevis savu tēvu Jēkabu un visus savus radus, septiņdesmit piecas dvēseles.
- ¹⁵Un Jēkabs pārgāja uz Ēģipti, un nomira viņš un mūsu tēvi.
- ¹⁶Un tos pārveda Sihemā un guldīja kapā, ko Ābrahams, maksājot sudrabā, nopirka Sihema dēla Emmora bērniem.
- ¹⁷Bet kad tuvojās apsolījuma laiks, ko Dievs Ābrahamam bija solījis, tauta auga un vairojās Ēģiptē,
- ¹⁸Tekams Ēģiptē necēlās cits ķēniņš, kas Jāzepu nepazina.
- ¹⁹Viņš pievīla mūsu tautu un apspieda mūsu tēvus, lai tie pamestu savus bērnus, lai tie nedzīvotu.
- ²⁰Tanī laikā piedzima Mozus. Viņš bija Dievam patīkams un tika trīs mēnešus audzināts sava tēva namā.
- ²¹Bet kad tas bija izlikts, faraona meita paņēma to un audzināja viņu sev par dēlu.
- ²²Un Mozu mācīja visās ēģiptiešu gudrībās, un tas bija varens savos vārdos un darbos.
- ²³Kad viņš kļuva četrdesmit gadus vecs, viņam ienāca prātā apmeklēt savus brāļus, Izraēļa bērnus.

- ²⁴Un viņš, ieraudzījis kādu netaisnīgi ciešam, aizstāvēja to; un viņš to, kas netaisnīgi cieta, atriebe, nosizdams ēģiptieti.
- ²⁵Viņš domāja, ka brāļi sapratīs, ka Dievs tos izglābis ar viņa roku; bet tie to nesaprata.
- ²⁶Nākošajā dienā, kad tie ķildojās, viņš ieradās pie tiem un uzaicināja tos samierināties, sacīdams: Vīri, jūs esat brāļi, kāpēc jūs kaitējat viens otram?
- ²⁷Bet tas, kas savam tuvākajam darīja pārestību, atgrūda viņu, sacīdams: Kas tevi iecēlis mums par priekšnieku un tiesnesi?
- ²⁸Vai tu gribi nonāvēt tāpat, kā tu vakar nonāvēji ēģiptieti?
- ²⁹Šo vārdu dēļ Mozus aizbēga un kļuva ienācējs Madijana zemē, kur no viņa dzima divi dēli.
- ³⁰Kad četrdesmit gadu bija pagājis, Sinaja kalna tuksnesī viņam parādījās eņģelis degošā ērkšķu krūma liesmā.
- ³¹To redzēdams, Mozus brīnījās par šo parādību. Un kad viņš piegāja to apskatīt, Kunga balss atskanēja uz viņu, sacīdama:
- ³²Es esmu tavu tēvu Dievs, Ābrahama Dievs, Īzāka Dievs un Jēkaba Dievs. Tad Mozus, baiļu pārņemts, neuzdrošinājās vairs to uzlūkot.
- ³³Bet Kungs viņam sacīja: Noauj kurpes no savām kājām, jo tā vieta, kur tu stāvi, ir svēta zeme!
- ³⁴Es redzēdams redzēju savas tautas apspiešanu Ēģiptē un dzirdēju viņas vaimanas, un atnācu to atbrīvot; bet tagad nāc, es tevi sūtīšu uz Ēģipti!
- ³⁵Šo Mozu, ko tie noliedza, sacīdami: Kas tevi iecēlis mums par priekšnieku un tiesnesi? Šo Dievs sūtīja par priekšnieku un atbrīvotāju ar eņģeļa roku, kas viņam parādījās ērkšķu krūmā.
- ³⁶Viņš tos izveda, darīdams brīnumus un zīmes Ēģiptes zemē, Sarkanajā jūrā un četrdesmit gadus tuksnesī.
- ³⁷Šis ir tas Mozus, kas sacīja Izraēļa bērniem: Dievs cēla jums pravieti no jūsu brāļiem, tāpat kā mani. Viņu klausiet!
- ³⁸Viņš ir tas, kas draudzes vidū tuksnesī bija kopā ar eņģeli, kas runāja viņam Sinaja kalnā, un bija pie mūsu tēviem, un saņēma dzīvības vārdus, lai tos nodotu mums.
- ³⁹Mūsu tēvi negribēja viņam paklausīt, bet tie atmeta viņu un savās sirdīs atgriezās Ēģiptē,
- ⁴⁰Sacīdami Āronam: Darini mums dievus, kas mūs vadītu, jo mēs nezīnām, kas noticis ar šo Mozu, kas izveda mūs no Ēģiptes zemes.
- ⁴¹Un tanīs dienās viņi darināja teļu, nesa elkam upuri un priecājās par savu roku darbu.
- ⁴²Bet Dievs novērsās un atdeva tos debess karaspēka kalpībai, kā tas rakstīts pravieša grāmatā: Vai tu, Izraēļa nams, šajos četrdesmit gados tuksnesī man upurēji dzīvniekus un upura dāvanas? (Am.5,25)
- ⁴³Jūs pieņēmtāt Moloha telti un sava dieva Remfana zvaigzni, tēlus, ko darinājāt to pielūgšanai; un es jūs pārceļšu viņpus Babilonas. (Am.5,25-27)

- ⁴⁴Derības telts bija ar mūsu tēviem tuksnesī, kā to pavēlēja Dievs, sacīdams Mozum, lai viņš to uztaisa pēc parauga, kādu tas redzēja.
- ⁴⁵Mūsu tēvi, to paņēmuši, ar Jēzu ienesa pagānu daļā. Dievs tos izdzina mūsu tēvu vaiga priekšā līdz pat Dāvida dienām.
- ⁴⁶Tas iemantoja žēlastību pie Dieva un lūdza, lai viņš atrastu mājokli Jēkaba Dievam.
- ⁴⁷Tad Salomons uzcēla Viņam namu.
- ⁴⁸Bet Visaugstākais nemājo rokām darinātos, kā to pravietis saka:
- ⁴⁹Debess ir mans sēdeklis, bet zeme manu kāju paklājs. Kādu namu jūs man uzcelsiet, saka Kungs, vai kur ir mana atdusas vieta?
- ⁵⁰Vai ne mana roka visu to darījusi? (Is.66,1-2)
- ⁵¹Jūs, stūrgalvj, ar neapgraizītajām sirdīm un ausīm! Jūs vienmēr pretojaties Svētajam Garam: kā jūsu tēvi, tā arī jūs.
- ⁵²Kuru no praviešiem jūsu tēvi nav vajājuši? Viņi nonāvēja tos, kas iepriekš pasludināja Taisnīgā atnākšanu. Viņa nodevēji un slepkavas jūs esat tagad kļuvuši;
- ⁵³Ar eņģeļu rīkojumu jūs esat bauslību saņēmuši, bet nepildījāt.
- ⁵⁴To dzirdot, tie saskaitās savās sirdīs un grieza zobus uz viņu.
- ⁵⁵Bet viņš, Svētā Gara pilns, uzlūkodams debesis, redzēja Dieva godību un Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas,
- ⁵⁶Un sacīja: Lūk, es redzu debesis atvērtas un Cilvēka Dēlu stāvam pie Dieva labās rokas.
- ⁵⁷Bet tie, stiprā balsī kliegdami, aizbāza savas ausis un vienprātīgi uzbruka viņam.
- ⁵⁸Un viņi akmeņiem nomētāja Stefanu, kas sauca un sacīja: Kungs Jēzu, pieņem manu garu!
- ⁶⁰Un viņš, ceļos nometis, skaļā balsī sauca, sacīdams: Kungs, nepieskaiti tiem šo grēku! To sacījis, viņš aizmiga Kungā. Un Sauls piekrita viņa nonāvēšanai.

Chapter 8

¹Bet tanī dienā notika liela Jeruzalemes baznīcas vajāšana; un visi, izņemot apustuļus, tika izklīdināti Jūdejas un Samarijas apvidos.

²Tad dievbijīgie vīri apbedīja Stefanu un ļoti viņu apraudāja.

³Bet Sauls postīja Baznīcu, iedams namos, tverot vīriešus un sievietes un nododot tos cietumā.

⁴Bet izklīdinātie staigāja apkārt, sludinādami Dieva vārdu.

⁵Tad Filips nogāja Samarijas pilsētā un sludināja tiem Kristu.

⁶Bet ļaudis uzmanīgi un vienprātīgi klausījās, ko Filips runāja, un redzēja zīmes, ko viņš darīja.

⁷Jo no daudziem, kas bija ļauno garu apsēsti, tie izgāja, stiprā balsī kliegdami; bet daudzi triekas skartie un tizlie tika izdziedināti.

⁸Un liels prieks bija tanī pilsētā.

⁹Bet kāds vīrs, vārdā Sīmanis, kas agrāk pilsētā bija burvis, krāpa Samarijas ļaudis, sacīdams, ka viņš esot kas liels.

¹⁰Viņu ievēroja visi: no maza līdz lielam, sacīdami: Šis ir tā sauktais lielais Dieva spēks.

¹¹Bet viņi tāpēc to ievēroja, ka tas ilgu laiku ar savām burvībām tos bija apmulsinājis.

¹²Bet kad tie noticēja Filipam, kas sludināja Dieva valstību, vīrieši un sievietes tika kristīti Jēzus Kristus vārdā.

¹³Tad arī pats Sīmanis kļuva ticīgs un, pieņēmis kristību, piebiedrojās Filipam, bet viņš, redzēdams notiekam zīmes un lielus brīnumus, apmulsis brīnījās.

¹⁴Kad apustuļi, kas bija Jeruzalemē, izdzirda, ka Samarija pieņēmusi Dieva vārdu, tie sūtīja pie viņiem Pēteri un Jāni.

¹⁵Tie atnākuši lūdza Dievu par viņiem, lai tie saņemtu Svēto Garu.

¹⁶Jo Tas vēl ne pār vienu no viņiem nebija nācis, bet viņi bija kristīti tikai Kunga Jēzus vārdā.

¹⁷Tad viņi uzlika tiem rokas, un tie saņēma Svēto Garu.

¹⁸Bet Sīmanis, redzēdams, ka caur apustuļu roku uzlikšanu tiek dots Svētais Gars, piedāvāja tiem naudu,

¹⁹Sacīdams: Dodiet arī man šo varu, lai ikviens, kam es uzlikšu rokas, saņemtu Svēto Garu!

Bet Pēteris sacīja viņam:

²⁰Tava nauda lai iet ar tevi pazušanā, jo tu domāji Dieva dāvanu par naudu iemantot!

²¹Tev nav ne daļas, nedz mantojuma no šīs mācības, jo tava sirds nav taisnīga Dieva priekšā.

²²Tāpēc atgriezies no šī sava ļaunuma un lūdz Dievu! Varbūt šī tavas sirds iedoma tiks tev piedota.

²³Kā es redzu, tu esi žults rūgtuma pilns un netaisnības saitēs.

²⁴Bet Sīmanis atbildēja, sacīdams: Lūdziet jūs Kungu par mani, lai nekas no tā, ko jūs sacījāt, nenāk pār mani!

²⁵Tad viņi, Dieva vārdu apliecinājuši un pavēstījuši, griezās atpakaļ uz Jeruzalemi un vēl daudziem Samarijas apgabaliem sludināja evaņģēliju.

- ²⁶Tad Kunga eņģelis sacīja Filipam: Celies un ej uz dienvidiem pa ceļu, kas ved no Jeruzalemes uz Gazu, kas ir tuksnešains!
- ²⁷Viņš cēlās un aizgāja. Un, lūk, kāds vīrs no Etiopijas, einuhs, Etiopijas ķēniņienes Kandakes pilnvarnieks, kas pārvaldīja visas viņas mantnīcas, bija ieradies Jeruzalemē pielūgt Dievu.
- ²⁸Un atceļā, sēdēdams savos ratos, viņš lasīja pravieti Isaju.
- ²⁹Tad Gars sacīja Filipam: Ej un piebiedrojies šiem ratiem!
- ³⁰Filips pieteidzies un izdzirdis viņu lasām pravieti Isaju, sacīja: Vai tu domā, ka saproti, ko tu lasi?
- ³¹Viņš sacīja: Kā lai es to varu, ja man neviens nepaskaidro? Un viņš lūdza Filipu iekāpt un apsēsties pie viņa.
- ³²Bet Rakstu vieta, ko viņš lasīja, bija šī: It kā avs, ko veda nokaušanai, un kā jērs kluss cirpēja priekšā, tā Viņš neatvēra savu muti.
- ³³Viņa pazemošanai tiesa tika atcelta. Kas izstāstīs Viņa cilti, jo Viņa dzīvība tiek paņemta no šīs zemes? (Is.53,7-8)
- ³⁴Tad einuhs jautāja Filipam, sacīdams: Es tevi lūdzu, par ko pravietis to saka? Par sevi vai par kādu citu?
- ³⁵Bet Filips, atdarījis savu muti, un iesākdams ar šiem Rakstiem, sludināja viņam Jēzu.
- ³⁶Un viņi, ceļu turpinādami, nokļuva pie kāda ūdens; un einuhs sacīja: Lūk, ūdens! Kas mani kavē kristīties?
- ³⁷Filips sacīja: Ja tu no visas sirds tici, tad to var. Un viņš atbildēja, sacīdams: Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls.
- ³⁸Un viņš pavēlēja apturēt ratus, un viņi abi, Filips un einuhs, iekāpa ūdenī, un viņš to kristīja.
- ³⁹Kad viņi izkāpa no ūdens, tā Kunga Gars aizrāva Filipu, un einuhs viņu vairs neredzēja, bet līkums turpināja ceļu.
- ⁴⁰Bet Filips tika atrasts Azotā un, evaņģēliju sludinādams, pārstaigāja visas pilsētas, kamēr nonāca Cēzarejā.

Chapter 9

¹Bet Sauls, vēl vienmēr dvesdams draudus un nāvi pār Kunga mācekļiem, gāja pie augstā priestera

²Un lūdza no viņa vēstules Damaskas sinagogām, lai šīs mācības vīriešus un sievietes, kurus atradīs, saistītus vestu uz Jeruzalemi.

³Un notika, viņam ceļojot, ka viņš tuvojās Damaskai; un piepeši gaisma no debesīm apspīdēja viņu.

⁴Un viņš, zemē nokritis, dzirdēja balsi sakām viņam: Saul, Saul, kāpēc tu mani vajā?

⁵Viņš sacīja: Kas tu esi, Kungs? Un Viņš: Es esmu Jēzus, ko tu vajā. Grūti tev pret dzenuli spert.

⁶Un viņš trīcēdams izbrīnā sacīja: Kungs, ko Tu gribi, lai es daru? Un Kungs sacīja viņam: Celies un ej pilsētā; un tur tev pateiks, kas tev jādara.

⁷Bet tie vīri, kas kopā ar viņu ceļoja, stāvēja kā mēmi, jo balsi viņi gan dzirdēja, bet nevienu neredzēja.

⁸Tad Sauls piecēlās no zemes un, acis atvēris, nekā neredzēja. Aiz rokām vezdami, tie ieveda viņu Damaskā.

⁹Un viņš tur bija trīs dienas nekā neredzēdams, neēdis un nedzēris.

¹⁰Bet Damaskā bija kāds māceklis, vārdā Ananija; un Kungs parādībā viņu uzrunāja: Ananij! Un tas sacīja: Šeit es esmu, Kungs.

¹¹Un Kungs sacīja viņam: Celies un ej uz tā saukto Taisno ielu un uzmeklē Jūdas mājā tarsi, vārdā Sauls, jo lūk, viņš tur lūdz Dievu.

¹²Un viņš redzēja vīrieti, vārdā Ananiju, kas ienāca un uzlika viņam rokas, lai tas atdabūtu redzi.

¹³Bet Ananija atbildēja: Kungs, es no daudziem esmu dzirdējis par šo vīru, cik daudz ļauna viņš Taviem svētajiem darījis Jeruzalemē;

¹⁴Un te viņam ir augsto priesteru pilnvara saistīt visus, kas piesauc Tavu vārdu.

¹⁵Tad Kungs sacīja viņam: Ej, jo viņš man ir izredzēts trauks, lai nestu manu vārdu pagāniem, ķēniņiem un Izraēļa bērniem.

¹⁶Jo es viņam rādišu, cik daudz tam būs jācieš mana vārda dēļ.

¹⁷Un Ananija aizgāja un iegāja namā, un, uzlicis rokas, sacīja: Brāli, Saul, Kungs Jēzus, kas tev parādījās ceļā, pa kuru tu nāci, sūtīja mani, lai tu kļūtu redzīgs un Svētā Gara pilns.

¹⁸Un tūdaļ no viņa acīm nokrita it kā zvīņas; un viņš kļuva redzīgs. Viņš piecēlās un tika kristīts.

¹⁹Un viņš, pieņēmis barību, atspirga. Tad viņš dažas dienas palika pie mācekļiem, kas bija Damaskā.

²⁰Un tūdaļ viņš sinagogās sludināja par Jēzu, ka Viņš ir Dieva Dēls.

- ²¹Bet visi, kas to dzirdēja, brīnījās un sacīja: Vai viņš nav tas, kas Jeruzalemē vajāja tos, kas piesauca šo vārdu? Un vai tāpēc viņš nav nācis šurp, lai tos saistītu vestu pie augstajiem priesteriem?
- ²²Bet Sauls atspirga arvien vairāk un ienesa sajukumu jūdus, kas dzīvoja Damaskā, apstiprinādams, ka Šis ir Kristus.
- ²³Kad pagāja vairākas dienas, jūdi kopīgi nolēma nonāvēt viņu.
- ²⁴Bet Sauls uzzināja viņu viltību. Un tie sargāja vārtus dienu un nakti, lai viņu nonāvētu.
- ²⁵Bet mācekļi, paņēmuši viņu, naktī nolaida grozā pāri mūrim un izglāba to.
- ²⁶Nonācis Jeruzalemē, viņš mēģināja pievienoties mācekļiem, bet visi baidījās viņa, jo neticēja, ka viņš ir māceklis.
- ²⁷Tad Barnaba, paņēmis viņu, aizveda pie apustuļiem un izstāstīja tiem, kā viņš ceļā redzēja Kungu, ka Viņš tam runāja un kā viņš Damaskā uzticīgi sludinājis Jēzus vārdā.
- ²⁸Un viņš kopā ar tiem Jeruzalemē nāca un gāja, vaļširdīgi sludinādams Kunga vārdā.
- ²⁹Un viņš runāja ar pagāniem un pārrunāja ar grieķiem, bet tie meklēja viņu nonāvēt.
- ³⁰Brāļi, to uzzinājuši, aizveda viņu uz Cēzareju un aizsūtīja uz Tarsu.
- ³¹Tad Baznīcai visā Jūdejā, Galilejā un Samarijā bija miers, un tā auga, dzīvodama Kunga bijībā un pilna Svētā Gara iepriecinājuma.
- ³²Tad notika, ka Pēteris, apmeklējams visus, nonāca pie svētajiem, kas dzīvoja Lidā.
- ³³Tur viņš atrada kādu cilvēku, vārdā Aineju, kas astoņus gadus, triekas skarts, gulēja gultā.
- ³⁴Un Pēteris sacīja viņam: Ainej, Kungs Jēzus Kristus tevi dziedina; celies un aplāj savu gultu! Un tūdaļ viņš piecēlās.
- ³⁵Un viņu redzēja visi Lidas un Saronas iedzīvotāji, kas atgriezās pie Kunga.
- ³⁶Bet Jopē bija kāda mācekle, vārdā Tabita, kas tulkojumā nozīmē stirna. Viņa bija bagāta labiem darbiem un dāvāja nabagiem dāvanas.
- ³⁷Tanīs dienās notika, ka viņa saslima un nomira; un viņi to nomazgāja un nolika augštelpā.
- ³⁸Bet tā kā Lida bija tuvu Jopei, mācekļi, izdzirduši, ka Pēteris atrodas tur, sūtīja divus vīrus pie viņa ar lūgumu, lai tas nekavējas atnākt pie viņiem.
- ³⁹Tad Pēteris cēlās un aizgāja tiem līdz. Un kad viņš bija atnācis, tie uzveda viņu augštelpā; un visas atraitnes nostājās ap viņu, raudādamas un rādīdamas viņam svārkus un virsdrēbes, ko "Stirna" bija tām darinājusi.
- ⁴⁰Kad visi bija izraidīti ārā, Pēteris, nometies ceļos, pielūdza Dievu un, pagriezies pret mironi, sacīja: Tabita, celies augšām! Un viņa atvēra savas acis un, Pēteri ieraudzījusi, atsēdās.
- ⁴¹Tad viņš, pasniedzis tai roku, to piecēla. Un viņš, saaicinājis svētos un atraitnes, rādīja tiem to dzīvu.
- ⁴²Tas kļuva zināms visā Jopē, un daudzi ticēja uz Kungu.
- ⁴³Un notika, ka viņš daudz dienas pavadīja Jopē pie kāda ādmiņa Sīmaņa.

Chapter 10

- ¹Bet Cēzarejā bija kāds vīrs, vārdā Kornēlijs. Viņš bija simtnieks tā sauktajā itāliešu karaspēka daļā;
- ²Viņš ar visu savu namu bija reliģiozs un dievbijīgs; tas deva daudz dāvanu ļaudīm un vienmēr lūdza Dievu.
- ³Ap devīto dienas stundu viņš parādībā skaidri redzēja Dieva eņģeli, kas ienāca pie viņa un sacīja: Kornēlij!
- ⁴Bet viņš, to uzlūkojis un baiļu pārņemts, sacīja: Kas ir, Kungs? Bet tas viņam sacīja: Tavas lūgšanas un tavas nabagu dāvanas pacēlušās Dieva priekšā, lai tevi pieminētu.
- ⁵Un tagad sūti vīrus uz Jopi un liec ataicināt zināmo Simani, kas tiek saukts Pēteris.
- ⁶Viņš viesojas pie viena ādmiņa Sīmaņa, kā māja atrodas pie jūras. Viņš tev pateiks, kas tev jādara.
- ⁷Kad eņģelis, kas viņam to teica, aizgāja, viņš pasauca savus divus kalpus un vienu dievbijīgu kareivi no tiem, kas bija pie viņa;
- ⁸Tiem viņš visu izstāstīja un aizsūtīja tos uz Jopi.
- ⁹Bet nākošajā dienā, kad tie vēl bija ceļā un tuvojās pilsētai, Pēteris ap sesto stundu uzkāpa mājas augšā lūgt Dievu.
- ¹⁰Un viņš izsalka un gribēja ēst. Kamēr tie sagatavoja, viņš tika garā aizrauts.
- ¹¹Un viņš redzēja atvērtas debesis un kādu trauku nolaizāties, it kā lielu palagu aiz četriem stūriem no debesīm nolaistu zemē;
- ¹²Tanī bija visādi četrkājaini un zemes rāpuļi, un debess putni.
- ¹³Un balss vēstīja viņam: Pēteri, celies, nokauj un ēd!
- ¹⁴Bet Pēteris sacīja: Nē, Kungs, es nekad neesmu ēdis neko nešķīstu un netīru.
- ¹⁵Tad otrreiz balss uz viņu: Ko Dievs šķīstījis, to nesauc par nešķīstu!
- ¹⁶Tas notika trīs reizes; un trauks tūdaļ tika uzņemts debēs.
- ¹⁷Un kamēr Pēteris sevī nodomāja, ko nozīmē redzētā parādība, lūk, Kornēlija sūtītie vīri, meklēdami Sīmaņa namu, stāvēja pie durvīm.
- ¹⁸Un tie sauca, jautādami: Vai te viesojas Sīmanis, kas tiek saukts Pēteris?
- ¹⁹Bet kamēr Pēteris domāja par parādību, Gars viņam sacīja: Lūk, trīs vīri tevi meklē.
- ²⁰Tāpēc celies, nokāp un nemaz nešaubīdamies, ej viņiem līdz, jo es tos sūtīju!
- ²¹Bet Pēteris, nokāpis pie vīriem, sacīja: Lūk, es esmu tas, ko jūs meklējat. Kāda iemesla dēļ jūs atnācāt?
- ²²Tie sacīja: Simtnieks Kornēlijs, taisnīgs un dievbijīgs vīrs, ko godina visa jūdu tauta, saņēma pamācību no svētā eņģeļa, lai aicinātu tevi savā namā un uzklausītu tavus vārdus.
- ²³Tad viņš ieveda tos iekšā un uzņēma mājvietā; bet nākošajā dienā viņš cēlies gāja tiem līdz; arī daži brāļi no Jopes pavadīja viņu.
- ²⁴Otrā dienā viņš nonāca Cēzarejā. Bet Kornēlijs, saaicinājis savus radus un tuvākos draugus, gaidīja viņus.

- ²⁵Un notika, ka, Pēterim ienākot, Kornēlijs nāca viņam pretim un, nometies pie tā kājām, pagodināja viņu.
- ²⁶Bet Pēteris pacēla viņu, sacīdams: Celies, arī es esmu cilvēks.
- ²⁷Un viņš, sarunādamies ar to, iegāja iekšā un atrada daudz atnācēju.
- ²⁸Un viņš tiem sacīja: Jūs zināt, ka jūdu cilvēkiem nav atļauts biedroties un satīkties ar svešinieku; bet man Dievs atklāja, ka nevienu cilvēku nevajag uzskatīt par nešķīstu vai netīru.
- ²⁹Tāpēc uzaicināts es atnācu bez šaubīšanās. Es jautāju, kādā iemesla dēļ jūs mani aicinājāt?
- ³⁰Tad Kornēlijs sacīja: Pirms četrām dienām ap šo laiku, devītajā stundā, es lūdzu Dievu savā namā un, lūk, nostājās manā priekšā vīrs spožās drēbēs un sacīja:
- ³¹Kornēlij, tava lūgšana uzklausīta, un Dievs tavas labdarības dāvanas atminējies sava vaiga priekšā.
- ³²Tāpēc sūti uz Jopi un liec ataicināt Sīmani, kas tiek saukts Pēteris; viņš viesojas ādmiņa Sīmaņa namā pie jūras.
- ³³Tad es tūdaļ sūtīju pie tevis, un labi tu darīji atnākdams. Tagad mēs visi stāvam tavā priekšā, lai uzklausītu visu, ko Kungs tev pavēlējis.
- ³⁴Bet Pēteris, atvēris savu muti, sacīja: Patiesi, es atzīstu ka Dievs nešķiro personas (5.Moz.10,17; Īj.34,19; Gudr.6,8; Rom.2,11; Gal.2,6; Ef.6,9; Kol.3,25; 1.Pēt.1,17)
- ³⁵Bet ikvienā tautā tas, kas Viņa bīstas un taisnīgi dzīvo, ir Viņam patīkams.
- ³⁶Dievs sūtīja vārdu Izraēļa bērniem, pasludinādams mieru caur Jēzu Kristu. (Viņš ir Kungs pār visiem.)
- ³⁷Jūs zināt, kādi notikumi norisinājās visā Jūdejā, sākot ar Galileju, pēc kristības, ko sludināja Jānis.
- ³⁸Kā Dievs ar Svēto Garu un spēku svaidīja Nācarieti Jēzu, kas staigāja, labu darīdams un dziedinādams visus velna nomāktos, jo Dievs bija ar Viņu.
- ³⁹Mēs esam liecinieki visam tam, ko Viņš darīja Jūdu zemē un Jeruzalemē. Viņu tie nonāvēja, piesitot krustā.
- ⁴⁰Dievs Viņu uzmodināja trešajā dienā un atļāva Viņam parādīties.
- ⁴¹Ne visai tautai, bet Dieva izredzētajiem lieciniekiem, mums, kas kopā ar Viņu ēdām un dzērām pēc augšāmcelšanās no miroņiem.
- ⁴²Viņš mums pavēlēja sludināt tautai un apliecināt, ka Viņš ir Dieva ieceltais soģis pār dzīvajiem un mirušajiem.
- ⁴³Par Viņu liecina visi pravieši, ka visi, kas uz Viņu tic, Viņa vārdā saņem grēku piedošanu.
- ⁴⁴Kamēr Pēteris šos vārdus runāja, nāca Svētais Gars pār visiem, kas vārdos klausījās.
- ⁴⁵Un apgraižītie ticīgie, kas atnāca kopā ar Pēteri, bija pārsteigti, ka Svētā Gara žēlastība tika izlieta arī uz pagāniem.
- ⁴⁶Jo tie dzirdēja viņus valodās runājam un Dievu augsti teicam.
- ⁴⁷Tad Pēteris sacīja: Kas var liegt ūdeni viņu kristīšanai, kas, tāpat kā mēs, saņēmuši Svēto Garu?

⁴⁸Un viņš pavēlēja tos kristīt Kunga Jēzus vārdā. Tad tie lūdza viņu dažas dienas palikt pie tiem.

Chapter 11

- ¹Bet apustuļi un brāļi, kas bija Jūdejā, dzirdēja, ka arī pagāni pieņēmuši Dieva vārdu.
- ²Kad Pēteris nonāca Jeruzalemē, apgraizītie pārmeta viņam,
- ³Sacīdami: Kāpēc tu gāji pie neapgraizītajiem un ēdi kopā ar viņiem?
- ⁴Tad Pēteris iesāka un attēloja viņiem pēc kārtas, sacīdams:
- ⁵Jopes pilsētā būdams, es lūdzu Dievu un, garā aizrauts, redzēju parādību: kāds trauks nonāca it kā liels palags aiz četriem stūriem no debesīm, nolaidās, un tas nonāca pie manis.
- ⁶Tanī ieskatījies, es redzēju zemes četrkājainus un zvērus, un rāpuļus, un debess putnus.
- ⁷Bet es dzirdēju arī balsi man sakām: Celies, Pēteri, nokauj un ēd!
- ⁸Bet es sacīju: Nekad nē, Kungs, jo nekas nešķīsts vai netīrs nekad nav nācis manā mutē.
- ⁹Tad balss no debesīm otrreiz man atbildēja: Ko Dievs šķīstījis, to nesauc par nešķīstu!
- ¹⁰Tas notika trīskārt, un viss tika paņemts atpakaļ debesīs.
- ¹¹Un, lūk, trīs vīri no Cēzarejas, kas bija sūtīti pie manis, tūdaļ nostājās pie nama, kurā es biju.
- ¹²Un Gars man sacīja, lai es, nemaz nešaubīdamies, eju tiem līdz. Bet arī šie brāļi nāca kopā ar mani, un mēs iegājām tā vīra namā.
- ¹³Bet tas mums stāstīja, ka viņš savā namā redzējis stāvam eņģeli un viņam sakām: Sūti uz Jopi un liec ataicināt Sīmani, kas tiek saukts Pēteris,
- ¹⁴Viņš tev pateiks vārdus, ar kuriem tu un viss tavs nams tiks atpestīti.
- ¹⁵Bet kad es sāku runāt, Svētais Gars nāca pār viņiem tāpat kā sākumā pār mums.
- ¹⁶Tad es atminējos Kunga vārdu, ko Viņš sacījis: Jānis kristīja ar ūdeni, bet jūs tiksiet kristīti Svētajā Garā. (Apd.1,5; Mt.3,11; Mk.1,8; Lk.3,16)
- ¹⁷Ja tad Dievs to pašu žēlastību devis viņiem, kā arī jums, kas esam ticējuši uz Kungu Jēzu Kristu, kas tad es esmu, ka spētu pretoties Dievam?
- ¹⁸To dzirdējuši, tie apklusā un godināja Dievu, sacīdami: Tātad arī pagāniem Dievs devis atgriešanos no grēkiem dzīvībā.
- ¹⁹Bet tie, kas tika izklīdināti vajāšanās, kuras notika Stefana dēļ, aizgāja līdz Fenīķijai un Kiprai, un Antiohijai, nesludinādami šo vārdu nevienam kā tikai jūdiem.
- ²⁰Bet daži no tiem bija vīri no Kipras un Kirēnes, kas, nonākuši Antiohijā, runāja grieķiem, sludinādami Kungu Jēzu.
- ²¹Un Kunga roka bija ar viņiem; liels skaits ticēja un atgriezās pie Kunga.
- ²²Tad šī vēsts nonāca Jeruzalemes baznīcas ausīs, un viņi sūtīja Barnabu uz Antiohiju.
- ²³Viņš, atnācis un Dieva žēlastību redzējis, priecājās un pamudināja visus turēties pie Kunga ar patiesu sirdi.
- ²⁴Jo viņš bija labs cilvēks un Svētā.Gara un ticības pilns. Un daudz ļaužu pievienojās Kungam.
- ²⁵Tad Barnaba aizgāja uz Tarsu uzmeklēt Saulu. Un atradis to, atveda uz Antiohiju.
- ²⁶Un veselu gadu viņi tur darbojās baznīcā un mācīja daudz ļaužu, un Antiohijas mācekļi pirmo reizi sāka saukties par kristīgajiem.

²⁷Tanīs dienās no Jeruzalemes uz Antiohiju atnāca praviēši.

²⁸Un viens no tiem, vārdā Agabs, cēlās un Garā norādīja, ka liels bads nāks pār visu zemeslodi.

Tas notika Klaudija laikā.

²⁹Bet visi mācekļi apņēmās, kā kurš varēdams, sūtīt pabalstu brāļiem, kas dzīvoja Jūdejā.

³⁰To viņi arī izdarīja. Caur Barnabas un Saula rokām viņi sūtīja vecākajiem.

Chapter 12

- ¹Tanī pat laikā ķēniņš Herods pielika rokas, lai mocītu dažus no Baznīcas.
- ²Viņš ar zobenu nonāvēja Jēkabu, Jāņa brāli.
- ³Bet viņš, redzēdams, ka tas patika jūdiem, lika apcietināt arī Pēteri. Bija neraudzētās maizes dienas.
- ⁴To saņēmis un cietumā ielicis, viņš nodeva to sargāšanai četrkārtējai sardzei, ik pa četri kareivji, gribēdams viņu pēc Lieldienām vest tautas priekšā.
- ⁵Un Pēteris tika turēts cietumā, bet Baznīca lūdza Dievu par viņu bez mitēšanās.
- ⁶Bet tanī pat naktī, kad Herods gribēja viņu aizvest, Pēteris divām važām sasiets, gulēja starp diviem kareivjiem, un sargi pie durvīm sargāja cietumu.
- ⁷Un, lūk, Kunga eņģelis piestājās, un gaisma atspīdēja telpā. Viņš sita Pēterim sānos, uzmodināja to un sacīja: Celies žigli! Un važas nokrita no viņa rokām.
- ⁸Tad eņģelis viņam sacīja: Apjozies un apaun savas kurpes! Un viņš tā izdarīja. Un viņš tam sacīja: Ietērpies savā mētelī un seko man!
- ⁹Un izgājis viņš tam sekoja un nezināja, ka tas, ko eņģelis darīja, ir īstenība, bet domāja, ka viņš redz parādību.
- ¹⁰Bet viņi, pagājuši garām pirmajai un otrajai sardzei, nonāca pie dzelzs vārtiem, kas veda pilsētā. Tie atvērās paši no sevis. Un izgājuši viņi nogāja vienu ielu, un eņģelis tūdaļ aizgāja no viņa.
- ¹¹Un Pēteris atjēdzies sacīja: Tagad es tiešām zinu, ka Kungs sūtījis savu eņģeli un izglābis mani no Heroda rokām un no visa, ko jūdu tauta gaidīja.
- ¹²Un apskatījies viņš aizgāja Jāņa, tā sauktā Marka, mātes Marijas namā. Tur daudzi bija sapulcējušies un lūdza Dievu.
- ¹³Kad Pēteris pieklauvēja pie sētas vārtiem, tad kalpone, vārdā Rode, iznāca klausīties;
- ¹⁴Un viņa, Pētera balsi pazinusi, priekā neatvēra durvis, bet ieskrēja iekšā, lai paziņotu, ka Pēteris stāv aiz durvīm.
- ¹⁵Bet tie sacīja viņai: Tu esi neprātīga. Bet viņa apgalvoja, ka tas tā ir. Tad viņi sacīja: Tas ir viņa eņģelis.
- ¹⁶Pēteris tomēr turpināja klauzināt. Kad atvēra, tie viņu redzēja un brīnījās.
- ¹⁷Pamājis viņiem ar roku, lai tie klusētu, viņš pastāstīja, kā Kungs izvedis viņu no cietuma, un sacīja: Paziņojiet to Jēkabam un brāļiem! Un viņš izgājis devās uz citu vietu.
- ¹⁸Dienai iestājoties, kareivjos radās liels uztraukums: kas gan noticis ar Pēteri.
- ¹⁹Tad Herods meklēja viņu, bet neatrada; un viņš, nopratinājis sargus, pavēlēja tos aizvest. Tad viņš parcēlās no Jūdejas uz Cēzareju un uzturējās tur.
- ²⁰Bet viņš bija naidā ar tiriešiem un sidoniešiem. Tie vienprātīgi nāca pie viņa un, pārliecinājuši ķēniņa kambarkungu Blastu, lūdza mieru, jo to zemes pārtika no viņa.
- ²¹Tad noteiktā dienā Herods, tērpies ķēniņa tērpā, apsēdās tronī un uzrunāja viņus.
- ²²Bet tauta sauca: Tā ir Dieva balss, bet ne cilvēka!

²³Kunga eņģelis viņu tūdaļ sita, jo viņš nedeva Dievam godu; un viņš, tārpu saēsts, nomira.

²⁴Bet Kunga vārds auga un izplatījās.

²⁵Savu uzdevumu izpildījuši, Barnaba un Sauls atgriezās no Jeruzalemes, ņemdami līdz Jāni, kas tika saukts Marks.

Chapter 13

¹Antiohijas baznīcā bija pravieši un mācītāji, starp kuriem Barnaba un Simanis, saukts Melnais, un kirēnietis Lūcijs, un Manaēns, kas bija uzaudzis kopā ar tetrarhu Herodu un Sauls.

²Kad viņi kalpoja Kungam un gavēja, Svētais Gars sacīja tiem: Nošķiriet man Saulu un Barnabu darbam, kādam es tos esmu aicinājis!

³Tad viņi gavēja un lūdza Dievu, un, tiem rokas uzlikuši, atlaida tos.

⁴Un tie, Svētā Gara sūtīti, aizgāja uz Seleikiju, bet no turienes kuģi pārcēlās uz Kipru.

⁵Un viņi, nonākuši Salamīnā, sludināja Dieva vārdu jūdu sinagogās, un Jānis tiem bija palīgs.

⁶Un tie, pārstaigājuši visu salu līdz Pafai, atrada kādu jūdu vīru, vārdā Barjēzu, burvi, viltus pravieti.

⁷Tas bija kopā ar prokonsulu Sergiju Pāvilu, ļoti saprātīgu vīru. Šis, ataicinājis Barnabu un Saulu, vēlējās dzirdēt Dieva vārdu.

⁸Bet tiem pretojās burvis Elims (tā tulko viņa vārdu), cenzdamies prokonsulu novērst no ticības.

⁹Bet Sauls, kas ir arī Pāvils, Svētā Gara pilns, uzlūkojis viņu,

¹⁰Sacīja: Ak, tu, sātana bērns, visas viltības un melu pilns, katras taisnības ienaidnieks, vai tu nemitēies sagrozīt Kunga taisnos ceļus?

¹¹Un, lūk, Kunga roka ir pret tevi; un tu būsi akls un kādu laiku neredzēsi sauli. Un tūdaļ krēsla un tumsa nāca pār viņu, un viņš, apkārt staigādams, meklēja, kas viņam sniegtu roku.

¹²Tad prokonsuls, redzēdams notikušo, ticēja, brīnīdamies par Kunga mācību.

¹³Aizbraukušu no Pafas, Pāvils un tie, kas kopā ar viņu bija, nonāca Pamfilijas Pergā, bet Jānis šķīrās no viņiem un atgriezās Jeruzalemē.

¹⁴No Pergas, tālāk iedami, viņi nonāca Pizidijas Antiohijā, un, iegājuši sabata dienā sinagogā, apsēdās.

¹⁵Pēc bauslības un praviešu nolasīšanas sinagogas priekšnieki sūtīja pie viņiem, sacīdami: Brāļi, ja jums ir kādi pamācības vārdi ļaudīm, tad sakiet!

¹⁶Tad Pāvils piecēlās, ar roku norādījis klusēt, sacīja: Izraēliešu vīri un jūs, kas bīstaties Dievu, klausieties!

¹⁷Izraēļa tautas Dievs izredzēja mūsu tēvus un paaugstināja tautu, kad viņi bija piedzīvotāji Ēģiptes zemē un, paceltu roku, izveda viņus no tās,

¹⁸Un četrdesmit gadu laikā Viņš pacieta to izturēšanos tuksnesī.

¹⁹Viņš iznīcināja septiņas tautas Kanaana zemē un ar lozi piešķīra tiem viņu zemi

²⁰Apmēram pēc četri simti piecdesmit gadiem; pēc tam Viņš deva soģus līdz pravietim Samuēlam.

²¹Pēc tam viņi prasīja ķēniņu, un Dievs deva tiem Saulu, Kīsa dēlu, Benjamīna cilts vīru, četrdesmit gadu ilgi.

- ²²To atmetis, Viņš iecēla tiem ķēniņu Dāvidu. Tam Viņš, liecību dodams, sacīja: Es atradu Dāvidu, Jeses dēlu, vīru pēc savas sirds, kas darīs visu, ko vēlos. (1 Kēn.13,14; Ps.88,21)
- ²³No viņa pēcnācējiem Dievs saskaņā ar solījumu sūtīja Izraēlim Pestītāju Jēzu.
- ²⁴Pirms Viņa atnākšanas Jānis sludināja visai Izraēļa tautai grēku nožēlošanas kristību.
- ²⁵Bet, kad Jānis bija pabeidzis savas gaitas, viņš sacīja: Es neesmu tas, par ko jūs mani turat, bet, lūk, pēc manis nāk Tas, kam neesmu cienīgs atraisīt kāju apavus.
- ²⁶Brāļi, Ābrahama cilts bērni, un jūs, kas bīstaties Dievu, jums šis pestīšanas vārds ir sūtīts!
- ²⁷Jo Jeruzalesmes iedzīvotāji un viņu priekšnieki, Viņu neatzīdami un notiesādami, izpildīja praviešu vārdus, kas katrā sabbatā tiek lasīti.
- ²⁸Un tie, nekādu nāves vainu pie Viņa neatraduši, prasīja Pilātam, lai Viņu nonāvētu.
- ²⁹Kad tie visu bija izpildījuši, kas par Viņu rakstīts, noņēmuši Viņu no krusta, tie ielika Viņu kapā.
- ³⁰Bet trešajā dienā Dievs uzmodināja Viņu no miroņiem, un Viņš daudzās dienās parādījās tiem,
- ³¹Kas kopā ar Viņu no Galilejas atnāca Jeruzalemē. Tie līdz šim ir Viņa liecinieki tautā.
- ³²Un mēs pasludinām jums to solījumu, kas dots mūsu tēviem;
- ³³Jo Dievs, uzmodinādams Jēzu, izpildīja to mūsu bērniem, kā tas otrā psalmā rakstīts: Tu esi mans dēls, šodien es Tevi esmu dzemdinājis. (Ps.2,7)
- ³⁴Bet ka Viņš To no miroņiem uzmodinājis, un Tas jau vairs iznīcībā neatgriezīsies, to Viņš tā pateicis: Es jums došu Dāvida uzticamos svētumus. (Is.55,3)
- ³⁵Tāpat Viņš arī citur saka: Tu nedosi savam Svētajam redzēt satrūdēšanu. (Ps.15,10)
- ³⁶Bet Dāvids, nokalpojot savā paaudzē Dieva prātam, aizmiga, un viņš tika guldīts pie saviem tēviem un redzēja satrūdēšanu. (3.Kēn.2,10)
- ³⁷Bet Tas, ko Dievs uzmodināja no miroņiem, neredzēja satrūdēšanu.
- ³⁸Tāpēc, brāļi, lai jums zināms, ka caur Viņu tiek jums pasludināta grēku piedošana, un visās tanīs lietās, no kā jūs Mozus bauslībā nevarējāt attaisnoties,
- ³⁹Ikviens, kas tic, caur Viņu tiek attaisnots.
- ⁴⁰Tāpēc, pielūkojiet, ka pār jums nenāk tas, ko pravieši sacījuši:
- ⁴¹Skatieties, nievātāji, un brīnieties, un iznīkstiet, jo es daru darbu jūsu dienās, darbu, kam jūs neticēsiet, ja kāds jums par to stāstīs.
- ⁴²Viņiem izejot, tie lūdza, lai nākošajā sabbatā tiem runā šos vārdus.
- ⁴³Kad sinagoga bija atlaista, daudzi jūdi un dievbijīgie prozelīti sekoja Pāvilam un Barnabam; viņi tiem runāja un skubināja pastāvēt Dieva žēlastībā.
- ⁴⁴Nākošajā sabbatā gandrīz visa pilsēta sapulcējās klausīties Dieva vārdu.
- ⁴⁵Bet jūdi, redzēdami daudz ļaužu, iedegās naidā un zaimodami runāja pretim tam, ko Pāvils sacīja.

⁴⁶Tad Pāvils un Barnaba vaļsirdīgi pateica: Dieva vārdu vajadzēja vispirms jums sludināt, bet tā kā jūs to atmetāt un sevi uzskatāt par mūžīgās dzīves necienīgiem, tad, lūk, mēs griežamies pie pagāniem.

⁴⁷Jo tā Kungs mums pavēlējis: Es Tevi nolikšu pagāniem par gaismu, lai Tu būtu pestīšana līdz pasaules galam. (Is.49,6)

⁴⁸Pagāni, to dzirdēdami, priecājās un godināja Kunga vārdu; un tie, kas mūžīgai dzīvei bija izredzēti, ticēja.

⁴⁹Un Kunga vārds izpaudās visā apgabalā.

⁵⁰Bet jūdi, sakūdījuši dievbijīgas un cienītas sievietes un pilsētas ievērojamākos vīrus, sacēla vajāšanu pret Pāvilu un Barnabu un izdzina viņus no savām robežām.

⁵¹Un tie, nokratījuši uz viņiem putekļus no savām kājām, aizgāja uz Ikoniju.

⁵²Bet mācekļi bija prieka un Svētā Gara pilni.

Chapter 14

- ¹Un notika, ka Ikonijā viņi kopā iegāja jūdu sinagogā un tā runāja, ka liels daudzums jūdu un grieķu kļuva ticīgi.
- ²Bet neticīgie jūdu kūdija un pamudināja pagānu sirdis uz naidu pret brāļiem.
- ³Viņi tur uzturējās diezgan ilgu laiku, uzticīgi kalpodami Kungam, kas apliecināja savu žēlastības vārdu, likdams zīmēm un brīnumiem notikt caur viņu rokām.
- ⁴Tad sašķēlās pilsētas ļaudis, jo citi bija ar jūdiem, bet citi ar apustuļiem.
- ⁵Bet tad notika pagānu, jūdu un to priekšnieku uzmākšanās, lai nodarītu tiem pārestību un nomētātu viņus akmeņiem.
- ⁶To nojauzdami, viņi aizbēga uz Likaonijas pilsētām Listru un Derbi un visu tā apgabala apkārtni. Tur viņi sludināja evaņģēliju.
- ⁷Un Listrā sēdēja kāds vīrs slimām kājām, būdams tizls no savas mātes miesām, kas vēl nekad nebija staigājis.
- ⁸Viņš dzirdēja Pāvilu runājam, kas, to uzlūkodams un redzēdams, ka tam ir ticība kļūt dziedinātam,
- ⁹Skaļā balsī sacīja: Celies stāvus uz savām kājām! Un viņš uzlēca un staigāja.
- ¹⁰Bet ļaudis, redzēdami to, ko darīja Pāvils, pacēla savas balsis un likaoniski sacīja: Dievi kļuvuši līdzīgi cilvēkiem un nonākuši pie mums.
- ¹¹Un viņi nosauca Barnabu par Jupiteru, bet Pāvilu par Merkuriju, jo viņš bija galvenais runātājs.
- ¹²Bet Jupitera priesteris, kas atradās ārpus pilsētas, atvedis vēršus un vainagus pie vārtiem, gribēja kopā ar ļaudīm upurēt.
- ¹³Kad apustuļi Barnaba un Pāvils to dzirdēja, tie saplēsa savas drēbes un, izsteigušies pie ļaudīm, kļiedza,
- ¹⁴Sacīdami: Vīri, ko jūs darāt? Arī mēs esam līdzīgi jums mirstīgi cilvēki, kas jums sludinām no šī tukšuma atgriezties pie dzīvā Dieva, kas radījis debesis un zemi, un jūru, un visu, kas tanīs ir.
- ¹⁵Kas pagājušās paaudzēs visām tautām atļāvis iet savus ceļus.
- ¹⁶Viņš neatstāja sevi bez apliecinājuma, darīdams labi no debesīm, dodams lietu un auglīgus laukus, pildīdams mūs ar barību, bet mūsu sirdis ar prieku.
- ¹⁷To runādami, viņi tikko nomierināja ļaudis, lai tie viņiem neupurētu.
- ¹⁸Tad atnāca daži jūdi no Antiohijas un Ikonijas un, pierunājuši ļaudis, apmētāja Pāvilu akmeņiem. Domādami, ka viņš miris, tie izvilka viņu ārpus pilsētas.
- ¹⁹Kad mācekļi sapulcējās ap viņu, tas uzcēlās un iegāja pilsētā, bet nākošajā dienā kopā ar Barnabu aizgāja uz Derbi.
- ²⁰Pasludinājuši evaņģēliju šai pilsētai un daudzus pamācījuši, tie atgriezās Listrā un Ikonijā, un Antiohijā,

²¹Stiprinādami mācekļu dvēseles un pamudinādami pastāvēt ticībā, jo caur daudz ciešanām pienākas mums ieiet Dieva valstībā.

²²Un tie, iecēlušī atsevišķām baznīcām prezbiterus, Dievu pielūgdami un gavēdami, novēlēja tos Kungam, uz ko viņi ticēja.

²³Un pārstaigājuši Pizidiju, viņi nonāca Pamfilijā.

²⁴Tad viņi sludināja Dieva vārdu Pergā un aizgāja uz Ataliju.

²⁵No turienes viņi kuģi pārcēlās uz Antiohiju, no kurienes tie bija nodoti Dieva žēlastības darbam, ko viņi izpildīja.

²⁶Tur nonākuši un draudzi sapulcinājuši, tie stāstīja, cik daudz Dievs ar tiem darījis un kā Viņš pagāniem atvēris ticības durvis.

²⁷Pie mācekļiem viņi uzturējās labu laiku.

Chapter 15

¹Un daži, atnākuši no Jūdejas, mācīja brāļus: Ja jūs neapgraiza pēc Mozus ieraduma, jūs nevarat tikt pestīti.

²Pāvilam un Barnabam izcēlās ar viņiem ne mazums strīdu; un viņi nolēma, lai Pāvils un Barnaba, un daži no pārējiem aizietu šinī jautājumā uz Jeruzalemi pie apustuļiem un prezbiteriem.

³Tad viņi, draudzes pavadīti, gāja caur Feniķiju un Samariju, stāstīdami par pagānu atgriešanos, un sagādāja brāļiem lielu prieku.

⁴Kad viņi nonāca Jeruzalemē, tos uzņēma draudze un apustuļi, un vecākie, un viņi stāstīja, ko lielu Dievs ar tiem darījis.

⁵Tad daži no farizeju sektas, kas bija ticīgi, cēlās, sacīdami: Vajag viņus apgraizīt un pavēlēt tiem pildīt Mozus likumu.

⁶Apustuļi un vecākie sapulcējās, lai apspriestu šo jautājumu.

⁷Bet kad izcēlās liels strīds, Pēteris piecēlies sacīja viņiem: Brāļi, jūs zināt, ka Dievs kopš sendienām izvēlējies starp mums, ka pagāni no manas mutes dzirdētu evaņģēlija vārdu un ticētu.

⁸Un Dievs, kas pazīst sirdis, apliecināja, dodams tiem Svēto Garu, tāpat kā mums;

⁹Ticībā šķīstīdams to sirdis, Viņš nešķiroja mūs un viņus.

¹⁰Bet ko jūs tagad Dievu kārdināt, likdami mācekļu kaklā jūgu, ko ne mūsu tēvi, ne mēs nespējam nest?

¹¹Bet mēs ticam, ka caur Kunga Jēzus Kristus žēlastību tiksīm pestīti tāpat kā viņi.

¹²Tad viss pulks klusēja un klausījās, kad Barnaba un Pāvils stāstīja, cik lielas zīmes un brīnumus Dievs darījis caur viņiem pagānu vidū.

¹³Un kad viņi apklusa, Jēkabs atbildēja, sacīdams: Vīri, brāļi, uzklausiet mani!

¹⁴Šīmanis stāstīja, kā Dievs pirmo reizi apžēlojies, lai no pagāniem veidotu tautu savam vārdam.

¹⁵Un ar to saskan praviešu vārdi, kā rakstīts:

¹⁶Pēc tam es atgriezīšos un atkal uzcelšu Dāvida sagruvušo telti, un to, kas tanī sagrauts, es atjaunošu un uzcelšu.

¹⁷Lai Kungu meklētu pārējie ļaudis un visas tautas, pār kurām mans vārds piesaukts, saka Kungs, kas to dara. (Am.9,11-12)

¹⁸No mūžības Kungam zināms Viņa darbs.

¹⁹Tāpēc es spriežu, ka nav apgrūtināmi tie, kas no pagāniem atgriežas pie Dieva.

²⁰Bet jāraksta viņiem, lai tie sargās no apgānīšanās ar elkiem un no netiklības, un no nožņaugtiem, un no asinīm.

²¹Jo Mozum no senlaikiem visās pilsētās ir savi sludinātāji sinagogās, kur katru sabatu viņi lasa.

²²Tad apustuļi un vecākie kopā ar draudzi nolēma izvēlēt no sava vidus starp brāļiem cienījamus vīrus: Jūdu, kas saucās Barsaba, un Silu, lai sūtītu tos kopā ar Pāvilu un Barnabu uz Antiohiju.

²³Viņu rokām rakstīdami: Apustuļi un vecākie brāļi sūta sveicienu tiem brāļiem no pagāniem, kas Antiohijā, Sirijā un Kilikijā.

²⁴Tā kā mēs dzirdējām, ka daži, kas nākuši no mums, kam mēs neesam pavēlējuši, nogājuši uztrauca jūs vārdiem, samulsinādami jūsu dvēseles,

²⁵Tad mēs, kopā sapulcējušies, nolēmām izvēlēt vīrus un sūtīt pie jums tos kopā ar mums dārgajiem - Barnabu un Pāvilu.

²⁶Cilvēkiem, kas savas dzīvības devuši par mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu.

²⁷Mēs nosūtījām Jūdu un Saulu, kas jums to pašu vārdiem pasacīs.

²⁸Jo Svētajam Garam un mums paticis neuzlikt jums nekādu citu nastu, kā vien šo nepieciešamo:

²⁹Lai jūs sargātos no elku upuriem un asinīm, un nožņaugtā, un netiklības. No tā sargādamies, jūs labi darīsiet. Paliect veseli!

³⁰Tad tie tika atlaisti, un viņi nonāca Antiohijā. Draudzi sapulcinājuši, tie atdeva vēstuli.

³¹Kad tie to izlasīja, viņi priecājās par šo mierinājumu.

³²Bet Jūda un Sila, paši pravieši būdami, daudz vārdiem pamācīja un stiprināja brāļus.

³³Kad viņi kādu laiku tur bija palikuši, brāļi tos atlaida mierā pie tiem, kas viņus bija sūtījuši.

³⁴Tomēr Sila nolēma palikt tur, bet Jūda aizgāja viens uz Jeruzalemi.

³⁵Pāvils un Barnaba uzturējās Antiohijā un kopā ar daudz citiem mācīja un sludināja Kunga vārdu.

³⁶Pēc dažām dienām Pāvils sacīja Barnabam: Atgriezīsimies un apmeklēsim brāļus visās pilsētās, kur sludinājām Kunga vārdu, kā viņiem klājās.

³⁷ ³⁸Bet Pāvils lūdza viņu, ka nevajag ņemt, jo tas Pamfilijā nošķīrās no viņiem un negāja līdz darbā.

³⁹Tad radās nesaskaņas, tā ka viņi šķīrās viens no otra: un Barnaba, paņēmis līdz Marku, pārcēlās uz Kipru.

⁴⁰Bet Pāvils, izvēlējies sev Silu, devās ceļā, un brāļi to novēlēja Dieva žēlastībai.

⁴¹Viņš pārstaigāja Siriju un Kilikiju, stiprinādams draudzes un pavēlēdams izpildīt visas apustuļu un vecāko pavēles.

Chapter 16

¹Tad viņš nonāca Derbē un Listrā. Lūk, un tur bija kāds māceklis, vārdā Timotejs, ticīgas jūdu sievietes dēls, bet tēvs bija pagāns.

²Brāļi, kas bija Listrā un Ikonijā, liecināja par viņu labu.

³Pāvils vēlējās, lai tas viņam ietu līdz, un, paņēmis, apgraizīja to jūdu dēļ, jo visi zināja, ka viņa tēvs ir pagāns.

⁴Pārstaigādami pilsētas, viņi nodeva pildīšanai noteikumus, ko apustuļi un vecākie Jeruzalemē bija lēmuši.

⁵Un tā draudzes tika stiprinātas ticībā un ik dienas pavairojās skaitā.

⁶Bet kad viņi gāja caur Frīģiju un Galatijas apvidu, Svētais Gars aizliedza viņiem sludināt Dieva vārdu Āzijā.

⁷Nonākuši Mīzijā, viņi mēģināja iet uz Bitīniju, bet Jēzus Gars viņiem to neļāva.

⁸Tad viņi, pagājuši garām Mīzijai, nonāca Troadā.

⁹Un naktī Pāvils redzēja parādību: kāds vīrietis, maķedonietis, stāvēja un lūdza viņu, sacīdams: Nāc uz Maķedoniju un palīdzi mums!

¹⁰Bet kad viņš parādību bija redzējis, mēs tūdaļ taisījāmies iet uz Maķedoniju, būdami pārliecināti, ka Dievs mūs sauc sludināt viņiem evaņģēliju.

¹¹No Troadas aizbraukuši, mēs tiešā ceļā nonācām Samotrākē un nākošajā dienā Neapolē,

¹²Un to turienes Filipos, kas ir pirmā vienas Maķedonijas daļas pilsēta un kolonija. Šinī pilsētā mēs pavadījām dažas dienas pārrunās.

¹³Tad sabata dienā mēs izgājām ārpus vārtiem pie upes, kur, šķiet, notika lūgšana; un apsēdušies mēs runājām ar sievietēm, kas tur bija sapulcējušās.

¹⁴Klausījās arī kāda sieviete, vārdā Līdija, kas godināja Dievu un bija purpura pārdevēja Tiatiras pilsētā. Kungs atvēra viņas sirdi, lai ievērotu to, ko runāja Pāvils.

¹⁵Kad viņa un viņas nams bija kristīti, tā mūs lūdza, sacīdama: Ja jūs domājat, ka es esmu Kungam uzticīga, nāciet manā namā un palieciet! Un viņa mūs ļoti lūdza.

¹⁶Bet notika, ka, mums uz lūgšanu ejot, sastapa mūs kāda meitenei, kurai bija gaišreģes gars, un pareģodama tā deva saviem kungiem lielu peļņu.

¹⁷Viņa sekoja Pāvilam un mums un sauca, sacīdama: Šie cilvēki ir Visaugstā Dieva kalpi, kas sludina jums pestīšanas ceļu.

¹⁸To viņa darīja daudzās dienās. Tad Pāvils saskaities pagriezās apakaļ un sacīja garam: Jēzus Kristus vārdā es tev pavēlu iziet no viņas. Un tas izgāja tanī pat stundā.

¹⁹Bet tās kungi, redzēdami, ka zudusi viņu peļņas cerība, satvēra Pāvilu un Silu un veda tos tirgus laukumā pie priekšniekiem.

²⁰Un tie sacīja, nododami viņus pilsētas pārvaldniekiem: Šie cilvēki, jūdi būdami, uztrauc mūsu pilsētu.

²¹Un viņi sludina ieražas, ko mums, romiešiem, nepieklājas ne pieņemt, ne pildīt.

- ²²Un arī tauta sacēlās pret viņiem, un pilsētas pārvaldnieki, tiem drēbes noplēsuši, lika tos rīkstēm šaustīt.
- ²³Un kad tie viņiem daudz sitienu bija devuši, tie iemeta viņus cietumā un pavēlēja sargiem, lai stingri tos apsargā.
- ²⁴Tādu pavēli saņēmis, viņš tos ieslodzīja iekšējā cietumā, bet kājas ieslēdza siekstā.
- ²⁵Bet pusnaktī Pāvils un Sīls lūdza un godināja Dievu; un apcietinātie klausījās viņos.
- ²⁶Piepeši notika liela zemestrīce, tā ka cietuma pamati sakustējās; un tūdaļ visas durvis atvērās, un visu važas atraisījās.
- ²⁷Bet cietuma sargs, uzmodies un redzēdams, ka cietuma durvis atvērtas, izvilka zobenu un gribēja sevi nonāvēt, domādams, ka ieslodzītie aizbēguši.
- ²⁸Tad Pāvils sauca stiprā balsī, sacīdams: Nedari sev nekā ļauna, jo mēs visi šeit esam.
- ²⁹Paprasījās ugunu, viņš iegāja iekšā un trīcēdams krita Pāvilam un Sīlam pie kājām.
- ³⁰Un viņš, izvedis tos ārā, sacīja: Kungi, kas man jādara, lai es kļūtu pestīts?
- ³¹Bet viņi atbildēja: Tici uz Kungu Jēzu, tad tu un tavs nams tiks pestīti.
- ³²Un tie runāja Kunga vārdu viņam un visiem, kas bija viņa namā.
- ³³Un tani pat nakts stundā viņš ņēma tos un mazgāja viņu brūces; un tūdaļ viņš un viss tā nams tika kristīti.
- ³⁴Un viņš atveda tos savā mājā, sēdināja pie galda un priecājās kopā ar visu savu namu, ticēdams Dievam.
- ³⁵Un kad uzausa diena, pilsētas pārvaldnieki sūtīja tiesas kalpotājus, lai atbrīvo šos cilvēkus.
- ³⁶Tad cietuma sargs paziņoja Pāvilam šos vārdus: Pilsētas pārvaldnieki sūtīja, lai jūs atbrīvotu. Tad tagad izejiet un staigājiet mierā!
- ³⁷Bet Pāvils tiem sacīja: Tie mūs, romiešus, nenotiesātus, publiski šaustīja un ieslodzīja cietumā, bet tagad slepeni mūs izmet. Tā ne, bet lai nāk
- ³⁸Un paši mūs izved! Tad tiesas kalpotāji paziņoja šos vārdus pilsētas pārvaldniekiem. Un tie nobijās, dzirdēdami, ka viņi romieši.
- ³⁹Un tie atnāca, atvainojās viņu priekšā un izveduši lūdza aiziet no pilsētas.
- ⁴⁰Tad viņi, izgājuši no cietuma, aizgāja pie Līdijas un, apmeklējuši un iepriecinājuši brāļus, devās ceļā.

Chapter 17

- ¹Izgājuši cauri Amfipolei un Apollonijai, viņi nonāca Tesalonikē, kur bija jūdu sinagoga.
- ²Pēc savas ieražas Pāvils iegāja pie viņiem un trīs sabatus skaidroja tiem Rakstus,
- ³Atklādams un izskaidrodams tiem, ka Kristus vajadzēja ciest un augšāmcelties no miroņiem; un ka tas ir Jēzus Kristus, ko es jums sludinu.
- ⁴Un daži no tiem ticēja un piebiedrojās Pāvilam un Silam un arī liels daudzums dievbijīgo un pagānu, kā arī ne mazums dižciltīgo sieviešu.
- ⁵Tad jūdi, būdami skaudīgi, paņēma no puļa dažus ļaunus vīrus, sagāja barā, uztrauca pilsētu un, apstājuši Jazona namu, meklēja viņus, lai vestu tautas priekšā.
- ⁶Un tie, viņus neatraduši, vilka Jazonu un dažus brāļus pie pilsētas priekšniekiem, kliegdami, ka tie, kas uztrauc pilsētu, arī šurp atnākuši;
- ⁷Tos uzņēmis Jazons, un tie visi rikojas pret ķeizara pavēlēm, sacīdami, ka ir cits ķēniņš - Jēzus.
- ⁸Tā viņi kūdīja tautu un pilsētas priekšniekus, kas to dzirdēja.
- ⁹Bet viņi, saņēmuši no Jazona un pārējiem galvojumu, tos atlaida.
- ¹⁰Bet brāļi tādēļ naktī aizsūtīja Pāvilu un Silu uz Beroju. Tur nonākuši, viņi iegāja jūdu sinagogā.
- ¹¹Šie bija cildenāki nekā tesalonīkieši. Viņi visai labprātīgi uzņēma vārdu, pētīdami ik dienas Rakstus, vai tas tā ir.
- ¹²Un daudzi no viņiem, kā arī ne mazums cienītu pagānu, kļuva ticīgi.
- ¹³Kad Tesalonīķes jūdi uzzināja, ka Pāvils Berojā sludina Dieva vārdu, tie nāca arī uz turieni, uzbudinādami un uztraukdami ļaudis.
- ¹⁴Tad brāļi tūdaļ sūtīja Pāvilu, lai viņš iet līdz jūrai, bet Sila un Timotejs palika tur.
- ¹⁵Bet tie, kas pavadīja Pāvilu, aizveda viņu līdz Atēnām un aizgāja, saņēmuši no viņa pavēli Silam un Timotejam, lai tie drīz nāktu pie viņa.
- ¹⁶Kamēr Pāvils Atēnās tos gaidīja, tā gars viņā iedegās, redzēdams elkdievībai atdotu pilsētu.
- ¹⁷Un viņš sarunājās ar jūdiem un Dieva atzinējiem sinagogā, bet ik dienas tirgus laukumā ar tiem, kas bija klāt.
- ¹⁸Tad daži epikūriešu un stoiķu filozofi strīdējās ar viņu; bet daži sacīja: Ko šis plāpa grib teikt? Bet citi: Šķiet, viņš ir jaunu dievu sludinātājs, jo viņš tiem sludināja Jēzu un augšāmcelšanos.
- ¹⁹Un tie, saņēmuši viņu, veda uz areopagu, sacīdami: Mēs taču varam dabūt zināt, kas tā par jaunu mācību, ko tu sludini?
- ²⁰Jo tu sniedz mūsu ausīm kaut ko jaunu. Tāpēc mēs gribam zināt, kas tas ir.
- ²¹Jo visiem atēniešiem un atnācējiem, svešiniekiem, nekas cits nerūpēja, kā vienīgi kaut ko jaunu runāt vai klausīties.
- ²²Tad Pāvils, stāvēdams areopaga vidū, sacīja: Atēnieši, es redzu jūs visās lietās pārāk reliģiozus!

- ²³Jo es, apstaigādams un aplūkodams jūsu dievekļus, atradu arī altāri, uz kura bija rakstīts: "Nepazīstamajam Dievam". Ko jūs nepazīdami godinājat, to es jums sludinu.
- ²⁴Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tanī ir, būdams debess un zemes Kungs, nemājo rokām celtos tempļos,
- ²⁵Un Viņu neapkalpo cilvēku rokas, it kā Viņam kā vajadzētu; Viņš pats dod visiem dzīvību un elpu, un visu.
- ²⁶Viņš padarīja to, ka no viena visu cilvēku cilts apdzīvotu visu zemes virsu, nosprauzdams noteiktus laikus un robežas to dzīvošanai.
- ²⁷Lai tie meklētu Dievu vai tie varētu Viņu nojaust un atrast, lai gan Viņš nav tālu no mums katra:
- ²⁸Jo Viņā mēs dzīvojam un kustamies, un esam, kā arī daži jūsu dzejnieki sacījuši: Mēs arī esam Viņa cilts.
- ²⁹Tāpēc mums, kas esam Dieva cilts, nevajag domāt, ka dievība līdzīga zeltam vai akmenim, vai cilvēka mākslas skulptūrai un izdomājumam.
- ³⁰Bet Dievs, skatīdamies pār šiem nezināšanas laikiem, tagad pasludina cilvēkiem, lai visi un visur gandra par grēkiem,
- ³¹Jo Viņš nolīcis dienu, kurā taisnīgi tiesās pasauli caur Vīru, ko Viņš izredzējis un visiem to ticamu padarījis, uzmodinādams Viņu no miroņiem.
- ³²Dzirdēdami par mirušo augšāmcelšanos, daži zobojās, bet daži sacīja: Par to mēs tevi klausīsimies citu reizi.
- ³³Tā Pāvils aizgāja no viņu vidus.
- ³⁴Bet daži vīrieši piebiedrojās viņam un kļuva ticīgi, starp tiem Dionīzijs, areopaga loceklis, un sievietē, vārdā Damara, un citi līdz ar viņiem.

Chapter 18

- ¹Pēc tam viņš, aizgājis no Atēnām, nonāca Korintā.
- ²Un viņš atrada kādu jūdu, vārdā Akvilu, kas cēlies no Pontas. Tas ar savu sievu Priskillu nupat kā bija atnācis no Itālijas (jo Klaudijs bija pavēlējis visiem jūdiem atstāt Romu). Tiem viņš piebiedrojās.
- ³Un tā kā viņam bija tas pats amats, viņš palika pie tiem un strādāja. (Viņiem bija telšu taisītāju amats.)
- ⁴Un viņš katru sabatu mācīja sinagogā un, runādams par Kunga Jēzus vārdu, pārliecināja jūdus un grieķus.
- ⁵Bet kad Sils un Timotejs atnāca no Maķedonijas, Pāvils vēl centīgāk sludināja jūdiem, ka Jēzus ir Kristus.
- ⁶Bet kad tie runāja pretim un zaimoja, viņš, izkratījis savas drēbes, sacīja tiem: Jūsu asinis lai nāk pār jūsu galvām. No šī brīža es iešu pie pagāniem.
- ⁷Un viņš, no turienes aizgājis, nonāca kāda dievbijīga vīra namā, kam vārds bija Tits Justs. Tā nams bija savienots ar sinagogu.
- ⁸Bet Krisps, sinagogas priekšnieks, un viss viņa nams ticēja uz Kungu, un daudzi korintieši, dzirdēdami, kļuva ticīgi un kristījās.
- ⁹Tad naktī Kungs parādībā sacīja Pāvilam: Nebisties, bet runā un neklusē,
- ¹⁰Jo es esmu ar tevi, un neviens tevi neaiztiks, lai darītu tev ļaunu, jo man ir daudz ļaužu šinī pilsētā.
- ¹¹Tad viņš tur palika gadu un sešus mēnešus, tiem mācīdams Dieva vārdu.
- ¹²Bet kad Gallions bija prokonsuls Ahajā, jūdi vienprātīgi sacēlās pret Pāvilu un veda viņu tiesā,
- ¹³Sacīdami: Šis pierunā ļaudis kalpot Dievam pret likumu.
- ¹⁴Kad Pāvils sāka atvērt muti, Gallions sacīja jūdiem: Jūdu vīri, ja tas būtu kāds netaisns vai ļauns noziegums, es jūs, kā pienākas, uzklausītu,
- ¹⁵Bet ja strīdi ir par mācību, vārdiem un jūsu bauslību, tad lūkojiet paši; es negribu tanīs būt tiesnesis.
- ¹⁶Un viņš tos noraidīja no tribunāla.
- ¹⁷Tad visi, notvēruši sinagogas priekšnieku Sostenu, sita to tribunāla priekšā, bet Gallions neraizējās par viņiem.
- ¹⁸Bet Pāvils uzturējās tur vēl daudz dienas un, atvadījies no brāļiem, pārcēlās uz Siriju, bet kopā ar viņu Priskilla un Akvila, kas Kenhrejā apcirpa savu galvu, jo tāds bija viņa solījums.
- ¹⁹Viņš nonāca Efezā un atstāja tos tur, bet pats, iegājis sinagogā, sarunājās ar jūdiem.
- ²⁰Tie lūdza viņu palikt ilgāku laiku, bet viņš nepiekrīta,
- ²¹Bet atvadīdamies viņš teica: Ja tāds būs Dieva prāts, es atkal atgriezīšos pie jums. Tad viņš aizgāja no Efezas.
- ²²Un viņš, nonācis Cēzarejā, aizgāja un apsveica draudzi, un devās uz Antiohiju.

²³Un kādu laiku tur palicis, viņš aizgāja; pārstaigādams pēc kārtas Galatijas apgabalu un Frīģiju, viņš stiprināja visus mācekļus.

²⁴Bet Efezā nonāca kāds jūds, vārdā Apolls, dzimis aleksandrietis, labs Rakstu pazinējs un daiļrunīgs.

²⁵Viņš bija mācījis Kunga ceļā un dedzīgs garā, runāja un cītīgi mācīja to, kas attiecas uz Jēzu, pats pazīdams tikai Jāņa kristību.

²⁶Viņš droši sāka sludināt sinagogā. To dzirdējuši, Priskilla un Akvila paņēma viņu pie sevis un vēl rūpīgāk paskaidroja viņam Kunga ceļu.

²⁷Kad viņš gribēja iet uz Ahaju, brāļi viņu pamācīja un rakstīja mācekļiem, lai viņu uzņem. Tur nonācis, viņš kļuva noderīgs tiem, kas ticēja;

²⁸Jo viņš atklāti un stipri atspēkoja jūdus, pierādīdams ar Rakstiem, ka Jēzus ir Kristus.

Chapter 19

- ¹Bet notika, kamēr Apolls bija Korintā, ka Pāvils, pārstaigājis augstienes apgabalus, nonāca Efezā. Atradis dažus mācekļus,
- ²Viņš tiem sacīja: Vai jūs saņēmt Svēto Garu, kad kļūvat ticīgi? Bet tie viņam sacīja: Mēs pat neesam dzirdējuši, ka Svētais Gars ir.
- ³Tad viņš tiem sacīja: Kā tad jūs esat kristīti? Tie sacīja: Jāņa kristībā.
- ⁴Bet Pāvils sacīja: Jānis kristīja tautu grēku nožēlošanas kristībā, sacīdams, lai tie tic uz To, kas pēc viņa nāks, t.i., uz Jēzu.
- ⁵To dzirdējuši, viņi tika kristīti Kunga Jēzus vārdā.
- ⁶Un kad Pāvils uzlika tiem rokas, Svētais Gars nāca uz viņiem, un tie runāja valodās un pravietoja.
- ⁷Bet viņu bija pavisam ap divpadsmit vīru.
- ⁸Tad viņš, iegājis sinagogā, droši sludināja trīs mēnešus, mācīdams un pārliecinādams par Dieva valstību.
- ⁹Bet kad daži palika cietsirdīgi un neticēja, ļaužu priekšā zaimodami Kunga ceļu, viņš no tiem aizgāja, nošķīra mācekļus un katru dienu tiem sludināja Tiranna skolā.
- ¹⁰Tas turpinājās divus gadus, tā ka visi, kas Āzijā dzīvoja, jūdi un pagāni dzirdēja Kunga vārdu.
- ¹¹Dievs ar Pāvila rokām darīja ne mazums brīnumu,
- ¹²Tā ka pat sviedrautus un priekšautus no viņa miesas uzlika neveselajiem, un slimības tos atstāja, un ļaunie gari izgāja no tiem.
- ¹³Bet daži no jūdiem, kas bija garu izdzinēji un klejoja apkārt, mēģināja piesaukt Jēzus vārdu pār tiem, kam bija ļaunie gari, sacīdami: Es jūs zvērinu pie Jēzus, ko Pāvils sludina.
- ¹⁴Bet tie, kas to darīja, bija daži jūdi: augstā priestera Skevas septiņi dēli.
- ¹⁵Bet ļaunais gars tiem atbildēja, sacīdams: Jēzu es pazīstu un Pāvilu es zinu, bet kas jūs esat?
- ¹⁶Un cilvēks, kurā bija ļaunais gars, uzbruka tiem, ņēma pār abiem virsroku un pieveica tos, tā ka tie kaili un ievainoti aizbēga no tās mājas.
- ¹⁷Tas kļuva zināms visiem jūdiem un pagāniem, kas dzīvoja Efezā, un visus tos pārņēma bailes, un viņi godināja Kunga Jēzus vārdu.
- ¹⁸Un daudzi no ticīgajiem nāca, atzīdami un izstāstīdami savus darbus.
- ¹⁹Bet daudzi no tiem, kas nodarbojās ar mānticību, sanesa grāmatas un visu priekšā sadedzināja. Noteicot to vērtību, atrada, ka tā ir piecdesmit tūkstošu denāriju.
- ²⁰Tā Dieva vārds varenī auga un nostiprinājās.
- ²¹To pabeidzis, Pāvils garā apņēmas, pārstaigājot Maķedoniju un Ahaju, iet uz Jeruzalemi, sacīdams: Kad es būšu tur bijis, man būs jāredz arī Roma.
- ²²Tad viņš, aizsūtījis uz Maķedoniju divus savus palīgus, Timoteju un Erastu, pats kādu laiku palika Āzijā.
- ²³Bet tanī laikā notika liels nemiers Kunga ceļa dēļ.

- ²⁴Jo kāds sudrabkalis, vārdā Dēmetrijs, kas darināja Diānas sudraba tempļus un sagādāja amatniekiem ne mazums peļņas,
- ²⁵Sasaucis tos un citus, kas strādāja to pašu amatu, sacīja: Vīri, jūs zināt, ka no šī darba mums ir ieguvums;
- ²⁶Un jūs redzat un dzirdat, ka šis Pāvils ne vien Efezā, bet gandrīz visā Āzijā pārliecina un novērš daudz tautas, sacīdams, ka tie nav dievi, kas rokām darināti.
- ²⁷Bet ne tikai šai mūsu nodarbei draud briesmas kļūt atmestai, bet arī lielās Diānas templis tiks nievāts un arī sāks iznīkt viņas godība, ko pielūdz visa Āzijā un pasaule.
- ²⁸To dzirdēdami un dusmu pārņemti, tie kļiedza, sacīdami: Liela ir efeziešu Diāna!
- ²⁹Un pilsētā cēlās nemiers. Tie vienprātīgi traucās uz teātri, raudami līdz maķedoniešus - Gaiju un Aristarhu, Pāvila ceļa biedrus.
- ³⁰Kad Pāvils gribēja iet pie tautas, mācekļi to nepieļāva.
- ³¹Bet arī daži no Āzijas dižciltīgajiem, kas bija viņa draugi, sūtīja pie viņa un lūdza, lai viņš neiet uz teātri.
- ³²Bet daži kļiedza citu, jo sanāksme bija izjukusi, un vairums nezināja, kāda iemesla dēļ viņi sanākuši.
- ³³Tad tie no pūļa izvilka Aleksandru, ko jūdi bīdīja uz priekšu. Bet Aleksandrs, pieprasījis ar roku klusēšanu, gribēja aizstāvēties tautas priekšā.
- ³⁴Uzzinājuši, ka viņš ir jūds, tie visi vienā balsī apmēram divas stundas kļiedza: Liela ir efeziešu Diāna!
- ³⁵Bet rakstvedis nomierināja pūli, sacīdams: Efeziešu vīri, vai ir kāds cilvēks, kas nezinātu, ka efeziešu pilsēta ir lielās Diānas, Jupitera meitas, godinātāja?
- ³⁶Tā kā tam neviens nevar pretim runāt, jums jānomierinās, lai neko neapdomīgu nedarītu.
- ³⁷Jūs atvedāt šos cilvēkus, kas nav ne tempļa aplaupītāji, ne jūsu dieves zaimotāji.
- ³⁸Ja Dēmetrijam un amatniekiem, kas kopā ar viņu, ir kāda prasība pret citiem, tad notiek tiesu sanāksmes un ir arī prokonsuli, lai sūdz viens otru.
- ³⁹Bet ja jums būtu vēl kāda cita prasība, to var izlemt likumīgā sanāksmē.
- ⁴⁰Mums arī jābīstas, ka mūs neapsūdz par šīs dienas sacelšanos, jo mēs nevaram uzrādīt, kas būtu pie dumpja vainojams. Un viņš to teicis, atlaida sanāksmi.

Chapter 20

- ¹Pēc tam, kad nemiers bija norimis, Pāvils, saaicinājis mācekļus, pamācīja tos, atvadījās un devās ceļā, lai ietu uz Maķedoniju.
- ²Bet pārstaigājis šos apgabalus un daudz vārdiem tos pamācījis, viņš nonāca Grieķijā.
- ³Tur viņš, palicis trīs mēnešus, domāja pārcelties uz Sīriju, bet, tā kā jūdi viņam uzglūnēja, viņš nolēma atgriezties caur Maķedoniju.
- ⁴Viņu pavadīja berojietis Zopatrs, Pirra dēls, tesalonīķieši - Aristarhs un Sekunds, derbietis Gaijs, Timotejs un no Āzijas - Tihiks un Trofims.
- ⁵Tie izgāja iepriekš un gaidīja mūs Troadā.
- ⁶Mēs no Filipiem aizbraucām pēc neraudzētās maizes dienas un piecās dienās nonācām pie viņiem Troadā, kur palikām septiņas dienas.
- ⁷Bet pirmajā nedēļas dienā, kad mēs sanācām maizi lauzt, Pāvils, gribēdams nākošajā dienā doties tālāk, runāja tiem; un viņa runa ieilga līdz pusnaktij.
- ⁸Bet augšistabā, kur mēs sanācām, bija daudz lampadu.
- ⁹Kad Pāvils tik ilgi runāja, tad kāds jauneklis, vārdā Eitihs, uz palodzes sēdēdams, iegrima dziļā miegā un, miega pārvarēts, nokrita no trešā stāva lejā un tika pacelts jau nedzīvs.
- ¹⁰Tad Pāvils, nokāpis zemē pie viņa, noietās pār viņu un, to apkampis, sacīja: Neuztraucieties, jo viņa dvēsele vēl viņā.
- ¹¹Tad viņš, uzkāpis augšā, lauza maizi, baudīja to un, runājis pietiekoši līdz gaismai, aizceļoja.
- ¹²Bet zēnu tie aizveda dzīvu un ļoti priecājās.
- ¹³Tad mēs, iekāpuši kuģī, braucām uz Asu, gribēdami tur uzņemt Pāvilu, jo tā viņš, pats iedams pa zemes ceļu, mums pavēlēja.
- ¹⁴Kad viņš Asā ar mums satikās, mēs viņu uzņēmām un pārcēlāmies uz Mitilēni.
- ¹⁵No turienes aizbraukuši, mēs nākošajā dienā nokļuvām iepretim Hijai, un otrā dienā mēs pietājāmies Samosā, bet nākošajā dienā nonācām Milētā;
- ¹⁶Jo Pāvils nolēma braukt Efezai garām, lai neuzkavētos Āzijā. Viņš steidzās, lai, ja tas iespējams, Vasarsvētkus svinētu Jeruzalemē.
- ¹⁷No Milētas viņš sūtīja uz Efezu un ataicināja baznīcas vecākos.
- ¹⁸Kad viņi atnāca un bija kopā ar to, viņš tiem sacīja: Jūs zināt, ka no pirmās dienas, kopš esmu atnācis Āzijā, es visu laiku biju pie jums,
- ¹⁹Kalpodams Kungam visā pazemībā un asarās, un pārbaudījums, ko man sagādāja jūdu vajāšanas;
- ²⁰Arī neko noderīgu neesmu noklusējis, bet esmu jums sludinājis un jūs mācījis atklātībā un mājās,
- ²¹Apliecinādams jūdiem un pagāniem atgriešanos pie Dieva un ticību uz mūsu Kungu Jēzu Kristu.
- ²²Un tagad, lūk, garā saistīts, es eju uz Jeruzalemi, nezinādams, kas man tur notiks.

- ²³Tikai Svētais Gars man katrā pilsētā liecina, sacīdams, ka važas un apspiešana mani gaida Jeruzalemē.
- ²⁴Bet no tā visa es nebīstos, un es nevērtēju savu dzīvību dārgāku par sevi, lai tikai pabeigtu savas gaitas un kalpošanu vārdam, ko esmu saņēmis no Kunga Jēzus, lai apliecinātu Dieva žēlastības evaņģēliju.
- ²⁵Un, lūk, tagad es zinu, ka jūs visi, kuru vidū esmu staigājis, sludinādams Dieva valstību, manu vaigu vairs neredzēsiet.
- ²⁶Tāpēc es šinī dienā apstiprinu jums, ka esmu tīrs no visu asinīm.
- ²⁷Jo es neesmu atturējies sludināt jums visu Dieva prātu.
- ²⁸Uzmaniet paši sevi un visu ganāmo pulku, kurā Svētais Gars jūs iecēlis par bīskapiem, lai ganītu Dieva Baznīcu, ko Viņš ar savām asinīm ieguvis.
- ²⁹Es zinu, ka pēc manas aiziešanas pie jums iebruks plēsīgi vilki, kas nesaudzēs ganāmo pulku.
- ³⁰No jums pašiem celsies vīri, runādami aplamības, lai aizrautu mācekļus sev līdz.
- ³¹Tāpēc esiet nomodā, pieminēdami, ka es trīs gadus dienām un naktīm nemitējos ar asarām ikvienu no jums pamācīt!
- ³²Un tagad es jūs novēlu Dievam un Viņa žēlastības vārdam, kas spēj celt un dot mantojumu ar visiem svētajiem.
- ³³Sudrabu un zeltu vai drēbes ne no viena neesmu iekārojis.
- ³⁴Jūs paši zināt, ka šīs manas rokas gādāja par to, kas bija vajadzīgs man un tiem, kas pie manis ir.
- ³⁵Es jums visu esmu rādījis, ka, tā strādājot, jāuzņem vājie, atminēdamies Kunga Jēzus vārdu, ko Viņš sacījis: Svētīgāk ir dot nekā ņemt.
- ³⁶Un viņš, to sacījis, ceļos nometies, kopā ar viņiem visiem lūdza Dievu.
- ³⁷Bet visi gauži raudāja, metās Pāvilam ap kaklu un skūpstīja viņu,
- ³⁸Visvairāk noskumdami par vārdiem, ko viņš sacīja, ka tie vairs viņa vaigu neredzēs. Un tie pavadīja viņu līdz kuģim.

Chapter 21

- ¹Bet notika, ka mēs no viņiem šķīrāmies. Taisnā ceļā braukdami, nonācām Kosā un nākošajā dienā Rodā, un no turienes Patrā;
- ²Un mēs, atraduši kuģi, kas brauc uz Fenīķiju, iekāpām un aizbraucām.
- ³Bet kad ieraudzījām Kipru un atstājām to pa kreisi, braucām uz Sīriju un nonācām Tirā, jo tur kuģim bija jāizkrauj krava.
- ⁴Atraduši mācekļus, mēs tur palikām septiņas dienas. Tie, Gara pamudināti, sacīja Pāvīlam, lai viņš neiet uz Jeruzalemi.
- ⁵Kad šīs dienas bija pagājušas, mēs kājām devāmies ceļā. Visi kopā ar sievietēm un bērniem mūs pavadīja vēl ārpus pilsētas; un mēs jūrmalā, ceļos nometušies, lūdzām Dievu.
- ⁶Atvadījušies savā starpā, mēs iekāpām kuģi, bet viņi aizgāja savās mājās.
- ⁷No Tiras nonākuši Ptolemaidā, mēs pabeidzām jūras braucienu un, apsveikuši brāļus, palikām pie viņiem vienu dienu.
- ⁸Bet nākošajā dienā mēs devāmies ceļā un nonācām Cēzarejā. Iegājuši evaņģēlista Filipa, kas bija viens no septiņiem, namā, mēs palikām pie viņa.
- ⁹Viņam bija četras meitas, jaunavas, kuras pravietoja.
- ¹⁰Un kad mēs tur dažas dienas uzkvējāmies, no Jūdejas atnāca kāds pravietis, vārdā Agabs.
- ¹¹Tas, ieradies pie mums, paņēma Pāvila jostu un, saistījis sev kājas un rokas, sacīja: To saka Svētais Gars: tā jūdi Jeruzalemē saistīs vīru, kam šī josta pieder, un nodos pagānu rokās.
- ¹²To dzirdēdami, mēs un tie, kas tanī vietā bija, lūdzām, lai viņš neiet uz Jeruzalemi.
- ¹³Tad Pāvils atbildēja un sacīja: Ko jūs darāt, kāpēc raudat un skumdināt manu sirdi? Kunga Jēzus vārda dēļ es esmu sagatavojies, lai mani Jeruzalemē ne tikai sasietu, bet arī mirt.
- ¹⁴Nespēdami viņu pierunāt, mēs nomierinājāmies, sacīdami: Lai notiek Kunga prāts!
- ¹⁵Pēc šīm dienām mēs sagatavojāmies un gājām uz Jeruzalemi.
- ¹⁶Bet daži mācekļi no Cēzarejas nāca kopā ar mums. Viņi atveda līdz kādu kiprieti Mnasonu, seno mācekli, pie kura mums bija jāņem mājvieta.
- ¹⁷Kad nonācām Jeruzalemē, brāļi mūs labprāt uzņēma.
- ¹⁸Nākošajā dienā Pāvils kopā ar mums aizgāja pie Jēkaba, kur sapulcējās visi vecākie.
- ¹⁹Tos apsveicis, viņš pēc kārtas izstāstīja, ko Dievs ar viņa kalpošanu darījis pagāniem.
- ²⁰To dzirdējuši, tie godināja Dievu un sacīja viņam: Brāli, tu redzi, cik tūkstoši jūdu ir, kas palikuši ticīgi, un visi tie bauslības piekritēji.
- ²¹Bet viņi dzirdēja par tevi, ka tu tos jūdus, kas dzīvo starp pagāniem, mācot atkrist no Mozus, sacīdams, ka tiem nevajagot apgraizīt savus bērnus un dzīvot pēc ieražām.
- ²²Ko darīt? Katrā ziņā tautai jāsapulcējas, jo dzirdēs, ka tu atnācīs.
- ²³Tāpēc dari to, ko mēs tev sakām. Mums ir četri vīri, kas devuši solījumus.
- ²⁴Ņem tos pie sevis, šķīsties kopā ar viņiem un samaksā par tiem, lai viņi apcērp galvas, tad visi zinās, ka tas, ko par tevi dzirdējuši, ir netaisnība, bet ka arī tu pats dzīvo pēc bauslības.

²⁵Bet par tiem, kas no pagāniem kļuvuši ticīgi, mēs nolēmām un rakstijām, lai viņi sargās no tā, kas elkiem upurēts, un asinīm, un nožņaugtā, un netiklības.

²⁶Tad Pāvils, paņēmis vīrus pie sevis, nākošajā dienā kopā ar tiem šķīstījās, iegāja svētnīcā, pasludinādams šķīstīšanās dienu izbeigšanos, tiklīdz par ikvienu no tiem būšot upurēts upuris.

²⁷Bet kamēr pagāja septiņas dienas, tie jūdi, kas bija no Āzijas, redzēdami viņu svētnīcā, sakūdīja visu tautu un, sagrābuši viņu, kiedza:

²⁸Izraēliešu vīri, palīdziet! Šis ir tas cilvēks, kas visur visus māca pret tautu, bauslību un šo vietu; turklāt arī pagānus viņš ievēdis svētnīcā un tā apgānījis šo svēto vietu;

²⁹Jo tie redzēja efezieti Trofimu pilsētā kopā ar viņu un domāja, ka Pāvils to ievēdis svētnīcā.

³⁰Tad visa pilsēta uztraucās, ļaudis saskrēja un, satvēruši Pāvilu, vilka to no svētnīcas ārā; un tūdaļ durvis aizslēdza.

³¹Kad tie gribēja viņu nonāvēt, tika paziņots sardzes priekšniekam, ka visā Jeruzalemē ir sacelšanās.

³²Paņēmis kareivjus un virsniekus, viņš tūdaļ aizskrēja pie tiem. Tie, redzēdami priekšnieku un kareivjus, mitējās sist Pāvilu.

³³Tad priekšnieks piegāja, satvēra viņu, pavēlēja sasiet to divām važām un vaicāja, kas viņš tāds un ko viņš darījis?

³⁴Bet pūlī daži kiedza šo, citi to. Nevarēdams troksnī nekā noteikta uzzināt, viņš pavēlēja aizvest to uz kareivju mītni.

³⁵Kad viņš nonāca līdz kāpnēm, notika, ka kareivji viņu nesa ļaužu uzņēmās dēļ;

³⁶Jo daudz ļaužu sekoja, kliegdami: Nost ar viņu!

³⁷Pirms Pāvilu ieveda kareivju mītnē, viņš sacīja priekšniekam: Vai man atļauts tev ko teikt? Tas sacīja: Vai tu grieķiski proti?

³⁸Vai tu neesi tas ēģiptietis, kas pirms dažām dienām sacēla dumpi un aizveda tuksnesī četrus tūkstošus sikariešu vīru?

³⁹Un Pāvils sacīja viņam: Es esmu jūdu cilvēks, tarsietis, ievērojamās Kilikijas pilsētas pilsonis; es tevi lūdzu, atļauj man runāt tautai.

⁴⁰Kad viņš to atļava, Pāvils, uz kāpnēm stāvēdams, māja ļaudīm ar roku un dziļam klusumam iestājoties, runāja ebreju valodā, sacīdams:

Chapter 22

- ¹Brāļi un tēvi, uzklausiet tagad aizstāvēšanos, kādu es jums teikšu!
- ²Kad tie dzirdēja, ka viņš tos uzrunā ebreju valodā, tie kļuva vēl klusāki,
- ³Un viņš sacīja: Es esmu jūds, dzimis Tarsā, Kilikijā, bet uzaudzināts šinī pilsētā, izglītojies pie Gamaliēla kājām saskaņā ar tēvu bauslības patiesībām, bauslības cīnītājs, kādi arī jūs šodien visi esat;
- ⁴Un šo mācību esmu vajājis līdz nāvei, saistīdams un nododams cietumā vīriešus un sievietes,
- ⁵Kā to man apliecina augstais priesteris un visi vecākie, no kuriem, saņēmis vēstules, gāju pie brāļiem uz Damasku, lai no turienes tos sasaistītus vestu uz Jeruzalemi un sodītu.
- ⁶Bet notika, ka, man ejot un dienas vidū tuvojoties Damaskai, piepeši mani apspīdēja spilgta gaisma no debesīm.
- ⁷Un es nokritu zemē un dzirdēju balsi man sakām: Saul, Saul, kāpēc tu mani vajā?
- ⁸Bet es atbildēju: Kungs, kas tu esi? Un Viņš sacīja man: Es esmu Jēzus Nācarietis, ko tu vajā.
- ⁹Un tie, kas bija kopā ar mani, gaismu gan redzēja, bet Viņa balsi, kas ar mani runāja, nedzirdēja.
- ¹⁰Es sacīju: Kungs, kas man jādara? Bet Kungs sacīja man: Celies, ej uz Damasku, un tur tev pateiks visu, kas tev jādara.
- ¹¹Un tā kā es no tās gaismas spilgtuma nevarēju vairs redzēt, pavadoņi veda mani aiz rokas, un tā es nonācu Damaskā.
- ¹²Tur Ananija, bauslības vīrs, par ko liecina visi tur dzīvojošie jūdi,
- ¹³Atnāca un, nostājies pie manis, sacīja man: Brāli Saul, topi redzīgs! Un es tanī pat stundā uzlūkoju viņu,
- ¹⁴Bet viņš sacīja: Mūsu tēvu Dievs tevi izredzējis, lai tu atzītu Viņa prātu un redzētu Taisnīgo, un dzirdētu balsi no Viņa mutes;
- ¹⁵Jo tu visiem ļaudīm liecināsi par Viņu to, ko redzēji un dzirdēji.
- ¹⁶Un ko tagad vēl kavējies? Celies un pieņem kristību, un, Viņa vārdu piesaucis, nomazgā savus grēkus!
- ¹⁷Bet notika, kad atgriezos Jeruzalemē un svētnīcā lūdzu Dievu, ka es tiku garā aizrauts;
- ¹⁸Un es redzēju Viņu man sakām: Steidzies un žigli izej no Jeruzalemes, jo viņi tavu liecību par mani nepieņems.
- ¹⁹Un es sacīju: Kungs, viņi zina, ka es tos, kas uz Tevi ticēja, metu cietumā un šaustīju sinagogās.
- ²⁰Un kad Tava liecinieka Stefana asinis tika izlietas, es biju klāt un piekritu tam, un sargāju drēbes tiem, kas viņu nonāvēja.
- ²¹Un Viņš man sacīja: Ej, jo es tevi sūtīšu tālumā starp pagāniem.
- ²²Uzklausījuši viņu līdz šiem vārdiem, tie pacēla savas balsis, sacīdami: Nost tādu no šīs zemes, jo tāds nedrīkst dzīvot!

²³Bet, kad tie kļiedza un nometa savas drēbes, un svieda putekļus gaisā,

²⁴Priekšnieks lika viņu ievest mītnē, šaustīt rīkstēm un mocīt viņu, lai uzzinātu, kāda iemesla dēļ tie tā kļiedza uz viņu.

²⁵Un kad tie sasēja viņu siksnām, Pāvils sacīja virsniekam, kas stāvēja viņam klāt: Vai jums atļauts šaustīt nenotiesātu Romas pilsoni?

²⁶To dzirdējis, virsnieks aizgāja pie priekšnieka un paziņoja viņam, sacīdams: Ko tu gribi darīt? Šis cilvēks taču ir Romas pilsonis.

²⁷Tad priekšnieks, piegājis, jautāja viņam: Saki man, vai tu esi romietis? Un viņš sacīja: Jā!

²⁸Tad priekšnieks atbildēja: Es šo pilsonību ieguvu par augstu maksu. Un Pāvils sacīja: Bet es tāds jau esmu dzimis.

²⁹Tad tūdaļ aizgāja no viņa tie, kas taisījās viņu mocīt. Bet priekšnieks, uzzinājis, ka viņš ir Romas pilsonis, izbijās, jo bija viņu saistījis.

³⁰Bet nākošajā dienā, gribēdams skaidrāk zināt, kāpēc jūdi viņu apsūdz, viņš to atbrīvoja un, pavēlējis sanākt priesteriem un visai augstajai tiesai, izveda Pāvilu un nostādīja viņu starp tiem.

Chapter 23

- ¹Bet Pāvils, uzlūkodams augsto tiesu, sacīja: Vīri, brāļi, es pēc vislabākās sirdsapziņas esmu dzīvojis Dieva priekšā līdz pat šai dienai.
- ²Te augstais priesteris Ananija pavēlēja tiem, kas ap to stāvēja, sist viņam pa muti.
- ³Tad Pāvils sacīja viņam: Dievs tevi sitīs, tu nobaltinātā siena! Tu sēdi, lai mani tiesātu pēc likuma, bet pret likumu pavēli mani sist.
- ⁴Un klātesošie sacīja: Tu zaimo augsto Dieva priesteri?
- ⁵Bet Pāvils sacīja: Es nezināju, ka viņš ir augstais priesteris, jo ir rakstīts: Savas tautas priekšnieku tev nebūs zaimot.
- ⁶Bet Pāvils, zinādams, ka viena daļa ir saduceji un otra - farizeji, sauca augstajā tiesā: Vīri, brāļi! Es esmu farizejs un farizeju dēls; mani tiesā cerības dēļ un mirušo augšāmcelšanās dēļ.
- ⁷Kad viņš to pateica, izcēlās nesaskaņas farizeju un saduceju starpā, un pūlis sašķēlas.
- ⁸Jo saduceji saka, ka nav ne augšāmcelšanās, ne eņģeļu, ne gara, bet farizeji visu to atzīst.
- ⁹Tad izcēlās liela kliegšana. Daži no farizejiem cēlās un strīdējās, sacīdami: Mēs nekā ļauna pie šī cilvēka neatrodam. Kas tad, ja gars vai eņģelis viņam runājis?
- ¹⁰Kad strids kļuva lielāks, priekšnieks, bīdāmie, ka tie Pāvilu nesaplosa, pavēlēja kareivjiem iet un izraut viņu no to vidus, un ievest kareivju mītnē.
- ¹¹Nākošajā naktī Kungs viņam piestājās un sacīja: Esi pastāvīgs! Kā tu par mani liecināji Jeruzalemē, tā tev jāliecina arī Romā.
- ¹²Kad diena bija uzaususi, daži no jūdiem sapulcējās un deva solījumu, sacīdami: Mēs neēdisim un nedzersim, kamēr Pāvilu nemonāvēsim.
- ¹³Bet to, kas tā sazvērējušies, bija vairāk nekā kā četrdesmit vīru.
- ¹⁴Tie aizgāja pie augstajiem priesteriem un vecākajiem un sacīja: Mēs devām solījumu nekā nebaudīt, iekams Pāvilu nemonāvēsim.
- ¹⁵Tagad jūs kopā ar augsto tiesu ziņojiet priekšniekam, lai viņš to atved pie jums it kā viņa rūpīgākai nopratināšanai, bet mēs būsime gatavi viņu nonāvēt, pirms viņš šeit tuvosies.
- ¹⁶Pāvila māsas dēls, dzirdēdams par šo viltību, nāca, iegāja kareivju mītnē un paziņoja Pāvilam.
- ¹⁷Tad Pāvils, pieaicinājis vienu no virsniekiem pie sevis, sacīja: Aizved šo jaunekli pie priekšnieka, jo viņam ir kaut kas tam ziņojams.
- ¹⁸Tad tas paņēma to līdz, un aizvedis pie priekšnieka, sacīja: Apcietinātais Pāvils lūdz man atvest šo jaunekli pie tevis, jo viņam esot kaut kas tev sakāms.
- ¹⁹Priekšnieks, paņēmis viņu pie rokas, aizgāja ar to savrup un jautāja viņam: Kas tas ir, ko tu gribi man ziņot?
- ²⁰Tad viņš sacīja: Jūdi norunājuši lūgt tevi, lai tu rītdien vestu Pāvilu uz augsto tiesu it kā viņa rūpīgākai nopratināšanai;
- ²¹Bet tu netici tiem, jo no tiem vairāk nekā četrdesmit vīru uzglūn viņam. Tie solījušies neēst un nedzert, iekams viņu nemonāvēs, un tagad tie sagatavoti un gaida tavu piekrišanu.

- ²²Tad priekšnieks atlaida jaunekli, pavēlēdams nevienam nesacīt, ka to viņam paziņojis.
- ²³Un viņš, pasaucis divus virsniekus, sacīja tiem: Sagatavojiet trešajai nakts stundai divi simti kareivju, kas lietu uz Cēzareju, un septiņdesmit jātniekus, un divi simti šķēpnešus.
- ²⁴Un sakārtojiet jāamos lopus, lai Pāvilu uzsēdinātu un novestu viņu veselu pie zemes pārvaldnieka Fēliksa.
- ²⁵(Jo viņš baidījās, ka jūdi kādreiz nepaņem to ar varu un nenonāvē, un vēlāk viņam pašam nebūtu jācieš zaimi, it kā viņš gribējis naudu pieņemt.)
- ²⁶Viņš rakstīja šāda satura vēstuli: Klaudijs Lizijs sveicina viscienīgāko zemes pārvaldnieku Fēliksu.
- ²⁷Šo vīru jūdi bija saņēmuši un taisījās nogalināt, bet es, uzzinājis, ka viņš ir romietis, pieteidzos ar karaspēku un izglābu to;
- ²⁸Bet gribēdams zināt, kādu vainu tie viņam pārmet, es to novedu viņu augstajā tiesā.
- ²⁹Es atradu, ka tie viņu apsūdz bauslības jautājumos, bet ne noziegumā, kas pelnītu nāvi vai važas.
- ³⁰Kad man tika ziņots par slazdiem, ko tie viņam sagatavojuši, es nosūtīju viņu pie tevis, paziņodams arī sūdzētājiem, lai tie izsakās tavā priekšā. Paliec vesels!
- ³¹Tad kareivji, izpildot pavēli, ņēma Pāvilu un naktī aizveda uz Antipatrīdu.
- ³²Nākošajā dienā, atlaiduši jātniekus iet ar viņu tālāk, paši atgriezās karaspēka mītņē.
- ³³Nonākuši Cēzarejā un atdevuši vēstuli zemes pārvaldniekam, tie veda arī Pāvilu viņa priekšā.
- ³⁴To izlasījis, tas vaicāja, no kāda apgabala viņš, un, uzzinājis, ka no Kilikijas,
- ³⁵Viņš teica: Es tevi uzklaušīšu, kad atnāks tavi apsūdzētāji; un viņš pavēlēja to apsargāt Heroda tiesas pilī.

Chapter 24

- ¹Pēc piecām dienām augstais priesteris Ananija kopā ar dažiem vecākajiem un kādu runātāju Tertullu atnāca pie zemes pārvaldnieka, lai vērstos pret Pāvilu.
- ²Kad Pāvils bija atsaukts, Tertullus sāka to apsūdzēt, sacīdams: Pateicoties tev un tavai aizgādībai, mēs dzīvojam pilnīgā mierā un daudz kas ticis labots
- ³Visteicamākais Fēliks! Un mēs vienmēr un visur to visā pateicībā atzīstam.
- ⁴Bet lai pārāk ilgi tevi neaizkavētu, es lūdzu savā laipnībā īsumā uzklausi mūs.
- ⁵Mēs atradām, ka šis cilvēks ir mēris un nemiera cēlājs starp visiem jūdiem visā pasaulē un Nācarieša sekta vadītājs,
- ⁶Kas mēģināja apgānīt arī svētnīcu. Mēs viņu notvērām un gribējām tiesāt pēc mūsu likuma.
- ⁷Bet priekšnieks Lizijs atnāca ar lielu spēku un, izrāvis to no mūsu rokām,
- ⁸Pavēlēja, lai apsūdzētāji nāk pie tevis. Tu pats, viņu nopratinājis, varēsi uzzināt visu to, par ko mēs viņu apsūdzam.
- ⁹Ari jūdi tam piekrita un sacīja, ka tas tā ir.
- ¹⁰Tad Pāvils, kad zemes pārvaldnieks māja viņam runāt, atbildēja: Zinādams, ka tu daudz gadus esi šīs tautas tiesnesis, es drošu prātu aizstāvu sevi.
- ¹¹Tu vari pārliecināties, ka nav vairāk kā divpadsmit dienu, kopš es aizgāju uz Jeruzalemi pielūgt Dievu;
- ¹²Un viņi nav atraduši mani svētnīcā ar kādu strīdamies, ne ļaudis kūdām uz sacelšanos ne sinagogās,
- ¹³Ne pilsētā; tie nevar tev pierādīt arī to, par ko tie mani apsūdz.
- ¹⁴Bet atzīstos tanī, ka es pēc tās mācības, ko viņi sauc par maldu mācību, kalpoju savam Tēvam un Dievam, ticēdams visam, kas uzrakstīts bauslībā un praviešos.
- ¹⁵Un man ir cerība uz Dievu un uz taisnīgo un netaisnīgo augšāmcelšanos, kādu arī viņi paši gaida.
- ¹⁶Tāpēc es arī cenšos vienmēr paturēt tīru sirdsapziņu Dieva un cilvēku priekšā.
- ¹⁷Bet pēc vairākiem gadiem es atnācu, lai nodotu dāvanas savai tautai un upurētu, un dotu solījumus.
- ¹⁸Un viņi mani atrada svētnīcā šķīstītu, ne pūlī un ne drūzmā.
- ¹⁹Tāpēc dažiem Āzijas jūdiem vajadzēja būt šeit tavā priekšā un apsūdzēt, ja tiem kas būtu pret mani.
- ²⁰Vai šie paši lai saka, kādu netaisnību tie manī atklājuši, kad es stāvēju augstās tiesas priekšā,
- ²¹Vai vienīgi saucienu dēļ, ko es saucu, viņu vidū stāvēdams: jūs šodien mani tiesājat mirušo augšāmcelšanās dēļ.
- ²²Tad Fēlikss, labi šo mācību pazīdams, atlika šo lietu, sacīdams: Es jūs uzklausišu, kad atnāks priekšnieks Lizijs.
- ²³Un viņš pavēlēja virsniekam to apsargāt, dot viņam mieru un neliegt nevienam no savējiem sniegt viņam pakalpojumus.

²⁴Pēc dažām dienām atnāca Fēlikss kopā ar Druzillu, savu sievu, kas bija jūdiete, un, ataicinājis Pāvilu, klausījās viņu par ticību uz Jēzu Kristu.

²⁵Kad viņš runāja par taisnību un par šķīstību, un nākamo tiesu, tad Fēlikss pārbijās un atbildēja: Tagad ej! Attiecīgā brīdī es tevi atkal aicināšu.

Chapter 25

- ¹Nonācis šinī apgabalā, Fēsts pēc trim dienām devās no Cēzarejas uz Jeruzalemi.
- ²Augstie priesteri un ievērojamākie jūdi apsūdzēja viņam Pāvilu un griezās pie viņa,
- ³Izlūgdamies labvēlību pret to, lai viņš pavēlētu vest to uz Jeruzalemi, jo tiem bija slepens nodoms ceļā viņu nonāvēt.
- ⁴Tad Fēsts atbildēja, ka Pāvils tiek apsargāts Cēzarejā, bet viņš pats drīzumā došoties ceļā.
- ⁵Viņš sacīja: Kas no jums var, lai nāk līdz un, ja šis vīrs noziedzies, lai apsūdz viņu!
- ⁶Palicis ar tiem ne vairāk kā astoņas vai desmit dienas, viņš atgriezās Cēzarejā un otrā dienā, noturēdams tiesas sēdi, lika atvest Pāvilu.
- ⁷Kad viņš bija atvests, no Jeruzalemes atnākušie jūdi nostājās ap viņu, celdami daudz un smagas apsūdzības, kuras tie nevarēja pierādīt.
- ⁸Pāvils aizstāvējās: Es neesmu grēkojis ne pret jūdu likumu, ne pret svētnīcu, ne pret ķeizaru.
- ⁹Tad Fēsts, gribēdams parādīt jūdiem labvēlību, atbildēja Pāvilam, sacīdams: Vai tu gribi iet uz Jeruzalemi, lai tur tevi tiesātu manā priekšā par šīm lietām?
- ¹⁰Bet Pāvils sacīja: Es stāvu ķeizara tiesas priekšā, tur pienākas mani tiesāt. Jūdiem neesmu ļaunu darījis, kā tu to vēl labāk zini.
- ¹¹Ja es esmu darījis netaisnību vai kaut ko tādu, par ko būtu nāvi pelnījis, tad es neatsakos mirt. Bet ja nekā tāda nav, par ko viņi mani apsūdz, neviens nevar mani tiem nodot. Es pārsūdzu ķeizaram.
- ¹²Tad Fēsts, apspriedies ar augsto tiesu, atbildēja: Tu parsūdzēji ķeizaram? Pie ķeizara tu iesi!
- ¹³Kad dažas dienas bija pagājušas, ķēniņš Agripa un Berenīke ieradās Cēzarejā apsveikt Fēstu.
- ¹⁴Kad tie vairākas dienas tur uzturējās, Fēsts izstāstīja ķēniņam par Pāvilu, sacīdams: Fēlikss atstājis cietumā kādu vīru.
- ¹⁵To augstie priesteri un jūdu vecākie apsūdzēja man, kad biju Jeruzalemē, lūgdami, lai viņu notiesā.
- ¹⁶Es tiem atbildēju, ka romiešiem nav paraduma notiesāt kādu cilvēku, pirms apsūdzētajam nav stājušies pretim sūdzētāji un tas nav dabūjis iespēju aizstāvēties un pierādīt savu nevainību.
- ¹⁷Kad tie bija sanākuši, es bez vilcināšanās nākošajā dienā, tiesas krēslā sēdēdams, pavēlēju šo vīru atvest.
- ¹⁸Kad uzstājās apsūdzētāji, tie neuzrādīja nevienu vainu, kurā es varētu saskatīt kādu ļaunumu.
- ¹⁹Bet tie cēla apsūdzību pret to par viņu pašu reliģiju un par kādu Jēzu, kas miris, bet Pāvils apgalvo, ka Viņš dzīvo.
- ²⁰Šādus jautājumus nepārzinādams, es sacīju, vai viņš negrib iet uz Jeruzalemi, lai tie viņu tur tiesātu.

²¹Bet kad Pāvils pārsūdzēja, lai viņu atstāj ķeizara spriedumam, es pavēlēju viņu apsargāt, kamēr to sūtīšu pie ķeizara.

²²Tad Agripa sacīja Fēstam: Es pats arī vēlētos dzirdēt šo cilvēku. Tas atbildēja: Rīt tu viņu dzirdēsi.

²³Nākošajā dienā, kad lielā greznumā ieradās Agripa un Berenīke un kopā ar virsniekiem un pilsētas dižciltīgajiem vīriem iegāja tiesas telpās, Fēsts pavēlēja atvest Pāvilu.

²⁴Un Fēsts sacīja: Ķēniņ Agripa un visi vīri, kas līdz ar mums šeit esat! Jūs redzat to, kura dēļ Jeruzalemē man uzmācās viss jūdu vairums, lūgdami un kliegdami: Šis nedrīkst ilgāk dzīvot.

²⁵Bet es pārliecinājos, ka viņš nav nekā nodarījis, par ko būtu nāvi pelnījis. Kad viņš pats pārsūdzēja ķeizaram, es nolēmu viņu sūtīt turp.

²⁶Bet man nav nekā noteikta, ko par viņu kungam rakstīt. Tāpēc es viņu atvedu pie jums un sevišķi pie tevis, ķēniņ Agripa, lai pēc nopratināšanas man būtu ko rakstīt.

²⁷Jo, man šķiet, būtu neprātīgi sūtīt cietumnieku, neminot viņa vainas.

Chapter 26

- ¹Agripa sacīja Pāvīlam: Tev atļauts runāt par sevi. Tad Pāvils izstiepa roku un iesāka aizstāvēšanos.
- ²Es jūtos laimīgs, ķēniņ Agripa, ka es šodien varu aizstāvēties tavā priekšā pret visu, par ko jūdi mani apsūdz.
- ³Jo vairāk tāpēc, ka tu zini visas jūdu paražas un strīdus jautājumus; tāpēc es tevi lūdzu pacietīgi mani uzkausīt.
- ⁴Manu dzīvi no pat jaunības, kāda tā bijusi no sākuma manas tautas vidū Jeruzalemē, zina visi jūdi.
- ⁵Viņi pazīst mani no sākuma (ja tie gribētu liecināt), ka es esmu dzīvojis pēc mūsu reliģijas visstingrākā novirziena, būdams farizejs.
- ⁶Un tagad es stāvu tiesas priekšā par cerību uz apsolījumu, ko Dievs devis mūsu tēviem;
- ⁷To mūsu divpadsmit ciltis, dienām un naktīm kalpodamas, cer sasniegt. Šīs cerības dēļ, ķēniņ, jūdi mani apsūdz.
- ⁸Kāpēc jums šķiet neticami, ka Dievs uzmodina mirušos?
- ⁹Arī es domāju, ka man vajag Nācarieša Jēzus vārdam daudz pretoties.
- ¹⁰To es arī darīju Jeruzalemē. Saņēmis pilnvaras no augstajiem priesteriem, es daudzus no svētajiem ieslēdzu cietumos un viņu nonāvēšanai devu savu piekrišanu.
- ¹¹Visās sinagogās, daudzkārt tos sodīdams, es piespiedu zaimot un, pārāk pret tiem trakodams, vajāju tos pat svešās pilsētās.
- ¹²Ar augsto priesteru pilnvaru un atļauju iedams šinī nolūkā uz Damasku,
- ¹³Ceļā dienas vidū, ķēniņ, es redzēju gaismu no debesīm, kas bija spožāka par sauli, apspīdam mani un tos, kas bija kopā ar mani.
- ¹⁴Kad mēs visi nokritām zemē, es dzirdēju balsi ebreju valodā man sakām: Saul, Saul, kāpēc tu mani vajā? Grūti tev spert dzenulim pretim.
- ¹⁵Tad es sacīju: Kungs, kas Tu esi? Kungs teica: Es esmu Jēzus, ko tu vajā.
- ¹⁶Bet celies un nostājies uz savām kājām, jo es tāpēc tev parādījos, lai ieceltu tevi par kalpu un liecinieku tam, ko es tev atklāšu,
- ¹⁷Izraudzīdamies tevi no tautas un pagāniem, pie kuriem es tevi tagad sūtu
- ¹⁸Atvērt viņu acis, lai tie no tumsas atgrieztos gaismā un no sātana varas pie Dieva, lai tie ticībā uz mani saņemtu grēku piedošanu un mantojumu svēto pulkā.
- ¹⁹Tāpēc, ķēniņ Agripa, es šai debesu parādībai nebiju nepaklausīgs,
- ²⁰Bet es sludināju vispirms tiem, kas Damaskā un Jeruzalemē, un visā jūdu zemē, kā arī pagāniem, lai nožēlo grēkus un atgriežas pie Dieva, un dara darbus, kas ir grēku nožēlas cienīgi.
- ²¹Ši iemesla dēļ, kad biju svētnīcā, jūdi mani sagrāba un mēģināja nonāvēt.
- ²²Bet Dieva palīdzības sargāts, es stāvu līdz šai dienai kā liecinieks maziem un lieliem, neko citu nesacīdams, kā vien to, ko pravieši un Mozus runājuši par to, kas notiks.

²³Ka Kristum jācieš, ka Viņš pirmais no mironiem augšāmcelsies, lai sludinātu gaismu savai tautai un pagāniem.

²⁴Kad viņš tā runāja un aizstāvējās, Fēsts sacīja skaļā balsī: Neprātīgais Pāvils, daudzās mācības noved tevi līdz ārprātam!

²⁵Tad Pāvils sacīja: Viscienīgākais Fēst, es neesmu ārprātīgs, bet es runāju patiesus un pārdomātus vārdus,

²⁶Jo to visu zina arī ķēniņš, uz kuru es vaļsirdīgi runāju. Es domāju, ka nekas no tā viņam nav apslēpts, jo tas nav noticis kādā nebūt kaktā.

²⁷Ķēniņ Agripa, vai tu tici pravoešiem? Es zinu, ka tu tici.

²⁸Tad Agripa sacīja Pāvilam: Tu gandrīz mani pārlicini kļūt par kristīgo.

²⁹Un Pāvils sacīja: Lai Dievs dod, ka ne tikai gandrīz, bet pilnīgi nevien tu, bet arī visi, kas dzird, šodien kļūtu tādi, kāds es esmu, tikai bez šīm važām.

³⁰Tad piecēlās ķēniņš un zemes pārvaldnieks, un Berenīke, un tie, kas kopā ar viņiem sēdēja.

³¹Aizgājuši tie sarunājās savā starpā, sacīdami: Šis cilvēks neko tādu nav darījis, ar ko būtu pelnījis nāvi vai važas.

³²Bet Agripa sacīja Fēstam: Šo cilvēku varētu atbrīvot, ja viņš nebūtu pārsūdzējis ķeizaram.

Chapter 27

- ¹Kad bija nolemts, ka Pāvilam jāpārceļas uz Itāliju, viņu kopā ar citiem cietumniekiem nodeva ķeizara karaspēka vienības simtniekam, vārdā Jūlijam.
- ²Iekāpuši kādā Andrumetijas kuģī, mēs aizbraucām, sākdami ceļojumu gar Āzijas piekrasti. Maķedonietis Aristarhs no Tesalonīkes bija pie mums.
- ³Nākošajā dienā mēs nonācām Sidonā. Jūlijs apgājās ar Pāvilu cilvēcīgi un atļāva aiziet pie draugiem, lai tie viņu apgādātu.
- ⁴No turienes aizbraukuši, mēs braucām lejpus Kiprai, jo bija pretvējš.
- ⁵Pārbraukuši jūru gar Kilikiju un Pamfiliju, mēs nonācām Listrā, kas atrodas Likijā.
- ⁶Tur simtnieks, atradis kādu kuģi no Aleksandrijas, kas brauca uz Itāliju, pārvietoja mūs tanī.
- ⁷Daudzas dienas lēni braukdami, mēs tikko nonācām iepretim Knidai, tāpēc ka vējš mums traucēja, un braucām gar Krētu netālu no Salmones.
- ⁸Ar grūtībām, garām braukdami, mēs nonācām kādā vieta, ko sauc par Labo ostu. Tās tuvumā atradās Talasas pilsēta.
- ⁹Bet bija pagājis ilgs laiks, un kuģošana vairs nebija droša, jo arī gavēnis jau bija pagājis, un Pāvils brīdināja tos,
- ¹⁰Sacīdams viņiem: Vīri, es redzu, ka kuģošana sāk izvērsties briesmās un lielā postā ne tikai kravai un kuģim, bet arī mūsu dzīvībām.
- ¹¹Bet virsnieks vairāk ticēja stūrmanim un kuģa īpašniekam nekā tam, ko sacīja Pāvils.
- ¹²Tā kā osta nebija piemērota pārziemošanai, daudzi nāca pie atziņas aizbraukt no turienes un, ja iespējams, nokļūt Foinikā, lai tur pārziemotu. Tā ir Krētas osta, kas atvērta pret dienvidvakariem un ziemeļvakariem.
- ¹³Dienvidu vējam pūšot, viņi domāja sasniegt savu nodomu, un pacēluši enkurus, brauca gar Krētu.
- ¹⁴Bet neilgi pēc tam sacēlās pret to viesuļvētra, ko sauc par ziemeļrīteni.
- ¹⁵Kuģis tika aizrauts, un tas nespēja pretoties vējam. Nododot kuģi vētras varā, mēs tikām aiznesti.
- ¹⁶Mēs braucām gar kādu salu, kas saucās Kauda, un mēs tikko spējām valdīt laivu.
- ¹⁷To izvilkuši, viņi pielietoja glābšanas līdzekļus un apsēja kuģi. Bidamies nokļūt Sirtē, viņi nolaida buras un ļāvās nest.
- ¹⁸Kad mūs vētra ļoti svaidīja, otrā dienā viņi nometa daļu kravas.
- ¹⁹Bet trešajā dienā viņi savām rokām izmeta kuģa rīkus.
- ²⁰Kad vairākas dienas nebija redzama ne saule, ne zvaigznes un trakoja liela vētra, mums zuda katra cerība izglābties.
- ²¹Tā kā viņi ilgi nebija ēduši, Pāvils nostājās viņu vidū un sacīja: Vīri, jums vajadzēja mani paklausīt un neatstāt Krētu. Tad jūs izsargātos no šīm grūtībām un zaudējumiem.
- ²²Tagad es jums atgādinu: nezaudējiet drosmi, jo neviens no jums bojā neies, tikai kuģis.

- ²³Jo šinī naktī man piestājās Dieva eņģelis, kam es piederu un kam kalpoju,
- ²⁴Sacīdams: Nebīsties, Pāvil, tev jāstājas ķeizara priekšā un, lūk, Dievs tev dāvājis visus, kas kopā ar tevi brauc.
- ²⁵Tāpēc, vīri, nezaudējiet drosmi, jo es ticu Dievam, ka tā notiks, kā man tika sacīts.
- ²⁶Bet mums jānokļūst kādā salā.
- ²⁷Bet pēc tam iestājās četrpadsmitā nakts, un mēs ap pusnakti braucām pa Adrijas jūru. Tad jūrnieki nojauta, ka tuvojamies zemei.
- ²⁸Nolaiduši lodi, tie atrada divdesmit asis, bet nedaudz tālāk tie izmērija piecpadsmit.
- ²⁹Baidīdamies uzskriet klintīm, tie kuģa pakaļgalā izmeta četrus enkurus un gaidīja dienu austam.
- ³⁰Bet jūrnieki, nolaižot laivu jūrā, mēģināja aizbēgt no kuģa, izlikdamies, it kā viņi gribētu priekšgalā nolaist enkurus.
- ³¹Tad Pāvils sacīja virsniekiem un kareivjiem: Ja šie kuģi nepaliek, jūs nevarat tikt izglābti.
- ³²Tad kareivji pārcirta laivas virves un ļāva tai nokrist.
- ³³Gaismai austot, Pāvils lūdza visus pieņemt barību, sacīdams: Šodien ir četrpadsmitā diena, kamēr jūs, nekā neēduši, gaidāt un neko neesat baudījuši.
- ³⁴Tāpēc es jūs lūdzu pieņemt barību jūsu veselības dēļ, jo nevienam no jums ne mats no galvas nezudīs.
- ³⁵To pateicis, viņš paņēma maizi, visu priekšā pateicās Dievam un, to pārlauzis, sāka ēst.
- ³⁶Tad visi kļuva drošāki un sāka ēst.
- ³⁷Pavisam kuģī mēs bijām divsimt septiņdesmit sešas dvēseles.
- ³⁸Paēduši līdz sātām, viņi izmeta kviešus jūrā, lai atvieglotu kuģi.
- ³⁹Kad iestājās diena, viņi zemi nepazina, bet saskatīja kādu līci ar lēzenu krastu. Tanī viņi domāja, ja tas iespējams, izmest kuģi.
- ⁴⁰Atbrīvojuši enkurus, viņi ļāvās jūrai. Tad tie, atraisījuši stūres un pacēlušī priekšējās buras pa vējam, stūrēja uz krastu.
- ⁴¹Mēs nokļuvām joslā starp jūras ietekām, un viņi tur uzvadīja kuģi. Tā priekšgals palika nekustīgs, bet pakaļgalu jūras viļņi sadauzīja.
- ⁴²Tad kareivjiem radās nodoms apcietinātos nonāvēt, lai kāds neaizpeldētu un neizbēgtu.
- ⁴³Bet virsnieks, gribēdams glābt Pāvilu, neļāva tam notikt. Viņš pavēlēja tiem, kas prata peldēt, pirmajiem mesties ārā un, zemi sasniedzot, glābties.
- ⁴⁴Pārējos viņi novietoja: citus uz dēļiem, citus uz kuģa atliekām. Un tā notika, ka visi ļaudis nokļuva uz sauzemes.

Chapter 28

- ¹Izglābušies mēs uzzinājām, ka salu sauc par Melitu. Svešinieki parādīja mums ne mazums laipnības.
- ²Sakūruši uguni, viņi mūs atspirdzināja, jo bija iestājies lietus un aukstums.
- ³Kad Pāvils salasīja kādu gubu žagaru un tos pielika ugunskuram; tad karstuma dēļ izlida odze un apvijās ap viņa roku.
- ⁴Tad iedzimtie, redzēdami rāpuli karājamies pie viņa rokas, sarunājās savā starpā: Tiešām, šis cilvēks ir slepkava; no jūras viņš izglābās, bet atriebība neļauj viņam dzīvot.
- ⁵Bet viņš rāpuli nokratīja ugunī, necietis nekā ļauna. (Mk.16,18)
- ⁶Tie domāja, ka viņš uztūks, piepeši pakritis un nomirs. Bet pēc ilgas gaidīšanas, redzēdami, ka viņam nekas ļauns nenotiek, tie pārdomāja un sacīja: Viņš ir dievs. (Apd.14,10-11)
- ⁷Šinī apvidū salas priekšniekam, vārdā Publijam, bija īpašumi. Viņš mūs uzņēma un trīs dienas laipni deva pajumti.
- ⁸Bet notika, ka Publija tēvs gulēja slims ar drudzi un asins sērgu. Pāvils iegāja pie viņa, pielūdza Dievu un, uzlīcis tam rokas, izdziedināja to.
- ⁹Kad tas bija noticis, visi, kas salā slimoja, nāca un tika izdziedināti.
- ¹⁰Viņi mums izrādīja lielu godu un, mums aizbraucot, deva līdz visu nepieciešamo.
- ¹¹Pēc trim mēnešiem mēs aizbraucām Aleksandrijas kuģī, kas pārziemoja salā un kam bija Kastora zīme.
- ¹²Nonākuši Sirakūzās, mēs tur palikām trīs dienas.
- ¹³No turienes, gar piekrasti braucot, mēs nonācām Rēgijā; un kad pēc vienas dienas sacēlās dienvīdu vējš, mēs otrā dienā nonācām Puteolos.
- ¹⁴Tur mēs atradām brāļus un viņi lūdza mūs palikt pie tiem septiņas dienas. Tā mēs nonācām Romā.
- ¹⁵Turienes brāļi, to izdzirduši, steidzās mums pretim līdz pat Apīja forumam un Trīs taverņām. Pāvils, tos ieraudzījis, pateicās Dievam, un viņam radās drosme.
- ¹⁶Kad nonācām Romā, Pāvilam tika atļauts palikt savrup ar kareivi, kas viņu apsargāja.
- ¹⁷Bet pēc trim dienām, viņš saaicināja ievērojamākos jūdus. Kad tie sanāca, viņš tiem sacīja: Vīri, brāļi, es neko neesmu darijis ne pret tautu, ne tēvu ieražām. Tomēr Jeruzalemē mani sastīja un nodeva romiešu rokās.
- ¹⁸Tie, mani nopratinājuši, gribēja atbrīvot, jo man nebija nevienas ar nāvi sodāmas vainas.
- ¹⁹Tā kā jūdi pretojās, es biju spiests pārsūdzēt ķeizaram, bet ne tāpēc, lai apsūdzētu savu tautu.
- ²⁰Šī iemesla dēļ es jūs ielūdzu, lai jūs redzētu un ar jums runātu, jo šinīs važās esmu ieslēgts Izraēļa cerības dēļ,
- ²¹Bet tie viņam sacīja: Mēs neesam ne vēstules no Jūdejas saņēmuši par tevi, ne arī kāds no brāļiem ieradies ko vēstīt vai ko ļaunu par tevi runāt.

²²Tomēr mēs vēlamies no tevis dzirdēt, ko tu domā, jo mums par šo sektu zināms, ka tai visur pretojas.

²³Tad daudzi, noteikuši viņam dienu, ieradās viņa mājoklī. Viņš tiem no agra rīta līdz vakaram izskaidroja, apliecinādams Dieva valstību un pārliecinādams par Jēzu, sākot ar Mozus bauslību un praviešiem.

²⁴Un citi ticēja tam, kas tika runāts, bet citi neticēja.

²⁵Viņu starpā nebija vienprātības. Viņi aizgāja, kad Pāvils sacīja šo vienu vārdu: Svētais Gars pareizi runājis mūsu tēviem caur pravieti Isaju,

²⁶Sacīdams: Ej pie šīs tautas un saki viņiem: ausīm jūs dzirdēsiet un nesapratīsiet, skatīdamies jūs skatīsieties un neredzēsiet.

²⁷Jo šīs tautas sirds ir nocietināta, un ar ausīm tiem grūti dzirdēt, un savas acis tie aizvēruši, lai ar acīm tie neredzētu un ar ausīm nedzirdētu, un sirdī nesaprastu, un neatgrieztos, un es tos neizdziedinātu. (Is.6,9-10; Mt.13,14-15)

²⁸Tad lai jums tas zināms, ka Dievs pagāniem sūtījis pestīšanu un tie to dzirdēs.

²⁹Kad viņš to pateica, jūdi, savā starpā stipri strīdēdamies, aizgāja no viņa.

³⁰Bet viņš palika savā īrētajā dzīvoklī veselus divus gadus un pieņēma visus, kas pie viņa nāca.

³¹Neviena netraucēts, viņš sludināja Dieva valstību un visā paļāvībā mācīja par Kungu Jēzu Kristu.

Romans

Chapter 1

- ¹Pāvils, Jēzus Kristus kalps, aicināts apustulis, izredzēts Dieva evaņģēlijam,
- ²Ko Viņš jau iepriekš apsolīja svētajos Rakstos caur praviešiem
- ³Par savu Dēlu, kas pēc miesas Viņam cēlies no Dāvida cilts,
- ⁴Kas svētdarītājā Garā ar savu augšāmcelšanos no miroņiem spēkā parādījās Dieva Dēls, mūsu Kungs Jēzus Kristus.
- ⁵Caur Viņu mēs saņēmām žēlastību un apustuļa sūtību pakļaut visas tautas ticībai Viņa vārda dēļ.
- ⁶Tanī arī jūs esat Jēzus Kristus aicināti.
- ⁷Visiem Dieva mīļotājiem, aicinātajiem svētajiem Romā: žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Kunga Jēzus Kristus!
- ⁸Vispirms es pateicos Dievam caur Jēzu Kristu par jums visiem, jo jūsu ticība tiek daudzināta visā pasaulē.
- ⁹Jo Dievs, kuram es savā garā Viņa Dēla evaņģēlijā kalpoju, ir mans liecinieks, ka es jūs bez mitēšanās pieminu.
- ¹⁰Savās lūgšanās, pastāvīgi lūgdams, lai man saskaņā ar Dieva prātu kādreiz kaut kā pašķirtos ceļš aiziet pie jums.
- ¹¹Jo es ilgojos jūs redzēt, lai sniegtu jums kādu garīgu žēlastības dāvanu jūsu stiprināšanai,
- ¹²Tas ir, reizē ar jums gūtu iepriecinājumu savstarpējā ticībā, jūsējā un manējā.
- ¹³Bet es, brāļi, negribu atstāt jūs neziņā par to, ka es vairākkārt biju apņēmis jūs apmeklēt, lai iegūtu kādu augli arī starp jums tāpat kā starp pārējām tautām, (bet līdz šim tiku aizkavēts).
- ¹⁴Grieķiem un barbariem, mācītiem un nemācītiem es esmu parādnieks.
- ¹⁵Tāpēc (kas attiecas uz mani) es esmu gatavs sludināt evaņģēliju arī jums, kas esat Romā.
- ¹⁶Es nekaunos evaņģēlija, jo tas ir Dieva spēks katra ticīgā pestīšanai, vispirms jūda, tad grieķa.
- ¹⁷Jo tanī atklājas Dieva taisnība no ticības uz ticību, kā rakstīts: Taisnīgais dzīvo no ticības. (Hab.2,4)
- ¹⁸Jo Dieva dusmas parādās no debesīm pār katru to cilvēku bezdievību un netaisnību, kas Dieva patiesību nomāc netaisnībā,
- ¹⁹Jo kas par Dievu zināms, tas viņiem pasludināts, jo Dievs viņiem to ir atklājis.
- ²⁰Jo tas, kas Viņā neredzams, un Viņa mūžīgais spēks, un dievība no pasaules radīšanas ir ar prātu saskatāmi Viņa darbos; tāpēc viņi ir neattaisnojami.
- ²¹Jo tie, pazinuši Dievu, negodināja Viņu kā Dievu un nebija Viņam pateicīgi, bet savās domās kļuva tukši, un viņu neprātīgā sirds tika aptumšota;
- ²²Apgalvodami, ka viņi ir gudri, tie kļuva nelgas;
- ²³Un nemirstīgā Dieva godību tie apmainīja pret iznīcīgajiem cilvēkiem un putniem, un četrkājainiem, un rāpuļiem līdzīgiem tēliem.

²⁴Tāpēc Dievs viņus atstājis viņu siržu kārībām un nešķīstībai, lai tie paši apgānītu savas miesas.

²⁵Dieva patiesību tie apmainīja pret meliem un pielūdza, un kalpoja drīzāk radībai nekā Radītājam, kas lai augsti teikts mūžīgi mūžos. Amen.

²⁶Tāpēc Dievs tos atstājis kauna pilnām kārībām, jo viņu sievietes dabisko kopdzīvi apmainījušas pret pretdabisko.

²⁷Tāpat arī vīrieši, atstādami dabisko kopdzīvi ar sievietēm, iedegās kaislībās viens pret otru, piekopdami netiklību vīrietis ar vīrieti un saņemdami nopelnīto sodu par saviem maldiem paši pie sevis.

²⁸Un tāpēc, ka viņi neuzskatīja Dieva atzišanu par vajadzīgu, Dievs tos atstāja izvirtušām tieksmēm, lai tie darītu to, kas neklājas.

²⁹Viņi ir visādām netaisnībām, ļaunprātībām, netiklībām, mantkārībām, ļaunumiem pārpildīti; viņi ir pilni skaudības, slepkavību, ķildu, viltības, nedarbu, mēlnesības;

³⁰Viņi ir neslavas cēlāji, Dieva nīdēji, ķengātāji, augstprātīgi, lielīgi, ļaunumu izgudrotāji, nepaklausīgi vecākiem,

³¹Neprātīgi, nesaticīgi, cietsirdīgi, neuzticīgi, nežēlīgi.

³²Lai gan viņi Dieva taisnību pazina, tie nenojauta, ka tie, kas tā dara, ir pelnījuši nāvi; un ne tikai tie, kas tā dara, bet arī tie, kas darītājiem piekrit.

Chapter 2

- ¹Tāpēc neviens cilvēks, kas tiesā, nepaliek bez vainas, jo, citu tiesādams, tu notiesā pats sevi, jo tu dari to, ko tu nosodi.
- ²Mēs zinām, ka Dievs spriež taisnīgu tiesu tiem, kas tā dara.
- ³Bet vai tu, cilvēk, kas tiesā tos, kas tā dara, bet pats dari to pašu, domā, ka tu izbēgsi Dieva tiesai?
- ⁴Vai tu nicini Viņa labuma un pacietības, un lēnprātības bagātību, neapzinādamies, ka Dieva labvēlība ved tevi pie atgriešanās?
- ⁵Bet tavas stūrgalvības un negandarītājas sirds dēļ tu krāj dusmas Dieva dusmu un taisnīgās tiesas parādīšanās dienai.
- ⁶Viņš katram atlīdzinās saskaņā ar tā darbiem:
- ⁷Tiem, kas, pacietībā labus darbus darīdami, meklē svētlaimību un godu, un neiznīcību, - ar mūžīgo dzīvi,
- ⁸Bet tiem, kas pretojas un nemeklē patiesību, bet nododas netaisnībai, - ar dusmām un bardzību.
- ⁹Bēdas un apspiešana ikvienai cilvēka dvēselei, kas dara ļaunu, vispirms jūdam un arī grieķim.
- ¹⁰Bet svētlaimība un gods, un miers ikvienam, kas dara labu, vispirms jūdam un arī grieķim,
- ¹¹Jo Dievs neuzlūko cilvēka personu.
- ¹²Jo tie, kam nebija likuma un ir grēkojuši, bez likuma ies pazušā; bet tie, kam bija likums un ir grēkojuši, pēc likuma tiks tiesāti.
- ¹³Jo ne likuma dzirdētāji ir taisnīgi Dieva priekšā, bet gan likuma izpildītāji būs taisnīgi.
- ¹⁴Jo ja pagāni, kam likuma nav, dabiski izpilda to, ko likums prasa, tad viņi paši ir sev likums, lai gan viņiem tāda likuma nav.
- ¹⁵Viņi rāda darbos, ka likums ierakstīts viņu sirdīs; viņu sirdsapziņa ir viņu lieciniece, un to domas viena otru vai nu apsūdzēs, vai arī aizstāvēs
- ¹⁶Tanī dienā, kad Dievs tiesās cilvēku noslēpumus saskaņā ar manu evaņģēliju caur Jēzu Kristu.
- ¹⁷Bet ja tu saucies jūds un paļaujies uz likumu, un lepojies, ka tev ir Dievs,
- ¹⁸Un tu pazīsti Viņa prātu un, likuma pamācīts, tu atzīsti labāko,
- ¹⁹Tu apzinies, ka tu esi aklo vadonis, gaisma tiem, kas ir tumsībā,
- ²⁰Nesaprātīgo audzinātājs, nepieaugušo skolotājs, kam likumā dota zināšanas un patiesības būtība,
- ²¹Kā tad tu citu māci, bet pats sevi nemāci? Tu sludini, ka nebūs zagti, bet tu zodz;
- ²²Tu saki, ka nebūs laulību pārkāpt, bet pats pārkāp; tu nicini elkus, bet piekop svētādzību;
- ²³Tu lepojies ar likumu, bet, pārkāpdams to, tu pulgo Dievu?
- ²⁴(Jo, kā rakstīts, jūsu dēļ Dieva vārds starp pagāniem tiek zaimots.) (Is.52,5)
- ²⁵Apgraižšanai ir nozīme, ja tu izpildi likumu, bet ja tu esi likuma pārkāpējs, tad tava apgraižšana ir kļuvusi neapgraižšana.

²⁶Bet ja neapgraizītais izpildītu likuma prasības, vai tad viņa neapgraizīšana neskaitīsies apgraizīšana?

²⁷Un vai tas, kas miesīgi neapgraizīts, bet izpilda likumu, netiesās tevi, kam ir Raksti un apgraizīšana, bet esi likuma pārkāpējs?

²⁸Jo ne tas ir jūds, kas ārīgi ir tāds, un ne tā ir apgraizīšana, kas ir ārīgi pie miesas,

²⁹Bet jūds ir tas, kas tāds ir slepenībā, un sirds apgraizīšana ir garā, bet ne burtā; tādām goda ir nevis no cilvēkiem, bet no Dieva.

Chapter 3

- ¹Kāda tad jūdiem priekšrocība vai kāds labums no apgraizīšanas?
- ²Katrā ziņā daudz! Vispirms tas, ka viņiem uzticēti Dieva apsolījumi.
- ³Kas tad, ja daži no viņiem neticēja? Vai tad dažu neticība var atcelt Dieva uzticību? Nekad ne!
- ⁴Tomēr Dievs ir patiess, bet katrs cilvēks melis, tā kā rakstīts: Tu esi taisnīgs savos vārdos un uzvarēsi, kad ar Tevi ies tiesā.
- ⁵Bet ja mūsu netaisnība izceļ Dieva taisnību, ko tad lai sakām? Vai Dievs ir netaisnīgs, ja Viņš uzliek sodu?
- ⁶(Es runāju cilvēci.) Nekādā ziņā! Jo kā citādi Dievs tiesās šo pasauli?
- ⁷Bet ja manu melu dēļ Dieva patiesība kļuvusi lielāka Viņa paša godam, kāpēc tad es vēl kā grēcinieks tieku tiesāts?
- ⁸Un vai nevajadzētu darīt ļaunu, ja tam ir labas sekas (kā daži zaimodami saka, ka mēs tā mācot)? Tādu pazudināšana ir taisnīga.
- ⁹Kā tad ir? Vai mums ir priekšrocības? Nekādā ziņā, jo mēs jau pierādījām, ka visi, tiklab jūdi, kā grieķi, ir zem grēka,
- ¹⁰Kā rakstīts: Nav neviena taisnīga,
- ¹¹Neviena, kas saprastu, neviena, kas meklētu Dievu.
- ¹²Visi novērsušies, visi kopā kļuvuši nederīgi; nav neviena, kas darītu labu, pat it neviena.
- ¹³Viņu rīkle ir atvērts kops, ar savām mēlēm viņi runā viltību, odžu inde ir aiz viņu lūpām;
- ¹⁴Viņu mute ir lāstu un rūgtuma pilna;
- ¹⁵Viņu kājas steidzīgas asins izliešanai;
- ¹⁶Izpostīšana un bēdas ir viņu ceļos;
- ¹⁷Un miera ceļu viņi nepazīst;
- ¹⁸Dieva bijības nav viņu acu priekšā.
- ¹⁹Bet mēs zinām, ka viss, ko saka likums, ir teikts tiem, kas ir zem likuma, lai apklustu ikviena mute un lai visa pasaule kļūtu Dievam padevīga,
- ²⁰Jo likuma darbi nevienu cilvēku neattaisno Viņa priekšā; likums rada grēku pazišanu.
- ²¹Bet tagad Dieva taisnība atklājusies neatkarīgi no likuma; to apliecina bauslība un pravieši.
- ²²Bet Dieva taisnība caur ticību uz Jēzu Kristu ir visiem un pār visiem, kas tic uz Viņu, jo nav nekādas izšķirības.
- ²³Jo visi ir grēkojuši, un viņiem trūkst Dieva godības.
- ²⁴Viņa žēlastība tos nepelnīti attaisnojusi caur atpestīšanu, kas ir Jēzū Kristū.
- ²⁵Viņu Dievs nolīcis tiem, kas tic, par grēku izpircēju Viņa asinīs un, piedodams iepriekšējos grēkus, parāda savu taisnību
- ²⁶Dievišķā pacietībā, lai tagadējā laikā parādītos Viņa taisnība; pats būdams taisnīgs, attaisnotu to, kas tic uz Jēzu Kristu.

²⁷Kur paliek tava dižošanās? Tā ir izslēgta. Ar kādu likumu? Darbiem? Nē, bet ar ticības likumu.

²⁸Jo mēs esam pārliecināti, ka cilvēks tiek attaisnots ticībā bez likuma darbiem.

²⁹Vai Dievs ir jūdiem vien? Vai nav arī pagāniem? Taču arī pagāniem!

³⁰Jo ir tikai viens Dievs, kas attaisno caur ticību apgraizītos un neapgraizītos ticībā.

³¹Tātad mēs ar ticību atceļam bauslību? Nekādā ziņā, bet mēs apstiprinām bauslību.

Chapter 4

- ¹Ko lai sakām? Ko panāca mūsu miesīgais ciltstēvs Ābrahams?
- ²Jo, ja Ābrahams kļuvis taisnīgs ar saviem darbiem, tad viņam ir gods, bet ne pie Dieva.
- ³Jo ko saka Raksti? Ābrahams ticēja Dievam, un tas tika viņam pieskaitīts attaisnošanai.
- ⁴Bet tam, kas dara darbus, alga tiek piešķirta ne no žēlastības, bet pienākuma dēļ.
- ⁵Bet tam, kam darbu nav, bet tic uz To, kas bezdievīgo dara taisnīgu, viņa ticība tiek pieskaitīta attaisnošanai saskaņā ar Dieva žēlastības lēmumu.
- ⁶Tā arī Dāvids runā par cilvēka svētlaimību, kuram Dievs no savas labpatikas piešķir attaisnojumu neatkarīgi no darbiem.
- ⁷Svētīgi tie, kam noziegumi piedoti un grēki aplāti.
- ⁸Svētīgs tas vīrs, kuram Kungs grēku nepieskaita.
- ⁹Vai tad šī svētlaimība ir tikai apgraizītajiem, vai arī neapgraizītajiem? Ja sakām, ka Ābrahamam ticība pieskaitīta attaisnojumam,
- ¹⁰Tad kā tā pieskaitīta? Vai apgraizīšanā, vai tad, kad viņš nebija apgraizīts? - Ne apgraizīšanā, bet tad, kad viņš nebija apgraizīts.
- ¹¹Bet apgraizīšanas zīmi viņš saņēma par apstiprinājumu attaisnojumam ticībā, kas viņam bija vēl neapgraizītam, lai viņš kļūtu visu neapgraizīto ticīgo tēvs, lai arī tiem tā tiktu pieskaitīta attaisnojumam,
- ¹²Un lai viņš būtu tēvs apgraizītajiem, bet ne tikai apgraizītajiem, bet arī tiem, kas seko ticības pēdās, tās ticības, kura bija mūsu tēvam Ābrahamam pirms apgraizīšanas.
- ¹³Jo nevis pateicoties likumam Ābrahamam un viņa pēcnācējiem dots solījums iemantot pasauli, bet pateicoties attaisnojumam ticībā.
- ¹⁴Jo ja tie ir mantinieki, pateicoties likumam, tad ticība būtu zaudējusi savu spēku, un solījums būtu atcelts.
- ¹⁵Jo likums rada dusmas. Kur nav likuma, tur nav pārkāpuma.
- ¹⁶Tāpēc tas nāk no ticības, lai, pateicoties žēlastībai, apsoliņums būtu nodrošināts visiem pēcnācējiem, nevien tam, kas pakļauts tikai likumam, bet arī tam, kas seko ticībai, kāda bija mūsu visu tēvam Ābrahamam
- ¹⁷(Kā rakstīts: Es iecēlu tevi par tēvu daudzām tautām) tā Dieva priekšā, uz kuru viņš ticēja, kas mirušos atdzīvina un sauc vārdā tos, kas vēl nav, tāpat kā tos, kas ir. (1.Moz.17,5)
- ¹⁸Pretī cerībai cerēdams, viņš ir ticējis, ka viņš kļūs daudzu tautu tēvs, tā kā sacīts: Tādi būs tavi pēcnācēji! (1 Moz 15,5)
- ¹⁹Un viņš nekļuva vājš ticībā, vērodams savu pamirušo miesu, jo bija jau gandrīz simt gadu vecs, un Sāras pamirušo mātes klēpi.
- ²⁰Viņš neticībā nešaubījās par Dieva apsoliņumu, bet, būdams stiprs ticībā, deva Dievam godu,
- ²¹Būdams pilnīgi pārliecināts, ka to, ko solījis, Viņš spēj arī izpildīt.
- ²²Tāpēc tas viņam pieskaitīts attaisnošanai.

²³Bet nav jau rakstīts, ka viņa dēļ vien tas pieskaitīts viņam attaisnošanai.

²⁴Bet arī mūsu dēļ, kam tas tiks pieskaitīts mūsu ticības dēļ uz To, kas uzmodināja no miroņiem mūsu Kungu Jēzu Kristu,

²⁵Kas mūsu grēku dēļ bija nodots un mūsu attaisnošanas labad uzcēlās no miroņiem.

Chapter 5

- ¹Tātad mums, ticībā attaisnotajiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu,
- ²Caur Viņu, pateicoties ticībai, mums ir pieeja žēlastībai, kurā mēs stāvam un dižojamies cerībā uz Dieva bērnu svētlaimību.
- ³Bet nevien tas: mēs gaviļējam ciešanās, zinādami, ka ciešanas rada pacietību,
- ⁴Pacietība - pastāvību, pastāvība - cerību,
- ⁵Bet cerība nepamet kaunā, jo Svētais Gars, kas mums ir dots, ir ielējis Dieva mīlestību mūsu sirdīs;
- ⁶Jo kāpēc Kristus miris par mums, grēciniekiem, īstajā laikā, kad mēs vēl bijām slimi?
- ⁷Jo neviens taču nemirst par taisnīgo, par labo varbūt kāds uzņemtos mirt.
- ⁸Bet Dievs apliecina savu mīlestību uz mums, jo īstajā laikā, kamēr mēs vēl bijām grēcinieki,
- ⁹Kristus mūsu dēļ nomira. Tāpēc jo vairāk tagad, viņa asinīs taisnoti, mēs caur Viņu būsīm glābti no dusmām.
- ¹⁰Jo ja mēs tad, kad bijām ienaidnieki, tikām izlīdzināti ar Dievu Viņa Dēla nāvē, tad jo vairāk, būdami jau izlīdzināti, mēs būsīm glābti Viņa dzīvībā.
- ¹¹Bet nevien tas: mēs dižojamies Dievā caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, kurā mēs tagad esam ieguvuši izlīdzināšanu.
- ¹²Tāpēc, kā caur vienu cilvēku pasaulē nācis grēks un ar grēku - nāve, tā nāve pārgāja uz visiem cilvēkiem, jo visi viņā grēkojuši.
- ¹³Jo līdz likumam pasaulē bija grēks, bet grēks netika pieskaitīts, jo nebija likuma.
- ¹⁴Bet no Ādama līdz Mozum nāve valdīja arī pār tiem, kas nebija apgrēkojušies līdzīgi Ādamam, kas ir Nākamā attēls.
- ¹⁵Bet ar žēlastības dāvanu nav tā kā ar pārkāpumu; jo, ja viena noziedzības dēļ daudzi miruši, tad jo vairāk Dieva žēlastība un viena cilvēka, Jēzus Kristus, žēlastības dāvana pārpilnībā nākusi pār daudziem.
- ¹⁶Un nav ar žēlastības dāvanu tāpat kā viena grēka dēļ, jo lēmums pazudināšanai gan nācis viena grēka dēļ, bet žēlastība nākusi attaisnošanai no daudziem grēkiem.
- ¹⁷Jo ja viena vainas dēļ nāve kļuva valdniece caur vienu, tad jo vairāk tie, kas pārpilnībā saņēmuši žēlastības un taisnības dāvanas, būs valdnieki dzīvībā caur Vienu, Jēzu Kristu.
- ¹⁸Tātad, kā viena vainas dēļ pār visiem cilvēkiem nākusi pazudināšana, tā Viena taisnības dēļ pār visiem cilvēkiem nācis attaisnojums dzīvībai.
- ¹⁹Jo kā viena cilvēka nepaklausības dēļ daudzi kļuvuši grēcinieki, tā arī Viena paklausības dēļ daudzi kļuvuši taisnīgi.
- ²⁰Bet starpā nācis likums, lai grēks ietu vairumā; bet kur pārpilnībā grēks, tur vēl lielākā pārpilnībā ir žēlastība,
- ²¹Lai, tāpat kā grēks valdījis nāvei, tā arī žēlastība caur taisnību mūžīgai dzīvei caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.

Chapter 6

- ¹Ko tad lai sakām? Vai paliksim grēkā, lai vairojas žēlastība?
- ²Nekādā ziņā! Jo kā lai mēs, kas esam miruši grēkam, vēl tanī dzīvojam?
- ³Vai jūs nezināt, ka mēs visi, kas esam kristīti Jēzū Kristū, esam kristīti Viņa nāvē?
- ⁴Jo mēs kristībā līdz ar Viņu esam apbedīti nāvei, lai, kā Kristus caur Tēva godību uzcēlās no miroņiem, tāpat arī mēs dzīvotu atjaunotajā dzīvē.
- ⁵Jo ja mēs nāves līdzībā ar Viņu esam saauguši, tad reizē līdzīgi būsīm arī augšāmceļoties.
- ⁶To mēs zinām, ka mūsu vecais cilvēks ticis līdz krustā sists, lai grēcīgā miesa tiktu iznīcināta un mēs vairs nekalpotu grēkam.
- ⁷Jo kas ir miris, tas ir no grēka attaisnots.
- ⁸Bet ja mēs esam miruši līdz ar Kristu, tad mēs ticam, ka mēs arī dzīvosim kopā ar Kristu,
- ⁹Zinādami, ka Kristus, no miroņiem uzcēlies, vairs nemirst, nāve pār Viņu vairs nevaldīs.
- ¹⁰Jo, mirdams grēkam, Viņš ir miris reiz par visām reizēm, bet dzīvodams Viņš dzīvo Dievam.
- ¹¹Tā arī jūs esiet pārliecināti, ka jūs, miruši grēkam, dzīvojat Dievam mūsu Kungā Jēzū Kristū.
- ¹²Tāpēc lai grēks vairs nevalda jūsu mirstīgajā miesā, un neklausiet tās kāribām!
- ¹³Un nedodiet arī savus locekļus grēkam kā netaisnības ieročus, bet atdodiet sevi, kas no mirušajiem kļuvuši dzīvi, Dievam un savus locekļus par taisnības ieročiem Dievam!
- ¹⁴Tad grēks pār jums vairs nevaldīs, jo jūs neesat padoti likumam, bet žēlastībai.
- ¹⁵Kā tā? Vai lai grēkojam, kad mēs neesam padoti likumam, bet žēlastībai? Nekādā ziņā!
- ¹⁶Vai jūs nezināt, ka jūs esat tā kalpi, kam jūs paklausībā apņematies kalpot un arī kalpojat, vai tas būtu grēkam uz nāvi, vai paklausībai uz taisnību?
- ¹⁷Bet paldies Dievam, ka jūs, kas bijāt grēka vergi, no sirds esat kļuvuši paklausīgi tās mācības priekšrakstiem, kurai jūs tikāt padoti.
- ¹⁸No grēka atbrīvoti, jūs kļūvat taisnības kalpi.
- ¹⁹Jūsu miesas vājības dēļ es runāju to, kas ir cilvēcīgi: kā jūs savus miesas locekļus bijāt nodevuši netiklības un netaisnības, un atkal netaisnības kalpībai, tā tagad atdodiet savus locekļus taisnības kalpošanai, lai kļūtu svēti!
- ²⁰Jo kamēr jūs bijāt grēka vergi, jums trūka taisnības.
- ²¹Un kādus augļus jūs toreiz ieguvāt par to, no kā tagad kaunaties? Jo viņu gals ir nāve.
- ²²Bet tagad, kad jūs esat atbrīvoti no grēka un kļuvuši Dieva kalpi, jūsu ieguvums ir svētapšana, un tās gala mērķis ir mūžīgā dzīve.
- ²³Jo grēka alga ir nāve, bet Dieva dāvana ir mūžīgā dzīve mūsu Kungā Jēzū Kristū.

Chapter 7

- ¹Vai jūs, brāļi, nezināt (jo es runāju tiem, kas zina likumu), ka likums valda pār cilvēku tik ilgi, kamēr viņš dzīvo?
- ²Tā - precēta sieva ir saistīta ar likumu, kamēr vīrs dzīvs, bet ja viņas vīrs miris, tad viņa ir brīva no likuma, kas saistīja ar vīru.
- ³Tāpēc, kamēr vīrs dzīvs, tā sauksies laulības pārkāpēja, ja biedrosies ar citu vīru; bet pēc viņas vīra nāves tā ir brīva no likuma saistībām ar vīru, un viņa nebūs laulības pārkāpēja, ja tā dzīvos ar citu vīru.
- ⁴Tātad, mani brāļi, Kristus miesa arī jūs ir nomērdējusi likumam, lai jūs piederētu Citam, Tam, kas no miroņiem uzcēlies, lai mēs nestu augļus Dievam.
- ⁵Jo kamēr mēs dzīvojām miesā, likuma atklātās grēcīgās kaislības darbojās mūsu locekļos, lai mēs nestu augļus nāvei.
- ⁶Bet tagad mēs esam atbrīvoti no nāves likuma, kurā tikām turēti, lai kalpotu jaunā garā, bet ne novecojušam burtam.
- ⁷Ko tad lai sakām? Vai likums ir grēks? Nekādā ziņā! Bet es grēka nepazītu, ja nebūtu likuma, jo es nezinātu, kas ir iekāre, ja likums nesacītu: Tev nebūs iekārot!
- ⁸Bet grēks, izmantojot izdevību, caur likumu, modināja manī visas iekāres; jo bez likuma grēks būtu miris;
- ⁹Es gan kādreiz dzīvoju bez likuma, bet, kad nāca likums, grēks atdzīvojās;
- ¹⁰Turpretī es nomiru. Tā izrādījās, ka likums, kas bija domāts dzīvei, man atnesa nāvi.
- ¹¹Jo grēks, izmantojot izdevību, caur likumu mani pievīla un tā nonāvēja mani.
- ¹²Likums gan ir svēts, un bauslība ir svēta un taisnīga, un laba.
- ¹³Vai tad tas, kas labs, man atnesis nāvi? Nekādā ziņā! Bet grēks, lai parādītos kā grēks, izmantodams labo, man atnesa nāvi, lai grēks, pateicoties likumam, kļūtu pār mēru grēcīgs.
- ¹⁴Jo mēs zinām, ka likums ir garīgs, bet es, grēkam pārdots, esmu miesīgs.
- ¹⁵Es nesaprotu, ko daru: jo es nedaru labu, ko gribu, bet es daru ļaunu, ko ienīstu.
- ¹⁶Bet ja es daru to, ko negribu, tad es piekrītu likumam, ka tas ir labs.
- ¹⁷Bet tagad jau ne es to daru, bet grēks, kas manī māj.
- ¹⁸Jo es zinu, ka labais manī, tas ir, manā miesā, nemāj. Man ir tieksme labu gribēt, bet labā izpildīšanu es sevī neatrodu.
- ¹⁹Jo es nedaru labo, ko vēlos, bet daru ļauno, ko nevēlos.
- ²⁰Bet ja es daru to, ko nevēlos, tad jau ne es to daru, bet grēks, kas manī māj.
- ²¹Tātad es atrodu likumu, kas tad, kad gribu labu darīt, tuvojas man ar ļaunu:
- ²²Jo iekšējais cilvēks priecājas par Dieva likumu,
- ²³Bet citu likumu es redzu savos locekļos. Tas karo pret mana prāta likumu un pakļauj mani grēka likumam, kas ir manos locekļos.
- ²⁴Es, nelaimīgais cilvēks! Kas mani atbrīvos no šīs nāvi nesējas miesas?

²⁵Dieva žēlastība caur mūsu Kungu Jēzu Kristu! Tātad ar prātu es kalpoju Dieva likumam, bet ar miesu - grēka likumam.

Chapter 8

¹Tāpēc tiem, kas nedzīvo saskaņā ar miesu, kas ir Jēzū Kristū, tagad vairs nav nekādas pazudināšanas.

²Jo dzīvības gara likums Kristū Jēzū mani atbrīvojis no grēka un nāves likuma.

³Jo ko nespēja likums, kas miesas dēļ bija nevarīgs, to padarīja Dievs, sūtīdams savu Dēlu grēcīgās miesas veidā un grēka dēļ, kas bija miesā; viņš grēku pazudināja,

⁴Lai likuma taisnība izpildītos mūsos, kas dzīvojam saskaņā ar garu, bet ne saskaņā ar miesu.

⁵Jo tie, kas dzīvo saskaņā ar miesu, tiecas pēc tā, kas miesīgs, bet kas saskaņā ar garu, tie cenšas pēc garīgā.

⁶Jo miesas tieksme ir nāve; bet gara tieksme - dzīvība un miers.

⁷Jo miesas gudrība ir naidīga Dievam; tā nepakļaujas Dieva likumam, nedz tā to spēj.

⁸Un miesas cilvēki nevar Dievam patikt.

⁹Bet jūs neesat miesā, bet garā, ja tikai Dieva gars jūsos mājō. Bet ja kam Kristus gara nav, tas nav Viņa.

¹⁰Bet ja Kristus ir jūsos, tad miesa grēka dēļ gan mirusi, bet gars dzīvo attaisnojuma dēļ.

¹¹Bet ja Viņa gars, kas uzmodināja Jēzu no miroņiem, mājō jūsos, tad Viņš, kas uzmodināja Jēzu Kristu no miroņiem, dzīvas darīs arī jūsu mirstīgās miesas tā Gara dēļ, kas jūsos mājō.

¹²Tāpēc, brāļi, mēs neesam parādnieki miesai, lai dzīvotu saskaņā ar miesu.

¹³Jo ja jūs saskaņā ar miesu dzīvosiet, tad mirsiet; bet ja jūs miesas darbus garā mērdēsiet, tad dzīvosiet.

¹⁴Jo visi, ko vada Dieva gars, ir Dieva bērni.

¹⁵Jo jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai jūs atkal būtos, bet jūs saņēmt pieņemtā bērna garu, kurā mēs sucam: Abba (Tēvs).

¹⁶Un pats Gars apliecina mūsu garam, ka mēs esam Dieva bērni.

¹⁷Bet ja esam bērni, tad arī mantinieki, pat Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki; tik tiešām, ja mēs līdzī ciešam, tad līdzī tiksīm arī pagodināti.

¹⁸Un es esmu pārliecināts, ka tagadējā laika ciešanas nav salīdzināšanas cienīgas ar nākotnes godību, kas parādīsies mūsos.

¹⁹Jo arī radība ilgodamās gaida Dieva bērnu parādīšanos.

²⁰Jo radība pakļauta iznīcībai ne savas patikas dēļ, bet tā dēļ, kas to pakļāva, dodams cerību,

²¹Ka arī pati radība tiks atbrīvota no iznīcības verdzības, lai iegūtu Dieva bērnu godības brīvību.

²²Mēs taču zinām, ka visa radība nopūšas un vaimanā līdz pat šai dienai;

²³Un nevien tā, bet arī mēs paši, kam ir gara pirmtiesības. Arī mēs sevī nopūšamies, gaidīdami Dieva bērnu tiesības mūsu miesas atpestīšanai.

²⁴Jo cerībā mēs esam pestīti. Bet cerība, kas redzama, nav cerība, jo kas gan cer uz to, ko kāds redz?

²⁵Bet ja ceram uz ko neredzēdami, tad to ar pacietību gaidām.

- ²⁶Tāpat arī Gars nāk palīgā mūsu vajībai, jo ko no Dieva jālūdz, kā nākas, to mēs nezinām; bet Gars pats aizlūdz par mums neizsakāmās nopūtās.
- ²⁷Bet Viņš, kas pēta sirdis, zina, ko Gars vēlas, jo Viņš saskaņā ar Dievu aizlūdz par svētajiem.
- ²⁸Un mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, viss nāk par labu, tiem, kas saskaņā ar lēmumu ir aicināti kļūt par svētajiem.
- ²⁹Jo kurus Viņš iepriekš pazina, tos arī iepriekš nozīmēja kļūt līdzīgiem sava Dēla attēlam, lai Viņš būtu pirmdzimtais starp daudziem brāļiem.
- ³⁰Bet kurus Viņš iepriekš nolēma, tos arī aicināja; un kurus aicināja, tos arī attaisnoja; bet kurus attaisnoja, tos arī pagodināja.
- ³¹Ko lai vēl par to sakām? Ja Dievs par mums, kas ir pret mums?
- ³²Viņš pats savu Dēlu nav saudzējis, bet par mums visiem To atdevis, kā tad Viņš līdz ar To nebūtu mums visu dāvinājis?
- ³³Kas apsūdzēs Dieva izredzētos? Dievs ir tas, kas attaisno.
- ³⁴Kas ir tas, kas pazudina? Jēzus Kristus, kas nomira, vēl vairāk, kas augšāmcēlies, kas atrodas pie Dieva labās rokas, aizstāv mūs.
- ³⁵Kas tad mūs spēj šķirt no Kristus mīlestības? Vai bēdas vai apspiešanas, vai bads, vai kailums, vai briesmas, vai vajāšanas, vai zobens?
- ³⁶(Ir tā, kā rakstīts: Tevis dēļ mēs ciešam nāvi augu dienu; mūs uzskata līdzīgus kaujamām avīm.) (Ps 43,24)
- ³⁷Bet visumā mēs uzvaram Viņa dēļ, kas mūs milējis.
- ³⁸Es esmu drošs, ka ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne valdības, ne varas, ne tagadējais, ne nākamais, ne spēki,
- ³⁹Ne augstums, ne dziļums un neviena cita radība nespēs mūs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir mūsu Kungā Jēzū Kristū.

Chapter 9

- ¹Es runāju patiesību Kristū, es nemeloju; mana sirdsapziņa dod liecību Svētajā Garā,
- ²Ka man ir lielas skumjas un nepārtrauktas sāpes manā sirdī.
- ³Es vēlētos, ka Kristus mani atņemtu manu brāļu dēļ, kas miesīgi ir mani ciltsbrāļi,
- ⁴Kuri ir izraēlieši, kam pieder pieņemto bērnu tiesības un godība, un derība, un bauslība, un dievkalpojumi, un apsolījumi,
- ⁵Un tēvi, un no kuriem pēc miesas cēlies Kristus, kas mūžīgi ir augsti teicams Dievs. Amen.
- ⁶Bet nav tā, it kā Dieva solījumi būtu zaudējuši spēku. Jo ne visi, kas no izraēliešiem cēlušies, ir izraēlieši.
- ⁷Un ne visi Ābrahama pēcnācēji ir arī bērni, bet no Īzāka tev tiks aicināti pēcnācēji;
- ⁸Tas ir: ne mirstīgie bērni ir Dieva bērni, bet apsolišanas bērni tiek ieskaitīti pēcnācējos.
- ⁹Jo šie ir apsolišanas vārdi: Ap šo laiku es nākšu, un Sārai būs dēls. (1.Moz.18,10)
- ¹⁰Un ne tikai viņai, bet arī Rebeka kļuva grūta no vienas kopdzīves ar mūsu tēvu Īzāku.
- ¹¹Un iekams dēli bija dzimuši vai ko labu vai ļaunu darījuši, (lai Dieva lēmums attiecībā uz izvēli nemainītos)
- ¹²Ne darbu dēļ, bet Aicinātāja gribas dēļ viņai bija sacīts, ka vecākais kalpos jaunākajam,
- ¹³Kā rakstīts: Jēkabu es mīlēju, bet Ezavu es ienīdu.
- ¹⁴Ko tad lai sakām? Vai Dievs rīkojas netaisnīgi? Nekādā ziņā!
- ¹⁵Jo Mozum Viņš saka: Es apžēlošu to, kuru gribu apžēlot; un es parādišu žēlsirdību tam, kam vēlos būt žēlsirdīgs.
- ¹⁶Tāpēc tas nav atkarīgs no vēlēšanās nedz no skriešanas, bet no Dieva, kas apžēlojas.
- ¹⁷Jo Raksti saka faraonam: Tāpēc es tevi iecēlu, lai pie tevis parādītu savu spēku un lai mans vārds tiktu pasludināts visai pasaulei.
- ¹⁸Tātad, kuru Viņš grib, to Viņš apžēlo, un kuram grib, tam nocietina sirdi.
- ¹⁹Tu varbūt sacīsi man: ko tad viņš vēl pārmet? Jo kas spēj pretoties Viņa prātam?
- ²⁰Ak cilvēk, kas tu esi, ka gribi ar Dievu tiesāties? Vai veidols saka tēlniekam: Kāpēc tu mani esi tā veidojis?
- ²¹Un vai podniekam nav varas no tās pašas vielas darināt vienu trauku godam, bet citu negodam?
- ²²Bet kas tad, ja Dievs, gribēdams parādīt savas dusmas un zināmu darīt savu varu, lielā pacietībā bija iecietīgs pret dusmības traukiem, kas bija padoti pazušanai,
- ²³Lai apžēlošanas traukiem, kurus viņš sagatavojis godībai, atklātu savu godības bagātību?
- ²⁴Par tādiem Viņš mūs aicinājis ne tikai no jūdiem, bet arī no pagāniem,
- ²⁵Kā Viņš Oseja grāmatā saka: Es saukšu par savu tautu to, kas nav mana tauta, un nemīļoto par mīļoto, un neapžēloto par apžēloto.
- ²⁶Un notiks, ka tanī vietā, kur bija pateikts: Jūs neesat mana tauta, ka tur viņi tiks saukti par dzīvā Dieva bērniem. (Os.1,10; 2,24)

²⁷Bet Isajs izsauca par Izraēli: Ja Izraēļa bērnu skaits būtu kā jūras smiltis, tad tikai atliekas tiks izglābtas.

²⁸Jo Viņš savu vārdu izpildīs steidzīgi un taisnīgi, jā, Kungs izpildīs savu vārdu ar steigu virs zemes. (Is.10,22)

²⁹Kā jau Isajs iepriekš pateicis: Ja Kungs Sabaots nebūtu atstājis mums sēklu, mēs būtu kļuvuši kā Sodoma un līdzinātos Gomorai.

³⁰Ko tad lai sakām? Pagāni, kas necentās pēc attaisnošanas, iemantoja attaisnošanu, proti, attaisnošanu, kas iziet no ticības.

³¹Turpretī Izraēlis, kas dzinās pēc attaisnošanas likuma, attaisnošanu likumā nerasniedza.

³²Kāpēc? Tāpēc, ka nemeklēja ticībā, bet ar darbiem; viņi atsītās pret piedauzības akmeni,

³³Kā rakstīts: Lūk, es nolieku Sionā piedauzības akmeni un apgrēcības klinti, un katrs, kas uz Viņu tic, kaunā nepaliks. (Is 8,14; 23,16)

Chapter 10

- ¹Brāļi, manas sirds vēlēšanās un aizlūgums pie Dieva ir par viņiem, lai viņi tiktu pestīti.
- ²Jo es viņiem liecinu, ka viņiem ir centība uz Dievu, bet nav izpratnes.
- ³Pārprazdami Dieva taisnību un cenzdamies nostiprināt savu, viņi nepakļāvās Dieva taisnībai.
- ⁴Jo likuma gala mērķis ir Kristus, kas katram ticīgajam sagādā attaisnojumu.
- ⁵Jo Mozus raksta: katrs cilvēks, kas izpildīs likuma taisnību, dzīvos tanī.
- ⁶Bet taisnība, kas nāk no ticības, saka tā: Nesaki savā sirdī: kas uzkāps debesīs, tas ir, lai novestu Kristu,
- ⁷Vai arī: kas nokāps bezdibenī, tas ir, lai atsauktu Kristu no miroņiem!
- ⁸Bet ko saka Raksti? Vārds ir tuvu, tavā mutē un tavā sirdī; tas ir ticības vārds, ko mēs sludinām.
- ⁹Jo, ja tu ar savu muti atzīsi Kungu Jēzu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu uzmodinājis no miroņiem, tad būsi pestīts.
- ¹⁰Jo sirdī ticam, lai panāktu attaisnošanu, bet ar muti apliecinām, lai panāktu pestīšanu.
- ¹¹Jo Raksti saka: Katrs, kas uz Viņu tic, nepalikis kaunā. (Is.28,16)
- ¹²Un nav izšķirības starp jūdu un grieķi, jo tas pats Kungs pār visiem, bagāts visiem, kas Viņu piesauc.
- ¹³Jo katrs, kas piesauks Kunga vārdu, tiks pestīts. (Jl.2,32; Apd.2,21)
- ¹⁴Bet kā tie piesauks to, kam nav ticējuši? Vai kā lai tic uz to, par ko nav dzirdējuši? Bet kā lai dzird bez sludinātāja?
- ¹⁵Bet kā lai sludina bez sūtības? Ir rakstīts: Cik tikamas to kājas, kas sludina mieru, kas sludina labu!
- ¹⁶Bet ne visi ir paklausīgi evaņģēlijam. Jo Isajs saka: Kungs, kas ir ticējis tam, ko no mums dzirdējis?
- ¹⁷Tātad ticība nāk no dzirdēšanas, bet dzirdētais - caur Kristus vārdu.
- ¹⁸Bet es saku: Vai viņi nav dzirdējuši? Un taču pār visu zemi ir atskanējusi viņu balss un līdz zemeslodes robežām viņu vārdi. (Ps 18)
- ¹⁹Bet es jautāju: Vai Izraēlis nesaprata? Mozus pirmais saka: Es jūs novedīšu līdz skaudībai pret vienu netautu, es jūs ievedīšu dusmās pret nesaprātīgu tautu. (5 Moz 32,21)
- ²⁰Bet Isajs uzdrošinās sacīt: Tie, kas mani nemeklēja, atrada mani; es atklāti parādījos tiem, kas pēc manis nevaicāja. (Is 65,1)
- ²¹Bet Izraēlim viņš saka: Augu dienu es stiepu savas rokas pretim neticīgai un stūrgalvīgai tautai. (Is 65,2)

Chapter 11

¹Tā tad es jautāju: Vai Dievs savu tautu ir atmetis? - Nekādā ziņā; jo arī es esmu izraēlīetis, Ābrahama pēcnācējs, no Benjamīna cilts.

²Dievs nav atmetis savu tautu, kuru Viņš iepriekš bija izredzējis. Vai jūs nezināt, ko Raksti saka par Eliju, kā viņš žēlojās Dievam par Izraēli?

³Kungs, tie nogalināja Tavus praviešus, viņi nopostīja Tavus altārus, un es esmu viens atlicis, un viņi tiecas pēc manas dzīvības.

⁴Bet ko saka viņam Dieva atbilde? - Es atstāju sev septiņus tūkstošus vīru, kas savus ceļus nav locījuši Baala priekšā.

⁵Tā arī šinī laikā izglābts ir atlikums saskaņā ar žēlastības izvēli.

⁶Bet ja no žēlastības, tad jau ne darbu dēļ, citādi žēlastība nebūtu žēlastība.

⁷Kā tad ir? - Pēc kā tiecās Izraēlis, to viņš nav sasniedzis, tikai izredzētie to sasniedza, bet pārējie palika apstulbināti,

⁸Kā rakstīts: Dievs deva viņiem truluma garu: acis, lai neredzētu, un ausis, lai nedzirdētu līdz pat šai dienai.

⁹Un Dāvids saka: Viņu galds lai tiem kļūst par slazdu un cilpu, un apgrēcību, un atmaksu.

¹⁰Viņu acis lai tiek aptumšotas, ka tie neredzētu, un viņu muguras liec vienmēr!

¹¹Tā tad es jautāju: Vai viņi tā kļuši, lai kristu? Nekādā ziņā; bet viņu grēka dēļ pestīšana nākusi pagāniem, lai viņi ar tiem sacenstos.

¹²Bet ja viņu grēks ir pasaulei bagātība, un viņu mazais skaits pagāniem ieguvums, tad jo vairāk viņu pilnskaits.

¹³Un jums, pagāniem, es saku: Kamēr es esmu pagānu apustulis, es savu kalpošanu pagodināšu,

¹⁴Kaut kādā veidā pamudinādams savus ciltsbrāļus uz sacensību un dažus no viņiem izglābdams.

¹⁵Ja jau viņu atmešana ir izlīdzināšana pasaulei, kas tad būs pieņemšana, ja ne atdzīvināšana no mirušiem?

¹⁶Ja pirmupuris ir svēts, tad arī visa mīkla, un ja sakne ir svēta, tad arī zari.

¹⁷Bet ja daži zari nolauzti un tu, meža olīvkoka atvase, esi uzpotēta to vietā un esi kļuvusi olīvkoka saknes un sulas līdzdalībniece,

¹⁸Tad nelielies zaru priekšā! Bet ja liemies, tad zini, ka ne tu nes sakni, bet sakne tevi!

¹⁹Tu varbūt sacīsi: Zari tika nolauzti, lai mani uzpotētu.

²⁰Labi! Tie nolauzti neticības dēļ, bet tu stāvi, pateicoties ticībai; neesi augstprātīgs, bet bijīgs!

²¹Jo ja Dievs nav saudzējis dabiskos zarus, tad taču arī tevi nesaudzēs.

²²Tāpēc vēro Dieva labumu un bardzību: bardzību pret tiem, kas krituši, bet pret sevi Dieva labumu, ja tu labajā pastāvēsi, citādi arī tevi nocirtīs.

²³Bet arī tie tiks uzpotēti, ja viņi nepaliks savā neticībā, jo Dievs ir spējīgs viņus atkal uzpotēt.

- ²⁴Jo ja tu esi nocirsts no meža olīvkoka, kam pēc dabas piederi, un pret dabu uzpotēts labajam olīvkokam, tad jo vairāk tie, kas attiecīgi savai dabai tiek uzpotēti savam olīvkokam.
- ²⁵Bet es jūs, brāļi, negribu atstāt neziņā par šo noslēpumu (lai jūs nekļūtu iedomīgi), ka viena Izraēļa daļa skarta ar aklumu, līdz kamēr tautu visums būs iegājis.
- ²⁶Un tā viss Izraēlis tiktu glābts, kā rakstīts: No Siona nāks Glābējs un novērsīs bezdievību no Jēkaba.
- ²⁷Un šī ir mana derība ar viņiem, ka es piedošu viņu grēkus. (Is.59,20)
- ²⁸Attiecībā uz evaņģēliju viņi ir ienaidnieki jūsu dēļ, bet kas attiecas uz izredzēšanu, viņi ir vismīļie sentēvu dēļ.
- ²⁹Jo žēlastības dāvanas un aicinājumu Dievs nenožēlo.
- ³⁰Jo kā arī jūs kādreiz neticējāt Dievam, bet tagad esat ieguvuši žēlsirdību viņu neticības dēļ,
- ³¹Tā arī viņi neticēja jūsu apžēlošanai, lai paši iegūtu apžēlošanu.
- ³²Jo Dievs visu ieslēdzis neticībā, lai visus apžēlotu.
- ³³Ak, kāds ir Dieva gudrības un zināšanas bagātību dziļums! Cik neizprotami ir Viņa lēmumi un neizdibināmi Viņa ceļi!
- ³⁴Jo kas gan ir izpratis Dieva prātu, vai kas bijis Viņa padomdevējs?
- ³⁵Vai kas Viņam iepriekš ko devis, lai saņemtu atlīdzinājumu?
- ³⁶Jo no Viņa un caur Viņu, un Viņā ir viss. Viņam lai gods mūžīgi! Amen.

Chapter 12

- ¹Tāpēc, brāļi, Dieva žēlsirdības dēļ es jūs lūdzu: nododiet savas miesas par dzīvu, svētu, Dievam patīkamu upuri, lai tas būtu jūsu garīgais dievkalpojums!
- ²Un nepiemērojieties šai pasaulei, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā, lai jūs saprastu, kāds ir Dieva prāts, kas labs un patīkams, un pilnīgs!
- ³Jo, pateicoties žēlastībai, kas man dota, es visiem starp jums saku: Nedomājiet par sevi augstāk, nekā pienākas domāt, bet domājiet saprātīgi saskaņā ar to ticības mēru, kādu katram Dievs piešķīris.
- ⁴Un kā mūsu ķermenī ir daudz locekļu, bet ne visiem locekļiem tas pats uzdevums,
- ⁵Tāpat mēs daudzi esam viens ķermenis Kristū, bet atsevišķi mēs esam viens otra locekļi.
- ⁶Bet mums ir dāvanas, kas mums dotas attiecīgi žēlastībai, un tās ir dažādas: paraviešu dāvanas, kuras izmantojamas saskaņā ar ticību,
- ⁷Kalpošanas pienākums, kas jāpilda kalpojot, mācīšanas - mācot;
- ⁸Kas sludinātājs, lai sludina, kas daļa dāvanas, lai dara to vientiesīgi, kas ir priekšnieks, lai pilda rūpīgi, kas strādā žēlsirdības darbu, lai dara to ar prieku!
- ⁹Mīlestībai jābūt neliekuļotai. Nīzdami ļaunu, pastāviet labajā!
- ¹⁰Brāļu mīlestībā mīliet viens otru, godbijībā pārsteidziet cits citu!
- ¹¹Neesiet kūtri centībā, esiet dedzīgi garā, kalpojiet Kungam!
- ¹²Esiet priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, pastāvīgi lūgšanā!
- ¹³Ņemiet līdzdalību svēto vajadzībās, centieties būt viesmīlīgi!
- ¹⁴Svētiet tos, kas jūs vajā, svētiet, bet nelādiet!
- ¹⁵Priecājieties ar priecīgajiem, raudiet ar tiem, kas raud!
- ¹⁶Esiet savstarpēji vienprātīgi! Neesiet augstprātīgi, bet pazemojieties ar pazemīgajiem! Neesiet pārgudri paši sevi!
- ¹⁷Nevienam ļaunu ar ļaunu neatmaksādami, sekmējiet labu nevien Dievam, bet arī visu cilvēku priekšā!
- ¹⁸Ja iespējams, ieturiet mieru ar visiem cilvēkiem, cik tas no jums atkarīgs!
- ¹⁹Vismīļie, neatriebieties jūs paši, bet dodiet vietu dusmām, par kurām rakstīts: Man pieder atriebšana, es atmaksāšu, saka Kungs.
- ²⁰Bet ja tavs ienaidnieks ir izsalcis, paēdini viņu, ja viņš cieš slāpes, dod viņam dzert! To darīdams, tu sakrāsi uz viņa galvas kvēlojošas ogles.
- ²¹Ļaunums nedrīkst tevi uzvarēt, bet tu uzvari ļaunumu ar labu!

Chapter 13

¹Katrs cilvēks lai ir padots priekšniecības varai, jo nav varas, kā tikai no Dieva; un tā, kas ir, ir Dieva iecelta.

²Tāpēc, kas pretojas priekšniecībai, pretojas Dieva rīcībai; bet tie, kas pretojas, paši sev sagādā pazudināšanu.

³Jo priekšnieki nav atbaidīšanai no laba, bet no ļauna. Bet ja tu gribi, ka tev priekšniecības nevajadzētu būties, dari labu un tu saņemsi tās uzslavu,

⁴Jo tā ir Dieva kalpone tavā labā. Bet ja tu dari ļaunu, tad bīsties, jo velti tā zobenu nenēsā. Viņa ir Dieva kalpone, atriebēja tā sodīšanai, kas dara ļaunu.

⁵Tātad nepieciešami esiet paklausīgi ne tikai soda dēļ, bet arī sirdsapziņas dēļ.

⁶Tāpēc jūs arī maksājat nodokļus, jo viņi, būdami Dieva kalpi, kalpo šim nolūkam.

⁷Tātad atdodiet katram, kas kam pienākas: nodokli, kam pienākas nodoklis; muitu, kam pienākas muita; bijību, kam nākas bijība; godu, kam nākas gods!

⁸Nepalieciet nevienam nekā parādā, kā tikai savstarpējo mīlestību, jo, kas mīl savu tuvāko, tas izpilda likumu.

⁹Jo: tev nebūs laulību pārkāpt, tev nebūs nokaut, tev nebūs zagt, tev nebūs nepatiesu liecību dot, tev nebūs iekārot, kā arī visi citi baušļi ir ietverti šajos vārdos: Tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu!

¹⁰Mīlestība nedara tuvākajam ļaunu. Tātad bauslības piepildījums ir mīlestība.

¹¹Un izprotiet šo laiku, jo mums jau pienākusi stunda celties no miega; un mūsu pestīšana tagad ir tuvāk nekā tad, kad kļuvām ticīgi.

¹²Nakts ir pagājusi, diena iestājusies; tāpēc atmetīsim tumsības darbus un ietērpsimies gaismas bruņās!

¹³Dzīvosim godīgi kā dienā: ne plītēdami un dzīrodami, ne izvirtībā un netiklībā, ne ķildās un skaudībā,

¹⁴Bet ietērpieties Kungā Jēzū Kristū! Arī miesu nelutīniet kāribām!

Chapter 14

- ¹Pieņemiet vājos ticībā, neķildojieties par uzsaktu dažādību!
- ²Jo dažs ir pārliecināts, ka viņam brīv visu ēst, turpretī vājais lai ēd dārzājus.
- ³Tas, kas ēd, lai nenicina to, kas neēd, bet tas, kas neēd, lai netiesā ēdāju, jo Dievs viņu pieņēmis.
- ⁴Kas tu esi, ka tu tiesā cita kalpu? Viņš stāv un krīt par savu Kungu; un viņš stāvēs, jo Dievs ir spējīgs viņu nostiprināt.
- ⁵Jo dažs šķiro dienu no dienas, citam visas dienas ir vienādas; katrs lai paliek savā pārliecībā!
- ⁶Kas šķiro dienas, tas Kungam tās šķiro; un kas ēd, tas ēd Kunga dēļ un pateicas Dievam. Arī tas, kas neēd, neēd Kunga dēļ un arī pateicas Dievam.
- ⁷Jo neviens no mums nedzīvo sev, un neviens nemirst sev.
- ⁸Ja tad mēs dzīvojam, dzīvojam Kungam, ja mirstam, mirstam Kungam. Tātad, vai mēs dzīvojam, vai mirstam, mēs piederam Kungam.
- ⁹Jo tāpēc Kristus nomira un augšāmcēlās, lai valdītu pār mirušajiem un dzīvajiem.
- ¹⁰Bet kāpēc tu tiesā savu brāli? Vai kāpēc tu nicini savu brāli? Mēs visi taču stāsimies Kristus soģa krēsla priekšā.
- ¹¹Jo ir rakstīts: Tik tiešām, ka es dzīvoju, saka Kungs, visi ceļi tiks locīti manā priekšā, un ikviena mēle atzīs Dievu. (Is.45,23-24)
- ¹²Tātad katrs no mums dos Dievam norēķinu par sevi.
- ¹³Tāpēc netiesāsim vairs viens otru, bet labāk apsveriet to, lai nedotu savam brālim piedauzību vai apgrēcību.
- ¹⁴Es zinu un es esmu pārliecināts Kungā Jēzū, ka pats par sevi nekas nav nešķīsts; tikai tam ir nešķīsts, kas ko par nešķīstu uzskata.
- ¹⁵Jo ja tavs brālis ēdiena dēļ tiek apbēdināts, tad tu vairs nedzīvo mīlestībā. Nepazudini ēdiena dēļ to, kura dēļ Kristus ir miris!
- ¹⁶Tātad, lai netiek zaimots tas, kas mums ir labs!
- ¹⁷Jo ne ēšana un dzeršana ir Dieva valstība, bet taisnība un miers, un prieks Svētajā Garā.
- ¹⁸Jo kas šinīs lietās kalpo Kristum, tas ir patīkams Dievam un pieņemams cilvēkiem.
- ¹⁹Tāpēc centīsimies pēc tā, kas veicina mieru, un savstarpēji sargāsim to, kas mūs ceļ!
- ²⁰Neposti Dieva darbu ēdiena dēļ! Viss gan ir šķīsts, bet cilvēkam, kas ēd un apgrēcinās, tas ir par ļaunu.
- ²¹Labi ir neēst gaļu un nedzert vīnu, un nedarīt neko citu, kas dod piedauzību tavam brālim, to apgręcina vai padara viņu vāju.
- ²²Ja tev ir pārliecība, tad paturi to pie sevis Dieva priekšā! Svētīgs ir tas, kas sev nepārmet par to, ko atzīst par labu.
- ²³Bet tas, kas šaubīdamies ēd, ir notiesāts, tāpēc ka to nedara aiz pārliecības; jo viss, kas nenāk no pārliecības ir grēks.

Chapter 15

- ¹Mums, stiprajiem, jācieš vājo trūkumi, un mēs nedrīkstam sev izpatikt.
- ²Katrs no jums lai izpatik savam tuvākajam uz labu, lai viņu celtu!
- ³Arī Kristus neizpatika sev, bet kā rakstīts: To zaimi, kas Tevi zaimo, krita uz mani. (Ps.69)
- ⁴Jo viss, kas ir uzrakstīts, ir rakstīts mūsu pamācīšanai, lai mēs pacietībā un Rakstu iepriecinājumā smeltos cerību.
- ⁵Bet pacietības un iepriecinājuma Dievs lai dod jums vienprātību savā starpā saskaņā ar Jēzu Kristu,
- ⁶Lai vienprātīgi, vienā mutē godinātu Dievu un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvu.
- ⁷Tāpēc rūpējieties viens par otru, kā arī Kristus jūs uzņēmis Dievam par godu.
- ⁸Jo es saku: Kristus Jēzus ir kļuvis apgraizīto kalps Dieva patiesības dēļ, lai apstiprinātu tēviem dotos solījumus;
- ⁹Bet pagāni godina Dievu žēlsirdības dēļ, kā rakstīts: Tāpēc es slavēšu Tevi, Kungs, starp tautām un dziedāšu Tavam vārdam.
- ¹⁰Un atkal sacīts: Pricājieties, pagāni, kopā ar Viņa tautu!
- ¹¹Un atkal: Teiciet Kungu visas tautas un slavējiet Viņu visi ļaudis!
- ¹²Arī Isajs vēl saka: Nāks Jeses atvase, kas celsies, lai valdītu pār tautām, un tautas cerēs uz Viņu.
- ¹³Bet Dievs, cerības devējs, lai piepilda jūs, kas ticat, ar visu prieku un mieru, lai jūs būtu bagāti cerībā un Svētā Gara spēkā.
- ¹⁴Bet, mani brāļi, arī es pats esmu tanī pārliecībā par jums, ka arī jūs paši esat mīlestības pilni, bagāti ar ikvienu atziņu, tā ka jūs spējat viens otru pamācīt.
- ¹⁵Bet, brāļi, pa daļai es jums rakstīju pārdrošāk, atgādinādams jums, ka, pateicoties žēlastībai, ko Dievs man devis,
- ¹⁶Es esmu Kristus kalps starp pagāniem un pildu svēto pienākumu pie Dieva evaņģēlija, lai pagānu uzpurēšana kļūst pieņemama un Svētā Gara svētīta.
- ¹⁷Un tā es varu lepoties Kristū Jēzū par to, kas attiecas uz Dievu.
- ¹⁸Jo es neiedrošinos kaut ko stāstīt par to, ko Kristus caur mani nebūtu darījis gan vārdos, gan darbos, lai vestu pagānus pie paklausības
- ¹⁹Varenām zīmēm un brīnumiem, Svētā Gara spēkā, tā kā es, sākot ar Jeruzalemi, visā apkārtnē līdz Illīrijai pasludināju Kristus evaņģēliju.
- ²⁰Bet es nesludināju evaņģēliju tur, kur Kristus vārds tiek piesaukts, lai neceltu uz sveša pamata, bet kā rakstīts:
- ²¹Redzēs tie, kam nebija sludināts par Viņu, un sapratīs tie, kas nav dzirdējuši.
- ²²Tāpēc es daudzkārt tiku aizkavēts aiziet pie jums un līdz šim vēl esmu aizkavēts.
- ²³Tagad šinīs apgabalos man darba lauka vairs nav, bet kopš vairākiem gadiem man ir vēlšanās jūs apmeklēt.

²⁴Kad sākšu ceļojumu uz Spāniju, es ceru garāmejojot jūs redzēt, lai jūs mani pavadītu uz turieni, kad iepriekš daudz maz būšu iepazinies ar jums.

²⁵Bet tagad es ceļošu uz Jeruzalemi, lai kalpotu svētajiem,

²⁶Jo Maķedonija un Ahaja nolēmušas savākt dažas dāvanas trūcīgajiem, kas dzīvo starp svētajiem Jeruzalemē.

²⁷Tā tas tām labpaticis; un tās ir viņu parādnieces, jo, ja tās, būdamas pagāniskas, ir kļuvušas līdzdalībnieces viņu garīgajās lietās, tad tām ir viņiem jākalpo laicīgajās.

²⁸To pabeidzis un šos ziedojumus viņiem pasniedzis, es ceļā uz Spāniju iegriezīšos pie jums.

²⁹Un es zinu, ka, nākdams pie jums, es nākšu Kristus evaņģēlija svētības pilnībā.

³⁰Bet es jūs, brāļi, lūdzu mūsu Kunga Jēzu Kristu un Svētā Gara mīlestības vārdā: palīdziet man savās lūgšanās pie Dieva par mani,

³¹Lai es izglābtos no neticīgajiem, kas ir Jūdejā, un lai mans kalpošanas upuris būtu patīkams svētajiem Jeruzalemē;

³²Lai es, ja tāds būs Dieva prāts, priecīgs ierastos pie jums un atspirdzinātos kopā ar jums.

³³Un miera Dievs lai ir ar jums visiem! Amen.

Chapter 16

- ¹Un es jums ieteicu Fēbu, mūsu māsu, kas kalpo Kenhrejas baznīcā.
- ²Uzņemiet viņu Kunga vārdā, kā tas svētajiem pieder, un izpalīdziet visur, kur viņai jūsu palīdzība būs vajadzīga, jo arī viņa palīdz daudziem un arī man!
- ³Kristū Jēzū sveiciniet manus palīgus, Prisku un Akvilu,
- ⁴(Kuri par manu dzīvību ķīlā likuši savas galvas. Viņiem nevien es esmu pateicīgs, bet arī visas pagānu draudzes.)
- ⁵Un arī viņu mājas draudzi! Sveiciniet manu mīlo Epenetu, kas Āzijā ir pirmdzimtais Kristū!
- ⁶Sveiciniet Mariju, kas daudz strādājusi jūsu labā!
- ⁷Sveiciniet Andronīku un Jūniju, manus tuviniekus un cietuma biedrus, kas ir cieņā starp apustuļiem un jau pirms manis piederēja Kristum!
- ⁸Sveiciniet Ampliatu, kas man mīļš Kungā!
- ⁹Sveiciniet Urbānu, mūsu palīgu Kristū Jēzū, un manu mīlo Stahiju!
- ¹⁰Sveiciniet Kristū pārbaudīto Apellu!
- ¹¹Aristobūla mājas iemitniekus! Sveiciniet manu radnieku Herodionu! Sveiciniet Narkisa mājas ļaudis, kas pieder Kungam!
- ¹²Sveiciniet Trifenu un Trifozu, kas strādā Kungam! Sveiciniet dārgo Persidi, kas daudz strādājusi Kungā!
- ¹³Sveiciniet Rufu, Kunga izredzēto, un viņa un manu māti!
- ¹⁴Sveiciniet Asinkritu, Flegontu, Hermeju, Patrobu, Hermu un brāļus, kas ar viņiem ir!
- ¹⁵Sveiciniet Filologu un Jūliju, Nēreju un viņa māsu, un Olimpiju, un visus svētos, kas ir kopā ar viņiem!
- ¹⁶Sveiciniet viens otru ar svētu skūpstu! Jūs sveicina visas Kristus draudzes.
- ¹⁷Bet, brāļi, es jūs lūdzu, ņemiet vērā tos, kas rada šķelšanos un apgrēcību pret to mācību, ko jūs esat mācījušies, un izvairieties no viņiem!
- ¹⁸Jo tādi nekalpo Kristum, mūsu Kungam, bet savam vēderam. Ar saldajām runām un uzslavas vārdiem viņi pievil vientiesīgo sirdis.
- ¹⁹Bet jūsu paklausība ir izdaudzzināta visās vietās. Tāpēc es priecājos par jums. Es tikai vēlos, lai jūs būtu saprātīgi labajā, bet vientiesīgi attiecībā pret ļaunu.
- ²⁰Bet miera Dievs lai satriec sātānu visā drīzumā zem jūsu kājām! Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums!
- ²¹Jūs sveicina mans līdzstrādnieks Tímotejs un mani tuvinieki: Lucijs un Jāsons, un Sosipatrs.
- ²²Es, Tercijs, šīs vēstules rakstītājs, sveicinu jūs Kungā.
- ²³Jūs sveicina Gajs, mans viesis, un visa draudze. Jūs sveicina Erasts, pilsētas mantzinis, un brālis Kvarts.
- ²⁴Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem! Amen.
- ²⁵Bet Viņam, kas spējīgs jūs stiprināt sakaņā ar manu evaņģēliju un Jēzus Kristus vēstījumu, saskaņā ar noslēpumu atklāšanu, kas no mūžības bija noslēpts,

²⁶(Kas tagad uz mūžīgā Dieva pavēli atklāts ar praviešu rakstiem, lai paklausītu ticībai), kas visām tautām pasludināts,

²⁷Vienīgajam visugudrajam Dievam caur Jēzu Kristu lai ir gods un slava mūžīgi mūžos!
Amen.

1 Corinthians

Chapter 1

- ¹Pāvils, saskaņā ar Dieva prātu Jēzus Kristus aicinātais apustulis, un brālis Sostens
- ²Dieva draudzei Korintā, Kristū Jēzū svētītajiem, aicinātajiem svētajiem un visiem, kas piesauc mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu visās vietās kā pie viņiem, tā arī pie mums.
- ³Žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Kunga Jēzus Kristus!
- ⁴Es vienmēr pateicos savam Dievam jūsu dēļ par žēlastību, kas jums dota Jēzū Kristū,
- ⁵Jo Viņā jūs visā kļūvat bagāti: katrā mācībā un ikvienā atziņā,
- ⁶Tā kā Kristus liecība ir jūsos nostiprināta.
- ⁷Tā lai jums, kas gaidāt mūsu Kunga Jēzus parādīšanos, netrūktu nekādas žēlastības.
- ⁸Viņš jūs stiprinās līdz galam nevainojamus mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanas dienai.
- ⁹Dievs ir uzticīgs; Viņš jūs aicinājis sava Dēla mūsu Kunga Jēzus Kristus sadraudzībā.
- ¹⁰Bet es jūs, brāļi, lūdzu mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, lai jūs visi sacītu to pašu un lai starp jums nebūtu šķelšanās, bet lai jūs būtu pilnīgi, vienprātīgi un vienās domās.
- ¹¹Jo Hloes piederīgie man ziņojuši par jums, mani brāļi, ka starp jums ir ķildas.
- ¹²Es saku to, ko ikviens no jums runā: Es esmu Pāvila, bet es esmu Apolla, un es esmu Kēfas, un es esmu Kristus.
- ¹³Vai Kristus ir dalīts? Vai Pāvils par jums krustā sists? Vai Pāvila vārdā esat kristīti?
- ¹⁴Es pateicos Dievam, ka es nevienu no jums nekristīju, kā tikai Krispu un Gaju,
- ¹⁵Lai kāds neteiktu, ka jūs esat kristīti manā vārdā.
- ¹⁶Vēl es kristīju Stefanasa namu, bet es nezinu, ka vēl kādu citu būtu kristījis.
- ¹⁷Jo Kristus mani nav sūtījis kristīt, bet sludināt evaņģēliju, ne pārgudriem vārdiem, lai Kristus krusts nezaudētu savu ietekmi.
- ¹⁸Jo tiem, kas iet pazušanā, mācība par krustu ir neprātība, bet tiem, kas tiek pestīti, tas ir, mums tā ir Dieva spēks.
- ¹⁹Jo ir rakstīts: Es iznīcināšu gudro gudrību un atmetīšu prātnieku prātošanu. (Is.29,14)
- ²⁰Kur ir gudrais? Kur rakstu mācītājs? Kur šīs pasaules pētnieks? Vai Dievs nav šīs pasaules gudrību pārvērtis neprātībā?
- ²¹Jo ja pasaule savā gudrībā neatzina Dievu Viņa gudrībā, tad Dievam labpatika ar neprātīgu sludināšanu pestīt tos, kas tic.
- ²²Jo arī jūdi prasa zīmes, un grieķi meklē gudrību,
- ²³Bet mēs sludinām Kristu, krustā sisto, kas jūdiem ir apgrēcība, bet grieķiem neprātība,
- ²⁴Turpretī aicinātajiem, jūdiem kā arī grieķiem, Kristus ir Dieva spēks un Dieva gudrība,
- ²⁵Jo "neprātība", kas nāk no Dieva, ir gudrāka nekā cilvēki, un "nespēks", kas nāk no Dieva, ir stiprāks nekā cilvēki.
- ²⁶Skatiet, brāļi, savus aicinātos! Tur nav daudz miesīgi gudro, nav daudz vareno, nav daudz dižciltīgo;
- ²⁷Bet pasaules neprātīgos Dievs izredzēja, lai apkaunotu stipros,

²⁸Un Dievs izredzēja pasaules neievērojamus un nicinātos, un tos, kas nekas nav, lai iznīcinātu tos, kas kaut kas ir,

²⁹Lai neviens cilvēks nelielītos Viņa priekšā.

³⁰Pateicoties Viņam, jūs esat vienībā ar Kristu Jēzu, kas mums kļuvis Dieva gudrība un taisnība, un svēttapšana, un atpestīšana,

³¹Kā rakstīts: Kas dižojas, lai dižojas Kungā!

Chapter 2

¹Ari es, brāļi, pie jums nākdams, nenācu ar augstu valodu vai gudrību, lai pasludinātu jums Kristus liecību.

²Jo es nolēmu starp jums nezināt neko citu, kā vienīgi Jēzu Kristu, un Viņu vēl krustā sistu.

³Un es biju pie jums nespēcīgs un bailēs, un lielās bažās;

⁴Un mana mācība, un mana sludināšana nenotika pārlicinātajos cilvēka gudrības vārdos, bet gara un spēka izpausmē,

⁵Lai jūsu ticība būtu pamatota ne cilvēku gudrībā, bet Dieva spēkā.

⁶Pilnīgajiem arī mēs sludinām gudrību, bet ne šīs pasaules un ne šīs pasaules valdnieku gudrību, kas iznīkst;

⁷Bet mēs sludinām noslēpumaino un apslēpto Dieva gudrību, ko Dievs pirms mūžiem paredzējis mūsu godam.

⁸To neviens no šīs pasaules valdniekiem nav atzinis, jo, ja viņi būtu atzinuši, tad viņi nekad godības Kungu nebūtu krustā situši.

⁹Bet tā ir, kā rakstīts: Ko acs nav redzējusi ne auss dzirdējusi, ne cilvēka sirdī nācis, to Dievs sagatavojis tiem, kas Viņu mīl.

¹⁰Un Dievs mums to atklāja caur savu Garu, jo Gars izdibina visu, pat Dieva dziļumus.

¹¹Jo kurš no cilvēkiem pazīst cilvēku būtību, ja ne cilvēka gars, kas viņā ir? Tāpat arī Dieva būtību neviens nepazīst kā tikai Dieva Gars.

¹²Bet mēs neesam saņēmuši šīs pasaules garu, bet to Garu, kas ir no Dieva, lai mēs zinātu, ko Dievs mums dāvājis.

¹³To mēs arī runājam ne iemācītos cilvēka gudrības vārdos, bet mēs, kā Gars mācījis, garīgo paskaidrojam garīgi.

¹⁴Miesīgais cilvēks neaptver to, kas nāk no Dieva Gara, jo tas viņam ir neprātība, un viņš nevar saprast, ka tas jāapsver garīgi.

¹⁵Turpretī garīgais izdibina visu, bet viņu pašu neviens neizdibina.

¹⁶Jo kas ir izpratis Kunga prātu, lai Viņu pamācītu? Bet mums ir Kristus prāts.

Chapter 3

- ¹Brāļi, arī es nevarēju ar jums runāt kā ar garīgiem, bet kā ar miesīgiem, kā ar bērniem Kristū.
- ²Es jums devu pienu dzeršanai, ne cietu barību, jo jūs vēl nevarējāt, bet arī tagad vēl nevarat, jo jūs vēl esat miesīgi,
- ³Kamēr starp jums pastāv skaudība un ķildas, vai jūs neesat miesīgi un nedzīvojat kā miesīgi cilvēki?
- ⁴Jo ja kāds saka: Es esmu Pāvils, bet cits: Es esmu Apolla, vai tad jūs neesat cilvēki? Jo kas ir Apolls vai kas ir Pāvils?
- ⁵Tie ir Tā kalpi, uz kuru jūs esat ticējuši tā, kā Kungs katram to devis.
- ⁶Es dēstiju, Apolls laistija, bet Dievs deva augumu.
- ⁷Tāpēc ne tas ir kas, kas dēsta, un ne tas, kas laista, bet Dievs, kas audzē.
- ⁸Bet dēstītājs un laistītājs ir līdzīgi. Katrs saņems savu algu saskaņā ar savu darbu;
- ⁹Jo mēs esam Dieva palīgi, jūs esat Dieva tīrums, Dieva celtne.
- ¹⁰Saskaņā ar Dieva žēlastību, kas man dota, es kā gudrs namdaris ieliku pamatu, bet cits uz tā ceļ. Bet lai katrs pielūko, kā viņš uz tā ceļ.
- ¹¹Jo citu pamatu neviens nevar likt, kā to, kas jau likts, tas ir Jēzus Kristus.
- ¹²Vai kāds uz šī pamata ceļ zeltu, sudrabu, dārgakmeņus, koku, sienu, salmus,
- ¹³To parādīs katra darbs. Kunga diena to atklās, jo tā parādīsies ar uguni, un kāds kura darbs ir, to pārbaudīs uguns.
- ¹⁴Ja kāda darbs, ko tas cēlis, pastāvēs, tas saņems algu.
- ¹⁵Ja kāda darbs sadegs, tas cietīs zaudējumu, bet pats tiks pestīts, bet gan kā caur uguni.
- ¹⁶Vai nezināt, ka jūs esat Dieva svētnīca un ka Dieva Gars mājā jūsos?
- ¹⁷Ja kāds Dieva svētnīcu apgāna, to Dievs iznīcinās. Jo Dieva svētnīca ir svēta, un tā esat jūs.
- ¹⁸Lai neviens sevi nepieviļ! Ja kāds uzskata sevi gudru šinī pasaulē, tam jātop neprātīgam, lai kļūtu saprātīgs.
- ¹⁹Jo šīs pasaules gudrība ir Dievam neprātība. Jo ir rakstīts: Es notveršu gudros viņu viltībā.
- ²⁰Un atkal: Kungs zina gudro domas, ka tās ir tukšas.
- ²¹Tāpēc neviens lai nelielās ar cilvēkiem!
- ²²Jo viss ir jūsu: vai tas būtu Pāvils, vai Apolls, vai Kēfa, vai pasaule, vai dzīvība, vai nāve, vai tagadne, vai nākotne, viss pieder jums;
- ²³Bet jūs piederat Kristum un Kristus - Dievam.

Chapter 4

¹Tātad lai katrs cilvēks mūs atzīst par Kristus kalpiem un Dieva noslēpumu pārvaldniekiem.

²No pārvaldniekiem jau prasa, lai katrs būtu uzticams.

³Bet tas man nav svarīgi, ka jūs vai kāda cilvēku tiesa mani tiesā, bet arī pats sevi es netiesāju.

⁴Jo es gan nekā neapzinos, bet tas mani vēl neattaisno. Kungs ir mans tiesnesis.

⁵Tāpēc netiesājiet pirms laika, kamēr atnāks Kungs. Viņš apgaismos tumsību noslēpumus un atklās siržu nodomus, un tad katram būs gods no Dieva.

⁶Bet, brāļi, to es attiecināju uz sevi un Apollu jūsu labad, lai jūs no mums mācītos ne vairāk par to, kas rakstīts, vienam pret otru nekļūt uzpūtīgam cita dēļ.

⁷Jo kas tev devis priekšrocības? Bet kas tev ir, ko tu nebūtu saņēmis? Un ja tu esi saņēmis, kāpēc lielies, it kā tu nebūtu saņēmis?

⁸Jūs jau esat paēduši, jau bagāti kļuvuši; jūs valdāt bez mums; un kaut jūs valdītu, lai arī mēs reizē ar jums valdītu!

⁹Jo man šķiet, ka Dievs mums, apustuļiem, it kā nāvei lemtiem ierādījis pēdējo vietu, jo mēs esam kļuvuši par izbrīnu pasaulei un eņģeļiem, un cilvēkiem.

¹⁰Mēs neprātīgi Kristus dēļ, bet jūs gudri Kristū; mēs nespēcīgi, bet jūs stipri; jūs cienīti, bet mēs nicināti.

¹¹Līdz pat šai stundai ciešam arī izsalkumu un slāpes, esam arī kaili un tiekam dūrēm sisti, kā arī esam bez pajumtes;

¹²Un mēs pūlamies, strādādami savām rokām. Mūs lād, bet mēs svētām; mūs vajā, bet mēs paciešam;

¹³Mūs zaimo, bet mēs aizlūdzam; mēs esam kļuvuši it kā šīs pasaules atkritumi, kā no visiem atmetami līdz pat šim laikam.

¹⁴To es rakstu nevis jūsu apkaunošanai, bet pamācīdams kā savus vismīļākos bērnus.

¹⁵Ja jums arī Kristū būtu desmit tūkstoši skolotāju, tad tomēr nedaudz tēvu, jo es caur evaņģēliju esmu jūs dzemdinājis Kristū Jēzū.

¹⁶Tātad es jūs lūdzu: sekojiet man, kā arī es Kristum!

¹⁷Tāpēc es sūtīju pie jums Timoteju, kas ir mans vismīļais un uzticīgais dēls Kungā; viņš jums atgādinās manu mācību Kristū Jēzū, kā es visur un katrā draudzē mācu.

¹⁸Daži ir uzpūtušies, it kā es vairs nenākšot pie jums.

¹⁹Ja Dievs gribēs, es drīz nākšu pie jums; un es iepazīšos ne ar uzpūtīgo vārdiem, bet ar viņa spēku.

²⁰Jo Dieva valstība pastāv ne vārdos, bet spēkā.

²¹Ko jūs gribat? Vai lai es nāku pie jums ar rīksti, vai mīlestībā un lēnprātības garā?

Chapter 5

- ¹Vispār dzirdams par netiklību starp jums, un tādu netiklību, kādas nav starp pagāniem. Tā kāds dzīvojot ar sava tēva sievu.
- ²Un jūs esat uzpūtušies, kur drīzāk vajadzēja noskumt, lai tāds, kas tādas lietas dara, tiktu izmests no jūsu vidus.
- ³Es gan, miesīgi būdams prom, bet garīgi klāt esot, it kā klātbūdam, nolēmu par to, kas tā darījis,
- ⁴Mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā sapulcēties jums un manam garam mūsu Kunga Jēzus spēkā,
- ⁵Lai nodotu viņu sātanam miesas izpostīšanai, lai gars tiktu izglābts mūsu Kunga Jēzus Kristus dienā.
- ⁶Jūsu lepošanās nav laba. Vai jūs nezināt, ka nedaudz rauga saraudzē visu mīklu?
- ⁷Izmetiet veco raugu, lai jūs būtu jauna mīkla, jo jūs esat neraudzēti; jo mūsu Lieldienu Jērs, Kristus, ir uzpurēts.
- ⁸Tāpēc svinēsim svētkus ne ar veco raugu, ne ar ļaunuma un negoda raugu, bet ar skaidrības un patiesības neraudzētajām maizēm!
- ⁹Es jums rakstīju vēstulē: Nesaejieties ar netikļiem!
- ¹⁰Ne ar visiem šīs pasaules netikļiem vai mantraušiem, vai laupītājiem, vai elku kalpiem, jo tad jums būtu jāaiziet no šīs pasaules.
- ¹¹Bet tagad es jums rakstu nesaieties, jo, ja tas, kas saucas brālis, ir netiklis vai mantrausis, vai elku kalps, vai zaimotājs, vai dzērājs, vai laupītājs, ar tādu pat neēdiet kopā!
- ¹²Jo kāda man daļa tiesāt tos, kas ārpusē? Vai jums nav jātiesā tie, kas iekšpusē?
- ¹³Jo tos, kas ārpusē, tiesās Dievs. Jūs novērsiet ļaunumu no sevis pašiem!

Chapter 6

- ¹Vai kāds no jums, kam ir kāda sūdzība pret otru, uzdrošināsies iet tiesā pie netaisnīgajiem un ne pie svētajiem?
- ²Vai jūs nezināt, ka svētie tiesās pasauli? Un ja jūs tiesāsit pasauli, vai tad jūs nebūtu cienīgi iztiesāt vismazākās lietas?
- ³Vai nezināt, ka mēs tiesāsim eņģeļus, tad jo vairāk pasaulīgas lietas?
- ⁴Ja jums būs tiesāšanās pasaulīgās lietās, tad ieceliet tiesnešus, kas draudzē tiek pelti!
- ⁵To es saku jūsu apkaunošanai. Vai tad nav neviena saprātīga starp jums, kas varētu tiesu spriest starp saviem brāļiem?
- ⁶Bet brālis tiesājas ar brāli, un tad vēl pie neticīgajiem!
- ⁷Jau vispār ir kļūda, ka jūs tiesājaties savā starpā. Kāpēc jūs labāk nepaciešat netaisnību? Kāpēc nepaciešat zaudējumu?
- ⁸Bet jūs darāt netaisnību un pārestību, un to vēl brāļiem.
- ⁹Vai jūs nezināt, ka netaisnīgie debesvalstību neiemantos? Nepievilieties! Ne netikļi, ne elku kalpi, ne laulības pārkāpēji,
- ¹⁰Ne baudkāriģie, ne vīriešu apgānītāji, ne zagļi, ne mantrauši, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji debesvalstību neiemantos.
- ¹¹Arī no jums daži tādi bijuši, bet jūs esat nomazgāti un svētdarīti, un attaisnoti mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā un mūsu Dieva Garā.
- ¹²Viss man atļauts, bet ne viss ir derīgs. Viss man atļauts, bet es nepakļaušos nekādai varai.
- ¹³Barība vēderam, un vēders barībai; bet Dievs kā vienu, tā otru iznīcinās. Miesa nav netiklībai, bet Kungam, un Kungs miesai.
- ¹⁴Bet Dievs uzmodināja Kungu; Viņš savā spēkā arī mūs uzmodinās.
- ¹⁵Vai jūs nezināt, ka jūsu miesas ir Kristus locekļi? Vai es, paņēmis Kristus locekļus, padarīšu tos par netikles locekļiem? Nekad ne!
- ¹⁶Vai jūs nezināt, ka tas, kas ar netikli saietas, ir viena miesa ar to? Jo ir sacīts: Tie abi būs viena miesa.
- ¹⁷Bet kas vienots ar Kungu, ir viens gars ar Viņu.
- ¹⁸Bēdziet no netiklības! Katrs grēks, ko cilvēks dara, ir ārpus miesas, bet kas netiklību piekopj, tas grēko pret savu miesu.
- ¹⁹Vai jūs nezināt, ka jūsu locekļi ir svētnīca Svētajam Garam, kas jūsos mīt un ko Dievs jums devis; arī jūs paši neesat savi.
- ²⁰Jo jūs esat atpirkti par dārgu maksu. Pagodiniet un nesiet Dievu savā miesā!

Chapter 7

- ¹Bet attiecībā uz to, ko jūs man rakstījāt: Ir labi cilvēkam sievieti neaizskart.
- ²Bet netiklības novēršanai lai katram ir sava sieva un katrai savs vīrs!
- ³Vīram jāizpilda pienākums pret sievu, tāpat arī sievietei pret vīru.
- ⁴Sievai nav varas pār savu miesu, bet vīram; tāpat arī vīram nav varas pār savu miesu, bet sievietei.
- ⁵Neizvairieties viens no otra, kā vien uz kādu laiku, pašiem vienojoties, lai nodotos lūgšanai; bet tad atkal atgriezieties viens pie otra, lai sātans jūs nekārdinātu jūsu nesavaldības dēļ.
- ⁶Bet to es saku: atļaudams, ne pavēlēdams.
- ⁷Jo es vēlos, ka visi būtu tā kā es; bet katram ir sava dāvana no Dieva: vienam tā, otram cita.
- ⁸Bet es saku neprecētajiem un atraitņiem: labi viņiem būtu, ja viņi paliktu tā kā es.
- ⁹Bet ja viņi nav atturīgi, lai precas; jo labāk doties laulībā, nekā degt kaislībā.
- ¹⁰Bet laulātajiem pavēlu ne es, bet Kungs: sieva lai nešķiras no vīra!
- ¹¹Un ja tā šķīrusies, tad tai jāpaliek neprecētai vai jāizlīgst ar savu vīru. Arī vīrs lai sievieti neatstāj!
- ¹²Pārējiem ne Kungs, bet es saku: ja kādam brālim ir nekrīta sieva un tā piekrīt ar viņu kopā dzīvot, tad lai viņš to neatstāj!
- ¹³Un ja kādai ticīgai sievietei ir nekrīts vīrs, un tas piekrīt ar viņu kopā dzīvot, tad lai neatstāj vīru!
- ¹⁴Jo ticīgā sieva svētī neticīgo vīru, un ticīgais vīrs svētī neticīgo sievieti; citādi jūsu bērni būtu nešķīsti, bet tagad tie ir svēti.
- ¹⁵Bet ja nekrītais šķiras, tad lai iet, jo brālis vai māsa tādā gadījumā nav saistīti; Dievs mūs ir aicinājis mieram.
- ¹⁶Jo no kurienes tu, sieva, zini, ka izglābsi savu vīru? Vai no kurienes tu, vīrs, zini, ka izglābsi savu sievieti?
- ¹⁷Lai katrs dzīvo tā, kā katram Kungs piešķīris un kā Dievs katru aicinājis, un kā es visās draudzēs mācu.
- ¹⁸Ja kāds apgraizītais ir aicināts, tad lai viņš nemeklē neapgraizīšanas; ja kāds neapgraizītais ir aicināts, tas lai paliek neapgraizīts!
- ¹⁹Apgraizīšana nekas nav un neapgraizīšana nekas nav, bet Dieva baušļu pildīšana.
- ²⁰Katrs lai paliek tanī aicinājumā, kurā tas aicināts!
- ²¹Ja esi aicināts vergs, nezūdi par to, bet, ja vari kļūt brīvs, tad izmanto to!
- ²²Jo kas, vergs būdams, ir Kunga aicināts, tas ir Kunga brīvvalstis; līdzīgi tas, kas brīvs būdams, aicināts, ir Kristus kalps.
- ²³Jūs esat dārgi atpirkti, nekļūstiet cilvēku vergi!
- ²⁴Brāļi, katrs lai paliek Dieva priekšā, kā viņš ir aicināts!
- ²⁵Attiecībā uz jaunavību man Kunga pavēles nav, bet es dodu padomu kā tāds, kas no Kunga ieguvis žēlsirdību, lai būtu uzticīgs.

- ²⁶Tāpēc pašreizējo spaidu dēļ es atzīstu par labāku, ka cilvēkam labāk palikt tāpat.
- ²⁷Ja esi saistīts ar sievu, nemeklē šķiršanos; ja esi neprecēts, nemeklē sievu!
- ²⁸Bet ja esi devies laulībā, tad neesi grēkojis; un ja jaunava apprecas, tā negrēko, bet miesas grūtības viņiem būs. Es tomēr gribu jūs saudzēt.
- ²⁹Brāļi, tāpēc es to saku: laiks ir īss. Turpmāk, lai tie, kam ir sievas, būtu tādi, it kā viņiem tās nebūtu;
- ³⁰Un tie, kas raud, kā tādi, kas neraud; un kas priecājas, kā tādi, kas nepriecājas; un kas pērk, kā tādi, kam nekā nav;
- ³¹Un kas šo pasauli izmanto, būtu kā tādi, kas to neizmanto, jo šīs pasaules veids iznīkst.
- ³²Bet es vēlos, lai jūs būtu bez rūpēm. Kam nav sievas, tas rūpējas par to, kas ir Kunga, kā patikt Dievam.
- ³³Bet precētais rūpējas par pasaules lietām, kā patikt sievai, un viņš ir dalīts.
- ³⁴Arī neprecētā sievietē un jaunava domā par to, kas ir Kunga, lai būtu svēta miesā un garā; bet precētā domā par pasaules lietām, kā patikt vīram.
- ³⁵Es to saku jūsu labā, ne cilpu jums apmezdam, bet tajā nolūkā, lai dotu jums iespēju godīgā dzīvē un bez traucējuma pielūgt Kungu.
- ³⁶Bet ja kādam šķiet, ka izrādīsies necienīgi, ja viņa jaunava būs pāri gadiem, un tam tā jānotiek, tad lai dara, kā grib! Ja viņa dodas laulībā, grēka nav.
- ³⁷Bet kas, nebūdamas padots nekādai nepieciešamībai, noteikti nospriedis savā sirdī un, rīkojoties saskaņā ar savu brīvo gribu, ir nolēmis savā sirdī paturēt savu meitu jaunavībā, tas labi dara.
- ³⁸Tātad, kas savu meitu atdod pie vīra, tas labi dara, bet kas nedod pie vīra, tas dara labāk.
- ³⁹Sieva ir padota likumam, kamēr viņas vīrs dzīvs. Ja tās vīrs ir miris, viņa ir brīva un var doties laulībā, ar ko vēlas, bet tikai Kungā.
- ⁴⁰Bet svētīgāka viņa būs, ja saskaņā ar manu padomu paliks tāpat. Es esmu pārliecināts, ka arī man ir Dieva Gars.

Chapter 8

¹Bet attiecībā uz elkupuriem mēs zinām, ka mums visiem ir atziņa. Zināšanas dara uzpūtīgus, bet mīlestība ceļ.

²Bet ja kāds iedomājas, ka viņš kaut ko zina, tad tas vēl nav atzinis to, kā viņam tas jāzina.

³Bet ja kāds mīl Dievu, to Dievs ir atzinis.

⁴Attiecībā uz barību, kas tiek upurēta elkiem, mēs zinām, ka elks pasaulē nav nekas un ka nav cita, bet ir tikai viens Dievs.

⁵Ja arī tiek runāts par dieviem debesīs vai virs zemes (kā arī par to, ka ir daudz dievu un kungu),

⁶Tad mums ir tikai viens Dievs, - Tēvs, no kura viss un kura dēļ mēs esam; un viens Kungs Jēzus Kristus, caur kuru viss un caur Viņu arī mēs.

⁷Bet ne visos ir atziņa. Daži pieraduši vēl līdz šim pie elkiem, ēd it kā elkupuri, un tā viņu sirdsapziņa, vāja būdama, tiek apgānīta.

⁸Ēdiens mūs netuvina Dievam. Jo, ja ēdīsim, mēs nekļūsim labāki, un ja neēdīsim, mēs nekļūsim sliktāki.

⁹Tomēr pielūkojiet, ka šī jūsu brīvība kādreiz nekļūst ieļaušana vājajiem!

¹⁰Jo ja kāds redzēs to, kam ir saprašana, elku namā piedalāties mielastā, vai tad tā sirdsapziņa, būdama vāja, nepamudinās viņu ēst elkupurus?

¹¹Tā tavas saprašanas dēļ ies pazušanā vājais, par kuru Kristus ir miris.

¹²Bet tā, pret brāļiem grēkodami un viņu vājo sirdsapziņu ievainodami, jūs grēkojat pret Kristu.

¹³Tādēļ, ja ēdiens ieļau manu brāli, es mūžam gaļu neēdīšu, lai neapgrēcinātu savu brāli.

Chapter 9

¹Vai es neesmu brīvs? Vai es neesmu apustulis? Vai es neesmu mūsu Kungu Jēzu Kristu redzējis? Vai jūs neesat mans darbs Kungā?

²Ja es citiem neesmu apustulis, tad jums es esmu, jo jūs esat manas apustuļa sūtības zīmogs Kungā.

³Mana aizstāvēšanās pret tiem, kas mani apsūdz, ir sekojoša:

⁴Vai mums nav tiesības ēst un dzert?

⁵Vai mums nav tiesības ņemt līdz sievieti - mūsu tāpat kā pārējiem apustuļiem un Kunga brāļiem, un Kēfam?

⁶Vai man vienam un Barnabam nav tiesības tā darīt?

⁷Kas tad karo saviem līdzekļiem? Kas dēsta vīna dārzu un nebauda no tā augļiem? Kas gana ganāmpulku un neēd ganāmpulka pienu?

⁸Vai es to runāju kā cilvēks? Vai arī likums to nesaka?

⁹Jo Mozus likums saka: Neaizsien purnu kūlējam vērsim. (5.Moz.25,4) Vai Dievam rūp vērsī?

¹⁰Vai to viņš nesaka mūsu dēļ? Jo mūsu dēļ ir rakstīts: arājam jāar cerībā un kūlējam jākuļ cerībā saņemot ražu.

¹¹Ja mēs esam jums sējuši garīgo, vai tad ir kas liels, ka mēs pļaujam jūsu laicīgo?

¹²Ja citi ir jūsu tiesību līdzdalībnieki, kāpēc jo vairāk ne mēs? Bet mēs neesam šīs tiesības izlietojuši, un mēs visu panesam, lai Kristus evaņģēlijam neradītu šķēršļus.

¹³Vai jūs nezināt, ka tie, kas svētnīcā strādā, no svētnīcas pārtiek, un kas altārim kalpo, no altāra saņem savu daļu?

¹⁴Tāpat arī Kungs noteicis evaņģēlija sludinātājiem pārtikt no evaņģēlija.

¹⁵Bet es nekā no tā neesmu izlietojis. Tomēr es nerakstu, lai to uz mani attiecinātu, jo man labāk mirt, nekā kāds manu godu laupītu.

¹⁶Jo kad es sludinu evaņģēliju, tas nav man par godu, bet tas man nepieciešami jādara. Bēdas man, ja es evaņģēliju nesludinātu!

¹⁷Jo ja es to labprāt daru, tad man ir alga, bet ja nelabprāt, tad tas man ir uzticēts amats.

¹⁸Kāda tad ir mana alga? Tā, ka es, evaņģēliju sludinādams, pasludinu to bez atlīdzības un neizmantoju tiesības, kādas man dod evaņģēlija sludināšana.

¹⁹Un es, starp visiem brīvs būdams, kļuvis visu kalps, lai iemantotu daudzus.

²⁰Un jūdiem es kļuvis it kā jūds, lai iemantotu jūdus;

²¹Tiem, kas padoti bauslībai, it kā arī es būtu padots bauslībai, lai iemantotu tos, kas bija padoti bauslībai (lai gan es pats nebiju padots bauslībai); tiem, kas bija bez bauslības, it kā arī es būtu bez bauslības, lai iemantotu tos, kas bija bez bauslības (kaut es nebiju bez Dieva bauslības, bet biju padots Kristus bauslībai).

²²Vājajiem es kļuvis vājš, lai iemantotu vājos. Visiem es kļuvis viss, lai visus izglābtu.

²³Bet to visu es daru evaņģēlija dēļ, lai es būtu tā līdzdalībnieks.

²⁴Vai nezināt, ka tie, kas stadionā skrien, visi gan skrien, bet viens saņem godalgu? Skrieniet tā, lai jūs to saņemtu!

²⁵Katrs sacīkšu dalībnieks atturas no visa, un to viņi dara, lai iegūtu iznīcīgo kroni, bet mēs - neiznīcīgo.

²⁶Tātad es neskrienu uz kaut ko nenoteiktu, tā es necīnos, it kā gaisu sizdams.

²⁷Bet es šaustu savu miesu un lieku tai sev kalpot, lai kādreiz, citiem sludinot, pats netiktu atmests.

Chapter 10

- ¹Brāļi, es negribu atstāt jūs neziņā, ka mūsu tēvi visi bija zem padebess un visi gāja caur jūru,
- ²Un padebesī, un jūrā visi ir kristīti Mozū,
- ³Un visi ēda to pašu garīgo barību,
- ⁴Un visi dzēra to pašu garīgo dzērienu (viņi dzēra no garīgās klints, kas tiem sekoja), bet klints bija Kristus;
- ⁵Tomēr daudzi no viņiem Dievam nepatika; un viņi gāja bojā tuksnesī.
- ⁶Bet tas viss notika mums par brīdinājumu, lai mēs nekārotu pēc ļauna, kā viņi ir kārojuši;
- ⁷Un netopiet elku kalpi kā daži no viņiem, kā ir rakstīts: Šī tauta apsēdās, lai ēstu un dzertu, un piecēlās, lai dejotu. (2.Moz.32,6)
- ⁸Un nenodosimies netiklībai, kā daži no viņiem bija nodevušies, un vienā dienā krita divdesmit trīs tūkstoši.
- ⁹Un nekārdināsim Kristu, kā daži no tiem kārdinājuši, un viņi gāja bojā no čūskām.
- ¹⁰Un nekurniet, kā daži no tiem kurnējuši un gāja bojā no postītāja.
- ¹¹Tas viss viņiem noticis mācībai, bet mums, kas dzīvojam pēdējos mūžos, tas uzrakstīts brīdinājumam.
- ¹²Tātad, kas sevī iedomājas, ka viņš stāv, lai pielūko, ka nekrīt!
- ¹³Kārdinājumi lai jums neuzbrūk, izņemot cilvēcīgos! Bet Dievs ir uzticīgs. Viņš neļaus jūs kārdināt pāri jūsu spējam, bet reizē ar kārdinājumu dos izturību, lai jūs varētu pastāvēt.
- ¹⁴Tāpēc, mani mīlie, bēdziet no kalpošanas elkiem!
- ¹⁵Es runāju kā saprātīgiem. Jūs paši apsveriet, ko es saku!
- ¹⁶Svētības biķeris, ko svētījam, vai tas nav savienošanās ar Kristus asinīm? Un maize, ko laužam, vai tā nav kopība ar Kunga miesu?
- ¹⁷Kā viena maize, tā mēs daudzi esam viena miesa, visi, kas ir šīs vienas maizes līdzdalībnieki.
- ¹⁸Skatiet Izraēli pēc miesas: vai tie, kas ēd upurdāvanas, neņem līdzdalību pie altāra?
- ¹⁹Vai tad es saku, ka elkupuris kas ir, vai ka elki kas ir?
- ²⁰Bet ko pagāni upurē, to viņi upurē ļaunajiem gariem, bet ne Dievam. Bet es negribu, ka jūs būtu ļauno garu līdzdalībnieki.
- ²¹Jūs nevarat būt Kunga galda un ļauno garu galda dalībnieki.
- ²²Vai mēs lai izaicinām Kungu? Vai mēs esam varenāki par Viņu? Viss man ir atļauts, bet ne viss ir noderīgs.
- ²³Viss man ir atļauts, bet ne viss ceļ.
- ²⁴Neviens lai nemeklē savu, bet cita labumu!
- ²⁵Visu, ko pārdod gaļas tirgū, ēdiet, nekā nejautādami sirdsapziņas dēļ!
- ²⁶Kungam pieder zeme un tās pārpilnība. (Ps 23,1)
- ²⁷Ja kāds no neticīgajiem jūs aicina un jūs gribat iet, tad ēdiet visu, ko ceļ jums priekšā, nekā netaujādami sirdsapziņas dēļ!

²⁸Bet ja kāds jums sacītu: Tas tika upurēts elkiem, tad neēdiet tā dēļ, kas jums aizrādīja, un sirdsapziņas dēļ.

²⁹Tomēr es nedomāju tavu, bet tā otra sirdsapziņu. Jo kāpēc lai sveša sirdsapziņa spriestu tiesu par manu brīvību?

³⁰Ja es pateikdamies piedalos, kāpēc tad tieku zaimots par to, par ko es pateicos?

³¹Tātad, vai jūs ēdat, vai dzerat, vai citu ko darāt, visu dariet Dieva godam!

³²Neesiet piedauzība ne jūdiem, ne pagāniem, ne Dieva Baznīcai,

³³Tā kā arī es visiem visumā esmu tīkams, nemeklēdams savu, bet daudzu labumu, lai tie tiktu izglābti.

Chapter 11

- ¹Esiet sekotāji man kā es Kristum!
- ²Brāļi, par to es jūs cildinu, ka jūs visur mani pieminat un pildāt manas pavēles tā, kā es jums tās esmu devis.
- ³Bet es gribu, lai jūs zinātu, ka katra vīra galva ir Kristus, bet sievas galva ir vīrs, un Kristus galva ir Dievs.
- ⁴Katrs vīrietis, kas, apsedzis galvu, lūdz Dievu vai pravieto, dara negodu savai galvai.
- ⁵Bet katra sieviete, kas lūdz Dievu vai pravieto ar neapsegtu galvu, dara negodu savai gadvai, jo tā ir tāpat kā apcirpta.
- ⁶Ja sieviete neaizsedzas, tad lai viņai nocērp matus! Tā kā sievietei ir kauns būt apcirptai vai noskūtai, tad lai apsedz galvu!
- ⁷Vīrietim nevajag galvu apsegt, jo viņš ir Dieva attēls un godība, bet sieviete ir vīra gods.
- ⁸Jo vīrietis nav no sievietes, bet sieviete no vīrieša; (1.Moz.2,21-22)
- ⁹Arī vīrietis nav radīts sievietes dēļ, bet sieviete - vīrieša dēļ. (1.Moz.2,18 u.c.)
- ¹⁰Tāpēc sievietei galvā jānēsā varas zīme eņģeļu dēļ.
- ¹¹Tomēr Kungā nav vīrietis bez sievietes, nedz sieviete bez vīrieša;
- ¹²Jo kā sieviete no vīrieša, tā arī vīrietis no sievietes, bet viss no Dieva.
- ¹³Spriediet jūs paši: vai pieklājas sievietei neaizsegta Dievu lūgt?
- ¹⁴Vai pati daba nemāca: ja kāds vīrietis audzē matus, tas viņam ir negods;
- ¹⁵Bet ja sieviete audzē matus, tas viņai ir gods, jo mati viņai doti par aizsegu.
- ¹⁶Bet ja kāds gribētu ķildoties, tad ne pie mums, ne Dieva Baznīcā tāda ieraduma nav.
- ¹⁷Bet šo es aizrādu ne cildinādams, jo jūsu sanāksmes nenāk jums par labu, bet par ļaunu.
- ¹⁸Vispirms es dzirdu, ka jūsu draudzes sanāksmēs notiekot šķelšanās, un daļēji es tam ticu;
- ¹⁹Jo šķelšanās gan jābūt, lai kļūtu redzami tie, kas starp jums ir uzticami.
- ²⁰Kad jūs sanākat kopā, tad tas vairs nav Kunga vakarēdiena baudīšanai;
- ²¹Jo katrs steidzas paņemt ēšanai savu ēdienu, un tā dažs paliek izsalcis, bet dažs piedzeras.
- ²²Vai jums nav māju, kur ēst un dzert? Vai jūs nicināt Dieva Baznīcu un apkaunojat tos, kam nekā nav? Ko lai jums saku? Vai lai cildinu? Šai ziņā es jūs necildinu.
- ²³Jo no Kunga es saņēmu, ko arī jums atstāju, ka Kungs Jēzus tanī naktī, kad Viņš tika nodots, paņēma maizi,
- ²⁴Un pateikdamies lauza un sacīja: Ņemiet un ēdiet, šī ir mana Miesa, kas par jums tiks atdota; to dariet manai piemiņai!
- ²⁵Tāpat arī biķeri pēc vakarēdiena, sacīdams: Šis biķeris ir Jaunā derība manās Asinīs; to dariet, cikkārt jūs to dzerat, manai piemiņai!
- ²⁶Un cikkārt šo maizi ēdisiet un biķeri dzersiet, jūs pasludināsiet Kunga nāvi, iekams Viņš nāks.
- ²⁷Tātad, kas necienīgi šo maizi ēdis vai dzers Kunga biķeri, tas noziēgsies pret Kunga Miesu un Asinīm.

- ²⁸ Bet lai cilvēks pats sevi pārbauda, un tā lai ēd no šīs maizes un dzer no šī biķera!
- ²⁹ Jo kas ēd un dzer necienīgi, tas, neizšķirdams Kunga miesu, ēd un dzer sev tiesu.
- ³⁰ Tādēļ starp jums ir daudz neveselu un vāju, un daudzi aizmiguši.
- ³¹ Ja mēs paši sevi tiesātu, tad mēs netiktu tiesāti.
- ³² Bet tiesādams Kungs mūs pārmāca, lai mēs reizē ar šo pasauli netiekam pazudināti.
- ³³ Tātad, mani brāļi, kad jūs sapulcējaties mielastam, tad pagaidiet cits citu!
- ³⁴ Ja kāds ir izsalcis, lai paēd mājās, ka jūs nesapulcētos tiesai. Kad ieradīšos, noteikšu pārējo.

Chapter 12

- ¹Bet, brāļi, es negribu, ka jūs nezinātu par garīgajām dāvanām.
- ²Jūs zināt, ka jūs, kamēr bijāt pagāni, gājāt pie mēmajiem elkiem, it kā vesti.
- ³Tāpēc es jums paskaidroju, ka neviens, kas runā Dieva Garā, nesaka: Lāsts Jēzum. Un neviens nevar pateikt: Kungs Jēzus, kā tikai Svētajā Garā.
- ⁴Jo žēlastības ir dažādas, bet tas pats Gars.
- ⁵Un ir dažādas kalpošanas, bet tas pats Kungs.
- ⁶Un ir dažāda darbība, bet tas pats Dievs, kas visos visu dara.
- ⁷Bet ikvienam tiek dota Gara atklāsme, lai nestu svētību.
- ⁸Vienam caur Garu tiek doti gudrības vārdi, citam tanī pat Garā zinātnes vārdi,
- ⁹Citam ticība tai pašā Garā, citam dāvana dziedināt tanī pat vienā Garā,
- ¹⁰Citam darīt brīnumus, citam pravietot, citam pazīt garus, citam dažādas valodas, citam valodu tulkošana.
- ¹¹Bet to visu dara viens un tas pats gars, piešķirdams katram, kā gribēdams.
- ¹²Jo kā viens ķermenis un tam daudz locekļu, bet visi ķermeņa locekļi, kaut gan to ir daudz, ir tikai viens ķermenis, tā arī Kristus.
- ¹³Jo vienā Garā mēs visi esam kristīti, vai tie būt jūdi vai pagāni, vai vergi, vai brīvie; un visi mēs ar vienu Garu esam dziedināti.
- ¹⁴Jo arī ķermenis nesastāv no viena, bet no daudziem locekļiem.
- ¹⁵Ja kāja sacītu: Tā kā es neesmu roka, es nepiederu ķermenim, vai tāpēc tā nepiederētu ķermenim?
- ¹⁶Un ja auss sacītu: Tā kā es neesmu roka, es nepiederu ķermenim, vai tāpēc tā nepiederētu ķermenim?
- ¹⁷Ja viss ķermenis būtu acs, kur tad dzirde? Ja visa būtu dzirde, kur tad oža?
- ¹⁸Bet tagad Dievs nolīcis katru locekli ķermenī tā, kā tas Viņam labpatika.
- ¹⁹Ja visi tie būtu viens loceklis, kur tad ķermenis?
- ²⁰Bet tagad gan ir daudz locekļu, bet viens ķermenis.
- ²¹Bet acs nevar pateikt rokai: Man nevajag tavu darbu; vai atkal galva kājām: Jūs neesat man nepieciešamas.
- ²²Bet jo vairāk tie ķermeņa locekļi, kuri šķietami ir tie vājākie, ir nepieciešamāki;
- ²³Un tos ķermeņa locekļus, kurus mēs uzskatām par mazāk ievērojamiem, mēs turam sevišķā godā; un mūsu nepieklājīgajiem tiek veltīta lielāka pieklājība.
- ²⁴Bet tam, kas mūsos pieklājīgs, nevajag nekā. Bet Dievs mūsu ķermeni ir tā iekārtojis, ka lielāku cieņu piešķīris tam, kam tās trūka,
- ²⁵Lai ķermenī nebūtu šķelšanās, bet lai locekļi tanī cits par citu rūpētos.
- ²⁶Un kad viens loceklis cieš, tad visi locekļi cieš līdz; vai kad viens loceklis tiek godāts, tad visi locekļi priecājas līdz.
- ²⁷Bet jūs esat Kristus ķermenis un loceklis pie locekļa.

²⁸Un Dievs Baznīcā dažus iecēla: pirmkārt, par apustuļiem, otrkārt, par praviešiem, treškārt, par mācītājiem, tad deva spēku darīt brīnumus, tad dāvanas dziedināt, sniegt palīdzību, vadīt, runāt dažādās valodās, iztulkot runas.

²⁹Vai tad visi ir apustuļi, vai visi pravieši, vai visi mācītāji?

³⁰Vai visi ir brīnumdarītāji, vai visiem ir dāvanas dziedināt, vai visi runā mēlēs, vai visi tās iztulko?

³¹Bet jūs centieties pēc labākām žēlastībām; un pie tā es jums rādu vēl cēlāku ceļu.

Chapter 13

¹Ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, bet man nebūtu mīlestības, tad es būtu kā dārdošs varš vai skanošs zvārgulis.

²Un ja man būtu pravieša dāvanas, un es zinātu visus noslēpumus un visas zinātnes, un ja man būtu pilnīga ticība tā, ka es kalnus pārceļtu, bet man nebūtu mīlestības, tad es neesmu nekas.

³Un ja es izdalītu visu savu mantu trūcīgo uzturam, un ja es nodotu savu ķermeni, lai mani sadedzina, bet mīlestības man nebūtu, tad tas man nekā nelīdzētu.

⁴Mīlestība ir pacietīga, laipna; mīlestība nav skaudīga, tā nerīkojas nekautrīgi, nav uzpūtīga,

⁵Tā nav godkārīga, nedzenas pēc sava, tā nedusmojas, tā nedomā ļaunu.

⁶Tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību.

⁷Tā panes visu, tā tic visu, visu cerē, visu pacieš.

⁸Mīlestība nekad nemitējas, ja arī pravietojumi izbeigtos vai valoda apklustu, vai zināšanas izgaistu.

⁹Jo nepilnīga ir mūsu atziņa un mūsu pravietojums nepilnīgs;

¹⁰Bet kad iestāsies pilnība, tad izbeigsies tas, kas bija nepilnīgs.

¹¹Kad es biju bērns, es runāju kā bērns, domāju kā bērns, spriedu kā bērns; bet kad es kļuva vīrs, tad atmetu to, kas bērnišķīgs.

¹²Tagad mēs redzam mīklaini kā atspulgā, bet tad - vaigu vaigā; tagad es atzīstu nepilnīgi, bet tad es atzišu tā, kā arī es esmu atzīts.

¹³Bet tagad paliek ticība, cerība, mīlestība, šīs trīs; bet lielākā no tām ir mīlestība.

Chapter 14

¹Tiecieties pēc mīlestības, pūlieties pēc garīgajām dāvanām, bet sevišķi, lai jums būtu praviešu dāvanas!

²Jo kas runā valodās, tas nerunā cilvēkiem, bet Dievam, jo neviens to nesaprot; bet garā viņš runā noslēpumus.

³Bet kas pravieto, tas runā cilvēku celšanai, paskubināšanai un iepriecināšanai.

⁴Kas runā valodās, tas paceļ pats sevi, bet kas pravieto, tas ceļ Dieva Baznīcu.

⁵Bet es vēlos, ka jūs visi runātu valodās, bet vēl vairāk, lai jūs pravietotu; jo lielāks ir tas, kas pravieto, nekā tas, kas runā valodās, ja viņš to nepaskaidro, lai draudze tiktu stiprināta.

⁶Bet, brāļi, ja es tagad nāktu pie jums un runātu valodās, ko tas jums līdzētu, ja es nesludinātu jums vai nu atklāsmi, vai zināšanas, vai pravietojumus, vai mācību?

⁷Tas tāpat kā ar nedzīviem priekšmetiem, kas rada skaņas, vai tā būtu stabule, vai kokle; ja tās neskanētu dažādi, kā tad būtu izšķirams, kā skan stabule un kā skan kokle?

⁸Un ja taure dos nenoteiktu skaņu, kas tad gatavosies karam?

⁹Tā arī jūs valodas ziņā. Ja jūs nerunāsit skaidru valodu, kā lai saprot to, kas tiek runāts? Jūs runāsit vējam.

¹⁰Šinī pasaulē ir tik daudz dažādu valodu, un bez skaņas nav nekā.

¹¹Un ja es vārdu nozīmi nesaprotu, tad es esmu svešinieks tam, kam runāju, un tas, kas runā, ir man svešinieks.

¹²Tā arī jūs, cenzdamies pēc gara dāvanam, rūpējieties, lai jūs būtu bagāti ar tām draudzes celšanai!

¹³Tādēļ, kas runā valodās, lai lūdz Dievu, ka var to izskaidrot.

¹⁴Ja es kādā valodā lūdzu Dievu, tad mans gars gan pielūdz Dievu, bet mans prāts paliek bez augļiem.

¹⁵Kas tad iznāk? Es gribu lūgt Dievu garā, es gribu lūgt Dievu arī ar prātu; es gribu dziedāt garā, es gribu dziedāt arī ar prātu.

¹⁶Bez tam, ja tu garā godināsi Dievu, kā tad vienkāršais cilvēks varēs pateikt "amen" tavai Dieva godināšanai, ja viņš nesaprot to, ko tu saki?

¹⁷Jo tava pateicība ir gan laba, bet cits netiek ar to pacelts.

¹⁸Es pateicos savam Dievam, ka es runāju visās jūsu valodās.

¹⁹Bet draudzē es labāk gribu pateikt piecus vārdus ar savu saprašanu, lai arī citus pamācītu, nekā desmit tūkstošu vārdu valodās.

²⁰Brāļi, netopiet bērni saprašanā, bet ļaunuma ziņā esiet bērni! Saprašanā esiet pilnīgi!

²¹Likumā ir rakstīts: Svešās valodās un svešām lūpām es runāšu šai tautai, un arī tad viņa mani neklausīs, saka Kungs. (Is.28,11)

²²Tāpēc valodas ir zīme nevis ticīgajiem, bet neticīgajiem, bet pravietojumi nav neticīgajiem, bet ticīgajiem.

- ²³Ja visa Baznīca sanāktu kopā, un visi runātu valodās, bet ienāktu arī nepratēji vai neticīgie, vai tad tie nepateiks, ka jūs esat ārprātīgi?
- ²⁴Bet ja, visiem pravietojot, ienāktu neticīgais vai nepratējs, un visi viņu pārliecinātu, visi viņu pārbaudītu,
- ²⁵Viņa sirds noslēpumi tiktu atklāti, tad viņš, uz sava vaiga nokritis, pielūgs Dievu un pasludinās, ka jūsos patiesi ir Dievs.
- ²⁶Ko tad darīt, brāļi? Kad jūs sapulcējaties, tad katram no jums ir psalms vai mācība, vai izskaidrojumi, tas viss lai notiek pacelšanai!
- ²⁷Ja kāds runā valodās, divi vai, lielākais, trīs un pēc kārtas, tad viens lai izskaidro;
- ²⁸Bet ja izskaidrotāja nav, tad lai viņš draudzē klusē un lai runā tikai sev un Dievam!
- ²⁹Arī pravieši lai runā divi vai trīs, bet citi lai apspriež!
- ³⁰Bet ja citam, kas tur sēž, rodas atklāsme, tad lai pirmais klusē!
- ³¹Jo jūs visi pēc kārtas varat pravietot, lai visiem būtu pamācība un visiem - pamudinājums.
- ³²Arī praviešu gari praviešiem pakļauti,
- ³³Jo Dievs nav nevienprātības, bet miera Dievs, kā arī es visās svēto draudzēs mācu.
- ³⁴Sievietes lai sanāksmēs klusē, jo viņām nav atļauts runāt, bet tām jābūt paklausīgām, kā arī likums to nosaka.
- ³⁵Bet ja tās grib ko uzzināt, tad lai mājās jautā saviem vīriem, jo sievietei nepieklājas runāt sanāksmē.
- ³⁶Vai tad Dieva vārds no jums cēlies, vai tas pie jums vieniem nācis?
- ³⁷Ja kādam šķiet, ka viņš ir pravietis vai gara cilvēks, tad viņam jāzina, ka tas, ko jums rakstu, ir Kunga pavēle.
- ³⁸Bet ja kads to neatzīst, tad arī viņš netiks atzīts.
- ³⁹Tātad, brāļi, centieties pravietot un neliedziet runāt valodās!
- ⁴⁰Bet visam jānotiek pieklājīgi un kārtīgi.

Chapter 15

¹Brāļi, es atgādinu jums evaņģēliju, ko es jums pasludināju, ko jūs pieņēmt un kurā jūs arī stāvat,

²Caur ko jūs arī esat pestīti, ja jūs to paturat tādā veidā, kā es jums to pasludināju; citādi jūsu ticība ir veltīga.

³Jo vispirms es jums mācīju to, ko arī pats saņēmu, ka saskaņā ar Rakstiem Kristus ir miris par mūsu grēkiem,

⁴Un ka Viņš ticis apbedīts, un ka Viņš saskaņā ar Rakstiem trešajā dienā augšāmcēlies,

⁵Un ka Viņš parādījies Kēfam un pēc tam tiem vienpadsmit.

⁶Vēlāk Viņš parādījās vairāk kā pieci simti brāļiem kopā esot, no kuriem daudzi vēl dzīvo līdz šim, bet daži jau aizmiguši.

⁷Pēc tam Viņš parādījies Jēkabam, tad visiem apustuļiem;

⁸Bet pēdīgi pēc visiem Viņš parādījās arī man, it kā kādam nelaikā dzimušajam.

⁹Jo es esmu mazākais starp apustuļiem un es neesmu cienīgs, ka mani sauc par apustuļi, tādēļ ka es vajāju Dieva Baznīcu.

¹⁰Bet, pateicoties Dieva žēlastībai, es esmu tas, kas es esmu, un Viņa žēlastība mani nebija nesekmīga, un es strādāju vairāk par viņiem visiem, tomēr ne es, bet Dieva žēlastība kopā ar mani.

¹¹Vai tas es, vai viņi, tā mēs sludinām, un tā jūs kļuvāt ticīgi.

¹²Ja tad par Kristu sludina, ka Viņš no miroņiem augšāmcēlies, kā tad daži no jums saka, ka augšāmcēlšanās no miroņiem neesot?

¹³Bet ja augšāmcēlšanās no miroņiem nav, tad arī Kristus nav augšāmcēlies.

¹⁴Un ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir mūsu sludināšana, veltīga ir arī jūsu ticība.

¹⁵Ja nav mirušo augšāmcēlšanās, tad mēs esam arī Dieva viltus liecinieki, jo mēs būtu liecinājuši pret Dievu, ka Viņš Kristu uzmodinājis, bet Viņš to nebūtu uzmodinājis.

¹⁶Jo ja mirušie augšām necēlas, tad arī Kristus nav augšāmcēlies.

¹⁷Un ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir jūsu ticība, jo jūs vēl esat savos grēkos.

¹⁸Tad arī tie, kas aizmiguši Kristū, ir pazuduši.

¹⁹Ja mēs uz Kristu ceram tikai šinī dzīvē, tad mēs esam tie nožēlojamākie starp visiem cilvēkiem.

²⁰Bet tagad Kristus ir no miroņiem augšāmcēlies kā pirmais starp mirušajiem,

²¹Jo kā caur cilvēku nāve, tā arī caur cilvēku mirušo augšāmcēlšanās.

²²Un kā Ādamā visi mirst, tā arī Kristū tiks visi atdzīvināti,

²³Bet katrs pēc savas kārtas: Kristus kā pirmais, pēc tam tie, kas Kristum pieder, kas ticējuši uz Viņa atnākšanu.

²⁴Kad Viņš būs nodevis valstību Dievam un Tēvam, kad būs iznīcinājis katru valdību un varu, un spēku, pēc tam būs gals.

²⁵Bet Viņam jāvalda, kamēr Viņš noliks visus ienaidniekus zem Viņa kājām.

- ²⁶Un kā pēdējais ienaidnieks tiks iznīcināta nāve, jo Viņš visu ir pakļāvis zem Tā kājām. Bet ja Viņš saka,
- ²⁷Ka viss Viņam pakļauts, tad, bez šaubām, izņemot To, kas Viņam visu pakļāvis.
- ²⁸Bet kad Viņam viss būs pakļauts, tad arī Dēls pats pakļausies Viņam, kas Tam visu pakļāva, lai visā viss būtu Dievs.
- ²⁹Bez tam, ko darīs tie, kas liekas kristīties par mirušajiem? Ja vispār mirušie augšām necelsies, kāpēc tad kristīties par viņiem?
- ³⁰Kāpēc arī mēs ik brīdi pastāvam briesmās?
- ³¹Es mirstu ik dienas, tik tiešām, brāļi, kā jūs esat mans gods Kristū Jēzū, mūsu Kungā!
- ³²Ja es (kā cilvēks) Efezā cīnījos ar plēsīgajiem zvēriem, kāds man no tā labums, ja mirušie neceļas augšām? Ēdisim un dzersim, jo rit mēs mirsim!
- ³³Nepievilieties! Ļaunas valodas bojā labus tikumus.
- ³⁴Esiet modri jūs, taisnīgie, un negrēkojiet, ja daži Dievu nepazīst; to es saku jums par kaunu.
- ³⁵Bet ja kāds sacītu: Kā mirušie uzcelsies, kādā miesā tie atnāks?
- ³⁶Tu neprātīgais! Ko tu sēji, tas netop dzīvs, ja pirmāk nenomirst.
- ³⁷Un ko tu sēji, tā nav miesa, kas vēl taps, bet tu sēji kailu graudu, vai tas būtu kviešu, vai no kā cita.
- ³⁸Bet Dievs tam dod miesu, kā vēlēdamies, un ikkatrai sēklai dod savu īpatu miesu.
- ³⁹Ne ikkatra miesa ir tā pati miesa, jo citāda tā ir cilvēkiem, citāda dzīvniekiem, citāda putniem un citāda zivīm.
- ⁴⁰Ir arī debesu ķermeņi un zemes ķermeņi; bet citāds ir debesu un citāds zemes ķermeņu krāšņums.
- ⁴¹Citāds spožums ir saulei, citāds spožums mēnesim un citāds spožums zvaigznēm; pat zvaigzne no zvaigznes atšķiras spožumā.
- ⁴²Tā arī augšāmcelšanās no miroņiem. Sēts tiek iznīcībā, augšāmcelsies neiznīcībā.
- ⁴³Sēts tiek negodā, augšāmcelsies godībā; sēts top nespēkā, augšāmcelsies spēkā.
- ⁴⁴Sēta top dabīga miesa, augšāmcelsies garīga miesa. Ja ir dabīga miesa, tad ir arī garīga, kā tas rakstīts:
- ⁴⁵Pirmais cilvēks Ādams kļuva dzīva dvēsele, pēdējais Ādams - atdzīvinātājs Gars.
- ⁴⁶Bet pirms nekā garīgais, ir dabīgais, pēc tam garīgais.
- ⁴⁷Pirmais cilvēks no zemes - laicīgs; otrs Cilvēks no debesīm - debesu.
- ⁴⁸Kāds tas, kas no zemes, tādi arī laicīgie, un kāds Tas, kas no debesīm, tādi arī tie, kas no debesīm.
- ⁴⁹Tātad, kā mēs bijām tā attēls, kas no zemes, tā lai esam arī Tā attēls, kas no debesīm.
- ⁵⁰Brāļi, bet to es saku: miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību, nedz iznīcība iemantos neiznīcību.
- ⁵¹Lūk, es jums saku noslēpumu: Mēs visi celsimies augšām, bet ne visi tiksīm pārveidoti,

⁵²Piepeši, acumirkļi, pēdējai bazūnei atskanot; jo bazūne atskanēs, un mirušie celsies augšām neiznīcībā, un mēs tapsim pārveidoti.

⁵³Jo šim iznīcīgajam jātērpjas neiznīcībā, un šeit mirstīgajam jātērpjas nemirstībā.

⁵⁴Bet kad šeit mirstīgais būs tērpies nemirstībā, tad piepildīsies vārdi, kas rakstīti: Nāve ir aprīta uzvarā.

⁵⁵Nāve, kur ir tava uzvara? Nāve, kur ir tavs dzelonis?

⁵⁶Bet nāves dzelonis ir grēks, un grēka spēks ir likums.

⁵⁷Bet pateicība Dievam, kas mums devis uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu!

⁵⁸Tāpēc, mani mīļie brāļi, esiet pastāvīgi un nesatricināmi, vienmēr centīgi Kunga darbā, zinādami, ka jūsu darbs nav veltīgs Kungā!

Chapter 16

¹Bet ziedojumu vākšanu, kas notiek svēto labā, izdariat tāpat, kā es to noteicu Galatijas draudzēm.

²Lai ikviens no jums pirmajā nedēļas dienā atliek un uzglabā, kas kuram labpatiks, lai nevajadzētu vākt ziedojumus tad, kad es atnākšu.

³Bet kad es būšu pie jums, tad es sūtīšu tos, kurus jūs rakstiski atzīsiet par piemērotiem, uz Jeruzalemi, lai aiznes jūsu dāvanas.

⁴Bet ja izrādīsies, ka ir vēlams, lai arī es ietu, tad viņi ies reizē ar mani.

⁵Tomēr es nākšu pie jums tad, kad būšu pārstaigājis Maķedoniju, jo caur Maķedoniju es iešu.

⁶Bet pie jums es varbūt uzkavēšos, vai pat pārziemošu, lai jūs mani aizvadītu turp, kur iešu.

⁷Jo es negribu tikai garām ejot jūs redzēt, bet ceru, ja Kungs atļaus, kādu laiku palikt pie jums.

⁸Efezā es palikšu līdz Vasarsvētkiem;

⁹Jo durvis man atvērušās lielas un plašas, bet arī pretinieku daudz.

¹⁰Bet kad atnāks Timotejs, lūkojiet, ka viņš justos pie jums drošībā, jo viņš strādā Kunga darbu tāpat kā es.

¹¹Neviens lai viņu nenievā, bet pavadiet viņu mierā, lai viņš nāk pie manis, jo es gaidu viņu kopā ar brāļiem.

¹²Un par brāli Apollu es jums ziņoju, ka es viņu ļoti lūdzu, lai viņš kopā ar brāļiem aiziet pie jums, bet viņam nebija prātā tagad iet, bet viņš aizies, tiklīdz viņam būs laiks.

¹³Esiet modri, pastāviet ticībā, darbojieties vīrišķīgi un esiet stipri!

¹⁴Visi jūsu darbi lai notiek mīlestībā!

¹⁵Bet es jūs, brāļi, lūdzu: jūs pazīstat Stefanasa namu; viņi ir Ahajas pirmkristītie un nodevušies kalpošanai svētajiem.

¹⁶Esiet arī jūs padevīgi viņiem un katram, kas darbojas līdz un strādā.

¹⁷Bet es priecājos par Stefanasa un Fortunāta, un Ahaika klātbūtni, jo viņi aizvieto to, kas trūka no jūsu puses,

¹⁸Jo viņi atspirdzināja manu un jūsu garu. Tāpēc atzīstiet viņus par tādiem;

¹⁹Āzijas draudzes jūs sveicina. Akvila un Priskilla kopā ar savas mājas draudzi jūs daudzreiz sveicina Kungā. Pie viņiem es arī mājuju.

²⁰Visi brāļi jūs sveicina. Sveiciniet viens otru ar svētu skūpstu!

²¹Sveiciens ar manu, Pāvila, roku.

²²Ja kāds nemīl mūsu Kungu Jēzu Kristu, tas lai tiek pazudināts! Maran, ata.

²³Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums!

²⁴Mana mīlestība lai ir ar jums visiem Kristū Jēzū! Amen.

2 Corinthians

Chapter 1

¹Pāvils, saskaņā ar Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, un brālis Timotejs Dieva draudzei, kas ir Korintā, un visiem svētajiem visā Ahajā:

²Žēlastība jums un miers no mūsu Dieva Tēva un Kunga Jēzus Kristus!

³Slavēts lai Dievs un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, žēlsirdības Tēvs un katras iepriecināšanas Dievs,

⁴Kas mūs iepriecina visās mūsu bēdās, lai arī mēs paši varētu iepriecināt tos, kas cieš visādas apspiešanas, ar to mācību, ar kādu Dievs mūs iepriecina.

⁵Jo kā Kristus ciešanas pārpilnīgi mūs piemeklē, tāpat pārpilnībā nāk pār mums iepriecinājumi caur Kristu.

⁶Bet ja mēs ciešam bēdas, tad tas jūsu pamācīšanai un pestīšanai; kad tiekam iepriecināti, tad tas jūsu iepriecināšanai; ja mēs tiekam pamudināti, tad tas jūsu pamudināšanai un glābšanai. Tas dara to, ka jūs panesat tās pašas ciešanas, kuras mēs ciešam,

⁷Lai mūsu cerība par jums būtu stipra, zinādami, ka jūs būsiet līdzdalībnieki iepriecinājumā, tāpat kā esat ciešanās.

⁸Jo mēs negribam jūs, brāļi, atstāt neziņā par mūsu bēdām, kas mūs piemeklēja Āzijā. Pārmērīgi un pāri spēkiem mēs bijām apspiesti, tā ka pat dzīvot apnika.

⁹Mēs sevī bijām pārliecināti, ka mums jāmirst, tā ka vairs nepaļāvāmies uz sevi, bet uz Dievu, kas uzmodina mirušos.

¹⁰Viņš mūs glābis un glābj no tik lielām briesmām: uz Viņu mēs ceram, ka Viņš arī turpmāk mūs glābs.

¹¹Arī jūs palīdziet, aizlūgdami par mums, lai par mums piešķirto žēlastību, ko daudzi izlūguši, no daudzām mutēm tiktu izteikta pateicība par mums.

¹²Bet mūsu gods ir mūsu sirdsapziņas liecība, ka mēs sirds vienkāršībā un vaļsirdībā uz Dievu, ne miesīgā gudrībā, bet Dieva žēlastībā staigājam šinī pasaulē, it sevišķi starp jums.

¹³Jo mēs nerakstām jums cita nekā, kā tikai to, ko jūs lasījāt un atzināt. Bet es ceru, ka jūs līdz galam to atzīsiet.

¹⁴Un kā jūs pa daļai sapratāt, ka mēs esam jūsu gods, tā arī jūs esat mūsu - mūsu Kunga Jēzus Kristus dienā.

¹⁵Un šinī pārliecībā es agrāk gribēju aiziet pie jums, lai parādītu divkāršu labvēlību,

¹⁶Un no jums aiziet un Maķedoniju, bet no Maķedonijas atkal nākt pie jums, lai jūs mani pavadītu uz Jūdeju.

¹⁷Bet kad es tā lēmu, vai es to darīju vieglprātīgi? Vai mani nodomi ir tikai miesīgi nodomi, tā ka pie manis ir drīz 'jā', drīz 'nē'?

¹⁸Bet kā Dievs ir uzticams, tā mūsu runa jums nav reizē 'jā' un 'nē'.

¹⁹Jo Dieva Dēls Jēzus Kristus, ko es un Silvans, un Timotejs jums sludinājām, nav reizē 'jā' un 'nē', bet Viņā bija 'jā'.

²⁰Jo cik ir Dieva apsolišanu, tās ir Viņā 'jā': tāpēc arī caur Viņu 'amen' Dievam mums par godu.

²¹Bet tas, kas stiprina mūs un jūs Kristū un kas mūs svaidīja, ir Dievs.

²²Viņš mūs apzīmogoja un deva Gara ķīlu mūsu sirdīs.

²³Pie savas dvēseles piesaucu Dievu par liecinieku, ka es, jūs saudzēdams, negāju vairs uz Korintu ne tāpēc, ka mēs jūsu ticību gribētu pārvaldīt, bet lai palīdzētu jūsu priekā, jo jūs pastāvat ticībā.

Chapter 2

- ¹Bet es pats sevī apņēmos pie jums ar skumjām vairs nenākt.
- ²Jo ja es jūs apbēdinu, tad kas mani iepriecinās, ja ne tas, ko es apbēdināju?
- ³Tāpēc es jums to rakstīju, lai, atnākot, man nebūtu bēdas uz bēdām par tiem, par kuriem man vajadzēja priecāties; es uzticos jums visiem, jo mans ir arī jūsu visu prieks.
- ⁴Jo es jums rakstīju lielās bēdās un sirds bailēs, rūgti raudādams, nevis lai jūs skumtu, bet lai jūs zinātu, cik ļoti es jūs mīlu.
- ⁵Ja kāds apbēdināja, tad ne mani vien, bet, lai neapvainotu visus, pa daļai arī jūs.
- ⁶Tādam pietiek soda, ko vairākums viņam uzlicis.
- ⁷Pretēji tam labāk piedodiet un ieprieciniet viņu, lai to nenomāc pārāk lielas bēdas!
- ⁸Tāpēc es jūs uzaicinu, lai jūs parādītu viņam mīlestību.
- ⁹Jo tamdēļ es jums arī rakstīju, lai pārliecinātos par jums, vai jūs visā esat paklausīgi.
- ¹⁰Bet kam jūs ko piedevāt, tam arī es piedevu; jo ja es kādam piedevu, tad piedevu jūsu dēļ Kristus vārdā,
- ¹¹Lai sātans mūs nepieviltu, jo viņa nodomi mums ir zināmi.
- ¹²Bet kad es nonācu Troadā Kristus evaņģēlija dēļ un durvis Kungā man bija atvērtas,
- ¹³Mans gars neatrada mieru, tāpēc ka nesastapu savu brāli Titu. Atvadījies no viņiem, es aizgāju uz Maķedoniju.
- ¹⁴Bet lai pateicība Dievam, kas mums liek uzvarēt Jēzū Kristū un caur mums izplata Viņa atziņas smaržu visās vietās,
- ¹⁵Jo Dievam mēs esam Kristus labā smarža tiem, kas tiek izglābti, un tiem, kas iet pazušanā:
- ¹⁶Vieniem gan nāves smarža nāvei, bet citiem dzīvības smarža dzīvībai. Un kas tam ir piemērots?
- ¹⁷Mēs neviltojam Dieva vārdu kā daudzi citi, bet mēs runājam no skaidras sirds kā no Dieva, - Dieva priekšā, Kristus vārdā.

Chapter 3

¹Vai mēs atkal sākam sevi ieteikt? Vai mums vajadzīgi ieteikšanas raksti pie jums vai no jums kā dažiem citiem?

²Jūs esat mūsu vēstule, kas ierakstīta mūsu sirdīs un ko pazīst un lasa visi cilvēki.

³Ir redzams, ka jūs esat Kristus vēstule, ko mēs esam sastādījuši un uzrakstījuši ne ar tinti, bet ar dzīvā Dieva Garu, ne uz akmens, bet uz miesīgām sirds plāksnēm.

⁴Bet tāda paļāvība mums ir uz Dievu caur Kristu;

⁵Ne tāpēc, ka mēs būtu no sevis spējīgi domāt it kā no sevis, bet mūsu spējas ir no Dieva.

⁶Viņš arī mums devis spējas kalpot Jaunajai derībai, ne burtam, bet garam, jo burts nokauj, bet gars atdzīvina.

⁷Bet ja kalpošanai nāvei, kas burtiem bija iekalta akmenī, bija tāda godība, ka Izraēļa bērni nevarēja skatīties Mozus sejā viņa vaiga spožuma dēļ, kas bija pārejošs,

⁸Vai tad gara kalpošanai nebūs daudz lielāka godība?

⁹Ja jau pazudināšanas kalpošanai ir sava godība, tad daudz vairāk šī godība pārpilnībā ir taisnības kalpošanai.

¹⁰Toreizējā godība vairs nav godība šīs pārlietu lielās godības dēļ.

¹¹Ja jau iznīcīgajam ir sava godība, tad jo vairāk godība ir tam, kas paliek.

¹²Tā kā mums ir tāda cerība, mēs rīkojamies lielā paļāvībā

¹³Un ne kā Mozus, kas apsedza savu vaigu, lai Izraēļa bērni neredzētu viņa sejā to, kam jāizzūd.

¹⁴Bet viņu prāts ir nocietināts. Jo līdz pat šai dienai, lasot Veco Derību, tas pats aizsegs paliek neatsegts (jo ar Kristu tas izzūd).

¹⁵Bet līdz šai dienai, kad lasa Mozu, sega paliek pārklāta pār viņu sirdīm.

¹⁶Bet tikko kāds atgriežas pie Kunga, sega tiek noņemta.

¹⁷Kungs ir Gars; bet kur Kunga Gars, tur brīvība.

¹⁸Un mēs visi, kad atklātām sejām skatāmies Kunga godībā, it kā no Kunga Gara tiekam pārveidoti tanī pat attēlā no spožuma spožumā.

Chapter 4

- ¹Tādēļ mēs nepagurdam, atrazdamies šinī kalpošanā, jo žēlsirdība mums to uzticējusi.
- ²Bet mēs, atteikušies no slepeniem, negodīgiem paņēmieniem, nedzīvojam viltībā un neviltojam Dieva vārdu. Mēs, atklāti sludinādami patiesību, novēlam sevi katrai cilvēku sirdsapziņai Dieva priekšā.
- ³Ja mūsu evaņģēlijs ir aizklāts, tad tikai tiem tas aizklāts, kas iet pazušanā.
- ⁴Neticīgajiem šīs pasaules dievs ir apstulbinājis prātu, lai tiem nespīdētu Dieva attēla - Kristus godības evaņģēlija gaismā.
- ⁵Jo mēs nesludinām paši sevi, bet mūsu Kungu Jēzu Kristu. Mēs esam jūsu kalpi Jēzū.
- ⁶Jo Dievs, kas lika no tumsas spīdēt gaismai, pats atspīdēja mūsu sirdīs, lai apgaismotu Dieva godības atzišanu Jēzus Kristus vaigā.
- ⁷Bet šo dārgumu mēs glabājam māla traukos, lai spēka pārpilnība būtu ne no mums, bet no Dieva.
- ⁸No visurienes mēs ciešam apspiešanu, bet neesam nomākti; esam trūkumā, bet neesam izmisuši.
- ⁹Mēs ciešam vajāšanas, bet neesam atstāti; tiekam satriekti, bet neesam bojā.
- ¹⁰Mēs vienmēr nesam Jēzus nāves ciešanas savās miesās, lai arī Jēzus dzīvība parādītos mūsu mirstīgajā miesā.
- ¹¹Jo vienmēr mēs, kas dzīvojam, Jēzus dēļ esam padoti nāvei, lai Jēzus dzīvība parādītos mūsu mirstīgajā miesā.
- ¹²Tātad nāve darbojas mūsos, dzīvība - jūsos.
- ¹³Bet mums ir tas pats ticības gars, kā rakstīts: Es ticēju, tāpēc es runāju; arī mēs ticam un tāpēc runājam,
- ¹⁴Zinādami, ka Tas, kas uzmodināja Jēzu, arī mūs uzmodinās līdz ar Jēzu un nostādīs kopā ar jums.
- ¹⁵Jo tas viss jūsu dēļ, lai ar daudzu pateicību pārpilnībā būtu žēlastība Dieva lielākam godam.
- ¹⁶Tāpēc mēs nepagurdam, un lai gan mūsu ārīgais cilvēks iznīkst, iekšējais tomēr diendienā atjaunojas.
- ¹⁷Jo tagadējās apspiešanas, kas ir islaicīgas un vieglas, dod mums pārmērīgu, mūžīgu godību, kas atsver visu,
- ¹⁸Ja mēs neņemam vērā to, kas redzams, bet to, kas nav redzams. Jo tas, ko redzam, ir laicīgs, bet neredzamais ir mūžīgs.

Chapter 5

¹Kad mūsu šīs dzīves laicīgais mitekļis būs nojaukts, mēs zinām, ka mums no Dieva ir mūžīgs mājoklis debesīs, kas nav rokām celts.

²Jo šinī mēs nopūšamies, ilgodamies būt ietērpti tanī mājoklī, kas ir no debesīm,

³Un, ja būsīm ietērpti, nebūsīm kaili.

⁴Jo mēs, šinī teltī būdami, apgrūtināti nopūšamies, negribēdami, lai mūs izģērbj, bet lai pārģērbj, dzīvei aprijot mirstīgo.

⁵Bet Dievs ir tas, kas mūs tam sagatavojis un devis Garu ķīlā.

⁶Tāpēc mums vienmēr ir stipra pārlicība un zinām, ka mēs, kamēr esam šinī miesā, no Kunga esam tālu,

⁷(Jo mēs vēl dzīvojam ticībā, bet ne redzēšanā.)

⁸Bet mums ir vēlēšanās un stipra griba labāk aiziet no šīs miesas un būt Kunga klātbūtnē.

⁹Un tāpēc mes cenšamies vai nu prombūtnē, vai klātbūtnē Viņam būt patīkami.

¹⁰Jo mums visiem jāstājas Kristus soģa krēsla priekšā, lai katrs saņemtu attiecīgi tam, ko viņš, būdams savā miesā, labu vai ļaunu darījis.

¹¹Tātad, pazīdami bijību pret Kungu, mēs pārlicinām cilvēkus. Bet Dievs mūs pazīst, un es ceru, ka arī jūsu sirdsapziņas mūs pazīst.

¹²Mēs jums sevi atkal neieteicam, bet jums dodam iemeslu ar mums lepoties, lai jūs varētu atbildēt tiem, kas lielās ar ārišķīgo, bet ne ar to, kas sirdī.

¹³Ja aizraujamies līdz neprātam, tas Dievam; ja rīkojamies apdomīgi, tas jūsu labā.

¹⁴Jo Kristus mīlestība mūs skubina, kad apdomājam to: ja viens miris par visiem, tad mēs visi ir miruši.

¹⁵Bet par visiem mira Kristus, lai tie, kas dzīvo, nedzīvo vairs sev, bet Tam, kas par viņiem miris un augšāmcēlies.

¹⁶Tāpēc no šī brīža mēs neviena nepazīstam miesīgi; un ja mēs Kristu esam pazinuši miesīgi, tad tagad vairs tā nepazīstam.

¹⁷Tātad, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; vecais ir pagājis; lūk, viss kļuvis jauns.

¹⁸Bet viss no Dieva, kas mūs samierināja ar sevi caur Kristu un deva mums samierināšanās kalpošanu.

¹⁹Jo Dievs caur Kristu samierināja pasauli ar sevi, nepieskaitīdams tiem viņu grēkus un ielikdams mūsos samierināšanās vārdu.

²⁰Kristus vietā mēs izpildām sūtību, it kā Dievs pamācītu caur mums. Kristus vietā mēs jūs lūdzam: samierinieties ar Dievu!

²¹To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu dēļ padarīja par grēku, lai mēs caur Viņu kļūtu Dieva taisnība.

Chapter 6

- ¹Būdami jūsu līdzstrādnieki, mēs atgādinām, lai jūs nesaņemtu Dieva žēlastību veltīgi.
- ²Jo Viņš saka: žēlastības laikā es tevi paklausīju un pestīšanas dienā es tev palīdzēju. Lūk, tagad ir žēlastības laiks, lūk, tagad pestīšanas diena.
- ³Mēs nevienam nekādu apgrēcību nedodam, lai mūsu kalpošana netiktu nopelta;
- ⁴Bet ka visā esam Dieva kalpi, mēs pierādām lielā pacietībā, bēdās, trūkumā un bailēs,
- ⁵Šaustīšanā, cietumos, uztraukumos, darbā, negulēšanā, gavēnī,
- ⁶Šķīstībā, zināšanā, lēnprātībā, laipnībā, Svētajā Garā, neviltotā mīlestībā,
- ⁷Patiesības vārdā, Dieva spēkā, ar taisnības ieročiem pa labi un pa kreisi,
- ⁸Ar godu un negodu, ar neslavu un labu slavu, it kā viltnieki un tomēr patiesīgi; kā nepazīstami un tomēr zināmi;
- ⁹Kā mirēji, un, lūk, mēs dzīvojam; kā šaustīti, bet nenonāvēti;
- ¹⁰Kā noskumuši, bet vienmēr priecīgi; kā trūkcietēji, bet kas daudzus dara bagātus; kā tādi, kam nekā nav un tomēr ir viss.
- ¹¹Korintieši, mēs jums atklāti sakām, mūsu sirds ir plaši atvērt.
- ¹²Mēs pret jums neesam šaursirdīgi, bet jūs pret mums esat šaursirdīgi.
- ¹³Tā kā jūs saņemat to pašu algu, es kā bērniem jums saku: kļūstiet arī jūs atvērtāki!
- ¹⁴Nevelciet jūgu kopā ar neticīgajiem, jo kas kopējs ir taisnībai ar netaisnību? Vai kāda sadraudzība gaismai ar tumsu?
- ¹⁵Bet kāda saskaņa Kristum ar Beliālu? Vai kāda daļa ir ticīgajam ar neticīgo?
- ¹⁶Bet kā sader Dieva svētnīca ar elkiem? Jo jūs esat dzīvā Dieva svētnīca, kā Dievs to saka: es viņos mājōšu un starp viņiem staigāšu, un es būšu viņu Dievs, un viņi būs mana tauta.
- ¹⁷Tāpēc aizejiet no viņu vidus un nošķirieties, saka Kungs, un netīram nepieskarieties!
- ¹⁸Un es jūs pieņemšu, un es būšu jums Tēvs, un jūs būsiet mani dēli un meitas, saka visspēcīgais Kungs.

Chapter 7

¹Vismīļie, tā kā mums ir tādi apsolījumi, tīrīsimies no katra miesas un gara traipa un Dieva bijībā sekmēsim savu svēttapšanu!

²Pieņemiet mūs! Mēs nevienam neesam netaisnību nodarījuši, nevienu notiesājuši, nevienu apgājuši.

³Ne jūsu notiesāšanai es to saku, jo es jau agrāk teicu, ka jūs esat mūsu sirdīs, lai kopā mirtu un kopā dzīvotu.

⁴Es pilnīgi paļaujos uz jums, es esmu ļoti lepns uz jums. Iepriecinājuma pilns, es pārpilnībā izjūtu prieku visās mūsu bēdās.

⁵Jo, kad nonācām Maķedonijā, mūsu miesai nebija nekāda miera, bet izcietām visādas bēdas: no ārienes uzbrukumus, iekšienē bailes.

⁶Bet Dievs, kas iepriecina pazemīgos, Titam atnākot, iepriecināja arī mūs.

⁷Bet nevien viņa atnākšana, bet arī iepriecinājums ar kādu jūs viņu iepriecinājāt, jo viņš mums stāstīja par jūsu rūpēm par mani, tā ka es vēl vairāk priecājos.

⁸Es nenožēloju, ka es jūs apbēdināju ar savu vēstuli. Ja man arī bija žēl, redzot, ka tā vēstule (kaut vai uz brīdi) jūs apbēdinājusi,

⁹Tad tagad es priecājos ne tāpēc, ka jūs bijāt noskumuši, bet tāpēc, ka noskumāt, lai gandarītu; jo jūs noskumāt pēc Dieva prāta, lai jūs mūsu dēļ nekādā ziņā neciestu zaudējumu.

¹⁰Jo Dievam patīkamas skumjas rada noteiktu gandarījumu pestīšanai, bet pasaulīgās skumjas nes nāvi.

¹¹Jo, lūk, tās pašas Dievam patīkamās skumjas, ar kādām es jūs apbēdināju, kādu rūpību tās jūsos radījušas, arī aizstāvēšanos, arī īgnumu, arī bailes, arī ilgas, arī centību, arī nosodišanu! Katrā ziņā jūs pierādījāt, ka jūs šinī lietā neesat vainojami.

¹²Tātad, ja es jums rakstīju, tad ne tā dēļ, kas padarīja netaisnību, un arī ne cietēja dēļ, bet lai parādītu tās rūpes, kas mums ir jūsu labā

¹³Dieva priekšā. Tāpēc mēs esam apmierināti. Bet mūsu apmierinājumā mēs vēl vairāk priecājamies par Tita prieku, jo jūs visi atspirdzinājāt viņa garu.

¹⁴Un ja es jūs kaut kā viņam esmu cildinājis, tad neesmu palicis kaunā, bet kā viss, ko jums runājām, ir patiesība, tā arī mūsu cildināšana Titam ir bijusi patiesība;

¹⁵Un, atminoties visu jūsu paklausību, viņa sirds vēl vairāk ir jums pievērsusies, jo jūs viņu uzņēmāt bijībā un bailēs.

¹⁶Es priecājos, ka es visā varu uz jums paļauties.

Chapter 8

- ¹Bet mēs jums, brāļi, ziņojam par Dieva žēlastību, kas dota Maķedonijas draudzēm.
- ²Jo viņiem, lai gan daudz bēdu pārbaudītiem, prieks bija pārpilnībā; un viņi, paši dzīvodami lielā trūkumā, bija ļoti bagāti savā sirsnībā.
- ³Es apliecinu par viņiem, ka tie attiecīgi savām spējām un pat pāri spējām bijuši labvēlīgi.
- ⁴Mūs pierunādami, viņi ļoti lūdza mūsu atļauju piedalīties svēto pabalstīšanā.
- ⁵Un pāri mūsu cerībām viņi vispirms ziedoja sevi Kungam un tad mums saskaņā ar Dieva prātu.
- ⁶Tad mēs lūdzām Titu: kā viņš iesācis, tā lai arī pabeidz pie jums šo mīlestības darbu.
- ⁷Bet tā kā jūs visā esat bagāti: gan ticībā, gan vārdos, gan zināšanā, gan visādos centienos un klāt vēl jūsu mīlestībā iepretim mums, tad esiet bagāti arī šinī mīlestības darbā!
- ⁸To es nesaku pavēlēdams, bet, ievērojot citu centību, pārbaudu jūsu mīlestības īstenību.
- ⁹Jo jūs zināt mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Viņš, būdams bagāts, jūsu dēļ kļuvis nabags, lai Viņa nabadzībā jūs kļūtu bagāti.
- ¹⁰Šinī gadījumā es dodu šādu padomu: tas jums derīgi, ka jūs pagājušā gadā iesākāt nevien ar darbu, bet arī ar labu gribu.
- ¹¹Bet tagad izpildiet to arī darbā, lai labprātīgai gribai seko arī izpildīšana no tā, kas jums ir!
- ¹²Ja laba griba ir, tad tā labpatikama tanī, kas ir, bet ne no tā, kā nav.
- ¹³Jo nedrīkst būt, ka citu atvieglošana jūsu novestu trūkumā; te jābūt vienlīdzībai.
- ¹⁴Tagadējā laikā jūsu pārpilnība lai palīdz viņu trūkumam, un viņu pārpilnība lai aizpilda jūsu trūkumu, lai būtu vienlīdzība, kā ir rakstīts:
- ¹⁵Kam bija daudz, tam nebija pārpilnības; kam bija maz, tas necieta trūkumu.
- ¹⁶Bet lai pateicība Dievam, kas Titam sirdī devis tādu pat rūpību par jums.
- ¹⁷Jo viņš, pieņēmis manu uzaicinājumu un būdams centības pilns, labprātīgi aizceļoja pie jums.
- ¹⁸Reizē ar viņu mēs nosūtījām brāļi, kā gods evaņģēlija sludināšanā izpaudivs visās draudzēs.
- ¹⁹Un nevien tas, bet draudzes viņu iecēlušas par mūsu ceļojuma pavadoni šinī mīlestības darbā, ko mēs strādājam Kunga godam un mūsu labās gribas pierādīšanai.
- ²⁰Tā mēs izvairāmies, lai kāds mūs nenopeltu bagātīgo dāvanu dēļ, ko esam savākuši;
- ²¹Jo mēs rūpējamies nevien par to, kas labs Dievam, bet arī cilvēkiem.
- ²²Viņiem līdz mēs nosūtījām mūsu brāļi, kura centību mēs bieži daudzos gadījumos esam pārbaudījuši; tagad, pilnīgi paļaudamies uz jums, viņš kļuvis vēl centīgāks.
- ²³Kas attiecas uz Titu, tad viņš ir mans līdzgaitnieks un līdzstrādnieks jūsu labā; kas attiecas uz mūsu brāļiem, tad viņi ir draudžu sūtņi un Kristus gods.
- ²⁴Tātad parādiet viņiem savu mīlestību un attaisnojiet mūsu labo atsauksmi par jums visu draudžu priekšā!

Chapter 9

- ¹Bet man ir lieki rakstīt jums par palīdzības darbu svētajiem.
- ²Jo es pazīstu jūsu centīgo garu, par ko es jūs cildināju maķedoniešiem. Arī Ahaja no pagājušā gada bijusi sagatavota, bet jūsu centība pamudinājusi daudzus citus.
- ³Bet es nosūtīju brāļus, lai jūs (kā jau sacīju) būtu sagatavoti un mūsu dižošanās par jums šinī ziņā nebūtu tukša;
- ⁴Lai tad, ja maķedonieši kopā ar mani atnāktu un atrastu jūs nesagatavotus, mums (neteiksim jums) nebūtu jānosarkst šīs lietas dēļ.
- ⁵Tāpēc man šķita, ka ir nepieciešami lūgt brāļus, lai viņi jau iepriekš aiziet pie jums un lai sagatavo šo apsolīto svētību tā, ka tā būtu gatava kā svētība, bet ne kā skopums.
- ⁶Bet to es saku: kas skopi sēj, tas skopi pļaus; un kas svētīgi sēj, tas svētīgi pļaus.
- ⁷Katrs lai dara, kā viņš savā sirdī apņēmis, ne skumdams un ne spiests, jo augstsirdīgu devēju Dievs mīl.
- ⁸Bet Dievs ir spējīgs dot jums bagātīgi visādas žēlastības, lai jums vienmēr visā būtu visāda pārticība un jūs būtu bagāti visādiem labiem darbiem.
- ⁹Kā rakstīts: Viņš ir izbēris, devis nabagiem, Viņa taisnība paliek mūžīgi mūžos. (Ps 111,9)
- ¹⁰Bet kas dod sēklu sējējam, dos arī maizi ēšanai un vairo jūsu sēju un liks pieaugt jūsu taisnības augļiem,
- ¹¹Lai jums, kas visā bagāti, pārpilnībā būtu katra labsirdība, kas mūsos rada pateicību Dievam.
- ¹²Jo šis palīdzības darbs ne tikai aizpildīs to, kas trūkst svētajiem, bet pārpilnībā radīs arī daudz pateicības Dievam.
- ¹³Šīs sekmīgās labdarības dēļ viņi godina Dievu par jūsu paklausības apliecinājumu Kristus evaņģēlijam un labvēlīgo palīdzību viņiem un citiem,
- ¹⁴Un viņi, lūgdami Dievu par jums, ilgojas pēc jums pārlietu lielās Dieva žēlastības dēļ, kas ir jūsos.
- ¹⁵Dievam lai pateicība par Viņa neizsakāmo dāvanu!

Chapter 10

¹Bet es, Pāvils, kas jūsu klātbūtnē esot pazemīgs, bet prombūtnē drošsirdīgs pret jums, lūdzu jūs Kristus lēnprātības un laipnības dēļ.

²Un es jūs lūdzu, lai man nevajadzētu, pie jums esot, uzstāties ar tādu drošsirdību, ar kādu esmu apņēmis uzstāties pret dažiem, kas domā, ka mēs dzīvojam miesai.

³Jo mēs gan miesā dzīvojam, bet nekarojam miesīgi.

⁴Mūsu cīņas ieroči nav miesīgi, bet ar Dievu tie ir spējīgi sagraut cietokšņus; mēs apgāžam lēmumus

⁵Un katru augstprātību, kas paceļas pret Dieva atzišanu, un ņemam gūstā visus prātus, lai tie kalpotu Kristum.

⁶Un esam gatavi nosodīt katru nepaklausību, tiklīdz jūsu paklausība būs pilnīga.

⁷Vērojiet to, kas acu priekšā! Ja kāds ir sevī pārlicināts, ka viņš pieder Kristum, tad lai tas pats sevi padomā: kā viņš pieder Kristum, tā arī mēs.

⁸Un ja es vēl vairāk lepotos ar varu, ko Kungs mums devis jūsu stiprināšanai, bet ne jūsu graušanai, arī tad es nepalikšu kaunā.

⁹Bet nedomājiet, ka es ar vēstulēm gribētu jūs iebaidīt!

¹⁰Jo tie gan saka, ka viņa vēstules ir svarīgas un spēcīgas, bet viņa personīgā uzstāšanās ir vāja, un viņa runa nenožīmīga.

¹¹Tādi lai iegaumē sekojošo: kādi mēs esam prombūtnē vārdos savās vēstulēs, tādi arī klātesot darbos.

¹²Jo mēs neuzdrošināties sevi pieskaitīt vai pielīdzināt tādiem, kas sevi ieteic; bet mēs mērojam sevi pēc tā, kas mēs sevī esam un salīdzinām sevi ar mums pašiem.

¹³Bet mēs neleposimies pārmērīgi, bet saskaņā ar mēra paraugu, ko Dievs mums spraudis. Pēc šī mēra mēs sniedzamies līdz jums.

¹⁴Mēs nepārspilējam, it kā mēs nebūtu nonākuši līdz jums; mēs taču atnesām jums Kristus evaņģēliju.

¹⁵Mēs bez mēra nelielīsimies ar svešiem darbiem, bet mēs ceram, ka, pieaugot jūsu ticībai, mēs savas darbības apjomā iegūsim jūsu atzinību pārpilnībā,

¹⁶Lai varētu sludināt evaņģēliju pāri jūsu robežām, nemaz nedīžojoties ar to, kas jau padarīts svešā darba laukā.

¹⁷Bet kas lielās, lai lielās Kungā!

¹⁸Jo ne tas ir cienīgs, kas sevi ieteic, bet ko Kungs ieteic.

Chapter 11

- ¹Kaut jūs mazliet paciestu mani manā neprātībā! Bet jūs jau ciešat mani.
- ²Jo es cenšos par jums ar Dieva centību; es saderināju jūs vienam Vīram, lai kā nevainīgu jaunavu stādītu Kristum priekšā.
- ³Bet es baidos, ka jūs neatkristu no Kristus vienkāršības un jūsu domas netiktu sagandētas, tāpat kā čūska pievīla Ievu ar savu viltību.
- ⁴Bet ja kāds nāk un sludina citu Kristu nekā to, ko esam sludinājuši, vai saņemam citu garu nekā to, ko esat saņēmuši, vai citu evaņģēliju, nekā to, ko pieņēmuši, tad jūs to labprāt ciešat.
- ⁵Man šķiet, ka es ne mazāk par tiem dižapustuļiem esmu darījis.
- ⁶Lai arī es esmu neveikls runāšanā, tad tomēr ne atziņā; to mēs jums visumā pierādijām.
- ⁷Vai tad es esmu grēkojis, sevi pazemodams, lai jūs paaugstinātu? Jo es sludināju Dieva evaņģēliju bez atlīdzības.
- ⁸Citas draudzes es esmu izmantojis, saņemdam no tām pabalstu, lai kalpotu jums.
- ⁹Un kad biju pie jums un cietu trūkumu, es nevienu neapgrūtināju, bet to, kas man trūka, aizpildīja brāļi, kas man atnāca no Maķedonijas; jums es visā kalpoju un kalpošu bez apgrūtināšanas.
- ¹⁰Kā Kristus patiesība manī ir, tā šo godu Ahajas apgabalā neviens man nevar atņemt.
- ¹¹Kāpēc? Vai tāpēc, ka es jūs nemīlu? Dievs to zina!
- ¹²Bet ko es daru, to arī darīšu, lai nedotu iespēju tiem, kas meklē izdevību savai lielībai, līdzināties ar mums.
- ¹³Jo tādi viltus apustuļi ir viltīgi strādnieki, kas izliekas par Kristus apustuļiem.
- ¹⁴Nav arī brīnums, jo pats sātans izliekas par gaismas eņģeli!
- ¹⁵Tāpēc nav nekas sevišķs, ja viņa kalpi izliekas par taisnības kalpiem; bet kādi viņu darbi, tāds būs arī gals.
- ¹⁶Es atkal saku (lai neviens netur mani par neprātīgu; bet ja jau tā, tad pieņemiet mani kā neprātīgu, lai arī es varētu mazliet palielīties).
- ¹⁷Ko es saku šinī dižošanās lietā, to es nesaku pēc Dieva prāta, bet it kā neprātā.
- ¹⁸Bet ja daudzi lielās tanī, kas attiecas uz miesu, tad arī es lielīšos.
- ¹⁹Jo jūs, paši prātīgi būdami, labprāt ciešat neprātīgos.
- ²⁰Jūs panesat, ja kāds jūs verdzina, ja kāds izmanto, ja kāds ko atņem, ja kāds lielās, ja kāds jūs sit sejā.
- ²¹Sev par kaunu es saku, ka šinī ziņā mēs bijām vāji. Bet ja kāds uzdrošinās lepoties (to saku neprātā), tad uzdrošinos arī es.
- ²²Tie ir ebreji, arī es; tie ir izraēlieši, arī es; tie ir Ābrahama pēcnācēji, arī es.
- ²³Tie ir Kristus kalpi (es runāju kā neprātīgais), vēl vairāk es tāds esmu: daudzos darbos, vairākkārt cietumos, bezmēra šaustišanā, bieži nāves briesmās.
- ²⁴No jūdiem piecas reizes saņēmu pa četrdesmit sitienu, atskaitot vienu.

²⁵Trīs reizes tiku rīkstēm šaustīts, vienreiz akmeņiem mētāts, trīs reizes izcietu kuģa bojā eju, diennakti biju jūras dzelmē;

²⁶Bieži biju ceļojumos, upju briesmās, laupītāju apdraudēts, briesmas man draudēja no savas tautas, briesmas no pagāniem, biju briesmās pilsētās, briesmās tuksnesī, briesmās uz jūras, briesmas draudēja no viltus brāļiem;

²⁷Darbā un pūlēs, daudz negulētās naktīs, badā un slāpēs, daudzos gavēņos, saltumā un kailumā.

²⁸Bez tam vēl viss pārējais, arī ikdienas drūzma ap mani un rūpes par visām draudzēm.

²⁹Ja kāds ir nespēcīgs, vai es nekļūstu nespēcīgs? Ja kāds tiek ieļauts, vai es neiedegos?

³⁰Ja jau jādižojas, tad dižošos ar savu vājību.

³¹Dievs un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs zina, ka es nemeloju. Viņam gods mūžīgi!

³²Damaskā ķēniņa Aretas zemes pārvaldnieks apsargāja pilsētu, lai mani notvertu;

³³Bet caur logu grozā mani nolaida pāri mūrim, un tā es izglābos no viņu rokām.

Chapter 12

- ¹Ja jau jālielās (lai gan tas nepieklājas), tad es pāriešu uz Kunga parādībām un atklāsmēm.
- ²Kristū es pazīstu cilvēku, kas pirms četrpadsmit gadiem, nezinu, vai miesā, nezinu arī, vai ārpus miesas, Dievs to zina, tika aizrauts trešajās debesīs.
- ³Un es zinu, ka šis cilvēks vai miesā, vai ārpus miesas, nezinu, Dievs to zina,
- ⁴Tika aizrauts paradīzē un dzirdēja noslēpumainus vārdus, ko cilvēks nedrīkst izrunāt.
- ⁵Ar viņu es lielīšos, bet ar sevi es nelielīšos, kā vienīgi ar savām vājībām.
- ⁶Ja arī es gribēšu dižoties, es nebušu neprātīgs, jo es teikšu patiesību; bet es atturos, lai kāds par mani nedomātu vairāk par to, ko tas mani saskata un ko no manis dzird.
- ⁷Bet lai atklāsmju daudzums mani neizceltu, manā miesā ir dots dzelonis, sātana eņģelis, kas mani pļaukā.
- ⁸Tāpēc es trīs reizes lūdzu Kungu, lai tas no manis atkāptos.
- ⁹Un Viņš man sacīja: Tev pietiek manas žēlastības, jo spēks nespēkā kļūst pilnīgs. Tāpēc es labprāt dižošos savā nespēkā, lai Kristus spēks mājotu mani.
- ¹⁰Kristus dēļ man patīk manas vājības, nievāšanas, posts, vajāšanas, apspiešana; jo, būdams nespēcīgs, es esmu spēcīgs.
- ¹¹Es esmu kļuvis neprātīgs; jūs mani pie tā novedāt. Jums gan vajadzēja mani ieteikt, jo es nemaz neesmu zemāks par tiem, kas ir dižapustuļi, kaut gan nekas neesmu.
- ¹²Tomēr manas apustuliskās sūtības pazīmes jums ir pierādītas pacietībā, zīmēs, brīnumos un spēkā.
- ¹³Un kas būtu tas, ko jūs būtu mazāk par citām draudzēm saņēmuši, ja ne tas, ka es jūs neapgrūtināju? Piedodiet man šo netaisnību!
- ¹⁴Lūk, trešo reiz es esmu gatavs pie jums iet un neapgrūtināšu jūs; jo es nemeklēju to, kas jums ir, bet jūs pašus. Jo nav vajadzīgs, ka bērni krātu mantu vecākiem, bet vecāki bērniem.
- ¹⁵Un par jūsu dvēselēm es ļoti labprāt uzupurēju visu, arī pats sevi uzupurēju, lai gan, jo vairāk es jūs mīlu, pats tieku mazāk mīlēts.
- ¹⁶Bet lai! Apgrūtinājies es jūs neesmu, bet es, būdams veikls, esot ieguvis jūs ar viltu.
- ¹⁷Vai caur tiem, kurus pie jums sūtīju, esmu jūs piemānījis?
- ¹⁸Es lūdzu Titu un sūtīju viņam līdz brāli. Vai Tits jūs piemānīja? Vai mēs nedarbojamies vienā un tanī pat garā, tanīs pat pēdās?
- ¹⁹Jūs, laikam, sen jau domājat, ka mēs attaisnojamies jūsu priekšā? Mēs runājam Dieva priekšā Kristus vārdā. Vismīļie, tas viss jūsu pamācīšanai!
- ²⁰Es baidos, lai atnācis neatrastu jūs tādus, kādus es nevēlos; un ka jūs neatrastu mani tādu, kādu jūs nevēlaties; lai nebūtu starp jums ķildu, skaudības, dusmu, ienaida, goda laupīšanas, mēlnesības, uzpūtības, nekārtības.
- ²¹Un kad atkal atnākšu, lai Dievs mani nepazemo jūsu priekšā un lai man nebūtu par daudziem jāskumst, kas agrāk grēkojuši, bet nav gandarījuši par nešķīstību un bezkaunību, un izlaidību, ko tie darījuši.

Chapter 13

¹Lūk, trešo reiz es nāku pie jums. Ikvienu lietu tiks izšķirta, diviem vai trim lieciniekiem liecinot.

²Pie jums būdams, es sacīju un tagad prombūtnē saku tiem, kas agrāk grēkojuši, un visiem pārējiem, ka nesaudzēšu tos, kad atkal atnākšu.

³Vai jūs meklējat pierādījumu tam, ka manī runā Kristus? Viņš jūsos nav bezspēcīgs, bet Viņš jūsos varens.

⁴Lai gan Viņš krustā sists nespēkā, bet dzīvo Dieva spēkā. Arī mēs Viņā esam nespēcīgi, bet mēs dzīvosim starp jums līdz ar Viņu Dieva spēkā.

⁵Pārbaudiet paši sevi, vai esat ticīgi, pārbaudiet sevi! Vai jūs sevī neatzīstat, ka Kristus ir jūsos? Ja nē, tad jūs esat neuzticīgi.

⁶Bet es ceru, ka jūs atzīsiet, ka mēs esam uzticīgi.

⁷Un mēs lūdzam Dievu, lai jūs nedarītu nekā ļauna ne tāpēc, lai mūs uzskatītu par uzticīgiem, bet lai jūs darītu labu un mēs būtu it kā nederīgi.

⁸Jo mēs nekā nespējam pret patiesību, bet par patiesību.

⁹Mēs priecājamies, ka mēs esam vāji, bet jūs stipri. To arī izlūdzamies, lai jūs būtu pilnīgi.

¹⁰Tāpēc es jums šo rakstu prombūtnē, lai, pie jums esot, man nevajadzētu bargāk rīkoties saskaņā ar to varu, ko Kungs man devis celšanai, bet ne graušanai.

¹¹Bez tam, brāļi, esiet liksmi, topiet pilnīgi, ieprieciniet viens otru, esiet vienprātīgi, uzturiet mieru: un miera un mīlestības Dievs būs ar jums.

¹²Sveiciniet viens otru ar svētu skūpstu! Visi svētie jūs sveicina.

¹³Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība, un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem! Amen.

Galatians

Chapter 1

- ¹Pāvils, apustulis ne no cilvēkiem, ne caur cilvēku, bet caur Jēzu Kristu un Dievu Tēvu, kas Viņu uzmodināja no miroņiem,
- ²Un brāļi, kas ir pie manis, Galatijas draudzēm.
- ³Žēlastība un miers jums no Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus,
- ⁴Kas sevi atdeva par mūsu grēkiem, lai saskaņā ar Dieva, mūsu Tēva, prātu izglābtu mūs no tagadējās ļaunās pasaules.
- ⁵Viņam lai gods mūžīgi mūžos! Amen.
- ⁶Brīnos, ka jūs tik drīz novēršaties no tā, kas jūs aicināja Kristus žēlastībai, uz citu evaņģēliju;
- ⁷Bet cita nav; ir tikai daži cilvēki, kas jūs mulšina un grib sagrozīt Kristus evaņģēliju.
- ⁸Bet ja arī mēs vai eņģelis no debesīm sludinātu citu evaņģēliju nekā to, ko mēs jums pasludinājām, lai tas top nolādēts!
- ⁹Kā agrāk jums sacijām, tā arī tagad vēlreiz saku: ja kāds sludinātu jums citu evaņģēliju nekā to, ko esat saņēmuši, tas lai top nolādēts!
- ¹⁰Vai es meklēju cilvēku vai Dieva labvēlību? Vai es cenšos cilvēkiem izpatikt? Ja es arī tagad cilvēkiem izpatiktu, tad es nebūtu Kristus kalps.
- ¹¹Pasludinu jums, brāļi, ka evaņģēlijs, ko es jums pasludināju, nav no cilvēkiem,
- ¹²Jo es pieņēmu to un iemācījos ne no cilvēka, bet no Jēzus Kristus caur atklāsmi.
- ¹³Jūs jau dzirdējāt par manu iepriekšējo dzīves veidu jūdu ticībā, ka es pārmērīgi vajāju Dieva Baznīcu un apkaroju to,
- ¹⁴Un kā es jūdu ticībā pārspēju daudzus sava vecuma ļaudis savā tautā, būdams centīgāks savu tēvu paražās.
- ¹⁵Bet kad Tam, kas mani no manas mātes miesām izredzējis un savā žēlastībā aicinājis, labpatika
- ¹⁶Atklāt man savu Dēlu, lai es Viņu sludinātu pagāniem, tad es tūdaļ nepievērsos miesai un asinīm,
- ¹⁷Negāju arī uz Jeruzalemi pie tiem, kas jau pirms manis bija apustuļi, bet es aizgāju uz Arābiju un atkal atgriezos atpakaļ Damaskā.
- ¹⁸Tikai vēlāk, pēc trim gadiem es aizgāju uz Jeruzalemi, lai redzētu Pēteri, un paliku pie viņa piecpadsmit dienas.
- ¹⁹Tad no citiem apustuļiem es nevienu neredzēju, tikai Jēkabu, Kunga brāli.
- ²⁰Bet ko es jums rakstu, lūk, Dievs to zina, ka es nemeloju.
- ²¹Pēc tam es nonācu Sīrijas un Kilikijas apgabalos,
- ²²Bet Jūdejas kristīgās draudzes personīgi mani nepazina.
- ²³Viņas tikai dzirdēja: Tas, kas mūs kādreiz vajāja, tagad sludina ticību, ko citkārt apkaroja.
- ²⁴Un viņi godināja Dievu manis dēļ.

Chapter 2

¹Vēlāk pēc četrpadsmit gadiem, es reizē ar Barnabu atkal aizgāju uz Jeruzalemi un līdzī paņēmu arī Titu.

²Bet es aizgāju, sekodams atklāsmei, un cēlu viņiem, bet sevišķi tiem, kas bija ievērojami, to evaņģēliju priekšā, ko es sludinā pagāniem, vai kādreiz mana skriešana nav vai nebūtu bijusi veltīga.

³Bet pat Tits, kas bija reizē ar mani, būdams no pagāniem, netika spiests apgraizīties.

⁴Tomēr daži ievestie viltus brāļi bija iezagušies uzlūkot mūsu brīvību, kas mums ir Kristū Jēzū, lai atgrieztu mūs verdzībā.

⁵Mēs nebrīdi viņiem nepadevāmies un nepiekāpāmies, lai tikai evaņģēlija patiesība paliktu pie jums.

⁶Bet tie, kas bija ievērojami (kādi viņi agrāk bijuši, tas man vienalga, Dievs cilvēka ārieni neievēro), pat ievērojamākie man nekā neuzlika.

⁷Gluži pretēji, viņi redzēja, ka man ir uzticēts evaņģēlijs starp neapgraizītajiem tāpat kā Pēterim starp apgraizītajiem.

⁸(Un Tas pats, kas līdzdarbojās Pēterim apustuļu darbā pie apgraizītajiem, Tas līdzdarbojās arī man pie pagāniem.)

⁹Pārliecinājušies par to žēlastību, kas man dota, Jēkabs un Kēfa, un Jānis, kurus uzskatīja par balstiem, sniedza man un Barnabam savas labās rokas sadarbībai: mēs pie pagāniem, bet viņi pie apgraizītajiem.

¹⁰Tikai mums jābrīnās par trūkumcietējiem, ko arī es esmu centies darīt.

¹¹Bet kad Kēfa nonāca Antiohijā, es atklāti viņam pretojos, jo viņš bija peļams,

¹²Tāpēc ka, iekams daži no Jēkaba nebija nākuši, viņš ēda reizē ar pagāniem, bet kad tie atnāca, tad viņš atrāvās un nošķīrās, bīdamies no apgraizītajiem.

¹³Arī pārējie jūdi piekrita viņa divkosībai, tā ka šī izlikšanās arī Barnabu aizrāva līdz ar viņiem.

¹⁴Bet es, redzēdams, ka viņi dara nepareizi un nesaskanīgi ar evaņģēliju, sacīju Kēfam visu klātbūtnē: Ja tu, būdams jūds, dzīvo pēc pagānu un ne pēc jūdu paražām, kā tad tu spied pagānus dzīvot pēc jūdu dzīves veida?

¹⁵Mēs esam dzimuši jūdi, bet ne pagānu grēcinieki.

¹⁶Un mēs zinām, ka likuma darbi cilvēku neattaisno, ja viņš netic uz Jēzu Kristu, bet mēs ticam uz Kristu Jēzu, lai ticībā uz Kristu mēs kļūtu taisnīgi, bet ne no likuma darbiem, jo likuma darbu dēļ neviens cilvēks nekļūst taisnīgs.

¹⁷Bet ja mēs, kas cenšamies būt attaisnoti Kristū, paši esam grēcinieki, vai tad Kristus ir grēka kalps? Nekādā ziņā!

¹⁸Un ja es atkal ceļu to, ko nojaucu, tad es nostādu sevi par pārkāpēju.

¹⁹Jo caur likumu es likumam esmu miris, lai dzīvotu Dievam. Līdz ar Kristu es esmu piesists krustā.

²⁰Es dzīvoju, bet jau ne es, bet manī dzīvo Kristus. Un cik es tagad dzīvoju miesā, es dzīvoju ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani mīlējis un atdevis sevi par mani.

²¹Es neatmetu Dieva žēlastību. Bet ja likums mūs attaisno, tad Kristus ir veltīgi miris.

Chapter 3

¹Ak jūs, neprātīgie galatieši, kas jūs apmājis nepaklausīt patiesībai, jo jūsu acu priekšā ir attēlots Jēzus Kristus, it kā Viņš starp jums būtu krustā sists.

²Vienīgi to es gribētu no jums dabūt zināt: vai jūs Garu saņēmt ar likuma darbiem vai ar ticības atzīšanu?

³Vai jūs esat tik neprātīgi, ka iesākuši ar Garu, tagad miesā gribat pabeigt?

⁴Vai tik daudz jūs veltīgi esat cietuši? Taču ne veltīgi!

⁵Vai tas, kas devis jums Garu un dara jūsos brīnumus, dara to likuma darbu dēļ, vai ticības dēļ, ko pieņēmt?

⁶Ir rakstīts: Ābrahams ticēja Dievam, un viņam to pieskaitīja attaisnošanai.

⁷Tātad atzīstiet, ka tie, kas ticībā dzīvo, ir Ābrahama bērni.

⁸Bet Raksti, paredzēdami, ka Dievs ticībā attaisno tautas, Ābrahamam ir iepriekš pasludinājuši: Tevī tiks svētītas visas tautas.

⁹Tātad ticīgie tiks svētīti līdz ar ticīgo Ābrahamu.

¹⁰Jo visi, kas balstās uz likuma darbiem, ir zem lāsta. Jo ir rakstīts: Lai nolādēts katrs, kas nepastāv un nedara visu to, kas rakstīts likuma grāmatā.

¹¹Bet ka likums nevienu Dieva priekšā neattaisno, par to teikts: Taisnīgais dzīvo no ticības.

¹²Bet likums nav no ticības, bet kas ko dara, tas tanī dzīvo. (3 Moz 18,5)

¹³Kristus mūs atpirka no likuma lāsta, pats mūsu dēļ palikdams par lāstu, jo rakstīts: Lai nolādēts katrs, kas pakārts pie koka,

¹⁴Lai Ābrahama svētība, nāktu pār tautām Kristū Jēzū, tā ka ticībā mēs saņemam Gara apsoliījumu.

¹⁵Brāļi, (runājot cilvēcīgi) taču apstiprinātu cilvēka testamentu neviens neatceļ un nepapildina.

¹⁶Ābrahamam un viņa pēcnācējam ir doti solījumi. Nav sacīts: Un pēcnācējiem, it kā daudziem, bet kā vienam: Un tavā pēcnācējā, kas ir Kristus.

¹⁷Bet to es saku, ka likums, kas izdots četri simti trīsdesmit gadus vēlāk, nevar atcelt Dieva apstiprināto gribas izpausmi un iznīcināt solījumus.

¹⁸Ja mantojums nāk ar likumu, tad jau ne ar solījumu, bet Ābrahamam Dievs to dāvināja ar apsoliījumu.

¹⁹Kāda tad nozīme likumam? To eņģeli pavēlējuši ar starpnieka roku, tas izdots pārkāpuma dēļ, kamēr nāks Atvase, uz kuru attiecas solījumi.

²⁰Kur viens, tur starpnieka nav. Bet Dievs ir viens.

²¹Vai tad likums ir pret Dieva apsoliījumiem? Nekādā ziņā! Jo ja būtu dots likums, kas spēj darīt dzīvu, tad patiesi attaisnošana nāktu ar likumu.

²²Bet Raksti ir visu ieslēguši grēkā, lai apsoliījums tiktu dots ticīgajiem ticībā uz Jēzu Kristu.

²³Bet pirms nāca ticība, mēs, ieslēgti zem likuma, tikām uzglabāti ticībai, kura bija jāpasludina.

²⁴Tātad likums bija mūsu audzinātājs Kristus, lai mēs ticībā tiktu attaisnoti.

²⁵Bet mēs, atnākot ticībai, audzinātājam neesam vairs padoti.

²⁶Jūs visi esat Dieva bērni ticībā uz Jēzu Kristu,

²⁷Jo visi, kas esat kristīti Kristus vārdā, esat tērpušies Kristū.

²⁸Nav ne jūda, ne grieķa, nav verga, ne brīvā, nav ne vīrieša, ne sievietes, jo jūs visi esat viens Kristū Jēzū.

²⁹Bet ja jūs piederat Kristus, tad jūs esat Ābrahama pēcnācēji, mantinieki saskaņā ar apsolījumu.

Chapter 4

- ¹Es saku: tik ilgi, kamēr mantinieks ir mazgadīgs, nav nekādas starpības starp viņu un kalpu, kaut viņš ir visa kungs,
- ²Bet līdz tēva nozīmētajam laikam viņš padots aizbildņiem un pārvaldniekiem.
- ³Tā arī mēs, kamēr nebijām pieauguši, bijām pasaules pamatvielu kalpībā.
- ⁴Bet Dievs, laikam piepildoties, sūtīja savu Dēlu, dzimušu no sievietes, padotu likumam,
- ⁵Lai atpirktu tos, kuri bija padoti likumam, un lai mēs kļūtu pieņemti bērni.
- ⁶Bet tā kā jūs esat bērni, tad Dievs sūtīja sava Dēla Garu jūsu sirdīs, kas sauc: Abba - Tēvs!
- ⁷Tātad vairs nav kalps, bet ir dēls, un ja dēls, tad arī mantinieks caur Dievu.
- ⁸Toreiz gan jūs, nepazīdami Dievu, kalpojāt tiem, kas savā būtībā nav dievi.
- ⁹Bet tagad jūs esat Dievu atzinuši, vai labāk: Dievs jūs ir pazinis. Kā tad jūs atkal atgriezāties pie nespēcīgajām un nabadzīgajām pamatvielām, kurām no jauna gribat kalpot?
- ¹⁰Jūs ievērojāt dienas un mēnešus, un laikus, un gadus.
- ¹¹Es bīstos, ka tik es nebūtu veltīgi pie jums strādājis.
- ¹²Brāļi, es jūs lūdzu, esiet tādi kā es, jo es esmu tāds kā jūs. Jūs man nekā ļauna neesat darījuši.
- ¹³Jūs atminaties, ka es agrāk sludināju jums evaņģēliju, būdams miesīgi vājš, bet manu miesas stāvokli, kas bija jums pārbaudījums,
- ¹⁴Jūs nenopēlāt un nenicinājāt, bet jūs pieņēmt mani it kā Dieva eņģeli, it kā Jēzu Kristu.
- ¹⁵Kur tad jūsu svētlaimība? Jo es jums apliecinu, ka jūs, ja tas būtu bijis iespējams, savas acis būtu izrāvuši un man atdevuši.
- ¹⁶Vai es, runādams jums patiesību, esmu kļuvis jūsu ienaidnieks?
- ¹⁷Tie rūpējas par jums, bet ne labā nolūkā; tie grib jūs atšķirt, lai jūs rūpētos par viņiem.
- ¹⁸Bet teicami ir, ja jūs vienmēr cenšaties uz labu un ne tikai tad, kad es esmu pie jums.
- ¹⁹Mani bērniņi, es atkal sāpēs jūs dzemdēju, līdz kamēr Kristus izveidosies jūsos.
- ²⁰Bet es tagad gribētu būt pie jums un mainīt savu balsi, jo esmu nesaprašānā par jums.
- ²¹Sakiet man, jūs, kas gribat padoties likumam, vai jūs likumu neesat lasījuši?
- ²²Jo ir rakstīts, ka Ābrahamam bijuši divi dēli: viens no kalpones, otrs no brīvās.
- ²³Tas, kas no kalpones, piedzima miesīgi, bet tas, kas no brīvās, saskaņā ar apsoliājumu.
- ²⁴Tas ir pateikts līdzībā. Šis ir divas derības: viena Sinaja kalnā, kas dzemdē verdzībai, tā ir Agare.
- ²⁵Bet Sinaja kalns ir Arābijā; tam ir kopība ar tagadējo Jeruzalemi, kas reizē ar saviem bērniem dzīvo verdzībā.
- ²⁶Turpretī Jeruzaleme, kas augšā, ir brīva; tā ir mūsu māte.
- ²⁷Jo ir rakstīts: Priecājies, neauglīgā, kas nedzemdē; liksmo un gavilē, kas necieš dzemdību sāpes, jo daudz bērnu ir vientulei, vairāk nekā tai, kam ir vīrs.
- ²⁸Bet mēs, brāļi, kā Īzāks esam apsoliājuma bērni.
- ²⁹Bet kā toreiz miesīgi dzimušais vajāja garīgi dzimušo, tā arī tagad.

³⁰Bet ko saka Raksti? Padzen kalponi un viņas dēlu, jo kalpones dēls nebūs mantinieks līdzīgi brīvās dēlam.

³¹Tātad, brāļi, mēs neesam kalpones, bet brīvās bērni saskaņā ar brīvību, kādai Kristus mūs ir atbrīvojis.

Chapter 5

- ¹Esiet pastāvīgi un neļaujiet atkal ievest sevi verdzības jūgā!
- ²Lūk, es, Pāvils, saku jums: ja jūs apgraizīsieties, Kristus jums nekā nelīdzēs.
- ³Bet ikvienam cilvēkam, kas liek sevi apgraizīt, es vēlreiz apliecinu, ka tad viņam jāizpilda viss likums.
- ⁴Jūs, kuri likumā meklējat attaisnošanu, no Kristus esat atšķirti un žēlastībai zuduši.
- ⁵Jo mēs garā gaidām attaisnošanas cerību ticībā.
- ⁶Un Kristū Jēzū neapgraizīšana, neapgraizīšana ko spēj, bet ticība, kas darbojas mīlestībā.
- ⁷Jūsu gaitas bija labas; kas jūs traucēja paklausīt patiesībai?
- ⁸Šī pārliecināšana nenāk no Tā, kas jūs ir aicinājis.
- ⁹Nedaudz rauga saraudzē visu mīklu.
- ¹⁰Es paļaujos uz jums Kungā, ka jūs citādāk nedomāsi; bet tas, kas jūs maldina, saņems sodu, lai viņš būtu, kas būdams.
- ¹¹Bet, brāļi, ja es vēl sludinu apgraizīšanu, kāpēc tad es vēl tieku vajāts? Tad jau krusta piedauzība ir beigusies.
- ¹²Kaut arī tie, kas jūs maldina, sagraizītos.
- ¹³Bet jūs, brāļi, esiet aicināti brīvībai; tikai ne tādai brīvībai, lai jūs dotu vaļu miesai, bet kalpotu cits citam Gara mīlestībā!
- ¹⁴Jo viss likums izpildās vienā vārdā: Mīli savu tuvāko kā sevi pašu!
- ¹⁵Bet ja jūs savā starpā kožaties un ēdaties, tad pielūkojiet, ka jūs viens otru neaprijat!
- ¹⁶Bet es saku: dzīvoji garā, tad jūs miesas kārībām nesekosiet.
- ¹⁷Jo miesa tiecas pret garu, bet gars pretojas miesai; tie viens otru apkaro, lai nedarītu to, ko vēlaties.
- ¹⁸Un ja gars jūs vada, tad neesat vairs padoti likumam.
- ¹⁹Bet miesas darbi ir zināmi; tie ir: netiklība, nešķīstība, bezkaunība, baudkāre,
- ²⁰Kalpošana elkiem, burvestība, ienaidis, strīdi, nenovīdība, dusmas, ķildas, šķelšanās, nesaticība,
- ²¹Skaudība, slepkavība, piedzeršanās, plīvēšana un tiem līdzīgi. Par tiem es iepriekš saku, kā jau agrāk sacīju: kas tādus darbus dara, tie Dieva valstību neiemantos.
- ²²Turpreti gara augļi ir: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, augstsirdība,
- ²³Lēnprātība, uzticība, pieklājība, atturība, šķīstība. Tādiem likums nepretojas.
- ²⁴Bet kas pieder Kristum, tie ir savu miesu krustā piesituši līdz ar kaislībām un kārībām.
- ²⁵Ja mēs garā dzīvojam, garā arī jādarbojas.
- ²⁶Nekārosim tukšu godu, viens otru izaicinādami, cits citu apskauzdami.

Chapter 6

- ¹Brāļi, ja kāds cilvēks ir kritis grēkā, tad jūs, kas esat garīgi, lēnprātības garā pamāciet viņu, un lūko pats sevi, ka arī tu netieci kārdināts!
- ²Cits cita nastas nesiet, un tā jūs izpildīsiet Kristus likumu.
- ³Un ja kāds, nebūdams nekas, domā, ka viņš kas ir, tas pieviļ sevi.
- ⁴Ikviens lai pārbauda savu darbu, tad viņam būs gods tikai sevī, bet ne pie cita.
- ⁵Jo katram jānes sava nasta.
- ⁶Bet tas, kas tiek pamācīts vārdos, lai dalās visos labumos ar to, kas viņu pamāca.
- ⁷Nepievilieties, Dievs neļauj sevi izsmiet.
- ⁸Jo ko cilvēks sēs, to arī pļaus. Kas sēj savā miesā, tas no miesas pļaus iznīcību, bet kas sēj garā, tas no gara pļaus mūžīgo dzīvi.
- ⁹Nepagursim, labu darīdami, jo savā laikā mēs nepagurdami arī pļausim.
- ¹⁰Tātad, darīsim labu visiem, kamēr mums ir laiks, bet sevišķi ticības brāļiem.
- ¹¹Redziet, kādiem burtiem es jums pašrocīgi rakstu!
- ¹²Tie, kas grib patikt miesai, uzspiež jums apgraizīšanu, lai tikai netiktu vajāti Kristus krusta dēļ.
- ¹³Bet arī apgraizītie nepilda likumu; viņi grib, ka jūs ļautu apgraizīties, lai lielītos ar jūsu miesām.
- ¹⁴Bet es negribu ne ar ko lepoties, tik vien ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, ar ko man pasaule krustā sista un es pasaulei.
- ¹⁵Jo Kristū Jēzū nav nozīmes ne apgraizīšanai, ne neapgraizīšanai, bet gan jaunai radībai.
- ¹⁶Un visiem tiem, kas sekos šiem pamatlikumiem, arī Dieva izraēliešiem, lai miers un žēlastība!
- ¹⁷Turpmāk lai mani neviens vairs neapgrūtina, jo es nesu savā miesā Kunga Jēzus rētas.
- ¹⁸Brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jūsu garu! Amen.

Ephesians

Chapter 1

- ¹Pāvils, saskaņā ar Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, visiem svētajiem, kas atrodas Efezā, un ticīgajiem Jēzū Kristu.
- ²Žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus!
- ³Lai slavēts Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, kas mūs Kristū svētījis visādā garīgā svētībā debesīs.
- ⁴Viņā Viņš mūs izredzējis pirms pasaules radīšanas, lai mēs mīlestībā būtu svēti un nevainīgi Viņa priekšā.
- ⁵Iepriekš paredzējis, Viņš savā labprātībā nolēma mūs pieņemt sev par bērniem caur Jēzu Kristu,
- ⁶Par slavu savas žēlastības godībai, ar kuru Viņš mūs apveltījis savā mīļotajā Dēlā.
- ⁷Viņā mums pestīšana caur Viņa asinīm, grēku piedošana saskaņā ar Viņa žēlastības bagātību,
- ⁸Kas pārpilnībā piešķirta mums visā gudrībā un saprašānā,
- ⁹Lai zināmu darītu mums savas gribas noslēpumu pēc labpatikas; un tā viņš sevī bija nolēmis,
- ¹⁰Laikiem piepildoties, visu, kas debesīs un kas virs zemes, atjaunot Kristū.
- ¹¹Viņā, kas dara visu pēc savas gribas lēmuma, arī mēs esam aicināti mantinieki saskaņā ar Viņa nodomu,
- ¹²Lai mēs, kas jau iepriekš cerējām uz Kristu, būtu Viņa godības slava.
- ¹³Viņā, kad dzirdējāt patiesības vārdu (savas pestīšanas evaņģēliju) un ticējāt uz Viņu, jūs tikāt apzīmogoti ar apsolišanas Svēto Garu.
- ¹⁴Viņš ir mūsu mantojuma ķīla, lai atpestītu savu īpašumu savas godības slavaī.
- ¹⁵Tāpēc arī, dzirdēdams par jūsu ticību uz Kungu Jēzu un mīlestību uz visiem svētajiem,
- ¹⁶Es nemitējos pateikties par jums, pieminēdams jūs savās lūgšanās.
- ¹⁷Lai Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus godības Tēvs, dod jums gudrības un atklāsmes garu Viņa pazīšanai,
- ¹⁸Apgaismotu jūsu sirds acis, lai jūs zinātu, kāda ir Viņa aicinājuma cerība un cik bagāta Viņa mantojuma godība starp svētajiem.
- ¹⁹Un cik pārmērīgi liels ir Viņa spēks mūsos, kas ticam saskaņā ar Viņa spēka varenības izpausmi.
- ²⁰To Viņš parādīja Kristū, uzmodinādams Viņu no miroņiem un novietodams pie savas labās rokas debesīs
- ²¹Augstāk par katru valdību un varu, un spēku, un valdniekiem, un par ikvienu vārdu, kas tiek piesaukts ne tikai šinī, bet arī nākamajā pasaulē.
- ²²Un visu Viņš nolīcis zem Viņa kājām un iecēla Viņu par galvu visai Baznīcai.
- ²³Kas ir Viņa miesa un Viņa pilnība, kas visu visumā piepilda.

Chapter 2

- ¹Arī jūs bijāt miruši savos noziegumos un grēkos,
- ²Kuros kādreiz dzīvojāt, pakļāvušies šīs pasaules laikmetam, pakļauti gaisa valsts valdniekam, garam, kas vēl tagad darbojas nepaklausības bērnos.
- ³Arī mēs visi kopā ar viņiem reiz dzīvojām savās miesas kārībās, izpildīdami miesas un iedomu iegribas. Savā dabā mēs bijām dusmības bērni, tāpat kā pārējie.
- ⁴Bet Dievs, bagāts būdams savā žēlastībā, savas lielās mīlestības dēļ, ar kuru Viņš mūs mīlējis.
- ⁵Kristū atdzīvināja mūs, kas bijām miruši savos grēkos. Viņš savā žēlastībā jūs glāba.
- ⁶Un Viņš mūs Jēzū Kristū līdzuzmodināja un līdznovietoja debesīs.
- ⁷Lai labsirdībā nākošajos laikos parādītu mums savas žēlastības pārpilno bagātību Kristū Jēzū.
- ⁸Jo žēlastībā jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana;
- ⁹Ne darbu dēļ, lai neviens nelielītos.
- ¹⁰Jo mēs esam Viņa radība, Kristū Jēzū radīti labajiem darbiem, ko Dievs sagatavojis, lai mēs tanīs dzīvotu.
- ¹¹Tāpēc pieminiet, ka jūs, kas agrāk bijāt pēc miesas pagāni, tā saucamie rokām miesīgi apgraizītie sauca par neapgraizītajiem,
- ¹²Jo jūs tanī laikā bijāt bez Kristus, šķirti no Izraēļa kopības, sveši apsolījumu derībai, bez cerības un bez Dieva šinī pasaulē.
- ¹³Bet Kristū Jēzū jūs, kas citkārt bijāt tālu, tagad, pateicoties Kristus asinīm, kļūvat tuvi.
- ¹⁴Jo mūsu miers ir Viņš, kas abus savienoja vienā, un ar savu miesu iznīcināja ienaidnieku, kas kā starpsiena mūs šķīra.
- ¹⁵Viņš nodibināja mieru, atceldams likumu ar saviem priekšrakstiem un nosacījumiem, pārveidojot sevī divus vienā jaunā cilvēkā.
- ¹⁶Viņš caur krustu abus vienā miesā izlīdzināja ar Dievu, nonāvēdams ienaidu pats sevī.
- ¹⁷Un Viņš atnācis pasludināja mieru jums, kas bijāt tālu, un mieru tiem, kas tuvu.
- ¹⁸Jo caur Viņu mums abiem dota pieeja pie Tēva vienā Garā.
- ¹⁹Tātad jūs vairs neesat svešinieki un ienācēji, bet esat svēto līdzpilsoņi un Dieva saimes locekļi,
- ²⁰Kas uzcelti uz apustuļu un praviešu pamata, bet galvenais stūrakmens ir Kristus Jēzus.
- ²¹Katra uz Viņa celtā celtne izaug par svētu templi Kungā.
- ²²Viņā arī jūs Garā tiek uzcelti par Dieva mājokli.

Chapter 3

- ¹Tāpēc es, Pāvils, priekš jums, pagāniem, esmu Jēzus Kristus gūsteknis.
- ²Jūs taču dzirdējāt par Dieva žēlastības piešķiršanu, kas man uzticēta jūsu labad.
- ³Jo, pateicoties atklāsmei, man ticis zināms noslēpums, kā jau agrāk īsumā rakstīju.
- ⁴To lasot, jūs varat saprast manu Kristus noslēpuma izpratni.
- ⁵Tā citām cilvēku bērnu paaudzēm netika sludināts, kā tas tagad ticis atklāts Garā Viņā svētajiem apustuļiem un praviešiem,
- ⁶Ka pagāni Kristū Jēzū ir Viņa apsoliājuma līdzmantinieki un vienas miesas locekļi un līdzdalībnieki, pateicoties evaņģēlijam,
- ⁷Kura kalps es esmu kļuvis, saņemdam Dieva žēlastību, ko Viņš man devis sava spēka darbībā.
- ⁸Man, no visiem svētajiem vismazākajam, ir dota šī žēlastība pasludināt pagāniem neizdibināmo Kristus bagātību,
- ⁹Un apgaismot visus, kā izpildās noslēpums, kas no mūžiem bija apslēpts pie Dieva, kas visu radījis,
- ¹⁰Lai Dieva daudzveidīgā gudrība caur Baznīcu kļūtu zināma varām un spēkiem debesīs
- ¹¹Saskaņā ar mūžīgo lēmumu, ko Viņš piepildīja mūsu Kungā Jēzū Kristū.
- ¹²Viņam mēs uzticamies un, ticēdami uz Viņu, paļāvībā tuvojamies Viņam.
- ¹³Tāpēc es lūdzu: nezaudējiet drosmi, kad es ciešu jūsu dēļ, jo tas ir jūsu gods.
- ¹⁴Tāpēc es krītu ceļos mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēva priekšā,
- ¹⁵No kura katra tēvišķība debesīs un virs zemes dabū savu vārdu,
- ¹⁶Lai Viņš savas godības bagātībā savā Garā dotu stiprināties spēkā iekšējam cilvēkam,
- ¹⁷Lai jūsu sirdīs caur ticību mājotu Kristus, lai jūs būtu iesakņojušies un nostiprināti mīlestībā,
- ¹⁸Lai jūs līdz ar visiem svētajiem spētu aptvert, kāds ir platums un garums, un augstums, un dziļums,
- ¹⁹Un pazītu Kristus mīlestību, kas pārspēj katru saprašanu, un tiktu piepildīti katrā Dieva pilnībā.
- ²⁰Bet Viņam, kas ar savu spēku darbojas mūsos, kas spēj darīt visu daudz vairāk, nekā mēs lūdzam un saprotam,
- ²¹Lai gods Baznīcā un Kristū Jēzū paaudžu paaudzēs mūžīgi mūžos. Amen.

Chapter 4

- ¹Un tā es, Kunga gūsteknis, atgādinu jums, lai jūs dzīvotu tā aicinājuma cienīgi, kurā jūs esat aicināti,
- ²Visā pazemībā un lēnprātībā, un pacietībā viens otru mīlestībā paciezdami,
- ³Cenzdamies uzturēt gara vienību miera saitēm.
- ⁴Viena miesa un viens gars, kā arī vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti.
- ⁵Viens Kungs, viena ticība, viena kristība,
- ⁶Viens Dievs un visu Tēvs, kas pār visiem un ar visiem un visos mūsos.
- ⁷Bet katram no mums ir dota žēlastība tādā mērā, kādu Kristus mums to dāvinājis.
- ⁸Tāpēc Viņš saka: Uziedams augšā un gūstā paņemdamus gūstniecību, Viņš cilvēkiem izdalīja dāvanas.
- ⁹Bet uzgāja, vai tas nenozīmē to, ka Viņš pirmāk nonācis pasaules zemajās vietās?
- ¹⁰Bet Viņš, kas nonāca, ir tas pats, kas uzgāja pār visām debesīm, lai visu piepildītu.
- ¹¹Un Viņš iecēla citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, bet citus par ganiem un mācītājiem,
- ¹²Lai sagatavotu svētos kalpošanas darbam, Kristus miesas uzcelšanai,
- ¹³Kamēr mēs sasniegsim vienību ticībā un Dieva Dēla atzišanā, vīra briedumu, Kristus mūža pilnības mēru,
- ¹⁴Lai tad vairs mēs nebūtu mazgadīgi bērni, kas, pateicoties cilvēku viltībai, viņu viltīgās rīcības piekrāpti, svaids šurp un turp, padodamies katram mācības vējam,
- ¹⁵Bet, mīlestībā sekodami patiesībai, mēs visumā pieaugsim Viņā, kas ir galva, Kristus,
- ¹⁶No kura visa miesa, kas apvienota un savienota visādām palīgsaitēm, mīlestībā augs sevis izkopšanai saskaņā ar katra locekļa darbības mēru.
- ¹⁷Tāpēc es jums to saku un Kunga vārdā apliecinu, lai jūs vairs nedzīvotu tā, kā sava prāta tukšumā dzīvo pagāni.
- ¹⁸Tumsība aptumšojusi viņu prātu; nezināšana, kas viņos ir to cietsirdības dēļ, atsvešinājusi tos no Dieva dzīvības.
- ¹⁹Izmisumā tie nodevušies netiklībai, visādiem nekrietniem darbiem, mantkārībai.
- ²⁰Bet tā jūs nemācījāties Kristu pazīt;
- ²¹Ja jūs par Viņu dzirdējāt un Viņā esat mācīti Jēzus patiesībā,
- ²²Tad jums jāatmet agrākā dzīve un vecais cilvēks, kas, savu kāribu pievilts, iet bojā.
- ²³Bet atjaunojieties savā prātā un garā,
- ²⁴Un ietērpjieties jaunā cilvēkā, kas radīts pēc Dieva līdzības taisnībā un patiesības svētumā!
- ²⁵Tāpēc atmetiet melus un katrs runājiet savam tuvākajam patiesību, jo mēs savstarpēji esam locekļi!
- ²⁶Dusmojieties, bet negrēkojiet! Saule lai nenoriet pār jūsu dusmām!
- ²⁷Nedodiet vietu ļaunajam garam!

²⁸Kas zadzis, lai vairs nezog, bet labāk lai strādā, darīdams savām rokām kaut ko labu, lai būtu iespēja palīdzēt trūkcumcietējiem.

²⁹No jūsu mutes lai nenāk neviena ļauna runa, bet gan laba, kas stiprina ticībā un nes svētību klausītājiem!

³⁰Un neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, kurā jūs esat apzīmogoti atpestīšanas dienai!

³¹Katrs sarūgtinājums un dusmas, un bardzība, un kliegšana, un zaimi, un katrs ļaunums lai ir tālu no jums!

³²Bet esiet viens pret otru laipni un žēlsirdīgi! Piedodiet cits citam, tāpat kā arī Dievs Kristū jums ir piedēvis.

Chapter 5

- ¹Sekoĵiet Dievam kā mīļi bērni!
- ²Un dzīvojiet mīlestībā, kā arī Kristus mūs mīlējis un mūsu dēļ sevi atdevis Dievam par dāvanu un upuri jaukai smaržai.
- ³Bet netiklība un visāda veida nekrietnība vai mantkāriība lai pat netiek pieminētas starp jums, kā tas pieklājas svētajiem!
- ⁴Ari bezkaunība, muļķīgas un tukšas runas, kas nepiedienas, bet vairāk pateicības.
- ⁵Jo tas jums jāzina un jāsaprot, ka nevienam izvirtulim vai nešķīstam, vai mantrausim, jo tā ir kalpošana elkiem, nav mantojuma Kristus un Dieva valstībā.
- ⁶Neviens lai jūs nepieviļ tukšiem vārdiem, jo to dēļ Dieva dusmas nāk pār netaisnības bērniem.
- ⁷Nekļūstiet par viņu līdzdalībniekiem!
- ⁸Jo reiz jūs bijāt tumsa, bet tagad gaisma Kungā. Dzīvojiet kā gaismas bērni!
- ⁹Gaismas augļi ir labums un taisnība, un patiesība.
- ¹⁰Pārbaudiet, kas Dievam patīk!
- ¹¹Nepiedalieties neauglīgajos tumsības darbos, bet labāk nopeliet tos!
- ¹²Jo ko viņi slepenībā dara, par to pat kauns runāt.
- ¹³Visu, kas peļams, gaisma atklās, bet viss, kas gaismā celts, ir gaisma.
- ¹⁴Tāpēc tiek sacīts: Uzmosties, kas guli un celies augšām no miroņiem, un Kristus tevi apgaismos.
- ¹⁵Tāpēc, brāļi, pielūkojiet, ka jūs apdomīgi dzīvotu, - nevis kā negudri,
- ¹⁶Bet kā gudri! Izmantojiet laiku, jo šīs dienas ir ļaunas!
- ¹⁷Nekļūstiet neprātīgi, bet izprotiet Dieva gribu!
- ¹⁸Neapreibinieties ar vīnu, jo tanī slēpjas izvirtība, bet pildiet sevi ar Svēto Garu!
- ¹⁹Dziedādami un gaviļēdami skandiniet savās sirdīs Kungam psalmus un slavas dziesmas, un garīgās dziesmas,
- ²⁰Pateikdamies vienmēr par visu Dievam un Tēvam mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā!
- ²¹Kristus bijībā esiet viens otram padevīgi!
- ²²Sievas lai ir paklausīgas saviem vīriem kā Kungam,
- ²³Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus - Baznīcas galva, būdams savas miesas Pestītājs.
- ²⁴Bet kā Baznīca Kristum, tā sievas visā padotas saviem vīriem.
- ²⁵Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā arī Kristus mīlējis Baznīcu un sevi atdevis par viņu.
- ²⁶Lai viņu darītu svētu, šķīstot to ūdens kristībā un dzīvības vārdiem.
- ²⁷Sagatavodams sev krāšņu Baznīcu, kurai nav ne traipa, ne grumbas, ne cita kā tamlīdzīga, bet lai tā būtu svēta un bez vainas.
- ²⁸Tā arī vīriem jāmiļ savas sievas kā sava miesa. Kas savu sievu miļ, tas miļ pats sevi,

²⁹Jo neviens vēl nekad nav ienīdis savu miesu, bet to kopj un saudzē tāpat kā Kristus - Baznīcu.

³⁰Jo mēs esam Viņa miesas locekļi: no Viņa miesas un no Viņa kauliem.

³¹Tāpēc cilvēks atstās tēvu un savu māti un pievienosies savai sievai, un abi būs viena miesa.

³²Šis noslēpums ir liels, bet es saku: Kristū un Baznīcā.

³³Tiešām, arī katram no jums jāmīl sava sieva, tāpat kā mīl pats sevi, bet sieva lai jūt bijību pret savu vīru!

Chapter 6

- ¹Bērni, klausiet saviem vecākiem Kunga vārdā, jo tas ir taisnīgi!
- ²Godā savu tēvu un savu māti, tas ir pirmais bauslis ar apsoliņumu:
- ³Lai tev klātos un tu ilgi dzīvotu virs zemes.
- ⁴Ari jūs, tēvi, nekaitiniet savus bērnus, bet audziniet viņus Kunga kārtībā un mācībā!
- ⁵Kalpi, savā sirds vienkāršībā paklausiet laicīgajiem kungiem bijībā un bailēs, tāpat kā Kristum!
- ⁶Nekalpojiet tikai acu priekšā, it kā cilvēkiem izpatikdami, bet kā Kristus kalpi, kas no sirds izpilda Dieva prātu!
- ⁷Kalpojiet labprātīgi tā, kā Kungam, bet ne cilvēkiem,
- ⁸Zinādami, ka izkviens, kas ko labu darījis, to saņems no Kunga, vai viņš būtu vergs, vai brīvais.
- ⁹Ari jūs, kungi, dariet to pašu viņiem! Atmetiet draudus, zinādami, ka viņu un jūsu Kungs ir debesīs, un Viņš neievēro personu stāvokli.
- ¹⁰Beidzot, brāļi, esiet stipri Kungā un viņa varenības spēkā!
- ¹¹Tērpieties Dieva bruņās, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām!
- ¹²Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šis tumsības pasaules valdniekiem, pret ļaunajiem gariem zem debess.
- ¹³Tāpēc tveriet Dieva bruņas, lai jūs ļaunajā dienā spētu pretoties un pastāvēt visā pilnībā!
- ¹⁴Tātad stāviet, apjozuši savus gurnus patiesībā, tērpušies taisnības bruņās,
- ¹⁵Un kājas apāvuši miera evaņģēlija sludināšanai!
- ¹⁶Pie visa tā tveriet ticības vairogu, ar kuru jūs spēsiet apdzēst visas ļaunā ugunīgās bultas!
- ¹⁷Ņemiet arī pestīšanas bruņu cepuri un gara zobenu (tas ir, Dieva vārdu)
- ¹⁸Un garā lūdziet Dievu katrā laikā, visādi Viņu pielūdzot un piesaucot! Bez tam esiet modri un visā neatlaidībā aizlūdziet par visiem svētajiem,
- ¹⁹Ari par mani, lai man tiktu doti vārdi, kad atdarīsies mana mute, un es drošsirdīgi sludinātu evaņģēlija noslēpumu!
- ²⁰Tā labad es pildu savu sūtību važās, lai tanī rastu drosmi tā runāt, kā man tas pienākas.
- ²¹Bet lai arī jūs zinātu, kā man klājas un ko es daru, tad par to visu jums pastāstīs Tihiks, mīļais brālis un uzticamais kalps Kungā.
- ²²Es tāpēc sūtīju viņu pie jums, lai jums būtu ziņas par mūsu stāvokli un lai iepriecinātu jūsu sirdis.
- ²³Miers lai ir brāļiem un mīlestība līdz ar ticību no Dieva Tēva un Kunga Jēzus Kristus!
- ²⁴Žēlastība ar visiem, kas mīl mūsu Kungu Jēzu Viņa neiznīcībā. Amen.

Philippians

Chapter 1

¹Pāvils un Timotejs, Jēzus Kristus kalpi, visiem Jēzus Kristus svētajiem, kas dzīvo Filipos, arī bīskapiem un diakoniem.

²Lai jums žēlastība un miers no Dieva, mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus!

³Es pateicos savam Dievam, kad vien jūs pieminu,

⁴Vienmēr visās savās lūgšanās par jums visiem ar prieku aizlūgdams,

⁵Par jūsu līdzdalību Kristus evaņģēlijā no pirmās dienas līdz šim laikam.

⁶Es esmu stipri pārliecināts par to, ka Tas, kas jūsos labo darbu iesācis, to arī pabeigs līdz Jēzus Kristus dienai.

⁷Tas ir taisnīgi, ka es par jums visiem domāju, jo jūs esat līdzdalībnieki manā priekā, manās važās, evaņģēlija aizstāvēšanā un nostiprināšanā.

⁸Jo Dievs ir mans liecinieks, ka es ilgojos pēc jums visiem Jēzus Kristus mīlestībā.

⁹Un par to es lūdzu Dievu, lai jūsu mīlestība vairāk un vairāk pieaugtu zināšanā un visādā izpratnē,

¹⁰Lai jūs izšķirtos par labāko, ka jūs Kristus dienā būtu tīri un nevainojami,

¹¹Caur Jēzu Kristu pilni taisnības augļu Dieva godam un slavai.

¹²Bet es gribu, brāļi, lai jūs zinātu, ka mani tagadējie apstākļi vairāk sekmējuši evaņģēliju,

¹³Jo manas važas Kristū ir kļuvušas zināmas visai sardzei un visiem citiem;

¹⁴Un daudzi brāļi Kungā, iedvesmoti no manām važām, arvien sekmīgāk uzdrošinās bezbailīgi sludināt Dieva vārdu.

¹⁵Daži gan sludina Kristu naida un strīda dēļ, bet citi no labas gribas;

¹⁶Daži aiz mīlestības, zinādami, ka esmu iecelts evaņģēlija aizstāvēšanai;

¹⁷Bet kas sludina Kristu ķildošānās un ne labā nolūkā, tiem prātā manām važām pievienot vēl bēdas.

¹⁸Bet kas par to? Vai ar izlikšanos, vai patiesībā, kad tik Kristus visādos veidos tiek sludināts! Par to es priecājos un arī turpmāk priecāšos.

¹⁹Jo es zinu, ka tas, pateicoties jūsu lūgšanai un Jēzus Kristus gara atbalstam, noderēs man pestīšanai.

²⁰Es gaidu un ceru, ka es nekad kaunā nepalikšu, bet visā pašāvībā kā vienmēr, ta arī tagad Kristus tiks pagodināts manā miesā, vai nu man dzīvojot, vai mirstot.

²¹Jo Kristus ir mana dzīve, bet nāve ieguvums.

²²Bet ja dzīvošana miesā nes manam darbam augļus, tad es nezinu, ko lai izvēlos?

²³Es tieku bīdīts no divām pusēm; es kāroju atraisīties un būt kopā ar Kristu, tas būtu tas vislabākais,

²⁴Bet jūsu dēļ nepieciešams palikt vēl miesā,

²⁵Un to es visā pašāvībā zinu, ka es palikšu pie jums visiem jūsu ticības un prieka sekmēšanai,

²⁶Lai jūsu liksmība Jēzus Kristus vārdā būtu jo lielāka manis dēļ, kad es atkal aiziešu pie jums.

²⁷Tikai dzīvojiet Kristus evaņģēlija cienīgi, lai es, pie jums aizgājis, redzētu vai atkal prombūtnē dzirdētu par jums, ka jūs esat vienā garā un vienprātīgi strādājat evaņģēlija ticības labā. (Ef 4,1; Kol 1,10; 1 Tes 2,12)

²⁸Un nekad nebīstieties no pretiniekiem, jo tas viņiem ir pazudināšanas, bet jums pestīšanas cēlonis, un tas no Dieva.

²⁹Jo tas jums dots: nevien uz Kristu ticēt, bet arī par Viņu ciest.

³⁰Tā pati cīņa, kādu pie manis redzējāt un tagad par mani dzirdat, arī jums jāizcīna.

Chapter 2

- ¹Ja ir kāds iepriecinājums Kristū, ja kāds mīlestības mierinājums, ja kāda gara sadraudzība, ja ir kāda sirsnīga līdzjūtība,
- ²Tad piepildiet manu prieku, būdami vienprātīgi, vienoti mīlestībā, vienoti domās un nodomos!
- ³Nedariet neko ķildas vai tukša goda dēļ, bet pazemībā viens otru uzskatiet augstāku par sevi!
- ⁴Nerūpējieties tikai par to, kas ir savs, bet arī par to, kas ir cita!
- ⁵Esiet tādā pārliecībā kā Jēzus Kristus,
- ⁶Kas, Dieva veidā būdams, neuzskatīja par laupījumu līdzināties Dievam.
- ⁷Bet Viņš atteicās no sevis, pieņemdams kalpa veidu. Kļūdams cilvēkiem līdzīgs, Viņš arīgi izskatījās kā cilvēks.
- ⁸Viņš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei.
- ⁹Tāpēc arī Dievs Viņu paaugstinājis un devis Viņam vārdu pār visiem vārdiem,
- ¹⁰Lai Jēzus vārdā ceļos kristu visi, kas debesīs, virs zemes un pazemē,
- ¹¹Un lai katra mēle apliecinātu, ka Kungs Jēzus Kristus ir Dieva Tēva godībā.
- ¹²Tāpēc, mani vismiļie, (kā jūs vienmēr bijāt paklausīgi) strādājiēt savas pestīšanas labā bailēs un drebēšanā ne tikai manā klātbūtnē, bet vēl vairāk manā prombūtnē!
- ¹³Jo Dievs ir Tas, kas jūsos rada gribu un izpildīšanu pēc savas labpatikas.
- ¹⁴Dariet visu bez kurnēšanas un bez kavēšanās.
- ¹⁵Lai jūs būtu bez pārmetumiem un patiesi Dieva bērni, nevainojami ļaunas un samaitātas tautas vidū; starp tiem mirdziet kā spīdekļi pasaulē!
- ¹⁶Turiet dzīvības vārdu manam godam Kristus dienā, jo ne velti es skrēju, ne velti strādāju.
- ¹⁷Bet ja es tieku upurēts upurim un jūsu ticības kalpošanai, tad es priecājos un priecāšos kopā ar jums visiem.
- ¹⁸Tāpat arī jūs priecājieties, priecādamies līdz ar mani!
- ¹⁹Bet Kungā Jēzū es ceru drīz sūtīt pie jums Timoteju, lai, uzzinājis, kā jums klājas, es būtu apmierināts.
- ²⁰Jo man nav neviena tik vienprātīga, kas rūpētos sirsnīgā līdzdalībā par jums.
- ²¹Jo visi meklē savu, bet ne Jēzus Kristus labumu.
- ²²Bet viņa uzticamību pazīstiet no tā, ka viņš kopā ar mani kalpojis evaņģēlijam kā dēls tēvam.
- ²³Tāpēc es ceru sūtīt viņu pie jums, tiklīdz pārskatāms būs mans stāvoklis.
- ²⁴Bet es paļaujos uz Kungu, ka arī pats drīz pie jums aiziešu.
- ²⁵Tomēr man šķita nepieciešami sūtīt pie jums Epafrodītu, manu brāli un līdzstrādnieku, un cīņas biedru, bet jūsu sūtni un palīgu manā trūkumā,
- ²⁶Tāpēc ka viņš ļoti ilgojās pēc jums visiem un bija nobēdājies par to, ka jūs dzirdējuši par viņa slimību.

²⁷Viņš tiešām bija līdz nāvei slimis; bet Dievs apžēloja viņu, un ne vien viņu, bet arī mani, lai man nebūtu bēdas uz bēdām.

²⁸Tāpēc jo steidzīgāk es viņu sūtīju, lai jūs, viņu redzēdami, priecātos un man nebūtu rūpju.

²⁹Tātad uzņemiet viņu visā priekā Kunga vārdā un turiet viņu godā,

³⁰Jo Kristus darba dēļ viņš nonāca tuvu nāvei, likdams savu dzīvību ķīlā, lai aizpildītu to, kas iztrūka no jūsu puses kalpošanā manā labā.

Chapter 3

- ¹Bez tam, mani brāļi, priecājieties Kungā! To pašu jums rakstīt man nav apgrūtinājums, bet jums nepieciešams.
- ²Sargieties no suņiem, sargieties no ļaunajiem strādniekiem, sargieties no sagraizīšanas!
- ³Jo apgrauzīšana esam mēs, kas garā kalpojam Dievam un dižojamies Jēzū Kristū, un nepaļaujamies uz miesu,
- ⁴Lai gan es varētu uzticēties arī miesai, es to varētu vēl vairāk:
- ⁵Astotajā dienā esmu apgrauzīts, esmu no Izraēļa tautas, no Benjamīna cilts, ebrejs no ebrejiem, pēc likuma farizejs,
- ⁶Savā tieksmē Dieva Baznīcas vajātājs un tās taisnības, kas balstās uz bauslību, nevainojams pildītājs.
- ⁷Bet kas man bija ieguvums, to es Kristus dēļ uzskatu par zaudējumu.
- ⁸Tiesām, es uzskatu par zaudējumu visu sava Kunga Jēzus Kristus pazīšanas dēļ, kas visu pārspēj; tās dēļ es visu esmu zaudējis un uzskatu par mēsliem, lai Kristu iegūtu
- ⁹Un atrastos Viņā ne savas taisnības dēļ, kas izriet no bauslības, bet tās dēļ, kas izriet no ticības uz Jēzu Kristu. Tā, taisnība, pamatota ticībā, nāk no Dieva.
- ¹⁰Lai atzītu Viņu un Viņa augšāmcelšanās spēku, un Viņa ciešanu sadraudzību, es gribu būt līdzīgs Viņam nāvē,
- ¹¹Lai sasniegtu augšāmcelšanos no miroņiem;
- ¹²Ne tāpēc, ka es jau to būtu saņēmis vai būtu pilnīgs, bet es tiecos, lai to satvertu tā, kā arī mani satvēris Jēzus Kristus.
- ¹³Brāļi, es nedomāju, ka es to būtu satvēris, bet vienu gan: aizmirsdams to, kas aiz manis, es tiecos pēc tā, kas priekšā,
- ¹⁴Es steidzos pretim mērķim – Dieva augstā aicinājuma godalgai Kristū Jēzū.
- ¹⁵Visi, kas esam pilnīgi, domāsim tā, bet ja jūs būtu citādās domās, tad Dievs jums arī šo atklās.
- ¹⁶Tāpēc, ko esam sasnieguši, pie tā virziena turēsimies, lai mēs būtu vienprātīgi.
- ¹⁷Brāļi, sekojiet manai priekšzīmei un vērojiet tos, kas pēc mūsu parauga dzīvo!
- ¹⁸Jo daudzi, par kuriem es jums bieži sacīju (bet tagad saku raudādams), dzīvo tā kā Kristus krusta ienaidnieki.
- ¹⁹Viņu gals ir pazušana, to dievs ir viņu vēders, un kauns ir viņu gods; tie tiecas pēc pasaulīgā,
- ²⁰Bet mēs dzīvojam debesīm, no kurienes arī gaidām Pestītāju, mūsu Kungu Jēzu Kristu.
- ²¹Viņš pārveidos mūsu pazemības miesu, pieskaņodams to savai godības miesai, ar spēku, kurā Viņš spēj pakārtot sev visu.

Chapter 4

¹Tātad, mani vismīļie brāļi, pēc kuriem es ļoti ilgojos, mans prieks un mans vainagojums, esiet pastāvīgi Kungā, jūs mīļie!

²Es lūdzu Evodiju un es lūdzu Sintihu būt vienprātīgām Kunga vārdā.

³Arī tevi, mans īstais darba biedrs, es lūdzu, palidzi viņām, kas kopā ar mani, Klementu un citiem mani palīgiem strādājušas evaņģēlija labā. Viņu vārdi ir ierakstīti dzīvības grāmatā.

⁴Priecājaties Kungā; es atkārtoti saku: priecājieties!

⁵Jūsu laipnība lai ir zināma visiem cilvēkiem; Kungs ir tuvu,

⁶Neraizējieties ne par ko, bet jūsu lūgšanas un aizlūgumi lai nāk Dieva priekšā; visā pateicībā izsakiēt savu vēlēšanos Viņam!

⁷Un Dieva miers, kas pārspēj visu saprašānu, lai pasarga jūsu sirdis un jūsu domas Jēzū Kristū!

⁸Beidzot, brāļi, kas ir patiens, kas godājams, kas taisnīgs, kas svēts, kas patīkams, kam laba slava, kas tikumīgs, kas cildināms, to domājiet!

⁹Un ko jūs mācījāties, un ko saņēmāt, un ko dzirdējāt, un ko pie manis redzējāt, to dariet! Un Dieva miers būs ar jums.

¹⁰Bet es ļoti priecājos Kungā, ka jūs beigās atkal atplaukāt gādībā par mani, kā arī agrāk jau gādājāt, bet apstākļi jūs traucēja.

¹¹Ne trūkuma dēļ es to saku, jo esmu mācījies apmierināties ar to, kas man ir.

¹²Es protu pazemoties, protu arī pārpilnībā dzīvot (visur un pie visa kā esmu pieradis): būt paēdis un būt izsalcis, dzīvot pārpilnībā un ciest trūkumu,

¹³Es visu spēju Tanī, kas mani stiprina.

¹⁴Tomēr jūs labi darījāt, dalīdamies ar mani manās bēdās.

¹⁵Bet arī jūs, filipieši, ziniet, ka no evaņģēlija sludināšanas sākuma kā aizgāju no Maķedonijas, neviena draudze nav vienojusies ar mani došanā un ņemšanā, kā jūs vieni.

¹⁶Jo arī uz Tesaloniki jūs sūtījāt vienreiz un otrreiz to, kas man bija vajadzīgs.

¹⁷Ne it kā es meklētu dāvanas, bet es meklēju ieguvumu, kas vairotos jums par labu.

¹⁸Man viss ir un ir pārpilnībā. Saņēmis no Epafrodīta to, ko jūs sūtījāt, šo saldo smaržu, Dievam pieņemamo un patīkamo upuri, es esmu nodrošināts.

¹⁹Bet mans Dievs savā bagātībā lai piepilda visas jūsu vēlēšanās Jēzus Kristus godībā!

²⁰Dievam un mūsu Tēvam lai gods mūžīgi mūžos! Amen.

²¹Sveiciniet ikvienu svēto Kristū Jēzū!

²²Jūs sveicina brāļi, kas pie manis. Jūs sveicina visi svētie, bet sevišķi tie, kas no ķeizara nama.

²³Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jūsu garu! Amen.

Colossians

Chapter 1

- ¹Pāvils, saskaņā ar Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, un brālis Timotejs
- ²Tiem svētajiem, kas dzīvo Kolosā, un ticīgajiem brāļiem Kristū Jēzū:
- ³Žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus! Mēs pateicamies Dievam un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvam un vienmēr lūdzam par jums Dievu,
- ⁴Jo dzirdējām, kāda ir jūsu ticība uz Jēzu Kristu un jūsu mīlestība uz visiem svētajiem.
- ⁵Tās cerības dēļ, kas jums paredzēta debesīs, par ko jūs dzirdējāt evaņģēlija patiesības mācībā,
- ⁶Kas aizgāja līdz jums un tāpat visā pasaulē nes augļus, un aug līdzīgi kā pie jums kopš tās dienas, kad jūs dzirdējāt un pazināt Dieva žēlastību patiesībā,
- ⁷Kā to jums mācīja mūsu mīlais līdzstrādnieks Epafras, šis uzticamais Kristus kalps jūsu labā,
- ⁸Kas stāstīja arī mums par jūsu mīlestību garā.
- ⁹Tāpēc arī mēs kopš tās dienas, kad to dzirdējām, nebeidzam, Dievu piesaukdami, par jums lūgt, lai jūs tiktu piepildīti ar Viņa prāta atzišanu visā garīgajā gudrībā un saprašanā,
- ¹⁰Lai jūsu dzīve būtu Dieva cienīga un Viņam visumā patīkama, jo jūs nesīsit augļus visos labos darbos un pieaugsiet Dieva apziņā,
- ¹¹Lai jūs, saskaņoti ar Viņa godības varenību, visā spēkā stiprināti, visā pacietībā un lēnprātībā priecīgi
- ¹²Pateiktos Dievam Tēvam, kas mūs darījis cienīgus būt par līdzdalībniekiem svēto mantojuma gaismā.
- ¹³Viņš izglāba mūs no tumsības varas un pārcēla sava mīļā Dēla valstībā.
- ¹⁴Kurā mums caur Viņa asinīm pestīšana un grēku piedošana.
- ¹⁵Viņš ir neredzamā Dieva attēls, visas radības pirmdzimtais,
- ¹⁶Jo Viņā radīts viss, kas ir debesīs un virs zemes: redzamais un neredzamais, gan troņi, gan valdības, gan priekšnieki, gan varas: viss caur Viņu un Viņa dēļ radīts:
- ¹⁷Un Viņš ir pirms visa, un viss pastāv Viņā.
- ¹⁸Un Viņš ir miesas - Baznīcas galva. Viņš ir sākums, pirmdzimtais no mirušajiem, lai Viņš starp visiem būtu pirmais.
- ¹⁹Un Viņam labpatika, ka visa pilnība mājotu Viņā,
- ²⁰Lai caur Viņu visu izlīdzinātu ar sevi, nodibinot ar savām krusta asinīm mieru gan to starpā, kas ir virs zemes, gan debesīs.
- ²¹Arī jūs kādreiz bijāt atsvešinājušies un ar ļauniem darbiem naidīgi noskaņoti.
- ²²Bet tagad Viņš izlīdzinājis savā cilvēka miesā, izciezdamš nāvi, lai jūs Viņa priekšā būtu svēti un neaptraipīti, un nevainojami,
- ²³Ja tikai paliksiet ticībā nesatricināmi un pastāvīgi un nenovērsīsieties no cerības, ko sniedz evaņģēlijs, ko jūs dzirdējāt un kas pasludināts visai radībai zem debess; tam arī es, Pāvils, kalpoju.
- ²⁴Tagad es priecājos savās ciešanās par jums, savā miesa papildinādams to, kas iztrūkst Kristus ciešanās, par Viņa miesu, kas ir Baznīca.

²⁵Tās kalps esmu kļuvis saskaņā ar Dieva rīkojumu, ko man devis jūsu dēļ, lai es piepildītu Dieva vārdu.

²⁶Noslēpums, kas no mūžiem un no paaudžu paaudzēm bija apslēpts, tagad ir atklāts Viņa svētajiem.

²⁷Dievs viņiem gribēja darīt zināmu, cik bagāta ir šī noslēpuma godība starp pagāniem; un tas ir Kristus, godības cerība jūsos.

²⁸Viņu mēs sludinām, pamudinādami katru cilvēku un mācīdami visā gudrībā, lai katru cilvēku darītu pilnīgu Jēzū Kristū.

²⁹Tāpēc es arī strādāju, cīnīdamies saskaņā ar Viņa darbību, kas manī izpaužas spēkā.

Chapter 2

- ¹Jo es gribu, lai jūs zinātu, cik lielas rūpes man bija par jums un par tiem, kas dzīvo Lāodikejā, un par visiem, kas manu miesīgo vaigu nav redzējuši,
- ²Lai viņu sirdis tiktu iepriecinātas mīlestības pamācībā un bagātīgi iegūtu atziņas pilnību Dieva Tēva un Jēzus Kristus noslēpumu pazīšanai.
- ³Viņā ir apslēpti visi gudrības un zinību krājumi.
- ⁴Bet es jums saku, lai neviens jūs nepieviļ ar daiļrunīgām runām;
- ⁵Jo lai gan miesīgi es neesmu klāt, bet garā esmu ar jums un priecīgs redzu jūsu kārtību un jūsu stipro ticību uz Kristu.
- ⁶Kā jūs Kungu Jēzu Kristu esat pieņēmuši, tā arī dzīvojiet Viņā,
- ⁷Iesakņodamies un pamatodamies Viņā, nostiprināti ticībā, kā jūs to mācījāties, un ar pateicību pieaugdami Viņā.
- ⁸Pielūkojiet, lai kāds jūs nepieviļ ar savu prātniecību un tukšiem maldiem, kas dibināti uz cilvēku mācībām un pasaules pamatspēkiem, bet ne uz Kristu,
- ⁹Jo Viņā mājo miesā ietvertā Dievības pilnība.
- ¹⁰Arī jūs pilnīgi Viņā, kas ir galva visām varām un spēkiem.
- ¹¹Viņā jūs esat apgraizīti apgraizīšanā, kas nav ar roku izdarīta cilvēka miesas atdalīšanai, bet Kristus apgraizīšanā.
- ¹²Kristībā jūs kopā ar Viņu esat apbedīti un Viņā jūs esat augšāmcēlušies caur ticību Dieva spēkam, kas Viņu uzmodinājis no miroņiem.
- ¹³Viņš jūs, kas grēkodami un savas miesas neapgraizīšanas dēļ bijāt miruši, kopā ar Viņu darīja dzīvus, piedodams jums visus grēkus;
- ¹⁴Viņš izdzēsa pret mums vērsto likuma parādrakstu, kas bija pret mums, un pieņēma to no mūsu vidus, pienaglodams krustā.
- ¹⁵Viņš atbrūvoja valdības un varas, droši atstādams tās kaunā un pats sevī svinēdams uzvaru pār tām.
- ¹⁶Tāpēc lai neviens jūs netiesā ēdiena vai dzēriena dēļ, vai sakarā ar svētkiem, jauno mēnesi vai sabatu.
- ¹⁷Šī ir ēna tam, kam jānotiek, bet miesa ir Kristus.
- ¹⁸Lai neviens, kam patīk pazemošanās un kalpošana eņģeļiem, jūs nepieviļ! Tāds lepojas ar to, ko viņš nav redzējis, bez pamata būdams iedomīgs savā miesas prātā.
- ¹⁹Tāds neturas pie galvas, no kuras ar locītavu un dzīslu palīdzību visa miesa tiek savienota un kopā saturēta, un aug Dieva augumā.
- ²⁰Ja jūs kopā ar Kristu šīs pasaules pamatspēkiem esat miruši, ko tad jūs vēl, it kā dzīvodami pasaulē, uzņematies priekšrakstus;
- ²¹To neskar, to nebaudi, tam nepieskaries!
- ²²Tas viss lemts lietošanai un iznīcībai, jo tie ir cilvēku likumi un mācības.

²³Tām gan ir šķietama gudrība tur, kur ir pašizdomāti dievkalpojumi, pašpazemošanās un miesas mērdēšana, bet tie ir bez vērtības, jo kalpo vienīgi miesas apmierinājumam.

Chapter 3

- ¹Tāpēc, ja jūs kopā ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad meklējiet pēc tā, kas augšā, kur Kristus sēž pie Dieva labās rokas!
- ²Domājiet par to, kas augšā, bet ne par to, kas virs zemes!
- ³Jo jūs mirāt, bet jūsu dzīvība līdz ar Kristu apslēpta Dievā.
- ⁴Kad parādīsies Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs parādīsieties godībā līdz ar Viņu.
- ⁵Tāpēc nonāvējiet savos locekļos zemisko: netiklību, nešķīstību, kaislību, ļaunās kārības un mantkāribu, kas ir kalpošana elkiem!
- ⁶Tā visa dēļ nāk Dieva dusmas pār netiklības bērniem.
- ⁷Arī jūs kādreiz bijāt tām pakļāvušies, kad tanīs dzīvojāt.
- ⁸Bet tagad arī jūs atmetiet to visu: dusmas, sarūgtinājumu, ļaunprātību, zaimus un nekaunīgus vārdus no jūsu mutes!
- ⁹Nemelojiet viens otram! Novelciet veco cilvēku kopā ar viņa darbiem
- ¹⁰Un apgērbiet jauno, kas atjaunojas atziņā saskaņā ar viņa Radītāja attēlu,
- ¹¹Kur vairs nav ne pagāna, ne jūda, ne apgraizītā, ne neapgraizīta, ne barbara, ne skita, ne verga, ne brīvā, bet viss un visos ir Kristus.
- ¹²Tāpēc kā Dieva izredzētie, svētie un milētie tērpieties sirsnīgā žēlsirdībā, laipnībā, pazemībā, lēnprātībā, pacietībā,
- ¹³Viens otru paciezdami un cits citam piedodami, ja vienam pret otru ir kāda sūdzība: kā Kungs jums piedevis, tā arī jūs.
- ¹⁴Bet pāri visam tam lai jums ir mīlestība, kas ir pilnības saite!
- ¹⁵Un Kristus miers lai gaviļē jūsu sirdīs, kam jūs esat aicināti vienā miesā! Esiet pateicīgi!
- ¹⁶Kristus vārds lai bagātīgi mājō jūsos, pamāciet un pamudiniet viens otru visā gudrībā! Pateicībā Dievam dziediet savās sirdīs psalmus, slavas dziesmas un garīgās dziesmas!
- ¹⁷Un visu, ko jūs darāt vārdos vai darbos, to visu dariet Kunga Jēzus Kristus vārdā, pateikdami Dievam un Tēvam caur Viņu!
- ¹⁸Sievas, esiet padotas saviem vīriem, jo tā tam jābūt Kunga vārdā.
- ¹⁹Vīri, mīliet savas sievas un neesiet skarbi pret viņām!
- ²⁰Bērni, paklausiet visur saviem vecākiem, jo tā tas patīk Kungam.
- ²¹Tēvi, nekaitiniet savus bērnus, lai tie nekļūtu mazdūšīgi!
- ²²Kalpi, paklausiet visā saviem šīs zemes kungiem, kalpodami nevien acu priekšā, it kā gribēdami cilvēkiem izpatikt, bet sirds vienkāršībā un Dieva bijībā!
- ²³Visu, ko jūs darāt, dariet no sirds it kā Dievam, bet ne cilvēkiem,
- ²⁴Zinādami, ka jūsu mantojuma algu saņemsiet no Kunga. Kalpojiet Kungam Kristum!
- ²⁵Jo kas netaisnību dara, tas saņems to, ko viņš netaisnīgi padarījis; Dievs nevērtē personu pēc tās stāvokļa.

Chapter 4

- ¹Kungi, dariet saviem kalpiem taisnīgi un pareizi, zinot, ka arī jums ir Kungs debesis!
- ²Esiet pastāvīgi lūgšanā un pateicībā modri!
- ³Reizē lūdziet Dievu arī par mums, lai Dievs mums atver mācīšanas durvis Kristus noslēpumu sludināšanai (kura dēļ es esmu važās),
- ⁴Lai es to pasludinātu, kā man pienākas sludināt. (Ef.6,19; 2.Tes.3,1)
- ⁵Gudri izturieties pret tiem, kas ir ārpusē! Izmantojiet laiku!
- ⁶Jūsu runai vienmēr jābūt laipnai, sāli sāļitai, lai jūs zinātu, kā katram atbildēt.
- ⁷Visu, kas attiecas uz mani, paziņos jums Tihiks, vismiļlais brālis un uzticamais kalps, un līdzstrādnieks Kungā.
- ⁸Lai viņš uzzinātu, kā jums klājas, un lai iepriecinātu jūsu sirdis, es viņu sūtīju šim nolūkam
- ⁹Kopā ar milēto un uzticamo brāli Onēzimu, kas ir no jums. Tie jums darīs zināmu visu, kas šeit notiek.
- ¹⁰Jūs sveicina mans līdzgūsteknis Aristarhs un Barnabas brāļa dēls Marks – par viņu jūs jau saņēmt norādījumus; kad viņš ieradīsies pie jums, uzņemiet to!
- ¹¹Un Jēzus, kas tiek saukts Justs, no apgraizītajiem. Šie, kas mani iepriecināja, ir vienīgie mani palīgi Dieva valstības darbā.
- ¹²Jūs sveicina vēl Kristus kalps Epafra, kas ir no jums. Viņš savās lūgšanās pastāvīgi par jums rūpējas, lai jūs būtu pilnīgi un lai izpildītu visu, ko Dievs grib.
- ¹³Es dodu liecību par viņu, ka viņš daudz rūpējas par jums un par visiem, kas dzīvo Lāodikejā un Hierapolē.
- ¹⁴Jūs sveicina vismiļlais ārsts Lūkass un Dēma.
- ¹⁵Sveiciniet brāļus, kas dzīvo Lāodikejā un Nimfu, un draudzi, kas ir viņa namā!
- ¹⁶Kad šo vēstuli izlasīs pie jums, tad parūpējieties, lai tā tiktu lasīta arī lāodikejiešu draudzē, bet to, kas Lāodikejā, lasiet jūs!
- ¹⁷Bet Arhipam sakiet: Pielūko, ka tu izpildītu uzdevumu, ko saņēmi Kunga vārdā!
- ¹⁸Sveiciens ar manu, Pāvila, roku. Pieminiet manas važas! Žēlastība ar jums! Amen.

1 Thessalonians

Chapter 1

- ¹Pāvils un Silvāns, un Timotejs tesalonīkiešu draudzei Dievā Tēvā un Kungā Jēzū Kristū:
²Žēlastība jums un miers! Mēs vienmēr pateicamies Dievam par jums visiem, pieminēdami jūs bez mitēšanās savās lūgšanās.
³Mēs atminamies jūsu ticības darbu un pūles, un mīlestību, un izturību cerībā uz mūsu Kungu Jēzu Kristu Dieva un mūsu Tēva priekšā.
⁴Mēs zinām, Dieva mīlētie brāļi, ka jūs esat izredzēti,
⁵Jo mūsu evaņģēlijs bija pie jums ne tikvien vārdos, bet arī spēkā un Svētajā Garā, un visā pilnībā, kā jau jūs zināt, kādi mēs bijām pie jums jūsu dēļ.
⁶Svētā Gara priekā pieņemdami vārdu daudzās apspiešanās, jūs kļūvat mūsu un Kunga sekotāji.
⁷Un tā jūs esat priekšzīme visiem ticīgajiem Maķedonijā un Ahajā.
⁸Jo no jums izpaudās Kunga mācība ne tikai Maķedonijā un arī Ahajā, bet jūsu ticība uz Dievu izplatījies visur, tā ka mums nekas vairs nav jāstāsta.
⁹Jo viņi īpaši stāsta par mums, kā jūs uzņēmāt mūs un kā jūs no elkiem atgriezāties pie Dieva, lai kalpotu dzīvajam un patiesajam Dievam
¹⁰Un gaidītu no debesīm Viņa Dēlu Jēzu (ko Viņš uzmodināja no mironiem), kas mūs izglāba no nākamajām dūsmām.

Chapter 2

- ¹Jūs paši zināt, brāļi, ka mūsu ierašanās pie jums nebija veltīga.
- ²Paļaudamies uz mūsu Dievu, mēs sludinām jums Dieva evaņģēliju visā rūpībā, lai gan iepriekš Filipos, kā jūs to zināt, mums bija jācieš un jāpanes apvainojumi.
- ³Jo ne maldī, ne nekrietnība, ne viltība ir mūsu sludināšanas cēlonis,
- ⁴Bet Dievs mūs atradis cienīgus, lai uzticētu mums evaņģēliju. Tādēļ mēs sludinām, izpatīdami ne cilvēkiem, bet Dievam, kas pārbauda mūsu sirdis.
- ⁵Jo Dievs ir liecinieks, ka mēs nekad, kā zināt, neuzstājamies ar glaimu runām vai mantkārīgos nolūkos.
- ⁶Un mēs nemeklējam godināšanu no cilvēkiem: ne no jums, ne no citiem.
- ⁷Būdami Kristus apustuļi, mēs drīkstējām jūs apgrūtināt, bet starp jums mēs bijām pilni pazemības kā māte, kas rūpējas par saviem bērniem.
- ⁸Tā, jūs mīlēdami, mēs ļoti vēlējamies ne vien Dieva evaņģēliju jums dot, bet pat savas dzīvības, jo jūs kļūvāt mums ļoti mīļi.
- ⁹Jo jūs atminaties, brāļi, mūsu darbu un pūles: strādādami naktīm un dienām, lai nevienu no jums neapgrūtinātu, mēs sludinājām Dieva evaņģēliju.
- ¹⁰Jūs un Dievs esat liecinieki, cik svēti un taisnīgi, un nevainojami mēs izturējamies pret jums, ticīgajiem,
- ¹¹Jums tas zināms, ka mēs katru no jums (kā tēvs savus bērnus)
- ¹²Lūdzām, pamudinājām un pārliecinājām dzīvot tā, lai jūs būtu sava Dieva cienīgi, kas jūs aicinājis savā valstībā un godībā.
- ¹³Tāpēc mēs arī pateicamies Dievam bez mitēšanās, ka jūs Dieva vārdu, kuru no mums dzirdējāt, pieņēmtāt ne kā cilvēku mācību, bet (kā tas patiesībā ir) kā Dieva vārdu, jo Viņš jūsos, kas esat ticīgi, darbojas,
- ¹⁴Jo jūs, brāļi, esat sekotāji tām Dieva draudzēm, kas dzīvo Jēzum Kristum Jūdejā, jo jūs tāpat esat cietuši no saviem tautiešiem, kā arī viņi no jūdiem,
- ¹⁵Kas nonāvēja Kungu Jēzu un praviešus, kas arī mūs vajāja; bet Dievam tie nepatīk, un viņi ir naidā ar visiem cilvēkiem.
- ¹⁶Viņi liedz mums sludināt pagāniem pestīšanu; tā viņi allaž piepilda savu grēku mēru, jo Dieva dusmas nākušas pār viņiem līdz galam.
- ¹⁷Bet mēs, brāļi, šķirti no jums uz īsu laiku āriģi, ne sirdi, savās lielajās ilgās jo vairāk steidzamies redzēt jūsu vaigu.
- ¹⁸Jo mēs, sevišķi es, Pāvils, gribējām vienreiz un otrreiz apmeklēt jūs, bet sātans mūs aizkavēja.
- ¹⁹Jo kas ir mūsu cerība un prieks, un godības vainags? Vai ne jūs, mūsu Kunga Jēzus Kristus priekšā, Viņam atnākot?
- ²⁰Jo jūs esat mūsu godība un prieks.

Chapter 3

- ¹Tāpēc, nevarēdami ilgāk paciest, nolēmām palikt Atēnās vieni.
- ²Un mēs sūtījām mūsu brāli Timoteju, Kristus evaņģēlija Dieva kalpu, lai viņš jūs stiprinātu un pamudinātu ticībā,
- ³Lai neviens tagadējos spaidos nesāktu šaubīties, jo jūs paši zināt, ka tam mēs lemīti.
- ⁴Jo arī tad, kad bijām pie jums, mēs jums pasludinājām, ka mums būs jācieš apspiešanas, un, kā jūs zināt, tas tā arī notika.
- ⁵Tāpēc es, nevarēdams ilgāk paciest, sūtīju uzzināt, kā ir ar jūsu ticību, vai kārdinātājs nav ievēdis jūs kārdināšanā un vai mūsu darbs nav bijis veltīgs.
- ⁶Bet tagad Timotejs no jums atnāca pie mums un pavēstīja mums par jūsu ticību un mīlestību, un ka jūs vienmēr paturat mūs labā piemiņā, ilgodamies mūs redzēt, tāpat kā mēs jūs.
- ⁷Tāpēc, brāļi, jūsu ticības dēļ mēs tikām iepriecināti visos mūsu trūkumos un apspiešanā.
- ⁸Ja jūs tagad pastāvat Kungā, tad mēs dzīvojam.
- ⁹Jo ar kādu pateicību mēs varam jūsu dēļ pateikties Kungam par lielo prieku, ko izjūtam mūsu Dieva priekšā par jums?
- ¹⁰Dienu un nakti mēs ļoti lūdzam Dievu, lai redzētu jūs vaigā un papildinātu to, kas jūsu ticībai vēl trūkst.
- ¹¹Bet mūsu Dievs un Tēvs un mūsu Kungs Jēzus Kristus lai virza mūsu ceļu pie jums!
- ¹²Bet Kungs lai pavairo un bagātus jūs dara mīlestībā savā starpā un ar visiem, tāpat kā mēs ar jums.
- ¹³Un lai stiprina jūsu sirdis, ka tās svētumā būtu nevainojamas mūsu Dieva un Tēva priekšā, kad atnāks mūsu Kungs Jēzus Kristus kopā ar visiem saviem svētajiem. Amen.

Chapter 4

¹Tālāk, brāļi, mēs jūs lūdzam un pamudinām Kunga Jēzus vārdā, lai jūs, dzirdējuši no mums, kā jādzīvo, tā arī dzīvotu un arvien kļūtu nopelniem bagātāki, lai patiktu Dievam.

²Jūs jau zināt, kādus priekšrakstus es jums devu Kunga Jēzus vārdā.

³Jo tāda ir Dieva griba, lai jūs kļūtu svēti. Atturieties no netiklības!

⁴Lai katrs zina, ka viņam sava miesa jāglabā svētumā un godā,

⁵Bet ne kaislīgā kārībā kā pagāni, kas Dievu nepazīst.

⁶Nevienam nebūs savam brālim pāri darīt, nedz viņu kādā darījumā piekrāpt, jo Kungs par to visu atriebj, kā jau agrāk mēs jums sacijām un apliecinājām.

⁷Jo Dievs nav mūs aicinājis netiklībai, bet gan svēttapšanai.

⁸Tāpēc, kas to nicina, tas nenicina cilvēku, bet Dievu, kas mums devis savu Svēto Garu.

⁹Par brālisko mīlestību mums nav vajadzības jums rakstīt, jo Dievs jūs mācījis vienam otru mīlēt.

¹⁰To jūs arī darāt ar visiem brāļiem visā Maķedonijā. Bet, brāļi, mēs jūs lūdzam, lai jūs būtu vēl centīgāki.

¹¹Centieties, klusu dzīvojot, pildīt savu pienākumu un strādāt savu roku darbu, kā jau mēs to jums piekodinājām.

¹²Izturieties godīgi arī pret tiem, kas ārpusē un neiekārojiet nekā sveša!

¹³Brāļi, mēs negribam atstāt jūs neziņā arī par aizmigušajiem, lai jūs neskumtu, kā tie, kam nav cerības.

¹⁴Jo, ja mēs ticam, ka Jēzus nomira un ir augšāmcēlies, tāpat kopā ar Viņu Dievs atvedīs tos, kas Jēzū aizmiguši.

¹⁵To mēs jums sakām Kunga vārdā, ka mēs, kas dzīvojam, kas paliekam pāri līdz Kunga atnākšanai, neaizsteigsimies priekšā tiem, kas aizmiguši.

¹⁶Jo Kungs pats, atskatot pavēlei, erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei, nāks no debesīm; tad pirmie celsies tie mirušie, kas ir Kristū.

¹⁷Tad arī mēs, kas dzīvojam, kas esam palikuši, kopā ar viņiem tiksime aizrauti gaisā, padebešos, pretīm Kristum; un tā mēs vienmēr būsim pie Kunga.

¹⁸Tāpēc ieprieciniet viens otru ar šiem vārdiem!

Chapter 5

- ¹Bet par laiku un stundu, brāļi, mums nevajag jums rakstīt,
²Jo jūs paši labi zināt, ka Kunga diena nāks tāpat kā zaglis naktī.
³Kad tie sacīs: Ir miers un drošība, tad pēkšņi pār viņiem nāks bojāeja kā sāpes grūtniecei, un viņi neizbēgs.
⁴Bet jūs, brāļi, neesat tumsībā, ka šī diena kā zaglis varētu jūs pārsteigt,
⁵Jo jūs visi esat gaismas bērni un dienas bērni; mēs nepiederam ne naktij, ne tumsai.
⁶Tāpēc negulēsim kā pārējie, bet būsim nomodā un skaidrā prātā!
⁷Jo kas guļ, tie guļ naktī, un kas piedzeras, tie piedzeras naktī.
⁸Bet mēs, kas piederam dienai, tērpti ticības un mīlestības bruņās un pestīšanas cerības bruņu cepurē, būsim skaidrā prātā!
⁹Jo Dievs mūs nav nolēmis dusmām, bet gan pestīšanas iegūšanai caur mūsu Kungu Jēzu Kristu,
¹⁰Kas mūsu dēļ nomira, lai mēs, vai nu esam nomodā, vai aizmiguši, dzīvotu vienībā ar Viņu.
¹¹Tāpēc ieprieciniet viens otru un stipriniet cits citu, kā jūs arī to darāt!
¹²Bet mēs jūs lūdzam, brāļi, esiet atzinīgi pret tiem, kas jūsu labā strādā, kas Kunga vārdā ir jūsu priekšnieki un kas jūs pamāca.
¹³Viņu darbu dēļ mīliet tos vissirsnīgāk un dzīvojiet ar viņiem mierā!
¹⁴Bet mēs jūs lūdzam, brāļi, brīdiniet nemierīgos, ieprieciniet mazdūšīgos, palīdziet slimajiem, esiet pacietīgi ar visiem!
¹⁵Pielūkojiet, lai kāds neatmaksātu otram ļaunu ar ļaunu, bet vienmēr centieties cits citam un visiem darīt labu!
¹⁶Vienmēr esiet priecīgi!
¹⁷Lūdziet Dievu bez mitēšanās!
¹⁸Par visu esiet pateicīgi, jo tāds ir Dieva prāts Jēzū Kristū attiecībā uz jums visiem.
¹⁹Neizdzēsiet garu!
²⁰Neniciniet pravietojumus!
²¹Pārbaudiet visu! To, kas labs - paturiet!
²²Izvairieties pat no ļaunuma ēnas!
²³Bet pats miera Dievs lai jūs svētī vispilnīgāk, lai jūsu gars, dvēsele un miesa pilnīgi bez vainas tiktu uzglabāti mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai!
²⁴Uzticams ir tas, kas jūs aicinājis. Viņš arī izpildīs!
²⁵Brāļi, lūdziet Dievu par mums!
²⁶Sveiciniet visus brāļus ar svētu skūpstu!
²⁷Dieva vārdā es jums piekodu, lai šī vēstule tiktu lasīta visiem svētajiem brāļiem.
²⁸Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums! Amen.

2 Thessalonians

Chapter 1

¹Pāvils un Silvāns, un Timotejs tesalonīkiešu draudzei Dievā, mūsu Tēvā, un Kungā Jēzū Kristū:

²Žēlastība un miers jums no Dieva, mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus!

³Mums vienmēr jāpateicas Dievam par jums, brāļi, kā tas pienākas, jo jūsu ticība stipri pieaug un savstarpējā mīlestība ir liela katrā no jums.

⁴Tā ka mēs paši lepojamies ar jums citās Dieva draudzēs par jūsu pacietību un ticību visās jūsu vajāšanās un bēdās, ko jūs panesat

⁵Dieva taisnīgās tiesas pierādījumam, jo jūs būsiet Dieva valstības cienīgi, kuras dēļ ciešat.

⁶Jo tāda ir Dieva taisnība: atmaksāt ar apspiešanu tiem, kas jūs apspiež,

⁷Bet jums, apspiestajiem, dot mieru kopā ar mums tad, kad Kungs Jēzus no debesīm parādīsies ar savas varenības eņģeļiem

⁸Uguns liesmās, lai atmaksātu tiem, kas neatzina Dievu un kas nepaklausīja mūsu Kunga Jēzus Kristus evaņģēlijam.

⁹Tie sodam saņems mūžīgo pazušanu no Kunga vaiga un Viņa varenās godības.

¹⁰Tanī dienā Viņš nāks, lai tiktu pagodināts savos svētajos un lai visi ticīgie Viņu apbrīnotu, jo jūs ticējāt mūsu liecībai.

¹¹Tāpēc mēs arī vienmēr aizlūdzam par jums, lai mūsu Dievs atzītu jūs sava aicinājuma cienīgus un lai piepildītu katru cenšanos pēc laba un ticības darbu spēkā,

¹²Lai mūsu Kunga Jēzus Kristus vārds tiktu pagodināts jūsos un jūs Viņā saskaņā ar mūsu Dieva un Kunga Jēzus Kristus žēlastību.

Chapter 2

- ¹Mēs, jūs, brāļi, lūdzam caur Kunga Jēzus Kristus atnākšanu un mūsu savienību ar Viņu,
- ²Lai jūs tik drīz nekļūtu nepastāvīgi savā pārliecībā un neļautu sevi iebaidīt ne garam, ne kādai mācībai, ne it kā mūsu sūtītai vēstulei, it kā Kunga diena jau būtu klāt.
- ³Lai neviens jūs nekādā veidā nepieviļ, jo vispirms jānāk atkrišanai un atklāti jāparādās grēka cilvēkam, pazušanas dēlam,
- ⁴Kas pretojas un sevi ceļ pārāku pār visu to, kas saucas Dievs un kas tiek pielūgts. Viņš pat ieņem vietu Dieva templi, dēvēdams sevi, it kā viņš būtu Dievs.
- ⁵Vai jūs neatminaties, ka es jums to sacīju, būdams vēl pie jums?
- ⁶Jūs zināt arī to, kas viņu tagad kavē, lai parādītos savā laikā.
- ⁷Negantības noslēpumi gan jau strādā, bet tas, kas to tagad kavē, kavēs tik ilgi, kamēr tas tiks nobīdīts malā.
- ⁸Un tad negantnieks parādīsies atklāti, bet Kungs Jēzus to nonāvēs ar savas mutes dvesmu un iznīcinās savas atnākšanas spožumā to,
- ⁹Kā atnākšana saskan ar sātana darbību visā spēkā un zīmēs, un viltus brīnumos.
- ¹⁰Tas ar visādām netaisnībām pieviļ tos, kas iet pazušanā, tāpēc ka viņi nepieņēma patiesības mīlestību, lai kļūtu pestīti.
- ¹¹Tāpēc Dievs ļaus, lai pār viņiem nāk maldu vara, lai tie ticētu meliem,
- ¹²Lai tiesāti tiktu visi tie, kas neticēja patiesībai, bet piekrita netaisnībai.
- ¹³Bet mums vienmēr jāpateicas Dievam par jums, Dieva mīlētie brāļi, ka Dievs jūs pirmos, garu svētdarīdams, izvēlējis pestīšanai un patiesības ticībai.
- ¹⁴Šim mērķim, mums evaņģēliju sludinot, viņš aicināja, lai jūs iegūtu mūsu Kunga Jēzus Kristus godību.
- ¹⁵Tāpēc, brāļi, stāviet droši un pastāviet mācībā, kuru jūs mācījāties vai nu no mūsu runām, vai rakstiem.
- ¹⁶Bet mūsu Kungs Jēzus Kristus un mūsu Dievs un Tēvs, kas mūs mīlējis un savā žēlastībā devis mums mūžīgu iepriecinājumu un labu cerību,
- ¹⁷Lai pamudina un stiprina jūsu sirdis ikvienā labā darbā un vārdā!

Chapter 3

- ¹Beidzot, brāļi, lūdziet Dievu par mums, lai Dieva vārds izplatītos un tiktu pagodināts, tāpat kā pie jums,
- ²Un lai mēs tiktu pasargāti no nekrietnajiem un ļaunajiem cilvēkiem, jo ne jau visi ir ticīgi!
- ³Bet Dievs ir uzticams. Viņš mūs stiprinās un sargās no ļauna.
- ⁴Kungā mēs paļaujamies uz jums, ka jūs darāt un darīsiet to, ko mēs pavēlam.
- ⁵Bet Kungs lai vada jūsu sirdis uz Dieva mīlestību un Kristus pacietību!
- ⁶Mēs jums, brāļi, aizrādām mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, lai jūs norobežotos no katra brāļa, kas nekārtīgi dzīvo un neievēro mācību, ko tie no mums saņēmuši.
- ⁷Jo jūs paši zināt, kā jums jāseko mums, jo mēs, būdami pie jums, nebijām nekārtīgi!
- ⁸Un neviena maizi par velti neēdām, bet dienām un naktīm pūlējāmies un strādājām savu darbu, lai nevienu no jums neapgrūtinātu,
- ⁹Ne tāpēc, ka mums nebūtu tiesības uz to, bet lai mēs rādītu jums priekšzīmi, kurai jums jāseko.
- ¹⁰Jo arī tad, kad bijām pie jums, mēs jums aizrādījām, ka, ja kāds negrib strādāt, tas lai neēd.
- ¹¹Jo mēs dzirdējām, ka daži starp jums dzīvo nekārtīgi, neko nestrādā, bet nododas nedarbiem.
- ¹²Bet tiem, kas tādi ir, mēs Kunga Jēzus Kristus vārdā pavēlam un pamudinām tos, lai viņi, mierīgi strādādami, ēstu savu maizi.
- ¹³Bet jūs, brāļi, nepiekūstiet, labu darīdami.
- ¹⁴Ja kāds mūsu rakstītam vārdam neklausa, to ievērojiet un nesaejieties ar viņu, lai tas tiktu apkaunots.
- ¹⁵Tomēr neuzskatiet to par ienaidnieku, bet pamāciet kā brāļi!
- ¹⁶Pats miera Kungs lai dod jums mieru vienmēr un visur! Kungs lai ir ar jums visiem!
- ¹⁷Sveiciens ar manu, Pāvila, roku! Tāda zīme ir katrā vēstulē; tā es rakstu.
- ¹⁸Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem! Amen.

1 Timothy

Chapter 1

¹Pāvils, Jēzus Kristus apustulis, Dieva, mūsu Pestītāja, un Jēzus Kristus, mūsu cerības, uzdevumā

²Timotejam, mīļajam dēlam ticībā: žēlastība, žēlsirdība un miers no Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus!

³Aiziedams uz Maķedoniju es lūdzu tevi palikt Efezā, lai tu piekodinātu dažiem nemācīt citādi

⁴Un nenodoties pasakām un bezgalīgajiem cilts sarakstiem, kas vairāk veicina strīdus nekā Dieva celtni ticībā.

⁵Pamācīšanas mērķis ir tīras sirds mīlestība, laba sirdsapziņa un neliekuļota ticība.

⁶No tā daži nomaldījušies un pievērsušies tukšvārdībai.

⁷Tie grib būt bauslības mācītāji, bet nesaprot to, ko runā, nedz to, ko apgalvo.

⁸Bet mēs zinām, ka likums ir labs, ja to pareizi pielieto.

⁹Jāapzinās tas, ka bauslība taisnīgajiem nav dota, bet netaisnīgajiem un nepadevīgajiem, bezdievīgajiem un grēciniekiem, izvirtīgajiem un apgānītājiem, tēva un mātes slepkavām, cilvēku slepkavām,

¹⁰Netikļiem, vīriešu apgānītājiem, cilvēku laupītājiem, meļiem, zvēresta laužējiem un tiem, kas pretojas veselīgajai mācībai,

¹¹Kas ietverta svētā Dieva godības evaņģēlijā, kas man uzticēts.

¹²Es pateicos mūsu Kungam Jēzum Kristum, kas mani stiprinājis, atzinis mani uzticamu un iecēlis kalpošanai.

¹³Es iepriekš biju zaimotājs un vajātājs, un varmāka; bet es iemantoju Dieva žēlastību, jo to darīju neticībā nesaprazdams.

¹⁴Bet pārbaģāta bija mūsu Kunga žēlastība reizē ar ticību un mīlestību, kas ir Jēzū Kristū.

¹⁵Patiesa un pilnīgi pieņemama ir tā mācība, ka Jēzus Kristus atnācis šinī pasaulē, lai izglābtu grēciniekus, starp kuriem es esmu pirmais.

¹⁶Bet es tāpēc atradu žēlastību, lai Jēzus Kristus mani pirmajā parādītu visu savu lēnprātību par priekšzīmi tiem, kas, ticēdami uz Viņu, iegūs mūžīgo dzīvi.

¹⁷Bet mūžības Ķēniņam, nemirstīgajam, neredzamajam vienīgajam Dievam gods un slava mūžīgi mūžos! Amen.

¹⁸Šo pamācību, dēls Timotej, es tev ieteicu, lai tu, saskaņā ar agrāk tev pasludinātajiem pravietojumiem, izcīnītu labo cīņu,

¹⁹Paliktu ticībā un labā sirdsapziņā, ko daži atmata un tā pazaudēja ticību.

²⁰Starp tiem ir Himenejs un Aleksandrs, kurus nodevu satanam, lai tie mācītos Dievu vairs nezaimot.

Chapter 2

- ¹Vispirms es uzaicinu tevi lūgt Dievu, pielūgt Viņu, aizlūgt un pateikties Viņam par visiem cilvēkiem,
- ²Par ķēniņiem un visiem varas nesējiem, lai mēs varētu dzīvot klusu un mierīgu dzīvi visā dievbijībā un šķīstībā.
- ³Jo tas ir labi un patīkami Dievam, mūsu Pestītājam,
- ⁴Kas grib, lai visi cilvēki tiktu izpestīti un atzītu patiesību.
- ⁵Jo viens ir Dievs un viens ir vidutājs starp Dievu un cilvēkiem, - cilvēks Jēzus Kristus,
- ⁶Kas sevi nodeva, lai būtu izpiršanas maksa par visiem un liecība īstā laikā.
- ⁷Tāpēc es esmu iecelts sludinātājs un apustulis (es saku patiesību, es nemeloju), tautu mācītājs ticībā un patiesībā.
- ⁸Tāpēc es vēlos, lai vīri lūdz Dievu visur bez dusmām un naida, paceldami savas tīrās rokas.
- ⁹Tāpat sievietes pieklājīgā tērpā, kaunīgi un tikumīgi lai greznojas nevis matu pīnēm un zeltu, un pērlēm, un dārgās drēbēs, (1 Pēt 3,3)
- ¹⁰Bet, kā tas dievbijīgām sievietēm pienākas, ar labiem darbiem!
- ¹¹Sieviete lai mācās klusībā un visā padevībā!
- ¹²Bet es neatļauju sievietei mācīt, nedz pār vīru valdīt; viņai jābūt klusībā.
- ¹³Jo Ādams tika radīts pirmais, pēc tam Ieva.
- ¹⁴Arī Ādams netika pievilts, bet sieviete tika pievilta un krita pārkāpumā.
- ¹⁵Viņa tomēr pestīšanu sasniegs, dzemdējot bērnus, ja paliks ticībā, mīlestībā, svētā dzīvē un apdomībā.

Chapter 3

- ¹Tas ir patiesš vārds: ja kas alkst bīskapa amata, tas tiecas pēc laba darba.
- ²Tā tad bīskapam jābūt nevainojamam, vienas sievas vīram, sātīgam, prātīgam, cienīgam, godājamam, viesmīlīgam, mācītam,
- ³Ne dzērājam, ne kauslim, bet lēnprātīgam, ne ķildīgam, ne mantkārīgam,
- ⁴Bet labam sava nama pārvaldniekam, kam bērni paklausa pilnīgā tikumā.
- ⁵Bet ja kas nemāk valdīt pār savu namu, kā tas gādās par Dieva Baznīcu?
- ⁶Ne jaunam ticībā, lai nekļūtu lepns un neiekristu velna tiesā.
- ⁷Viņam jābūt labā slavā pie tiem, kas ir ārpusē, lai neiekristu neslavā un ļaunā gara slazdos.
- ⁸Tāpat diakoniem jābūt godājamiem, ne divkosīgiem, ne pārmērīgiem vīna lietotājiem, ne negodīgas peļņas kāriem,
- ⁹Tādiem, kas ticības noslēpumu glabā tīrā sirdsapziņā.
- ¹⁰Bet tie iepriekš jāpārbauda un, ja viņiem pārķāpumu nav, tad lai kalpo.
- ¹¹Tāpat sievietēm jābūt cienījamām, ne mēlnesīgām, sātīgām, visā uzticīgām.
- ¹²Diakoniem jābūt vienas sievas vīriem, kas labi valda savus bērnus un savu namu;
- ¹³Jo tie, kas labi pilda savu pienākumu, iegūst goda vietu un stipru cerību ticībā, kas ir Kristū Jēzū.
- ¹⁴Šo es tev rakstu, cerēdams drīzumā nākt pie tevis;
- ¹⁵Bet ja es aizkavējos, lai tu zinātu, kā jāizturas Dieva namā, kas ir dzīvā Dieva Baznīca, patiesības balsts un pamats.
- ¹⁶Un patiesi liels ir dievbijības noslēpums. Tas ir parādījies miesīgi, apliecināts garā, eņģeļi to skatījuši, tautām tas sludināts, pasaulē ticēts, godībā uzņemts.

Chapter 4

¹Bet gars saka skaidri, ka vēlākos laikos daži atkritīs no ticības un pievienosies maldu gariem un ļauno garu mācībām. (2.Tim.3,1; 2.Pēt.3,3)

²Tie runā melus liekuļodami, un viņu sirdsapziņa ar dedzekli iezīmēta.

³Tie aizliedz doties laulībā un lietot barību, ko Dievs radījis, lai ticīgie un patiesības atzinēji to pieņemtu pateicībā.

⁴Jo katra Dieva radība ir laba, un nekas nav atmetams, ko pateicībā pieņemam,

⁵Jo tas Dieva vārdā un lūgšanā tiek svētīts.

⁶Tā mācīdams brāļus, tu būsi labs Jēzus Kristus kalps, kas uzaudzināts ticības vārdos un labā mācībā, ko tu esi sasniedzis.

⁷Turpretim aplamas vecu sievu pasakas noraidi, bet pats vingrinies dievbijībā!

⁸Jo miesas vingrināšana maz ko der, bet dievbijība derīga visam, jo tā ietver tagadējās un nākošās dzīves apsolījumus.

⁹Tas ir patiess un atzīšanas cienīgs vārds.

¹⁰Jo tāpēc mēs arī pūlamies un tiekam pulgoti, ka ceram uz dzīvo Dievu, kas ir visu cilvēku, bet sevišķi ticīgo Pestītājs.

¹¹To pavēli un māci!

¹²Neviens lai nenicina tavu jaunību; bet tu esi paraugs ticīgajiem vārdos, darbos, mīlestībā, ticībā un šķīstībā.

¹³Kamēr es nāku, veltī sevi lasīšanai, pamudināšanai un mācīšanai!

¹⁴Neesi nolaidīgs žēlastībā, kas tevi ir un kas tev dota saskaņā ar pravietojumu, presbiteriem rokas uzliktot!

¹⁵Par to pārdomā, pie tā paliec, lai tavas sekmes būtu visiem skaidras!

¹⁶Esi nomodā par sevi un par mācību, turies pie tās! Jo tu, tā darīdams, izglābsi pats sevi un tos, kas tevi klausās.

Chapter 5

- ¹Vecāku vīru nerāj, bet pamāci kā tēvu, jaunekļus - kā brāļus.
- ²Vecākas sievietes - kā mātes, jaunākas - kā māsas visā šķīstībā!
- ³Godā atraitnes, kuras ir īstas atraitnes!
- ⁴Bet ja kādai atraitnei ir bērni vai bērnu bērni, tad lai tā vispirms mācās valdīt savu māju un parādīt pateicību saviem vecākiem, jo tā tas Dievam patīk.
- ⁵Bet kas ir īsta atraitne un vientule, lai cer uz Dievu un paliek lūgšanās un aizlūgumos nakti un dienu!
- ⁶Jo, kas dzīvo izpriešanās, tā, dzīva būdama, ir mirusi.
- ⁷Arī to piekodini, lai tās būtu nevainojamas!
- ⁸Bet ja kāds nerūpējas par savējiem, sevišķi par mājiniekiem, tas noliedz ticību un ir ļaunāks par neticīgo.
- ⁹Atraitnēs jāuzņem tāda, kas ir vismaz sešdesmit gadus veca un ir bijusi viena vīra sieva,
- ¹⁰Kas pazīstama ar labiem darbiem: ja viņa bērnus uzaudzinajusi, bijusi viesmīlīga, ja svētajiem kājas mazgājusi, ja tā palīdzējusi cietējiem un bijusi centīga ikkatrā labā darbā.
- ¹¹Bet jaunākas atraitnes noraidi, jo, ja tās, pretodamās Kristum, iestieg baudkāvē, tad viņas grib precēties.
- ¹²Tās pelna nosodīšanu, jo pirmo uzticību laužušas.
- ¹³Turklāt viņas mācās dīkā staigāt no mājas uz māju, un ne tikai dīkā, bet ir arī pļāpīgas un vīzdegunīgi runā ko nevajag.
- ¹⁴Tāpēc es vēlos, lai jaunākās precētos, dzemdētu bērnus, pārvaldītu mājas un nedotu pretiniekam nekādu iemeslu nievāšanai.
- ¹⁵Jo dažas jau novēršas, lai sekotu sātānam.
- ¹⁶Ja kādam ticīgajam jā rūpējas par atraitnēm, tad lai apgādā tās un lai netiek apgrūtināta draudze, kurai jāpalīdz īstajām atraitnēm.
- ¹⁷Prezbiteri, kas labi priekšnieki, ir cienīgi, ka tos godinātu ar divkāršu godu, sevišķi tos, kas darbojas sludināšanā un mācībā.
- ¹⁸Jo Raksti saka: Kūlējam vērsim purnu neaizsien (5.Moz.25,4) un: Strādnieks ir savas algas cienīgs. (Mt.10,10; Lk.10,7)
- ¹⁹Sūdzību pret prezbiteru nepieņem bez diviem vai trijiem lieciniekiem!
- ²⁰Tos, kas grēko, norāj visu klātbūtnē, lai arī citi bītos!
- ²¹Es tevi zvērinu Dieva un Jēzus Kristus, un izredzēto eņģeļu priekšā, lai tu to pildītu bez aizsprieduma. Nedari neko, ietekmēts no vienas vai otras puses!
- ²²Pārsteidzīgi nevienam rokas neuzliec un nekļūsti svešu grēku līdzdalībnieks! Sargi sevi šķīstī!
- ²³Nedzer vairs ūdeni vien, bet lieto mazliet vīna tava kuņģa un biežo slimību dēļ!
- ²⁴Dažu cilvēku grēki ir visiem zināmi un iet tiesā pirms tiem, bet citiem tie vēl seko.
- ²⁵Tāpēc arī labie darbi ir visiem zināmi; un kur tas tā vēl nav, tur nevar palikt apslēpti.

Chapter 6

- ¹Ikkatrs, kas atrodas verdzības jūgā, lai uzskata savus kungus par katra goda cienīgiem, lai Dieva vārds un mācība netiktu zaimoti.
- ²Bet kam kungi ir ticīgi, lai nenicina tos tāpēc, ka tie ir brāļi, bet vēl labāk lai tie kalpo, jo tie ir ticīgi un mīļjami, un labvēlības līdzdalībnieki. Tu māci un pamudini!
- ³Ja kas māca ko citu un neseko mūsu Kunga Jēzus Kristus veselīgajai mācībai, nedz tai mācībai, kas ved dievbijībā,
- ⁴Tas ir uzpūtīgs, nekā nezina, bet sirgst ar prātošanas un ķildošanās sērgu, no kā ceļas skaudība, ķildas, zaimi, ļaunas aizdomas.
- ⁵Tukšas ķildas starp prātu zaudējušiem cilvēkiem, kam sveša patiesība un kas domā, ka dievbijība kalpo peļņai.
- ⁶Tiešām, dievbijība kopā ar pieticību ir liels ieguvums.
- ⁷Jo mēs šinī pasaulē nekā līdz neatnesām, bez šaubām, arī nekā aiznest nevaram.
- ⁸Bet ja mums ir uzturs un apģērbs, būsīm apmierināti ar to!
- ⁹Jo tie, kas grib kļūt bagāti, krīt kārdināšanā un sātana valgā, un daudzās nevajadzīgās un kaitīgās kārībās, kas cilvēkus grūž pazušā un samaitāšanā.
- ¹⁰Jo visu ļaunumu sakne ir mantkārība. Daži, pēc tās dzīdamies, ir nomaldījušies no ticības un sagādājuši sev daudz ciešanu.
- ¹¹Bet tu, Dieva cilvēks, bēdz no tā! Turpretīm centies pēc taisnības, dievbijības, ticības, mīlestības, pacietības, lēnprātības!
- ¹²Izcīni labo ticības cīņu, tver mūžīgo dzīvi, kurai tu esi aicināts, pats apliecinādams labo apliecību daudzu liecinieku priekšā!
- ¹³Dieva priekšā, kas visu dzīvu dara, un Kristus Jēzus priekšā, kas liecību deva Poncija Pilāta laikā, es tev pavēlu labu liecināt,
- ¹⁴Lai tu izpildītu šo uzdevumu nevainojami līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai,
- ¹⁵Ko savlaicīgi rādīs svētais un vienīgais, un spēcīgais ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.
- ¹⁶Viņam vienīgajam ir nemirstība, un Viņš dzīvo nepieejamā gaismā, ko neviens cilvēks nav redzējis un arī nevar redzēt; Viņam gods un mūžīga valdīšana! Amen.
- ¹⁷Šīs pasaules bagātajiem pavēli nebūt augstprātīgiem un paļauties ne uz nedrošu bagātību, bet uz dzīvo Dievu (kas bagātīgi piešķir mums visu izlietošanai),
- ¹⁸Lai viņi darītu labu, būtu bagāti labos darbos, būtu labdarīgi, līdzcietīgi,
- ¹⁹Uzkrātu sev vērtības, labu pamatu nākotnei, lai sasniegtu patieso dzīvi.
- ²⁰Timotej, sargi tev uzticēto, izvairies no pasaulīgām, tukšām sarunām un pretrunīgajām mācībām, kas nepareizi nosauktas par zinātni!
- ²¹Daži, tās atzīdami, atkrita no ticības. Žēlastība lai ir ar tevi! Amen.

2 Timothy

Chapter 1

¹Pāvils, ar Dieva gribu Jēzus Kristus apustulis saskaņā ar dzīvības apsolījumu, kas ir Kristū Jēzū,

²Savam vismīļajam dēlam Timotejam: žēlastība, žēlsirdība un miers no Dieva Tēva un mūsu Kunga Kristus Jēzus!

³Es pateicos Dievam, kam, tāpat kā mani vectēvi, kalpoju skaidrā sirdsapziņā, ka es nemitīgi tevi pieminu savās lūgšanās dienu un nakti.

⁴Atminēdamies tavas asaras, es ilgojos tevi redzēt, lai es kļūtu pilns prieka.

⁵Es atceros tavu neliekuļoto ticību, kas agrāk piemita tavai vecmāmuļai Loidai un tavai mātei Eunikai, un es esmu pārliecināts, ka arī tev.

⁶Šī iemesla dēļ es tev atgādinu atdzīvināt Dieva žēlastību, kas ar manu roku uzlikšanu ir tevī.

⁷Jo Dievs mums nav devis bailīguma, bet gan spēka un mīlestības, un godprātības garu.

⁸Tāpēc nekautrējies no mūsu Kunga liecības, nedz no manis, Viņa gūstekņa, bet Dieva spēkā līdzdarbojies evaņģēlijā!

⁹Viņš mūs izglāba un ar svētu aicinājumu aicināja ne mūsu nopelnu dēļ, bet saskaņā ar savu nodomu un žēlastību, kas mums dota Kristū Jēzū pirms mūžīgiem laikiem,

¹⁰Bet tagad tā kļuvusi redzama, parādoties mūsu Pestītājam Jēzum Kristum, kas uzvarēja nāvi, bet evaņģēlijā apgaismoja dzīvību un neiznīcību.

¹¹Tādēļ esmu iecelts sludinātājs, apustulis un tautu mācītājs.

¹²Šī iemesla dēļ es arī tā ciešu, bet es nekaunos, jo es zinu, uz ko esmu ticējis, un es esmu pārliecināts, ka Viņam ir vara man uzticēto uzglabāt līdz tai dienai.

¹³Veselīgās mācības paraugu, ko dzirdēji no manis, turi ticībā un mīlestībā Kristū Jēzū!

¹⁴Sargi tev uzticēto labo mantu Svētā Gara spēkā, kas mūsos mājō!

¹⁵Tu zini to, ka visi, kas dzīvo Āzijā, no manis ir novērsušies, starp tiem Figels un Hermogens.

¹⁶Kungs lai parāda žēlsirdību Onezifora namam, jo viņš bieži mani atspirdzināja un nekaunējās manu važu,

¹⁷Bet viņš, atnācis Romā, rūpīgi mani meklēja un arī atrada.

¹⁸Lai Kungs dod viņam atrast žēlastību no Kunga viņa dienā! Un cik daudz viņš man Efezā kalpoja, to tu labāk zini.

Chapter 2

- ¹Bet tu, mans dēls, stiprinies Kristus Jēzus žēlastībā!
- ²Un ko tu daudzu liecinieku klātbūtnē no manis dzirdēji, to nodod uzticamajiem cilvēkiem, kas būtu spējīgi arī citus mācīt!
- ³Strādā kā labs Jēzus Kristus kareivis!
- ⁴Neviens Dieva kareivis neiesaista sevi pasaulīgās darīšanās, lai izpatiktu tam, kam saistījies ar pienākumu.
- ⁵Un ja arī sacīkstēs cīnās, viņš laurus saņem tad, ja likumīgi cīnījies.
- ⁶Zemkopim, kas strādā, pirmajam jāsaņem sava daļa no augļiem.
- ⁷Saproti, ko es tev saku: Kungs dos tev saprašānu visās lietās.
- ⁸Atminies, ka Kungs Jēzus Kristus, kas cēlies no Dāvida cilts, ir uzcēlies no miroņiem saskaņā ar manu evaņģēliju;
- ⁹Tā labad es strādāju līdz pat važām it kā ļaundaris; bet Dieva vārds nav saistīts.
- ¹⁰Tāpēc es visu paciešu izredzēto dēļ, lai arī viņi sasniegtu pestīšanu, kas ir Kristū Jēzū, kopā ar debesu godību.
- ¹¹Tie ir patiesi vārdi: Ja mēs kopā ar Viņu miruši, tad mēs kopā ar Viņu dzīvosim.
- ¹²Ja mēs pacietīsim, tad kopā ar Viņu valdīsim; ja noliegsim, tad arī Viņš mūs noliegs.
- ¹³Ja mēs neuzticīgi, Viņš paliek uzticīgs, jo Viņš nevar pats sevi noliegt.
- ¹⁴To atgādini, liecinādams Dieva priekšā! Neielaidies strīdos, jo tas nekalpo labumam, bet gan sabojā klausītājus!
- ¹⁵Rūpīgi centies parādīties Dievam, ka tu esi uzticams strādnieks, kam bailes ir svešas un kas pareizi māca patiesības vārdus!
- ¹⁶Bet izvairies no nederīgām un tukšām runām, jo tās daudz kalpo bezdievībai,
- ¹⁷Un viņu runa izplatās kā vēzis. Tādi ir Himenejs un Filēts,
- ¹⁸Kas atkrituši no patiesības, sacīdami, ka augšāmcelšanās jau esot notikusi, un tā sagrozot dažos ticību.
- ¹⁹Bet stiprais Dieva pamats pastāv, kam šāds zīmogs: Kungs pazīst savējos; un: ikkatrs, kas piesauc Kunga vārdu, lai atturas no netaisnības!
- ²⁰Bet lielajā namā ir ne tikai zelta un sudraba trauki, bet arī koka un māla: daži godam, daži negodam.
- ²¹Un tāpat, kas būs tīrs no viņiem, tas būs godam svētīts un Kungam derīgs trauks, sagatavots katram labam darbam.
- ²²Bēdz no jaunekļu kārībām, bet centies pēc taisnības, ticības, cerības, mīlestības un miera ar tiem, kas Kungu piesauc skaidrā sirdī!
- ²³Izvairies no neprātīgām un aplamām prātošanām, zinādams, ka tās izraisa strīdus.
- ²⁴Bet Kunga kalpam nepieklājas strīdēties; viņam jābūt lēnprātīgam pret visiem, mācīt spējīgam, pacietīgam,

²⁵Tādam, kas laipni pamāca tos, kas pretojas patiesībai; varbūt Dievs dos tiem atgriezties, lai pazītu patiesību,

²⁶Lai atjēgtos no velna valgiem, kas tos pēc sava prāta turēja gūstā.

Chapter 3

- ¹Bet zini, ka pēdējās dienās iestāsies baigi laiki,
²Jo cilvēki būs patmīlīgi, mantkārīgi, iedomīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, netikumīgi,
³Nežēlīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, bargi, nesaudzīgi.
⁴Nodevēji, nekaunīgi, uzpūtīgi, kas vairāk mīlēs baudas nekā Dievu,
⁵Ārēji liekuļodami dievbijību, bet tās spēku noliedzdami. Arī no tādiem izvairies!
⁶Jo tie ir tādi, kas ielavās namos un valdzina vājās sievietes, kuras, grēkos iegrimušas, padodas dažādām kārībām.
⁷Tās vienmēr mācās, bet pie patiesības atziņas nekad nenonāk.
⁸Bet kā Janness un Jambress pretojās Mozum, tā šie cilvēki, samaitāti savā prātā un nepas-tāvīgi ticībā, pretojas patiesībai.
⁹Bet viņi tālu netiks, jo to ārprāts kļūs visiem zināms, kā tas bija arī ar citiem.
¹⁰Bet tu esi sekojis manai mācībai, dzīves veidam, nodomiem, ticībai, augstsirdībai, mīlestībai, pacietībai,
¹¹Vajāšanās, ciešanās, kas man gadījās Antiohijā, Ikonijā un Listrā. Kādas tik vajāšanas es neesmu cietis, bet Kungs no visām mani izglāba.
¹²Vajāti tiks arī visi tie, kas grib dievbijīgi Kristū Jēzū dzīvot.
¹³Bet ļaunie cilvēki un krāpnieki grims dziļāk savā ļaunumā, paši maldīdamies un citus maldinādami.
¹⁴Tu tomēr paliec pie tā, ko esi mācījies un kas tev uzticēts, jo tu zini, no kā mācījies.
¹⁵Bet tu taču no bērņības zini Svētos Rakstus: tie spēj tevi pamācīt pestīšanai caur ticību uz Kristu Jēzu.
¹⁶Katrs Dieva iedvesmots raksts noderīgs mācīšanai, atspēkošanai, labošanai, audzināšanai taisnībā,
¹⁷Lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs un katram labam darbam sagatavots.

Chapter 4

- ¹Es tevi zvērinu pie Dieva un Jēzus Kristus, kas tiesās dzīvos un mirušos tad, kad nāks Viņš un Viņa valstība.
- ²Sludini vārdu, uzstājies laikā un nelaikā, pārliecini, pamudini, norāj visā pacietībā un pamācībā!
- ³Jo nāks laiks, kad veselīgo mācību necietīs, bet tie pēc pašu iegribām sameklēs sev mācītājus, kas glaimos dzirdei;
- ⁴No patiesības tie ausis novērsīs, bet pievērsīsies pasakām.
- ⁵Bet tu esi modrs, paciet visu, strādā evaņģēlista darbu, pildi savu pienākumu, esi apdomīgs!
- ⁶Jo mans šķiršanās laiks ir tuvu, un mani drīz upurēs.
- ⁷Labo cīņu es izcīnīju, savas gaitas pabeidzu, ticību uzglābāju.
- ⁸Pāri paliek man paredzētais taisnības kronis, ko Kungs, taisnīgais Tiesnesis, dos man tanī dienā, un ne tikai man, bet arī tiem, kas mīl Viņa atnākšanu. Steidzies drīz atnākt pie manis!
- ⁹Jo Dēma, šo pasauli mīlēdam, atstāja mani un aizgāja uz Tesalonīki,
- ¹⁰Krescens uz Galatiju, Tits uz Dalmatiju.
- ¹¹Vienīgi Lūkass ir pie manis. Marku ņem un atved sev līdz, jo viņš man noderīgs kalpošanai!
- ¹²Tihiku es aizsūtīju uz Efezu.
- ¹³Nākdams paņem līdz mēteli, ko atstāju Troadā pie Karpa, un grāmatas, bet visvairāk pergamentu!
- ¹⁴Varkalis Aleksandrs man nodarīja daudz ļauna; Kungs viņam atmaksās saskaņā ar tā darbiem.
- ¹⁵Arī tu izvairies no viņa, jo viņš ļoti pretojas mūsu mācībai.
- ¹⁶Kad pirmo reizi aizstāvējos, visi mani atstāja un pie manis nebija neviena. To lai viņiem nepieskaita!
- ¹⁷Bet Kungs stāvēja man klāt un stiprināja mani, lai mana sludināšana būtu pilnīga, lai visas tautas to dzirdētu. Un es tiktu atbrīvots no lauvas rīkles.
- ¹⁸Kungs ir mani izglābis no katra ļauna darba un dos pestīšanu savā debesu valstībā; Viņam lai gods mūžīgi mūžos! Amen.
- ¹⁹Sveicini Prisku un Akvilu, un Onezifora namu.
- ²⁰Erasts palika Korintā, bet Trofimu es atstāju slimu Milētā.
- ²¹Steidzies atnākt pirms ziemas! Tevi sveicina Eibuls un Pudenss, un Linuss, un Klaudija, un visi brāļi.
- ²²Kungs Jēzus Kristus lai ir ar tavu garu! Žēlastība ar jums! Amen.

Titus

Chapter 1

- ¹Pāvils, Dieva kalps un Jēzus Kristus apustulis, Dieva izredzēto ticībai un patiesības atzīšanai, kas saskan ar dievbijību,
- ²Un cerībai uz mūžīgo dzīvošanu, ko pirms mūžīgiem laikiem apsolijs Dievs, kas nemelo;
- ³Viņš savā laikā atklāja savu vārdu sludināšanā, kas uzticēta man saskaņā ar mūsu Dieva Pestītāja pavēli,
- ⁴Titam, mīļajam dēlam ticības kopībā, žēlastība un miers no Dieva Tēva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus!
- ⁵Es tevi atstāju Krētā tāpēc, lai tu nokārtotu to, kas vēl trūkst, un ieceltu pilsētas prezbiterus tā, kā es tev pavēlēju.
- ⁶Ikvienam no tiem jābūt bez vainas, vienas sievas vīram, kam bērni ticīgi, nav palaidņi vai nepaklausīgi,
- ⁷Jo bīskapam kā Dieva namturim jābūt nevainojamam: ne lepnam, ne dusmīgam, ne dzērājam, ne kauslim, ne mantkārīgam,
- ⁸Bet viesmīlīgam, labvēlīgam, prātīgam, taisnīgam, svētam, atturīgam.
- ⁹Viņam jāturas pie uzticamās mācības vārda, lai spētu pamācīt veselīgajā mācībā un atspēkot tos, kas runā pretim.
- ¹⁰Jo daudzi ir nepaklausīgi, plāpas un maldinātāji, visvairāk no apgraizītajiem.
- ¹¹Viņi veselas ģimenes ieved apjukumā, negodīgas peļņas dēļ mācīdami, ko nevajag. Tie jāatspēko.
- ¹²Viens no viņiem, viņu pašu pravietis, sacīja: Krētieši vienmēr ir meļi, ļauni zvēri, slinki vēderi.
- ¹³Šī liecība ir pareiza. Tāpēc tu viņus stingri pārmāci, lai viņi kļūtu veseli ticībā,
- ¹⁴Lai neklausās jūdu pasakās un to cilvēku pavēlēs, kas tos novirza no patiesības!
- ¹⁵Tīrajiem viss ir tīrs, bet aptraipītajiem un neticīgajiem nekas nav tīrs, jo aptraipīts ir viņu prāts un sirdsapziņa. ([Rom 14,20](#))
- ¹⁶Tie apgalvo, ka pazīstot Dievu, bet darbos to noliedz. Tie ir riebīgi un neticīgi, neder nevienam labam darbam.

Chapter 2

- ¹Bet tu sludini to, kas saskan ar veselīgo mācību:
- ²Vecākiem vīriešiem jābūt atturīgiem, cienīgiem, prātīgiem, veselīgiem ticībā, mīlestībā un pacietībā;
- ³Tāpat vecākām sievietēm jāizturas, kā svētām pieklājas, lai nenodotos ļaunām valodām, pārmērīgai vīna dzeršanai un lai māca labu:
- ⁴Lai pamāca jaunākās gudrībā, mīlēt savus vīrus un savus bērnus,
- ⁵Būt saprātīgām, tikumīgām, atturīgām, labām nama mātēm, laipnām, paklausīgām saviem vīriem, lai Dieva vārds netiktu zaimots.
- ⁶Tāpat jaunākos vīriešus pamudini, lai tie būtu godprātīgi!
- ⁷Pats visiem esi paraugs labos darbos, mācībā, nevainojamībā, nopietnībā!
- ⁸Taviem vārdiem jābūt patiesiem un nevainojamiem, lai pretinieks paliktu kaunā, nevarēdams neko ļaunu par mums pateikt.
- ⁹Kalpi lai paklausa saviem kungiem, visādi tiem labpatikdami, un lai nerunā pretim.
- ¹⁰Lai nedara zaudējumus, bet visā pierāda pilnīgu uzticību, lai viņi Dieva, mūsu Pestītāja, mācību visādi greznotu!
- ¹¹Jo Dieva, mūsu Pestītāja žēlastība parādījusies visiem ļaudīm.
- ¹²Pamācīdama mūs, lai mēs, atsacīdamies no bezdievības un pasaulīgajām kārībām, apdomīgi un taisnīgi, un dievbijīgi dzīvotu šinī pasaulē,
- ¹³Gaidīdami svētīgo cerību un lielā Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus godības atnākšanu.
- ¹⁴Viņš pats sevi atdeva par mums, lai atpestītu mūs no katras netaisnības un šķīstītu mūs sev par pieņemamu tautu, centīgu labos darbos.
- ¹⁵To pamāci un pamudini, un norāj visā stingrībā, lai neviens tevi nenicinātu!

Chapter 3

- ¹Atgādini viņiem, lai tie būtu padevīgi valdniekiem un varām, lai izpilda pavēles un būtu gatavi katram labam darbam.
- ²Lai nevienu nepulgotu, nebūtu strīdīgi, bet gan piekāpīgi un visiem ļaudīm parādītu laipnību.
- ³Jo arī mēs kādreiz bijām neapdomīgi, neticīgi, maldījāmies, kalpojām dažādām kārībām un priekiem, dzīvojām ļaunprātībā un skaudībā, paši nīstami, cits citu nīdām.
- ⁴Bet kad parādījās Dieva, mūsu Pestītāja, labsirdība un cilvēkmīlestība,
- ⁵Tad Viņš mūs izglāba ne mūsu taisnīgo darbu dēļ, kurus padarījām, bet savas žēlsirdības dēļ, caur atdzimšanu ūdenī un atjaunošanos Svētajā Garā,
- ⁶Ko Viņš bagātīgi izlēja pār mums caur mūsu Pestītāju Jēzu Kristu,
- ⁷Lai, attaisnoti Viņa žēlastībā, mēs kļūtu cerētās mūžīgās dzīves mantinieki.
- ⁸Šis ir paties vārds; un es gribu, ka tu to apstiprinātu, lai tie, kas uz Dievu tic, censtos darīt labus darbus. Tas cilvēkiem ir labi un derīgi.
- ⁹Bet izvairies no neprātīgajiem strīdiem un cilts jautājumiem, un ķildām, un bauslības kariem, jo tie ir nederīgi un tukši.
- ¹⁰Vienreiz un otrreiz pamācījis, izvairies arī no cilvēka, kas piekrīt maldu mācībām,
- ¹¹Jo tu zini, ka tāds ir atkritējs un grēko. Tas pazudina pats sevi.
- ¹²Kad aizsūtīšu pie tevis Artemu vai Tihiku, tad steidzies atnākt pie manis Nikopolē, jo tur nolēmu pārziemot.
- ¹³Likuma pratēju Zēnasu un Apollu izsūti iepriekš un rūpējies, lai viņiem nekā netrūktu!
- ¹⁴Lai nepaliktu bezauglīgi, arī mūsu ļaudīm jāmacās palīdzēt ar labiem darbiem tur, kur tas nepieciešams.
- ¹⁵Tevi sveicina visi, kas pie manis. Sveicini tos, kas ticībā mūs mīl! Dieva žēlastība lai ir ar jums visiem! Amen.

Philemon

Chapter 1

- ¹Pāvils, Jēzus Kristus gūsteknis, un brālis Timotejs mīļajam Filēmonam, mūsu palīgam,
²Un Apijai, mīļajai māsai, un Arhipam, mūsu cīņas biedram, un draudzei, kas tavā mājā;
³Lai jums mūsu Dieva Tēva un Kunga Jēzus Kristus žēlastība!
⁴Es pateicos savam Dievam un vienmēr atminos tevi savās lūgšanās,
⁵Jo dzirdu par tavu mīlestību un ticību, kas tev uz Kungu Jēzu un visiem svētajiem.
⁶Lai tava ticības sadraudzība kļūst redzama katra laba darba atzišanā, kas jūsos ir Jēzū Kristū!
⁷Man bija liels prieks un mierinājums par tavu mīlestību, jo tu, brāli, apmierināji svēto sirdis.
⁸Un lai gan es lielā pašāvēībā uz Jēzu Kristu varu pavēlēt tev to, kas pienākas,
⁹Tomēr mīlestības dēļ es tevi ļoti lūdzu, jo tu esi tāds kā sirmgalvis Pāvils, bet tagad arī Jēzus Kristus gūsteknis.
¹⁰Es tevi lūdzu par savu dēlu Onēzimu, kuru, važās būdams, dzemdināju.
¹¹Viņš kādreiz bija tev nederīgs, bet tagad kā man, tā tev derīgs.
¹²Es viņu aizsūtīju tev atpakaļ, bet tu viņu uzņem it kā manu sirdi!
¹³Es gribēju paturēt viņu pie sevis, lai viņš tavā vietā kalpotu man evaņģēlija važās,
¹⁴Bet bez tavas atļaujas es neko negribēju darīt, lai tava labdarība parādītos ne piespiesti, bet brīvprātīgi.
¹⁵Varbūt viņš kādu brīdi aizgāja no tevis, lai tu viņu atgūtu mūžībai
¹⁶Ne vairs kā vergu, bet verga vietā mīlotu brāli, īpaši man, bet vēl vairāk tev kā miesīgi, tā Kungā.
¹⁷Ja tevi saista draudzība ar mani, tad pieņem viņu tāpat kā mani,
¹⁸Bet ja viņš tev kā kaitējis vai palicis parādā, tad pieskaiti to man!
¹⁹Es, Pāvils, uzrakstīju to ar savu roku, es atlīdzināšu, lai neteiktu tev, ka tu pats sevi esi man parādā.
²⁰Tā, brāli, es gribu iegūt no tevis labumu Kungā. Atspirdzini manu sirdi Kungā!
²¹Es tev rakstīju paļaudamies, ka paklausīsi. Es zinu, ka tu darīsi vairāk par to, ko es saku.
²²Bet reizē sagatavo man mājokli, jo es ceru, ka pateicoties jūsu lūgšanām, es tikšu jums atdāvināts.
²³Tevi sveicina Epafra, mans līdzgūsteknis Jēzū Kristū,
²⁴Un Marks, Aristarhs, Dēma un Lūkass, mani palīgi.
²⁵Lai mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība ir ar jūsu garu!

Hebrews

Chapter 1

- ¹Daudzkārt un dažādos veidos Dievs caur praviešiem runājis mūsu tēviem.
- ²Pēdīgi šinīs dienās Viņš mums runājis caur savu Dēlu, kuru Viņš iecēlis visam par mantinieku, caur ko Viņš arī radījis pasauli.
- ³Viņš, būdams godības atspīdums un Viņa būtības attēls ar savas varas vārdu nes visu un, izpildījis šķīstīšanu no grēkiem, sēd pie Majestātes labās rokas augstībā.
- ⁴Par eņģeļiem Viņš cēlāks tik daudz, cik pārāku par tiem Viņš mantojis vārdu.
- ⁵Jo kuram no eņģeļiem Viņš kādreiz teicis: Tu esi mans Dēls; šodien es Tevi esmu dzemdīnājis? Vai atkal: Es būšu Viņam Tēvs, un Viņš būs mans Dēls? (Ps 2,7; 2 Ķēn 7,14)
- ⁶Un kad atkal ievēd Pirmdzimto pasaulē, Viņš saka: Un visi Dieva eņģeļi pielūgs Viņu. (Ps 97)
- ⁷Un eņģeļiem Viņš saka: Kas savus eņģeļus dara par vējiem un savus kalpus par uguns liesmu. (Ps 103,5)
- ⁸Bet Dēlam: Tavs tronis, Dievs, mūžīgi mūžos; un taisnības zizlis ir Tavas valsts zizlis.
- ⁹Tu mīlēji taisnību un ienīdi netaisnību; tāpēc Dievs, Tavs Dievs Tevi svaidīja ar prieka eļļu vairāk par Taviem līdzdalībniekiem. (Ps 44,6-7)
- ¹⁰Un: Sākumā Tu, Kungs, dibināji zemi, un debesis ir Tavu roku darbs.
- ¹¹Tās zudīs, bet Tu paliksi, un tās visas sadīls kā drēbes.
- ¹²Un kā drānas Tu tās mainīsi, un tās pārvērtīsies, bet Tu esi tas pats, un tavi gadi nebeigsies. (Ps 101,26-28)
- ¹³Jo kuram no eņģeļiem Viņš kādreiz teicis: Sēdies pie manas labās rokas, kamēr es Tavus ienaidniekus likšu par pameslu Tavām kājām? (Ps 109,1)
- ¹⁴Vai tie visi nav kalpotāji gari, kas sūtīti kalpošanai to labad, kas iemantos pestīšanas mantojumu?

Chapter 2

- ¹Tāpēc mums jo vairāk jāievēro tas, ko dzirdējām, lai mēs kādreiz nepazustu.
- ²Jo, ja caur eņģeļiem sacītais vārds ir bijis stiprs un katrs pārkāpums un nepaklausība saņēmusi taisnīgu atmaksu.
- ³Kā tad mēs izbēgsim, ja neievērosim tik lielu pestīšanu, ko sākumā pasludinājis Kungs? To nostiprināja tie, kas dzirdēja.
- ⁴Dievs to ir apliecinājis ar zīmēm un brīnumiem, un dažādiem vareniem darbiem, izdalot Svētā Gara dāvanas pēc sava prāta.
- ⁵Jo ne eņģeļiem Dievs pakļāva nākamo pasauli, par ko runājam.
- ⁶Bet kādā vietā kāds apliecināja, sacīdams: Kas ir cilvēks, ka Tu viņu piemini, vai cilvēka dēls, ka Tu viņu apmeklē?
- ⁷Tu padariji viņu tik nedaudz zemāku par eņģeļiem; ar godu un slavu Tu to kronēji un nostādīji viņu pāri savam roku darbam.
- ⁸Visu Tu noliki zem tā kājām. Jo, pakļāvis viņam visu, Viņš nekā nav atstājis tam nepakļautu; bet tagad vēl mēs neredzam, ka viss viņam pakļauts.
- ⁹Mēs gan redzam Jēzu, kas uz īsu brīdi bija zemāk nostādīts par eņģeļiem, nāves ciešanu dēļ kronētu ar godu un slavu, lai Dieva žēlastībā baudītu nāvi par visiem.
- ¹⁰Jo pieklājas Tam, kura dēļ un caur kuru viss ir, kas daudzus bērnus veda godībā, pestīšanas devēju caur ciešanām padarīt pilnīgu.
- ¹¹Jo visi ir no Viena: tas, kas svētdara un tie, kas tiek svētdarīti. Tāpēc arī Viņš nekaunējās tos saukt par brāļiem, sacīdams:
- ¹²Es Tavu vārdu pasludināšu saviem brāļiem, draudzes priekšā es Tevi cildināšu.
- ¹³Un atkal: Es Viņam uzticos. Un atkal: Lūk, es un mani bērni, kurus Dievs man devis. (Is 8,17-18)
- ¹⁴Tā kā bērniem kopīgi ir miesa un asinis, tad arī Viņš tāpat to pieņēmis, lai caur nāvi iznīcinātu to, kam vara pār nāvi, tas ir, velnu,
- ¹⁵Un atbrīvotu tos, kas nāves baiļu dēļ visu dzīvi bija padoti verdzībai.
- ¹⁶Jo Viņš nekur nerūpējas par eņģeļiem, bet rūpējas par Ābrahama pēcnācējiem.
- ¹⁷Tāpēc Viņam visās lietās bija jātop brāļiem līdzīgam, lai kļūtu žēlsirdīgs un uzticīgs augstais priesteris Dievam tautas grēku izlīdzināšanai.
- ¹⁸Jo tāpēc, ka Viņš cietis un ticis kārdināts, Viņš spējīgs palīdzēt tiem, kas tiek kārdināti.

Chapter 3

- ¹Tāpēc, svētie brāļi, debesu aicinājuma dalībnieki, skatieties uz mūsu apliecināšanas sūtņi un augsto priesteri Jēzu,
- ²Kas ir uzticīgs Tam, kas Viņu iecēlis, tāpat kā Mozus bija visā Viņa namā.
- ³Viņš ir atzīts par lielāka goda cienīgu nekā Mozus par tik, par cik mājas cēlājam piekrīt lielāks gods nekā mājai.
- ⁴Katram namam ir savs cēlājs, bet Dievs ir visu radījis.
- ⁵Un Mozus gan bija uzticīgs visa Viņa namā kā kalps, lai apliecinātu to, kas jāsludina.
- ⁶Bet Kristus ir kā dēls savā namā. Mēs esam šis nams, ja līdz galam uzglabāsim nesatricinātu uzticību un cerības godību.
- ⁷Tāpēc Svētais Gars saka: Šodien, ja dzirdiet Viņa balsi,
- ⁸Neapcietiniet savas sirdis kā sarūgtinājuma un kārdināšanas dienā tuksnesī.
- ⁹Kur jūsu tēvi kārdināja mani pārbaudīdami, kaut gan redzēja manus darbus
- ¹⁰Četrdesmit gadus. Tāpēc es sašutu par šo cilti un sacīju: vienmēr viņi sirdī maldās, bet manus ceļus viņi neatzina.
- ¹¹Tāpēc es zvērēju savās dusmās: Manā miera tie neieies. (Ps 94)
- ¹²Skatieties, brāļi, vai kādā no jums nav neticības ļaunā sirds, lai atkāptos no dzīvā Dieva,
- ¹³Bet pamudiniet viens otru diendienā, kamēr vēl saucas "šodien", ka grēka viltība nenocietina kādu no jums.
- ¹⁴Jo mēs esam kļuvuši Kristus līdzdalībnieki, ja tikai mēs paļāvības sākumu uz Viņu paturēsim stipru līdz galam.
- ¹⁵Kamēr sacīts: Šodien, ja Viņa balsi dzirdēsiet, neapcietiniet savas sirdis kā tanī sarūgtinājumā!
- ¹⁶Daži, to dzirdēdami, sarūgtinājās, bet ne visi, kas Mozus vadībā izgāja no Ēģiptes.
- ¹⁷Bet uz ko Viņš dusmojās četrdesmit gadus? Vai ne uz tiem, kas bija grēkojuši un kuru miesas tika izkaisītas tuksnesī?
- ¹⁸Bet par kuriem Viņš zvērēja, ka tie neieies Viņa mierā; vai ne par tiem, kas bija neticīgi?
- ¹⁹Un mēs redzam, ka viņi nevarēja ieiet savas neticības dēļ.

Chapter 4

¹Tā kā apsolījums ieiet Viņa mierā vēl pastāv, bīsimies, lai kāds no jums neizrādītos to nokavējis.

²Jo arī mums tika pasludināts tāpat kā viņiem: bet dzirdētais vārds tiem nekā nelīdzēja, tāpēc ka tie, kas dzirdēja, nesavienoja to ar ticību.

³Jo mēs, kas esam ticējuši, ieiesim mierā, kā Viņš to teicis: Tā es zvērēju savās dūsmās: tiem manā mierā neieiet, lai gan darbi pabeigti no pasaules radīšanas.

⁴Jo Viņš ar septīto dienu kādā vietā teicis: Un Dievs septītajā dienā atdusējās no visiem saviem darbiem.

⁵Bet šeit atkal: Tiem nebūs ieiet manā mierā!

⁶Tā kā dažiem atliek tanī vēl ieiet, bet tie, kuriem pirmajiem tas tika pasludināts, neticības dēļ neiegāja.

⁷Viņš atkal nozīmē vienu dienu, šodien, pēc tik ilga laika caur Dāvidu runādams, kā jau iepriekš sacīts: Šodien, ja jūs Viņa balsi dzirdēsiet, nenocietiniet savas sirdis!

⁸Jo ja Jēzus būtu ievēdis tos mierā, tad Viņš nekad vairs nebūtu runājis par kādu vēlāku dienu.

⁹Tātad Dieva tautai atliek vēl viena sabata atpūta.

¹⁰Jo kas Viņa mierā iegājis, tas arī pats atdusēsies no saviem darbiem kā Dievs no savējiem.

¹¹Centīsimies tāpēc ieiet šinī mierā, lai kāds neiekristu neticībā pēc tā paša parauga!

¹²Jo Dieva vārds ir dzīvs un darbīgs, un asāks par katru divasmeņu zobenu. Tas spiežas cauri, kamēr pāršķir dvēseli un garu, tāpat locekļus un smadzenes. Tas ir domu un sirdsapziņas tiesnesis.

¹³Un Viņa vaiga priekšā nav apslēpts neviens radījums, bet Viņa acīm viss ir kails un atklāts; mums jādod Viņam norēķins.

¹⁴Bet mums ir augstais priesteris Jēzus, Dieva Dēls, kas debesis caurstaigājis, tad turēsimies pie apliecināšanas.

¹⁵Jo mums nav augstā priestera, kas nespētu līdzjust mūsu vajībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka.

¹⁶Tāpēc iesim ar uzticību pie žēlastības troņa, lai saņemtu žēlsirdību un atrastu žēlastību palīdzībai īstā laikā!

Chapter 5

- ¹Jo katrs augstais priesteris, no ļaudīm ņemts, ļaužu dēļ tiek iecelts tanīs lietās, kas attiecas uz Dievu, lai Viņš upurētu dāvanas un upurus par grēkiem;
- ²Lai Viņš varētu līdzjust tiem, kas nezina un maldās, jo arī Viņš pats apņemts vājībām.
- ³Tādēļ Viņam jāupurē kā par tautas, tā arī par saviem grēkiem.
- ⁴Un neviens šo godu neņem pats sev, bet tas, ko Dievs aicina tāpat kā Āronu.
- ⁵Tāpat arī Kristus nav sevi pagodinājis, lai kļūtu augstais priesteris, bet Tas, kas sacīja Viņam: Tu esi mans Dēls, šodien es Tevi esmu dzemdinājis.
- ⁶Kā arī Viņš citā vietā saka: Tu esi priesteris mūžīgi saskaņā ar Melhizedeka iekārtu. (Ps 109,4)
- ⁷Savās miesīgajās dienās Viņš, skaļi saukdams, ar asarām raidīja lūgšanas un pārlūgumus Tam, kas Viņu spēja izglābt no nāves. Savas godbijības dēļ Viņš tika uzklausīts;
- ⁸Un Viņš, būdams Dieva Dēls, tomēr mācījās paklausību no tā, ko izcieta.
- ⁹Un Viņš, sasniedza pilnību, kļuva visiem, kas Viņam paklause, mūžīgās pestīšanas cēlonis,
- ¹⁰Dieva nosauktais augstais priesteris saskaņā ar Melhizedeka iekārtu.
- ¹¹Par to mums būtu daudz kas sakāms, bet grūti izskaidrot, jo jūs esat kļuvuši kūtri klausīties.
- ¹²Jo lai gan laika ziņā jums vajadzētu būt skolotājiem, vēl jums vajaga kādu, kas jūs mācītu Dieva vārdu pirmssākumus. Un jūs esat kļuvuši par tādiem, kam vajag piena, bet ne cietas barības.
- ¹³Jo katrs, kas vēl ar pienu barojams, taisnības vārdu nesaprot, jo tas ir bērns.
- ¹⁴Bet pilnīgajiem pienākas cieta barība; tiem piedzīvojumos prāti vingrināti atšķirt labu no ļauna.

Chapter 6

- ¹Tāpēc, atstājuši Kristus mācības sākumu, pāriesim uz pilnīgāku; un neliksim atkal pamatu atgriešanai no mirušajiem darbiem un ticībai uz Dievu,
- ²Mācībai par kristību un roku uzlikšanu, un mirušo augšāmcelšanos, un mūžīgo tiesu.
- ³Arī to mēs darīsim, ja tikai Dievs atļaus.
- ⁴Jo neiespējami tos, kas reiz apgaismoti, baudījuši arī debess dāvanas un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki,
- ⁵Bez tam baudījuši labo Dieva vārdu un nākamā mūža spēku,
- ⁶Bet atkrituši, vest atkal pie atgriešanās; tie Dieva Dēlu, no jauna izzobodami, sit sev krustā.
- ⁷Jo zeme, kas uzsūc sevī bieži līstošo lietu un audzē stādus, noderīgus tiem, kas to apstrādā, saņem Dieva svētību;
- ⁸Bet ja audzē ērkšķus un dadžus, tad tā nederīga un lāstam tuvu, tās gals ir izdegšana.
- ⁹Bet lai gan tā jums runājam, vismīļie, mums ir labāka un pestīšanai tuvāka pārliecība.
- ¹⁰Jo Dievs nav netaisnīgs. Viņš neaizmirsīs jūsu darbus un mīlestību, ko jūs parādījāt Viņa vārdā, kalpojuši un kalpodami svētajiem.
- ¹¹Bet mēs vēlamies, lai katrs no jums parādītu to pašu centību cerības piepildīšanā līdz galam.
- ¹²Lai jūs nekļūtu kūtri, bet būtu sekotāji tiem, kas ticībā un pacietībā iemantos apsoliņumus.
- ¹³Jo Dievs, dodams Ābrahamam solījumus, zvērēja pats sev, kad Viņam nebija neviena lielāka, kam zvērēt,
- ¹⁴Sacīdams: Tiesām, svētīdams es tevi svētīšu un vairodams tevi vairošu. (1 Moz 22,16-17)
- ¹⁵Un tā, pacietīgi gaidīdams, viņš saņēma apsoliņo.
- ¹⁶Jo cilvēki zvēr lielākam par sevi, un apstiprinājums ar zvērestu ir gals katrai viņu pretrunai.
- ¹⁷Un tā kā Dievs gribēja vēl vairāk parādīt apsoliņuma mantiniekiem sava lēmuma negrozāmību, Viņš lietoja zvērestu,
- ¹⁸Lai šinīs divās negrozāmajās lietās, kurās Dievs maldināt nevar, būtu stiprs iepriecinājums mums, kas steidzamies saņemt piedāvāto cerību.
- ¹⁹Tā dvēselei ir drošs un stiprs enkurs, kas sniedzas aiz priekškara iekšpusē,
- ²⁰Kur Jēzus kā priekšgājējs iegājis par mums, mūžam būdams augstais priesteris saskaņā ar Melhizedeka iekārtu.

Chapter 7

¹Šis Melhizedeks, Salemas ķēniņš, visaugstākā Dieva priesteris izgāja pretim Ābrahamam, kad tas, satricis ķēniņus, atgriezās atpakaļ, un svētīja viņu:

²Viņam arī Ābrahams piešķīra desmito daļu no visa; tulkojumā viņš vispirms ir taisnības ķēniņš, bet tad Salemas ķēniņš, tas ir, miera ķēniņš,

³Bez tēva, bez mātes, bez cilts grāmatas; viņam nav ne dienu sākuma, ne dzīves gala. Tā viņš pielīdzināms Dieva Dēlam un paliek priesteris uz mūžiem.

⁴Tāpēc skatieties, cik liels ir tas, kam pat patriarhs Ābrahams deva desmito daļu no labākā!

⁵Arī tiem Levi pēcnācējiem, kas saņem priesterību, ir pavēle saskaņā ar bauslību ņemt desmito daļu no tautas, tas ir, no saviem brāļiem, lai gan tie arī cēlušies no Ābrahama gurniem.

⁶Tā tas, kas neskaitās pie viņu cilts, ir ņēmis desmito daļu no Ābrahama un svētīja to, kam bija apsolījumi.

⁷Bez kādas pretrunas pārākais svēti mazāko.

⁸Jo šeit desmito daļu saņem mirstīgi cilvēki, bet tur tas, par kuru liecina, ka viņš dzīvs.

⁹Un (tā sakot) arī Levi, kas saņem desmito daļu, caur Ābrahamu bija aplikts ar desmito daļu,

¹⁰Jo viņš vēl atradās tēva gurnos, kad Melhizedeks to satika.

¹¹Ja jau Levi priesterība (jo tauta tās laikā saņēma likumu) būtu nesusi pilnību, kāda vēl bija vajadzība celties citam priesterim saskaņā ar Melhizedeka iekārtu un nesaukties pēc Ārona iekārtas?

¹²Priesterībai mainoties, nepieciešami jāmainās arī likumam.

¹³Jo Tas, par ko šis tiek runāts, ir no citas cilts, no kuras neviens vēl nav kalpojis pie altāra.

¹⁴Jo zināms, ka mūsu Kungs cēlies no Jūdas cilts, kurai Mozus nekā nav norādījis par priesterību.

¹⁵Un tas kļūst vēl skaidrāk ar to, ka celsies cits priesteris, Melhizedekam līdzīgs,

¹⁶Kas tāds kļuvis ne miesīgā likuma un pavēles dēļ, bet neiznīcīgās dzīves spēkā.

¹⁷Jo apliecināts: Tu esi mūžam priesteris saskaņā ar Melhizedeka iekārtu.

¹⁸Tā iekšējais likums tik atcelts tā nespēka un nederības dēļ.

¹⁹Jo likums neko nav vedis pie pilnības, turpretī tiek ieviesta lielāka cerība, ar kuru mēs tuvojamiem Dievam.

²⁰Un tas nenotiek bez zvēresta (jo citi kļuvuši priesteri bez zvēresta,

²¹Bet šis ar zvērestu caur To, kas Viņam teicis: Kungs zvērējis un nenožēlos, Tu esi priesteris mūžam).

²²Tāpēc Jēzus kļuvis par daudz augstākas derības galvinieku.

²³Un viņi gan daudzi kļuvuši priesteri, jo tiem nāve neatļāva pastāvīgi palikt,

²⁴Bet Viņam priesterība neiznīcīga, tāpēc ka paliek mūžīgi.

²⁵Tāpēc arī Viņš visos laikos spēj izglābt tos, kas caur Viņu tuvojas Dievam, vienmēr dzīvs būdams, lai mūs aizstāvētu.

²⁶Jo vajadzēja, lai mums būtu tāds augstais priesteris: svēts, nevainīgs, neaptraipīts, atšķirts no grēciniekiem un augstāks par debesīm;

²⁷Kam nevajag kā tiem priesteriem ik dienas upurēt dāvanas vispirms par saviem, pēc tam par tautas grēkiem; jo to Viņš darīja vienreiz, pats sevi upurēdams.

²⁸Jo bauslība ieceļ par priesteriem cilvēkus, kam savas vājības, bet zvēresta vārds, kas nāca pēc bauslības, - mūžam pilnīgo Dēlu.

Chapter 8

¹Bet galvenais tanī, kas pārrunājams, ir tas, ka mums tāds augstais priesteris, kas debesīs nosēdies Majestātes troņa labajā pusē,

²Būdams svētnīcas un īstās telts kalpotājs. To uzcēlis Kungs, bet ne cilvēks.

³Jo katrs augstais priesteris tiek iecelts dāvanu un upuru nešanai, kāpēc nepieciešami, ka Viņam būtu kaut kas, ko upurēt.

⁴Ja Viņš būtu virs zemes, Viņš nebūtu priesteris, tāpēc ka šeit ir tādi, kas upurē dāvanas saskaņā ar bauslību,

⁵Kas kalpo tā attēlam un ēnai, kas debesīs. Arī Mozum bija norādīts, kad viņš taisīja telti: Lūk, (tā bija teikts) padari visu pēc parauga, kas tev kalnā parādīts!

⁶Bet tagad Viņam piešķirtā kalpošana labāka tik, par cik labāka derība, kuras starpnieks Viņš ir, jo tā dibināta ar labākiem solījumiem.

⁷Jo ja pirmā būtu bijusi bez vainas, tad nemeklētu vietu otrai.

⁸Un tos peldams, Viņš saka: Lūk, nāk dienas, saka Kungs, un es nodibināšu jaunu derību ar Izraēļa namu un ar Jūdas namu.

⁹Ne tādu derību, kādu nodibināju ar viņu tēviem tanī dienā, kad satvēru viņu roku, lai izvestu tos no Ēģiptes zemes, jo viņi paši nav palikuši manā derībā, un es viņus atmetu, saka Kungs.

¹⁰Bet šī ir derība, ko es nodibināšu ar Izraēļa namu pēc šīm dienām, saka Kungs: Es likšu savus likumus viņu prātā un ierakstīšu tos viņu sirdīs, un es būšu viņiem Dievs, un viņi būs mana tauta.

¹¹Un neviens nemācīs savu tuvāko un neviens savu brāli sacīdams: Pazīsti Kungu, jo visi viņi no mazākā līdz lielākajam pazīs mani,

¹²Jo es būšu žēlīgs viņu netaisnībām un viņu grēkus vairs nepieminēšu.

¹³Ja Viņš runā par jauno, tad novecojusi agrākā: bet kas novecojis un kļūst nespēcīgs, tas tuvu iznīcībai.

Chapter 9

- ¹Bija arī pirmajā (derībā) dievkalpojumu noteikumi un virszemes svētnīca.
- ²Jo uzceltās telts priekšdaļā, kura saucas svētā, atradās svečturi un galds, un upuru maize:
- ³Bet aiz otrā priekškara teltī, kas saucas vissvētākā,
- ⁴Bija zelta kvēpināmais trauks un visapkārt ar zeltu apklāts derības šķirsts, kurā atrodas zelta trauks ar mannu un Ārona zizlis, kas zaļoja, un derības galdiņi.
- ⁵Un pāri tam godības herubīni, kas apēnoja žēlastības troni. Par tiem tagad atsevišķi nav jārunā.
- ⁶Pastāvot šādai iekārtai, priekšējā teltī priesteri vienmēr iegāja tad, kad tie izpildīja upura pienākumus,
- ⁷Bet otrā vienīgi augstais priesteris vienreiz gadā, ne bez asinīm, ko viņš upurē par savu un tautas neapzinību.
- ⁸Ar to Svētais Gars norāda ka, pastāvot pirmajai teltij, ceļš uz vissvētāko vēl nav atklāts.
- ⁹Tas ir tagadējā laika attēlojums: saskaņā ar to tiek upurētas dāvanas un upuri, kas nespēj padarīt sirdsapziņā pilnīgu to, kas kalpo, bet tie tikai ēdieniem un dzērieniem.
- ¹⁰Un dažādām mazgāšanām miesas dēļ uzlikti likumi līdz atjaunošanas laikam.
- ¹¹Bet Kristus, nākamo labumu augstais priesteris, atnāca caur augstāko un pilnīgāko telti, ne rokām darināto, tas ir, ne no šīs pasaules.
- ¹²Un ne ar āžu un teļu, bet caur savām asinīm reiz iegāja vissvētākajā, panākdams mūžīgo pestīšanu.
- ¹³Ja jau āžu un vēršu asinis un govju pelni, aplacinot sagānītos, svēti miesu tīrībai,
- ¹⁴Cik daudz vairāk Kristus asinis, kas Svētajā Garā pats sevi bezvainīgu upurēja Dievam, tīrīs mūsu sirdsapziņu no mirušajiem darbiem, lai kalpotu dzīvajam Dievam.
- ¹⁵Un tāpēc Viņš ir jaunās derības vidutājs: lai aicinātie saņemtu apsolīto mūžīgo mantojumu, Viņš nomira, lai atpestītu no pārkāpumiem, kas pirmās derības laikā bija padarīti.
- ¹⁶Jo kur ir testaments, tur nepieciešami jāpierāda mantojuma atstājēja nāve,
- ¹⁷Jo ar viņa nāvi testaments stājas spēkā, bet tam nav spēka, kamēr novēlētājs dzīvo.
- ¹⁸Tāpēc arī pirmā (derība) netika iesvētīta bez asinīm.
- ¹⁹Jo Mozus, nolāsījis visai tautai visu bauslības likumu, paņēma teļu un āžu asinis kopā ar ūdeni, un purpursārtu vilnu, un izapu un aplacīja pašu grāmatu un visu tautu,
- ²⁰Sacīdams: Šīs ir derības asinis, ko Dievs jums pavēlējis.
- ²¹Arī telti un visus dievkalpojuma traukus viņš tāpat aplacīja asinīm.
- ²²Un saskaņā ar likumu gandrīz viss tiek šķīstīts asinīs un bez asins izliešanas nav piedošanas.
- ²³Tā šķīstīja debeslietu attēlus, bet pašām debeslietām nepieciešami labāki upuri nekā tie.
- ²⁴Jo Jēzus iegāja ne rokām celtā svētnīcā, patiesās attēlā, bet pašās debesīs, lai tagad parādītos par mums Dieva vaiga priekšā,
- ²⁵Nevis lai sevi bieži upurētu, kā augstais priesteris ik gadus ieiet svētnīcā ar svešām asinīm.

²⁶Citādi Viņam būtu pienācis bieži ciest no pasaules iesākuma, bet tagad, laikam izpildoties, Viņš parādījās vienu reizi, lai, sevi uzpurēdams, izdeldētu grēku.

²⁷Un kā cilvēkiem nolemts vienreiz mirt un pēc tam tiesa,

²⁸Tā arī Kristus vienreiz uzpurēts daudzu grēku deldēšanai. Otrreiz Viņš parādīsies bez grēka to pestīšanai, kas Viņu gaida.

Chapter 10

¹Jo bauslība aptver tikai nākamo labumu ēnu, ne pašas īstenības tēlu. Tāpēc, tā nekad nespēj ik gadus ar tiem pašiem upuriem, ko nepārtraukti upurē, padarīt pilnīgus tos, kas tuvojas.

²Citādi būtu jau mitējušies upurēt, jo upurētāji, reiz šķīstīti, neapzinātos vairs nekādus grēkus.

³Bet ar tiem gads gadā notiek grēku pieminēšana,

⁴Jo vēršu un āžu asinis grēkus piedot nespēj.

⁵Tāpēc, pasaulē ienākdam, Viņš saka: Upurus un dāvanas Tu negribēji, bet miesu Tu man sagatavoji;

⁶Dedzināmie upuri par grēkiem Tev nepatika.

⁷Tad es sacīju: Lūk, es nāku. Grāmatas sākumā par mani rakstīts, lai es izpildītu, Dievs, Tavu prātu. (Ps 39)

⁸Agrāk Viņš sacīja: Upurus un dāvanas, un dedzināmos upurus par grēkiem, un upurus, kas saskaņā ar bauslību tiek upurēti, Tu negribēji, un tie Tev nepatika.

⁹Tad es sacīju: Lūk, es nāku, lai piepildītu, Dievs, Tavu prātu. Tā Viņš atceļ pirmo, lai nodibinātu nākošo.

¹⁰Šinī gribā mēs esam svētīti ar vienreizējo Jēzus Kristus miesas uzupurēšanu.

¹¹Un katrs priesteris gan ik dienas stāv kalpodams un bieži tos pašus upurus upurēdams, kas nekad nespēj izdeldēt grēkus.

¹²Bet Viņš, vienu upuri par grēkiem upurējis, mūžīgi sēž pie Dieva labās rokas,

¹³Joprojām gaidīdams, kamēr Viņa ienaidnieki tiks likti par pameslu Viņa kājām,

¹⁴Jo ar vienu upuri Viņš uz mūžiem padarīja pilnīgus svētdarāmos.

¹⁵Bet arī Svētais Gars mums liecina, jo Viņš pēc tam sacījis:

¹⁶Šī ir tā derība, ko es pēc tām dienām ar viņiem nodibināšu, saka Kungs: Es savus likumus došu viņu sirdīs un ierakstīšu tos viņu prātā,

¹⁷Un viņu grēkus un netaisnības es vairs jau nepieminēšu.

¹⁸Bet kur tie piedoti, tur vairs nav upura par grēku.

¹⁹Tātad, brāļi, Jēzus asins dēļ mums ir cerība ieiet vissvētākajā.

²⁰Uz turieni Viņš mums sagatavojis jaunu un dzīvu ceļu caur priekškaru, tas ir, savu miesu;

²¹Un tā kā mums ir augstais priesteris pār Dieva namu,

²²Tad tuvosimies patiesu sirdi, ticības pilnībā, aplacināti sirdīs un brīvi no ļaunas sirdsapziņas, un miesu nomazgājuši tīrā ūdenī.

²³Turēsim nesatricināmi savu cerības apliecinājumu (jo uzticams ir Tas, kas apsolijs)!

²⁴Un vērosim cits citu, lai pamudinātos mīlestībā un labajos darbos!

²⁵Neatstāsim savas sanāksmes, kā daži paraduši, nepamudinādami viens otru jo vairāk redzot, ka tā diena tuvojas.

²⁶Un ja mēs, patiesības atziņu saņēmuši, apzināti grēkojam, tad vairs neatliek upuris par grēkiem,

²⁷Bet gan šausmīgas tiesas gaidīšana un uguns niknums, kas aprīs pretiniekus.

²⁸Kas atmeta Mozus likumu, tam, diviem vai trim lieciniekiem liecinot, bez žēlastības bija jāmirst.

²⁹Kā jums šķiet, cik gan smagāku sodu pelna tas, kas Dieva Dēlu kājām mītu un derības asinis, kurās tas svētīts, turētu par nesvētām, un žēlastības Garu nievātu?

³⁰Jo mēs pazīstam To, kas teicis: Atriešana pieder man, es atmaksāšu; un atkal: Kungs tiesās savu tautu.

³¹Šausmīgi ir krist dzīvā Dieva rokās!

³²Bet atminieties agrākās dienas, kad jūs apgaismoti izturējāt lielu ciešanu cīņu.

³³Arī jūs atklātībā bijāt nodoti zaimiem un mokām, arī bijāt līdzdalībnieki tiem, kam tāpat notika.

³⁴Jo jūs esat cietumniekiem līdzcietuši, un jūsu mantas nolaupīšanu uzņēmāt ar prieku, apzinādamies, ka jums ir labāka un paliekama manta.

³⁵Tāpēc nezaudējiet savu pašlavību, jo tai ir liela alga.

³⁶Jo pacietība jums nepieciešama, lai, Dieva prātu izpildījuši, iemantotu apsoliājumu.

³⁷Un vēl neilgi, tad nāks un nekavēsies Tas, kam jānāk.

³⁸Bet mans taisnīgais dzīvo no ticības, un tas nepatiks manai dvēselei, ja viņš atkāptos.

³⁹Tomēr mēs neesam izmisuma bērni, kas iet pazušanā, bet mums ir ticība dvēseles pestīšanai.

Chapter 11

- ¹Ticība ir paļāvība tam, uz ko cer, un pārliecība par to, ko neredz.
- ²Tanī senči kļuvi slaveni.
- ³Ticībā mēs noprotam, ka ar Dieva vārdu pasaule radīta, ka no neredzamā cēlies redzamais.
- ⁴Ticības dēļ Ābels nesa Dievam labāku upuri nekā Kains; tās dēļ viņš saņēma liecību, ka viņš taisnīgs, jo Dievs liecinājis par viņa dāvanām: un tanī viņš, lai gan jau miris, vēl joprojām runā.
- ⁵Ticības dēļ Henohs tika paņemts, lai viņš nāves neredzētu, un viņu vairs neatrada, jo Dievs viņu paņēma. Pirms paņemšanas par viņu liecināts, ka viņš Dievam bijis patikams.
- ⁶Bet bez ticības nav iespējams Dievam patikt. Jo tam, kas Dievam tuvojas, jātic, ka Viņš ir, un ka Viņš atalgos tos, kas Viņu meklē.
- ⁷Saņēmis aizrādījumu par to, kas vēl nebija redzams, Noass ticībā rūpīgi taisīja šķirstu sava nama glābšanai. Tās dēļ viņš nosodīja pasauli un kļuva taisnības mantinieks, kas nāk no ticības.
- ⁸Ticībā paklausīja tas, ka saucas Ābrahams, un gāja uz to vietu, ko viņam nācās saņemt mantojumā. Viņš gāja, nezinādams, kur aizies.
- ⁹Ticības dēļ viņš apmetās apsolītajā zemē kā svešinieks un dzīvoja teltīs kopā ar Īzāku un Jēkabu, tā paša apsolījuma līdzmantiniekiem;
- ¹⁰Jo viņš gaidīja pilsētu ar stipriem pamatiem, kuras cēlājs un nodibinātājs ir Dievs.
- ¹¹Ticībā arī neauglīgā Sāra neraugoties uz vecumu, saņēma spēku kļūt māte, jo ticēja, ka Tas, kas solīja, ir uzticams.
- ¹²Tāpēc arī no viena (turklāt neauglīga) dzimuši tik daudzi kā debesu zvaigznes un kā neskaitāmas smiltis jūrmalā.
- ¹³Tie visi nomira ticībā, apsoltos nesaņēmuši; bet no tālienes tie Viņu redzēja un sveica, apliecinādami, ka viņi virs zemes ir ceļotāji un viesi.
- ¹⁴Tā runājot, tie aizrādīja, ka viņi meklē tēviju.
- ¹⁵Bet ja viņi būtu domājuši par to, no kurienes bija izgājuši, tad viņiem vēl bija laiks atgriezties.
- ¹⁶Bet tagad tie tiecas pēc labākas, tas ir, debesu. Tāpēc arī Dievs nekautrējas saukties par viņu Dievu, jo Viņš tiem sagatavoja pilsētu.
- ¹⁷Ticībā Ābrahams, kad tika pārbaudīts, nesa upurī vienīgo dēlu Īzāku. Viņš arī saņēma apsolījumus,
- ¹⁸Jo viņam tika sacīts: No Īzāka tev būs pēcnācēji. (1.Moz.21,12)
- ¹⁹Tad viņš domāja, ka Dievs spēj uzmodināt arī mirušos; tāpēc viņš to saņēma atpakaļ kā piemēru.
- ²⁰Ticībā Īzāks svētīja nākotnei Jēkabu un Ezavu.
- ²¹Ticībā Jēkabs mirdams svētīja ikkatru Jāzepa dēlu un pielūdza Dievu, noliekdamies pār sava zižļa galu.

- ²²Ticībā Jāzeps mirdams atgādināja par Izraēļa bērnu aizceļošanu un deva norādījumus par saviem kauliem.
- ²³Ticībā vecāki slēpa Mozu pēc dzimšanas trīs mēnešus, jo redzēja, ka bērns ir skaists, un viņi nebijās ķēniņa pavēles.
- ²⁴Ticības dēļ Mozus, uzaudzis liels, noliedza, ka viņš būtu faraona meitas dēls,
- ²⁵Labāk izvēlēdamies ar Dieva tautu ciest apspiešanu, nekā no grēka smelt īslaicīgu baudu.
- ²⁶Kristus pazemošanu viņš turēja par lielāku bagātību nekā Ēģiptes mantas, jo viņš skatījās uz atmaksu.
- ²⁷Ticības dēļ viņš atstāja Ēģipti, nebīdamies no ķēniņa dusmām, jo, it kā neredzamo redzēdams, viņš izturēja.
- ²⁸Ticības dēļ viņš svinēja pashu un aplacīšanu asinīm, lai pirmdzimušo postītājs tos neaiztiktu.
- ²⁹Ticībā tie pārgāja Sarkano jūru kā sauszemi. Ēģiptieši to mēģināja, bet noslika. (2 Moz 14,22)
- ³⁰Ticībā, septiņas dienas apkārt ejot, sabruka Jērikas mūri.
- ³¹Ticības dēļ netikle Rahaba, miermīlīgi uzņemdamā izlūkus, negāja bojā līdz ar neticīgajiem.
- ³²Un ko vēl lai saku? Man pietrūkst laika stāstīt par Gideonu, Baraku, Samsonu, Jefti, Dāvidu, Samuēlu un praviešiem,
- ³³Kas, pateicoties ticībai, uzvarēja valstis, darīja taisnīgus darbus, saņēma apsolījumus, aizdarīja lauvu mutes.
- ³⁴Nodzēsa uguns spēku, izbēga zobens asmenim, pārvarēja slimības, bija stipri karā, uzvarēja svešu karaspēku;
- ³⁵Sievietes atguva savus mirušos, uzmodinātus no miroņiem; bet citi, nodoti mokām, nepieņēma atbrīvošanu, lai iemantotu labāku augšāmcelšanos.
- ³⁶Vēl citi izcieta izsmieklu šautišānu, pat arī važas un cietumu.
- ³⁷Tie tika akmeņiem nomētāti, sazāgēti, kārdināti, mira zobena nonāvēti, staigāja apkārt aitu ādās, kazu ādās, ciezdami trūkumu, apspiesti, mocīti;
- ³⁸Tie, kam pasaule nebija cienīga, maldījās tuksnešos, kalnos un alās, un zemes aizās.
- ³⁹Un tie visi, pārbaudīti ticības apliecinājumā, nesaņēma apsolīto, tāpēc ka
- ⁴⁰Dievs mums paredzējis kaut ko labāku, un tāpēc viņi bez mums izpildījumu nerasniedza.

Chapter 12

- ¹Ap mums ir tik liels liecinieku mākonis, tāpēc dosimies ar pacietību mums priekšā stāvošajā sacīkstē, nolikdami katru smagumu un grēku, kas mums pieķēries.
- ²Skatīsimies uz Jēzu, ticības nodibinātāju, kas paredzētā prieka dēļ, nievāšanu neievērodams, pārcieta krustu, bet tagad sēž Dieva troņa labajā pusē.
- ³Vērojiet To, kas panesa tādas vajāšanas, ko grēcinieki vērsa pret Viņu, lai jūs nepagurtu un nekļūtu vāji savā garā!
- ⁴Jo jūs, cīnīdamies pret grēku, vēl neesat līdz asinīm pretojušies.
- ⁵Un jūs esat aizmirsuši pamudinājumu, kas uz jums kā bērniem runā, sacīdams: Mans dēls, nenicini Kunga pamācību un nepagursti, kad viņš tevi norāj.
- ⁶Jo, ko Kungs mīl, to pārmāca un šausta katru bērnu, ko Viņš pieņem.
- ⁷Esiet pacietīgi pārmācībā! Dievs izturas pret jums kā pret bērniem; jo kur būtu tāds bērns, ko tēvs nepārmācītu?
- ⁸Ja jūs esat bez pārmācības, kuru visi saņēmuši, tad jūs neesat īsti bērni, bet nelikumīgi.
- ⁹Tālāk, ja mūsu miesīgie tēvi mūs pārmāca un mēs tiem parādām godbijību, tad jo vairāk paklausīsim gara Tēvam un mēs dzīvosim.
- ¹⁰Tie pēc sava prāta mūs pārmācīja dažu dienu laikam, bet Viņš pārmāca mūsu labā, Viņa svētlaimības iegūšanai.
- ¹¹Lai gan liekas, ka katra pārmācība tanī brīdī sagādā ne prieku, bet skumjas, tomēr vēlāk tiem, kas tanī vingrināti, dod taisnības miera augli.
- ¹²Tāpēc paceliet gurdenās rokas un nespēcīgos ceļus
- ¹³Un savām kājām staigājiet taisnus soļus, lai kāds klibodams nenomaldītos, bet gan tiktu dziedināts!
- ¹⁴Tiecieties pēc miera ar visiem un pēc svētuma, bez tā neviens Dievu neredzēs.
- ¹⁵Uzmaniet, ka neviens Dieva žēlastībai neizpaliktu, ka kāda rūgtuma sakne, augstu izaugusi, jums nekaitētu un daudzi ar to netiktu aptraipīti,
- ¹⁶Neviens lai nebūtu netikls vai zemisks kā Ezavs, kas par vienu maltīti pārdeva savu pirmdzimtību. (1 Moz 25,33)
- ¹⁷Jūs gan zināt, ka viņš vēlāk gribēja mantot svētību, bet tika atraidīts, jo neatrada iespēju atgriezties, lai gan ar asarām to meklēja.
- ¹⁸Jo jūs neesat piegājuši pie taustāma kalna, ne pie degošas uguns, ne negaisa mākoņa, ne tumsas, ne vētras,
- ¹⁹Ne bazūnes skaņas, ne vārdu balss, ko dzirdēdami, tie lūdza, lai mitējas viņiem runāt;
- ²⁰Jo viņi nevarēja paciest to, kas tika sacīts: Un ja kustonis pieskartos kalnam, tas jānomētā akmeņiem. (2 Moz 19,12-13)
- ²¹Jā, parādība bija tik baismīga, ka Mozus izsaucās: Es esmu baiļu pārņemts un drebu! (5.Moz.9,19)

²²Bet jūs esat tuvojušies Siona kalnam un dzīvā Dieva pilsētai, debesu Jeruzalemei, un daudzu tūkstošu eņģeļu sapulcei,

²³Un debesīs pierakstīto pirmdzimušo draudzei, un Dievam, visu tiesātājam, un taisnīgajām, pilnību sasniegušajām dvēselēm,

²⁴Un Jaunās derības vidutājam Jēzum, un apslacīšanai asinīm, kas spēcīgāk runā nekā Ābela.

²⁵Pielūkojiet, ka jūs nenoraidītu To, kas runā! Ja tie neizbēga, kas atmeta To, kas runāja virs zemes, jo vairāk mēs, ja novērsīsimies no Tā, kas runā no debesīm.

²⁶Toreiz Viņa balss satricināja zemi, bet tagad Viņš pasludina, sacīdams: Vēl vienreiz es sakustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis.

²⁷Bet tas "vēl vienreiz" norāda, ka tas, kas radīts un satricināšanai padots, tiks pārmainīts, lai paliktu tas, kas nesatricināms.

²⁸Tāpēc, saņemdami nesatricināmu valstību, būsim pateicīgi! Ar to mēs, Dievam patīkdami kalposim bailēs un godbijībā.

²⁹Jo mūsu Dievs ir iznīcinātāja uguns.

Chapter 13

- ¹Brāļu mīlestība lai paliek jūsos!
- ²Neaizmirstiet viesmīlību, jo daži caur to, pašiem nezinot, uzņēmuši savā pajumtē eņģeļus.
- ³Atminieties cietumniekus, it kā jūs kopā ar viņiem būtu cietumnieki, un cietējus, jo arī jūs vēl miesā dzīvojat.
- ⁴Laulība lai ir visā godā un laulības gulta neaptraipīta, jo netiklos un laulības pārkāpējus tiesās Dievs.
- ⁵Jūsu dzīvei jābūt brīvai no mantkārības. Apmierinieties ar to, kas jums ir, jo Viņš sacījis: Es tevi nedz atstāšu, nedz pametišu; (5 Moz 31,6; Joz 1,5)
- ⁶Tā ka varam droši sacīt: Kungs ir mans palīgs, es nebīstos; ko spēj man padarīt cilvēks? (Ps 117,6)
- ⁷Atminieties savus priekšniekus, kas jums sludinājuši Dieva vārdu! Vērodami viņu dzīves iznākumu, sekojiet to ticībai!
- ⁸Jēzus Kristus vakar un šodien, un mūžīgi tas pats.
- ⁹Neļaujiet sevi maldināt dažādām svešām mācībām, jo labāk, ka sirdi stiprina žēlastība, ne ēdieni; tie neko nepalīdzēja tiem, kas tanī piedalījās.
- ¹⁰Mums ir altāris; no tā ēst nav tiesības tiem, kas kalpo teltij.
- ¹¹Jo kuru dzīvnieku asinis augstais priesteris ienes vissvētākajā vietā, to miesas tiek sadedzinātas ārpus nometnes.
- ¹²Tāpēc arī Jēzus, lai ar savām asinīm svētdarītu tautu, cieta ārpus vārtiem.
- ¹³Iziesim tad arī mēs pie Viņa ārpus nometnes, nesdami Viņa pazemošanu!
- ¹⁴Jo mums šeit nav paliekamas vietas, bet mēs meklējam nākamo. (Mih.2,10)
- ¹⁵Upurēsim tad caur Viņu Dievam vienmēr slavas upuri, tas ir, mūsu lūpu augļus, kas godina Viņa vārdu.
- ¹⁶Neaizmirstiet darīt labu un dot dāvanas! Tādi upuri Dievam labpatīk.
- ¹⁷Paklausiet saviem priekšniekiem un esiet viņiem padevīgi, jo viņi ir nomodā un viņiem būs jādod norēķins par jūsu dvēselēm; lai viņi to dara priecādamies, ne nopūzdamies, jo tas jums labumu nenes.
- ¹⁸Lūdziet Dievu par mums! Mēs apzināmies, ka mūsu sirdsapziņa ir tīra, jo visu gribam labi darīt.
- ¹⁹Un jo vairāk es jūs lūdzu tā darīt, lai drīzāk mani atdotu jums.
- ²⁰Bet miera Dievs, kas lielo avju Ganu, mūsu Kungu Jēzu Kristu, caur mūžīgās derības asinīm uzcēlis no miroņiem,
- ²¹Lai stiprina jūs katrā labā darbā, ka jūs izpildītu Viņa gribu; lai Viņš jūsos padara to, kas Viņam patīk caur Jēzu Kristu, kam lai gods mūžīgi mūžos! Amen.
- ²²Bet es jūs, brāļi lūdzu: pieņemiet šos pamācības vārdus, jo es jums uzrakstīju tikai īsumā.
- ²³Ziniet, ka mūsu brālis Timotejs atbrīvots; kopā ar viņu (ja viņš drīz nāks) es jūs redzēšu.
- ²⁴Sveiciniet visus savus priekšniekus un visus svētos! Jūs sveicina brāļi Itālijā.

²⁵Žēlastība ar jums visiem! Amen.

James

Chapter 1

- ¹Jēkabs, Dieva un mūsu Kunga Jēzus Kristus kalps, sveicina divpadsmit ciltis, kas dzīvo izklidinātas.
- ²Mani brāļi, uzskatiet to kā lielu prieku, ka jūs piemeklē dažādi kārdinājumi,
- ³Zinādami, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada pacietību!
- ⁴Bet pacietība parādās pilnīgā darbā, lai jūs būtu pilnīgi, nepeļami un bez kādiem trūkumiem.
- ⁵Ja kādam no jums trūkst gudrības, lai izlūdzas to no Dieva, kas visiem dod bagātīgi un bez pārmetumiem, un tā viņam tiks dota.
- ⁶Bet lai lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies, jo, kas šaubās, tas līdzīgs jūras vilnim, ko vējš dzenā un mētā.
- ⁷Lai tāds cilvēks nedomā kaut ko no Kunga saņemt.
- ⁸Vīrs, kam dalīta dvēsele, ir nepastāvīgs visos savos ceļos.
- ⁹Bet lai pazemīgais brālis lepojas savā paaugstināšanā,
- ¹⁰Bet bagātais savā pazemībā, jo kā zāles zieds viņš izzudīs.
- ¹¹Jo saule uzlēca savā karstumā un izkaltēja zāli, un tās zieds nokrita, un tās vaiga skaistums gāja bojā. Tāpat bagātais noniks savās gaitās.
- ¹²Svētīgs tas vīrs, kas panes pārbaudījumus, jo pārbaudīts tas saņems dzīvības kroni, ko Dievs apsolīja tiem, kas Viņu mīl.
- ¹³Neviens kārdināšanā lai nesaka, ka Dievs to kārdina, jo Dievu nevar kārdināt uz ļaunu, un Viņš nevienu nekārdina.
- ¹⁴Bet katru kārdina viņa paša kārība, kas to vilina un valdzina.
- ¹⁵Pēc tam kārība, kad tā ieņēmusies, dzemdē grēku, bet padarītais grēks dzemdē nāvi.
- ¹⁶Tādēļ nemaldieties, mani mīļie brāļi!
- ¹⁷Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes. Tā nāk no gaismas Tēva, kurā nav pārmaiņas, nedz pārgrozības ēnas.
- ¹⁸Labprātīgi Viņš mūs dzemdinājis ar patiesības vārdu, lai mēs būtu Viņa radījumu pirmdzimtie.
- ¹⁹Ziniet, mani mīļie brāļi: katrs cilvēks, lai čakls klausīties, bet lēns runāt un lēns dusmoties.
- ²⁰Jo cilvēka dusmas nesagādā Dieva taisnību.
- ²¹Tāpēc, atmezdami katru netīrību un ļaunuma pārplūdi, lēnprātībā saņemiet iesēto vārdu, kas var izglābt jūsu dvēseles!
- ²²Esiet vārda izpildītāji, bet ne tikai klausītāji, paši sevi apmānīdami,
- ²³Jo, ja kāds ir vārda klausītājs, bet ne izpildītājs, tas līdzīgs vīram, kas skata savus sejas vaibstus spogulī.
- ²⁴Sevi aplūkojis, tas aiziet un tūliņ aizmirst, kāds viņš bija.
- ²⁵Bet kas uzmanīgi ieskatās pilnīgās brīvības likumā un paliek tanī, tas nav palicis aizmāršīgs klausītājs, bet darba darītājs, tas būs svētīgs savā darbībā.

²⁶Ja kāds domā, ka tas ir dievbijīgs, un nesavalda savu mēli, bet maldina savu sirdi, tad viņa dievbijība ir tukša.

²⁷Tīra un neaptraipīta dievbijība Dieva Tēva priekšā ir tad, ja apmeklē bēdās bāreņus un atraītnes un sevi pasargā neaptraipītu no šīs pasaules.

Chapter 2

- ¹Mani brāļi, mūsu godības Kunga Jēzus Kristus ticību nevērtējiet pēc personas stāvokļa!
- ²Jo ja jūsu sanāksmē ienāktu tīrās drēbēs vīrs, kam zelta gredzens, bet ienāktu arī nabadzīgs netīrā tērpā,
- ³Un jūs uzlūkotu to, kam greznas drēbes, un tam sacītu: Tu nosēdies šeit ērti, bet trūcīgajam sacītu: Tu nostājies tur vai nosēdies pie manu kāju soliņa!
- ⁴Vai tad jūs sevi nenovērtētu un neklūtu ļaundomīgi tiesneši?
- ⁵Klausieties, mani mīļie brāļi, vai Dievs tos, kas šinī pasaulē trūcīgi, nav izvēlējis par bagātiem ticībā un mantiniekiem tai valstij, ko Dievs apsolijs tiem, kas Viņu mīl?
- ⁶Bet jūs nicināt trūcīgo. Vai bagātie ar varu jūs neapspiež, un vai tie nevelk jūs tiesās?
- ⁷Vai viņi nav tie, kas zaimo labo vārdu, kādā jūs saucaties?
- ⁸Bet ja jūs pildāt Rakstu ķēnišķo likumu: Mīli savu tuvāko kā sevi pašu, tad jūs labi darāt.
- ⁹Bet ja jūs uzlūkojat personas, tad jūs grēkojat, un likums jūs atzīst par pārkāpējiem.
- ¹⁰Ja kas izpildītu visu likumu, bet noziegts pret vienu, tas vainojams pret visu.
- ¹¹Jo kas sacījis: Nepārkāp laulību, tas arī teicis: Nenokauj! Ja nu tu nepārkāp laulību, bet nokauj, tu esi likuma pārkāpējs.
- ¹²Tā runājiet un tā dariet, kā tie, ko tiesās brīvības likums,
- ¹³Jo tiesa nežēlīga tiem, kas neparāda žēlsirdību. Bet žēlsirdība pārsniedz tiesu.
- ¹⁴Kāds labums, mani brāļi, ja kāds teiks, ka tam ticība, bet nav darbu? Vai ticība varēs viņu izglābt?
- ¹⁵Ja brālis un māsa ir kaili un tiem trūkst ikdienišķā uztura,
- ¹⁶Un ja kāds no jums viņiem teiks: Ejjiet mierā, sildieties un paēdiet, bet nedos viņiem to, kas miesai nepieciešams, ko tas palīdzēs?
- ¹⁷Tāpat arī ticība pati sevī ir mirusi, ja tai nav darbu.
- ¹⁸Bet ja kāds teiks: Tev ir ticība, bet man darbi. Parādi man savu ticību bez darbiem, un es tev parādīšu savu ticību darbos.
- ¹⁹Tu tici, ka ir viens Dievs, tu labi dari; arī ļaunie gari tic un dreb.
- ²⁰Bet vai gribi zināt, tukšais cilvēks, ka ticība bez darbiem ir mirusi?
- ²¹Vai darbi neattaisnoja Ābrahamu, mūsu tēvu, kad upurēja savu dēlu Īzāku uz altāra?
- ²²Tu redzi, ka ticība līdzdarbojusies viņa darbiem, un darbos ticība sasniedza pilnību.
- ²³Ābrahams ticēja uz Dievu, un tas viņam tika pieskaitīts taisnībai, un viņš tika nosaukts Dieva draugs. (1 Moz 15,6)
- ²⁴Vai redzat, ka darbos cilvēks tiek taisnots, bet ne ticībā vien?
- ²⁵Līdzīgi arī Rahaba, netikle, vai ne darbos tika taisnota, uzņemdamā sūtņus un pa citu ceļu izlaizdamā?
- ²⁶Jo kā miesa bez gara mirusi, tā arī ticība bez darbiem mirusi. un ir savaldījusi cilvēka daba.

Chapter 3

- ¹Mani brāļi, daudzi netopiet mācītāji, zinādami, ka jūs nokļūsiet bargākā tiesā,
- ²Jo mēs visi daudz grēkojam. Kas vārdā neapgrēkojas, tas ir pilnīgs vīrs, jo viņš ir spējīgs savaldīt arī visu miesu.
- ³Ja mēs zirgiem liekam laužņus mutē, lai tie mums paklausītu, tad mēs valdām arī visu viņu ķermeni.
- ⁴Lūk, arī kuģus, lai gan tie ir lieli, un brāzmaini vēji tos mētā, sīka stūre vada, kurp vien vēlas vadītājs.
- ⁵Tāpat arī mēle ir mazs loceklis, bet veic lielas lietas. Lūk, cik maza uguns aizdedzina lielu mežu!
- ⁶Arī mēle ir uguns, netaisnības pasaule. Mēle tādā stāvoklī atrodas starp mūsu locekļiem, ka apgāna visu ķermeni un aizdedzina dzīves gājumu, pati būdama elles iededzinātāja.
- ⁷Jo visu sugu zvērus un putnus, rāpuļus un pārējos dzīvniekus savalda un ir savaldījusi cilvēka daba.
- ⁸Bet mēli neviens cilvēks savaldīt nevar: tā ir nemitīgs ļaunums, pilna nāvīgas indes.
- ⁹Ar to mēs godinām Kungu un Tēvu, un ar to lādam cilvēkus, kas radīti pēc Dieva līdzības.
- ¹⁰No tās pašas mutes nāk svētība un lāsts. Tas tā, mani brāļi, nedrīkst notikt!
- ¹¹Vai avots arī izverd no viena un tā paša atvara saldu un rūgtu ūdeni?
- ¹²Vai, mani brāļi, vīģes koks dod vīnogas un vīnkoks vīģes? Tāpat arī sālsavots nevar dot saldeni ūdeni.
- ¹³Kas no jums gudrs un saprātīgs, tas lai, pareizi dzīvodams, rāda savus darbus, darītus gudrā lēnprātībā!
- ¹⁴Bet ja savā sirdī nesat rūgtu skaudību un ķildas, tad nelieleties un nemelojiet pret patiesību!
- ¹⁵Tāda gudrība nenāk no augšienes, bet tā ir pasaulīga, dzīvnieciska, velnišķīga.
- ¹⁶Jo kur skaudība un ķildas, tur nekārtība un viss ļaunums.
- ¹⁷Tā gudrība, kas nāk no augšienes, ir vispirms šķīsta, pēc tam miermīlīga, pieklājīga, padevīga, labvēlīga labam, pilna žēlsirdības un labu augļu, netiesātāja, neliekuļota.
- ¹⁸Bet taisnības auglis mierā tiek sēts miera veicinātajos.

Chapter 4

¹No kurienes kari un strīdi jūsu starpā? Vai ne no turienes, no jūsu kārībām, kas karo jūsu locekļos?

²Jūs iekārojat, bet jums nav; jūs slepkavojat un ienīstat, bet nevarat iegūt; jūs strīdaties un karojat, bet jums nav, jo jūs nelūdzat Dievu.

³Jūs lūdzat, bet nesaņemat, jo jūs ļauni lūdzat, lai to izlietotu savām kārībām.

⁴Jūs, laulības pārkāpēji! Vai jūs nezināt, ka šīs pasaules draudzība ir ienaidā ar Dievu? Un kas gribētu būt šīs pasaules draugs, tas paliek Dievam ienaidnieks.

⁵Vai jūs domājat, ka Raksti veltīgi saka: Līdz greizsirdībai iekāro gars, kas mājā jūsos?

⁶Bet Viņš dod lielāku žēlastību; tādēļ sacīts: Dievs pretojas lepniem, bet pazemīgiem dod žēlastību (Sak 3,34)

⁷Tādēļ esiet padevēģi Dievam, un pretojieties velnam, un tas bēgs no jums.

⁸Tuvojieties Dievam, un Viņš tuvosies jums. Šķīstījiet rokas, grēcinieki, un tīriet savas sirdis, jūs, dalītie dvēselē!

⁹Sajūtiēt savu niecību, sērojiet un raudiet; jūsu smiekli lai pārvēršas sērās, bet jūsu prieks - skumjās!

¹⁰Pazemojieties Kunga priekšā, tad Viņš jūs paaugstinās.

¹¹Neaprunājiet, brāļi, cits citu! Kas savu brāli aprunā vai savu brāli tiesā, tas aprunā likumu un tiesā likumu. Bet ja tu likumu tiesā, tad tu neesi likuma pildītājs, bet tiesātājs.

¹²Viens ir Likumdevējs un Tiesātājs, kas var pazudināt un glābt.

¹³Bet kas tu esi, kas tiesā tuvāko? Lūk, jūs, kas sakāt: Šodien vai rīt mēs dosimies uz to pilsētu un pavadīsim tur kādu gadu, tirgosimies un gūsim peļņu.

¹⁴Jūs nezīniet, kas būs rīt.

¹⁵Jo kas ir jūsu dzīve? Garaiņi, kas īsu brīdi redzami un tad izzūd. Tai vietā jums būtu jāsaka: Ja Kungam labpatiksies un dzīvi būsīm, tad darīsim to vai citu.

¹⁶Bet tagad jūs savā augstprātībā lielaties. Katra tāda lielība ir ļauna.

¹⁷Kas zina labu darīt, bet to nedara, tam ir grēks.

Chapter 5

- ¹Klausieties, bagātie, raudiet un vaimanājiet par tām nelaimēm, kas jums tuvojas!
- ²Jūsu bagātība ir sapuvusi un jūsu drēbes ir saēdušas kodes.
- ³Jūsu zelts un sudrabs ir sarūsējis, un to rūsa būs liecība pret jums un saēdīs jūsu miesas kā uguns. Jūs esat sev sakrājuši dusmas pēdējās dienās.
- ⁴Lūk, alga, atrauta strādniekiem, kas nopļāva jūsu laukus, sauc; un viņu saucieni sasnieguši Kunga Sabaota ausis.
- ⁵Virš zemes jūs dzīrojāt un savas sirdis barojāt izpriešam kaujamai dienai.
- ⁶Jūs notiesājāt un nonāvējāt Taisnīgo, un Viņš jums nepretojās.
- ⁷Esiet pacietīgi, brāļi, līdz Kunga atnākšanai! Lūk, zemkopis gaida dārgo zemes augli, pacietīgi ilgodamies, kamēr tas saņems agro un vēlo lietu.
- ⁸Tāpēc arī jūs esiet pacietīgi un stipriniet savas sirdis, jo Kunga atnākšana ir tuvu!
- ⁹Negaudieties, brāļi, viens par otru, lai netiktu tiesāti! Lūk, tiesnesis stāv durvju priekšā!
- ¹⁰Brāļi, neveiksmēs, ciešanās un pacietībai ņemiet priekšzīmi no praviešiem, kas runāja Kunga vārdā.
- ¹¹Lūk, mēs teicam svētīgus tos, kas izcietuši. Jūs dzirdējāt, par Ījaba pacietību un redzējāt, kāds bija Kunga gala mērķis, jo Kungs ir žēlsirdīgs un apžēlotājs.
- ¹²Vispirms, mani brāļi, nezvēriet ne pie debesīm, ne pie zemes, ne citu kādu zvērestu. Jūsu runai jābūt: jā-jā, nē-nē, lai jūs netiktu tiesāti.
- ¹³Ja kāds no jums skumst, lai lūdz Dievu! Ja kādam labs prāts, tas lai dzied psalmus!
- ¹⁴Ja kāds no jums slimo, lai tas aicina Baznīcas priesterus, lai tie par viņu lūdz Dievu, svaidīdami ar eļļu Kunga vārdā!
- ¹⁵Un ticīgā lūgšana izglābs slimnieku, un Kungs viņu pacels; un, ja viņš būtu grēkojis viņam tiks piedots.
- ¹⁶Izsūdziet cits citam savus grēkus un lūdziet Dievu cits par citu, lai tiktu pestīti, jo daudz spēj neatlaidīga, taisnīga lūgšana!
- ¹⁷Elijs bija mums līdzīgs cilvēks, padots ciešanām. Tas sirsnīgi lūdza Dievu, lai lietus nelītu, un nelīja virs zemes trīs gadus un sešus mēnešus.
- ¹⁸Un atkal viņš lūdza Dievu, un debess deva lietu, un zeme nesa savus augļus. (3 Ķēn 17,1; 18,45)
- ¹⁹Mani brāļi, ja kāds no jums nomaldīsies no patiesības, un kāds viņu atgriez,
- ²⁰Lai tas, kas atgriezis grēcinieku no viņa maldu ceļa, zina, ka izglābs tā dvēseli no nāves un segs daudz grēku.

1 Peter

Chapter 1

¹Pēteris, Jēzus Kristus apustulis, izredzētajiem svešiniekiem, kas izkaisīti Pontā, Galatijā, Kapadokijā, Āzijā un Bitinijā.

²Dieva Tēva iepriekš paredzētiem Gara svētīšanai, paklausībai un apslacināšanai ar Jēzus Kristus asinīm: žēlastība jums un miers pārpilnībā!

³Slavēts lai ir Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, kas savā lielajā žēlastībā mūs atdzemdinājis dzīvai cerībai caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos no miroņiem,

⁴Neiznīcīgam, neaptraipītam un nevīstošam mantojumam, kas ir uzglabāts debesīs jums,

⁵Kas Dieva spēkā tiek pasargāti ticībā atpestīšanai, kas ir saistīta atklāšanai pēdējā laikā.

⁶Par to jūs priecāsit, ja arī tagad, ja tas vajadzīgs, nedaudz skumstat dažādos pārbaudījumos,

⁷Lai jūsu pārbaudītā ticība, kas daudz vērtīgāka par uguni pārbaudītu zeltu, izrādītos teicama, slavējama un godājama, kad parādīsies Jēzus Kristus.

⁸Viņu jūs mīlat, lai gan neesat redzējuši, Viņam jūs tagad ticat, To neredzēdami, un ticēdami priecāsit, neizsakāmā un apskaidrotā priekā.

⁹Kad jūs sasniegsiet savas ticības gala mērķi – dvēseļu pestīšanu.

¹⁰Par šo pestīšanu ir rūpīgi taujājuši un pētījuši pravieši, kas sludināja jums nolemto žēlastību.

¹¹Tie cenšas uzzināt, uz kuru vai kādu laiku viņos norāda Kristus Gars, kas iepriekš liecināja par Kristus ciešanām un tām sekojošo godību.

¹²Viņiem tika atklāts, ka ne viņiem pašiem, bet jums kalpoja tas, ko jums pēc Svētā Gara atsūtīšanas no debesīm sniedza tie, kas jums sludināja evaņģēliju, kurā pat eņģeļi vēlas ieskatīties.

¹³Tāpēc apjoziet sava prāta gurnus, modrībā un pilnībā ceriet uz to žēlastību, kas jums tiks dota, kad parādīsies Jēzus Kristus.

¹⁴Kā paklausīgi bērni nedzīvojiet kārībās, kam jūs agrāk kalpojāt savā nezināšanā,

¹⁵Bet tāpat kā Svētais, kas jūs aicinājis, topiet arī paši svēti visā dzīvē,

¹⁶Jo rakstīts: Esiet svēti, jo es esmu svēts. (3.Moz.11,14)

¹⁷Un ja jūs kā Tēvu piesaucat To, kas, cilvēka stāvokli neievērodams, spriež tiesu pēc katra darbiem, tad pavadiet bijībā savu ceļojuma laiku!

¹⁸Jūs zināt, ka esat atpirkti ne ar iznīcīgu zeltu un sudrabu no savas aplamās dzīves, kas no tēviem mantota,

¹⁹Bet ar Kristus, neaptraipītā un nevainojamā Jēra, dārgajām asinīm,

²⁰Kas iepriekš paredzēts pirms pasaules radīšanas, bet parādījies pēdējā laikā jūsu dēļ.

²¹Jūs caur Viņu ticat Dievam, kas Viņu uzmodināja no miroņiem un deva Viņam godu, lai jums būtu ticība un cerība uz Dievu.

²²Savas dvēseles šķīstīdami mīlestības paklausībā, brāļu mīlestībā, mīliet cits citu sirds vienkāršībā un sirsnībā!

²³Jūs esat atdzimuši ne no iznīcības sēklas, bet no neiznīcīgās, dzīvā un mūžam palicēja Dieva vārda.

²⁴Jo katra miesa ir kā zāle, bet katra tās godība kā zāles zieds. Nokalta zāle, un tās zieds nokrita.

²⁵Bet Kunga vārds paliek mūžīgi. Un šis vārds jums sludināts evaņģēlijā. ([Is 40,6-7](#))

Chapter 2

- ¹Un atmetuši visu ļaunprātību un viltību, un liekulību, un skaudību, un visas mēlnesības,
- ²Bez viltības, kā jaunpiedzimuši bērni alkstiet pēc garīgā piena, lai jūs no tā augtu atpestīšanai,
- ³Jo jūs jau baudījāt, cik labvēlīgs ir Kungs.
- ⁴Ejiet pie Viņa kā pie dzīvā akmens, ko gan cilvēki atmeta, bet Dievs izredzēja un godāja!
- ⁵Uzceliet uz Viņa no sevis pašiem kā no dzīviem akmeņiem garīgu celtni, topiet par svētajiem priesteriem, lai caur Jēzu Kristu nestu Dievam patīkamus garīgus upurus!
- ⁶Tāpēc Rakstos teikts: Lūk, es lieku Sionā izredzētu, dārgu stūrakmeni, un kas uz Viņu tic, nepaliks kaunā, (Is 28,16)
- ⁷Un jums, kas ticat, ir gods, bet neticīgajiem šis akmens, ko cēlāji atmeta, ir kļuvis stūrakmens (Ps 117,22)
- ⁸Un piedauzības akmens, un apgrēcības klints tiem, kuriem vārds ir piedauzība, un tie netic. Tas viņiem arī lemts.
- ⁹Bet jūs esat izredzētā cilts, ķēnišķīgā priesterība, svētā tauta, iegūtie ļaudis, lai paustu Tā varenos darbus, kas jūs aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā.
- ¹⁰Jūs citkārt nebijāt tauta, bet tagad esat Dieva tauta; nebijāt apžēloti, tagad esat apžēloti. (Os 2,24; Rom 9,25)
- ¹¹Vismīļie, es pamācu jūs kā atnācējus un ceļiniekus atturēties no miesas kārībām, kas karo pret dvēseli.
- ¹²Dzīvojiet godīgi pagānu vidū, lai tie, kas jūs aprunā kā ļaundarus, redzētu jūsu labos darbus un godinātu Dievu piemeklēšanas dienā.
- ¹³Esiet paklausīgi katrai cilvēku kārtībai Dieva dēļ: ķēniņam kā augstākajam,
- ¹⁴Pārvaldniekiem kā viņa sūtītajiem ļaundaru sodīšanai, bet to atalgošanai, kas labu dara.
- ¹⁵Jo tāda ir Dieva griba, lai jūs, labu darot, apklusinātu neprātīgu cilvēku nezināšanu;
- ¹⁶Kā brīvie, bet ne kā tādi, kam brīvība ļaunuma slēpšanai, bet kā Dieva kalpi.
- ¹⁷Visus godājiet, mīliet brāļus, bīstieties Dieva, godājiet ķēniņu!
- ¹⁸Kalpi, paklausiet saviem kungiem visā bijībā, ne tikai labiem un lēniem, bet arī iedomīgiem!
- ¹⁹Jo tā ir žēlastība, ja kāds, apzinādamies Dievu, panes bēdas, netaisnīgi ciezdams.
- ²⁰Jo kāds gods būtu, ja jūs panesat, kad jūs sit pārkāpuma dēļ? Bet ja jūs, labu darīdami, pacietīgi panesat, tas ir Dievam patīkams.
- ²¹Jo tam jūs esat aicināti. Jo arī Kristus cieta mūsu dēļ, atstādams jums priekšzīmi, lai jūs sekotu Viņa pēdās.
- ²²Viņš nekādu grēku nedarīja, un Viņa mutē nebija atrodama viltība. (Is.53,9)
- ²³Kad Viņu zaimoja, Viņš nezaimoja, ciezdams nedraudēja, bet padevās tam, kas Viņu netaisni tiesāja.
- ²⁴Viņš mūsu grēkus aiznesa savā miesā pie krusta, lai mēs, miruši grēkiem, dzīvotu taisnībai; Viņa brūces jūs izdziedināja.

²⁵Jo jūs maldijāties kā avis, bet tagad esat atgriezti pie sava dvēseļu gana un bīskapa. (Is 53,4-5)

Chapter 3

- ¹Tāpat arī, sievas, paklausiet saviem vīriem, lai arī tie, kas netic vārdam, pateicoties sievas dzīvei, tiktu iegūti bez sludināšanas,
- ²Kad redzēs jūsu dievbijīgi skaidro dzīvi. (Ef 5,22; Kol 3,18)
- ³Jūsu greznums lai nav ārējais matu pinums, zelta rotas vai grezni apģērbi,
- ⁴Bet apslēptais sirds cilvēks, neiznīcīgs savā klusajā un maigajā garā, kas Dievam dārgs!
- ⁵Jo tā kādreiz greznojās svētās sievietes, kas cerēja uz Dievu, būdamas paklausīgas saviem vīriem,
- ⁶Kā Sāra bija paklausīga Ābrahamam, saukdama to par kungu. Jūs esat viņas meitas, kad darāt labu un nebīstieties nekādu draudu.
- ⁷Tāpat jūs vīri, sadzīvojiet prātīgi ar sievietēm kā ar trauklāku trauku! Parādiet viņām godu kā žēlastības dzīves līdzmantinieciem, lai jūsu lūgšanas netiktu traucētas!
- ⁸Bet beidzot esiet visi vienprātīgi, līdzietīgi, brālīgi, žēlsirdīgi, pacietīgi, pazemīgi!
- ⁹Neatmaksājiet ļaunu ar ļaunu, nedz lāstus ar lāstiem, turpretim svēti, jo tam jūs esat aicināti, lai iemantotu svētību.
- ¹⁰Jo, kas mīl dzīvi un grib redzēt labas dienas, tas lai savalda savu mēli no ļauna, un tā lūpas lai nerunā viltu!
- ¹¹Izvairies no ļauna un dari labu, meklē mieru un centies, un seko tam!
- ¹²Jo Kunga acis ievēro taisnīgos, un Viņa ausis dzird to lūgšanas, bet Kunga vaigs ir pret tiem, kas dara ļaunu.
- ¹³Un kas jums varēs kaitēt, ja jūs dedzīgi centīsieties pēc laba?
- ¹⁴Bet ja arī jūs ciestu taisnības dēļ, tad jūs esat svētīgi. Bet nebīstieties no viņiem un neuztraucieties!
- ¹⁵Bet svēti Kungu Jēzu Kristu savās sirdīs! Esiet vienmēr gatavi atlīdzināt katram, kas prasa no jums norēķinu par to cerību, kas ir jūsos!
- ¹⁶Tomēr lēnprātībā un bijībā, lai jums būtu laba sirdsapziņa, lai kaunas tie, kas jums ceļ neslavu, nopeļot jūsu labo dzīvi Kristū.
- ¹⁷Jo labāk, labu darot, ciest, jo tāds ir Dieva prāts, nekā darīt ļaunu.
- ¹⁸Jo arī Kristus vienreiz mūsu grēku dēļ miris. Taisnīgais par netaisnīgajiem, nonāvēts gan miesā, bet atdzīvināts garā, lai mūs upurētu Dievam.
- ¹⁹Garā Viņš nogāja un sludināja tiem gariem, kas bija cietumā.
- ²⁰Kuri kādreiz neticēja, kad tie Noasa dienās paļāvās uz Dieva pacietību, kamēr taisija šķirstu, kurā no ūdens izglābās nedaudzi, proti, astoņas dvēseles;
- ²¹Tas attēlo kristību, kura tagad arī jūs izglābj. Tā nav miesas netīrību nomazgāšana, bet Dievam veltīta lūgšana labā sirdsapziņā caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos.
- ²²Lai mēs kļūtu mūžīgās dzīves mantinieki, Viņš, nāvi uzvarējis, uzgāja debesīs un sēž pie Dieva labās rokas, kur Viņam pakļauti eņģeļi, varas un spēki.

Chapter 4

- ¹Ja Kristus cieta miesīgi, tad apbruņojieties arī jūs tādām pašām domām, jo tas, kas miesā cietis, ir beidzis grēkot,
- ²Lai atlikušo laiku miesīgi vairs nedzīvotu cilvēku kārībām, bet Dieva gribai.
- ³Jo pietiek, ka jūs pagājušā laikā izpildījāt pagānu gribu, nododamies netīrībām, kārībām, žūpošanai, rijībai, dzīrēm un noziedzīgai kalpošanai elkiem.
- ⁴Tāpēc viņi zaimodami brīnās, ka jūs nepiedalāties tanīs pašās nekrietnajās izlaidībās.
- ⁵Viņi dos atbildi Tam, kas sagatavojies tiesāt dzīvos un mirušos.
- ⁶Jo tādēļ arī mirušajiem evaņģēlijs sludināts, lai tie kā cilvēki tiktu tiesāti miesā, bet garā dzīvotu pēc Dieva prāta.
- ⁷Tomēr visam tuvojas gals. Tāpēc esiet saprātīgi un modri lūgšanās!
- ⁸Bet vairāk par visu pastāvīgi mīliet viens otru, jo mīlestība apklāj grēku daudzumu!
- ⁹Savstarpēji esiet viesmīlīgi bez kurnēšanas!
- ¹⁰Kā katrs dāvanu saņēmēis, tā lai piešķir citam kā labi daždažādas Dieva žēlastības dalītāji!
- ¹¹Ja kāds runā, tad kā Dieva vārdus, ja kāds kalpo, tad tanī spēkā, ko Dievs piešķir, lai visās lietās Dievs tiktu pagodināts caur Jēzu Kristu, kam gods un vara mūžu mūžos. Amen.
- ¹²Vismīļie, lai uguns pārbaudījums, kas jūsu pārbaudei dots, jūs neatsvešina, it kā jums notiktu kaut kas neparasts,
- ¹³Bet priecājieties, piedaloties Kristus ciešanās, lai jūs, arī Viņa godībai atklājoties, varētu liksmoties un priecāties.
- ¹⁴Ja jūs nievā Kristus vārda dēļ, tad jūs esat svētīgi, jo Dieva gods, godība un spēks, un Viņa Gars mīt pār jums.
- ¹⁵Neviens no jums lai necieš kā slepkava vai zaglis, vai zaimotājs, vai kas tiecas pēc sveša!
- ¹⁶Bet kas cieš kā kristīgais, lai nekaunās, bet lai pagodina Dievu šinī vārdā!
- ¹⁷Jo laiks tiesai iesākties no Dieva nama. Bet ja vispirms no mums, tad kāds gals tiem, kas netic Dieva evaņģēlijam?
- ¹⁸Un ja taisnīgais tikko būs izglābts, kur tad paliks bezdievis un grēcinieks?
- ¹⁹Tāpēc arī tie, kas cieš saskaņā ar Dieva gribu, labos darbos lai nodod savas dvēseles uzticīgajam Radītājam!

Chapter 5

¹Es, vecākais un Kristus ciešanu liecinieks, līdzdalībnieks godībā, kas nākotnē atklāsies, pamudinu vecākos, kas pie jums ir:

²Ganiet Dieva ganāmpulku, kas pie jums, rūpēdamies par to nepiespiesti, bet labprātīgi saskaņā ar Dievu, ne negodīgas peļņas dēļ, bet pašai ziedībai,

³Un ne kā izredzēto valdnieki, bet no sirds esiet priekšzīme ganāmpulkam!

⁴Un kad ieradīsies Virsgans, jūs saņemsiet nevīstošo godības kroni.

⁵Tāpat arī, jaunākie, esiet padevīgi vecākajiem! Bet visi savstarpēji ietekmējieties pazemībā, jo Dievs ļaunajiem pretojas, bet pazemīgajiem dod žēlastību.

⁶Tādēļ pazemojieties zem varenās Dieva rokas, lai Viņš jūs paaugstinātu apmeklējuma laikā;

⁷Visas savas rūpes metiet uz Viņu, jo Viņš par jums rūpējas.

⁸Esiet skaidrā prāta un nomodā, jo jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā rūcošs lauva, meklēdams, ko aprīt.

⁹Stipri ticībā pretojieties tam, zinādami, ka tādas pat ciešanas notiek jūsu brāļiem pasaulē.

¹⁰Bet visas žēlastības Dievs, kas mūs Jēzū Kristū aicinājis savā mūžīgajā godībā, pats mūs pēc iesaistīšanās ciešanām darīs pilnīgus, stiprinās un spēcīnās.

¹¹Viņam gods un vara mūžu mūžos! Amen.

¹²Kā man šķiet, es īsumā uzrakstīju jums caur uzticīgo brāli Silvanu, pamācīdams un apliecinādams, ka šī ir patiesā Dieva žēlastība, kurā jūs atrodaties.

¹³Jūs sveicina līdzizvēlētā baznīca Babilonā un mans dēls Marks.

¹⁴Sveiciniet cits citu ar svētu skūpstu! Žēlastība jums visiem, kas esat Jēzū Kristū! Amen.

2 Peter

Chapter 1

¹Šimanis Pēteris, Jēzus Kristus kalps un apustulis, tiem, kas mūsu Dieva un Pestītāja Jēzus Kristus taisnībā ieguvuši to pašu dārgo ticību kā mēs.

²Žēlastība un miers lai jūsos pavairojas Dieva un mūsu Kunga Jēzus Kristus atzišanā.

³Mums Viņa dievišķā vara dāvinājusi visu vajadzīgo dzīvei un dievbijībai caur Viņa atzišanu, kas mūs aicinājis ar savu godu un spēku,

⁴Dāvinādams mums ļoti lielus un dārgus apsolījumus, lai jūs caur tiem kļūtu dievišķās dabas līdzdalībnieki, bēgdami no kārības posta, kas valda pasaulē.

⁵Tāpēc pielieciet visas pūles un parādieliet savā ticībā tikumu, bet tikumā atzišanu,

⁶Atzišanā atturību, atturībā pacietību, pacietībā dievbijību,

⁷Dievbijībā brāļu mīlestību, mīlestībā tuvākmīlestību!

⁸Ja jums tas ir un bagātīgi ir, tad jūs nepaliksit tukši un neauglīgi mūsu Kunga Jēzus Kristus atzišanā.

⁹Kam tā nav, tas akls un taustās ar roku, aizmirstot, ka viņš šķīstīts no visiem vecajiem grēkiem.

¹⁰Tādēļ, brāļi, centieties ar labiem darbiem nodrošināt savu aicinājumu un izvēlēšanu, jo, to darot, jūs nekad negrēkosiet.

¹¹Tas bagātīgi veicinās jūsu ieiešanu mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgajā valstībā.

¹²Tādēļ es nekad nerimšos jums to atgādināt, kaut gan jūs to zināt un esat nostiprinājušies šinī patiesībā.

¹³Jo kamēr esmu šinī mājoklī, es turu par savu pienākumu uzturēt jūs modrus ar atgādinājumiem,

¹⁴Jo zinu, ka drīz man šis mājoklis būs jāatstāj, kā jau to arī mūsu Kungs Jēzus Kristus man atklājis.

¹⁵Bet es rūpēšos, lai jūs arī pēc manas nāves varētu bieži to pieminēt.

¹⁶Mēs pasludinājām jums mūsu Kunga Jēzus Kristus spēku un atnākšanu, nesekodami izgudrotajām pasakām, bet būdami aculiecinieki Viņa varenībai.

¹⁷Jo Viņš saņēma no Dieva Tēva godu un cildinājumu, kad Viņam atskanēja no augsti cēlās godības šāda balss: Šis ir mans mīļais Dēls, pie kā man labpatikšana, Viņu klausiet!

¹⁸Un šo balsi, kas atskanēja no debesīm, mēs dzirdējām, kad bijām kopā ar Viņu svētajā kalnā.

¹⁹Un pravieša vārds ir mums jo stiprāks, un jūs labi darāt, ievērodami to kā sveci, kas spīd tumšā vietā, kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs.

²⁰Vispirms to saprotiet, ka neviena pravieša mācība Rakstos nav iztulkojama patvaļīgi,

²¹Jo pravietojami nekad nav cēlušies no cilvēku gribas, bet svētie Dieva cilvēki runājuši, Svētā Gara iedvesmoti.

Chapter 2

- ¹Bija arī tautā viltus pravieši, kā arī jums būs mācītāji meļi, kuri ienesīs kaitīgas maldu mācības, noliedzdami Kungu, kas viņus atpirka, tā sagatavodami sev drīzu pazušanu.
- ²Un daudzi sekos viņu baudu dzīvei, un viņi zaimos patiesības ceļu.
- ³Un mantkārībā viņi izmantos jūs ar izdomātiem vārdiem: jau sen nekavējas viņu notiesāšana, un viņu bojā eja nesnauž.
- ⁴Jo arī eņģeļus, kas apgrēkojās, Dievs nesaudzēja, bet, elles tumsības saitēm saistīti, nogrūda bezdibeni ciešanās, lai glabātu viņus tiesai.
- ⁵Un Viņš nesaudzēja seno pasauli, sūtīdams plūdus bezdievīgajai pasaulei, bet saudzēja taisnības sludinātāju Noasu kā astoto.
- ⁶Un tāpat nosodīja sodomiešu un gomoriešu pilsētas, pārvērsdams tās pelnos un iznīcinādams, rādot biedinājumu visiem, kas bezdievīgi dzīvos.
- ⁷Viņš izglāba taisnīgo Latu, ko nomāca bezdievju varmācība un viņu netiklā dzīve,
- ⁸Jo, visu to redzēdams un dzirdēdams, viņš palika taisnīgs, lai gan viņš dzīvoja pie tiem, kuri diendienā mocīja ļauniem darbiem viņa taisnīgo dvēseli.
- ⁹Kungs prot izglābt dievbijīgos no kārdinājuma, bet netaisnos paturēt mokām tiesas dienai,
- ¹⁰Bet it sevišķi tos, kas seko nešķīstajām miesas kārībām un nicina augstāko varu, pārdroši un patmīlīgi nebaidīdamies radīt šķelšanos un zaimot,
- ¹¹Kaut gan eņģeļi, kas stiprumā un spēkā lielāki, netiesā viens otru zaimiem,
- ¹²Jo tie zaimo to, ko nepazīst un savā samaitāšanās iet bojā kā neprātīgi dzīvnieki, kas pēc dabas paredzēti sagūstīšanai un nonāvēšanai.
- ¹³Tie saņem netaisnības algu; dienas uzdzīvi viņi uzskata par prieku; tie ir netīrumu un kauna traipi, kas savās dzīrēs dzīro kopā ar jums.
- ¹⁴Viņu acis pildītas laulības pārkāpšanām, nepiepildāmiem grēkiem. Viņi vilina svārstīgas dvēseles. Viņu sirdis vingrinātas mantkārībā; tie ir lāsta bērni.
- ¹⁵Viņi maldījās, atstādami taisno ceļu, un sekoja Balaama, Bosora dēla, ceļam, kas milēja netaisnības algu,
- ¹⁶Bet saņēma pamācību par savu ārprātu: mēms nastu nesējs lops, runādams cilvēka valodā, aizkavēja pravieša neprātību.
- ¹⁷Tie ir bezūdens avoti, vētras dzenāti mākoņi, kam nolemta visdrūmākā tumsība.
- ¹⁸Jo, runādami lepnus, tukšus vārdus, tie vilina miesas kārībās un netiklās baudās tos, kas tikko izbēguši no maldu ceļu gājējiem,
- ¹⁹Apsolīdami tiem brīvību, būdami paši samaitāšanas vergi, jo kura kāds uzvarēts, tā vergs viņš ir.
- ²⁰Jo ja tie, kas mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus atzišanās izbēguši no pasaules gānekļiem, bet tanīs atkal iepīti, tiek uzvarēti, tad pēdējo gals ir ļaunāks nekā sākums.
- ²¹Tiem būtu labāk, ja tie nebūtu pazīnuši patiesības ceļu, nekā, to pazīstot, novērsties no viņiem dotā svētā baušļa.

²²Bet viņiem noticis, kā saka patiess sakāmvārds: Suns atgriežas pie sava vēmekļa, un mazgāta cūka atkal vārtās dubļos.

Chapter 3

¹Lūk, vismīļie, šī jau ir otrā vēstule, ko es jums rakstu, lai ar atgādinājumiem uzturētu jūsu skaidro prātu modru,

²Lai jūs atcerētos svēto praviešu vārdus, kurus iepriekš minēju, un savu apustuļu pasludinātos Kunga Pestītāja likumus.

³Vispirms ziniet, ka pēdējās dienās maldināšanai nāks izsmējēji, kuri dzīvos paši savās kārībās,

⁴Sacīdami: Kur ir Viņa solījums un atnākšana? Jo no tā laika, kad tēvi nomira, viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma.

⁵Jo viņi ar nolūku sev slēpj to, ka debesis un zeme jau sen ir cēlušās Dieva vārda spēkā no ūdens un ar ūdeni,

⁶Kurā arī toreizējā pasaule gāja bojā ūdens plūdus.

⁷Bet tagadējās debesis un zemi glabā un uztur tas pats vārds ugunij, tiesas dienai un bezdievīgo cilvēku pazušanai.

⁸Bet tomēr viens, vismīļie, lai nebūtu jums noslēpts, ka viena diena Kungam ir kā tūkstoš gadi un tūkstoš gadi kā viena diena.

⁹Kungs nevilcināsies savā solījumā, kā tas dažiem šķiet, bet jūsu dēļ ir pacietīgs, negribēdams, ka kāds pazustu, bet lai visi atgrieztos un gandarītu.

¹⁰Bet Kunga diena atnāks kā zaglis; tad debesis ar lielu troksni zudīs, pamatvielas karstumā izirs, bet zeme un viss, kas uz tās ražots, sadegs.

¹¹Kad viss tas tā iznīks, kādiem tad jums jābūt svētā dzīvē un dievbijībā,

¹²Gaidot un steidzoties pretim Kunga dienas atnākšanai? Viņa dēļ debesis degdamas izirs, un pamatvielas uguns karstumā izkusīs.

¹³Tomēr mēs saskaņā ar Viņa apsoliņumiem gaidām jaunas debesis un jaunu zemi, kurās mājās taisnība.

¹⁴Tādēļ, vismīļie, to gaidīdami, centieties, ka Viņš jūs atrastu mierā, nevainīgus un neaptraipītus!

¹⁵Un uzskatiet mūsu Kunga pacietību kā glābšanu, kā arī mūsu mīlais brālis Pāvils jums rakstījis saskaņā ar viņam doto gudrību,

¹⁶Kā viņš runā par to savās vēstulēs, no kurām dažas grūti saprotamas, kuras, kā arī citus Rakstus nemācītie un nenostiprinātie sagroza sev par pazušanu.

¹⁷Tagad, brāļi, to jau zinādami, sargieties, ka nezaudējiet, neprātīgo maldu līdzaižrauti, savu stiprumu!

¹⁸Bet audziet mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atzišanā! Viņam lai ir gods tagad un līdz mūžības dienai! Amen!

1 John

Chapter 1

¹Kas bija no sākuma, ko dzirdējām, ko savām acīm redzējām, ko skatījām un savām rokām taustījām, dzīvības Vārdu,

²- Un dzīvība parādījās, un mēs redzējām, un apliecinām, un pasludinām jums mūžīgo dzīvību, kas bija pie Tēva un mums parādījās, -

³Ko redzējām un dzirdējām, to pasludinām jums, lai arī jums būtu sadraudzība ar mums, un mūsu sadraudzība ar Tēvu un ar Viņa Dēlu Jēzu Kristu.

⁴To mēs rakstām jums, lai jūs priecātos un jūsu prieks būtu pilnīgs.

⁵Šis ir vēstījums, kuru no Viņa dzirdējām un pasludinām jums, jo Dievs ir gaisma, un Viņā nav nekādas tumsības.

⁶Ja mēs sakām, ka mums sadraudzība ar Viņu, bet staigājam tumsībā, tad melojam un nedarām patiesību.

⁷Bet ja mēs staigājam gaismā, tā kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā, un Viņa Dēla Jēzus Kristus asinis šķīstī mūs no katra grēka.

⁸Ja mēs sakām, ka mums nav grēka, tad mēs sevi piekrāpjam, un mūsos nav patiesības.

⁹Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš, būdams uzticīgs un taisnīgs, mums piedod mūsu grēkus un šķīstī mūs no katras netaisnības.

¹⁰Ja mēs sakām, ka neesam grēkojuši, tad darām Viņu par meli, un Viņa nav mūsos.

Chapter 2

¹Mani bērniņi, šo es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Bet ja nu kāds grēkojis, tad mums taisnīgais Jēzus Kristus ir aizstāvis pie Tēva.

²Viņš ir mūsu grēku izlīdzināšana: ne tikai mūsu vien, bet arī visas pasaules.

³No tā mēs zinām, ka Viņu esam pazinuši, ja izpildam Viņa baušļus.

⁴Ja kas saka, ka Viņu pazīst, bet nepilda Viņa baušļus, tas ir melis, un viņā nav patiesības.

⁵Bet kas Viņa vārdu ievēro, tanī patiesi Dieva mīlestība ir pilnīga; un no tā mēs zinām, ka esam Viņā.

⁶Kas saka, ka Viņā paliek, tam pienākas tā rīkoties, kā Viņš darījis.

⁷Mīļie, ne jaunu bausli es jums rakstu, bet veco bausli, kas bija jums no sākuma. Šis vecais bauslis ir tas vārds, ko dzirdējāt.

⁸Un es rakstu jums atkal jaunu bausli, kas patiesi Viņā un jūsos, jo tumsība pagājusi un patiesā gaisma jau spīd.

⁹Kas saka, ka viņš ir gaismā, un ienīst savu brāli, tas vēl aizvien ir tumsībā.

¹⁰Kas savu brāli mīl, paliek gaismā, un viņā nav piedauzības.

¹¹Bet kas savu brāli ienīst, tas atrodas tumsībā un staigā tumsībā, un nezina, kurp tas iet, jo tumsa darījusi aklas viņa acis.

¹²Es rakstu jums, bērniņi, jo grēki jums viņa vārda dēļ tiek piedoti.

¹³Es rakstu jums, tēvi, jo jūs pazināt Viņu, kas ir no sākuma. Es rakstu jums, jaunekļi, jo jūs uzvarējāt ļauno.

¹⁴Es rakstu jums, bērni, jo jūs pazināt Tēvu. Es rakstu jums, jaunieši, jo jūs esat stipri, un Dieva vārds paliek jūsos, un jūs ļauno uzvarējāt.

¹⁵Nemīliet pasauli, nedz arī to, kas ir pasaulē! Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības.

¹⁶Jo viss, kas pasaulē, ir miesas kārība un acu kārība, un dzīves lepnība, kas nav no Tēva, bet no pasaules.

¹⁷Un pasaule un viņas kārība pāriet, bet kas izpilda Dieva gribu, paliek mūžīgi.

¹⁸Bērniņi, ir pēdējā stunda! Un nāk, kā jūs dzirdējāt, antikrists; un tagad jau daudzi antikristi radušies; no tā mēs zinām, ka ir pēdējā stunda.

¹⁹No mums viņi izgājuši, bet viņi nebija mūsējie, jo, ja tie būtu mūsējie, tie paliktu ar mums. Viņi jāatklāj, ka tie visi nav mūsējie.

²⁰Bet jums ir Svētā svaidīšana, un jūs zināt visu.

²¹Es nerakstīju jums kā patiesības nezinātājiem, bet kā tās pazinējiem, jo nekādi meli nav no patiesības.

²²Kas gan ir melis, ja ne tas, kas noliedz, ka Jēzus ir Kristus? Tas ir antikrists, kas noliedz Tēvu un Dēlu.

²³Katram, kas noliedz Dēlu, nav Tēva. Kas apliecina Dēlu, tam ir arī Tēvs.

²⁴Ko jūs dzirdējāt no sākuma, lai paliek jūsos. Ja jūsos paliks tas, ko dzirdējāt no sākuma, tad arī jūs paliksiet Dēlā un Tēvā.

²⁵Šis ir tas apsolījums, ko Viņš mums solījis, – mūžīgā dzīve.

²⁶To es jums uzrakstīju par tiem, kas jūs maldina.

²⁷Un jums lai paliek tas svaidījums, ko no Viņa saņēmat. Un jums nevajag, lai jūs kāds mācītu; bet ka Viņa svaidījums māca jums visu, tas ir patiesi un nav meli. Un kā Viņš jūs mācījis, tā palieciet Viņā!

²⁸Un tagad, bērniņi, palieciet Viņā, lai, kad Viņš parādīsies, mums būtu pašlāvība un, Viņam atnākot, mēs netiktu no Viņa apkaunoti.

²⁹Ja jūs ziniet, ka Viņš ir taisnīgs, tad zināt arī, ka ikviens, kas dara taisnību, no Viņa ir dzimis.

Chapter 3

¹Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums dāvājis, lai mēs sauktos un būtu Dieva bērni! Tāpēc pasaule mūs nepazīst, jo tā nav Viņu pazinusi.

²Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni. Un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Mēs tikai zinām, ka tad, kad Viņš parādīsies, mēs būsim Viņam līdzīgi, jo mēs redzēsim Viņu tādu, kāds Viņš ir.

³Un katrs, kam ir šī cerība uz Viņu, svētdara sevi, kā arī Viņš ir svēts.

⁴Katrs, kas grēko, dara arī netaisnību; arī grēks ir netaisnība.

⁵Un jūs zināt, ka Viņš parādījies, lai gandarītu par mūsu grēkiem, un Viņā grēka nav.

⁶Katrs, kas paliek Viņā, negrēko; un katrs, kas grēko, nav Viņu redzējis, nav arī Viņu pazinis.

⁷Bērniņi, lai neviens jūs nemaldina! Kas dara taisnību, tas ir taisnīgs, tāpat kā Viņš ir taisnīgs.

⁸Kas grēko, tas ir no velna, jo velns grēko no sākuma. Tamdēļ Dieva Dēls atnāca, lai Viņš sagrautu velna darbus.

⁹Katrs, kas no Dieva dzimis, nedara grēku, jo Viņa sēkla paliek tanī; un tas nevar grēkot, jo no Dieva dzimis.

¹⁰Dieva bērnus un sātana bērnus var pazīt tā: ikkatrs, kas nav taisnīgs, nav no Dieva, tāpat arī tas, kas nemīl savu brāli.

¹¹Jo šis ir tas vēstījums, ko dzirdējāt no sākuma, lai jūs viens otru mīlētu.

¹²Ne tā kā Kains, kas bija no ļaunā un nonāvēja savu brāli. Un kādēļ viņš to nonāvēja? Tādēļ, ka viņa darbi bija ļauni, bet viņa brāļa – taisnīgi.

¹³Nebrīnieties, brāļi, ja pasaule jūs ienīst!

¹⁴Mēs zinām, ka esam pārnesti no nāves dzīvībā, jo mēs mīlam brāļus. Kas nemīl, paliek nāvē.

¹⁵Katrs, kas savu brāli ienīst, ir slepkava; un jūs zināt, ka nevienā slepkavā nav mūžīgās dzīvības, kas paliktu viņā.

¹⁶No tā mēs pazinām Dieva mīlestību, ka Viņš par mums atdeva savu dzīvību; tā arī mums pienākas savu dzīvību atdot par brāļiem.

¹⁷Kam būtu šis pasaules manta un viņš redzētu savu brāli trūkumā, bet noslēgtu tam savu sirdi, kā gan Dieva mīlestība paliktu viņā?

¹⁸Mani bērniņi, nemīlēsim vārdos, ne ar mēli, bet darbos un patiesībā!

¹⁹No tā mēs zinām, ka esam no patiesības, un Viņa priekšā varam mierināt savas sirdis.

²⁰Ja mūsu sirds pārmet mums, Dievs ir lielāks nekā mūsu sirds, un zina visu.

²¹Mīļie, ja mūsu sirds nepārmet, tad mums ir pašāvība uz Dievu.

²²Un visu, ko mēs lūgsim, to saņemsim no Viņa, jo mēs izpildām Viņa baušļus un darām to, kas Viņam patīkams.

²³Un šis ir Viņa bauslis, lai mēs ticētu Viņa Dēla Jēzus Kristus vārdam un mīlētu viens otru, kā Viņš mums pavēlējis.

²⁴Un kas Viņa baušļus izpilda, tas paliek Viņā, un Viņš tanī; un ka Viņš mūsos paliek, to zinām no tā Gara, ko Viņš mums devis.

Chapter 4

¹Mīļie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai tie ir no Dieva, jo daudzi viltus pravieši izgājuši pasaulē.

²Dieva garu pazīstiet no tā: katrs gars, kas apliecina, ka Jēzus Kristus ir atnācis miesā, ir no Dieva.

³Katrs gars, kas noliedz Jēzu, nav no Dieva; tas ir antikrists, par kuru dzirdējāt, ka viņš nāk un tagad jau ir pasaulē.

⁴Bērniņi, jūs to uzvarējāt, jūs esat no Dieva, jo Tas, kas jūsos, ir lielāks nekā tas, kas pasaulē.

⁵Tie ir no pasaules, tāpēc viņi runā par pasauli, un pasaule klausās viņos.

⁶Mēs esam no Dieva. Kas pazīst Dievu, tas mūs uzklausa; kas nav no Dieva, tas mūs neklausa. No tā pazīstam patiesības Garu un maldu garu.

⁷Mīļie, mīlēsim viens otru, jo mīlestība ir no Dieva! Katrs, kas mīl, dzimis no Dieva un pazīst Dievu.

⁸Kas nemīl, tas nav Dievu pazinis, jo Dievs ir mīlestība.

⁹Tanī atklājas Dieva mīlestība mūsos, ka Dievs atsūtīja savu vienpiedzimušo Dēlu pasaulē, lai mēs dzīvotu caur Viņu.

¹⁰Tanī pastāv mīlestība, ka nevis mēs esam mīlējuši Dievu, bet gan Viņš mūs pirmāk mīlēja un sūtīja savu Dēlu gandarīšanai par mūsu grēkiem.

¹¹Mīļie, ja Dievs mūs tā mīlējis, tad arī mums vajag vienam otru mīlēt!

¹²Dievu neviens nekad nav redzējis. Ja mēs mīlam viens otru, tad Dievs paliek mūsos un Viņa mīlestība mūsos ir pilnīga.

¹³No tā mēs pazīstam, ka mēs paliekam Viņā un Viņš mūsos, ka Viņš mums devis no sava Gara.

¹⁴Arī mēs redzējām un apliecinām, ka Tēvs ir sūtījis savu Dēlu, pasaules Pestītāju.

¹⁵Kas apliecina, ka Jēzus ir Dieva Dēls, tanī paliek Dievs un viņš Dievā.

¹⁶Un mēs pazinām un ticējām tai mīlestībai, kas Dievam ir uz mums. Dievs ir mīlestība, un, kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā un Dievs viņā.

¹⁷Ar to Dieva mīlestība kļuvusi pie mums pilnīga, ka mums ir paļāvība tiesas dienā, jo tāpat kā Viņš ir, arī mēs esam šinī pasaulē.

¹⁸Mīlestībā nav baiļu, bet pilnīga mīlestība aizdzen bailes, jo bailes rada mokas; kas bīstas, tas nav pilnīgs mīlestībā.

¹⁹Tātad mīlēsim Dievu, jo Dievs pirmāk mūs mīlējis.

²⁰Ja kāds saka: Es mīlu Dievu un ienīstu savu brāli, tas ir melis. Jo kā tas, kas nemīl savu brāli, ko viņš redz, var mīlēt Dievu, ko neredz?

²¹Un mums no Dieva šis bauslis: kas mīl Dievu, tas lai mīl arī savu brāli!

Chapter 5

- ¹Katrs, kas tic, ka Jēzus ir Kristus, ir no Dieva dzimis. Un katrs, kas mīl To, kas Viņu dzemdinājis, mīl arī To, kas no Viņa dzimis.
- ²No tā mēs zinām, ka mēs Dieva bērnus mīlam, ja mīlam Dievu un izpildām Viņa baušļus.
- ³Jo šī ir Dieva mīlestība, ka izpildām Viņa baušļus, un Viņa baušļi nav grūti.
- ⁴Jo viss, kas dzimis no Dieva, uzvar pasauli; un mūsu ticība ir tā uzvara, kas uzvar pasauli.
- ⁵Kas ir tas, kas pasauli uzvar, ja ne tas, kas tic, ka Jēzus ir Dieva Dēls?
- ⁶Viņš ir tas, kas nācis caur ūdeni un asinīm. Jēzus Kristus: ne ūdenī vien, bet ūdenī un asinīs. Un Gars ir tas, kas liecina, ka Kristus ir patiesība.
- ⁷Jo trīs ir, kas dod liecību debesīs: Tēvs, Vārds un Svētais Gars; un šie trīs ir viens.
- ⁸Un trīs ir, kas dod liecību virs zemes: Gars, ūdens un asinis; un šie trīs ir viens.
- ⁹Ja mēs pieņemam cilvēku liecību, Dieva liecība ir lielāka: jo šī ir Dieva liecība, kas lielāka, ka Viņš liecinājis par savu Dēlu.
- ¹⁰Kas tic uz Dieva Dēlu, tam ir Dieva liecība sevī. Kas netic Dēlam, tas dara Viņu par meli, tāpēc ka tas netic liecībai, ko Dievs liecinājis par savu Dēlu.
- ¹¹Un šī ir tā liecība, ka Dievs mums devis mūžīgo dzīvi, un šī dzīve ir Viņa Dēlā.
- ¹²Kam Dēls ir, tam ir dzīvība; kam Dēla nav, tam dzīvības nav.
- ¹³To es rakstu jums, kas ticat Dieva Dēla vārdam, lai jūs zinātu, ka jums ir mūžīgā dzīve.
- ¹⁴Un šī paļāvība mums ir uz Viņu, ka Viņš klausā mūs, ja mēs ko lūdzam saskaņā ar Viņa gribu.
- ¹⁵Un mēs zinām, ka Viņš uzklausā, ko vien mēs lūdzam; arī zinām, ka visu, ko no Viņa lūdzam, saņemam.
- ¹⁶Ja kāds zina savu brāli grēkojam, kas nebūtu nāves grēks, tas lai aizlūdz, un tam, kas negrēko nāvīgi, tiks dota dzīvība. Bet ir nāves grēks, par to es nesaku, lai kāds aizlūdz.
- ¹⁷Katra netaisnība ir grēks, un ir nāvīgs grēks.
- ¹⁸Mēs zinām, ka katrs, kas no Dieva dzimis, negrēko, jo dzimšana no Dieva pasargā viņu, un ļaunais viņu neskar.
- ¹⁹Mēs zinām, ka esam no Dieva, bet visa pasaule atrodas ļaunumā.
- ²⁰Un mēs zinām, ka Dieva Dēls ir atnācis un mums tādu saprašanu devis, ka mēs pazīstam īsto Dievu un esam Viņa patiesajā Dēlā. Šis ir patiesais Dievs un mūžīgā dzīvība.
- ²¹Bērniņi, sargieties no elkiem! Amen.

2 John

Chapter 1

¹Vecākais izredzētajai kundzei un viņas bērniem, kurus es patiesi mīlu, un ne tikai es, bet arī visi, kas atzinuši patiesību

²Patiesības dēļ, kas paliek mūsos un būs ar mums mūžīgi.

³Lai ir ar jums žēlastība, žēlsirdība, miers no Dieva Tēva, un no Jēzus Kristus, Tēva Dēla, patiesībā un mīlestībā!

⁴Es ļoti priecājos, ka esmu atradis starp jūsu bērniem tādus, kas staigā patiesībā saskaņā ar pavēli, ko saņēmām no Tēva.

⁵Un tagad es tevi lūdzu, kundze, ne tā kā jaunu bausli tev rakstīdams, bet to, kas mums bija no sākuma, lai mēs viens otru mīlētu.

⁶Un šī ir mīlestība, lai mēs dzīvotu saskaņā ar Viņa baušļiem. Jo šis ir bauslis, lai jūs tanī dzīvotu, kā jūs no sākuma dzirdējāt.

⁷Jo daudzi maldināti izgājuši pasaulē, kas neatzīst, ka Jēzus Kristus atnācis miesā; tāds ir maldinātājs un antikrists.

⁸Pielūkojiet paši sevi, lai jūs nepazaudētu to, par ko pūlējāties, bet lai saņemtu pilnu algu!

⁹Katram, kas aiziet un nepaliek Kristus mācībā, nav Dieva; kas paliek šinī mācībā, tam ir Tēvs un Dēls.

¹⁰Ja kas nāk pie jums un nesludina šo mācību, tādu neuzņemiet savās mājās un nesveiciniet viņu.

¹¹Jo tas, kas viņu sveicina, piedalās tā ļaunajos darbos.

¹²Man būtu jums daudz kas rakstāms, bet es negribu uz papīra un ar tinti, jo es ceru būt pie jums un parunāt no mutes mutē, lai jūsu prieks būtu pilnīgs.

¹³Tevi sveicina tavas izredzētās māsas bērni.

3 John

Chapter 1

- ¹Vecākais vismīļajam Gajam, ko es mīlu patiesībā.
- ²Vismīļais, es lūdzu Dievu, lai tev visās lietās labi klātos un tu būtu vesels tā, kā tavai dvēselei jau labi klājas.
- ³Es ļoti priecājos, kad atnāca brāļi un apliecināja tavu patiesību, ka tu jau staigā patiesībā.
- ⁴Man nav lielāka prieka, ja dzirdu, ka mani bērni dzīvo patiesībā.
- ⁵Vismīļais, visu, ko tu dari brāļiem, tu dari uzticīgi, tāpat arī svešiniekiem;
- ⁶Tie devuši liecību par tavu mīlestību draudzes priekšā. Viņus tu, labi darīdams, novadīsi, kā tas cienīgi Dieva priekšā.
- ⁷Jo Viņa vārda dēļ tie izgājuši, neņemdami neko no pagāniem.
- ⁸Tātad mums pienākas tādus uzņemt, lai mēs kļūtu patiesības līdzstrādnieki.
- ⁹Es varbūt būtu draudzei rakstījis, bet Diotrefs, kas mīl būt pirmais starp viņiem, mūs neuzņem.
- ¹⁰Tāpēc, ja es nākšu, atgādināšu viņa darbus, kādus viņš dara, ļaunprātīgi mūs aprunādams; un ar to viņam vēl nepietiek: viņš pats neuzņem brāļus un aizliedz to darīt tiem, kas tos grib uzņemt, un izstumj tos no draudzes.
- ¹¹Vismīļais, neseko ļaunajam, bet labajam! Kas dara labu, tas no Dieva; kas dara ļaunu, Dieva neredz.
- ¹²Dēmētrijam par labu liecinājuši visi, arī pati patiesība, bet arī mēs domājam liecību, un tu zini, ka mūsu liecība ir patiesa.
- ¹³Man būtu daudz kas tev rakstāms, bet es negribu tev rakstīt ar tinti un spalvu.
- ¹⁴Bet es ceru drīzumā tevi redzēt; un tad mēs runāsim no mutes mutē. Miers ar tevi! Draugi tevi sveicina. Sveicini draugus katru atsevišķi!

Jude

Chapter 1

¹Jūda, Jēzus Kristus kalps un Jēkaba brālis, Dieva Tēva mīlētajiem, Jēzū Kristū pasargājumiem un aicinājumiem:

²Žēlsirdība un miers, un mīlestība lai jums bagātīgi!

³Vismīļie, tā kā man ļoti rūpēja jums rakstīt par jūsu kopējo pestīšanu, es atzinu kā nepieciešamību jums rakstīt, pamudinādams cīnīties par ticību, kas svētiem reiz uzticēta.

⁴Jo iezagušies zināmi ļaudis (par kuriem jau iepriekš ir rakstīts šāds lēmums), bezdievji, kas mūsu Dieva žēlastību izmanto palaidnībai un noliedz vienīgo Valdnieku un Kungu Jēzu Kristu.

⁵Bet es jums, kas visu gan zināt, gribu atgādināt, ka Kungs gan izglāba tautu no Ēģiptes zemes, bet pēc tam iznīcināja tos, kas neticēja.

⁶Un eņģelus, kas savu augsto stāvokli nepasargāja, bet atstāja savu mājokli, Viņš patur mūžīgās saitēs saistītus, ieslēgtus tumsā lielās dienas tiesai.

⁷Kā Sodoma, Gomora un apkārtējās pilsētas, kas līdzīgi šim nodevās netiklībai un padevās pret dabīgām miesas kāribām, ir kļuvušas par piemēru, izciezdamas mūžīgās uguns sodu,

⁸Tāpat arī šie apgāna miesu, nicina augstāko Valdnieku, zaimo majestāti.

⁹Kad erceņģelis Miķelis Mozus miesas dēļ strīdējās un cīnijās ar velnu, tas neuzdrošinājās par viņu teikt lāstu spriedumu, bet sacīja: Kungs lai tev pavēl!

¹⁰Bet šie zaimo visu, ko nesaprot, turpretim visu, ko tie izprot dabīgi, līdzīgi neprātīgajiem dzīvniekiem, tas kļūst viņiem par samaitāšanu.

¹¹Bēdas viņiem, jo tie aizgājuši Kaina ceļu, peļņas dēļ padevušies Balaama maldiem un gāja bojā, pretodamies kā Kore.

¹²Tie ir kā kauna traipi savos mielastos, kas paši, sevi barodami, bez kauna dzīro. Tie ir kā vēja dzenāti bezūdens mākoņi, koki, kas rudenī bez augļiem, divkārt miruši, izrauti ar saknēm,

¹³Trakojošas jūras bangas, kas izgāž putās savu kaunu, nomaldījušās zvaigznes, kam mūžīgi paredzēta tumsības vētra.

¹⁴Par šiem pravietojis arī Henohs, septītais pēc Ādama, sacīdams: Lūk, Kungs nāks kopā ar tūkstošiem savu svēto

¹⁵Tiesāt visus un sodīt visus bezdievjus visu viņu bezdievīgo darbu dēļ, ko tie bezdievīgi darījuši, un visu zaimu dēļ, ko bezdievīgie grēcinieki runājuši pret Dievu.

¹⁶Tie ir kurnētāji, kas sūdzas par savu likteni un dzīvo savās kāribās. To mute runā augstprātību, glaimojot cilvēkiem sava labuma dēļ.

¹⁷Bet jūs, vismīļie, atcerieties vārdus, ko jums mūsu Kunga Jēzus Kristus apustuļi iepriekš sacījuši!

¹⁸Viņi jums sacīja, ka pēdējā laikā nāks smējēji, kas dzīvos paši savās bezdievīgajās kāribās.

¹⁹Tie rada šķelšanos, tie ir dzīvnieciski; gara viņiem nav.

²⁰Bet jūs, vismīļie, stiprinieties savā vissvētajā ticībā un lūdziet Dievu Svētajā Garā!

²¹Pasargiet sevi Dieva mīlestībā, gaidīdami mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlsirdību mūžīgajai dzīvei!

²²Un vienus pamāciet kā jau notiesātus.

²³Citus glābiet, izraudami no uguns, citus apžēlodami bailēs, lai jums riebjas pat drēbes, ko miesa apgānījusi!

²⁴Tam, kas spēj jūs pasargāt bez grēkiem un stādīt nevainīgus un liksmus savas godības priekšā, atnākot mūsu Kungam Jēzum Kristum,

²⁵Vienīgajam Dievam, mūsu Pestītājam, caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu, lai gods, varenība, spēks un vara no mūžības, tagad un visos mūžu mūžos! Amen.

Revelation

Chapter 1

¹Jēzus Kristus atklāsme, ko Viņam devis Dievs, lai rādītu saviem kalpiem, kam jānotiek drīzumā un ko Viņš, sūtīdams savu eņģeli, darījis zināmu savam kalpam Jānim,

²Kas apliecinājis Dieva vārdu un Jēzus Kristus liecību, un ko vien viņš redzējis.

³Svētīgs tas, kas lasa un klausās šī pravietojuma vārdos, un glabā to, kas tanī rakstīts, jo laiks ir tuvu.

⁴Jānis septiņām draudzēm, kas atrodas Āzijā: Žēlastība jums un miers no tā, kas ir, kas bija un kas nāks, un no tiem septiņiem gariem, kas atrodas Viņa troņa priekšā,

⁵Un no Jēzus Kristus, kas ir uzticīgs liecinieks, mirušo pirmdzimtais un valdnieks pār zemes ķēniņiem, kas mūs mīlējis un savām asinīm nomazgājis mūsu grēkus,

⁶Un kas mūs darījis par ķēniņiem un priesteriem Dievam, savam Tēvam; Viņam lai ir gods un valdīšana mūžīgi mūžos! Amen.

⁷Lūk, Viņš nāk padebešos, un Viņu redzēs katra acs un tie, kas Viņu caurdūruši. Par Viņu vaimanās visas zemes ciltis. Tiešām! Amen.

⁸Es esmu alfa un omega, sākums un beigas, saka Kungs Dievs, kas ir, kas bija un kas nāks, Visvarenais.

⁹Es, Jānis, jūsu brālis un līdzdalībnieks bēdās, valstībā un izturībā Jēzū Kristū; es biju salā, ko sauc par Patmosu, Dieva vārda un Jēzus liecības dēļ.

¹⁰Kunga dienā es tapu aizrauts garā un dzirdēju aiz sevis stipru balsi kā bazūni

¹¹Sakām: To, ko tu redzi, raksti grāmatā un sūti septiņām Āzijas baznīcām: Efezā, Smirnā, Pergamā, Tiatirā, Sardā, Filadelfijā un Lāodikejā.

¹²Es atgriezios, lai vērotu balsi, kas runāja ar mani; un atgriezies es redzēju septiņus zelta svečturus,

¹³Un septiņu zelta svečturu vidū kādu Cilvēka Dēlam līdzīgu, apģērbtu garos svārkos un apjoztu ar zelta jostu ap krūtīm.

¹⁴Bet Viņa galva un mati bija balti kā balta vilna un kā sniegs, un Viņa acis kā uguns liesma,

¹⁵Un viņa kājas līdzīgas zelta rūdai, it kā krāsni kausētai, un Viņa balss kā lielu ūdeņu krākšana.

¹⁶Viņam bija labajā rokā septiņas zvaigznes; no Viņa mutes izgāja abpusēji ass zobens un Viņa vaigs kā saule, kas staro savā spēkā.

¹⁷Un kad es redzēju Viņu, es nokritu pie Viņa kājām kā miris, bet Viņš man uzlika savu labo roku, sacīdams: Nebīsties! Es esmu pirmais un pēdējais,

¹⁸Un dzīvais; un es biju miris, un, lūk, esmu dzīvs mūžīgi mūžam, un man ir nāves un elles atslēgas.

¹⁹Tātad raksti, ko tu redzēji un kas ir, un kam jānotiek pēc tam.

²⁰Noslēpums par septiņām zvaigznēm, ko tu redzēji manā labajā rokā, un par septiņiem zelta svečturiem: septiņas zvaigznes ir septiņu baznīcu eņģeļi, un septiņi svečturi ir septiņas baznīcas.

Chapter 2

¹Efezas baznīcas eņģelim raksti: Tā saka Tas, kas tur labajā rokā septiņas zvaigznes un kas staigā starp septiņiem zelta svečturiem:

²Es zinu tavus darbus un pūles, un tavu pacietību, un ka tu nevari paciest ļaunos un pārbaudīji tos, kas saucas par apustuļiem, bet tādi nav, un esi atradis tos par meļiem.

³Tev ir pacietība, un tu esi mana vārda dēļ daudz cietis un neesi paguris.

⁴Bet man ir pret tevi tas, ka tu esi pazaudējis savu pirmo mīlestību.

⁵Tāpēc atminies, no kurienes tu nokriti, gandari un dari agrākos darbus! Bet ja ne, tad es nākšu pie tevis un nostumšu tavu svečturi no tā vietas, ja tu negandarīsi.

⁶Bet tas tev ir, ka tu ienīsti nikolajiešu darbus, kurus arī es ienīstu.

⁷Kam ausis, tas dzird, ko Gars saka baznīcām: uzvarētājam es došu ēst no dzīvības koka, kas ir mana Dieva paradīzē.

⁸Un Smirnas baznīcas eņģelim raksti: Tā saka pirmais un pēdējais, kas bija miris un atkal dzīvo:

⁹Es zinu tavas apspiešanas un tavu nabadzību, bet tomēr tu esi bagāts, un ka tevi zaimo tie, kas saucas par jūdiem un nav tādi, bet ir sātana sinagoga.

¹⁰Nebīsties no tā, kas tev vēl būs jācieš! Lūk, velns metīs kādus no jums cietumā, lai jūs tiktu pārbaudīti un jums būs bēdas desmit dienas. Esi uzticīgs līdz nāvei, un es tev došu dzīvības kroni.

¹¹Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka baznīcām: Kas uzvarēs, tas otrā nāvē necietīs.

¹²Un Pergamas baznīcas eņģelim saki: Tā saka Tas, kam zobens abpusēji ass:

¹³Es zinu, kur tu dzīvo, ņ tur, kur sātana tronis; un tu turi manu vārdu un nenoliedz manu ticību arī tanīs dienās, kad manu uzticīgo liecinieku Antipu nonāvēja pie jums, kur mājō sātans.

¹⁴Bet man ir tas pret tevi, ka tev tur ir Balaama mācības atzinēji, kas mācīja Balaku dot Izraēļa bērniem apgrēcību: ēst un piekopt netiklību.

¹⁵Tāpat tev tur ir nikolajiešu mācības atzinēji.

¹⁶Tātad arī tu gandari! Bet ja ne, tad es drīz nākšu pie tevis un cīnīšos pret viņiem ar savu mutes zobenu.

¹⁷Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka baznīcām: Uzvarētājam es došu apslēptu mannu un došu viņam baltu akmeni, un akmenī būs rakstīts jauns vārds, ko neviens nezina, kā tikai tas, kas saņem.

¹⁸Un Tiatiras baznīcas eņģelim raksti: Tā saka Dieva Dēls, kam acis kā uguns liesma un kājas kā zelta rūda:

¹⁹Es zinu tavus darbus un tavu ticību, un tavu mīlestību, un kalpošanu, un tavu pacietību, un tavus pēdējos darbus, kas pārāki par pirmajiem.

²⁰Bet man ir pret tevi tas, ka tu atļauj sievietei Jezabelei, kas saucas praviete, mācīt un pievilt manus kalpus, piekopt netiklību un ēst elkupurus.

- ²¹Es devu viņai laiku gandarīšanai, bet viņa negrib atgriezties no savas netiklības.
- ²²Un es likšu viņu slimības gultā, bet netiklības piekopējiem ar viņu būs vislielākās bēdas, ja viņi negandarīs par saviem darbiem.
- ²³Un viņas bērņus nonāvēšu, un visas baznīcas zinās, ka es tas esmu, kas pārbauda nieres un sirdis; un es došu jums katram saskaņā ar jūsu darbiem. Bet es saku jums
- ²⁴Un citiem, kas atrodas Tiatirā: nevienam, kam nav šīs mācības, un kas, kā viņi saka, sātana dziļumus nav pazinuši, es neuzvelšu nekādas citas nastas.
- ²⁵Tomēr to, kas jums ir, turiet, kamēr es atnākšu!
- ²⁶Un tam, kas uzvarēs, un manus darbus pildīs līdz galam, es došu varu pār pagāniem.
- ²⁷Un viņš pār tiem valdīs ar dzelzs zizli un tos salauzīs kā māla traukus.
- ²⁸Un es došu viņam rīta zvaigzni, tāpat kā es saņēmu no sava Tēva.
- ²⁹Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcām!

Chapter 3

¹Un Sardas baznīcas eņģelim raksti: Tā saka Tas, kam septiņi Dieva gari un septiņas zvaigznes: Es zinu tavus darbus, jo tevi gan sauc par dzīvu, bet tu esi miris.

²Esi nomodā un stiprini tos, kas taisās mirt, jo es neatrodu tavus darbus pilnvērtīgus sava Dieva priekšā!

³Paturi atmiņā, ko saņēmi un dzirdēji, un glabā, un gandari! Ja tu nebūsi modrs, es nākšu kā zaglis pie tevis; un tu nezināsi, kurā stundā es nākšu pie tevis.

⁴Tev ir maz Sardā tādu, kas neaptraipīja savas drēbes; tie staigās kopā ar mani baltās drānās, jo viņi ir tā cienīgi.

⁵Kas uzvarēs, tas tiks tērpts baltās drānās; un es viņa vārdu neizdzēsīšu dzīvības grāmatā, bet gan apliecināšu viņa vārdu sava Tēva un Viņa eņģeļu priekšā.

⁶Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcām!

⁷Un Filadelfijas baznīcas eņģelim raksti: To saka Svētais un Patiesīgais, kam ir Dāvida atslēga, kas atver un neviens neizslēdz, kas aizslēdz un neviens neatver.

⁸Es zinu tavus darbus. Lūk, es tavā priekšā liku atvērt durvis, kuras neviens nevar atvērt; lai gan tev nedaudz spēka, tomēr tu uzglabāji manu mācību un nenoliedzi manu vārdu.

⁹Lūk, es došu tev no sātana sinagogas, kas saucas par jūdiem un nav tādi, bet melo. Lūk, es darīšu, ka viņi nāks un metīsies pie tavām kājām, un atzīs, ka es tevi mīlēju

¹⁰Tāpēc, ka tu turēji manu pacietības vārdu; arī es tevi sargāšu no pārbaudījuma stundas, kas nāks pār visu pasauli pārbaudīt tos, kas dzīvo virs zemes.

¹¹Lūk, es nāku drīz. Turi, kas tev ir, lai neviens neatņemtu tavu kroni!

¹²Kas uzvarēs, to es darīšu par balstu sava Dieva svētnīcā, un viņš no tās vairs neizies; un es rakstīšu tanī sava Dieva vārdu un savas Dieva pilsētas, jaunās Jeruzalemes, vārdu, kas nonāk no debesīm, no mana Dieva, un savu jauno vārdu.

¹³Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcām!

¹⁴Un Lāodikejas baznīcas eņģelim raksti: To saka Amen, uzticīgais un patiesais liecinieks, kas ir Dieva radījumu sākums.

¹⁵Es zinu tavus darbus, jo tu neesi ne auksts, ne karsts; kaut jel tu būtu auksts vai karsts!

¹⁶Bet tā kā tu neesi ne auksts, ne karsts, bet remdens, es tevi sākšu izmest no savas mutes.

¹⁷Jo tu saki: es esmu bagāts, pārpilnīgi bagāts un man nekā netrūkst; bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs un nožēlojams, un nabags, un akls, un kails.

¹⁸Es ieteicu tev pirkt no manis ugunī pārbaudītu zeltu, lai tu kļūtu bagāts un tērptos baltās drānās, un lai tava kailuma kauns neatklātos, un svaidī savas acis zālēm, lai tu redzētu!

¹⁹Tos, ko mīlu, es pārbaudu un pārmācu. Tad nu kļūsti dedzīgs un gandari!

²⁰Lūk, es stāvu pie durvīm un klauvēju. Ja kāds manu balsi dzirdēs un durvis man atvērs, es ieiešu pie viņa un mielošos kopā ar viņu un viņš kopā ar mani.

²¹Kas uzvarēs, tam es ļaušu kopā ar mani sēdēt manā tronī, tāpat kā es uzvarēju un sēžu kopā ar savu Tēvu Viņa tronī.

²²Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcām!

Chapter 4

¹Pēc tam es redzēju: un, lūk, atvērtas durvis debesīs, un pirmā balss, kuru es dzirdēju kā bazūni ar mani runājam, sacīja: Uzķāp šeit, un es tev rādīšu, kam pēc šā jānotiek!

²Un tūliņ es biju garā; un, lūk, tronis bija celts debesīs, un tronī kāds sēdēja.

³Un Tas, kas sēdēja, izskatā bija līdzīgs dārgakmeņiem, jaspīdam un sardijam, un ap troni bija varavīksne, līdzīga smaragda mirdzumam.

⁴Un ap troni divdesmit četri sēdekļi, un sēdekļos sēdēja divdesmit četri sentēvi, ietērpti baltās drānās un viņu galvās zelta kroņi.

⁵Un no troņa šāvās zibeņi un balsis, un pērkonis; troņa priekšā dega septiņas lāpas, kas ir septiņi Dieva gari.

⁶Un troņa priekšā it kā kristālam līdzīga stikla jūra. Troņa vidū un tronim apkārt četri dzīvnieki, pilni acīm no priekšpusēs un mugurpusēs.

⁷Un pirmais dzīvnieks bija līdzīgs lauvam, otrs līdzīgs vērsim, trešajam dzīvniekam it kā bija cilvēka seja, un ceturtais dzīvnieks bija līdzīgs lidojošam ērglim.

⁸Un četri dzīvnieki, kam bija katram seši spārni un visapkārt un iekšpusē pilni acīm, nemitīgi dienu un nakti sauca: Svēts, svēts, svēts visvarenais Kungs Dievs, kas bija, kas ir un kas nāks!

⁹Un kad šie dzīvnieki deva slavu un godu, un pateicību Sēdētājam tronī un Tam, kas dzīvo mūžīgi mūžos,

¹⁰Tad divdesmit četri sentēvi metās zemē Tā priekšā, kas sēž tronī, un pielūdza To, kas dzīvo mūžīgi mūžos, un nolika troņa priekšā savus kroņus, sacīdami:

¹¹Kungs, mūsu Dievs, Tu esi cienīgs saņemt slavu un godu, un varu, jo Tu visu radīji un ar Tavu gribu viss bija un tika radīts.

Chapter 5

¹Un tad es redzēju labajā rokā Tam, kas sēdēja tronī, iekšpusē un ārpusē aprakstītu grāmatu, aizzīmogotu septiņiem zīmogiem.

²Un es redzēju varenu eņģeli stiprā balsī saucam: Kas cienīgs atvērt grāmatu un noņemt tās zīmogus?

³Bet neviens ne debesīs, ne zemes virsū, ne apakš zemes nespēja grāmatu atvērt, ne tanī ieskatīties.

⁴Un es ļoti raudāju, ka neatradās neviens, kas cienīgs šo grāmatu atvērt un tanī ieskatīties.

⁵Un viens no sentēviem man sacīja: Neraudi! Lūk, lauva no Jūdas cilts, Dāvida atvase, uzvarēja, lai šo grāmatu atvērtu un tās septiņus zīmogus noņemtu.

⁶Un es redzēju: lūk, troņa vidū starp četriem dzīvniekiem un sentēviem vidū stāvēja Jērs, it kā nokauts, kam bija septiņi ragi un septiņas acis, kas ir septiņi Dieva gari, izsūtīti visā pasaulē.

⁷Un Viņš nāca un saņēma grāmatu no Tā labās rokas, kas sēž tronī.

⁸Un kad Viņš atvēra grāmatu, tad metās zemē Jēra priekšā četri dzīvnieki un divdesmit četri sentēvi, turēdami kokles un zelta traukus, pilnus kvēpināmām zālēm, kas ir svēto lūgšanas.

⁹Un viņi dziedāja jaunu dziesmu, sacīdami: Kungs, Tu esi cienīgs saņemt grāmatu un noņemt tās zīmogus, jo Tu tiki nonāvēts un mūs no visām ciltīm, valodām, tautām un tautībām atpirki Dievam ar savām asinīm.

¹⁰Un Tu mūs padarīji par valdniekiem un priesteriem Dieva priekšā, un mēs valdīsim virs zemes.

¹¹Un es redzēju un dzirdēju daudz eņģeļu apkārt tronim un dzīvniekiem, un sentēviem, un viņu skaits bija tūkstošu tūkstoši,

¹²Kas sauca skaļā balsī: Jērs, ko nonāvēja, ir cienīgs saņemt varu un dievību, un gudrību, un spēku, un godu, un slavu, un svētību.

¹³Un visu radību, kas debesīs un virs zemes, un apakšzemē, un kas jūrā, un kas tanī, es dzirdēju visus sakām: Tam, kas sēd tronī, un Jēram lai ir svētība un gods, un slava, un vara mūžīgi mūžos!

¹⁴Un četri dzīvnieki sacīja: Amen! Bet divdesmit četri sentēvi metās zemē uz sava vaiga un pielūdza To, kas dzīvo mūžīgi mūžos.

Chapter 6

¹Es redzēju, ka Jērs atdarīja vienu no septiņiem zīmogiem, un dzirdēju vienu no četriem dzīvniekiem tā kā pārķona balsi sakām: Nāc un redzi!

²Un es redzēju: lūk, balts zirgs un tanī jātnieks, kam bija šaujamaiss lokš un bija dots kronis; un viņš izgāja uzvarēdams, lai uzvarētu.

³Kad Viņš atdarīja otru zīmogu, es dzirdēju otru dzīvnieku sakām: Nāc un redzi!

⁴Un izgāja cits ugunssārts zirgs: un tam, kas sēdēja tanī, bija ļauts atņemt zemei mieru, lai cilvēki nonāvētu viens otru. Viņam tika dots liels zobens.

⁵Kad Viņš atdarīja trešo zīmogu, es dzirdēju trešo dzīvnieku sakām: Nāc un redzi! Un, lūk, melns zirgs, bet viņā jātnieks, kam rokās bija svāri.

⁶Es dzirdēju starp četriem dzīvniekiem tā kā balsi sakām: Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju. Eļļai un vīnam tu nekaitē!

⁷Kad Viņš atdarīja ceturto zīmogu, tad es dzirdēju ceturta dzīvnieka balsi sakām: Nāc un redzi!

⁸Un, lūk, palss zirgs un tam, kas tanī sēdēja bija vārds nāve, un tai sekoja miroņu valsts; un tai bija dota vara pār četrām zemes daļām, nonāvējot ar zobenu, badā, mērī un ar zemes zvēriem.

⁹Kad viņš atdarīja piekto zīmogu, es redzēju zem altāra to dvēseles, kas bija nonāvēti Dieva vārda un liecības dēļ, ko viņi bija pildījuši.

¹⁰Un viņi sauca stiprā balsī, sacīdami: Cik ilgi, Kungs, (svētais un patiesais) Tu netiesā un neatrib mūsu asinis pie tiem, kas dzīvo virs zemes?

¹¹Un katram no viņiem tika dotas baltas drānas un sacīts, lai apmierinās vēl neilgu laiku, kamēr pilns būs viņu līdzstrādnieku un brāļu skaits, kas nonāvējami tāpat kā viņi.

¹²Kad Viņš atdarīja sesto zīmogu, es redzēju: un, lūk, notika zemestrīce, un saule kļuva melna kā sēru drāna, un viss mēness kļuva kā asinis.

¹³Un zvaigznes no debesīm krita zemē, kā vīģes koks nomet negatavus augļus, kad liels vējš tos nokrata.

¹⁴Un debess atkāpās kā satīta grāmata, un katrs kalns un salas tika izvirzīti no savām vietām.

¹⁵Un zemes ķēniņi un valdnieki, un pavēlnieki, un bagātie, un stiprie, un katrs vergs, un brīvais paslēpās alās un kalnu klintīs,

¹⁶Sacīdami kalniem un klintīm: Krītiēt pār mums, paslēpiet mūs no tronī Sēdētāja vaiga un Jēra dusmām,

¹⁷Jo pienākusi Viņu lielā dusmu diena, un kas gan spēš pastāvēt?

Chapter 7

¹Pēc tam es redzēju četrus eņģeļus stāvam četros zemes stūros, turot četrus zemes vējus, lai tie nepūstu pāri zemei, pāri jūrai un nevienam kokam.

²Un es redzēju citu eņģeli ar dzīvā Dieva zīmogu no saules lēkta uzkāpjam; viņš sauca skaļā balsī četriem eņģeļiem, kam bija ļauts kaitēt zemei un jūrai,

³Sakot: Nekaitējiet zemei un jūrai, arī kokiem ne, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus viņu pierēs.

⁴Un es dzirdēju apzīmogoto skaitu: simts četrdesmit četri tūkstoši apzīmogoto no visām Izraēļa bērnu ciltīm:

⁵No Jūdas cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti, no Rūbena cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti, no Gada cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti,

⁶No Asera cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti, no Neftalija cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti, no Manasa cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti,

⁷No Simeona cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti, no Levi cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti,

⁸No Zabulona cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti, no Jāzepa cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti, no Benjamina cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti.

⁹Pēc tam es redzēju lielu pulku, ko neviens nevarēja saskaitīt, no visām tautām, ciltīm, tautībām un valodām stāvam troņa un Jēra priekšā, apģērbtus baltās drānās un palmām rokās,

¹⁰Kas sauca skaļā balsī, sacīdami: Slava mūsu Dievam, kas sēd tronī, un Jēram!

¹¹Un visi eņģeļi stāvēja apkārt tronim un sentēviem, un četriem dzīvniekiem, un metās uz sava vaiga troņa priekšā un pielūdza Dievu,

¹²Sacīdami: Amen! Gods un slava, un gudrība, un pateicība, un godināšana, un vara, un spēks lai ir mūsu Dievam mūžīgi mūžos!

¹³Un viens no sentēviem jautādams sacīja man: Kas ir tie, kas tērpti baltās drānās, un no kurienes viņi nākuši?

¹⁴Es viņam atbildēju: Mans kungs, tu to zini. Un viņš man sacīja: Šie ir tie, kas nākuši no lielajām ciešanām un savas drānas mazgājuši un tās balinājuši Jēra asinīs.

¹⁵Tāpēc tie ir Dieva troņa priekšā un kalpo Viņam dienu un nakti Viņa svētnīcā; un Tas, kas sēž tronī, mājās pār viņiem.

¹⁶Tie vairs neizsalks un neizslāps; ne saule, ne cits kāds karstums tos nenomāks,

¹⁷Jo Jērs, kas ir troņa vidū, sargās un vadīs tos pie dzīvības ūdens avotiem; un Dievs noslaucīs katru asaru no viņu acīm.

Chapter 8

- ¹Kad atdarīja septīto zīmogu, kādu pusstundu debesīs iestājās klusums.
- ²Un es redzēju septiņus eņģeļus, kas stāvēja Dieva priekšā, un viņiem deva septiņas bazūnes.
- ³Tad nāca kāds cits eņģelis un nostājās altāra priekšā, turēdams zelta kvēpināmo trauku; viņam deva nedaudz kvēpināmā, lai noliktu ar visu svēto lūgšanām uz zelta altāra, kas ir Dieva troņa priekšā.
- ⁴Un no eņģeļa rokas pacēlās kvēpināmā dūmi no svēto lūgšanām Dieva priekšā.
- ⁵Tad eņģelis ņēma kvēpināmo trauku, pildīja to ar altāra uguni un meta to uz zemi. Un cēlās pērkons un balsis, zibeņi, un liela zemestrīce.
- ⁶Un septiņi eņģeļi, kam bija septiņas bazūnes, gatavojās bazūnēt.
- ⁷Kad bazūnēja pirmais eņģelis, tad krusu un uguni, sajauktu ar asinīm, meta uz zemi. Un sadega trešā zemes daļa, un izdega visa zaļā zāle.
- ⁸Un otrs eņģelis bazūnēja: un tā kā liels kalns, degot ugunī, tika mests jūrā, un trešā jūras daļa pārvērtās asinīs,
- ⁹Un trešā daļa to radījumu, kas dzīvoja jūrā, nomira, un trešā kuģu daļa gāja bojā.
- ¹⁰Un trešais eņģelis bazūnēja: un no debesīm krita liela zvaigzne, degdama kā lāpa; tā nokrita uz trešās upju un ūdens avotu daļas.
- ¹¹Un tā zvaigzne saucās vērmēle: un trešā daļa ūdens pārvērtās vērmelēs; un daudz ļaužu nomira no ūdens, jo tas bija rūgts.
- ¹²Un ceturtais eņģelis bazūnēja: un trešā saules daļa, un trešā mēness daļa, un trešā zvaigžņu daļa tika satriekta, tā ka to trešā daļa palika tumša, un trešā dienas daļa nebija gaiša un nakts tāpat.
- ¹³Tad es redzēju un dzirdēju viena debess vidū lidojoša ērgļa balsi, kas skaļā balsī sauca: Bēdas, bēdas zemes apdzīvotājiem triju citu eņģeļu skaņu dēļ, kas vēl bazūnēs.

Chapter 9

- ¹Tad bazūnēja piektais eņģelis; un es redzēju zvaigzni, kas krita no debesīm uz zemi, un tai tika dota atslēga no bezdibeņa akas.
- ²Un tā atvēra bezdibeņa aku, un akas dūmi pacēlās kā liela cepļa dūmi, un saule un gaiss aptumšojās no akas dūmiem.
- ³Un no akas dūmiem izgāja siseņi uz zemi; un tiem tika dota vara, kas līdzīga zemes skorpiju varai.
- ⁴Un tiem pavēlēja nekaitēt ne zemes zālei, nevienam zaļumam, un nevienam kokam, bet vienīgi cilvēkiem, kam nav Dieva zīmoga viņu pierēs.
- ⁵Un tiem nebija atļauts viņus nogalināt, bet mocīt piecus mēnešus. Un viņu mokas līdzīgas tām mokām, kad skorpjijs iedzeļ cilvēkam.
- ⁶Un tanīs dienās cilvēki meklēs nāvi, bet neatradīs to; viņi gribēs mirt, bet nāve bēgs no viņiem.
- ⁷Un siseņi bija līdzīgi zirgiem, kas sagatavoti kaujai; uz to galvām it kā kroņi, kas līdzīgi zeltam, un to sejas kā cilvēku sejas.
- ⁸Un tiem bija mati kā sieviešu mati, bet zobi kā lauvas zobi.
- ⁹Un tiem bija bruņas, līdzīgas dzelzs bruņām, bet to spārnu švīkstoņa kā kara ratu dārdoņa, kad daudz zirgu tos velk cīņā.
- ¹⁰Un astes tiem bija līdzīgas skorpiju astēm, un astēs bija dzeloņi, un to vara bija cilvēkus mocīt piecus mēnešus.
- ¹¹Un pār tiem bija ķēniņš, bezdibeņa eņģelis, kam vārds ebreju valodā Abaddons, grieķu valodā Apollions, kas latīņu valodā saucas postītājs.
- ¹²Pirmās bēdas pagāja, un lūk, pēc tam nāk vēl divas bēdas.
- ¹³Un sestais eņģelis bazūnēja; un es dzirdēju vienu balsi no četriem zelta altāra stūriem, kas atrodas Dieva acu priekšā.
- ¹⁴Tā sacīja sestajam eņģelim, kam bija bazūne: Atrasisi četrus eņģeļus, kas saistīti pie lielās Eifratas upes!
- ¹⁵Tad atrasisija četrus eņģeļus, kas bija gatavi noteiktā stundā un dienā, un mēnesī, un gadā nogalināt trešo daļu cilvēku.
- ¹⁶Un jātnieku pulka skaits bija divdesmit tūkstoši reiz desmit tūkstoši. Un es dzirdēju viņu skaitu.
- ¹⁷Un tā es redzēju parādībā zirgus un viņos jātniekus, kam bija ugunīgas, tumši zilas un sērdzeltenas bruņas, bet zirgu galvas kā lauvas galvas, un no to mutēm nāca uguns un dūmi, un sērs.
- ¹⁸Un no šīm trim mocībām: uguns un dūmiem, un sēra, kas izgāja no viņu mutēm, tika nogalināta trešā daļa cilvēku.
- ¹⁹Jo zirgu spēks ir to mutēs un to astēs, un to astēm, līdzīgi čūskām, ir galvas, ar kurām tie nes postu.

²⁰Un visi citi cilvēki, kas nenomira no šīm mocībām, tad negandarīja par saviem roku darbiem, bet pielūdza ļaunos garus un zelta, un sudraba, un vara, un akmens, un koka elkus, kas nevar redzēt, ne dzirdēt, ne staigāt.

²¹Un viņi negandarīja ne par savām slepkavām, ne par savām burvībām, ne par savām netiklībām, ne par savām zādzībām.

Chapter 10

¹Es redzēju citu varenu eņģeli, kas bija ietīnīes mākonī, nokāpjam no debesīm. Un varavīksne bija virs viņa galvas; un viņa vaigs bija kā saule, bet viņa kājas kā uguns stabi.

²Un viņam rokā bija atvērta grāmatiņa. Un viņš lika savu labo kāju virs jūras un kreiso virs zemes

³Un sauca stiprā balsī, it kā lauva rūktu. Un kad viņš bija saucis, tad septiņu pārkonu balsis sāka runāt.

⁴Un kad septiņi pārkonti savās balsīs bija runājuši, es to gribēju uzrakstīt. Tad dzirdēju balsi no debesīm man sakām: Apzīmogo, ko runāja septiņi pārkonti, bet neuzraksti to!

⁵Un eņģelis, ko es redzēju stāvam virs jūras un virs zemes, pacēla savu roku pret debesīm

⁶Un zvērēja pie Tā, kas dzīvo mūžīgi mūžos un kas radīja debesis un visu, kas tanīs, un zemi, un visu, kas tanī, un jūru, un visu, kas tanī, jo laika vairs nebūs.

⁷Bet septītā eņģeļa vēstījuma dienās, kad tas sāks bazūnēt, piepildīsies Dieva noslēpums, kā Viņš to pasludināja caur saviem kalpiem praviešiem.

⁸Un atkal es dzirdēju balsi no debesīm man runājam un sakām: Ej un ņem atvērto grāmatu no eņģeļa rokas, kas stāv virs jūras un virs zemes!

⁹Un es aizgāju pie eņģeļa un sacīju viņam, lai viņš man dod grāmatu. Viņš man teica: Ņem grāmatu un apēd to, un tā darīs rūgtas tavas iekšas, bet salda kā medus tā būs tavā mutē.

¹⁰Un es ņēmu grāmatu no eņģeļa rokas un apēdu to; un tā bija manā mutē salda kā medus. Bet kad to biju apēdis, manās iekšās radās rūgtums.

¹¹Un viņš man sacīja: Tev būs atkal pravietot par tautām un ciltīm, un valodām, un daudziem ķēniņiem.

Chapter 11

- ¹Man deva niedri, līdzīgu spieķim, un sacīja: Celies un mēri dievnamu un altāri, un dievlūdžējus, kas tanī,
- ²Bet ārējo pagalmu, kas ir ārpus dievnama, atstāj un nemērī to, jo tas dots pagāniem; un viņi mīdīs svēto pilsētu četrdesmit divus mēnešus.
- ³Un es likšu saviem diviem lieciniekiem, ka viņi, maisos tērpti, pravietos tūkstoš divi simti sešdesmit dienas.
- ⁴Viņi ir tie divi eļļas koki un tie divi svečturi, kas stāv zemes kunga priekšā.
- ⁵Un ja kāds gribētu viņiem kaitēt, tad uguns izies no to mutes un aprīs viņu ienaidniekus; ja kāds tos gribētu aizskart, tam jāiet bojā.
- ⁶Viņiem vara aizslēgt debesis, lai nelītu viņu pravietošanas laikā; tiem vara ūdeņus pārvērst asinīs un sist zemi visādām mocībām, kad vien viņi gribēs.
- ⁷Un kad viņi beigs savu liecību, tad zvērs, kas izkāpj no bezdibeņa, karos pret tiem, tos uzvarēs un tos nonāvēs.
- ⁸Un viņu liķi gulēs ielās, lielajā pilsētā, ko garīgi sauc par Sodomu un Ēģipti, kur arī viņu Kungs krustā sists.
- ⁹Un cilšu, un tautu, un valodu, un tautību ļaudis redzēs viņu liķus trīs ar pus dienas un neļaus viņu liķus likt kapā.
- ¹⁰Tad zemes iedzīvotāji par to priecāsies un līksmosies, un sūtīs dāvanas cits citam, jo šie divi pravieši mocīja tos, kas dzīvoja virs zemes.
- ¹¹Un pēc trīs ar pus dienām dzīvības gars no Dieva iegāja viņos. Un viņi cēlās savās kājās; un lielas bailes uznāca tiem, kas viņus redzēja.
- ¹²Un viņi dzirdēja stipru balsi no debesīm tiem sakām: Nāciet šurp augšā! Un viņi mākonī uzgāja debesīs; un to ienaidnieki redzēja viņus.
- ¹³Un tanī stundā notika liela zemestrīce un desmitā pilsētas daļa sagruva. Šinī zemestrīcē gāja bojā septiņi tūkstoši cilvēku vārdu, bet pārējos pārņēma bailes; un viņi deva godu debesu Dievam.
- ¹⁴Otras bēdas pagāja. Un, lūk, trešās bēdas drīz nāks.
- ¹⁵Septītais eņģelis bazūnēja, un stipras balsis atskanēja debesīs, vēstīdamas: Šīs pasaules valdīšana pieder mūsu Kungam un Viņa Svaidītajam, un Viņš valdīs mūžīgi mūžos! Amen.
- ¹⁶Un tie divdesmit četri sentēvi, kas sēž Dieva priekšā savos troņos, krita uz saviem vaigiem un pielūdza Dievu, sacīdami:
- ¹⁷Mēs Tev pateicamies, Kungs, visvarenais Dievs, kas esi, un kas biji, un kas nāksi, ka Tu saņēmi savu lielo varu un valdīji.
- ¹⁸Un tautas iedegās dusmās: un nāca Tava bardzība un laiks tiesāt mirušos un dot algu Taviem kalpiem, praviešiem un svētajiem, un tiem, kas Tavu vārdu bīstas, mazajiem un lielajiem, un iznīcināt tos, kas zemi veda postā.

¹⁹Tad atvērās Dieva svētnīca debesīs, un Viņa svētnīcā bija redzams Viņa derības šķirsts, un parādījās zibeņi, un liela krusa.

Chapter 12

¹Tad pie debesīm parādījās liela zīme: saulē tērpta sieviete un mēness zem viņas kājām, bet tai galvā divpadsmit zvaigžņu kronis.

²Tā bija grūta un kļiedza savās sāpēs un dzemdību mokās.

³Un vēl cita zīme parādījās pie debesīm: un, lūk, liels ugunīgs pūķis, kam bija septiņas galvas un desmit ragi, un viņa galvās septiņi kroņi.

⁴Un viņa aste norāva trešo daļu zvaigžņu no debesīm un nometa tās zemē. Tad pūķis stāvēja sievietes priekšā, kurai bija jādzemdē, lai, kad tā būs dzemdējusi, aprītu viņas bērniņu.

⁵Un viņa dzemdēja vīriešu kārtas bērniņu, kam būs jāvalda visas tautas ar dzelzs zizli. Un viņas bērns tika aizrauts pie Dieva un Viņa troņa.

⁶Tad sieviete bēga tuksnesī, kur tai bija Dieva sagatavota vieta, lai viņu tur uzturētu tūkstoš divi simti sešdesmit dienas.

⁷Un debesīs izcēlās liela cīņa: Miķelis un viņa eņģeļi cīnījās ar pūķi, un pūķis un tā eņģeļi cīnījās preti,

⁸Bet tie neuzvarēja, un viņu vieta vairs nebija atrodama debesīs.

⁹Un nogāza to lielo pūķi, veco čūsku, kas saucas velns un sātans, kas pieviļ visu pasauli, un nogāza to zemē, bet viņa eņģeļus aizsūtīja kopā ar viņu.

¹⁰Tad es dzirdēju stipru balsi debesīs saucam: Tagad notikusi pestīšana, un mūsu Dieva spēks, un valstība, un Viņa Svaidītā vara, jo nogāzts mūsu brāļu apsūdzētājs, kas dienām un naktīm tos apsūdzēja mūsu dieva vaiga priekšā.

¹¹Un viņi to uzvarēja Jēra asins dēļ, kas tanīs dzīvo! Bēdas zemei un jūrai, jo velns nokāpis pie jums lielās dūsmās, zinādams, ka tam maz laika.

¹²Kad pūķis redzēja, ka tas nomests zemē, tad sāka vajāt sievieti, kas bija dzemdējusi puisēnu.

¹³Bet sievietei bija doti divi lieli ērgļa spārni, lai tā lidotu tuksnesī savā vietā, kur viņa, būdama projām no čūskas acīm, tiktu uzturēta laiku un laikus un puslaiku.

¹⁴Un čūska izlaida no savas mutes ūdeni it kā upi sievietei pakaļ, lai upe to aizrauj.

¹⁵Bet zeme palīdzēja sievietei, un zeme atvēra savu muti un aprija no pūķa mutes izlaisto upi.

¹⁶Tad pūķis sadusmojās uz sievieti un izgāja cīnīties ar pārējiem viņas pēcnācējiem, kas pilda Dieva baušļus un kam ir Jēzus Kristus liecība.

¹⁸Un viņš nostājās jūras krastā.

Chapter 13

¹Es redzēju izkāpjam no jūras zvēru, kam bija septiņas galvas un desmit ragu, un uz viņa ragiem bija desmit kroņi, bet uz viņa galvām zaimu vārdi.

²Šis zvērs, ko es redzēju, bija līdzīgs panterai. Viņa kājas bija kā lāča kājas, bet viņa mute kā lauvas mute. Un pūķis deva tam savu spēku un lielu varu.

³Un es redzēju vienu no viņa galvām it kā nāvīgi ievainotu; bet viņa nāvīgā brūce sadzija, un visa zeme brīnīdamās sekoja zvēram.

⁴Un viņi pielūdza pūķi, kas deva zvēram varu, un arī pielūdza zvēru, sacīdami: Kas līdzīgs šim zvēram? Un kas var ar to cīnīties?

⁵Tam tika dota mute, lai runātu lielas lietas un zaimus, un vara to darīt četrdesmit divus mēnešus.

⁶Un tas atvēra savu muti, lai zaimotu Dievu, lai zaimotu Viņa vārdu un Viņa mājokli, un tos, kas dzīvo debesīs.

⁷Un tam deva iespēju karot ar svētajiem un tos uzvarēt. Un tam deva varu pār visām ciltīm un tautām, un valodām, un tautībām.

⁸Un to pielūdza visi, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nav rakstīti nokautā Jēra dzīvības grāmatā no pasaules sākuma.

⁹Jo kam ausis, tas lai dzird!

¹⁰Kas ved gūstā, tas ies gūstā; kas nokauj ar zobenu, tas krīt no zobena. Šeit ir svēto izturība un ticība.

¹¹Tad es redzēju citu zvēru izkāpjam no zemes; un tam bija divi ragi, līdzīgi jēram, un tas runāja kā pūķis.

¹²Un tas rīkojās viņa priekšā ar visu pirmā zvēra varu un piespieda zemi un tās iedzīvotājus pielūgt pirmo zvēru, kura nāvīgā brūce tika izdziedināta.

¹³Un tas darīja lielus brīnumus, tā ka pat ugunij lika nonākt no debesīm zemē cilvēku priekšā.

¹⁴Un tas pievīla zemes iedzīvotājus brīnumu dēļ, kurus viņam bija dots darīt zvēra priekšā, aicinādams zemes iedzīvotājus celt tēlu zvēram, kam zobena brūce un kas atdzīvojas.

¹⁵Un tam bija dots, lai viņš dotu dzīvību zvēra tēlam un lai zvēra tēls runātu un darītu tā, ka tiktu nogalināti visi, kas nepielūdz zvēra tēlu.

¹⁶Un tas panāks to, ka visiem mazajiem un lielajiem, un bagātajiem, un nabadzīgajiem, un dzīvajiem, un vergiem būs zīme uz viņu labās rokas vai viņu pierēs.

¹⁷Lai neviens, kam nav šīs zīmes vai zvēra vārda, vai viņa vārda skaitļa, nevarētu ne pirkt, ne pārdot.

¹⁸Šeit ir gudrība. Kam saprāts, tas lai izdibina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis, un viņa skaitlis ir seši simti sešdesmit seši.

Chapter 14

- ¹Tad es redzēju: un, lūk, Jērs stāvēja Siona kalnā un kopā ar Viņu simts četrdesmit četri tūkstoši to, kam Viņa vārds un Viņa Tēva vārds rakstīts viņu pierēs.
- ²Un es dzirdēju balsi no debesīm, kas bija it kā lielu ūdeņu krākšana un kā stipra pērķona rūkšana; šī balss, ko es dzirdēju, bija it kā koklētāju koklēšana ar savām koklēm.
- ³Un tie dziedāja it kā jaunu dziesmu troņa priekšā un četru dzīvnieku, un sentēvu priekšā; un neviens nevarēja to dziesmu dziedāt, kā vien tie simts četrdesmit tūkstoši, kas no zemes atpirkti.
- ⁴Šie ir tie, kas ar sievietēm nav apgrēkojušies, jo tie ir jaunavīgi. Šie ir tie, kas seko Jēram, lai tas ietu, kurp iedams. Tie ir atpirkti kā pirmie no cilvēkiem Dievam un Jēram.
- ⁵Un viņu mutē nav atrasti meli, jo tie ir bezvainīgi Dieva troņa priekšā.
- ⁶Un es redzēju otru eņģeli, laižoties debesu vidū. Tam bija mūžīgais Evanģēlijs, lai sludinātu tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām, un ciltīm, un valodām, un tautībām.
- ⁷Viņš sauca stiprā balsī: Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo atnākusi Viņa tiesas stunda! Pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus!
- ⁸Tam sekoja cits eņģelis un sauca: Kritusi, kritusi tā lielā Babilona, kas apdzirdīja visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu.
- ⁹Un trešais eņģelis sekoja tiem, stiprā balsī saukdams: Ja kas pielūdz zvēru un viņa attēlu, un pieņem zīmi savā pierē vai savā rokā,
- ¹⁰Tam būs jādzer Dieva dusmu vīns, kas neatšķaidīts ieliets Viņa dusmības biķerī, un to mocīs ugunī un sērā, svēto eņģeļu un Jēra priekšā.
- ¹¹Un viņu mocību dūmi kāps augšup mūžīgi mūžos. Nav miera ne dienu, ne nakti tiem, kas pielūdz zvēru un viņa attēlu un kas pieņēmis viņa vārda zīmi.
- ¹²Te parādās svēto pacietība, kas pilda Dieva baušļus un ticību uz Jēzu.
- ¹³Un dzirdēju balsi no debesīm man sakām: Raksti! Svētīgi mirušie, kas mirst Kungā. No šī brīža, saka Gars, tiem jāatdusas no savām pūlēm, jo viņu darbi tiem seko.
- ¹⁴Tad es redzēju: un, lūk, gaišs mākonis, bet uz mākoņa sēdēja kāds līdzīgs Cilvēka Dēlam. Tam bija zelta kronis galvā un viņa rokā ass sirpis.
- ¹⁵Un cits eņģelis izgāja no dievnama un sauca stiprā balsī tam, kas sēdēja uz mākoņa: Nolaid savu sirpi un pļauj, tāpēc ka pļaujas stunda pienākusi, jo zemes pļauja nobriedusi.
- ¹⁶Un tas, kas sēdēja uz mākoņa, nolaida savu sirpi zemē un nopļāva zemes ražu.
- ¹⁷Un kāds cits eņģelis, kam arī bija ass sirpis, izgāja no svētnīcas, kas debesis.
- ¹⁸Un vēl kāds cits eņģelis, kam bija vara pār uguni, izgāja no altāra un sauca stiprā balsī tam, kam bija asais sirpis, sacīdams: Laid savu aso sirpi darbā un novāc ķekarus no zemes vīna koka, jo tā ogas jau ienākušās.
- ¹⁹Un eņģelis nolaida savu aso sirpi zemē un nogrieza ražu no zemes vīna koka un iemeta to Dieva lielajā dusmu spiedē.

²⁰Šo spiedi mina ārpus pilsētas, un no tās iztecēja asinis līdz zirgu iemauktiem tūkstoš seši simti stadiju tālu.

Chapter 15

¹Es redzēju citu lielu un brīnišķīgu zīmi debesīs: septiņus eņģeļus, kam bija septiņas pēdējās mocības, kurās izbeidzās Dieva dusmas.

²Es redzēju tādu kā kristāla jūru, sajauktu ar uguni; un tie, kas bija uzvarējuši zvēru un viņa attēlu, un viņa vārda skaitli, stāvēja pie kristāla jūras ar Dieva koklēm rokās.

³Un tie dzied Dieva kalpa Mozus dziesmu un Jēra dziesmu, sacīdami: Lieli un brīnišķīgi ir Tavi darbi, Kungs Dievs, visvarenais! Taisni un patiesi ir Tavi ceļi, mūžības Ķēniņ!

⁴Kas Tevi nebīsies, Kungs, un neslavēs Tavu vārdu? Jo Tu viens esi svēts! Visas tautas nāks Tavā priekšā un Tevi pielūgs, jo Tavi lēmumi atklājušies.

⁵Un pēc tam es redzēju: lūk, atvērās svētnīca, derības telts debesīs.

⁶Un no svētnīcas izgāja septiņi eņģeļi, kam bija septiņas mocības, tērpti tīrās un spožās līnu drēbēs un apjozti zelta jostām ap krūtīm.

⁷Un viens no četriem dzīvniekiem iedeva septiņiem eņģeļiem septiņus zelta kausus, piepildītus Dieva, kas dzīvo mūžīgi mūžos, dusmām.

⁸Un svētnīca piepildījās dūmiem no Dieva majestātes un viņa spēka, un neviens nevarēja ieiet svētnīcā, kamēr nebeidzās septiņu eņģeļu septiņas mocības.

Chapter 16

- ¹Un es dzirdēju stipru balsi no svētnīcas sakām septiņiem eņģeļiem: Ejiet un izlejiet septiņus Dieva dusmu kausus pāri zemei!
- ²Un pirmais aizgāja un izlēja savu kausu pāri zemei, un piemētās riebigi un visļauņākie augoņi cilvēkiem, kam bija zvēra zīme, un pār tiem, kas pielūdza tā tēlu.
- ³Un otrs eņģelis izlēja savu kausu jūrā; un tā kļuva it kā miroņa asinis; un visa radība jūrā nobeidzās.
- ⁴Un trešais eņģelis izlēja savu kausu pār upēm un pār ūdens avotiem, un tie pārvērtās asinīs.
- ⁵Un es dzirdēju ūdens eņģeli sakām: Taisnīgs Tu esi, Kungs, kas Tu esi un kas biji svēts, un kas tā tiesāji.
- ⁶Jo tie izlējuši svēto un praviešu asinis, tādēļ tu tiem devi asinis dzert; viņi tā cienīgi!
- ⁷Un es dzirdēju citu no altāra sakām: Tiešām, Kungs Dievs visvarenais, patiesi un taisnīgi ir Tavi lēmumi.
- ⁸Un ceturtais eņģelis izlēja savu kausu uz sauli, un tai bija dots spēks dedzināt cilvēkus karstumā un ugunī.
- ⁹Un cilvēki dega lielā karstumā; un tie zaimoja Dieva vārdu, kam vara pār šīm mocībām, bet negandarīja, lai dotu Viņam godu.
- ¹⁰Un piektais eņģelis izlēja savu kausu pār zvēra troni. Viņa valstība kļuva tumša, un tie sāpēs sakoda savas mēles.
- ¹¹Un zaimoja debess Dievu savu sāpju un augoņu dēļ, bet negandarīja par saviem darbiem.
- ¹²Un sestais eņģelis izlēja savu kausu lielajā Eifratas upē, un tās ūdens izsika, lai būtu sagatavots ceļš austrumu ķēniņam.
- ¹³Un es redzēju iznākam no pūķa mutes un no zvēra mutes, un no viltus pravieša mutes trīs nešķīstus garus kā vardes.
- ¹⁴Un tie ir ļaunie gari, kas dara brīnumus; un tie iziet pie visas zemes ķēniņiem, lai tos sapulcinātu cīņai visvarenā Dieva lielajā dienā.
- ¹⁵Lūk, es nāku kā zaglis. Svētīgs, kas nomodā un kas savas drēbes glabā, lai tam nebūtu jāstaigā kailam un neredzētu viņa kaunu.
- ¹⁶Un viņš tos sapulcinās kādā vietā, ko ebrejiski sauc Armagedona.
- ¹⁷Un septītais eņģelis izlēja savu kausu gaisā; un no svētnīcas troņa nāca stipra balss, kas sacīja: Ir noticis!
- ¹⁸Un radās zibeņi un balsis, un pērkonis, un notika liela zemestrīce, kāda nekad nav bijusi, kamēr cilvēki dzīvo virs zemes. Tāda zemestrīce, tik liela!
- ¹⁹Un lielā pilsēta sadalījās trijās daļās, un pagānu pilsētas sagruva, un lielā Babilona tika pieminēta Dieva priekšā, lai tai pasniegtu Viņa dusmības vīna niknuma kausu.
- ²⁰Tad visas salas nozuda, un kalni vairs nebija atrodami.
- ²¹Un krusa, liela kā talenti, krita no debesīm uz cilvēkiem, bet cilvēki zaimoja Dievu krusas mocības dēļ, jo tā bija ļoti liela.

Chapter 17

- ¹Un viens no tiem septiņiem eņģeļiem, kam bija septiņi kausi, nāca un runāja man, sacīdams: Nāc, es tev rādīšu lielās netikles notiesāšanu, kas sēž pie lielajiem ūdeņiem.
- ²Ar ko netiklību piekopuši zemes ķēniņi, un zemes iedzīvotāji apreibinājās ar tās netiklības vīnu.
- ³Un viņš garā aiznesa mani tuksnesī. Tur es redzēju sievieti, sēžot sarkanā zvērā, pilnu zaimu vārdiem, kam bija septiņas galvas un desmit ragu.
- ⁴Un sieviete bij tērpta purpurā un sarkanās drēbēs, greznojusies zeltā, dārgiem akmeņiem un pērlēm, un tai rokā bija zelta kauss, pilns negantību un viņas netiklības netīrumu.
- ⁵Tai uz pieres bija rakstīts vārds: Noslēpums, lielā Babilona, visas zemes netiklības un netīrības māte.
- ⁶Es redzēju, ka šī sieviete piedzērusies no svēto asinīm un no Jēzus mocekļu asinīm. To redzējis, es brīnījos lielā izbrīnā.
- ⁷Un eņģelis man sacīja: Kāpēc tu brīnies? Es tev teikšu sievietes un zvēra, kas viņu nes un kam ir septiņas galvas un desmit ragu, noslēpumu:
- ⁸Zvērs, ko tu redzēji, bija un vairs nav; bet tas izkāps no bezdibeņa un ies pazušānā. Tad zemes iedzīvotāji (kuru vārdi nav ierakstīti dzīvības grāmatā) brīnīsies, redzēdami zvēru, kas bijis, bet kura nav.
- ⁹Kam ir gudrība, tas to saprot. Septiņas galvas ir septiņi kalni, kuros sēž sieviete, un ķēniņi ir septiņi.
- ¹⁰Pieci krituši, viens ir, bet otrs vēl nav atnācis. Bet kad tas atnāks, tam būs jāpaliek īsu laiku.
- ¹¹Un zvērs, kas bija un vairs nav, ies pazušānā. Viņš ir astotais no septiņiem.
- ¹²Un desmit ragu, ko tu redzēji, ir desmit ķēniņu, kas valdīšanu vēl nav saņēmuši, bet saņems varu kā ķēniņi vienai stundai kopā ar zvēru.
- ¹³Viņiem ir vienas domas, un tie nodos savu spēku un varu zvēram.
- ¹⁴Tie karos ar Jēru, bet Jērs tos uzvarēs, jo Viņš ir kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš; un tie, kas ar Viņu, ir aicinātie, izredzētie un uzticīgie.
- ¹⁵Un viņš man sacīja: Ūdeņi, kurus tu redzēji, kur sēd netikle, ir tautas, ciltis un valodas.
- ¹⁶Un desmit ragi, kurus tu redzēji zvēram, ienīdīs netikli, to atstās vienu un kailu un tās miesas apēdīs un sadedzinās ugunī,
- ¹⁷Jo Dievs pamudinājis viņu sirdis, lai tie izpildītu to, kas Viņam labpatīk, nododot savu valdību zvēram, kamēr piepildīsies Dieva vārdi.
- ¹⁸Un sieviete, ko tu redzēji, ir lielā pilsēta, kam pieder valdība pār zemes ķēniņiem.

Chapter 18

¹Un pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, kam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa godības.

²Un viņš spēcīgi sauca, sacīdams: Kritusi, kritusi lielā Babilona! Tā kļuvusi ļauno garu mā-joklis, visu nešķīsto garu un visu netīro un riebīgo putnu mitekļis,

³Jo visas tautas dzērušas no tās netiklības dusmu vīna, un zemes ķēniņi piekopusi netiklību ar to, un zemes tirgotāji kļuvuši bagāti no tās kārību pārmērības.

⁴Tad es dzirdēju vēl citu balsi no debesīm sakām: Mana tauta, izej no tās, lai tu nebūtu dalībniece tās noziegumos un lai tu nesaņemtu tās mocības!

⁵Jo tās grēki sniedzās līdz debesīm, un Dievs atcerējās tās noziegumus.

⁶Atmaksājiet tai, kā tā atmaksājusi jums, dubultojiet dubultīgi pēc tās darbiem! Dubultīgi pildiet tai kausu, ko tā pildījusi!

⁷Cik tā sevi godināja un greznojās, tikpat dodiet tai moku un bēdu! Jo tā saka savā sirdī: Es sēžu kā ķēniņiene un neesmu atraitne, un bēdu neredzēšu!

⁸Tādēļ vienā dienā nāks mokas pār to, un nāve, un raudāšana, un bads; un to sadedzinās ugunī, jo spēcīgs ir Dievs, kas to tiesās.

⁹Un raudās un vaimanās par to zemes ķēniņi, kas ar to piekopusi netiklību un dzīvojuši kārībās, kad tie redzēs tās degšanas dūmus.

¹⁰Attālu stāvēdami aiz bailēm tās moku dēļ, tie sauks: Bēdas, bēdas, tā lielā pilsēta Babilona, tā stiprā pilsēta! Vienā stundā nāca tava tiesa!

¹¹Un zemes tirgotāji raudās un sēros par to, jo neviens vairs nepirks viņu preces:

¹²Zelta un sudraba preces, un dārgakmeņus, un pērles, un linu audeklus, un purpuru, un zīdu, un sarkano audumu, un dažādus tūjas kokus, un traukus no ziloņkaula, un visādu traukus no dārgakmeņiem un vara, un dzelzs, un marmora,

¹³Arī kanēli, un smaržvielas, un svaidāmās eļļas, un vīraku, un vīnu, un eļļu, un smalkus miltus, un kviešus, un lopus, un avis, un zirgus, un ratus, un cilvēku miesas, un cilvēku dvēseles.

¹⁴Un augļi, pēc kuriem tava dvēsele kāroja, attālinājās no tevis, un visi labumi un dārgumi tev ir zuduši, un tos nekad vairs neatrast.

¹⁵Šo preču tirgotāji, kas kļuvuši bagāti, stāvēja attālu bailēs tās moku dēļ, raudādami un vaimanādami,

¹⁶Un sacīdami: Bēdas, bēdas, lielā pilsēta, kas bija tērpta dārgā audeklā un purpurā, un sarkanā audumā, un rotāta zeltā un dārgos akmeņos, un pērlēs!

¹⁷Jo vienā stundā gāja bojā tādas bagātības! Un visi stūrmaņi, un laivinieki, un jūrnieki, un visi, kas darbojas uz jūras, attālu stāvēdami

¹⁸Un redzēdami tās uguns vietu, sauca, sacīdami: Kura šai lielajai pilsētai līdzīga?

¹⁹Tie kaisīja pelnus uz savām galvām un kļiedza raudādami, un vaimanāja, sacīdami: Bēdas, bēdas, tā lielā pilsēta, kurā ar tās mantām kļuvuši bagāti visi tie, kam bija kuģi jūrā, jo vienā stundā tā tika izpostīta.

²⁰Priecājieties par to, debesis un svētie apustuļi, un pravieši, jo Dievs jūsu tiesu spriedis par to.

²¹Un viens stiprs eņģelis pacēla akmeni, it kā lielu dzirnakmeni, un meta to jūrā, sacīdams: Ar tādu sparū metīs lielo pilsētu Babilonu, un tā vairs nebūs atrodama.

²²Un tevī vairs nedzirdēs koklētāju un spēlētāju, un stabulnieku, un bazūnētāju skaņas; un nevienā mākslā nebūs vairs atrodams neviens mākslinieks, un nedzirdēs vairs tevī dzirnakmens dūkoņas.

²³Un tevī nespīdēs vairs spīdekļa gaisma un nedzirdēs vairs līgavaiņa un līgavas balsi, jo tavi tirgotāji bija zemes valdnieki un tavās burvībās maldināja visas tautas.

²⁴Un tanī atrastas praviešu un svēto, un visu to asinis, kas noslepkavoti virs zemes.

Chapter 19

- ¹Pēc tam es dzirdēju it kā liela ļaužu pulka balsis debesīs saucam: Alleluja! Pestīšana un gods, un vara ir mūsu Dievam,
- ²Jo patiesas un taisnīgas ir Viņa tiesas, kas notiesāja lielo netikli, kura samaitāja zemi savā netiklībā. Un Viņš atrieba savu kalpu asinis, kas bija pie tās rokām.
- ³Un tie atkal sauca: Alleluja! Un tās dūmi paceļas mūžīgi mūžos.
- ⁴Tad divdesmit četri sentēvi un četri dzīvnieki pielūdza Dievu, kas sēž tronī, sacīdami: Amen! Alleluja!
- ⁵Un no troņa atskanēja balss, sacīdama: Godiniet mūsu Dievu visi Viņa kalpi, mazie un lielie, un kas Viņa bīstas!
- ⁶Un dzirdēju it kā liela ļaužu pulka balsi, it kā lielu ūdeņu troksni, it kā spēcīgu pārkonu rūkšanu sakām: Alleluja, jo valda Kungs, mūsu visvarenais Dievs.
- ⁷Priecāsimies un liksmosim, un dosim Viņam godu, jo pienākušas Jēra kāzas un Viņa ligava sagatavojusies!
- ⁸Un tai bija ļauts tērpties spožā un tīrā audeklā, jo audekls ir svēto taisnīgie darbi.
- ⁹Un viņš man sacīja: Raksti: Svētīgi tie, kas aicināti Jēra kāzu mielastā. Viņš man sacīja: Šie ir patiesie Dieva vārdi.
- ¹⁰Tad es kritu pie viņa kājām, lai to pielūgtu. Viņš man sacīja: Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu un tavi brāļi, kam Jēzus liecība. Pielūdz Dievu, jo Jēzus liecība ir pravietojuma gars!
- ¹¹Un es redzēju atvērtas debesis un, lūk, balts zirgs, un sēdētājs tanī saucās Uzticīgais un Patiesais, kas taisnīgi tiesā un karo.
- ¹²Viņa acis it kā uguns liesma, un galvā Viņam daudzi kroņi. Un bija uzrakstīts Viņa vārds, ko neviens nepazīna kā vienīgi Viņš pats.
- ¹³Viņš bija tērpiet drēbēs, kas slacītas asinīm, un Viņa vārds saucās Dieva Vārds.
- ¹⁴Un debesu kara pulki sekoja Viņam baltos zirgos, tērpti baltā un tīrā audeklā.
- ¹⁵Un no viņa mutes iziet abpusēji ass zobens, ar ko satriekt tautas. Viņš tās valdīs ar dzelzs zizli un min visvarenā Dieva dusmu bardzības vīna spiedi.
- ¹⁶Un uz tērpa, proti, Viņa sānos rakstīts: Ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.
- ¹⁷Tad es redzēju vienu eņģeli, kas stāvēja saulē un sauca stiprā balsī visiem putniem, kas lidoja debess telpā, sacīdams: Nāciet un pulcējieties Dieva lielajā mielastā,
- ¹⁸Lai ēstu ķēniņu miesas un virsnieku miesas, un vareno miesas, un zirgu un viņu jātnieku miesas, un visu brīvo, un vergu, un mazo, un lielo miesas!
- ¹⁹Un es redzēju zvēru un visas zemes ķēniņus, un viņa karapulkus, kas bija sapulcināti, lai karotu ar To, kas sēdēja zirgā, un ar Viņa karaspēku.
- ²⁰Un zvēru sagūstīja, bet līdz ar viņu arī viltus pravieti, kas viņa priekšā bija darījis brīnumus, ar kuriem tas pievilis tos, kas bija pieņēmuši zvēra zīmi un pielūguši viņa attēlu. Tos abus iemeta dzīvus degoša sēra uguns purvā.

²¹Tad pārējos nonāvēja ar zobenu, kas izgāja no zirga sēdētāja mutes, un visi putni bija paēduši no viņu miesām.

Chapter 20

¹Un es redzēju no debesīm nokāpjam eņģeli, kam bija rokā bezdibeņa atslēga un lielas važas.

²Tad viņš satvēra pūķi, veco čūsku, kas ir velns un sātans, un sasēja to uz tūkstoš gadiem,

³Un iemeta to bezdibenī, un aizslēdza to, un aizzīmogoja, lai tas vairs nepieviltu tautas, iekams būs pagājuši tūkstoš gadi. Pēc tam viņam īslaicīgi jātop atraisītam.

⁴Tad es redzēju sēdekļus, kuros sēdēja tie, kam bija jātiesā to dvēseles, kas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ noslepkaivoti, kuri nav pielūguši zvēru, ne tā attēlu, ne pieņēmuši viņa zīmi uz savām pierēm vai rokām. Visi tie atdzīvojās un valdīja ar Kristu kopā tūkstoš gadus.

⁵Pārējie mirušie neatdzīvojās, pirms nebija pagājuši tūkstoš gadi. Šī ir pirmā augšāmcelšanās.

⁶Svētīgs un svēts ir tas, kas ņem līdzdalību pie pirmās augšāmcelšanās. Pār šiem otrai nāvei nav varas, bet tie būs Dieva un Kristus priesteri un valdīs kopā ar Viņu tūkstoš gadus.

⁷Un kad tūkstoš gadi paies, sātans tiks atbrīvots no sava cietuma: un tas izies un pievils tautas, kas dzīvo četrās zemes malās, Gogu un Magogu, un tos sapulcinās karam. To skaits ir kā jūras smiltis.

⁸Tad tie uzkāpa zemes augstienē un ielenca svēto nometni un mīlēto pilsētu.

⁹Tad nokrita uguns no debesīm, no Dieva, un aprija tos. Un velns, kas viņus pievīla, tika iemests uguns un sēra purvā, kur arī zvērs

¹⁰Un viltus pravietis dienām un naktīm tiks mocīti mūžīgi mūžos.

¹¹Tad es redzēju lielu, spožu troni un To, kas tanī sēdēja, no kura vaiga bēga zeme un debess, un tiem nebija atrodama vieta.

¹²Tad es redzēju mirušos, lielus un mazus, stāvam troņa priekšā; un grāmatas tika atvērtas. Tika atvērta vēl cita, kas ir dzīvības grāmata. Tad mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās attiecīgi viņu darbiem.

¹³Un jūra atdeva mirušos, kas bija tanī; arī nāve un elle atdeva savus mirušos, kas tanīs bija. Katrs tika tiesāts attiecīgi saviem darbiem.

¹⁴Un elli un nāvi iemeta uguns purvā. Šī ir otrā nāve.

¹⁵Ja kas nebija ierakstīts dzīvības grāmatā, to iemeta uguns purvā.

Chapter 21

- ¹Tad es redzēju jaunās debesis un jauno zemi, jo pirmās debess un pirmās zemes vairs nebija, un jūras arī vairs nav.
- ²Un es, Jānis, redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzalemi, nonākot no debesīm, no Dieva, sagatavotu it kā greznotu līgavu savam vīram.
- ³Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: Lūk, Dieva mājoklis kopā ar cilvēkiem, un Viņš dzīvos starp tiem, un tie būs Viņa tauta, un pats Dievs pie viņiem būs viņu Dievs.
- ⁴Un Dievs noslaucīs katru asaru no viņu acīm, un nebūs vairs nāves, ne bēdu, ne vaidu, ne sāpju, jo bijušais pagājis.
- ⁵Un tas, kas sēdēja tronī, sacīja: Lūk, es visu daru jaunu. Un Viņš man sacīja: Raksti, jo šie vārdi ir vispatiesākie un pareizi.
- ⁶Un Viņš man sacīja: Ir noticis! Es esmu alfa un omega, sākums un gals. Es došu izslāpušajiem bez maksas no dzīvības ūdens avota.
- ⁷Kas uzvarēs, tas to iemantos; un es būšu viņam Dievs, un viņš būs man dēls.
- ⁸Bet bailīgajiem un neticīgajiem, un apgānītājiem, un slepkavām, un netikļiem, un burvjiem, un elkkalpotājiem, un visiem meļiem būs sava daļa degoša sēra uguns purvā. Tā ir otrā nāve.
- ⁹Tad atnāca viens no septiņiem eņģeļiem, kuriem bija septiņi kausi, pildīti septiņām pēdējām mocībām, un runāja man, sacīdams: Nāc, es tev rādišu līgavu, Jēra sievu!
- ¹⁰Un viņš mani aiznesa garā lielā, augstā kalnā un rādīja man svēto pilsētu Jeruzalemi, nokāpjam no debesīm, no Dieva.
- ¹¹Tai bija Dieva spožums, un tās gaisma bija līdzīga dārgakmenim, it kā jaspida akmenis, tā kā kristālam.
- ¹²Un tai bija liels un augsts mūris ar divpadsmit vārtiem, un vārtos divpadsmit eņģeļu un uzrakstīti vārdi, kas ir divpadsmit Izraēļa bērnu cilšu vārdi.
- ¹³Trīs vārti austrumu, trīs ziemeļu, trīs dienvidu un trīs rietumu pusē.
- ¹⁴Un pilsētas mūrim bija divpadsmit pamati un tanīs divpadsmit Jēra apustuļu vārdi.
- ¹⁵Un tam, kas man runāja, bija pilsētas un vārtu, un mūra mērīšanas mērs, zelta niedre.
- ¹⁶Un pilsēta celta četrstūrī, un tās garums tāds pat kā platums. Un viņš mērīja pilsētu ar zelta niedri, un tur bija divpadsmit tūkstoši stadiju. Un garums, un platums, un augstums bija vienlīdzīgi.
- ¹⁷Tad viņš mērīja tās mūri: simts čerdesmit četras olektis kā cilvēka, tā eņģeļa mērā.
- ¹⁸Un tās mūris bija celts no jaspida akmens, bet pati pilsēta no tīra zelta, līdzīga skaidram stiklam.
- ¹⁹Un pilsētas mūra pamati bija rotāti visādiem dārgakmeņiem: pirmajā pamatakmenī jaspids, otrā safirs, trešā halkedons, ceturtajā smaragds,
- ²⁰Piektajā sardoniks, sestajā sardijs, septītajā hrizolits, astotajā berills, devītajā topazs, desmitajā hrizopass, vienpadsmitajā hiacints, divpadsmitajā ametists.

²¹Bet divpadsmit vārti bija divpadsmit atsevišķas pērles, un katri vārti bija no atsevišķām pērlēm, un pilsētas iela bija tīrais zelts kā caurspīdīgs stikls.

²²Un svētnīcu es tanī neredzēju, jo Kungs, visvarenais Dievs, un Jērs ir tā svētnīca.

²³Un pilsētai saules un mēness gaismas nevajag, lai tā spīdētu tanī, jo Dieva spožums to apgaismo un Jērs ir tās spīdekļis.

²⁴Un tautas staigās tās gaismā, un zemes ķēniņi nesīs tai savu godu un cieņu.

²⁵Un tās vārtus dienā nekad neaizslēgs, bet nakts tur nebūs.

²⁶Un tanī viņi sanesīs tautu godību un cieņu.

²⁷Un nekas aptraipīts tanī neieies: ne negantības darītājs, ne melis, bet tikai tie, kas ierakstīti Jēra dzīvības grāmatā.

Chapter 22

- ¹Tad viņš man rādīja dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristāls, kas iztecēja no Dieva un Jēra troņa.
- ²Viņas ielas vidū un upei abās pusēs bija dzīvības koks, kas nesa augļus divpadsmit reizes, dodot katru mēnesi savu augli, un koka lapas bija tautu dziedināšanai.
- ³Un nekas nebūs vairs nolādēts. Tanī stāvēs Dieva un Jēra tronis, un Viņa kalpi Tam kalpos.
- ⁴Un tie skatīs Viņa vaigu, un Viņa vārds būs tiem pierēs.
- ⁵Un nebūs vairs nakts, un nebūs vajadzīgs vairs ne sveces, ne saules gaismas, jo Kungs Dievs viņus apgaismos, un viņi valdīs mūžīgi mūžos.
- ⁶Un viņš man sacīja: Šie vārdi ir visticamākie un patiesi. Kungs, pravieša gara Dievs, ir sūtījis savu eņģeli parādīt saviem kalpiem, kam drīzumā jānotiek.
- ⁷Un, lūk, es nāku drīz! Svētīgs tas, kas ievēro šīs pravietojumu grāmatas vārdus.
- ⁸Un es, Jānis, to visu dzirdēju un redzēju. Un kad es to biju dzirdējis un redzējis, kritu pie kājām eņģelim, kas man to rādīja, lai viņu pielūgtu.
- ⁹Bet viņš man sacīja: Nedari to! Jo es esmu tāds pat kalps kā tu, kā tavi brāļi pravieši un visi tie, kas ievēro šīs grāmatas pravietojumu vārdus. Pielūdz Dievu!
- ¹⁰Un viņš man saka: Neaizzīmogo šīs pravietojumu grāmatas vārdus, jo laiks ir tuvu!
- ¹¹Ļaundaris lai dara vēl ļaunu, un netīrais lai grimst vēl netīrībā, bet taisnīgais lai kļūst vēl taisnīgāks, un svētais lai kļūst svētāks!
- ¹²Lūk, es nāku drīz, un mana alga līdz ar mani, lai atlīdzinātu katram attiecīgi tā darbiem.
- ¹³Es esmu alfa un omega, pirmais un pēdējais, sākums un beigas.
- ¹⁴Svētīgi tie, kas savas drēbes mazgā Jēra asinīs, lai tiem būtu daļa no dzīvības koka un varētu pa vārtiem ieiet pilsētā.
- ¹⁵Ārā paliek suņi un burvjji, un netikļi, un slepkavas, un elku pielūdzēji, un visi, kas mīl un runā melus.
- ¹⁶Es, Jēzus, esmu sūtījis savu eņģeli, lai jums to apliecinātu draudzēs. Es esmu Dāvida sakne un dzimums, spožā rīta zvaigzne.
- ¹⁷Un gars un līgava saka: Nāc! Un kas to dzird, lai saka: Nāc! Kam slāpst, lai nāk, un kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas!
- ¹⁸Es apliecinu katram, kas dzird šīs grāmatas pravietojumu vārdus: Ja kas tiem ko pieliktu, tam Dievs uzliks tās mocības, par kurām rakstīts šinī grāmatā.
- ¹⁹Un ja kas ko atņemtu no šīs grāmatas pravietojumu vārdiem, tam Dievs atņems viņa daļu no dzīvības koka un no svētās pilsētas, un no tā, kas rakstīts šinī grāmatā.
- ²⁰Tas, kas visu šo apliecina, saka: Tiešām, es nāku drīz! Amen!
- ²¹Nāc, Kungs Jēzu! Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem! Amen.

Indexes

Index of Scripture References

Psalms

305 397 397 401 397 397 414 397 328 282 87 426 305 279 397 408 279 397 162 207 399 397
397 397 397 401 328 87 414 426

Isaiah

282 282 105 427 68 425 281 398 68 281 426 398 426 105 425 427 282 282

Luke

90 90

Romans

87 426 87 391 391 426